

Holy Bible

Aionian **Edition®**

فارسی

Open Persian Contemporary Bible
New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

فارسی

Open Persian Contemporary Bible
New Testament

Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 5/19/2025

Source copyright: Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0

Biblica, Inc., 1995, 2005, 2018, 2022

Original work available for free at www.biblica.com and open.bible

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

فارسی at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēse added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
- 05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.

جدول محتوا

عهد جدید

1	متی
28	مَرْفُس
45	لوقا
74	یوحنا
96	اعمال رسولان
124	رومیان
138	اول قرن‌تین
152	دوم قرن‌تین
161	غلاطیان
166	افسیان
171	فیلیپیان
175	کولسیان
178	اول تسالونیکیان
181	دوم تسالونیکیان
183	اول تیموتائوس
187	دوم تیموتائوس
190	تیتوس
192	فلیمون
193	عبرانیان
203	یعقوب
207	اول پطرس
211	دوم پطرس
214	اول یوحنا
218	دوم یوحنا
219	سوم یوحنا
220	یهودا
222	مکاشفه

ضمیمه

راهنمای خوانندگان

واژه نامه

نقشه ها

سرنوشت

Doré تصاویر

در چنین وضعی، عیسی فرمود: «ای پدر، اینها را ببخش، زیرا که نمی‌دانند چه می‌کنند.» سربازان رومی لباسهای عیسی را به حکم قرعه میان خود تقسیم کردند.

لوقا 23:34

فرشته خداوند عمل کرد و مریم را به خانه اش آورد تا همسر او باشد؛
25 اما با او همیستر نشد تا او پسرش را به دنیا آورد؛ و یوسف او را
این است شجره نامه عیسی مسیح، پسر داوود، پسر ابراهیم. «عیسی» نام نهاد.

2 ابراهیم پدر اسحاق بود، و اسحاق پدر یعقوب، و یعقوب پدر

یهودا و برادران او. 3 یهودا پدر فارص و زارح بود (مادرشان تامار نام داشت)، فارص پدر حصرون بود، و حصرون پدر رام. 4 رام پدر عمیناداب، عمیناداب پدر نحشون، و نحشون پدر سلمون بود. 5 سلمون پدر بوعل بود (که مادرش راحاب بود)، بوعل پدر عوبید (که مادرش روت نام داشت)، و عوبید پدر یسسی بود. 6 یسسی پدر داوود پادشاه بود و داوود پدر سلیمان (که مادرش قبلاً زن اوریا بود). 7 سلیمان پدر رحبعام بود، و رحبعام پدر ابیا، و ابیا پدر آسا بود. 8 آسا پدر یهوشافاط بود، یهوشافاط پدر یورام، و یورام پدر عزریا بود. 9 عزریا پدر یوتام، یوتام پدر آحاز، و آحاز پدر حزقیا بود. 10 حزقیا پدر منسی، منسی پدر آمون، و آمون پدر یوشیا بود. 11 یوشیا پدر یکنیا و برادران او بود که در زمان تبعید بنی اسرائیل به بابل، به دنیا آمدند. 12 بعد از تبعید به بابل: یکنیا پدر سالتیئیل و سالتیئیل پدر زروبابل بود. 13 زروبابل پدر آبی هود بود، آبی هود پدر ایلیاقیم، و ایلیاقیم پدر عازور. 14 عازور پدر صادوق، صادوق پدر یاکین، و یاکین پدر ایلی هود بود. 15 ایلی هود پدر اعازار، اعازار پدر متان، و متان پدر یعقوب بود. 16 یعقوب پدر یوسف، و یوسف نیز شوهر مریم بود. از مریم، عیسی، که لقبش مسیح بود، به دنیا آمد. 17 به این ترتیب، همه آنان که نامشان در بالا برده شد، از ابراهیم تا داوود، چهارده نسل، و از داوود تا زمان تبعید یهودیان به بابل، چهارده نسل، و از زمان تبعید تا زمان مسیح نیز چهارده نسل بودند. 18 واقعه ولادت عیسی، آن مسیح موعود، چنین بود: مریم، مادر عیسی، نامزد یوسف بود. اما پیش از آنکه ازدواج کنند، معلوم شد که مریم به واسطه روح القدس آبستن شده است. 19 یوسف، شوهر او، مرد نیک و خداشناسی بود و نمی خواست او را در نظر همگان رسوا سازد، پس تصمیم گرفت بی سر و صدا از او جدا شود. 20 او غرق در چنین افکاری بود که فرشته ای از جانب خداوند در خواب بر او ظاهر شد و به او گفت: «یوسف، ای پسر داوود، از ازدواج با مریم هراسان مباش، زیرا کودکی که در رحم اوست از روح القدس است. 21 او پسری به دنیا خواهد آورد، و تو باید نامش را عیسی بگذاری، چرا که او قوم خود را از گناهانشان نجات خواهد بخشید.» 22 تمام اینها اتفاق افتاد تا آنچه خداوند به واسطه نبی خود فرموده بود، جامه عمل بپوشد که: 23 «دختری بازگه آبستن شده، پسری به دنیا خواهد آورد، و او را عمانوئیل خواهند خواند.» (عمانوئیل به زبان عبری به معنی «خدا با ما» است). 24 چون یوسف بیدار شد، طبق دستور

و کوچکتر را، مطابق زمانی که از مُغان تحقیق کرده بود، به قتل خواهد سوزاند.» **13** در آن زمان، عیسی از دیار جلیل به سوی رود برسانند. **17** اینچنین، آنچه از زبان ارمیای نبی گفته شده بود، جامهٔ اردن به راه افتاد تا در آنجا از یحیی تعمید گیرد. **14** ولی یحیی سعی عمل پوشید: **18** «صدای زاری و ماتم از رامه به گوش می‌رسد. کرد مانع او شود، و گفت: «این منم که باید از تو تعمید بگیرم. چرا راحیل برای فرزندانش گریه می‌کند و نمی‌خواهد تسلی‌اش بدهند، چرا تو نزد من می‌آیی؟» **15** اما عیسی گفت: «لازم است این کار انجام که آنها دیگر نیستند.» **19** پس از مرگ هیروдіس، فرشتهٔ خداوند در بشود، زیرا باید هراتنجه را که ارادهٔ خداست انجام دهیم.» پس یحیی مصر در خواب بر یوسف ظاهر شد و به او گفت: **20** «برخیز و راضی شد که او را تعمید دهد. **16** پس از تعمید، در همان لحظه کودک و مادرش را بردار و به سرزمین اسرائیل بازگرد، زیرا کسانی که عیسی از آب بیرون می‌آمد، آسمان باز شد و یحیی روح خدا را قصد قتل کودک را داشتند، مرده‌اند.» **21** پس یوسف برخاست و دید که به شکل کبوتری پایین آمد و بر عیسی قرار گرفت. **17** آنگاه کودک و مادر او را برداشته، به سرزمین اسرائیل بازگشت. **22** اما ندایی از آسمان در رسید که «این است پسر عزیز من، که از او چون شید که پسر آرکانئوس پسر هیروдіس، به جای پدرش در یهودیه خوشنوم.»

سلطنت می‌کند، ترسید به آنجا برود؛ و پس از آنکه در خواب به او هشدار داده شد، راه دیار جلیل را در پیش گرفت **23** و در شهر ناصره ساکن شد. به این ترتیب، آنچه به زبان انبیا گفته شده بود، جامهٔ عمل پوشید که: «او ناصری خوانده خواهد شد.»

3 در آن روزها، یحیی تعمیددهنده ظهور کرد. او در بیابان شونند. **4** اما عیسی به او فرمود: «نوشته شده که: «انسان تنها به نان زنده نیست، بلکه به هر کلامی که از دهان خدا صادر می‌شود.»» **5** سپس ابلیس او را به اورشلیم، آن شهر مقدّس برد و بر روی بام معبد قرار داد، **6** و گفت: «اگر پسر خدایی، خود را از اینجا به پایین پرت کن، چون نوشته شده است: «به فرشتگان خود فرمان خواهد داد و آنها تو را بر دستهای خود بلند خواهند کرد تا حتی پایت هم به سنگی نخورد.»» **7** عیسی پاسخ داد: «بله، ولی این نیز نوشته شده که: «خداوند، خدای خود را آزمایش نکن.»» **8** سپس ابلیس او را به قلّهٔ کوهی بسیار بلند برد و تمام ممالک جهان، و شکوه و جلال آنها را به او نشان داد، **9** و گفت: «اگر زانو بزنی و مرا پرستش کنی، همهٔ اینها را به تو خواهم بخشید.» **10** عیسی به او گفت: «دور شو از من، ای شیطان! زیرا در کتب مقدّس آمده: «خداوند، خدای خود را پرست و تنها او را عبادت کن.»» **11** آنگاه ابلیس از او دور شد و فرشتگان آمدند و از وی مراقبت کردند. **12** وقتی عیسی از دستگیری یحیی آگاهی یافت، دیار یهودیه را ترک گفت و به جلیل بازگشت. **13** ابتدا به شهر ناصره رفت و پس از مدتی، رهسپار کَفَرناحوم شد، شهری که در کرانهٔ دریاچهٔ جلیل، در ناحیهٔ زبولون و نفتالی واقع بود. **14** به این ترتیب، آنچه خدا از زبان اشعای نبی گفته بود، انجام شد: **15** «خطّهٔ زبولون و نفتالی، کنار دریاچه، آن سوی اردن و تا خود جلیل، که بیگانگان در آن زندگی می‌کنند؛ **16** مردمانی که در تاریکی به سر می‌بردند، نوری عظیم دیدند، و بر آنان که در دیاری ساکن بودند که مرگ بر آن سایه افکنده بود، نوری تابید.» **17** از آن هنگام، عیسی به اعلام پیغام خدا شروع کرد که: «از

گناهان خود توبه کنید، زیرا ملکوت آسمان نزدیک شده است.» خاصیتش را از دست بدهد، چگونه می‌توان طعم و خاصیتش را 18 روزی عیسی در کناره دریاچه جلیل قدم می‌زد که دو برادر را دید به آن بازگرداند؟ دیگر به درد هیچ کاری نخواهد خورد، جز اینکه به نهای شمعون، ملقب به پطرس، و برادرش آندریاس که تور به دریا بیرون انداخته شود و مردم آن را پایمال کنند. 14 «شما نور جهبانید، می‌انداختند، زیرا شغل هر دو ماهیگیری بود. 19 عیسی ایشان را فرا خوانده، گفت: «به دنبال من بیایید و من به شما نشان خواهم داد که چگونه انسان‌ها را برای خدا صید کنید.» 20 ایشان نیز بگذارند، بلکه آن را روی چراغدان می‌گذارند تا به همه کسانی که بی‌درنگ تورهای خود را بر زمین گذاشتند و به دنبال او به راه افتادند. در خانه هستند، روشنائی ببخشند. 16 به همین شکل، بگذارید 21 قدری جلوتر از آنجا، دو برادر دیگر یعنی یعقوب و یوحنا را دید کارهای نیک شما مانند نور بر مردم بناید، تا آنها این کارها را ببینند و که با پدرشان زیدی در قایق نشسته بودند و تورهای خود را تعمیر پدر آسمانی‌تان را ستایش کنند. 17 «گمان مبرید که آمده‌ام تا تورات می‌کردند. او ایشان را نیز دعوت کرد تا به دنبالش بروند. 22 ایشان موسی و نوشته‌های انبیای گذشته را منسوخ و باطل سازم، بلکه آمده‌ام بی‌درنگ، قایق و پدر خود را رها کرده، به دنبال او به راه افتادند. تا آنها را به انجام رسانم. 18 راستی به شما می‌گویم که آسمان عیسی در سرتاسر دیار جلیل می‌گشت و در کنیسه‌ها تعلیم می‌داد و زمین از میان نخواهد رفت، مگر زمانی که تمامی تورات، حتی و مؤده ملکوت خدا را اعلام می‌کرد و هر نوع مرض و بیماری را کوچکترین جزء آن، یک به یک عملی شده باشد. 19 پس اگر شفا می‌بخشید. 24 شهرت او در سراسر سوریه پیچید، و مردم همه کسی کوچکترین حکم را نادیده بگیرد و به دیگران نیز تعلیم دهد که بیماران را که به انواع مرضها و دردها دچار بودند، و نیز دیوزدگان، چنین کنند، او در ملکوت آسمان کوچکترین خوانده خواهد شد. اما افراد دچار صرع و معلولان را نزد عیسی می‌آوردند و او ایشان را شفا می‌بخشید. 25 او به هر جا که قدم می‌گذاشت، انبوه جمعیت از آسمان بزرگ خوانده خواهد شد. 20 «این هشدار را نیز به شما دیار جلیل، منطقه دیکاپولیس، شهر اورشلیم و سرتاسر دیار یهودیه، و می‌دهم: تا دینداری شما برتر از دینداری علمای دین یهود و فریسیان از شرق رود اردن، به دنبالش به راه می‌افتادند.

5

روزی عیسی جماعت زیادی را دید که جمع شده‌اند. پس به بالای کوهی برآمد و نشست، و شاگردانش نیز دور او جمع شدند. 2 آنگاه شروع کرد به تعلیم دادن ایشان و فرمود: 3 «خوشا به حال فقیران که به خدا محتاجند، زیرا ملکوت آسمان از آن ایشان است. 4 «خوشا به حال ماتم‌زدگان، زیرا ایشان تسلی خواهند یافت. 5 «خوشا به حال آنان که فروتن هستند، زیرا ایشان وارث زمین خواهند گشت. 6 «خوشا به حال آنان که گرسنه و تشنه عدل و انصاف هستند، زیرا سیر خواهند شد. 7 «خوشا به حال آنان که بر دیگران رحم می‌کنند، زیرا بر ایشان رحم خواهد شد. 8 «خوشا به حال پاک‌دلان، زیرا خدا را خواهند دید. 9 «خوشا به حال آنان که برای برقراری صلح در میان مردم کوشش می‌کنند، زیرا ایشان فرزندان خدا نامیده خواهند شد. 10 «خوشا به حال آنان که در راه عدالت آزار می‌بینند، زیرا ملکوت آسمان از آن ایشان است. 11 «خوشا به حال شما، وقتی که مردم به خاطر من شما را مسخره کنند و به شما جفا رسانند و درباره شما دروغ بگویند و هر نوع سخن بدی در مورد شما بر زبان بیاورند. 12 شاد و خوشحال باشید، زیرا در آسمان پاداشی بزرگ در انتظار شماست. بدانید که با انبیای قدیم نیز چنین کردند. 13 «شما نمک جهان هستید. اما اگر نمک طعم و

می‌شود، آن را قطع کن و دور ببنداز، زیرا بهتر است بخشی از بدنت را از دست بدهی، تا اینکه تمام وجودت به دوزخ انداخته شود. (Geenna g1067) 31 «همچنین گفته شده که» هر که زن خود می‌گوید که ایشان پادشاه خود را به تمامی از مردم دریافت کرده‌اند. را طلاق دهد، باید به او طلاقنامه‌ای بدهد. 32 اما من به شما 3 اما وقتی به کسی صدقه‌ای می‌دهی، نگذار حتی دست چپت از می‌گویم، هر که زن خود را به هر علتی جز خیانت، طلاق دهد، کاری که دست راست می‌کند، آگاه شود، 4 تا نیکویی تو در نهان باعث می‌شود آن زن مرتکب زنا گردد. و هر که با زنی ازدواج کند باشد. آنگاه پدر آسمانی‌ات که امور نهان را می‌بیند، تو را پادشاه که طلاق داده شده، او نیز مرتکب زنا می‌شود. 33 «باز شنیده‌اید خواهد داد. 5 «و او درباره‌ی دعا. هرگاه دعا می‌کنی، مانند ریاکاران که به نیاکان ما گفته شده:» سوگند دروغ مخور و هرگاه به نام خدا نباش که دوست دارند در ملأ عام، در گوشه و کنار خیابانها و در قسم یاد کنی، به آن وفا کن. 34 اما من می‌گویم: هیچگاه قسم نخورید، نه به آسمان که تحت خداست، 35 و نه به زمین که ایشان پادشاه خود را تماماً از مردم دریافت کرده‌اند. 6 اما تو هرگاه پای‌انداز اوست، و نه به اورشلیم که شهر آن پادشاه بزرگ است؛ که دعا می‌کنی، به اتاقت برو و در را پشت سرت ببند، و در خلوت به هیچ‌یک از اینها سوگند یاد نکنید. 36 به سر خود نیز سوگند دل، به درگاه پدر دعا کن. آنگاه پدر آسمانی‌ات که امور نهان را مخور، زیرا قادر نیستی مویی را سفید یا سیاه کنی. 37 تنها چیزی که می‌بیند، به تو پادشاه خواهد داد. 7 «وقتی دعا می‌کنید، مانند باید بگویی، فقط» بله» یا «نه» است. هر سخنی فراتر از این، شیطانی کسانی که خدای حقیقی را نمی‌شناسند، و ردهای بی‌معنی تکرار است. 38 «شنیده‌اید که گفته شده مجازات شخص خطاکار باید با آسیبی که رسانده، متناسب باشد، یعنی» چشم به عوض چشم، و می‌شود. 8 شما مانند ایشان نباشید، زیرا پدر آسمانی شما به‌خوبی دندان به عوض دندان. 39 اما من می‌گویم که در برابر شخص شریر آگاه است به چه نیاز دارید، حتی پیش از آنکه از او درخواست کنید. مقاومت نکنید! اگر کسی به طرف راست صورت سبلی بزند، طرف 9 «پس شما این گونه دعا کنید:» «ای پدر ما که در آسمانی، نام تو دیگر را نیز به سوی او بگردان. 40 اگر کسی تو را به دادگاه بکشاند مقدس باد. 10 ملکوت تو بیاید. خواست تو آنچنان که در آسمان تا قیامت را از تو بگیرد، عبای خود را نیز به او ببخش. 41 اگر یک سرباز رومی به تو دستور دهد که باری را به مسافت یک میل برایش حمل کنی، تو دو میل حمل کن. 42 اگر کسی از تو چیزی بخواند، به او بده؛ و اگر از تو قرض بخواهد، او را دست خالی روانه شویم، بلکه ما را از آن شریر رهایی ده. زیرا ملکوت و قدرت و جلال نکن. 43 «شنیده‌اید که می‌گویند:» همسایه‌ات را دوست بدار» و با تا ابد از آن توست. آمین!» 14 «اگر آنانی را که در حق شما گناه دشمنت دشمنی کن. 44 اما من می‌گویم که دشمنان خود را دوست بدارید، و برای آنان که به شما جفا می‌رسانند، دعای خیر کنید. اگر گناهان دیگران را نبخشید، پدرتان نیز گناهان شما را نخواهد 45 اگر چنین کنید، همچون فرزندان حقیقی پدر آسمانی خود عمل بخشید. 16 «وقتی روزه می‌گیرید، مانند ریاکاران تظاهر نکنید، زیرا کرده‌اید. زیرا او آفتاب خود را هم بر بدان و هم بر نیکان می‌تاباند و می‌کوشند صورت و قیافه خود را پریشان و نامرتب نشان دهند تا مردم باران خود را نیز هم بر عادلان و هم بر بدکاران می‌باراند. 46 اگر آنها را به خاطر روزه‌داری‌شان تحسین کنند. برآستی به شما می‌گویم فقط کسانی را دوست بدارید که شما را دوست می‌دارند، چه پاداشی که ایشان پادشاه خود را به تمامی دریافت کرده‌اند. 17 اما تو وقتی برای این کار دریافت خواهید کرد؟ حتی باجگیران فاسد نیز چنین روزه می‌گیری، سر و صورت خود را تمیز و مرتب کن، 18 تا کسی می‌کنند. 47 اگر فقط با دوستان خود مهربانی کنید، چه فرقی با از روزه تو باخبر نشود جز پدرت که نادیدنی است؛ و او از آنچه در دیگران دارید؟ حتی بت‌پرستان نیز چنین می‌کنند. 48 پس شما باید خلوت خود می‌کنی آگاه است، و تو را پادشاه خواهد داد. 19 «گنج کامل باشید، همان گونه که پدر آسمانی شما کامل است. 6 «مراقب باشید که اعمال نیک خود را پیش مردم به جا نیآورید، به این قصد که شما را ببینند و تحسین کنند، زیرا در این صورت نزد پدر آسمانی‌تان پاداشی نخواهید داشت. 2 هرگاه به فقری کمک 21 گنج تو هر جا باشد، دلت نیز همان جا خواهد بود. 22 «چشم

تو چراغی است که روشنائی بدنت را تأمین می‌کند. اگر چشم‌ت خوک‌ها نیندازد، زیرا آنها مرواریدها را لگدمال می‌کنند و برگشته، به سالم باشد، تمام وجودت نیز سرشار از روشنائی خواهد بود. **23** اما شما حمله‌ور می‌شوند. **7** «درخواست کنی‌د تا به شما داده شود؛ اگر چشم‌ت بیمار باشد، تمام وجودت در تاریکی غوطه‌ور خواهد بود. بجوید تا پیدا کنی؛ بگویند تا در به روی شما باز شود. **8** زیرا هر که پس اگر آن روشنائی که گمان می‌بری در پوست، در واقع تاریکی درخواست کند، به دست خواهد آورد، و هر که بجوید، پیدا خواهد باشد، چه تاریکی عمیقی خواهد بود! **24** «هیچ‌کس نمی‌تواند به دو ارباب خدمت کند، زیرا یا از یکی نفرت خواهد داشت و به دیگری مهر خواهد ورزید، و یا سرسپرده یکی خواهد بود و دیگری را خوار اگر ماهی بخواهد، به او مار می‌دهد؟ **11** پس اگر شما، اشخاص خواهد شمرد. همچنین نمی‌توانید هم بنده خدا باشید و هم بنده گناهکار، می‌دانید که باید چیزهای خوب را به فرزندان‌تان بدهید، پول. **25** «پس نصیحت من این است که نگران زندگی روزمره خود چقدر بیشتر پدر آسمانی شما به کسانی که از او درخواست کنند، نباشید، که آیا به اندازه کافی خوراک و نوشیدنی و پوشاک دارید یا نه. آیا زندگی از خوراک و بدن از پوشاک با ارزشتر نیست؟ **26** به پرندگان نگاه کنید؛ نه می‌کارند، نه درو می‌کنند، و نه در انبارها **13** «تنها با عبور از در تنگ می‌توانید به ملکوت خدا دست یابید. ذخیره می‌کنند، زیرا پدر آسمانی شما روزی آنها را می‌رساند. آیا شما راهی که به سوی هلاکت می‌رود بسیار غریض است و دروازه‌اش با ارزشتر از آنها نیستید؟ **27** آیا همه نگرانی‌هایتان می‌تواند یک لحظه بسیار وسیع، و کسانی که آن را انتخاب می‌کنند، بسیارند. **14** اما به عمرتان بیفزاید؟ **28** «چرا نگران لباس و پوشاک خود هستید؟ به دری که به روی حیات جاودان گشوده می‌شود، بسیار تنگ است و گلهای صحرایی نگاه کنید که چگونه رشد و نمو می‌کنند. آنها نه راهش نیز باریک، و تنها عده کمی به آن راه می‌یابند. **15** «مراقب کار می‌کنند و نه برای خود لباس می‌دوزند. **29** با این حال به شما پیامبران دروغین باشید، آنها که در لباس میش بی‌آزار نزد شما می‌آیند، می‌گویم که سلیمان نیز با تمام فرّ و شکوه خود، هرگز لباسی به اما در واقع گرگ‌های درنده می‌باشند. **16** ایشان را می‌توانید از زیبایی آنها بر تن نکرد. **30** پس اگر خدا به فکر گلهای صحرست میوه‌هایشان بشناسید، یعنی از شیوه عملکردشان. آیا انگور را از بوته که امروز هستند و فردا در تنور انداخته می‌شوند، چقدر بیشتر، ای خار یا انجیر را از خَس می‌چینند؟ **17** درخت خوب، میوه خوب کم‌ایمانان، به فکر شماس. **31** «پس نگران این چیزها نباشید و می‌دهد و درخت بد، میوه بد. **18** درخت خوب نمی‌تواند میوه بد نگویند چه بخوریم یا چه بنوشیم یا چه بپوشیم. **32** زیرا بی‌ایمانان بدهد؛ درخت بد نیز نمی‌تواند میوه خوب بدهد. **19** پس هر درختی برای این چیزها غصه می‌خورند، اما پدر آسمانی شما از قبل می‌داند که میوه بد بدهد، بریده شده، در آتش انداخته می‌شود. **20** بله، به اینها نیاز دارید. **33** پس شما اول از همه به دنبال ملکوت و همان‌طور که درخت را از میوه‌اش می‌شناسند، شما نیز می‌توانید مردم عدالت خدا باشید، و او همه نیازهای شما را برآورد خواهد ساخت. را از اعمال‌شان بشناسید. **21** «گمان مبرید هر که مرا "خداوند!" **34** «پس نگران فردا نباشید، زیرا فردا نگرانی‌های خود را به‌همراه دارد. خداوند!" صدا کند، وارد ملکوت آسمان خواهد شد. فقط آثانی وارد خواهند شد که اراده پدر آسمانی مرا در عمل به‌جا آوزند. **22** در روز داوری، بسیاری به من خواهند گفت: "خداوند! خداوند! ما به نام تو نبوت کرده، پیام تو را به مردم رساندیم، و با ذکر نام تو، ارواح پلید را اخراج کردیم، و معجزات بسیاری به نام تو انجام دادیم." **23** اما من با صراحت پاسخ خواهم داد: "هرگز شما را نشناختم. از من دور شوید، ای بدکاران." **24** «هر که به تعالیم من گوش فرا می‌دهد و به آنها عمل می‌کند، شخصی داناست. او مانند کسی است که خانه‌اش را بر صخره‌ای محکم بنا کرد. **25** هر چه باران ببارد و سیل آمد، و باد و توفان بر آن خانه وزید، خراب نشد، زیرا روی صخره بنا شده بود. **26** اما هر که تعالیم مرا بشنود و از آنها اطاعت نکند، نادان است. او مانند کسی است که خانه‌اش را بر شن و ماسه بنا کرد. **27** وقتی باران و سیل آمد و باد و توفان بر آن خانه وزید، چنان

7

«در مورد دیگران قضاوت نکنید، تا خودتان مورد قضاوت قرار نگیرید. **2** زیرا هر طور که دیگران را مورد قضاوت قرار دهید و برایشان رأی صادر کنید، همان‌گونه نیز در مورد شما قضاوت خواهد شد. و با همان معیاری که دیگران را قضاوت کنید، خود نیز مورد قضاوت قرار خواهید گرفت. **3** چرا پر کاه را در چشم برادرت می‌بینی، اما تیر چوب را در چشم خود نمی‌بینی؟ **4** چگونه جرأت می‌کنی به برادرت بگویی: "بگذار پر کاه را از چشم‌ت درآورم"، حال آنکه خودت تیر چوبی در چشم داری؟ **5** ای ریاکار، نخست چوب را از چشم خود درآور، آنگاه می‌توانی بهتر ببینی تا پر کاه را از چشم برادرت درآوری. **6** «آنچه مقدس است به سگ‌ها ندهید، و مرواریدهای خود را جلوی

خراب شد که اثری از آن باقی نماند.» 28 وقتی عیسی بیان این امور به حقیقت پیوست که گفته بود: «او ضعف‌های ما را برداشت و را به پایان رساند، جماعت از تعلیم او شگفت‌زده شدند، 29 زیرا با قدرت و اقتدار به ایشان تعلیم می‌داد، نه مانند علمای دین یهود.

8 هنگامی که عیسی از بالای تپه به پایین می‌آمد، بسیاری به دنبال او به راه افتادند. 2 ناگهان مردی جذامی به او نزدیک شد و در مقابل او زانو زد و گفت: «ای سرورم، اگر بخواهی، می‌توانی مرا شفا داده، پاک سازی.» 3 عیسی دست خود را دراز کرد و بر او گذاشت و فرمود: «البته که می‌خواهم؛ شفا ییاب!» در همان لحظه، جذام او از بین رفت! 4 آنگاه عیسی به او فرمود: «مواظب باش که در این باره چیزی به کسی نگوئی؛ بلکه نزد کاهن برو تا تو را معاینه کند، و آن هدیه‌ای را هم که موسی برای جذامی‌های شفا یافته تعیین کرده، با خودت ببر تا به همه ثابت شود که شفا یافته‌ای.» 5 وقتی عیسی وارد شهر کفرناحوم شد، یک افسر رومی نزدش آمد و خواهش‌کنان به او گفت: 6 «سرور من، خدمتکار جوانم فلج شده، در بستر افتاده، و از درد به خود می‌پیچد.» 7 عیسی به او گفت: «من می‌آیم و او را شفا می‌دهم.» 8 اما افسر در پاسخ عرض کرد: «سرورم، من شایسته نیستم که به خانه من بیایی. از همین جا فقط سختی بگو که خدمتکارم شفا خواهد یافت. 9 من این را می‌دانم، چون من از افسران مافوق فرمان می‌گیرم، و خودم هم سربازانی زیر فرمان خود دارم. کافی است به یکی بگویم "برو"، می‌رود، یا به دیگری بگویم "بیا"، می‌آید؛ یا اگر به غلامم بگویم "فلان کار را بکن"، انجام می‌دهد.» 10 عیسی با شنیدن این سخن، حیرت کرد! سپس رو به کسانی که به دنبالش می‌آمدند کرد و گفت: «راستی به شما می‌گویم که چنین ایمانی حتی در اسرائیل هم ندیده‌ام. 11 این را به شما بگویم که بسیاری از سرتاسر جهان، از شرق و غرب آمده، با ابراهیم و اسحاق و یعقوب، در ضیافت ملکوت آسمان همنشین خواهند شد؛ 12 اما بسیاری از یهودیان، که ملکوت برای آنان مهیا شده بود، به تاریکی بیرونی افکنده خواهند شد، به جایی که در آن گریه و ساییدن دندان بر دندان خواهد بود.» 13 سپس رو به افسر رومی کرد و گفت: «به خانه‌ات برگرد. مطابق ایمانت انجام شد.» خدمتکار جوان او در همان لحظه شفا یافته بود! 14 هنگامی که عیسی به خانه پطرس رسید، دید که مادر زن او تب کرده و در رختخواب است. 15 اما وقتی عیسی دست او را لمس کرد تبش قطع شد. پس او برخاست و سرگرم پذیرایی از عیسی شد. 16 هنگام غروب، مردم عدۀ زیادی از دیوزدگان را نزد عیسی آوردند، و او فقط با گفتن یک کلمه، ارواح پلید را از وجود آنان اخراج کرد و همه بیماران را شفا بخشید. 17 به این شکل، کلام خدا توسط اشیعی نبی

19 در آن لحظه، یکی از علمای دین یهود نزد او آمد و گفت: «استاد، هر جا بروی، از تو پیروی خواهم کرد.» 20 اما عیسی به او گفت: «روباها برای خود لانه دارند و پرندگان، آشیانه؛ اما پسر انسان جایی ندارد که حتی سرش را بر آن بگذارد.» 21 یکی دیگر از شاگردانش به او گفت: «سرورم، اجازه بفرما تا اول به خانه بازگردم و پدرم را دفن کنم.» 22 اما عیسی به او گفت: «دنبال من بیا، و بگذار مردگان، مردگان خود را دفن کنند.» 23 آنگاه عیسی سوار قایق شد و شاگردانش نیز او را دنبال کردند. 24 ناگهان دریاچه دچار توفانی سخت شد، به طوری که قایق نزدیک بود غرق شود. اما عیسی در خواب بود. 25 شاگردانش به او نزدیک شدند و بیدارش کرده، فریادکنان گفتند: «سرور ما، به دامن برس؛ نزدیک است غرق شویم!» 26 عیسی پاسخ داد: «ای کم‌ایمانان! چرا چنین وحشت کرده‌اید؟» سپس برخاست و بر باد و امواج تهنیت زد، و آرامشی کامل پدید آمد. 27 شاگردان که حیرت‌زده شده بودند، به یکدیگر می‌گفتند: «این چگونه شخصی است که حتی باد و امواج نیز از او فرمان می‌برند!» 28 وقتی عیسی به آن طرف دریاچه، به ناحیه جَدْرِیان رسید، دو مرد دیوزده به او برخوردند. آن دو در قبرستان زندگی می‌کردند و چنان خشن و وحشی بودند که کسی جرأت نداشت از آن منطقه عبور کند. 29 آنها فریاد زدند: «ای پسر خدا، با ما چه کار داری؟ آیا آمده‌ای تا قبل از زمانی که خدا تعیین کرده، ما را عذاب دهی؟» 30 از قضا، کمی دورتر یک گله خوک می‌چرید. 31 پس ارواح پلید از عیسی خواهش کرده، گفتند: «اگر می‌خواهی ما را بیرون کنی، ما را به درون این گله خوکها بفرست.» 32 عیسی به آنها گفت: «بسیار خوب، بروید.» ارواح پلید از وجود آن دو مرد بیرون آمدند و به درون خوکها رفتند. ناگاه تمام گله، از سرایشی تپه به دریاچه ریختند و خفه شدند. 33 خوک‌چرانها فرار کرده، به شهر رفتند و به همه گفتند که بر آن دو دیوزده چه گذشت. 34 در نتیجه، تمام اهالی شهر بیرون ریختند تا عیسی را ببینند، و وقتی او را دیدند، از او التماس کردند که از آنجا برود و ایشان را به حال خودشان بگذارد.

9 پس عیسی سوار قایق شد و به شهر خود، که در آن طرف دریاچه بود، بازگشت. 2 آنگاه مرد مفلوجی را که روی تشکی دراز کشیده بود، نزد او آوردند. عیسی وقتی ایمان ایشان را دید، به آن مرد مفلوج گفت: «فرزندم، ناامید نباش! گناهانت بخشیده شد!»

3 بعضی از علمای دین که در آنجا حضور داشتند، با خود گفتند: خود را به او رساند و به گوشه‌ی ردای او دست زد، **21** چون با خود «کفر می‌گوید! آیا او فکر می‌کند خداست؟» **4** عیسی که از افکار فکر کرده بود: «اگر فقط به ردایش دست بزنم، شفا خواهم یافت.» ایشان آگاه بود، از آنها پرسید: «چرا چنین افکار پلیدی به دل خود **22** عیسی برگشت و چون او را دید، گفت: «دخترم، ناامید نباش! راه می‌دهید؟ **5** گفتن کدام یک آسانتر است؟ اینکه بگویم "گناهانت ایمانت تو را شفا داده است!" آن زن در همان لحظه شفا یافت. آرمزیده شد،" یا اینکه بگویم "برخیز و راه برو؟" **6** پس اکنون به شما **23** وقتی عیسی به خانه‌ی سرپرست کنیسه رسید، با جماعتی پرهیاهو ثابت می‌کنم که پسر انسان، در این دنیا، اقتدار آموزش گناهان را روبرو شد و صدای موسیقی عزا را شنید. **24** پس فرمود: «بیرون دارد.» آنگاه رو به مرد افلیح کرد و گفت: «برخیز و بستر را جمع بپوش. این دختر نمرده؛ فقط خوابیده است!» اما آنها به او خندیدند! کن و به خانه برو!» **7** آن مرد از جا پرید و به خانه رفت! **8** وقتی **25** سرانجام وقتی مردم را بیرون کردند، عیسی به داخل رفته، دست جمعیت این را دیدند، ترس وجودشان را فرا گرفت. ایشان خدا را گرفت، و دختر از جای خود برخاست. **26** خبر این معجزه شکر کردند که چنین قدرتی به انسان بخشیده است. **9** عیسی در سراسر آن نواحی پیچید. **27** وقتی عیسی از خانه‌ی آن دختر بیرون بر سر راه خود، به یک باجگیر برخورد به نام متی، که در جایگاه آمد، دو مرد نابینا به دنبال او افتاده، فریاد می‌زدند: «ای پسر داوود! باجگیری نشسته بود. عیسی به او فرمود: «بیا و از من پیروی کن!» پادشاه، بر ما رحم کن.» **28** آنان با عیسی وارد خانه‌ای شدند او بلافاصله به دنبال عیسی راه افتاد. **10** روزی عیسی و شاگردانش که در آن اقامت داشت. عیسی از ایشان پرسید: «آیا ایمان دارید در ضیافتی در خانه‌ی متی، بر سر سفره نشسته بودند. بسیاری از که می‌توانم چشمان شما را باز کنم؟» گفتند: «بله، ای سرور، باجگیران و اشخاص بدنام شهر نیز میهمان متی بودند. **11** فریسیان ایمان داریم.» **29** پس او دست بر چشمان ایشان گذاشت و فرمود: وقتی این را دیدند، از شاگردان عیسی پرسیدند: «چرا استاد شما با «مطابق ایماناتن برایتان انجام شود!» **30** ناگهان چشمان ایشان باز این اشخاص پست غذا می‌خورد؟» **12** عیسی وقتی این را شنید، شد و توانستند ببینند! عیسی با تأکید به ایشان فرمود: «در این مورد فرمود: «بیماران نیاز به پزشک دارند، نه تدرستان!» **13** سپس افزود: به کسی چیزی نگویند.» **31** اما ایشان بیرون رفتند و شهرت او را در «بروید و کمی در مورد این کلام تفکر کنید که می‌فرماید: "من از سرتاسر آن منطقه پخش کردند. **32** وقتی عیسی و شاگردانش از آنجا شما انتظار دارم رحم داشته باشید، نه اینکه قربانی تقدیم کنید." زیرا خارج می‌شدند، مردی دیروزه را که نمی‌توانست سخن بگوید، نزد او من آمده‌ام تا نگاه‌کاران را به توبه دعوت کنم، نه آنانی را که خود را آوردند. **33** پس وقتی عیسی آن روح پلید را از آن مرد لال بیرون راند، عادل می‌پندارند!» **14** روزی شاگردان یحیی نزد عیسی آمده، از او و شروع به حرف زدن کرد. جماعت غرق حیرت شدند و گفتند: پرسیدند: «چرا ما و فریسیان روزه می‌گیریم، اما شاگردان تو روزه «در اسرائیل هرگز چنین چیزی دیده نشده است.» **34** اما فریسیان نمی‌گیرند؟» **15** عیسی در پاسخ فرمود: «آیا ممکن است میهمانان گفتند: «او ارواح پلید را به قدرت رئیس ارواح پلید، بیرون می‌راند.» جشن عروسی تا زمانی که داماد با ایشان است، عزاداری کند؟ اما **35** در آن زمان، عیسی به تمام شهرها و دهات آن منطقه گشته، در روزی خواهد آمد که داماد از ایشان گرفته خواهد شد، و در آن زمان، کنیسه‌ها تعلیم می‌داد و مؤده ملکوت خدا را اعلام می‌کرد و هر نوع روزه خواهند گرفت. **16** «هیچ‌کس لباس پوسیده را، با پارچه‌ای نو مرض و بیماری را شفا می‌بخشید. **36** وقتی جماعت را دید، دلش به که هنوز آب نرفته، وصله نمی‌کند، زیرا وقتی آن وصله آب رفت، از آن حال آنها سوخت، زیرا مانند گوسفندانی بی‌شبان، سردرگم و درمانده لباس کهنه جدا می‌گردد، و پارگی آن بدتر می‌شود. **17** همینطور بودند. **37** پس به شاگردانش گفت: «محصول بسیار است، اما شراب تازه را در مَشکهای کهنه نمی‌ریزند، زیرا مَشکها در اثر فشار کارگر کم. **38** پس، از صاحب محصول درخواست کنید تا برای شراب نو، پاره می‌شوند، و هم مَشکها از بین می‌روند و هم شراب جمع‌آوری محصول، کارگران بیشتری بفرستد.»

10 آنگاه عیسی دوازده شاگردش را نزد خود فرا خواند و به سالم بمانند.» **18** هنوز سخن عیسی تمام نشده بود که سرپرست کنیسه آن محل آمد و در مقابل او زانو زده، گفت: «دخترم همین الان فوت کرد. اما اگر فقط یبایی و دست را بر او بگذاری، می‌توانی او را به زندگی بازگردانی.» **19** پس عیسی برخاست و به‌همراه شاگردانش به سوی خانه‌ی او به راه افتاد. **20** درست در همین وقت، زنی که دوازده سال از خونریزی دائمی رنج می‌برد، از پشت سر عیسی

اسخریوطی (کسی که در آخر به عیسی خیانت کرد). 5 عیسی این خانواده‌ام را با چه نامه‌ای بدتری خواهند خواند. 26 ولی از آنان که دوازده رسول را با این دستورالعمل‌ها به مأموریت فرستاد و به ایشان شما را تهدید می‌کنند نترسید، زیرا زمان آن خواهد رسید که هر آنچه فرمود: «نزد غریبه‌ودیان و سامریان نروید، 6 بلکه فقط نزد قوم اسرائیل پنهان است، آشکار شود، و همگان از آنچه مخفی است، آگاه بروید که گوسفندان گمشده خدا هستند. 7 بروید و به ایشان اعلام کنید که ملکوت آسمان نزدیک است. 8 بیماران را شفا دهید، در روز روشن بیان کنید. هر چه را که در گوش شما می‌گویم، بر مردگان را زنده کنید، جذامی‌ها را شفا بخشید، و ارواح پلید را از بامها اعلام کنید تا همه بشنوند! 28» (ترسید از کسانی که می‌توانند وجود افراد بیرون کنید. مفت دریافت کرده‌اید، مفت هم بدهید. فقط جسمتان را بکشند، اما نمی‌توانند به روحتان آسیبی برسانند. 9 در کمربندهایتان، سکه‌های طلا یا نقره یا مس با خود نبرید، فقط از خدا بترسید که قادر است هم بدن و هم روح شما را در 10 حتی کوله‌بار و کنش و لباس اضافی و چوبدستی نیز برندارد. جهنم هلاک کند. (Geenna g1067) 29 قیمت دو گنجشک بگذارید مردم از شما پذیرایی کنند، زیرا کارگر مستحق مزد خویش است. 11 هرگاه وارد شهر یا دهکده‌ای می‌شوید، شخص شایسته‌ای پدر شما بر زمین نمی‌افتد. 30 حتی موهایی سر شما نیز شمارش را بجوید، و تا هنگام ترک آن محل، در خانه‌اش بمانید. 12 وقتی وارد خانه‌ای می‌شوید، برای آن خیر و برکت بطلبید. 13 اگر معلوم شود که آن خانه شایسته است، خیر و برکتی که برای آن طلبیدید، حضور پدر آسمانی خود اقرار خواهد کرد. 33 اما هر که مرا نزد مردم بر آن قرار خواهد گرفت. اگر شایسته نباشد، برکت به خودتان باز خواهد گشت. 14 اگر اهل خانه‌ای یا شهری به شما اجازه ورود کرد. 34 «گمان میرید که آمده‌ام صلح به زمین بیاورم! نیامده‌ام ندانند، و یا به سخنانتان گوش نسیزدند، گرد و خاک آنجا را به تا صلح بیاورم، بلکه تا شمشیر بیاورم. 35 من آمده‌ام تا» پسر را هنگام ترک محل، از اهلایان بپاکانید. 15 برستی به شما می‌گویم علیه پدرش، دختر را علیه مادرش، و عروس را علیه مادرشوهرش که در روز داوری، وضع شهرهای فاسد سدوم و غموره بهتر از وضع برانگیزم. 36 به‌طوری که اهل خانه شخص، دشمنان او خواهند چنین شهری خواهد بود. 16 «من شما را همچون گوسفندان به میان گرگها می‌فرستم. پس مانند مار، هوشیار باشید و مثل کبوتر، بی‌آزار. نیستید که از آن من باشید؛ و اگر پسر یا دختر خود را بیش از من 17 اما مراقب باشید، زیرا مردم شما را گرفته، به محاکم خواهند دوست بدارید، شایسته نیستید که از آن من باشید. 38 هر که حاضر سپرد، و در کنیسه‌ها شلاق خواهد زد. 18 بله، به خاطر من شما را برای محاکمه نزد والیان و پادشاهان خواهند برد. اما این فرصتی آن من باشد. 39 هر که بخواهد جان خود را حفظ کند، آن را از خواهد بود تا درباره من به فرمانروایان و غریبه‌ودیان شهادت دهید. دست خواهد داد؛ اما هر که جانش را به خاطر من از دست بدهد، 19 «وقتی شما را بازداشت می‌کنند، نگران نباشید که چگونه پاسخ آن را خواهد یافت. 40 «هر که شما را بپذیرد، من پذیرفته است؛ و دهید یا چه بگوید، زیرا کلمات مناسب به‌موقع به شما عطا خواهد شد. 20 زیرا این شما نیستید که سخن خواهید گفت، بلکه روح پدر شماست که از طریق شما سخن خواهد گفت. 21 «برادر، برادر در خدمت شماست، پاداشی مانند پاداش او خواهد یافت. 42 و اگر کسی والدین خود برخاسته، سبب قتل آنان خواهند شد. 22 همه مردم به به این کوچکان، از آن رو که شاگرد منند، حتی یک لیوان آب خنک خاطر من از شما متغیر خواهند شد. اما هر که تا به آخر، زحمات را بدهد، برستی به شما می‌گویم، بی‌پاداش نخواهد ماند.»

11 عیسی پس از آنکه این دستورالعمل‌ها را به آن دوازده شاگرد رساند، به شهری دیگر بگریزد. برستی به شما می‌گویم که پیش از آنکه بتوانید به تمام شهرهای اسرائیل بروید، پسر انسان خواهد آمد. 24 شاگرد از استاد خود و غلام از اربابش بالاتر نیستند. 25 کافی است که شاگرد مانند استاد خود شود، و غلام نیز مانند اربابش. اگر مرا که سرپرست خانواده هستم، رئیس ارواح پلید نامیدند، اعضای

او بیان کنید که 5 چگونه ناپینایان بینا می‌شوند، لنگان راه می‌روند، انجام داده بودم، تا به امروز باقی می‌ماند. (Hadēs g86) 24 به تو جذامی‌ها شفا می‌یابند، ناشنوایان شنوا می‌گردند، مرده‌ها زنده می‌شوند. می‌گویم که در روز داوری، وضع شدوم بهتر از وضع تو خواهد بود.» و به فقیران بشارت داده می‌شود. 6 و به او بگویید: خوشا به حال 25 در این هنگام، عیسی دعا کرد و فرمود: «ای پدر، مالک آسمان کسی که به سبب من نلغزد.» 7 وقتی شاگردان یحیی می‌رفتند، و زمین، سیاس تو را که این امور را از کسانی که خود را دانا و زیرک عیسی شروع کرد به سخن گفتن با جماعت درباره او و فرمود: «برای می‌پندارند، پنهان ساختی و آنها را بر کسانی آشکار فرمودی که دیدن چگونگی مردی به بیابان رفته بودید؟ آیا مردی سست چون نی، مانند کودکان اند. 26 بله ای پدر، خشنودی تو این بود که به این که از هر بادی به لرزه در می‌آید؟ 8 یا انتظار داشتید مردی را ببینید با طریق عمل کنی. 27 «پدرم همه چیز را به دست من سپرده است. لباسهای نفیس؟ نه، آنان که لباسهای نفیس بر تن دارند، در قصرهای هیچ کس پراستی پسر را نمی‌شناسد جز پدر، و هیچ کس پراستی پدر پادشاهان زندگی می‌کنند. 9 آیا رفته بودید پیامبری را ببینید؟ بله، به را نمی‌شناسد جز پسر و نیز آنانی که پسر بخواد او را به ایشان شما می‌گویم که یحیی از یک پیامبر نیز برتر است. 10 یحیی همان بشناساند.» 28 سپس فرمود: «بیابید نزد من، ای تمامی زحمتکشان کسی است که در کتب مقدس درباره‌اش نوشته شده: «من پیام‌آور و گرانباران، و من به شما آسایش خواهم بخشید. 29 یوغ مرا بر خود را پیشاپیش تو می‌فرستم، و او راه را پیش رویت آماده خواهد دوش بگیرد و از من بیاموزد، زیرا فروتن هستم و افتاده‌دل، و در ساخت.» 11 «پراستی به شما می‌گویم که از میان تمامی انسانهایی جانهای خویش آسایش خواهید یافت. 30 زیرا یوغ من راحت است، که تا به حال زیسته‌اند، کسی بزرگتر از یحیی تعمیم‌دهنده نیست؛ با و باری که بر دوشان می‌گذارم، سبک.»

این حال، کوچکترین فرد در ملکوت آسمان بزرگتر از اوست. 12 و از زمان شروع رسالت یحیی تاکنون، ملکوت آسمان با قدرت و شدت رو به گسترش است، و زورمندان به آن حمله‌ور می‌شوند. 13 زیرا همه انبیا و تورات تا زمان یحیی نبوت می‌کردند. 14 و اگر حاضرید آنچه را که می‌گویم بپذیرید، او همان ایلیای نبی است که طبق گفته انبیا، می‌بایست بیاید. 15 هر که گوش شنوا دارد، بشنود. 16 «این نسل را به چه می‌توانم تشبیه کنم؟ مانند کودکانی هستند که در کوچه و بازار بازی می‌کنند، و از دوستان خود شکایت کرده، می‌گویند: 17 «برایان آهنگ عروسی نواختیم، نرقصیدید؟ آهنگ عزا نواختیم، گریه نکردید.» 18 چون یحیی که وقت خود را صرف خوردن و نوشیدن نمی‌کرد، می‌گوید: «دیوذه است.» 19 اما پسر انسان که در ضیافت‌ها شرکت می‌کند و می‌خورد و می‌نوشد، می‌گوید: «پرخور و میگسار است و همنشین باجگیران و گناهکاران!» اما درست بودن حکمت را از نتایج و ثمراتش می‌توان ثابت کرد.» 20 آنگاه عیسی به سرزنش شهرهایی پرداخت که اکثر معجزات خود را در آنها به‌عمل آورده بود، اما آنها از گناهان خود توبه نکرده و به سوی خدا بازگشت نکرده بودند. 21 «وای بر تو ای خورزین، و وای بر تو ای بیت‌صیدا! زیرا اگر معجزاتی که در شما انجام دادم، در شهرهای فاسد صور و صیدون انجام داده بودم، اهالی آنها مدت‌ها قبل، از گناهانشان توبه می‌کردند، و پلاس‌پوش و خاکسترنشین می‌شدند تا پشیمانی خود را نشان دهند. 22 اما به شما می‌گویم که در روز داوری، وضع صور و صیدون بهتر از وضع شما خواهد بود. 23 و تو ای کفرناحوم، آیا به آسمان بالا خواهی رفت؟ هرگز! تو به عالم مردگان پایین خواهی رفت، زیرا اگر معجزاتی که در تو به‌عمل آوردم، در شهر فاسد شدوم

گوسفند است! پس طبق شریعت انجام کار نیک در روز شبات روا است، اما هر که برضد روح القدس سخن گوید، هرگز آرمزیده نخواهد است!» **13** آنگاه به آن مرد گفت: «دست را دراز کن!» و وقتی شد، نه در این دنیا، و نه در دنیای بعد. (jaion gl65) **33** «درخت چنین کرد، آن دستش نیز مانند دست دیگرش سالم شد. **14** پس از را از میوه‌اش می‌توان شناخت. اگر درخت خوب باشد، میوه‌اش نیز آن فریسی‌ها بیرون رفتند و جلسه تشکیل دادند تا برای قتل او توطئه خوب خواهد بود. و اگر درخت بد باشد، میوه‌اش هم بد خواهد بچینند. **15** اما عیسی که از توطئه آنان آگاه بود، آن ناحیه را ترک بود. **34** ای افعی‌زاده‌ها! شما که باطن‌تان اینقدر بد است، چگونه گفت، و عده زیادی به دنبال او روانه شدند. او تمام بیماران ایشان را می‌توانید سخنان نیکو و درست بر زبان بیاورید؟ زیرا زبان از آنچه شفا بخشید، **16** اما با تأکید از آنها خواست تا به دیگران نگویند که دل از آن پر است، سخن می‌گوید. **35** شخص نیکو از خزانه دل او کیست. **17** و به این ترتیب، پیشگویی اشعای نبی درباره او به نیکویش، چیزهای نیکو بیرون می‌آورد، و انسان شریر از خزانه دل انجام رسید، که می‌فرماید: **18** «این است خدمتگزار من، که او را بدش، چیزهای شریرانه. **36** این را نیز به شما می‌گویم که انسان برگزیده‌ام. او محبوب من است و مایه خشنودی من. روح خود را بر برای هر سخن پوچ که بر زبان می‌راند، باید در روز داوری به خدا او خواهم نهاد، و او عدل و انصاف را به قومها اعلان خواهد کرد. حساب پس بدهد. **37** پس گفته‌هایتان یا شما را تیره خواهند کرد، **19** او نخواهد جنگید و فریاد نخواهد زد و صدایش را در کوی و برزن یا محکوم. **38** روزی برخی از علمای دین و عده‌ای از فریسی‌ها نزد بلند نخواهد کرد. **20** نبی خردشده را نخواهد شکست، و شعله عیسی آزدند و گفتند: «استاد، می‌خواهیم آیتی به ما نشان بدهی تا شمعی را که سوسو می‌زند، خاموش نخواهد کرد. او سرانجام عدل و اقتدار خود را ثابت کنی.» **39** اما عیسی پاسخ داد و فرمود: «نسل انصاف را به پیروزی خواهد رساند. **21** و نامش مایه امید همه قومها شریر و زناکار آیتی می‌طلب! اما تنها آیتی که به ایشان می‌دهم، آیت خواهد بود.» **22** سپس، مرد دیوزده‌ای را نزدش آوردند که هم کور بود یونس نبی است. **40** زیرا همان‌طور که یونس سه روز و سه شب در و هم لال. عیسی او را شفا بخشید، به‌طوری که توانست هم حرف شکم آن ماهی بزرگ ماند، پسر انسان نیز سه روز و سه شب در دل بزند و هم ببیند. **23** مردم همه تعجب کردند و گفتند: «آیا ممکن زمین خواهد ماند. **41** در روز داوری، مردم نینوا بر ضد این نسل به پا است که عیسی، همان پسر داوود و مسیح موعود باشد؟» **24** اما وقتی خبر این معجزه به گوش فریسیان رسید، گفتند: «او ارواح پلید را یونس توبه کردند. و اکنون کسی بزرگتر از یونس در اینجا هست، به قدرت شیطان، رئیس ارواح پلید، بیرون می‌راند.» **25** عیسی از اما حاضر نیستید توبه کنید. **42** در روز داوری، ملکه سبا برخواید افکار ایشان آگاهی یافت و فرمود: «هر مملکتی که دچار جنگ خاست و مردم این دوره و زمانه را محکوم خواهند ساخت، زیرا او با داخلی شود، نابوداش حتمی است. شهر یا خانه‌ای نیز که در آن در زحمت فراوان، راهی دراز را پیمود تا بتواند سخنان حکیمانه سلیمان را اثر دشمنی‌ها تفرقه ایجاد گردد، از هم فرو خواهد پاشید. **26** حال بشنود. اما شخصی برتر از سلیمان در اینجا است، اما چه کم هستند اگر شیطان بخواید شیطان را بیرون کند، به این معنی است که تجزیه کسانی که به او گوش می‌دهند. **43** «وقتی یک روح پلید، کسی را شده و با خودش می‌جنگد. پس چگونه حکومتش پایدار خواهد ماند؟ ترک می‌کند، به صحرای بی‌آب می‌رود تا جایی برای استراحت **27** و اگر قدرت من از شیطان است، تکلیف مریدان شما چه خواهد بیاید، اما نمی‌یابد. **44** پس می‌گوید: «به شخصی که از او درآمد، شد، زیرا ایشان نیز ارواح پلید اخراج می‌کنند؟ از این رو، ایشان شما باز می‌گردم. «پس باز می‌گردد و می‌بیند که خانه قبلی‌اش خالی، را به خاطر حرفی که زدید، محکوم خواهند ساخت! **28** اما اگر من جاروشده و مرتب است. **45** سپس هفت روح دیگر پیدا می‌کند که به‌وسیله روح خدا، ارواح پلید را بیرون می‌کنم، پس بدانید که ملکوت از خودش هم پلیدتر هستند، و وارد آن شخص شده، در آنجا زندگی خدا به میان شما آمده است. **29** و نیز چگونه امکان دارد شخص به می‌کنند. به این ترتیب، وضع آن شخص بدتر از قبل می‌شود. تجربه خانه مردی قوی مانند شیطان داخل شود و اموال او را غارت کند؟ این نسل شریر نیز چنین خواهد بود.» **46** در همان حال که عیسی با فقط شخصی نیرومندتر از او می‌تواند چنین کند، کسی که بتواند او جماعت سخن می‌گفت، مادر و برادرانش بیرون ایستاده بودند و را ببندد و بعد خانه‌اش را غارت کند. **30** «هر که با من نباشد، بر می‌خواستند با او صحبت کنند. **47** پس شخصی به او گفت: ضد من است، و هر که با من کار نکند، در واقع علیه من کار «مادر و برادران بیرون ایستاده‌اند و می‌خواهند با تو صحبت کنند.» می‌کند. **31** «پس به شما می‌گویم، هر نوع گناه و هر کفری قابل عیسی در پاسخ فرمود: «مادر من کیست؟ برادرانم چه کسانی بخشایش است - به‌جز کفر به روح القدس که هرگز آرمزیده نخواهد هستند؟» **49** سپس به شاگردانش اشاره کرد و گفت: «اینها هستند شد. **32** هر سخنی که برضد پسر انسان گفته شود، قابل بخشایش

مادر و برادران من. 50 هر که اراده پدر آسمانی مرا به جا آورد، او پس شیطان سر می‌رسد و بذریه‌ای را که در دل او کاشته شده بود، می‌رباید. این همان بذری است که در گذرگاه کاشته شده بود. برادر و خواهر و مادر من است!»

13 همان روز، عیسی از خانه خارج شد و در کنار دریاچه نشست. 2 چیزی نگذشت که گروه بزرگی دور او جمع شدند. او نیز سوار قایق شد و نشست، و در حالی که همه در ساحل ایستاده بودند، به تعلیم ایشان پرداخت. 3 او مطالب بسیاری به شکل مثل برای ایشان بیان کرد، مانند این مثل: «روزی کشاورزی رفت تا در مزرعه‌اش بذر بکارد. 4 هنگامی که بذر می‌پاشید، مقداری از بذرها در جاده افتاد و پرنده‌ها آمده، آنها را از آن زمین خشک برداشتند و خوردند. 5 بعضی روی خاکی افتادند که زیرش زمین سنگلاخ بود. بذرها روی آن خاک کم‌عمق، خیلی زود سبز شدند. 6 ولی وقتی خورشید برآمد، همه سوختند و از بین رفتند، چون ریشه عمیقی نداشتند. 7 بعضی دیگر از بذرها لابلای خارها افتاد، و خارها رشد کرده، آن گیاهان ظریف را خفه کردند. 8 اما مقداری از بذرها در زمین خوب افتاد و محصول به بار آورد، محصولی صد یا شصت سی برابر آنچه کاشته شده بود. 9 هر که گوش شنوا دارد، بشنود!» 10 شاگردان عیسی نزد او آمدند و پرسیدند: «چرا وقتی با مردم سخن می‌گوییم، از مثل استفاده می‌کنی؟» 11 عیسی در پاسخ فرمود: «زیرا قدرت درک اسرار ملکوت آسمان به شما عطا شده، اما نه به دیگران. 12 چون کسی که بتواند آنچه را که دارد خوب به کار ببرد، به او باز هم بیشتر داده می‌شود. ولی کسی که کارش را درست انجام ندهد، آن را هر چقدر هم کوچک باشد از دست خواهد داد. 13 به همین دلیل است که از این مثلها استفاده می‌کنم، زیرا نگاه می‌کنند، اما نمی‌بینند و گوش می‌دهند، اما نمی‌شنوند و درک نمی‌کنند. 14 این امر به نبوت اشعای نبی جامعه عمل می‌پوشاند که می‌فرماید: «وقتی آنچه را که می‌گویم، بشنویید، چیزی نخواهید فهمید. وقتی آنچه را که انجام می‌دهم، ببینید، آن را درک نخواهید کرد. 15 زیرا دل این مردمان سخت شده، و گوشه‌ایشان قادر به شنیدن نیست، و چشمان خود را بسته‌اند، به گونه‌ای که چشمانشان نمی‌توانند ببینند، و گوشه‌ایشان قادر به شنیدن نیستند، و دلشان نمی‌تواند درک کند، و نمی‌توانند نزد من بازگردند تا شفایشان بخشم.» 16 «اما خوشا به حال شما که چشمانتان می‌بیند و گوشه‌ایتان می‌شنوند. 17 براستی به شما می‌گویم که بسیاری از انبیا و عادلان مشتاق بودند آنچه را که شما می‌بینید، ببینند، اما ندیدند؛ و آنچه را که می‌شنوید، بشنوند، اما نشنیدند! 18 «و حال، به معنی مثل کشاورز گوش کنید: 19 گذرگاه کشتزار که بذرها بر آن افتاد، به کسی اشاره می‌کند که کلام مربوط به ملکوت را می‌شنود، اما آن را درک نمی‌کند.

گفتند: «خواهش می‌کنیم مثل گندم و علف هرز را برای ما شرح بده.» 37 عیسی پاسخ داد: «پسر انسان همان کسی است که بذر خوب می‌کارد. 38 مزرعه نیز این جهان است و بذرهای خوب مردمان ملکوت هستند، و علفهای هرز نیز پیروان آن شریر هستند. 39 دشمنی که علفهای هرز را لابلای گندمها کاشت، ابلیس است. فصل درو، آخر زمان است، و دروگرها، فرشتگان اند. (aiōn g165) 40 همان‌طور که علفهای هرز را جمع کردند و در آتش سوزاندند، در آخر زمان نیز همین‌طور خواهد شد. (aiōn g165) 41 پسر انسان فرشتگان خود را خواهد فرستاد تا هر چیزی را که باعث گناه می‌شود و هر انسان بدکاری را از ملکوت او جدا کنند، 42 و آنها را در داخل کوره آتش بیندازند، جایی که در آن گریه و فشار دندان بر دندان است. 43 در آن زمان، انسانهای نیک در ملکوت پدر خود، همچون خورشید خواهند درخشید. هر که گوش شنوا دارد، بشنود!» 44 «ملکوت آسمان مانند گنجی است که مردی در یک مزرعه پیدا کرد و دوباره آن را زیر خاک پنهان ساخت و از ذوق آن، رفت و هر چه داشت فروخت تا پول کافی به دست آورد و آن مزرعه را بخرد و صاحب آن گنج شود.» 45 «و باز، ملکوت آسمان مانند تاجری است که در جستجوی مرواریدهای نفیس بود. 46 سرانجام وقتی مروارید گرانبهائی یافت، رفت و هر چه داشت فروخت تا آن را بخرد.» 47 «باز ملکوت آسمان مانند یک تور ماهیگیری است که به آب انداخته شد و همه گونه ماهی در آن گرفتار شدند. 48 وقتی تور پُر شد، آن را به ساحل کشیدند. سپس نشستند، و ماهی‌های خوب را در سبدها گرد آوردند، اما ماهی‌های بد را دور انداختند. 49 در آخر دنیا نیز همین‌طور خواهد شد. فرشتگان آمده، بدکاران را از درستکاران جدا خواهند کرد (aiōn g165) 50 و آنها را در داخل کوره آتش خواهند انداخت، جایی که در آن گریه و فشار دندان بر دندان خواهد بود. 51 آیا همه اینها را درک می‌کنید؟» شاگردانش جواب دادند: «بله!» 52 سپس افزود: «هر عالم دینی که اکنون شاگرد ملکوت آسمان شده، مانند صاحب‌خانه‌ای است که از خانه خود گنجبهائی نو و کهنه بیرون می‌آورد.» 53 عیسی پس از بیان این حکایات، آن ناحیه را ترک گفت، 54 و به شهر ناصره، محل زندگی خود بازگشت. وقتی در کنیسه به تعلیم دادن مردم پرداخت، ایشان در حیرت افتادند و گفتند: «این حکمت و قدرت برای معجزه کردن را از کجا کسب کرده است؟» 55 سپس تمسخرکنان گفتند: «مگر او همان پسر نجار نیست؟ ما که مادرش، مریم می‌شناسیم، و همین‌طور برادرانش، یعقوب و یوسف و شمعون و یهوذا را. 56 خواهرانش نیز همگی اینجا زندگی می‌کنند. پس این چیزها را از کجا آموخته است؟» 57 به همین دلیل، بسیار آزرده‌خاطر شدند و

نخواستند به او ایمان بیاورند. پس عیسی به ایشان گفت: «نبی همه بده.» 37 عیسی پاسخ داد: «پسر انسان همان کسی است که بذر خوب می‌کارد. 38 مزرعه نیز این جهان است و بذرهای خوب مردمان ملکوت هستند، و علفهای هرز نیز پیروان آن شریر هستند. 39 دشمنی که علفهای هرز را لابلای گندمها کاشت، ابلیس است. فصل درو، آخر زمان است، و دروگرها، فرشتگان اند. (aiōn g165) 40 همان‌طور که علفهای هرز را جمع کردند و در آتش سوزاندند، در آخر زمان نیز همین‌طور خواهد شد. (aiōn g165) 41 پسر انسان فرشتگان خود را خواهد فرستاد تا هر چیزی را که باعث گناه می‌شود و هر انسان بدکاری را از ملکوت او جدا کنند، 42 و آنها را در داخل کوره آتش بیندازند، جایی که در آن گریه و فشار دندان بر دندان است. 43 در آن زمان، انسانهای نیک در ملکوت پدر خود، همچون خورشید خواهند درخشید. هر که گوش شنوا دارد، بشنود!» 44 «ملکوت آسمان مانند گنجی است که مردی در یک مزرعه پیدا کرد و دوباره آن را زیر خاک پنهان ساخت و از ذوق آن، رفت و هر چه داشت فروخت تا پول کافی به دست آورد و آن مزرعه را بخرد و صاحب آن گنج شود.» 45 «و باز، ملکوت آسمان مانند تاجری است که در جستجوی مرواریدهای نفیس بود. 46 سرانجام وقتی مروارید گرانبهائی یافت، رفت و هر چه داشت فروخت تا آن را بخرد.» 47 «باز ملکوت آسمان مانند یک تور ماهیگیری است که به آب انداخته شد و همه گونه ماهی در آن گرفتار شدند. 48 وقتی تور پُر شد، آن را به ساحل کشیدند. سپس نشستند، و ماهی‌های خوب را در سبدها گرد آوردند، اما ماهی‌های بد را دور انداختند. 49 در آخر دنیا نیز همین‌طور خواهد شد. فرشتگان آمده، بدکاران را از درستکاران جدا خواهند کرد (aiōn g165) 50 و آنها را در داخل کوره آتش خواهند انداخت، جایی که در آن گریه و فشار دندان بر دندان خواهد بود. 51 آیا همه اینها را درک می‌کنید؟» شاگردانش جواب دادند: «بله!» 52 سپس افزود: «هر عالم دینی که اکنون شاگرد ملکوت آسمان شده، مانند صاحب‌خانه‌ای است که از خانه خود گنجبهائی نو و کهنه بیرون می‌آورد.» 53 عیسی پس از بیان این حکایات، آن ناحیه را ترک گفت، 54 و به شهر ناصره، محل زندگی خود بازگشت. وقتی در کنیسه به تعلیم دادن مردم پرداخت، ایشان در حیرت افتادند و گفتند: «این حکمت و قدرت برای معجزه کردن را از کجا کسب کرده است؟» 55 سپس تمسخرکنان گفتند: «مگر او همان پسر نجار نیست؟ ما که مادرش، مریم می‌شناسیم، و همین‌طور برادرانش، یعقوب و یوسف و شمعون و یهوذا را. 56 خواهرانش نیز همگی اینجا زندگی می‌کنند. پس این چیزها را از کجا آموخته است؟» 57 به همین دلیل، بسیار آزرده‌خاطر شدند و

14 وقتی هیرودیس، فرمانروای جلیل، درباره عیسی شنید، 2 به مشاوران خود گفت: «بی‌شک، این همان یحیی تعمیددهنده است که زنده شده، و به همین دلیل است که می‌تواند چنین معجزاتی انجام دهد.» 3 زیرا هیرودیس، به خاطر هیروдіا، که زن برادرش فیلیپ بود، یحیی را گرفته و در زندان به زنجیر کشیده بود، 4 به این علت که یحیی به هیرودیس می‌گفت: «ازدواج با زن برادرت برخلاف شریعت است.» 5 هیرودیس نیز قصد داشت یحیی را بکشد، اما از شورش مردم می‌ترسید، چون او را نبی می‌دانستند. 6 اما در جشن ولادت هیرودیس، دختر هیرودیا رقصی اجرا کرد که بسیار باعث شادی هیرودیس شد، 7 به‌طوری که برای او قسم خورد که هر چه بخواهد، به او بدهد. 8 دختر هیرودیا نیز به تحریک مادرش، گفت: «سر یحیی تعمیددهنده را در همین جا روی یک طبق به من بده.» 9 پادشاه از گفته خود پشیمان شد، اما چون در حضور میهمانانش قسم خورده بود، دستور داد درخواست او را به‌جا آورند. 10 پس در زندان، سر یحیی را از تن جدا کرده، 11 در یک طبق آوردند و تقدیم دختر کردند، دختر نیز آن را نزد مادرش برد. 12 آنگاه شاگردان یحیی آمدند و بدن او را برده، به خاک سپردند. سپس نزد عیسی رفته، جریان را به او اطلاع دادند. 13 وقتی عیسی از این امر آگاهی یافت، سوار قایقی شد و به جای دورافتاده‌ای رفت تا تنها باشد. اما مردم که مطلع شدند عیسی به کدام سمت می‌رود، از شهرهای بسیار با پای پیاده به آن سو روانه شدند. 14 وقتی عیسی از قایق پیاده شد، جمعیتی انبوه را دید، و دلش به حال ایشان سوخت و بیمارانی را که در میان جمعیت بودند، شفا بخشید. 15 نزدیک غروب، شاگردان نزد او آمدند و گفتند: «در این جای دور افتاده، چیزی برای خوردن پیدا نمی‌شود. هوا نیز رو به تاریکی می‌رود. پس به مردم بگو به دهات اطراف بروند و برای خود خوراک تهیه کنند.» 16 اما عیسی فرمود: «لازم نیست بروند. خودتان به ایشان خوراک دهید.» 17 پاسخ دادند: «ما به‌جز پنج نان و دو ماهی، چیز دیگری نداریم!» 18 عیسی فرمود: «آنها را نزد من بیاورید!» 19 سپس به مردم گفت که بر روی سبزه‌ها بنشینند. آنگاه پنج نان و دو ماهی را برداشت و به سوی آسمان نگاه کرده، برکت داد. سپس نانها را تکه‌تکه کرد و به شاگردانش داد تا به مردم بدهند. 20 همه خوردند و سیر شدند و شاگردان از خورده‌های باقی‌مانده، دوازده سبد پر برداشتند. 21 تعداد کسانی که در آن روز غذا دریافت کردند، به‌جز زنان و کودکان،

حدود پنج هزار مرد بود. 22 بلافاصله پس از آن، عیسی با اصرار، از کرده‌اید، به آنها می‌گوید دیگر واجب نیست پدر و مادر خود را شاگردانش خواست تا سوار قایق شوند و به آن طرف دریاچه بروند، و احترام کنند. این چنین شما برای حفظ سنت خود، کلام خدا را زیر پا خودش مردم را مرخص کرد. 23 پس از آن، به تنهایی به کوه رفت تا می‌گذارد. 7 ای ریاکاران، اشعای نبی در وصف شما چه خوب دعا کند. شب فرا رسید و او هنوز در آنجا تنها بود. 24 در این گفته که 8 «این قوم با زبان خود مرا تکریم می‌کنند، اما دلشان از هنگام، شاگردان که از ساحل خیلی دور شده بودند، در دریاچه من دور است. 9 عبادت آنان باطل است زیرا رسوم بشری را به جای گرفتار امواج شدند، زیرا باد تندی می‌وزید و ایشان با امواج دست و احکام الهی به مردم تعلیم می‌دهند.» 10 سپس، عیسی مردم را پنجه نرم می‌کردند. 25 اما نزدیک ساعت سه صبح، عیسی در نزد خود خواند و فرمود: «خوب گوش دهید و سعی کنید بفهمید. حالی که روی آب راه می‌رفت، به آنها نزدیک شد. 26 ایشان وقتی 11 آنچه که به دهان فرو می‌رود، آن چیزی نیست که شخص را او را در حال راه رفتن روی آب دیدند، وحشت‌زده شدند و از ترس، نجس می‌سازد، بلکه آنچه از دهان او بیرون می‌آید، همان است که فریاد برآوردند که «این شیخ است». 27 اما عیسی بی‌درنگ ایشان را و نجس می‌سازد.» 12 در این موقع شاگردانش نزد او آمدند و را صدا زده، گفت: «قوی باشید! نترسید! منم!» 28 پطرس در گفتند: «فریسی‌ها از گفته‌های شما ناراحت شده‌اند.» 13 عیسی جواب گفت: «سرورم، اگر خودت هستی، بگو تا من هم روی آب جواب داد: «هر نهالی که پدر آسمانی من نکاشته باشد، از ریشه راه بروم و نودت بیایم.» 29 عیسی فرمود: «بسیار خوب، بیا!» کنده خواهد شد. 14 پس، با آنان کاری نداشته باشید. ایشان پطرس از قایق بیرون آمد و روی آب راه افتاده، به طرف عیسی رفت. کورهایی هستند که عصاکش کوره‌های دیگر شده‌اند، و اگر یکی در 30 اما وقتی به اطراف نگاه کرد و باد را دید، به وحشت افتاد و چاه بیفتد، دیگری را هم به دنبال خود می‌کشد.» 15 آنگاه پطرس شروع کرد به فرو رفتن در آب. پس فریاد زد: «سرورم، نجاتم ده!» از عیسی خواست تا توضیح دهد که چگونه ممکن است انسان 31 عیسی بلافاصله دست خود را دراز کرد و او را گرفت و فرمود: چیزی ناپاک بخورد و نجس نشود. 16 عیسی گفت: «آیا شما نیز «ای کم‌ایمان، چرا شک کردی؟» 32 وقتی سوار قایق شدند، باد از هنوز درک نمی‌کنید؟! 17 آیا متوجه نیستید که آنچه انسان می‌خورد، وزیدن بازایستاد. 33 سپس آنانی که در قایق بودند، او را پرستش وارد معده‌اش شده، و بعد از بدن دفع می‌گردد؟ 18 اما سخنان بد از کرده، حیرت‌زده گفتند: «واقعاً که تو پسر خدا هستی.» 34 وقتی به دل بد سرچشمه می‌گیرد و گوینده را نجس می‌سازد. 19 زیرا از آن سوی دریاچه رسیدند، در ساحل جنیسارت از قایق پیاده شدند. درون دل است که این قبیل چیزها: فکرهای پلید، آدمکشی، زنا و 35 چون مردم عیسی را شناختند، خبر ورودش را به سرعت در تمام روابط نامشروع، دزدی، شهادت دروغ و تهمت. 20 به، این چیزها منطقه پخش کردند، و دیری نگذشت که مردم بیمارار خود را آوردند هستند که انسان را نجس می‌سازند، نه غذا خوردن دستهای آب تا شفا یابند. 36 آنها به او التماس می‌کردند تا به بیمارار اجازه دهد نکشیده!» 21 آنگاه عیسی ایالت جلیل را ترک گفته، به نواحی صور فقط به لبه رایش دست بزنند؛ و هر که به او دست می‌زد، شفا و صیقلون رفت. 22 در آنجا یک زن کعانی نزد او آمد و التماس‌کنان گفت: «ای سرور من، ای پسر داوود، به من رحم کنید! دختر می‌یافت.

15 در این هنگام عده‌ای از فریسی‌ها و علمای دین از اورشلیم آمدند تا با عیسی بحث کنند. آنها پرسیدند: 2 «چرا شاگردان تو آداب و رسومی را که از اجداد ما به ما رسیده است، نادیده می‌گیرند و پیش از خوردن غذا، دستهایشان را نمی‌شویند؟» 3 عیسی جواب داد: «چرا خود شما برای اینکه آداب و رسوم گذشته خود را حفظ کنید، احکام خدا را زیر پا می‌گذارید؟ 4 یکی از احکام خدا این است که «پدر و مادر خود را گرامی بدار» و نیز «هر که به پدر و مادر خود ناسزا بگوید، باید کشته شود». 5 اما شما می‌گویید که هیچ اشکالی ندارد اگر کسی به پدر و مادر خود بگوید: «ببخشید، نمی‌توانم به شما کمک کنم، چون آنچه می‌بایست به شما بدهم، در راه خدا صدقه داده‌ام.» 6 پس شما با این قانونی که وضع

شد.» همان لحظه دختر او شفا یافت. **29** عیسی از آنجا به راه بحث می‌کنید که نان ندارید؟ **9** آیا هنوز هم نمی‌فهمید؟ آیا به افتاد و به کناره دریای جلیل رسید. سپس از کوه بالا رفته، در آنجا یاد ندارید آن پنج نان و پنج هزار نفر و چند سبد را که برداشتید؟ نشست. **30** آنگاه مردم دسته‌دسته آمده، لنگان و کوران و افراد **10** یا از یاد برده‌اید که یکبار دیگر با هفت نان، چهار هزار نفر را زمینگیر و لال و سایر بیماران را نزد او آوردند و او همه ایشان را شفا بخشید. **31** کسانی که در عمرشان یک کلمه حرف نزده بودند با نمی‌کنید که من درباره نان سخن نمی‌گویم؟ باز هم می‌گویم: از هیچان سخن می‌گفتند؛ لنگان راه می‌رفتند؛ کسانی که زمینگیر بودند خمیرمایه فریسی‌ها و صدوقی‌ها خود را دور نگاه دارید. **12** بالاخره جست و خیز می‌کردند؛ و آنانی که کور بودند با شگفتی به اطراف شاگردان فهمیدند که منظور عیسی از «خمیرمایه»، همانا تعلیمات نگاه می‌کردند! مردم حیرت کرده بودند و خدای اسرائیل را سپاس فریسی‌ها و صدوقی‌ها است. **13** وقتی عیسی به قیصریه فیلیپی رسید، می‌گفتند. **32** در این هنگام، عیسی شاگردان خود را فرا خواند و به از شاگردانش پرسید: «مردم پسر انسان را که می‌دانند؟» **14** جواب ایشان فرمود: «دلم به حال این مردم می‌سوزد، الان سه روز است که دادند: «بعضی‌ها می‌گویند که یحییای تعمیددهنده است؛ عده‌ای نیز با من هستند و دیگر چیزی برایشان نمانده تا بخورند. نمی‌خواهم می‌گویند ایلیا، یا ارمیا و یا یکی دیگر از پیامبران است که دوباره ظهور آنها را گرسنه به خانه‌هایشان بازگردانم، چون ممکن است در راه کرده است.» **15** سپس پرسید: «شما چه می‌گویید؟ به نظر شما ضعیف کنند.» **33** شاگردانش جواب دادند: «در این بیابان از کجا من که هستم؟» **16** شمعون پطرس جواب داد: «تویی مسیح، پسر می‌توانیم برای سیر کردن این همه مردم نان تهیه کنیم؟» **34** عیسی پرسید: «چقدر نان دارید؟» جواب دادند: «هفت نان و چند ماهی کوچک!» **35** پس به مردم فرمود تا بر زمین بنشینند. **36** سپس هفت نان و چند ماهی را گرفت و خدا را شکر نمود و تکه‌تکه کرده، به شاگردانش داد. ایشان نیز نانها را به مردم دادند. **37** همه خوردند و سیر شدند. سپس شاگردان هفت زنبیل پر از خرده‌های باقی مانده برداشتند. **38** تعداد کسانی که خوراک خوردند، غیر از زنها و بچه‌ها، چهار هزار مرد بود. **39** آنگاه عیسی مردم را مرخص کرد، ولی خودش سوار قایق شده، به ناحیه مجدل رفت.

16 روزی فریسی‌ها و صدوقی‌ها که سران مذهبی و سیاسی قوم بودند، آمدند تا عیسی را بیازمایند. به این منظور از او خواستند آیتی آسمانی به ایشان نشان دهد تا اقتدار خود را ثابت کند. **2** او جواب داد: «شما خوب می‌توانید وضع هوا را پیش‌بینی کنید. اگر عصر، آسمان سرخ باشد، می‌گویید فردا هوا خوب خواهد بود؛ **3** و اگر صبح، آسمان سرخ باشد، می‌گویید که باران خواهد بارید. شما که نشانه‌های آسمان را تعبیر می‌کنید، چطور نمی‌توانید نشانه‌های زمانها را تعبیر نمایید! **4** نسل شریر و زناکار آیتی می‌طلب! اما تنها آیتی که به ایشان می‌دهم، آیت یونس نبی است.» این را گفت و از ایشان جدا شد. **5** وقتی به آن سوی دریا رسیدند، شاگردان متوجه شدند که فراموش کرده‌اند با خود نان بردارند. **6** عیسی به ایشان فرمود: «مواظب باشید و از خمیرمایه فریسی‌ها و صدوقی‌ها خود را دور نگه دارید.» **7** پس شاگردان با یکدیگر به بحث پرداختند که چطور فراموش کردند نان بردارند. **8** عیسی پی برد که با یکدیگر درباره چه گفتگو می‌کنند. پس گفت: «ای کم‌ایمانان، چرا در این باره

28 یقین بدانید که در اینجا کسانی استاده‌اند که تا پسر انسان را نینند که در ملکوت خود می‌آید، نخواهند مرد.»

17 شش روز بعد، عیسی پطرس و یعقوب و برادر او یوحنا را برداشت و آنان را بر فراز کوهی بلند، به خلوت برد. **2** در آنجا، ظاهر عیسی در مقابل چشمان ایشان دگرگون شد، به‌طوری که چهره‌اش چون خورشید درخشان گردید، و لباسش همچون نور، سفید شد. **3** ناگاه موسی و ایلیا ظاهر شدند و با عیسی به گفتگو پرداختند. **4** پطرس شگفت‌زده گفت: «سرورم، چه خوب است که ما اینجا هستیم. اگر بخواهی، سه سایبان می‌سازم، یکی برای تو، یکی برای موسی، و یکی دیگر برای ایلیا.» **5** هنوز سخن پطرس تمام نشده بود که ابری درخشان بر ایشان سایه افکند و ندایی از آن در رسید که: «این است پسر عزیز من که از او بسیار خشنودم؛ به او گوش فرا دهید.» **6** با شنیدن این ندا، شاگردان بر زمین افتاده، از ترس لرزیدند. **7** عیسی نزدیک شد و دست بر ایشان گذاشت و فرمود: «برخیزید، نترسید!» **8** هنگامی که آنان چشمان خود را باز کردند، جز عیسی کسی را ندیدند. **9** هنگامی که از کوه پایین می‌آمدند، عیسی به ایشان فرمود: «درباره آنچه دیدید به کسی چیزی نگوئید تا زمانی که پسر انسان پس از مرگ زنده شود.» **10** شاگردانش از او پرسیدند: «چرا علمای دین یهود اصرار دارند که قبل از ظهور مسیح، ایلیا نبی باید دوباره ظهور کند؟» **11** عیسی جواب داد: «البته که اول ایلیا می‌آید تا همه چیز را آماده کند. **12** اما من به شما می‌گویم که ایلیا آمده است ولی کسی او را نشناخت و مانند کودکان نگردید، هرگز نخواهید توانست وارد ملکوت آسمان با او بسیار بد رفتاری کردند. همچنین پسر انسان نیز از دست آنها آزار خواهد دید.» **13** آنگاه شاگردانش فهمیدند که عیسی درباره یحیای تعمیددهنده سخن می‌گوید. **14** وقتی از کوه پایین آمدند، با جمعی بزرگی روبرو شدند. از آن میان، مردی آمده، در مقابل عیسی زانو زد و گفت: «سرورم، به پسر رحم کنید؛ او صرع دارد و حمله‌های سخت به او دست می‌دهد، به طوری که خود را در آب و آتش می‌اندازد. **16** من او را نزد شاگردان شما آوردم، ولی ایشان نتوانستند او را شفا دهند.» **17** عیسی جواب داد: «ای مردم بی‌ایمان و نامطمئن! تا کی رفتار شما را تحمل کنم؟ او را نزد من بیاورید.» **18** آنگاه عیسی به روح ناپاکی که در آن پسر بود، نهیب زد و آن روح از پسر بیرون آمد و از آن لحظه، او شفا یافت. **19** سپس شاگردان در خلوت از عیسی پرسیدند: «چرا ما نتوانستیم روح پلید را از وجود پسر بیرون کنیم؟» **20** عیسی گفت: «از آن جهت که ایمانان کم است. راستی به شما می‌گویم اگر ایمانی به کوچکی دانه خردل نیز داشته باشید، می‌توانید به این کوه بگوئید: "از کوچک را تحقیر نکنید، چون آنها در آسمان فرشتگانی دارند که

18 همان موقع، شاگردان نزد عیسی آمده، پرسیدند: «چه کسی در ملکوت آسمان از همه بزرگتر است.» **2** عیسی بچه کوچکی را صدا زد و او را به میان شاگردان آورد، **3** و گفت: «تا دگرگون نشوید به شما می‌گویم که ایلیا آمده است ولی کسی او را نشناخت و مانند کودکان نگردید، هرگز نخواهید توانست وارد ملکوت آسمان با او بسیار بد رفتاری کردند. همچنین پسر انسان نیز از دست آنها آزار خواهد دید.» **13** آنگاه شاگردانش فهمیدند که عیسی درباره یحیای تعمیددهنده سخن می‌گوید. **14** وقتی از کوه پایین آمدند، با جمعی بزرگی روبرو شدند. از آن میان، مردی آمده، در مقابل عیسی زانو زد و گفت: «سرورم، به پسر رحم کنید؛ او صرع دارد و حمله‌های سخت به او دست می‌دهد، به طوری که خود را در آب و آتش می‌اندازد. **16** من او را نزد شاگردان شما آوردم، ولی ایشان نتوانستند او را شفا دهند.» **17** عیسی جواب داد: «ای مردم بی‌ایمان و نامطمئن! تا کی رفتار شما را تحمل کنم؟ او را نزد من بیاورید.» **18** آنگاه عیسی به روح ناپاکی که در آن پسر بود، نهیب زد و آن روح از پسر بیرون آمد و از آن لحظه، او شفا یافت. **19** سپس شاگردان در خلوت از عیسی پرسیدند: «چرا ما نتوانستیم روح پلید را از وجود پسر بیرون کنیم؟» **20** عیسی گفت: «از آن جهت که ایمانان کم است. راستی به شما می‌گویم اگر ایمانی به کوچکی دانه خردل نیز داشته باشید، می‌توانید به این کوه بگوئید: "از کوچک را تحقیر نکنید، چون آنها در آسمان فرشتگانی دارند که

همیشه در پیشگاه پدر آسمانی من حاضر می‌شوند. **11** زیرا پسر پولش را تمام و کمال بپردازد. **31** وقتی دوستان این شخص ماجرا را انسان آمده تا گمشده را نجات بخشد. **12** «اگر مردی صد گوسفند شنیدند، بسیار اندوهگین شدند و به حضور پادشاه رفته، تمام جریان داشته باشد، و یکی از آنها از گله دور بیفتد و گم شود، آن مرد چه را به عرض او رساندند. **32** پادشاه بلافاصله آن مرد را خواست و به می‌کند؟ آیا آن نود و نه گوسفند دیگر را در کوهسارها نمی‌کند تا به او فرمود: «ای ظالم بدجنس! من محض خواهش تو آن قرض کلان را دنبال گوسفند گمشده‌اش برو؟ **13** بله، او می‌رود و وقتی آن را پیدا بخشیدم. **33** آیا حقیقت نبود تو هم به این همکارت رحم می‌کردی، کرد، برای آن یک گوسفند بیشتر شاد می‌شود تا برای آن نود و نه همان‌طور که من به تو رحم کردم؟» **34** پادشاه بسیار غضبناک شد گوسفندی که جانانش در خطر نبوده است. **14** به همین ترتیب، و دستور داد او را به زندان بپندازند و شکنجه دهند، و تا دینار آخر خواست پدر آسمانی شما این نیست که حتی یکی از این کودکان از قرضش را نپرداخته، آزادش نکنند. **35** «بلی، و اینچنین پدر آسمانی دست برو و هلاک گردد. **15** «اگر برادری به تو بدی کند، برو و من با شما رفتار خواهد کرد اگر شما برادران را از ته دل نبخشید.»

19 چون عیسی سخنان خود را به پایان رساند، جلیل را ترک را گوش گرفت و به تقصیرش اعتراف کرد، برادری را باز یافته‌ای. **16** ولی اگر قبول نکرد، این بار با دو یا سه شاهد پیش او برو تا این اشخاص شاهد سخنان تو باشند. **17** ولی اگر باز هم به گفته‌های شما گوش نداد، آنگاه موضوع را با کلیسا در میان بگذار؛ و اگر کلیسا به تو حق بدهد و آن برادر باز هم زیر بار نرود، آنگاه کلیسا باید با او همچون یک بیگانه یا باجگیر فاسد رفتار کند. **18** مطمئن باشید که آنچه بر زمین ببندید، در آسمان نیز بسته خواهد شد، و آنچه بر زمین بکشاید، در آسمان نیز گشوده خواهد شد. **19** «این را نیز به شما می‌گویم که اگر دو نفر از شما اینجا بر روی زمین درباره چیزی که از خدا می‌خواهید با هم یکدل باشید، پدر آسمانی من آن را به شما خواهد داد. **20** چون هر جا که دو یا سه نفر به نام من جمع شوند، من آنجا در میان آنها حاضرم.» **21** در این هنگام پطرس پیش آمد و پرسید: «سرور من، برادری را که به من بدی می‌کند، تا چند مرتبه باید ببخشم؟ آیا هفت بار؟» **22** عیسی جواب داد: «نه، هفتاد مرتبه هفت بار.» **23** آنگاه افزود: «وقایع ملکوت آسمان مانند ماجرای آن پادشاهی است که تصمیم گرفت حسابهای خود را تسویه کند. **24** در جریان این کار، یکی از بدهکاران را به دربار آوردند که مبلغ هنگفتی به پادشاه بدهکار بود. **25** اما چون پول نداشت قرضش را بپردازد، پادشاه دستور داد در مقابل قرضش، او را با زن و فرزندان و تمام دارایی‌اش بفروشند. **26** ولی آن مرد بر پاهای پادشاه افتاد و التماس کرد و گفت: «ای پادشاه استدعا دارم به من مهلت بدهید تا همه قرضم را تا به آخر تقدیم کنم.» **27** پادشاه دلش به حال او سوخت و او را آزاد کرد و قرضش را بخشید. **28** ولی وقتی این بدهکار از دربار پادشاه بیرون آمد، فوری به سراغ همکارش رفت که فقط صد دینار از او طلب داشت. پس گوی او را فشرود و گفت: «زود باش، بدهی‌ات را بپرداز!» **29** بدهکار بر پاهای او افتاد و التماس کرد: «خواهش می‌کنم مهلتی به من بده تا تمام بدهی‌ات را بپردازم.» **30** اما طلبکار راضی نشد و او را به زندان انداخت تا

16 در همان روزها، شخصی نزد عیسی آمد و پرسید: «استاد، من چه کار نیکی انجام دهم تا بتوانم زندگی جاوید داشته باشم؟» **aiōnios** اینجا بیکار مانده‌اید؟ **7** «جواب دادند: هیچ‌کس به ما کار نداد. **g166** عیسی گفت: «چرا از من درباره کار نیکو می‌پرسی؟» «به ایشان گفت: بروید به باغ من و کار کنید. **8** «غروب آن روز، فقط یک نفر هست که نیکوست. ولی در جوابت باید بگویم که اگر احکام خدا را نگاه داری، زندگی جاوید خواهی داشت. **18** پرسید: آخرین تا اولین نفر، مزدشان را بپردازد. **9** به کسانی که ساعت پنج به «کدام یک از احکام را؟» عیسی جواب داد: «قتل نکن، زنا نکن، کار مشغول شده بودند، مزد یک روز تمام را داد. **10** در آخر، نوبت دزدی نکن، شهادت دروغ نده، **19** پدر و مادر خود را گرمی بدار، کارگرانی شد که اول از همه به کار مشغول شده بودند؛ ایشان انتظار و همسایه‌ات را همچون جان خویش دوست بدار. **20** مرد جواب داد: «همه این احکام را انجام داده‌ام. حالا دیگر چه باید بکنم؟» شد. **11** وقتی آنها مزدشان را گرفتند به صاحب باغ شکایت کرده، عیسی به او گفت: «اگر می‌خواهی این راه را به کمال برسانی، گفتند: **12** "به اینها که فقط یک ساعت کار کرده‌اند، به اندازه ما برو و هر چه داری بفروش و پولش را به فقرا بده تا گنج تو در آسمان باشد نه بر زمین! آنگاه بیا و مرا پیروی کن!" **22** ولی وقتی مرد جوان این را شنید، اندوهگین از آنجا رفت، زیرا ثروت زیادی نکرده. مگر تو قبول نکردی با مزد یک روز کار کنی؟ **14** پس مزد داشت. **23** آنگاه عیسی به شاگردانش گفت: «این را بدانید که خود را بگیر و برو. دلم می‌خواهد به این آخری به همان اندازه مزد برای ثروتمندان ورود به ملکوت آسمان بسیار سخت است. **24** باز بدهم که به تو دادم. **15** آیا من حق ندارم هر طور که دلم می‌خواهد به شما می‌گویم، گذشتن شتر از سوراخ سوزن آسانتر است از وارد پولم را خرج کنم؟ آیا این درست است که تو از سخاوت من دلخور شدن شخص ثروتمند به ملکوت خدا!» **25** شاگردان از این سخن شوی؟ **16** «پس کسانی که اکنون آفرند، اول خواهند شد و کسانی شگفت‌زده شده، پرسیدند: «پس چه کسی در این دنیا می‌تواند که اولند، آخر. **17** در راه اورشلیم، عیسی دوازده شاگرد خود را به نجات پیدا کند؟» **26** عیسی نگاهی به ایشان انداخت و فرمود: «از کناری کشید و به ایشان گفت: **18** «اکنون به اورشلیم می‌رویم، و نظر انسان این کار غیرممکن است، ولی برای خدا همه چیز ممکن در آنجا پسر انسان را به کاهنان اعظم و علمای دین خواهند سپرد. است. **27** پطرس گفت: «ما که از همه چیز دست کشیده‌ایم تا از آنها او را به مرگ محکوم خواهند کرد **19** و به رومی‌ها تحویل خواهند تو پیروی کنیم، چه سودی عاید ما می‌شود؟» **28** عیسی جواب داد: داد تا او را مسخره کنند و شلاق بزنند و به صلیب بکشند. اما «وقتی من در آن دنیای جدید بر تخت سلطنتم بنشینم، شما شاگردان روز سوم او زنده خواهید شد. **20** آنگاه مادر یعقوب و یوحنا، من نیز بر دوازده تخت نشسته، دوازده قبیله اسرائیل را داوری خواهید پسران زبیدی، دو پسر خود را نزد عیسی آورده، در برابرش زانو زد و نمود. **29** هر که به خاطر من از برادر و خواهر، پدر و مادر و فرزندان خانه و زمین چشم ببوشد، صد چندان بیشتر خواهد یافت و زندگی جاوید را نیز به دست خواهد آورد. **gaiōnios 30** ولی بسیاری بر تخت سلطنت بنشینم، اجازه بفرما یکی از پسرانم در سمت راست و دیگری در سمت چپ تو بنشینند. **22** عیسی در پاسخ گفت: «شما نمی‌دانید چه می‌خواهید! آیا می‌توانید از جام تلخ رنج و غذای که من باید به‌زودی بنوشم، شما نیز بنوشید؟» جواب دادند: «بله، می‌توانیم.» **23** عیسی به ایشان فرمود: «البته از جام من خواهید نوشید، ولی من اختیار آن را ندارم که شما را در سمت راست و چپ خود بنشانم. این جایگاه برای کسانی نگاه داشته شده که پدر آنها را از قبل انتخاب کرده است.» **24** وقتی بقیه شاگردان فهمیدند که یعقوب و یوحنا چه درخواستی کرده‌اند، بر آن دو خشمگین شدند. **25** ولی عیسی همه شاگردان را فرا خوانده، گفت: «در این دنیا، حکمرانان بر مردم ریاست می‌کنند و اربابان به زیردستان خود دستور می‌دهند. **26** ولی در میان شما نباید چنین باشد. بلکه برعکس، هر

که می‌خواهد در میان شما بزرگ باشد، باید خدمتگزار همه باشد؛ خوانده خواهد شد»، اما شما آن را لایه دزدان ساخته‌اید. 14 در 27 و هر که می‌خواهد در بین شما اول باشد، باید غلام شما باشد. همان حال، نابینایان و افلیجان نزد او به معبد آمدند و او همه را شفا 28 چون پسر انسان نیز نیامده تا کسی به او خدمت کند، بلکه آمده داد. 15 کاهنان اعظم و علمای دین نیز این معجزات را می‌دیدند، است تا به دیگران کمک کند و جانفش را در راه آزادی دیگران فدا و می‌شنیدند که کودکان فریاد زده، می‌گویند: «خوش آمدی، ای سازد.» 29 وقتی عیسی و شاگردانش از شهر اریحا خارج می‌شدند، پسر داوود پادشاه! 16 از این رو به خشم آمده، به عیسی گفتند: عده زیادی به دنبال او به راه افتادند. 30 در همین هنگام، دو کور که «نمی‌شنوی این بچه‌ها چه می‌گویند؟» عیسی جواب داد: «چرا، کنار جاده نشسته بودند، چون شنیدند که عیسی از آنجا می‌گذرد، می‌شنوم! مگر شما هرگز کتب مقدس را نخوانده‌اید؟ در آنجا نوشته صدای خود را بلند کرده، فریاد زدند: «ای سرور ما، ای پسر داوود، شده که» کودکان و شیرخوارگان، زبان به ستایش تو می‌گشایند!« بر ما رحم کن!» 31 جمعیت بر سرشان فریاد زدند: «ساکت شوید!» 17 آنگاه از شهر خارج شده به بیت عنیا رفت و شب را در آنجا به سر اما آنان صدای خود را بلندتر می‌کردند که: «ای سرور ما، ای پسر برد. 18 صبح روز بعد، وقتی عیسی به اورشلیم بازمی‌گشت، گرسنه داوود، به ما رحم کن!» 32 سرانجام وقتی عیسی به آنجا رسید، شد. 19 کنار جاده درخت انجیری دید؛ جلو رفت تا میوه‌ای از آن بیچیند. اما جز برگ چیز دیگری بر درخت نیافت. پس گفت: «باشد که دیگر هرگز از تو میوه‌ای به‌عمل نیاید!» بلافاصله درخت خشک شد. 20 jaīōn q165) شاگردان که از دیدن این واقعه حیرت‌زده شده بودند، گفتند: «چه زود درخت انجیر خشک شد!» 21 عیسی به ایشان گفت: «براستی به شما می‌گویم اگر ایمان داشته باشید و شک نکنید، نه فقط این کار، بلکه بزرگتر از این نیز انجام خواهد داد. حتی می‌توانید به این کوه بگویید: «از جا کنده شو و به دریا افکنده شو»، و چنین خواهد شد. 22 اگر ایمان داشته باشید، هر چه در دعا بخواهید، خواهید یافت.» 23 عیسی بار دیگر به معبد آمد و به تعلیم مردم پرداخت. کاهنان اعظم و مشایخ قوم پیش آمدند و از او پرسیدند: «با چه اختیاری این کارها را انجام می‌دهی؟ چه کسی به تو این اختیار را داده است؟» 24 عیسی فرمود: «من به شرطی جواب شما را می‌دهم که اول به سؤال من جواب دهید. 25 آیا اقتدار یحیی برای تعمید دادن مردم از آسمان بود یا از انسان؟» ایشان درباره این موضوع با یکدیگر مشورت کرده، گفتند: «اگر بگوییم از سوی خدا فرستاده شده بود، خود را به دام انداخته‌ایم، زیرا خواهد پرسید: پس چرا به او ایمان نیاوردید؟ 26 و اگر بگوییم از انسان بود، این مردم بر ما هجوم خواهند آورد، چون همه یحیی را پیامبر می‌دانند.» 27 سرانجام گفتند: «ما نمی‌دانیم!» عیسی فرمود: «پس در این صورت من هم به شما نمی‌گویم که با چه اقتداری این کارها را می‌کنم. 28 «اما نظراتان در این مورد چیست؟ «مردی دو پسر داشت. به پسر بزرگتر گفت: پسر، امروز به مزرعه برو و کار کن. 29 جواب داد: «نمی‌روم!» ولی بعد پشیمان شد و رفت. 30 پس از آن، به پسر کوچکترش همین را گفت. او جواب داد: «اطاعت می‌کنم آقا.» ولی نرفت. 31 به نظر شما کدام پسر دستور پدر را اطاعت کرده است؟» جواب دادند: «البته پسر بزرگتر.» آنگاه عیسی منظورش را از این حکایت بیان فرمود: «مطمئن باشید

21 هنگامی که به حوالی اورشلیم، به نزدیکی بیت‌فاجی واقع در کوه زیتون رسیدند، عیسی دو نفر از شاگردان خود را جلوتر فرستاد 2 و فرمود: «به دهکده‌ای که در مقابل شماست بروید. هنگامی که وارد شدید، الاغی را با کُزه‌اش خواهید دید که بسته‌اند. آنها را باز کنید و نزد من بیاورید. 3 اگر کسی پرسید که چه می‌کنید، بگویید: «خداوند لازم‌شان دارد،» و او بی‌درنگ اجازه خواهد داد آنها را بیاورید.» 4 با این کار، پیشگویی یکی از انبیای دوران گذشته جامه عمل پوشید که گفته بود: 5 «به اورشلیم بگویید: «پادشاهت نزد تو می‌آید. او فروتن است و سوار بر الاغ، بر کُزه الاغ.» 6 آن دو شاگرد رفتند و هر چه عیسی گفته بود، انجام دادند. 7 ایشان الاغ و کُزه‌اش را آوردند و لباسهای خود را بر پشت آنها انداختند و عیسی سوار شد. 8 از میان جمعیت، عده زیادی ردهای خود را در مقابل او، روی جاده پهن می‌کردند و عده‌ای هم شاخه‌های درختان را بریده، جلوی او روی جاده پهن می‌کردند. 9 مردم از جلو و از پشت سر حرکت می‌کردند و فریاد می‌زدند: «هوشیعا! بر پسر داوود! مبارک است آن که به نام خداوند می‌آید. هوشیعا! بر عرش برین!» 10 وقتی او وارد اورشلیم شد، تمام شهر به هیجان آمد. مردم می‌پرسیدند: «این مرد کیست؟» 11 جواب می‌شنیدند: «او عیسی پیامبر است از ناصره جلیل.» 12 آنگاه عیسی به داخل معبد رفت و کسانی را که در آنجا خرید و فروش می‌کردند، بیرون راند و میزهای صرافان و بساط کبوترفروشان را واژگون کرد. 13 عیسی به ایشان گفت: «کتب مقدس می‌فرماید که» خانه من خانه دعا

باجگیران فاسد و فاحشه‌ها زودتر از شما وارد ملکوت خدا خواهند پوزخندی زدند و هر یک به سر کار خود رفتند، یکی به مزرعه‌اش و شد، **32** زیرا یحیی شما را به توبه و بازگشت به سوی خدا دعوت دیگری به محل کسب خود! **6** حتی بعضی، فرستاده‌های پادشاه را کرد، اما شما به دعوتش توجهی نکردید، در حالی که بسیاری از دزدان و چند نفرشان را نیز کشتند. **7** «وقتی خبر به گوش پادشاه باجگیران و فاحشه‌ها به سخنان او ایمان آوردند. حتی با دیدن این رسید، به خشم آمد و فوری سپاهی فرستاده، همه آنان را کشت و موضوع، باز هم شما توبه نکردید و ایمان نیاوردید. **33** «به مثل شهرشان را به آتش کشید. **8** سپس به افراد خود گفت: «جشن دیگری گوش کنید: صاحب ملکی تاکستانی درست کرد، دور تا دور عروسی سرجای خود باقی است، اما مهمانانی که من دعوت کرده آن را دیوار کشید، حوضی برای له کردن انگور ساخت، و یک برج بودم، لیاقت آن را نداشتند. **9** حال، به کوچ و بازار بروید و هر که هم برای دیده‌بانی احداث کرد و باغ را به چند باغبان اجاره داد، و را دیدید به عروسی دعوت کنید.» **10** «پس ایشان رفته، هر که خود به سفر رفت. **34** در فصل انگورچینی، خدمتکارانش را فرستاد را یافتند، خوب و بد، با خود آوردند، به طوری که تالار عروسی تا سهم خود را از محصول باغ بگیرد. **35** ولی باغبانان ایشان را از مهمانان پر شد. **11** ولی وقتی پادشاه وارد شد تا به مهمانان گرفته، یکی را زدند، یکی را کشتند و دیگری را سنگسار کردند. خوش آمد گوید، متوجه شد یکی از آنان لباس مخصوص عروسی **36** صاحب باغ خدمتکاران بیشتری فرستاد تا سهم خود را بگیرد؛ را که برایش آماده کرده بودند، به تن ندارد. **12** «پادشاه از او ولی نتیجه همان بود. **37** سرانجام پسر خود را فرستاد، با این تصور پرسید: «ای دوست، چرا بدون لباس عروسی به اینجا آمدی؟» ولی او که به او احترام خواهند گذاشت. **38** ولی وقتی باغبانها چشمشان به جوابی نداشت بدهد. **13** «پس پادشاه دستور داد: دست و پایش را پسر مالک افتاد، به یکدیگر گفتند: «او وارث است؛ پس بیایید او را ببندید و بیرون در تاریکی رهایش کنید تا در آنجا گریه و زاری کند. بکشیم تا باغ مال ما شود.» **39** پس او را از باغ بیرون کشیدند و **14** «پس ملاحظه می‌کنید که دعوت‌شدگان بسیاریند، اما برگزیدگان کشتند. **40** «حالا به نظر شما وقتی صاحب باغ برگردد، با باغبانها کم!» **15** فریسیان با هم مشورت کردند تا راهی بیابند که عیسی را چه خواهد کرد؟» **41** سران قوم جواب دادند: «حتماً انتقام شدیدی به هنگام بحث به دام بیندازند و مدرکی از سخنانش علیه او به دست از آنان خواهد گرفت و باغ را به باغبانهای اجاره خواهد داد تا بتواند آوردن و دستگیرش کنند. **16** پس تصمیم گرفتند چند نفر از شاگردان سهم خود را به موقع از ایشان بگیرد.» **42** آنگاه عیسی از ایشان خود را با عده‌ای از هیرودیان نزد عیسی بفرستند و این سؤال را از او پرسید: «آیا تا به حال در کتب مقدس نخوانده‌اید که: «سنگی که بکند: «استاد، می‌دانم مردی صادق هستی و راه خدا را به درستی معماران دور افکندند، سنگ اصلی ساختمان شده است. این کارِ تعلیم می‌دهی و از کسی ترسی نداری، زیرا تحت تأثیر ظاهر و مقام خداوند است و در نظر ما عجیب می‌نماید.» **43** «منظورم این است افراد قرار نمی‌گیری. **17** حال به ما بگو آیا باید به دولت روم خراج که ملکوت خدا از شما گرفته و به قومی داده خواهد شد که میوه آن داد یا خیر؟» **18** عیسی که می‌دانست آنها چه نقشه‌ای در سر را بدهند. **44** اگر کسی روی این سنگ بیفتد، تکه‌تکه خواهد شد؛ دارند، جواب داد: «ای ریاکاران، با این سؤالها می‌خواهید مرا غافلگیر و اگر این سنگ بر روی کسی بیفتد، او را له خواهد کرد.» **45** وقتی کنید؟ **19** یکی از سکه‌هایی را که با آن خراج می‌دهید، به من نشان کاهنان اعظم و فریسیان متوجه شدند که عیسی درباره آنان سخن می‌گوید و منظورش از باغبانهای ظالم در این مثل، خود آنهاست، کسی روی این سکه است؟» **21** جواب دادند: «قیصر روم.» فرمود: **46** تصمیم گرفتند او را بکشند، اما از مردم ترسیدند چون همه عیسی «بسیار خوب، مال قیصر را به قیصر بدهید، و مال خدا را به خدا.» **22** جواب عیسی ایشان را مات و مبهوت ساخت؛ پس او را رها را پیامبر می‌دانستند.

22 عیسی برای تشریح ملکوت آسمان، حکایت دیگری بیان کرده، گفت: «پادشاهی برای عروسی پسرش جشن مفصلی ترتیب داد **3** و عده بسیاری را نیز به این جشن دعوت کرد. وقتی همه چیز آماده شد، خدمتکاران خود را به دنبال دعوت‌شدگان فرستاد تا آنان را به جشن بیاورند. اما هیچ‌کس نیامد! **4** پس بار دیگر افرادی فرستاد تا بگویند: «عجله کنید! به عروسی بیایید! زیرا گاوهای پرواری خود را سر بریده‌ام و همه چیز آماده است!» **5** «ولی مهمانان با بی‌اعتنائی،

هستند، نزد او آمدند و پرسیدند: **24** «استاد، موسی فرموده است که اگر مردی بی‌اولاد فوت شود، برادر آن مرد باید آن زن بیوه را به همسری بگیرد، و برای برادر خود نسلی باقی بگذارد. **25** ما خانواده‌ای را می‌شناختیم که هفت برادر بودند. اولی، زنی گرفت و بی‌اولاد مُرد. بنابراین همسر او، زن برادر دومی شد. **26** این یکی هم بی‌اولاد مرد، و آن زن به عقد برادر سوم درآمد؛ و این ادامه یافت و او زن هر هفت برادر شد. **27** در آخر، آن زن نیز مرد. **28** حال در

روز قیامت، آن زن، همسر کدام یک از این برادران خواهد بود؟ چون بهترین جا را داشته باشند، **7** و به هنگام عبور از کوچه و بازار او در واقع زن همه ایشان بوده است.» **29** عیسی جواب داد: «شما مردم به ایشان تعظیم کنید و آنان را "استاد" خطاب کنید. **8** اما چقدر گمراهید، زیرا نه از کلام خدا چیزی می‌دانید نه از قدرت شما چنین القایی را از مردم نپذیرید، چون شما یک استاد دارید و خدا. **30** زیرا در روز قیامت، انسانها دیگر ازدواج نمی‌کنند بلکه مثل همه شما با هم برابر و برادرید. **9** همچنین، هیچ کس را بر روی فرشتگان آسمان خواهند بود. **31** اما درباره روز قیامت، مگر در زمین "پدر" نگویند، چون شما یک "پدر آسمانی" دارید که خداست. کتب مقدس نخوانده‌اید که خدا می‌فرماید: **32** من هستم خدای **10** و نگذارید کسی شما را "استاد" بخواند، چون یک استاد دارید که ابراهیم، خدای اسحاق و خدای یعقوب؟ پس خدا، خدای مردگان مسیح است. **11** «هر چه بیشتر به دیگران خدمت کنید، بزرگتر نیست، بلکه خدای زندگان می‌باشد.» **33** مردم وقتی جواب عیسی خواهید بود، زیرا بزرگی در خدمت کردن است. **12** زیرا هر که را شنیدند از تعلیم او در شگفت شدند. **34** اما فریسیان وقتی شنیدند بکوشد خود را بزرگ جلوه دهد، خوار خواهد شد، اما کسی که عیسی چه جواب دندان‌شکنی به صدوقیان داده است، تصمیم خود را فروتن سازد، سر بلند خواهد گردید. **13** «وای به حال شما، گرفتند خودشان او را در بحث گرفتار سازند. **35** از این رو، یکی از فریسی‌ها که فقیه بود، پرسید: **36** «استاد، در میان دستورهای مذهبی به ملکوت آسمان وارد شوند و نه خود وارد می‌شوند. **14** «وای بر کدام یک از همه بزرگتر است؟» **37** عیسی جواب داد: «خداوند، شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شما وقتی دعاها را طولانی خدای خود را با تمامی دل و با تمامی جان و با تمامی فکر خود می‌کنید و تظاهر به دینداری می‌نمایید، تمام هوش و حواستان به این دوست بدار. **38** این اولین و مهمترین دستور خداست. **39** دومین است که چگونه اموال بیوه‌زنان را تصاحب کنید. از این رو مجازات دستور مهم نیز مانند اولی است: همسایه‌ات را همچون جان خویش شما بسیار شدید خواهد بود. **15** وای به حال شما ای علمای دوست بدار. **40** تمام احکام خدا و گفتار انبیا در این دو حکم خلاصه می‌شود و اگر شما این دو را انجام دهید، در واقع همه را انجام داده‌اید. **41** در همان حال که فریسیان دور عیسی گرفته بودند، از ایشان پرسید: **42** «درباره مسیح چه فکر می‌کنید؟ او پسر کیست؟» جواب دادند: «پسر داوود پیغمبر.» **43** عیسی پرسید: «پس چرا داوود با الهام خدا، مسیح را خداوند می‌خواند؟ زیرا می‌گوید: **44** "خداوند به خداوند من گفت: به دست راست من بنشین تا دشمنان را به زیر پایت بیفکنم." **45** اگر داوود مسیح را "خداوند من" می‌خواند، چگونه ممکن است مسیح پسر او باشد؟» **46** ایشان جوابی نداشتند بدهند؛ و پس از آن دیگر کسی جرأت نکرد سؤالی از او بپرسد.

23 آنگاه عیسی خطاب به مردم و شاگردانش فرمود: **2** «علمای دین و فریسیان مفسران شریعت موسی هستند. **3** پس آنچه به شما تعلیم می‌دهند، به‌جا آورید، اما هیچگاه از اعمالشان سرمشق نگیرید، زیرا هرگز به تعالیمی که می‌دهند، خودشان عمل نمی‌کنند. **4** ایشان تکالیف دینی بسیار سنگینی بر دوش مردم می‌گذارند، اما هرگز حاضر نیستند حتی انگشتی برای کمک به ایشان تکان دهند. **5** «هر کاری می‌کنند، برای تظاهر است. دعاها و آیه‌های کتب مقدس را می‌نویسند و به بازویشان می‌بندند، و دامن ردهایشان را بلندتر می‌دوزند تا جلب توجه کنند و مردم آنان را دیندار بدانند. **6** چقدر دوست دارند که در ضیافتها بر صدر مجلس بنشینند، و در کنیسه‌ها

مذبح قسم می‌خورید، در واقع به خود مذبح و هر چه که بر آن است قسم یاد می‌کنید؛ **21** و وقتی به معبد قسم می‌خورید، در واقع به خود خانه و به خدایی که در آن خانه هست قسم یاد می‌کنید؛ **22** و وقتی به آسمان قسم می‌خورید، در واقع به تخت خدا و خود خدا که بر تخت نشسته است قسم می‌خورید. **23** «وای به حال شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شما حتی دهیک محصول نعنای و شوید و زیره باغچه‌تان را هدیه می‌دهید، اما احکام مهمتر شریعت را که عدالت و رحمت و امانت است، نادیده می‌گیرید. شما باید دهیک را بدهید، ولی احکام مهمتر را نیز فراموش نکنید. **24** ای عصاکش‌های کور، که پشه را از صافی می‌گذرانید ولی شتر را می‌بلعید! **25** «وای به حال شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار!

چون شما بیرون کاسه و بشقاب را آنقدر تمیز می‌کنید تا بدرخشید، خبر جنگها به گوشتان خواهد رسید. اما پریشان نشوید زیرا جنگها ولی درون آنها از طمع و ناپرهیزی پر است. **26** ای فریسی‌های کور، اتفاق خواهند افتاد، اما به این زودی دنیا به آخر نخواهد رسید. اول درون کاسه و بشقاب را تمیز کنید که بیرونشان هم پاک خواهد شد. **27** «وای به حال شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شما مانند قبرهای سفید شده‌ای هستید که ظاهری زیبا دارند اما داخل آنها تنها آغاز درد زایمان است. **9** «آنگاه شما را تسلیم خواهند کرد تا پر است از استخوانهای مردگان و کثافات! **28** شما می‌کوشید خود را دیندار جلوه دهید، ولی در زیر آن عباي مقدّستان، دل‌هایی دارید پر نام من از شما نفرت خواهند داشت. **10** بسیاری از ایمان خود از ریا و گناه. **29** «وای بر شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار! برخوانید گشت و یکدیگر را تسلیم کرده، از هم متنفر خواهند شد. شما برای پیامبران مقبره می‌سازید و آرامگاه مقدّسین را زینت می‌دهید **11** بسیاری برخاسته، خود را نبی معرفی خواهند کرد و عدّه زیادی را **30** و می‌گویند: «اگر ما به جای اجدادمان بودیم، در کشتن پیامبران گمراه خواهند نمود. **12** گناه آنقدر گسترش پیدا خواهد کرد که با آنها شریک نمی‌شدیم. **31** «اما با این گفته، به زبان خود اعلام می‌دارید که فرزندان قاتلان انبیا هستید. **32** شما قدم به قدم از آنان پیروی می‌کنید؛ شما در اعمال بد، از ایشان پیشی گرفته‌اید. **33** ای مارهای خوش خط و خال! چگونه می‌توانید از مجازات جهنم جان به در ببرید؟ **Geenna g1067** **34** «من، انبیا و مردان حکیم و علما را به سوی شما می‌فرستم، و شما بعضی را به دار خواهید کشید و بعضی را در کنیسه‌های خود زیر ضربه‌های شلاق گرفته، شهر به شهر آواره خواهید کرد. **35** پس خون مردم بی‌گناهی که بر زمین ریخته داخل خانه نروند؛ **18** و همین‌طور کسانی که در مزرعه هستند، برای شده است، به گردن شما خواهد بود، از خون هابیل معصوم گرفته تا برداشتن لباس به خانه برنگردند. **19** «وای به حال زنانی که در آن خون زکریا پسر برخیا که او را در داخل معبد، بین محرابگاه و مذبح، زمان آبستن باشند یا کودک شیرخوار داشته باشند. **20** دعا کنید که کشتید. **36** برآستی به شما می‌گویم که این نسل تاوان همه اینها را فرار شما در زمستان یا در روز شَبات که دروازه‌های شهر بسته است، پس خواهد داد. **37** «ای اورشلیم، ای اورشلیم، ای قاتل انبیا و نباشد. **21** چون در آن روزها مردم به چنان مصیبتی دچار خواهند سنگسارکننده فرستادگان خدا! چند بار خواستم فرزندان تو را جمع کنم همان‌طور که مرغ جوجه‌های خود را زیر بال خود می‌گیرد، اما تو نخواهد داد. **22** «در واقع، اگر آن روزهای سخت کوتاه نمی‌شد، نخوای. **38** پس اکنون خانه‌ات ویران خواهد ماند. **39** زیرا به شما می‌گویم که دیگر مرا نخواهید دید تا زمانی که بگویند «مبارک است آن روزها کوتاه خواهد شد. **23** «در آن روزها اگر کسی به شما بگوید، «بین، مسیح اینجا است!» یا «بین، آنجاست!» باور نکنید. آن که به نام خداوند می‌آید.»»

24

هنگامی که عیسی از معبد خارج می‌شد، شاگردانش آمده، خواستند او را به دیدن ساختمانهای معبد ببرند. **2** اما عیسی به ایشان گفت: «این ساختمانها را می‌بینید؟ برآستی به شما می‌گویم که سنگی بر سنگی دیگر باقی نخواهد ماند، بلکه همه زیر و رو خواهند شد.» **3** ساعتی بعد، وقتی او در دامنه کوه زیتون نشست بود، شاگردانش آمده، از او پرسیدند: «به ما بگو این وقایع در چه زمانی روی خواهند داد؟ نشانه بازگشت تو و آخر دنیا چیست؟» **aiōn g165** **4** عیسی به ایشان گفت: «مواظب باشید کسی شما را گمراه نکند. **5** زیرا بسیاری به نام من آمده، خواهند گفت، «من مسیح هستم» و عدّه زیادی را گمراه خواهند کرد. **6** از دور و نزدیک

سرانجام نشانه آمدن پسر انسان در آسمان ظاهر خواهد شد. آنگاه

مردم در سراسر جهان عزا خواهند گرفت و پسر انسان را خواهند دید که بر ابرهای آسمان، با قدرت و شکوه عظیم می‌آید. 31 او فرشتگان خود را با صدای بلند شیپور خواهد فرستاد تا برگزیدگان خود را از گوشه و کنار زمین و آسمان جمع کنند. 32 «حال از درخت انجیر درس بگیرید. هر وقت شاخه‌های آن جوانه می‌زند و برگ می‌آورد، می‌فهمید تابستان نزدیک است. 33 همین‌طور نیز وقتی تمام این نشانه‌ها را ببینید، بدانید که پایان کار بسیار نزدیک شده است. 34 «براستی به شما می‌گویم که تا این چیزها اتفاق نیفتد، این نسل از میان نخواهد رفت. 35 «آسمان و زمین از بین خواهند رفت، اما کلام من هرگز زایل نخواهد شد. 36 اما هیچ‌کس نمی‌داند در چه روز و ساعتی دنیا به آخر خواهد رسید، حتی فرشتگان هم نمی‌دانند، پسر خدا نیز از آن بی‌خبر است. فقط پدرم خدا آن را می‌داند. 37 زمان ظهور پسر انسان مانند روزگار نوح خواهد بود. 38 در روزهای پیش از توفان، قبل از اینکه نوح وارد کشتی شود، مردم سرگرم عیش و نوش و میهمانی و عروسی بودند. 39 در آن وقت کسی باور نمی‌کرد که واقعاً توفانی در کار باشد، تا آن که توفان آمد و همه آنان را با خود برد. آمدن پسر انسان نیز چنین خواهد بود. 40 آنگاه از دو مرد که در مزرعه با هم کار می‌کنند، یکی برده خواهد شد و دیگری خواهد ماند؛ 41 دو زن که در کنار هم سرگرم آرد کردن گندم باشند، یکی برده خواهد شد و دیگری خواهد ماند. 42 پس شما هم آماده باشید چون نمی‌دانید خداوند شما چه روزی باز می‌گردد. 43 «اگر صاحب خانه می‌دانست که دزد در چه ساعتی می‌آید، بیدار می‌ماند و نمی‌گذاشت دزد وارد خانه‌اش شود. 44 پس شما نیز آماده باشید، زیرا پسر انسان هنگامی باز خواهد گشت که کمتر انتظارش را دارید. 45 «خدمتگزار وفادار و دانا کسی است که اربابش بتواند او را به سرپرستی سایر خدمتگزاران خانه‌اش بگمارد تا خوراک آنان را به‌موقع بدهد. 46 خوشا به حال چنین خدمتگزاری که وقتی اربابش باز می‌گردد، او را در حال انجام وظیفه ببیند. 47 یقین بدانید که او را ناظر تمام دارایی خود خواهد ساخت. 48 «ولی اگر آن خدمتگزار شریر باشد و با خود فکر کند که «اربابم به این زودی نمی‌آید»، 49 و به آزار همکارانش بپردازد و مشغول عیشی با میگساران شود، 50 آنگاه در روزی که انتظارش را ندارد، اربابش باز خواهد گشت 51 و او را به سختی تنبیه کرده، به سرنوشت ریاکاران دچار خواهد ساخت و به جایی خواهد انداخت که گریه و ناله و فشار دندان بر دندان باشد.

«در آن زمان، ملکوت آسمان شبیه ده نذیمه خواهد بود که چراغهای خود را روشن کردند تا به استقبال داماد بروند. 2 پنج تن از این نذیمه‌ها دانا و پنج تن دیگر نادان بودند. 3 نذیمه‌های نادان چراغهای خود را برداشتند، اما روغن با خود نبردند. 4 ولی نذیمه‌های دانا با چراغهای خود ظرفهای پر از روغن نیز بردند. 5 چون آمدن داماد به طول انجامید، نذیمه‌ها به خواب رفتند. 6 اما در نیمه‌های شب، صدایی به گوش رسید که: «داماد می‌آید! برخیزید و تمام این نشانه‌ها را ببینید، بدانید که پایان کار بسیار نزدیک شده است. 7 همه نذیمه‌ها بیدار شدند و چراغهای خود را آماده کردند. 8 پنج دختری که روغن کافی نیاورده بودند، چون چراغهایشان در حال خاموش شدن بود، از پنج دختر دیگر روغن خواستند. 9 ولی ایشان جواب دادند: «اگر از روغن خود به شما بدهیم، برای خودمان کفایت نخواهد کرد. بهتر است بروید و از فروشندگان برای خودتان روغن بخرید. 10 ولی وقتی آنان برای خرید روغن رفته بودند، داماد از راه رسید و کسانی که آماده بودند، با او به جشن عروسی داخل شدند و در بسته شد. 11 کمی بعد، آن پنج دختر دیگر رسیدند و از پشت در فریاد زدند: «سرور ما، سرور ما، در را باز کنید!» 12 اما او جواب داد: «براستی به شما می‌گویم، من شما را نمی‌شناسم!» 13 پس بیدار باشید چون نمی‌دانید در چه روز و ساعتی باز می‌گردم. 14 «ملکوت آسمان را می‌توان با این حکایت نیز تشریح کرد: مردی عزم سفر داشت. پس خدمتگزاران خود را فراخواند و به آنان سرمایه‌ای داد تا در غیاب او، آن را به کار بیندازند. 15 به هر کدام به اندازه توانایی‌اش داد: به اولی پنج کیسه طلا، به دومی دو کیسه طلا و به سومی یک کیسه طلا. سپس عازم سفر شد. 16 اولی که پنج کیسه طلا گرفته بود، بی‌درنگ مشغول خرید و فروش شد و طولی نکشید که پنج کیسه طلای دیگر هم به دارایی او اضافه شد. 17 دومی هم که دو کیسه طلا داشت، همین کار را کرد و دو کیسه طلای دیگر نیز سود برد. 18 ولی سومی که یک کیسه طلا داشت، زمین را کند و پولش را زیر سنگ مخفی کرد. 19 «پس از مدتی طولانی، ارباب از سفر برگشت و خدمتگزاران خود را برای تسویه حساب فرا خواند. 20 شخصی که پنج کیسه طلا گرفته بود، پنج کیسه دیگر نیز تحویل داد و گفت: «ای سرور، به من پنج کیسه دادی، این هم پنج کیسه دیگر که سود کرده‌ام.» 21 ارباب به او گفت: «آفرین، ای خادم نیک و امین! حال که در امور کوچک امین و درستکار بودی، مسئولتهای بیشتری به تو خواهم سپرد. بیا و در شادی من شریک شو!» 22 «پس آن که دو کیسه گرفته بود جلو آمد و گفت: «به من دو کیسه طلا دادی، این هم دو کیسه دیگر که سود کرده‌ام.» 23 «ارباب به او گفت: «آفرین، ای خادم نیک و امین! حال که در امور کوچک امین و درستکار بودی،

مسئولیت‌های بیشتری به تو خواهم سپرد. بیا و در شادی من شریک شو! 24 «آنگاه خدمتگزاری که یک کیسه طلا گرفته بود، جلو آمد و گفت: «سرور، می‌دانستم که آنقدر مرد سختگیری هستی که از زمینی که چیزی در آن نداشتی، محصول درو می‌کنی، و از زمینی که بذر در آن نپاشیده‌ای محصول جمع می‌کنی. 25 پس، از ترسم پولت را زیر سنگ مخفی کردم تا مبادا از دست برود. بفرما، این هم پول تو!» 26 «اما ارباب جواب داد: «ای خادم بدکار و تنبل! تو که می‌دانستی من آنقدر سختگیرم که از زمینی که چیزی در آن نداشتی، محصول درو می‌کنم، و از زمینی که بذر در آن نپاشیده‌ام محصول جمع می‌کنم، 27 پس چرا پولم را به صرافان ندادی تا وقتی از سفر برمی‌گردم سودش را بگیرم؟» 28 سپس اضافه کرد: «پول این مرد را بگیرد و به آن شخصی بدهد که ده کیسه طلا دارد. 29 چون کسی که بتواند آنچه را که دارد خوب به کار ببرد، به او باز هم بیشتر داده می‌شود. ولی کسی که کارش را درست انجام ندهد، آن را هر چقدر هم کوچک باشد از دست خواهد داد. 30 حالا این خدمتگزار را که به درد هیچ کاری نمی‌خورد، بگیرد و در تاریکی بیندازد، تا در آنجا از شدت گریه، دندانهایش را بر هم بفشارد.» 31 «هنگامی که من، مسیح موعود، باشکوه و جلال خود و همراه با تمام فرشتگانم بیایم، آنگاه بر تخت باشکوه خود خواهم نشست. 32 سپس تمام قومهای روی زمین در مقابل من خواهند ایستاد و من ایشان را از هم جدا خواهم کرد، همان‌طور که یک چوپان، گوسفندان را از بزها جدا می‌کند؛ 33 گوسفندان را در طرف راستم قرار می‌دهم و بزها را در طرف چپم. 34 «آنگاه به عنوان پادشاه، به کسانی که در طرف راست منند خواهم گفت: «بیباید ای عزیزان پدرم! بیباید تا شما را در برکات ملکوت خدا سهیم گردانم، برکاتی که از آغاز آفرینش دنیا برای شما آماده شده بود. 35 زیرا وقتی من گرسنه بودم، شما به من خوراک دادید؛ تشنه بودم، به من آب دادید؛ غریب بودم، به من جا دادید؛ 36 برهنه بودم، به من لباس دادید؛ بیمار و زندانی بودم، به عیادت آمدید.» 37 «نیکوکاران در پاسخ خواهند گفت: «خدایاندا، کی گرسنه بودی تا به شما خوراک بدهیم؟ کی تشنه بودی تا به شما آب بدهیم؟ 38 کی غریب بودی تا شما را به منزل ببریم یا برهنه بودی تا لباس بپوشانیم؟ 39 کی بیمار یا زندانی بودی تا به ملاقات شما بیایم؟» 40 «آنگاه به ایشان خواهم گفت: «وقتی این خدمت‌ها را به کوچکترین برادران من می‌کردید، در واقع به من می‌نمودید.» 41 «سپس به کسانی که در طرف چپ من قرار دارند، خواهم گفت: «ای لعنت شدگان از اینجا بروید و به آتش ابدی داخل شوید که برای ابلیس و فرشتگان او آماده شده است. 42 زیرا گرسنه بودم و شما به من خوراک ندادید؛

جاوید خواهند پیوست.» (jaīōnios g166)

26 چون عیسی همه این سخنان را به پایان رساند، به شاگردانش گفت: 2 «همان‌طور که می‌دانید، دو روز دیگر عید پَسَح آغاز می‌شود. در این عید مرا دستگیر کرده، بر صلیب خواهند کشت.» 3 در این هنگام، کاهنان اعظم و مشایخ قوم در خانه قیافا، کاهن اعظم، گرد آمدند، 4 و با یکدیگر مشورت کردند که با چه حیل‌های عیسی را دستگیر کرده، بکشند؛ 5 ولی تصمیم گرفتند این کار را به هنگام عید نکنند تا آشوبی به راه نیفتد. 6 در آن هنگام عیسی در بیت‌عنیا در خانه شمعون جذامی بود. 7 سر سفره، زنی با یک شیشه عطر گرانبها وارد شد و عطر را بر سر عیسی ریخت. 8 شاگردانش وقتی این را دیدند، اوقاتشان تلخ شد و گفتند: 9 «حیف از این عطر که تلف شد. می‌شد آن را به سیصد سکه نقره بفروشیم و پولش را به فقرا بدهیم.» 10 عیسی که می‌دانست به یکدیگر چه می‌گویند، گفت: «چرا این زن را آزار می‌دهید؟ او کار نیکویی در حق من کرده است. 11 فقرا را همیشه با خود دارد، ولی مرا همیشه با خود نخواهید داشت. 12 این زن در واقع با ریختن این عطر روی من، بدن مرا برای دفن آماده کرد. 13 برآستی به شما می‌گویم، در هر نقطه جهان که انجیل موعظه شود، خدمتی نیز که این زن به من کرد، ذکر خواهد شد.» 14 آنگاه یهودای اسخریوطی که یکی از دوازده شاگرد بود، نزد کاهنان اعظم رفت 15 و گفت: «چقدر به من می‌دهی تا عیسی را به شما تسلیم کنم؟» آنان سی سکه نقره به او دادند. 16 از آن هنگام، او به دنبال فرصت مناسبی بود تا عیسی را به ایشان تسلیم کند. 17 روز اول عید فطیر فرا رسید. شاگردان عیسی نزد او آمده، پرسیدند: «کجا می‌خواهی برایت تدارک ببینیم تا شام پَسَح را بخوری؟» 18 او در جواب گفت که به شهر نزد فلان شخص رفته، بگویند: «استاد ما می‌گوید: «وقت من فرا رسیده است. می‌خواهم با شاگردانم در منزل شما شام پَسَح را بخوریم.»» 19 شاگردان طبق گفته عیسی عمل کرده، شام پَسَح را در آنجا تدارک دیدند. 20 شب، عیسی با دوازده شاگرد خود بر سر سفره نشست. 21 هنگام خوردن شام او به ایشان گفت: «برآستی به شما می‌گویم که یکی از شما به من خیانت خواهد کرد.» 22 همه از این

سخن غمگین شدند و یکی پس از دیگری از او پرسیدند: «سرورم، گذاشت و رفت و چنین دعا کرد: «پدر، اگر ممکن نیست این من که آن شخص نیستم؟» 23 او در پاسخ فرمود: «آن که دستش را جام از مقابل من برداشته شود، پس آن را می‌نوشم. آنچه خواست با دست من به سوی بشقاب دراز کرد، همان کسی است که به توست بشود.» 43 وقتی بازگشت، دید که هنوز در خوابند، چون من خیانت می‌کنم. 24 پسر انسان باید بمیرد، همان‌طور که در نمی‌توانستند پلکهایشان را باز نگاه دارند. 44 پس برای بار سوم رفت کتب مقدس درباره او نوشته شده است. اما وای به حال آنکه او را و همان دعا را کرد. 45 سپس، نزد شاگردان بازگشت و گفت: «آیا تسلیم دشمن می‌کنم. برای او بهتر می‌بود که هرگز به دنیا نمی‌آمد.» هنوز در خوابید و استراحت می‌کنید؟ اکنون زمان مقرر فرا رسیده است 25 یهودا نیز که بعد به او خیانت کرد، از او پرسید: «استاد، آیا آن و پسر انسان در چنگ بدکاران گرفتار می‌شود. 46 برخیزید، باید شخص منم؟» عیسی جواب داد: «بله، خودت گفتی!» 26 وقتی برویم. نگاه کنید، این هم تسلیم کننده من!» 47 سخن عیسی هنوز شام می‌خوردند، عیسی نان را برداشت و شکر نمود؛ سپس آن را به پایان نرسیده بود که یهودا، از راه رسید. همراه او عده‌ای با شمشیر تکه‌تکه کرد و به شاگردان داد و فرمود: «بگیرید بخورید، این بدن من و چوب و چماق نیز آمده بودند. آنان از سوی کاهنان اعظم و مشایخ است.» 27 پس از آن، جام شراب را برداشت، شکر کرد و به ایشان قوم فرستاده شده بودند. 48 تسلیم‌کننده او یهودا، به همراهان خود داده، گفت: «هر یک از شما از این جام بنوشید. 28 این خون من گفته بود: «هر که را ببوسم، همان است؛ او را بگیرید.» 49 پس است که با آن، پیمان جدید میان خدا و قومش را مهر می‌کنم. خون یهودا مستقیم به سوی عیسی رفت و گفت: «سلام استاد!» و او را من برای آموزش گناهان بسیاری ریخته می‌شود. 29 به شما می‌گویم بوسید. 50 عیسی گفت: «دوست من، کار خود را انجام بده!» که من دیگر از این محصول انگور نخواهم نوشید تا روزی که آن را با پس آن عده جلو رفتند و عیسی را گرفتند. 51 در این لحظه یکی شما در ملکوت پدرم، تازه بنوشم.» 30 سپس سرودی خواندند و به از همراهان عیسی شمشیر خود را کشید و با یک ضربه، گوش سوی کوه زیتون به راه افتادند. 31 آنگاه عیسی به ایشان فرمود: غلام کاهن اعظم را برید. 52 عیسی به او فرمود: «شمشیرت را «امشب همه شما مرا تنها می‌گذارید. چون در کتب مقدس نوشته غلاف کن. هر که شمشیر بکشد، با شمشیر نیز کشته خواهد شد. شده که خدا چوپان را می‌زند و گوسفندان گله پراکنده می‌شوند. 53 مگر نمی‌دانی که می‌توانم از پدرم درخواست کنم تا هزاران فرشته 32 اما پس از زنده شدنم، به جلیل خواهم رفت و شما را در آنجا به کمک من بفرستد؟ 54 ولی اگر چنین کنم، چگونه پیشگویی‌های خواهم دید.» 33 پطرس گفت: «اگر حتی همه تو را تنها بگذارند، کتب مقدس جامه عمل خواهند پوشید که می‌فرمایند چنین وقایعی من از کنارت دور نخواهم شد.» 34 عیسی به او گفت: «باور کن باید رخ دهند؟» 55 آنگاه رو به آن عده کرد و گفت: «مگر من دزد که همین امشب، پیش از بانگ خروس، تو سه بار مرا انکار کرده، فراری هستم که با چوب و چماق و شمشیر به سراغم آمده‌اید؟ من خواهی گفت که مرا نمی‌شناسی!» 35 ولی پطرس گفت: «حتی اگر هر روز در برابر چشم‌انتان در معبد بودم و به مردم تعلیم می‌دادم؛ چرا لازم باشد، با تو خواهم مرد، ولی هرگز تو را انکار نخواهم کرد!» در آنجا مرا نگرفتید؟ 56 بله، می‌بایست اینطور می‌شد، چون تمام بقیه شاگردان نیز چنین گفتند. 36 پس عیسی با شاگردان خود به این وقایع را انبیا در کتب مقدس پیشگویی کرده‌اند.» در این گیرودار، یک باغ زیتون رسیدند، که به باغ جتسیمی معروف بود. او به تمام شاگردان، او را تنها گذاشته، فرار کردند. 57 پس آن گروه، ایشان گفت: «شما اینجا بنشینید تا من کمی دورتر رفته، دعا کنم.» عیسی را به خانه قیفا، کاهن اعظم بردند. در آنجا تمام علمای دین 37 سپس پطرس و دو پسر زبدي یعنی یعقوب و یوحنا را نیز با خود و مشایخ یهود جمع کردند. 58 در ضمن، پطرس هم از دور به برد و در حالی که اندوه و اضطراب وجود او را فرا گرفته بود، 38 به دنبال عیسی رفت تا وارد حیاط خانه کاهن اعظم شد و کنار سربازان ایشان گفت: «از شدت حزن و اندوه، در آستانه مرگ هستم. شما نشست تا ببیند بر سر عیسی چه می‌آید. 59 کاهنان اعظم، و در همین‌جا بمانید و با من بیدار باشید.» 39 سپس کمی دورتر رفت و واقع، تمام اعضای شورای عالی یهود جمع شده بودند و به دنبال بر زمین افتاد و چنین دعا کرد: «پدر، اگر ممکن است، این جام شهادتی می‌گشتند که به دروغ به عیسی تهمت بزنند، تا بتوانند به رنج و عذاب را از مقابل من بردار؛ اما نه به خواهش من، بلکه به مرگ محکومش کنند. 60 ولی با این که چند نفر را یافتند و آنان نیز خواست تو.» 40 آنگاه نزد آن سه شاگرد برگشت و دید که در شهادت دروغ دادند، ولی سخنان ایشان با هم یکی نبود. سرانجام دو خوانند. پس به پطرس گفت: «نتوانستید حتی یک ساعت با من نفر را پیدا کردند که 61 می‌گفتند: «این مرد می‌گفت من می‌توانم بیدار بمانم؟» 41 بیدار بمانید و دعا کنید تا سوسه بر شما غلبه معبد را خراب کنم، و آن را ظرف سه روز باز بنا نمایم.» 62 آنگاه نکند. روح تمایل دارد، اما جسم ضعیف است.» 42 باز ایشان را کاهن اعظم برخاست و به عیسی گفت: «خوب، چه می‌گویی؟ آیا

آنچه می‌گویند صحت دارد؟» 63 ولی عیسی خاموش ماند. کاهن به امروز نیز به «زمین خون» معروف است. 9 این واقعه، پیشگویی اعظم به او گفت: «به نام خدای زنده از تو می‌خواهم جواب بدهی. ارمیای نبی را به انجام رساند که فرموده بود: «آنها سی سکه نقره آیا تو مسیح، پسر خدا هستی یا نه؟» 64 عیسی جواب داد: «تو یعنی قیمتی را که مردم اسرائیل برای او تعیین کرده بودند برداشتند، خودت می‌گویی! و من هم به شما می‌گویم که از این پس پسر 10 و از کوزه‌گرها زمینی خریدند، همان‌گونه که خداوند به من فرموده انسان را خواهید دید که به دست راست خدا نشسته، بر ابرهای بود.» 11 در این هنگام، عیسی را به حضور پیلاتس، فرماندار رومی آسمان می‌آید. 65 آنگاه کاهن اعظم یقه لباس خود را درید و فریاد آوردند. فرماندار از او پرسید: «آیا تو پادشاه یهود هستی؟» عیسی زد: «کفر گفت! دیگر چه نیاز به شاهد داریم؟ خودتان شنیدید که جواب داد: «همین‌طور است که می‌گویی.» 12 آنگاه کاهنان اعظم کفر گفت. 66 چه رأی می‌دهید؟ همه فریاد زدند: «باید بمیرد!» و سران قوم یهود اتهاماتی بر او وارد ساختند، اما او هیچ جواب نداد. 67 آنگاه به صورتش آب دهان انداخته، او را زدند. بعضی نیز به او 13 پس پیلاتس به او گفت: «نمی‌شنوی چه می‌گویند؟» 14 اما سیلی زده، 68 با ریشخند می‌گفتند: «ای مسیح، نبوت کن! بگو عیسی همچنان خاموش بود، به طوری که سکوت او فرماندار را نیز به بینیم چه کسی تو را زد؟» 69 اما پطرس هنوز بیرون خانه، در حیاط تعجب واداشت. 15 و رسم فرماندار بر این بود که هر سال در عید نشسته بود که یکی از کنیزان کاهن اعظم نزد او آمد و گفت: «به پَسَح، یک زندانی را به خواست مردم آزاد کند. 16 در آن سال، گمانم تو نیز با عیسی جلیلی بودی!» 70 ولی پطرس در حضور زندانی مشهوری به اسم باراباس در زندان بود. 17 آن روز صبح، وقتی همه منکر شد و گفت: «نمی‌دانم چه می‌گویی!» 71 اندکی بعد، مردم گرد آمدند، پیلاتس به ایشان گفت: «کدام یک از این دو در کنار در، کنیز دیگری به او برخورد و به آثانی که در آنجا بودند نفر را می‌خواهید برایتان آزاد کنم: باراباس یا عیسی را که مسیح گفت: «این مرد نیز با عیسی ناصری بود.» 72 پطرس دوباره انکار شماس؟» 18 چون خوب می‌دانست که سران قوم از روی حسادت کرد، و حتی این بار قسم خورده، گفت: «من اصلاً این مرد را عیسی را دستگیر کرده‌اند. 19 در همان هنگام که پیلاتس جلسه نمی‌شناسم.» 73 ولی کمی بعد، کسانی که آنجا ایستاده بودند دادگاه را اداره می‌کرد، همسرش برای او پیغامی فرستاده، گفت: پیش پطرس آمده، به او گفتند: «تو حتماً یکی از شاگردان او هستی، «با این مرد بی‌گناه کاری نداشته باش، چون دیشب به خاطر او چون لهجه‌ات جلیلی است!» 74 پطرس این بار به لعنت کردن و خوابهای وحشتناکی دیده‌ام.» 20 کاهنان اعظم و مقامات قوم یهود قسم خوردن شروع کرد و گفت: «من اصلاً این مرد را نمی‌شناسم.» از این فرصت استفاده کردند و مردم را واداشتند که از پیلاتس آزادی درست در همین هنگام خروس بانگ زد، 75 و پطرس گفته عیسی را باراباس و اعدام عیسی را بخواهند. 21 پس فرماندار دوباره پرسید: به یاد آورد که گفته بود: «پیش از بانگ خروس، تو سه بار مرا انکار خواهی کرد.» پس بیرون رفت و به تلخی گریست.

27

چون صبح شد، کاهنان اعظم و مشایخ، با یکدیگر مشورت کردند تا راهی بیابند که عیسی را بکشند. 2 پس او را دست بسته به پیلاتس، فرماندار رومی، تحویل دادند. 3 اما یهودا، تسلیم‌کننده او، وقتی دید که عیسی به مرگ محکوم شده است، از کار خود پشیمان شد و سی سکه نقره‌ای را که گرفته بود، نزد کاهنان اعظم و سران قوم آورد تا به ایشان بازگرداند. 4 او به آنان گفت: «من گناه کرده‌ام چون باعث محکومیت مرد بی‌گناهی شدم.» آنان جواب دادند: «به ما چه؟ خودت خواستی!» 5 پس او سکه‌ها را در معبد ریخت و بیرون رفت و خود را با طناب خفه کرد. 6 کاهنان اعظم سکه‌ها را از روی زمین جمع کردند و گفتند: «ریختن این سکه‌ها در خزانه معبد حرام است، زیرا خنوبه‌است.» 7 بنابراین، پس از بحث و مشورت، قرار بر این شد که با آن پول قطعه زمینی را بخرند که کوزه‌گرها از خاکش استفاده می‌کردند، و از آن زمین به عنوان قبرستان بیگانگانی استفاده کنند که در اورشلیم فوت می‌شدند. 8 به همین، دلیل آن قبرستان تا

صورتش آب دهان انداختند و چوب را از دستش گرفته، بر سرش دنبال او از جلیل آمده بودند، در آنجا حضور داشتند و از دور ناظر زدند. **31** پس از اینکه از مسخره کردن او خسته شدند، شل را از واقعۀ بودند. **56** در بین ایشان مریم مجدلیه، مریم مادر یعقوب و دوش برداشته، لباس خودش را به او پوشانیدند، و او را برند تا یوسف، و نیز مادر یعقوب و یوحنا، پسران زدی، دیده می‌شدند. مصلوبش کنند. **32** در راه، به مردی برخوردند از اهالی قیروان که **57** هنگام غروب، مردی ثروتمند به نام یوسف که اهل رامه و یکی از نامش شمعون بود. او را وادار کردند صلیب عیسی را بر دوش بگیرد و پیروان عیسی بود، **58** به حضور پیلاتس رفت و از او جسد عیسی را ببرد. **33** وقتی به محلی به نام جُلِیثا که به معنی ججمه است، درخواست کرد. پیلاتس دستور داد جسد را در اختیار او قرار دهند. رسیدند، **34** سربازان به او شرابی مخلوط به زرداب دادند؛ اما وقتی **59** یوسف جسد را گرفت و در کنار پاکي پیچید، **60** و در مقبره‌ای آن را چشید، نخواست بنوشد. **35** سربازان، پس از مصلوب کردن او، بر سر تقسیم لباسهایش قرعه انداختند. **36** سپس همان جا در بزرگ در مقابل قبر قرار داد و رفت. **61** مریم مجدلیه و آن مریم دیگر اطراف صلیب به تماشا جان دادن و نشستند. **37** تقصیرنامه‌ی او را در آنجا روبروی قبر نشسته بودند. **62** روز بعد، پس از مراسم اولین نیز بالای سرش بر صلیب نصب کردند: «این است عیسی، پادشاه روز پَسَح، کاهنان اعظم و فریسیان نزد پیلاتس رفتند. **63** و گفتند: یهود.» **38** دو شورشی را نیز با او به صلیب کشیدند، یکی در «قربان، به یاد داریم که آن فریکار وقتی زنده بود، می‌گفت: ”من پس سمت راست و دیگری در سمت چپ او. **39** کسانی که از آنجا رد از سه روز زنده می‌شوم.“ **64** پس خواهش می‌کنیم دستور فرمایید قبر می‌شدند، سرهای خود را تکان داده، ریشخندکنان **40** می‌گفتند: را تا سه روز زیر نظر داشته باشند، تا شاگردانش نتوانند بیایند و جسد «تو که می‌خواستی معبد را خراب کنی و در عرض سه روز آن را باز او را بدزدند و ادعا کنند که او زنده شده است! اگر موفق به این بسازی، خود را نجات بده! اگر واقعاً پسر خدایی، از صلیب پایین کار شوند، وضع بدتر از اول می‌شود.» **65** پیلاتس گفت: «چرا از بیا!» **41** کاهنان اعظم و علمای دین و مشایخ نیز او را مسخره نگاهبانان معبد استفاده نمی‌کنید؟ آنان خوب می‌توانند از قبر محافظت کرده، می‌گفتند: **42** «دیگران را نجات می‌داد اما نمی‌تواند خودش را نجات دهد! اگر پادشاه اسرائیل است همین الان از صلیب پایین بیاید گماشتند تا کسی به قبر نزدیک نشود.

28 تا به او ایمان بیاوریم؟ **43** او به خدا توکل کرد، پس اگر خدا دوستش دارد، بگذار نجاتش دهد، زیرا ادعا می‌کرد که پسر خداست!» **44** حتی آن دو شورشی نیز که با او مصلوب شده بودند، به او دشنام می‌دادند. **45** آن روز، از ظهر تا ساعت سه بعد از ظهر، تاریکی تمام آن سرزمین را فراگرفت. **46** نزدیک به ساعت سه، عیسی با صدای بلند فریاد زد: «ایلی، ایلی، لَمَّا سَقَتَنی»، یعنی «خدای من، خدای من، چرا مرا واگذاشتی؟» **47** بعضی که آنجا ایستاده بودند، تصور کردند که ایلی نبی را صدا می‌زند. **48** یکی از آنان دوید و اسفنجی از شراب ترشیده را بر سر یک چوب گذاشت و نزدیک دهان او برد تا بنوشد. **49** ولی دیگران گفتند: «کاری نداشته باش! بگذار ببینیم آیا ایلی می‌آید او را نجات دهد یا نه؟» **50** آنگاه عیسی فریاد بلند دیگری برآورد و روح خود را تسلیم کرد. **51** در آن لحظه، ناگهان پرده‌ی معبد از بالا تا پایین دو پاره شد و چنان زمین لرزای رخ داد که سنگها شکافته، **52** و قبرها باز شدند و بسیاری از مقدّسین خدا که مرده بودند، زنده شدند؛ **53** و پس از زنده شدن عیسی، از قبرستان به اورشلیم رفتند و بسیاری ایشان را دیدند. **54** آن افسر رومی و سربازانش که وظیفه‌ی نگاهبانی از عیسی را بر عهده داشتند، از این زمین‌لرزه و رویدادها وحشت کردند و گفتند: «براستی این مرد پسر خدا بود.» **55** عده‌ای از زنان که عیسی را خدمت می‌کردند و به

بعد از شَبَات، صبح زود روز یکشنبه، مریم مجدلیه و آن مریم دیگر به سر قبر رفتند. **2** ناگهان زمین لرزای شدید رخ داد، زیرا یکی از فرشتگان خداوند از آسمان پایین آمده، به سوی مقبره رفت و سنگ دهانه‌ی آن را به کناری غلتاند و بر آن نشست. **3** صورت فرشته می‌درخشید و لباسش مثل برف سفید بود. **4** نگاهبانان با دیدن او به شدت ترسیده، لرزان شدند و همچون مرده، بی‌حرکت بر زمین افتادند. **5** فرشته به زنان گفت: «ترسید! می‌دانم به دنبال عیسی مصلوب می‌گردید؛ **6** او اینجا نیست! همان‌طور که خودش گفته بود، زنده شده است. بیایید و جایی که جسد او را گذاشته بودند، به چشم خود ببینید. **7** و اکنون شتابان رفته، به شاگردانش بگویید که او زنده شده است و به جلیل می‌رود تا ایشان را در آنجا ببیند. فراموش نکنید این پیغام را به آنان برسانید.» **8** زنان با ترسی آمیخته با شادی بسیار از قبر خارج شدند و شتابان به سراغ شاگردان رفتند تا پیغام فرشته را به ایشان بدهند. **9** در همان حال که می‌دیدند، ناگهان عیسی را در مقابل خود دیدند! او گفت: «سلام!» زنها به پاهای او افتادند و او را پرستش کردند. **10** عیسی به ایشان فرمود: «ترسید! بروید و به برادران من بگویید که هر چه زودتر به جلیل بروند تا مرا در آنجا ببینند.» **11** زنان هنوز به شهر نرسیده بودند، که

چند نگهبان از سر قبر، خود را به شهر رساندند و به کاهنان اعظم جریان را گفتند. **12** آنها نیز پس از دیدار و مشورت با مشایخ، پول زیادی به نگهبانان داده، **13** گفتند: «بگویید، "شاگردان عیسی شبانه آمدند و وقتی ما در خواب بودیم، جسد او را دزدیدند."» **14** اگر این موضوع به گوش فرماندار برسد، ما جوایش را خواهیم داد تا مشکلی برای شما ایجاد نشود.» **15** نگهبانان رشوه را گرفتند و خبر دروغ را شایع کردند، به طوری که هنوز هم که هنوز است، یهودیان این قصه را باور می کنند. **16** پس یازده شاگرد عیسی به جلیل رفتند و بر کوهی که عیسی گفته بود، جمع شدند. **17** وقتی عیسی را در آنجا دیدند، او را پرستش کردند، ولی بعضی از ایشان شک داشتند که او همان عیسی باشد. **18** آنگاه عیسی جلو آمد و به ایشان فرمود: «تمام اختیارات در آسمان و زمین به من داده شده است. **19** پس بروید و تمام قومها را شاگرد من سازید و ایشان را به اسم پدر و پسر و روح القدس تعمید دهید؛ **20** و به ایشان تعلیم دهید که تمام دستورهایی را که به شما داده ام، اطاعت کنند. مطمئن باشید هر جا که بروید، حتی اگر دورترین نقطه دنیا باشد، من همیشه همراه شما هستم!» (aiōn g165)

با کارگران گذاشتند و به دنبال او به راه افتادند. 21 سپس همگی وارد شهر کفرناحوم شدند، و صبح روز شَبَات به کنیسه رفتند. در آغاز انجیل عیسی مسیح، پسر خدا: 2 همان گونه که در آنجا عیسی پیغام خدا را برای مردم بیان فرمود. 22 مردم از تعلیم او کتاب اشعای نبی نوشته شده: «من پیام آور خود را پیشاپیش تو شگفت زده شدند، زیرا با قدرت و اقتدار به ایشان تعلیم می داد، نه می فرستم، و او راحت را آماده خواهد ساخت. 3 او صدایی است که مانند علمای دین. 23 در آن کنیسه مردی بود که روح پلید داشت. در بیابان بانگ بر می آورد و می گوید: "راه را برای آمدن خداوند آماده او با دیدن عیسی ناگهان فریاد برآورد: 24 «ای عیسی ناصری، کتید! جاده را برای او هموار سازید!» 4 این شخص همان یحیی چرا ما را آسوده نمی گذاری؟ آیا آمده ای ما را هلاک سازی؟ تو را تعمیددهنده بود که در بیابان ظاهر شده، به مردم موعظه می کرد که می شناسم. تو قدّوس خدا هستی!» 25 عیسی به آن روح پلید اجازه تعمید بگیرند تا نشان دهند که از گناهانشان دست کشیده اند و به نداد بیش از این چیزی بگویند، و به او دستور داده، گفت: «ساکت سوی خدا بازگشته اند تا گناهانشان آموخته شود. 5 مردم از اورشلیم و باش! از این مرد بیرون بیا!» 26 همان دم، روح پلید او را به زمین زد، از تمام سرزمین یهودیه به آن بیابان می شنافتند تا سخنان او را بشنوند. نعره ای برآورد و از جسم او خارج شد. 27 حیرت همه حاضرین را آنان به اعمال و رفتار بد خود اعتراف می کردند و از یحیی در رود اردن فرو گرفت؛ ایشان با هیجان به یکدیگر می گفتند: «این دیگر چه نوع تعمید می گرفتند. 6 لباس یحیی از پشم شتر و کمریند او از چرم و تعلیم جدیدی است؟ کلام او به قدری قدرت دارد که حتی ارواح خوراکش نیز ملخ و غسل صحرایی بود. 7 او به مردم چنین می گفت: پلید نیز از او فرمان می برند!» 28 طولی نکشید که خبر کارهای «به زودی شخصی خواهد آمد که از من خیلی بزرگتر است، به طوری عیسی در سراسر ایالت جلیل پیچید. 29 عیسی از کنیسه بیرون آمد، که من حتی شایسته نیستم که خم شده بند کفشهایش را باز کنم. و بی درنگ به اتفاق یعقوب و یوحنا به خانه شمعون و آندریاس رفت. 8 من شما را با آب تعمید می دهم، ولی او شما را به روح القدس 30 وقتی به خانه رسیدند، دیدند که مادر زن شمعون تب کرده و تعمید خواهد داد.» 9 یکی از همان روزها، عیسی از شهر ناصره، خوابیده است؛ فوری به عیسی خبر دادند. 31 عیسی به بالین او واقع در ایالت جلیل، نزد یحیی رفت و از او در رود اردن تعمید رفت، دستش را گرفت و او را برخیزاند. همان لحظه تبش قطع شد و گرفت. 10 هنگامی که عیسی از آب بیرون می آمد، دید که آسمان برخاست و مشغول پذیرایی گردید. 32 شامگاهان، پس از غروب باز شد و روح القدس به شکل کبوتری فرود آمد و بر او قرار گرفت، آفتاب، مردم بیماران و دیوزدگان را نزد عیسی آوردند. 33 تمام اهالی 11 و ندایی از آسمان در رسید و گفت: «تو پسر عزیز من هستی شهر نیز برای تماشا جلوی در خانه جمع شده بودند. 34 عیسی که از تو بسیار خشنودم.» 12 بلافاصله پس از این رویداد، روح بسیاری را که به بیمارهای گوناگون دچار بودند، شفا بخشید و خدا، عیسی را به بیابان برد. 13 او در آنجا چهل روز تنها ماند. روحهای پلید بسیاری را از دیوزدگان بیرون کرد، اما به روحهای پلید فقط حیوانات وحشی با او بودند. در این مدت شیطان او را وسوسه اجازه نداد چیزی بگویند زیرا او را می شناختند. 35 صبح روز بعد، می کرد، اما فرشتگان از او مراقبت می نمودند. 14 مدتی بعد، پس از وقتی هنوز هوا تاریک بود، عیسی برخاست و تنها به جای خلوتی رفت آنکه یحیی به دستور هیروдіس پادشاه، زندانی شد، عیسی به جلیل تا در آنجا دعا کند. 36 کمی بعد شمعون با سایرین به جستجوی او آمد تا پیام خدا را به مردم برساند. 15 او فرمود: «زمان موعود فرا رفتند. 37 وقتی او را یافتند، گفتند: «همه به دنبال شما می گردند.» رسیده است و ملکوت خدا نزدیک شده است. پس، از گناهان خود 38 ولی عیسی در جواب ایشان فرمود: «باید به شهرهای دیگر هم توبه کنید و به این خبر خوش ایمان بیاورید.» 16 روزی عیسی در بروم، تا به اهالی آنجا نیز پیغام را برسانم، چون به خاطر همین کنار دریاچه جلیل قدم می زد که شمعون و برادرش آندریاس را دید که آمده ام.» 39 پس در تمام ایالت جلیل سفر کرد و در کنیسه ها به تور به دریا می انداختند، زیرا شغل هر دو ماهیگیری بود. 17 عیسی تعلیم و راهنمایی مردم پرداخت و ارواح پلید را از دیوانه ها بیرون کرد. ایشان را فرا خوانده، گفت: «به دنبال من بیایید و من به شما نشان 40 روزی یک جذامی آمده، نزد عیسی زانو زد و التماس کنان گفت: خواهام داد که چگونه انسان ها را برای خدا صید کنید.» 18 ایشان «اگر بخواهی، می توانی مرا شفا بخشی و پاک سازی.» 41 عیسی نیز بی درنگ تورهایی خود را بر زمین گذاشتند و به دنبال او به راه دلش برای او سوخت، پس دست بر او گذاشته، فرمود: «البته که افتادند. 19 قدری جلوتر از آنجا، یعقوب و یوحنا، پسران زیدی را دید می خواهم؛ شفا بیاب!» 42 همان لحظه جذام او برطرف شد و شفا که در قایق، تورهایی ماهیگیری خود را تعمیر می کردند. 20 ایشان را یافت. 43 هنگامی که عیسی او را مرخص می نمود، با تأکید زیاد به نیز دعوت کرد تا پیروی اش کنند، و ایشان بی درنگ پدر خود زیدی را او فرمود: 44 «مواظب باش که در این باره چیزی به کسی نگوئی؛

بلکه نزد کاهن برو تا تو را معاینه کند. آنچه را هم که موسی برای جذامی‌های شفا یافته تعیین کرده، با خودت ببر تا به همه ثابت شود که شفا یافته‌ای.» **45** اما او همان‌طور که می‌رفت، فریاد می‌زد که **17** وقتی عیسی سخن آنان را شنید به ایشان فرمود: «بیماران نیاز به شفا یافته است. در نتیجه، مردم دور عیسی جمع شدند، به طوری که از آن به بعد دیگر نتوانست آزادانه وارد شهری شود. او مجبور بود پس از آن در جاهای دورافتاده بیرون شهر بماند، ولی مردم از همه جا نزد عیسی آمدند و از او پرسیدند: «چرا شاگردان یحیی و شاگردان نزد او می‌شتافتند.»

2 پس از چند روز، عیسی به کفرناحوم بازگشت و مردم خبردار شدند که او در خانه است. **2** پس طولی نکشید که خانه از مردم پر شد، به طوری که حتی بیرون خانه نیز جای ایستادن نبود. در آن حال، او پیام خدا را برای مردم بیان می‌کرد. **3** در همین هنگام، چهار نفر آمدند و مرد مفلوجی را بر تختی آوردند. **4** ولی نتوانستند خود را از لابلای جمعیت به عیسی برسانند. پس به پشت بام رفتند و قسمتی از سقف بالای سر عیسی را برداشتند و مفلوج را با بُشکش در مقابل پاهای او به پایین فرستادند. **5** وقتی عیسی دید که جقدر ایمانشان به او قوی است، به آن افلیح فرمود: «فرزندم، گناهانت بخشیده شد!» **6** بعضی از علمای دین که در آنجا نشسته بودند، با خود فکر کردند: **7** «مگر او خداست که چنین چیزی می‌گوید؟ این کفر است! غیر از خدا چه کسی می‌تواند گناهان انسان را ببخشد.» **8** عیسی همان لحظه فهمید که چه فکر می‌کنند، پس رو به ایشان کرده، فرمود: «چرا در دل خود چنین می‌اندیشید؟ **9** گفتن کدام یک به این مفلوج آسانتر است، اینکه بگویم «گناهانت آمرزیده شد»، یا اینکه بگویم «برخیز و تشک خود را بردار و راه برو؟» **10** پس اکنون به شما ثابت می‌کنم که پسر انسان در این دنیا، اقتدار آموزش گناهان را دارد.» آنگاه رو به مرد افلیح کرد و گفت: **11** «برخیز و بستر را جمع کن و به خانه برو!» **12** افلیح از جا پرید و بلافاصله بستر خود را جمع کرد و در مقابل چشم‌ان حیرت‌زده مردم، از آن خانه خارج شد. همه خدا را شکر می‌کردند و به یکدیگر می‌گفتند: «تا به حال چنین چیزی ندیده بودیم!» **13** عیسی بار دیگر به ساحل دریا رفت و مردم دور او حلقه زدند. عیسی نیز ایشان را تعلیم می‌داد. **14** سپس هنگامی که می‌رفت، لاوی پسر حلفی را دید؛ او مأمور جمع‌آوری باج و خراج بود و در محل کارش نشسته بود. عیسی به او فرمود: «بیا از من پیروی کن.» لاوی نیز بلافاصله به دنبال عیسی به راه افتاد. **15** روزی عیسی و شاگردانش در ضیافتی در خانه لاوی، بر سر سفره نشسته بودند. بسیاری از باجگیران و اشخاص بدنام شهر نیز میهمان او بودند. (در میان پیروان عیسی، تعداد این گونه اشخاص زیاد بود.) **16** اما بعضی از علمای دین که فریسی بودند، وقتی عیسی را دیدند

3 در کفرناحوم عیسی بار دیگر به کنیسه رفت و در آنجا مردی را دید که دستش از کار افتاده بود. **2** آن روز شَبات بود؛ به همین دلیل مخالفانش او را زیر نظر داشتند تا اگر آن مرد را در آن روز شفا بخشد، این موضوع را بهانه‌ای قرار دهند و او را متهم کنند که در شَبات کار می‌کند. **3** عیسی به آن مرد فرمود: «بیا اینجا بایست تا همه بتوانند تو را ببینند!» **4** سپس رو به مخالفانش کرد و فرمود: «سوالی از شما دارم: آیا طبق شریعت در روز شَبات باید نیکی کرد یا بدی؟ باید جان انسان را نجات داد یا آن را هلاک کرد؟» هیچ‌کس حرفی نزد

5 عیسی نگاهی خشمگین بر کسانی که اطرافش بودند انداخت و از ضمن، چگونه امکان دارد شخص به خانه مردی قوی مانند شیطان سنگدلی آنان سخت آورده‌خاطر شده، به آن مرد فرمود: «دست را داخل شود و اموال او را غارت کند؟ فقط شخصی نیرومندتر از او دراز کن!» مرد دستش را دراز کرد و دستش سالم شد. **6** فریسیان می‌تواند چنین کند، کسی که بتواند او را ببندد و بعد خانه‌اش را بلافاصله از کیسه خارج شدند و نزد افراد حزب «هیرودیان» رفتند و غارت کند. **28** عین حقیقت را به شما می‌گویم که هر گناه و کفری با یکدیگر مشورت کردند تا راهی بیابند که عیسی را بکشند. **7** در قابل بخشش است، **29** اما هر که به روح‌القدس کفر گوید، هرگز این هنگام، عیسی به همراه پیروانش به سوی ساحل دریاچه رفت و آموزیده نخواهد شد و بار این گناه تا ابد بر دوش او خواهد ماند. جمعی بیشمار از اهالی جلیل نیز در پی او روانه شدند. **8** همچنین **jaïon g165, aiōnios g166** **30** عیسی این را به این علت گفت گروهی بسیار از مردم یهودیه و اورشلیم و ادومیه و آن طرف رود اردن، حتی از صور و صیدون به دنبالش روانه شدند، زیرا خبر معجزات او را بداند، می‌گفتند که او به قدرت شیطان معجزه می‌کند. **31** آنگاه شنیده بودند. **9** جمعیت به قدری زیاد بود که به شاگردانش فرمود مادر و برادران عیسی آمدند و بیرون ایستاده، کسی را فرستادند تا او را قایقی برایش آماده نگاه دارند تا مردم بر او ازدحام نکنند، **10** زیرا آن خبر کند. **32** در حالی که عیسی در میان عده‌ای نشسته بود، به او روز، بسیاری را شفا می‌بخشید، به طوری که تمام بیماران به سوی او پیغام داده، گفتند: «مادر و برادران بیرون منتظر هستند.» **33** در هجوم می‌آوردند تا به او دست بزنند و شفا بیابند. **11** کسانی نیز که پاسخ ایشان فرمود: «مادر من کیست؟ برادرانم چه کسانی هستند؟» گرفتار ارواح پلید بودند، وقتی چشمشان به او می‌افتاد، در مقابلش به **34** و نگاهی به آنانی که در اطرافش نشسته بودند انداخت و فرمود: خاک می‌افتادند و فریاد برآورده، می‌گفتند: «تو پسر خدا هستی!» «اینها هستند مادر و برادران من. **35** هر که خواست خدا را به‌جا **12** ولی عیسی با تأکید زیاد، به آنها می‌فرمود که نزد مردم او را شهرت آورد، برادر و خواهر و مادر من است.» ندهند. **13** سپس عیسی به کوهی برآمد و از آنانی که منظور نظرش بودند، دعوت کرد تا نزد او بیایند. **14** سپس، از میانشان دوازده نفر را برگزید و ایشان را رسول نامید، تا همراه او باشند و ایشان را بفرستد که پیام خدا را به گوش مردم برسانند، **15** و این اقتدار را داشته باشند که ارواح پلید را بیرون برانند. **16** آن دوازده نفر که تعیین کرد ایشان هستند: شمعون (که عیسی او را «بطرس» لقب داد)، **17** یعقوب و یوحنا (که پسران زبدي بودند و عیسی آنان را «پسران رعد» لقب داد)؛ **18** آندریاس، فیلیپ، برتولما، متی، توما، یعقوب (پسر حلفی)، تَدای، شمعون (عضو حزب فداییان)؛ **19** و یهودای اِسخریوی (همان که بعداً به عیسی خیانت کرد). **20** وقتی عیسی به خانه‌ای که محل اقامتش بود بازگشت، باز عده زیادی جمع شدند، به طوری که حتی فرصت غذا خوردن نیز پیدا نکردند. **21** نزدیکانش با شنیدن این خبر آمدند تا او را به خانه‌اش ببرند، زیرا فکر می‌کردند عقلش را از دست داده است. **22** عده‌ای از علمای دین نیز که از اورشلیم آمده بودند، می‌گفتند: «شیطان به جلدش رفته! او ارواح پلید را به قدرت رئیس ارواح پلید بیرون می‌راند.» **23** عیسی ایشان را نزد خود فراخواند و مَثَلها زده، از ایشان پرسید: «چگونه ممکن است شیطان خودش را بیرون براند؟ **24** مملکتی که دچار جنگ داخلی شود، نابودی‌اش حتمی است. **25** همچنین، خانه‌ای نیز که در آن در اثر دشمنی‌ها تفرقه ایجاد گردد، از هم فرو خواهد پاشید. **26** و اگر شیطان بر ضد خودش تجزیه شده، با خودش می‌جنگد، قادر به انجام هیچ کاری نمی‌شد و تا به حال نابود شده بود. **27** در

گفت: «اگر منظور این مثل را درک نکردید، مثل‌های دیگر را که خواهم گفت، چگونه خواهید فهمید؟ 14 منظور از کشاورز کسی است که پیام خدا را مانند بذر در دل مردم می‌کارد. 15 آن جاده خشک که بعضی بذرهای آن افتاد، بیانگر کسانی است که پیام خدا را می‌شنوند، ولی چون قلبشان سخت است، شیطان می‌آید و آنچه را آن روز، عیسی به شاگردانش فرمود: «به آن طرف دریاچه برویم.» که کاشته شده است می‌رباید. 16 خاکی که زیرش سنگ بود، بیانگر کسانی است که پیام خدا را می‌شنوند و بی‌درنگ آن را با شادی می‌پذیرند. 17 اما چون ریشه ندارند، زیاد دوام نمی‌آورند. اینها گرچه اول خوب پیش می‌روند ولی همین که به خاطر کلام آزار و اذیتی ببینند، فوری ایمان خود را از دست می‌دهند. 18 زمینی که از خارها پوشیده شده بود، حالت کسی را نشان می‌دهد که کلام را می‌شنود، 19 اما نگرانی‌های زندگی، زرق و برق ثروت و هوس چیزهای دیگر در او رسوخ کرده، کلام خدا را در او خفه می‌کنند، و هیچ ثمری به بار نمی‌آید. (gaiōn q165) 20 و اما زمین خوب بیانگر کسانی است که کلام خدا را می‌پذیرند و محصولی به بار می‌آورند که سی، یا شصت یا صد برابر آن چیزی است که کاشته شده بود.» 21 سپس از ایشان پرسید: «چراغی را که روشن می‌کنند، آیا زیر کاسه یا تخت می‌گذارند؟ نه، بلکه آن را روی پایه می‌گذارند تا نورش بر همه بتابد. 22 همین‌طور نیز هر چه پوشیده است روزی عیان خواهد شد، و هر چه مخفی است ظاهر خواهد شد. 23 هر که گوش شنوا دارد، بشنود.» 24 سپس ادامه داد: «به آنچه می‌شنوید، خوب توجه کنید! زیرا هر چه دقیق‌تر گوش کنید، درک بیشتری به شما عطا خواهد شد، و بیشتر نیز دریافت خواهید کرد. 25 چون کسی که بتواند آنچه را که دارد خوب به کار ببرد، به او باز هم بیشتر داده می‌شود. ولی کسی که کارش را درست انجام ندهد، آن را هر چقدر هم کوچک باشد از دست خواهد داد. 26 «حال، داستان دیگری تعریف می‌کنم تا بدانید ملکوت خدا چگونه است: کشاورزی در مزرعه‌اش بذر پاشید و رفت. 27 روزها گذشت و کم‌کم بذر سبز شد و رشد کرد بدون آنکه کشاورز بداند چگونه این امر اتفاق افتاد. 28 زیرا زمین بدون کمک کسی، خودش بذر را به ثمر می‌آورد. یعنی اول ساقه بالا می‌آید، بعد خوشه درست می‌شود، و بعد از آن دانه کامل در خوشه پدید می‌آید. 29 و وقتی به ثمر رسید، کشاورز داس را برمی‌دارد تا محصول را درو کند.» 30 سپس گفت: «چطور می‌توانم ملکوت خدا را برای شما تشریح کنم؟ با چه مثلی آن را برایتان شرح دهم؟ 31 مانند دانه خردل است که گرچه یکی از کوچکترین دانه‌هاست که در زمین می‌کارند، 32 ولی وقتی کاشته شد، از همه گیاهان بزرگتر می‌شود و شاخه‌های بلند می‌آورد، به طوری که پرندگان می‌توانند زیر سایه‌اش آشیانه بسازند.» 33 او پیام

5 به این ترتیب به آن طرف دریاچه، به سرزمین چراسیان رسیدند. 2 هنگامی که عیسی پا به ساحل گذاشت، شخصی که گرفتار روح پلید بود از قبرستان بیرون آمد و به او برخورد. 3 این مرد همیشه در قبرستان به سر می‌برد، و هیچ‌کس نمی‌توانست حتی با زنجیر نیز او را ببندد، 4 چون بارها او را به زنجیر کشیده و دست و پایش را نیز در پابندهای آهنین بسته بودند، ولی زنجیرها را پاره کرده و پابندها را هم شکسته بود. او به قدری نیرومند بود که کسی نمی‌توانست او را رام کند. 5 روز و شب در کوهستان و قبرستان نعره می‌کشید و خود را به سنگهای تیز می‌زد و زخمی می‌کرد. 6 وقتی عیسی را از دور دید، به طرف او دوید و در مقابلش به خاک افتاده، 7 نعره زد: «ای عیسی، ای پسر خدای متعال، با من چه کار داری؟ تو را به خدا مرا عذاب نده!» 8 زیرا عیسی به آن روح پلید فرمان داده بود که: «ای روح پلید از این مرد خارج شو!» 9 عیسی از او پرسید: «نام تو چیست؟» جواب داد: «نام من لیئوین است، چون ما عدۀ زیادی هستیم که داخل این مرد شده‌ایم.» 10 ارواح پلید شروع به خواهش و تمنا کردند که از آن سرزمین بیرونشان نکنند. 11 از قضا، در آن حوالی یک گله خوک می‌چرید. 12 پس ارواح پلید از او استدعا کرده، گفتند: «ما را به درون خوکها بفرست؛ بگذار آنها شویم.» 13 عیسی اجازه داد. پس همه روحهای پلید از آن مرد بیرون آمدند و

به درون خوکها رفتند و تمام آن گله که تعداد آن حدود دو هزار خوک بود، از سراسیمگی تپه به دریاچه ریختند و خفه شدند. 14 خوک‌چرانها کُند. 33 آن زن که می‌دانست چه اتفاقی برایش افتاده، با ترس و لرز فرار کرده، این واقعه را در شهر و روستا به مردم خبر دادند، و جماعت پیش آمد و در مقابل پاهای عیسی به زمین افتاد و گفت که چه نیز با عجله آمدند تا اتفاقی را که افتاده بود ببینند. 15 طولی نکشید که عده زیادی دور عیسی جمع شدند و وقتی دیدند آن دیوزده که داده! به سلامت برو و از این بلا آزاد باش!» 35 عیسی هنوز با آن پیش از آن گرفتار یک لژیون روح پلید بود، اکنون لباس پوشیده و عاقل زن سخن می‌گفت که عده‌ای از خانه یایروس آمدند و به او خبر در آنجا نشسته است، ترسیدند. 16 کسانی که ماجرا را به چشم خود دیده بودند، آنچه بر مرد دیوزده و خوکها اتفاق افتاده بود، برای مردم تعریف کردند. 17 به طوری که چیزی نگذشت که جمعیت بزرگی جمع شدند و از عیسی خواهش کردند که از سرزمینشان برود و یوحنا کسی دیگر همراهش به خانه یایروس برود. 38 وقتی به خانه دیگر کاری به کارشان نداشته باشد. 18 وقتی عیسی سوار قایق یایروس رسیدند، دیدند عده‌ای پریشانحال، با صدای بلند شیون و می‌شد، مردی که قبلاً دیوزده بود به او التماس کرد تا او را نیز همراه زاری می‌کنند. 39 عیسی داخل شد و به ایشان فرمود: «چرا گریه و خود ببرد. 19 ولی عیسی اجازه نداد و گفت: «به خانه‌ات برگرد و زاری راه انداخته‌اید؟ دختر نمرده، فقط خوابیده است.» 40 اما آنها به اقوام و آشنایان بگو که خدا برای تو چه کرده و چگونه لطف او به او خندیدند؛ ولی عیسی همه را بیرون کرد و با پدر و مادر و آن سه شامل حال تو شده است.» 20 او نیز روانه شد و در تمام سرزمین شاهرگ، وارد اتاقی شد که دختر در آن آرامیده بود. 41 عیسی دستش دکاپولیس برای همه بازگو می‌کرد که عیسی چه کار بزرگی برایش را گرفت و فرمود: «تالینا، کوم!»، یعنی «ای دختر کوچک، به تو انجام داده، و همه از شنیدن آن مبهوت می‌شدند. 21 عیسی سوار قایق شد و به آن سوی دریاچه رفت. وقتی به ساحل رسید، عده برخاست و شروع به راه رفتن کرد. پدر و مادرش با دیدن این معجزه، زیادی نزدش گرد آمدند. 22 در این هنگام مردی به نام یایروس که سرپرست کنیسه یهودیان آن شهر بود، خود را به عیسی رساند و در مقابل پاهای او به خاک افتاد. 23 او التماس‌کنان گفت: «دختر کوچکم در حال مرگ است؛ از شما خواهش می‌کنم بیایید و دستان را بر او بگذارید تا شفا یابد و نمرد.» 24 عیسی با او به راه افتاد. در همان حال، عده بیشمار نیز به دنبالش روانه شدند. تعداد افراد به قدری زیاد بود که از هر طرف بر او فشار می‌آوردند. 25 در میان آن جمعیت، زنی بود که مدت دوازده سال خونریزی داشت. 26 با اینکه برای معالجه، به پزشکان بسیاری مراجعه کرده بود و برای این کار تمام دارایی‌اش را نیز از دست داده بود، ولی بهبود نیافته بود، بلکه برعکس رفته‌رفته بدتر هم شده بود. 27 ولی او شنیده بود که عیسی بیمارانی را شفا می‌بخشد. به همین دلیل، خود را از میان مردم به پشت سر عیسی رساند و به رای او دست زد، 28 چون با خود فکر کرده بود: «اگر فقط به ردایش دست بزنم، شفا خواهم یافت.» 29 پس همین کار را کرد و فوری خونریزی‌اش قطع شد و خود نیز متوجه شد که شفا یافته است. 30 عیسی نیز همان لحظه درک کرد که از او نیروی شفا بخشی صادر شد. پس به اطراف نگاهی کرد و پرسید: «چه کسی به لباس من دست زد؟» 31 شاگردانش با تعجب به او گفتند: «می‌بینی که از همه طرف به تو فشار می‌آورند، و می‌پرسی چه کسی به تو دست زد؟» 32 ولی عیسی همچنان به

6 آنگاه عیسی از آن دیار روانه شد و همراه شاگردانش به ناصره، شهری که در آن بزرگ شده بود، بازگشت. 2 روز شَبات به کنیسه رفت و به تعلیم دادن پرداخت. بسیاری از مردم با شنیدن سخنان او غرق در شگفتی شده، می‌گفتند: «این مرد همه این حکمت و قدرت معجزات را از کجا به دست آورده است؟ 3 او که همان نجّار است و مادرش مریم و برادرانش هم یعقوب و یوشا و یهودا و شمعون هستند؛ خواهانش نیز در میان ما زندگی می‌کنند.» و بدین ترتیب به او حسادت ورزیده، بی‌احترامی کردند. 4 عیسی به ایشان فرمود: «نبی همه جا مورد احترام است، جز در وطنش و در میان خویشان و خانواده خود.» 5 و او نتوانست معجزه بزرگی در آن شهر انجام دهد چون مردم به او ایمان نداشتند، فقط دست خود را بر چند بیمار گذاشت و ایشان را شفا بخشید. 6 عیسی نمی‌توانست باور کند که همشهریان او تا این حد بی‌ایمان باشند. آنگاه عیسی به دهکده‌های مختلف رفته، به تعلیم دادن مردم پرداخت. 7 او دوازده شاگرد خود را فرا خواند و ایشان را دو به دو فرستاد و به ایشان اقتدار داد تا ارواح پلید را از مردم بیرون کنند. 8 در ضمن به ایشان فرمود: «جز چوبدستی چیزی همراه خود نبرید. نه خوراک، نه کوله‌بار، نه پول در

کمربند خود، 9 و نه حتی کفش و لباس اضافی. 10 به هر خانه‌ای کند. 27 یکی از جلادان را به زندان فرستاد تا سر یحیی را از تن که وارد شدید، تا هنگام ترک آن محل، در آن خانه بماند. 11 اگر جدا کند و پایش بیاورد. 28 جلاد نیز به زندان رفت و سر یحیی را در جایی شما را نپذیرفتند و حاضر نبودند به سخنانتان گوش دهند، از برید و آن را در یک سینی برای دختر آورد. او نیز سر بریده را نزد آنجا بیرون بروید و گرد و خاکی را که از آن ده بر پاهایتان ننشسته مادرش برد. 29 هنگامی که شاگردان یحیی از ماجرا باخبر شدند، است پاک کنید، تا نشان دهید که آنان چه فرصتی را از دست آمدند و بدن او را برده، به خاک سپردند. 30 پس از مدتی، رسولان داده‌اند.» 12 پس ایشان رفته، همه مردم را به توبه از گناهان دعوت نزد عیسی برگشتند و او را از کارهایی که کرده و تعلیمی که داده کردند. 13 ایشان روحهای پلید زیادی را بیرون کردند و بیماران بودند آگاه ساختند. 31 عیسی به ایشان گفت: «بپایید از غوغای بسیاری را با روغن تدهین کرده، شفا دادند. 14 طولی نکشید که جمعیت کمی دور شوم و استراحت کنیم.» رفت و آمد مردم آنقدر خبر کارهای عیسی به گوش هیروдіس پادشاه رسید زیرا همه جا زیاد بود که حتی فرصت نمی‌کردند چیزی بخورند. 32 پس سوار گفتگو درباره معجزات او بود. بعضی می‌گفتند: «بی‌شک، این همان قایقی شدند تا به جای خلوتی بروند. 33 وقتی مردم دیدند که ایشان یحیای تعمیددهنده است که زنده شده، و به همین دلیل است که می‌روند، در کنار دریا آنقدر دویند تا به مقصد ایشان رسیدند و می‌تواند چنین معجزاتی انجام دهد.» 15 عده‌ای نیز بر این گمان پیش از آنکه عیسی و شاگردانش از قایق پیاده شوند، در آن محل بودند که او همان ایلیا نبی است که ظهور کرده است. دیگران نیز حاضر بودند. 34 وقتی عیسی از قایق پیاده شد، جمعیتی انبوه را می‌گفتند که او پیامبری است مانند پیامبران بزرگ گذشته. 16 اما دید، و دلش به حال ایشان سوخت، زیرا مانند گوسفندانی بی‌شیان هیروдіس می‌گفت: «نه، این باید همان یحیی باشد که من سرش بودند، پس چیزهای بسیاری به ایشان آموخت. 35 نزدیک غروب، را از تن جدا کردم، و حالا دوباره زنده شده است.» 17 ماجرا شاگردان نزد او آمدند و گفتند: «در این جای دور افتاده، چیزی از این قرار بود که هیروдіس سربازانی فرستاده، یحیی را دستگیر برای خوردن پیدا نمی‌شود. هوا نیز رو به تاریکی می‌رود. 36 پس به کرده و به زندان انداخته بود، به خاطر هیروдіا که زن فیلیپ، برادر مردم بگو به دهات و مزرعه‌های اطراف بروند و برای خود خوراک هیروдіس بود، و حالا هیروдіس او را به زنی گرفته بود. 18 یحیی به تهیه کنند.» 37 ولی عیسی فرمود: «شما خودتان به ایشان خوراک هیروдіس گفته بود: «ازدواج تو با هیروдіا، همسر برادرت فیلیپ، بدهید.» پرسیدند: «با دست خالی؟ ما دوست دینار لازم داریم تا کار درستی نیست.» 19 هیروдіا از یحیی کینه به دل داشت و بتوایم غذا بخیریم و آنها را سیر کنیم!» 38 عیسی فرمود: «بروید می‌خواست او را بکشد، اما این کار بدون اجازه هیروдіس ممکن نیست.» پرسیدند: «ما دوست دینار لازم داریم تا کار درستی نیست.» 20 هیروдіس به یحیی احترام می‌گذاشت چون می‌دانست نان و دو ماهی دارند. 39 آنگاه عیسی به شاگردانش فرمود تا مردم را که او مرد نیک و مقدّسی است؛ بنابراین، از او حمایت می‌کرد و دسته‌سته بر سبزه‌ها بنشانند. 40 طولی نکشید که مردم در گروه‌های هرگاه با یحیی گفتگو می‌نمود، وجدانش ناراحت می‌شد. با این پنجاه نفری و صد نفری، بر زمین نشستند. 41 عیسی آن پنج نان و حال دوست می‌داشت سخنان او را بشنود. 21 اما سرانجام فرصت دو ماهی را برداشت و به سوی آسمان نگاه کرده، برکت داد. سپس مناسبی برای هیروдіا پیش آمد. به این ترتیب که هیروдіس در روز تولد نانها را تکه‌تکه کرد و به شاگردانش داد تا پیش مردم بگذارند؛ دو خود، ضیافتی ترتیب داد و همه درباریان و فرماندهان و بزرگان ایالت ماهی را نیز بین همه تقسیم کرد. 42 همه خوردند و سیر شدند. جلیل را دعوت کرد. 22 آنگاه دختر هیروдіا وارد مجلس شد و 43 و شاگردان از خُرده‌های نان و ماهی، دوازده سبد پر برداشتند. رقصید و هیروдіس و میهمانانش را شاد کرد. پس هیروдіس پادشاه 44 جمعاً پنج هزار مرد با خانواده‌هایشان نان خوردند. 45 بلافاصله برای او قسم خورد و گفت: «هر چه می‌خواهی بگو تا به تو بدهم.» پس از آن، عیسی با اصرار، از شاگردانش خواست تا سوار قایق شوند 23 و نیز سوگند خورده گفت: «هر چه از من بخواهی، حتی نصف و به بیت صیدا در آن طرف دریاچه بروند، و خودش مردم را مرخص مملکت را، به تو خواهم داد.» 24 دختری بی‌درنگ نزد مادرش رفت تا کرد. 46 پس عیسی مردم را مرخص فرمود و خودش به کوه رفت تا با او مشورت کند. مادرش نیز به او گفت: «سر یحیی را درخواست دعا کند. 47 به هنگام غروب، قایق شاگردان به وسط دریاچه رسیده کن!» 25 دختری با عجله برگشت و درخواستش را به پادشاه گفت: بود و عیسی هنوز در تنهایی مشغول دعا بود. 48 در این هنگام، او «از تو می‌خواهم سر یحیای تعمیددهنده را همین الان در یک طَبَق به دید که ایشان در زحمت افتاده‌اند، زیرا باد تند می‌وزید. اما نزدیک من بدهی.» 26 پادشاه از گفته خود سخت پشیمان شد، اما چون ساعت سه صبح، عیسی در حالی که روی آب راه می‌رفت، به آنها در حضور میهمانانش قسم خورده بود، نتوانست درخواست او را رد نزدیک شد و می‌خواست از ایشان بگذرد 49 که شاگردان او را در

حال راه رفتن روی آب دیدند، و به گمان اینکه روحی می‌بینند، از ترس فریاد زدند، 50 چون همه او را می‌دیدند و مضطرب شده بودند. ولی عیسی بی‌درنگ با ایشان صحبت کرده، گفت: «قوی باشید! 13 شما با این کارتان فرمان خدا را زیر پا می‌گذارید تا سَنَت خود را نترسید! منم!» 51 آنگاه سوار قایق شد و باد از وزیدن بازایستاد. به دیگران منتقل کنید و از این گونه کارها بسیار انجام می‌دهید.» شاگردان سخت حیرت‌زده شده بودند. 52 چون هنوز به اهمیت معجزهٔ ناهای پی نبرده بودند و دلشان سخت شده بود. 53 وقتی به آن سوی دریاچه رسیدند، در ساحل جنسارت از قایق پیاده شدند و در آنجا لنگر انداختند. 54 از قایق که بیرون آمدند، مردم فوری او را شناختند 55 و در سراسر آن ناحیه خبر ورود او را پخش کردند. طولی نکشید که از هر طرف بیماران را روی تخت‌ها نزد او آوردند. باشد، شاگردان مقصود او را از این گفته جویا شدند. 18 عیسی 56 عیسی هر جا قدم می‌گذاشت، چه در دهات و چه در شهرها و چه در مزرعه‌ها، مردم بیماران را بر سر راه او می‌گذاشتند و التماس می‌کردند که لافل اجازه دهد به لبهٔ ردایش دست بزنند؛ و هر که به او دست می‌زد، شفا می‌یافت.

7 روزی چند نفر از فریسیان و علمای دین یهود از اورشلیم آمدند تا با عیسی ملاقات کنند. 2 وقتی آنها دیدند که بعضی از شاگردان او با دستهای نجس، یعنی ناشسته، غذا می‌خورند، آنان را سرزنش کردند. 3 زیرا یهودیان، بخصوص فرقهٔ فریسیان، تا دست‌ها را تا آرنج نشویند، هرگز دست به غذا نمی‌زنند. این یکی از سنتهای ایشان است. 4 از این رو، هر بار که از بازار به خانه می‌آید، پیش از غذا همیشه باید به این ترتیب شستشو کنند. این فقط یک نمونه از قوانین و مقررات بسیاری است که طی سالیان دراز به‌جا آورده‌اند و هنوز هم به آن سخت پایبند می‌باشند. نمونهٔ دیگر، شستن پیاله‌ها، دیگها و کاسه‌هاست. 5 پس فریسیان و علمای دین از عیسی پرسیدند: «چرا شاگردان این سنت قدیمی ما را رعایت نمی‌کنند و پیش از غذا، دستهای خود را نمی‌شویند؟ آنها با دستهای نجس غذا می‌خورند.» 6 عیسی در پاسخ ایشان فرمود: «ای ریاکاران، اشعای نبی در وصف شما چه خوب گفته که "این قوم با زبان خود مرا تکریم می‌کنند، اما دلشان از من دور است. عبادت آنان باطل است زیرا رسوم بشری را به جای احکام الهی به مردم تعلیم می‌دهند." 8 چون شما دستورهای مهم خدا را کنار گذاشته‌اید و آداب و رسوم خود را جانشین آن ساخته‌اید. 9 حتی حاضرید احکام خدا را زیر پا بگذارید تا آداب و رسوم خودتان را حفظ کنید. 10 برای مثال، موسی از طرف خدا این دستور را به شما داد که "پدر و مادر خود را گرامی بدار،" و نیز "هر که به پدر و مادر خود ناسزا بگوید، باید کشته شود." 11 اما شما می‌گویید که هیچ اشکالی ندارد اگر کسی به پدر و مادر خود بگوید: "ببخشید، نمی‌توانم به شما کمک کنم، چون آنچه می‌بایست

نوع خوراک، پاک و حلال است.) 20 سپس افزود: «آنچه از درون انسان بیرون می‌آید، آن است که او را نجس می‌سازد. 21 چون اینهاست که از وجود و دل انسان بیرون می‌آید: فکرها، پلید، روابط نامشروع، دزدی، آدم‌کشی، زنا، 22 طمع، شرارت، فریب و تقلب، هرگی، حسادت، بدگویی و غیبت، خودپسندی و هرگونه حماقت دیگر. 23 تمام این چیزهای شرم‌آور از وجود و قلب انسان سرچشمه می‌گیرند و انسان را نجس ساخته، او را از خدا دور می‌کنند.» 24 آنگاه عیسی ایالت جلیل را ترک گفته، به نواحی صور رفت. او وارد خانه‌ای شد و نمی‌خواست کسی متوجه آمدنش گردد؛ ولی میسر نشد، چون مانند همیشه خبر ورودش فوری در همه جا پیچید. 25 همان موقع، زنی نزد او آمد که دختر کوچکش گرفتار روحی پلید بود. او خبر معجزات عیسی را شنیده بود. از این رو آمد و بر پاهای عیسی افتاد، 26 و التماس کرد که فرزندش را از شر آن روح پلید نجات دهد. این زن اهل فینیقیهٔ سوریه و غیریهودی بود. 27 عیسی به او گفت: «من باید نخست قوم خود، یعنی یهودیان را یاری کنم. درست نیست که نان را از دست فرزندان بگیریم و جلوی سگها بیندازیم.» 28 زن جواب داد: «درست است، سَرَوَرَم. ولی سگها هم از خرده‌های نان فرزندان می‌خورند.» 29 عیسی گفت: «آفرین، نیکو پاسخ گفتی. به خاطر همین پاسخ، دخترت را شفا می‌بخشم. به خانه‌ات برگرد! روح پلید از دخترت بیرون رفته است.» 30 هنگامی که زن به خانه‌اش رسید، دید دخترش آرام بر تخت دراز کشیده و روح پلید از او بیرون رفته است. 31 سپس عیسی از صور به صیدون رفت و از راه دکاپولیس به طرف دریاچهٔ جلیل بازگشت. 32 در آنجا مردی را پیش او آوردند که کر بود و در ضمن لکنت زبان هم

داشت. آنان التماس کردند تا عیسی دستهایش را بر سر او بگذارد با یکدیگر کردند. **17** عیسی بی برد که با یکدیگر درباره چه گفتگو و او را شفا دهد. **33** عیسی او را از میان جمعیت به گوشه‌ای می‌کند. پس گفت: «چرا در این باره بحث می‌کنید که نان ندارید؟ برد و انگشتانش را در گوش او گذاشت و آب دهان انداخت و به آیا هنوز هم نمی‌بینید و نمی‌فهمید؟ آیا دلتان آفتاب سخت است که زبان مرد مالید. **34** سپس به سوی آسمان نگاه کرد و آهی کشید و نمی‌توانید درک کنید؟ **18** شما که چشم دارید، پس چرا نمی‌بینید؟ گفت: «باز شو!» **35** بلافاصله آن مرد شفا یافت و توانست به چرا گوشه‌ایان را باز نمی‌کنید تا بشنوید؟ **19** آیا فراموش کردید چطور خوبی بشنود و صحبت کند. **36** عیسی به مردم فرمود که به کسی پنج هزار نفر را با پنج نان سیر کردم؟ چند سید پر از باقیمانده‌ها چیزی نگویند. اما هر چقدر بیشتر ایشان را قدغن می‌کرد، بیشتر خبر برداشتید؟ جواب دادند: «دوازده سبد.» **20** گفت: «وقتی با هفت را پخش می‌کردند، **37** چون این معجزه تأثیر عمیقی بر آنها گذاشته نان، چهار هزار نفر را سیر کردم، چند زنبیل از خرده‌ها جمع کردید؟» بود. ایشان به یکدیگر می‌گفتند: «کارهای این مرد چه عالی است. گفتند: «هفت زنبیل!» **21** گفت: «آیا هنوز هم درک نمی‌کنید؟» حتی کر و لال را نیز شفا می‌بخشد.»

8 در یکی از همان روزها، بار دیگر جمعیتی انبوه نزد او جمع شدند و باز خوراکیان تمام شد. عیسی شاگردان خود را فرا خواند و به ایشان فرمود: **2** «دل‌م به حال این مردم می‌سوزد، الان سه روز است که با من هستند و دیگر چیزی برایشان نمانده تا بخورند. **3** اگر ایشان را گرسنه به خانه‌هایشان بفرستم، مطمئناً در راه ضعف خواهند کرد، چون بعضی از ایشان از راه دور آمده‌اند.» **4** شاگردانش با تعجب گفتند: «در این بیابان از کجا می‌توانیم برای سیر کردن آنها نان تهیه کنیم؟» **5** عیسی پرسید: «چقدر نان دارید؟» جواب دادند: «هفت نان.» **6** پس به مردم فرمود تا بر زمین بنشینند. سپس هفت نان را گرفت و خدا را شکر نمود و تکه‌تکه کرده، به شاگردانش داد. ایشان نیز نانها را به مردم دادند. **7** چند ماهی کوچک نیز پیدا کردند. ماهی‌ها را نیز برکت داد و به شاگردانش فرمود تا بین مردم تقسیم کنند. **8** مردم همه خوردند و سیر شدند. سپس شاگردان هفت زنبیل پر از خرده‌های باقی‌مانده برداشتند. **9** تعداد افراد در آنجا حدود چهار هزار نفر بود. سپس عیسی جماعت را مرخص کرد، **10** و بلافاصله همراه شاگردانش سوار قایق شد و به ناحیه دلمانوته رفت. **11** وقتی فریسیان از آمدن عیسی باخبر شدند، گرد آمدند تا با او به بحث و مجادله بپردازند. آنها برای آزمایش او، آیتی آسمانی از او خواستند تا اقتدار خود را ثابت کند. **12** عیسی آهی از دل برآورد و گفت: «چرا این نسل دائم در پی آیت هستند؟ براستی به شما می‌گویم، هیچ آیتی به آنها نخواهم داد!» **13** پس ایشان را ترک گفت و سوار قایق شد و به آن طرف دریاچه رفت. **14** ولی شاگردان قبل از حرکت، فراموش کردند به اندازه کافی با خود نان بردارند و در قایق فقط یک نان داشتند. **15** در همان حال که در دریاچه پیش می‌رفتند، عیسی به ایشان هشدار داد و گفت: «مواظب باشید و از خمیرمایه فریسی‌ها و خمیرمایه هیرودیس خود را دور نگه دارید.» **16** پس شاگردان در این باره که نان با خود نیاورده‌اند شروع به بحث

دست بدهد، آن را نجات خواهد داد. **36** «چه فایده که انسان تمام را به اینجا آوردم تا او را شفا دهد. او نمی‌تواند حرف بزند چون دنیا را ببرد، اما جانش را از دست بدهد؟ **37** مگر چیزی با ارزشتر از اسیر یک روح پلید است. **18** هرگاه روح پلید پسر را می‌گیرد، جان او پیدا می‌شود؟ **38** و اگر کسی در این روزگار فاسد و پر از او را بر زمین می‌کوبد و دهانش کف می‌کند و دندانهایش به هم گناه از من و از سخنان من عار داشته باشد، پسر انسان نیز هنگامی می‌خورد و بدنش مثل چوب خشک می‌شود. از شاگردان خواهش که در جلال پدر خود، با فرشتگان مقدس بازگردد، از او عار خواهد کردم روح پلید را از او بیرون کنند، ولی نتوانستند.» **19** عیسی فرمود: «ای مردم بی‌ایمان! تا کی رفتار شما را تحمل کنم؟ او را نزد من بیاورید.» **20** پس او را آوردند؛ اما به محض اینکه چشمش به

9

عیسی به شاگردان خود فرمود: «یقین بدانید که در اینجا کسانی ایستاده‌اند که تا آمدن قدرتمند ملکوت خدا را نبینند، نخواهند مرد.» **2** شش روز بعد، عیسی پطرس و یعقوب و یوحنا را برداشت و آنان را بر فراز کوهی بلند، به خلوت برد. در آنجا، ظاهر عیسی در مقابل چشمان ایشان دگرگون شد **3** و لباسش درخشان و بسیار سفید شد، چنانکه هیچ‌کس بر روی زمین نمی‌تواند لباسی را آنقدر سفید بشوید. **4** آنگاه ایلیا و موسی ظاهر شدند و با عیسی به گفتگو پرداختند. **5** پطرس شگفت‌زده گفت: «استاد، چه خوب است ما اینجا هستیم! بگذار سه سایبان بسازیم، یکی برای تو، یکی برای موسی، و یکی دیگر هم برای ایلیا.» **6** پطرس این حرف را زد تا چیزی گفته باشد، چون نمی‌دانست چه بگوید و همه از ترس می‌لرزیدند. **7** اما در همان حال، ابری بالای سرشان سایه افکند و ندایی از آن در رسید که «این است پسر عزیز من؛ به او گوش فرا دهید.» **8** ایشان بلافاصله به اطراف نگاه کردند، ولی جز عیسی کسی را ندیدند. **9** هنگامی که از کوه پایین می‌آمدند، عیسی به ایشان دستور داد تا درباره آنچه دیده‌اند به کسی چیزی نگویند تا زمانی که پسر انسان پس از مرگ زنده شود. **10** آنان نیز اطاعت نمودند، ولی اغلب درباره آن ماجرا با یکدیگر گفتگو می‌کردند و در این فکر بودند که منظور عیسی از «زنده شدن» چه بوده است. **11** سپس از عیسی پرسیدند: «چرا علمای دین یهود اصرار دارند که قبل از ظهور مسیح، ایلیای نبی باید دوباره ظهور کند؟» **12** عیسی پاسخ داد: «البته که اول ایلیا می‌آید تا همه چیز را آماده کند. ولی در مورد پسر انسان، در کتب مقدس چه نوشته شده است؟ نوشته شده که او عذاب خواهد کشید، و با خفت و خواری با او رفتار خواهند کرد. **13** اما من به شما می‌گویم، همان‌طور که نوشته شده، ایلیا آمده است، و با او بسیار بدرفتاری کردند.» **14** وقتی نزد بقیه شاگردان رسیدند، دیدند عده زیادی دور آنها جمع شده‌اند و چند تن از علمای دین نیز با ایشان بحث و گفتگو می‌کنند. **15** جماعت به‌مجرد اینکه عیسی را دیدند، غرق در حیرت شدند، و شتابان دویدند تا او را تحیت گویند. **16** عیسی پرسید: «درباره چه بحث می‌کنید؟» **17** مردی از آن میان جواب داد: «استاد، پسر من

ارواح پلید را از مردم بیرون می‌کرد؛ ولی ما به او گفتیم که این کار را ایشان فرمود: «هر که زن خود را طلاق دهد و با زن دیگری ازدواج نکند چون از گروه ما نبود.» 39 عیسی فرمود: «مانع او نشوید، کند، نسبت به زن خود مرتکب زنا شده است. 12 همچنین اگر زنی چون کسی که به اسم من معجزه‌ای می‌کند، مخالف من نیست. از شوهرش جدا شود و با مرد دیگری ازدواج کند، او نیز مرتکب زنا 40 کسی که بر ضد ما نیست، با ما است. 41 اگر کسی به شما شده است.» 13 مردم کودکان خود را نزد عیسی آوردند تا بر سر حتی یک لیوان آب بدهد، فقط به خاطر اینکه به مسیح تعلق دارید، ایشان دست بگذارند و برکتشان دهد. اما شاگردان عیسی آنها را برای بدون شک بی‌پاداش نخواهد ماند. 42 ولی اگر کسی باعث شود این کار سرزنش کردند. 14 ولی وقتی عیسی رفتار شاگردان را دید، یکی از این کودکان که به من ایمان دارند، ایمانش را از دست ناراحت شد و به ایشان گفت: «بگذارید کودکان نزد من بیایند و بدهد، برای او بهتر است که یک سنگ بزرگ دور گردنش آویخته و مانع ایشان نشوید. زیرا ملکوت خدا مال کسانی است که مانند این به دریا انداخته شود. 43 «اگر دست باعث لغزش تو می‌شود، آن را قطع کن، زیرا بهتر است با یک دست به حیات وارد شوی، تا اینکه با دو دست به دوزخ بروی، جایی که آتش آن هرگز خاموش نمی‌شود. 16 آنگاه بچه‌ها را در آغوش گرفت و دست بر سر ایشان گذاشت و (Geenna g1067) 44 جایی که کرم آنها نمی‌میرد و آتش خاموشی نمی‌پذیرد. 45 و اگر پایت باعث لغزش تو می‌شود، آن را قطع کن و دور انداز، زیرا بهتر است با یک پا به حیات وارد شوی، تا اینکه با دو پا به دوزخ انداخته شوی. (Geenna g1067) 46 جایی که کرم آنها نمی‌میرد و آتش خاموشی نمی‌پذیرد. 47 «اگر چشمت باعث لغزش تو می‌گردد، آن را از حلقه درآور، زیرا بهتر است با یک چشم وارد ملکوت خدا شوی تا اینکه با دو چشم به دوزخ انداخته شوی. (Geenna g1067) 48 جایی که کرمهای بدن‌خوار هرگز نمی‌میرند و آتش، هیچگاه خاموش نمی‌شود. 49 «زیرا هر کس با آتش نمکین و و فرمود: «تو فقط یک چیز کم داری؛ برو و هر چه داری بفروش و آرموده خواهد شد. 50 «نمک خوب است، اما اگر طعم و خاصیتش پولش را به فقرا بده تا گنج تو در آسمان باشد نه بر زمین! آنگاه بیا و را از دست بدهد، چگونه می‌توان طعم و خاصیتش را به آن برگرداند؟ مرا پیروی کن! 22 مرد با چهره‌ای در هم و افسرده، از آنجا رفت، پس شما نیز در میان خود خاصیت نمک را داشته باشید و با هم در زیرا ثروت زیادی داشت. 23 عیسی لحظه‌ای به اطراف نگاه کرد و بعد به شاگردان خود فرمود: «برای ثروتمندان چه سخت است ورود به ملکوت خدا.» 24 شاگردان از این گفته عیسی تعجب کردند. پس عیسی بازگفت: «ای فرزندان، ورود به ملکوت خدا بسیار سخت است. 25 گذشتن شتر از سوراخ سوزن آسانتر است از وارد شدن شخص ثروتمند به ملکوت خدا!» 26 شاگردان از این سخن شگفت‌زده شده، پرسیدند: «پس چه کسی در این دنیا می‌تواند نجات پیدا کند؟» 27 عیسی نگاهی به ایشان انداخت و فرمود: «از نظر انسان این کار غیرممکن است، ولی از نظر خدا اینطور نیست، زیرا برای خدا همه چیز ممکن است.» 28 آنگاه پطرس گفت: «ما از همه چیز دست کشیده‌ایم تا از تو پیروی کنیم.» 29 عیسی جواب داد: «خاطرجمع باشید، اگر کسی چیزی را به خاطر من و انجیل از دست بدهد، مثل خانه، برادر، خواهر، پدر، مادر، فرزند و اموال خود، 30 خدا به او صد برابر بیشتر خانه، برادر، خواهر، مادر و فرزند و زمین خواهد داد، همراه با رنج و زحمت. و در عالم آینده نیز زندگی جاوید نصیب او خواهد شد. (aiōn g166, aiōnios g166)

10

عیسی از کَفَرناحوم به طرف سرزمین یهودیه و قسمت شرقی رود اردن رفت. باز عدۀ زیادی در آنجا نزد او گرد آمدند و او نیز طبق عادت خود، به تعلیم ایشان پرداخت. 2 آنگاه بعضی از فریسیان پیش آمدند تا با بحث و گفتگو، او را غافلگیر کنند. پس به عیسی گفتند: «آیا مرد اجازه دارد زن خود را طلاق دهد؟» 3 عیسی نیز از ایشان پرسید: «موسی در مورد طلاق چه دستوری داده است؟» 4 جواب دادند: «موسی اجازه داده که مرد طلاقنامه‌ای بنویسد و زن خود را رها کند.» 5 عیسی فرمود: «موسی به علت سنگدلی شما این حکم را صادر کرد. 6 اما در ابتدای آفرینش، خدا "ایشان را مرد و زن آفرید." 7 و "به این سبب است که مرد از پدر و مادر خود جدا می‌شود و به زن خود می‌پیوندد، 8 و آن دو یک تن می‌شوند." بنابراین، از آن پس دیگر دو تن نیستند بلکه یک تن. 9 پس آنچه را خدا پیوست، انسان جدا نکند.» 10 بعداً وقتی عیسی در خانه تنها بود، شاگردانش بار دیگر سر صحبت را درباره همین موضوع باز کردند. 11 عیسی به

31 ولی بسیاری که اکنون اول هستند، آخر خواهند شد و کسانی که آخرند، اول.» **32** پس ایشان به سوی اورشلیم به راه افتادند. عیسی جلو می‌رفت و شاگردان به دنبال او. ناگهان ترس و حیرت سراسر وجود شاگردان را فرا گرفت. عیسی دوازده شاگرد را به کناری کشید و یکبار دیگر به ایشان گفت که در اورشلیم چه سرنوشتی در انتظار اوست. او فرمود: **33** «اکنون به اورشلیم می‌رویم، و در آنجا پسر انسان را به کاهنان اعظم و علمای دین خواهند سپرد. آنها او را به مرگ محکوم خواهند کرد. سپس وی را به رومی‌ها تحویل خواهند داد. **34** ایشان او را مسخره خواهند کرد و به رویش آب دهان انداخته، او را شلاق خواهند زد و سرانجام او را خواهند کشت؛ ولی پس از سه روز او زنده خواهد شد.» **35** یعقوب و یوحنا (پسران زبدي) نزد او آمده، گفتند: «استاد، ممکن است لطفی در حق ما بکنی؟» **36** عیسی پرسید: «چه لطفی؟» **37** گفتند: «وقتی بر تخت باشکوهت بنشینی، اجازه بفرما یکی از ما در سمت راست و دیگری در سمت چپ تخت سلطنت بنشینیم.» **38** عیسی جواب داد: «شما نمی‌دانید چه می‌خواهید! آیا می‌توانید از جام تلخ رنج و غذایی که من باید بنوشم، شما نیز بنوشید؟ یا رنج و غذایی را که من باید در آن تعمید بگیرم، شما نیز در آن تعمید بگیرید؟» **39** جواب دادند: «بله، می‌توانیم.» عیسی فرمود: «البته از جام من خواهید نوشید و در تعمیدی که می‌گیرم، شما هم تعمید خواهید گرفت، **40** ولی من اختیار آن را ندارم که شما را در سمت راست و چپ خود بنشانم. این جایگاه برای کسانی نگاه داشته شده که از قبل انتخاب شده‌اند.» **41** وقتی بقیه شاگردان فهمیدند که یعقوب و یوحنا چه درخواستی کرده‌اند، بر آن دو خشمگین شدند. **42** پس عیسی همه شاگردان را فرا خوانده، گفت: «در این دنیا، حکمرانان بر مردم ریاست می‌کنند و اربابان به زیردستان خود دستور می‌دهند. **43** ولی در میان شما نباید چنین باشد. بلکه برعکس، هر که می‌خواهد در میان شما بزرگ باشد، باید خدمتگزار همه باشد. **44** و هر که می‌خواهد در بین شما اول باشد، باید غلام همه باشد. **45** چون پسر انسان نیز نیامده تا کسی به او خدمت کند، بلکه آمده است تا به دیگران کمک کند و جانش را در راه آزادی دیگران فدا سازد.»

46 سپس به اریحا رسیدند. وقتی از شهر بیرون می‌رفتند، جمعیتی انبوه به دنبالشان به راه افتادند. در کنار راه، کوری به نام بارتیمائوس نشسته بود و گدایی می‌کرد. **47** وقتی بارتیمائوس شنید که عیسی ناصری از آن راه می‌گذرد، شروع به داد و فریاد کرد و گفت: «ای عیسی، ای پسر داوود، بر من رحم کن!» **48** بسیاری از مردم بر سرش فریاد زدند: «ساکت شو!» اما او صدایش را بلندتر می‌کرد که: «ای پسر داوود، به من رحم کن!» **49** وقتی سر و صدای او به

11 هنگامی که به حوالی اورشلیم، به نزدیکی بیت‌فاجی و بیت‌عنیا واقع در کوه زیتون رسیدند، عیسی دو نفر از شاگردان خود را جلوتر فرستاد **2** و به ایشان فرمود: «به دهکده‌ای که در مقابل شماست بروید. هنگامی که وارد شدید، کُرّه الاغی را خواهید دید که بسته‌اند. تا به حال کسی بر آن سوار نشده است. آن را باز کنید و به اینجا بیاورید. **3** و اگر کسی پرسید: "چه می‌کنید؟" بگویید: "خداوند لایزال را می‌فرستد و بی‌درنگ آن را پس خواهد فرستاد."» **4** آن دو شاگرد رفتند و کره الاغ را یافتند که در کوچه‌ای، کنار در خانه‌ای بسته شده بود. وقتی کره را باز می‌کردند، **5** عده‌ای که در آن نزدیکی ایستاده بودند، پرسیدند: «چه می‌کنید؟ چرا کره را باز می‌کنید؟» **6** پس آنچه عیسی فرموده بود، گفتند. آنان نیز اجازه دادند که کره را ببرند. **7** کُرّه را نزد عیسی آوردند و شاگردان ردهای خود را بر پشت آن انداختند تا او سوار شود. **8** عده زیادی از مردم نیز ردهای خود را در مقابل او، روی جاده پهن می‌کردند و عده‌ای نیز شاخه‌هایی را که در مزارع بریده بودند، جلوی او روی جاده پهن می‌کردند. **9** مردم از هر سو او را احاطه کرده بودند و فریاد برمی‌آوردند: «هوشیاعانا!» «مبارک است آن که به نام خداوند می‌آید!» **10** «مبارک است سلطنت پدر ما داوود که فرا می‌رسد!» «هوشیاعانا در عرش برین!» **11** به این ترتیب، عیسی وارد اورشلیم شد و به معبد رفت. او با دقت همه چیز را زیر نظر گرفت و بیرون آمد. هنگام غروب، شهر را ترک گفت و همراه دوازده شاگرد خود به بیت‌عنیا رفت. **12** صبح روز بعد، هنگامی که از بیت‌عنیا برمی‌گشتند، عیسی گرسنه شد. **13** کمی دورتر درخت انجیری دید که برگ داشت؛ پس به طرف آن رفت تا شاید انجیری پیدا کند. اما جز برگ چیز دیگری بر درخت نیافت، چون هنوز فصل میوه نرسیده بود. **14** عیسی به درخت فرمود: «باشد که دیگر هرگز کسی از تو میوه نخورد!» و شاگردانش این را شنیدند.

15 jaïon g165 هنگامی که بار دیگر وارد اورشلیم شدند، عیسی به معبد رفت و آثانی را که در آنجا مشغول خرید و فروش بودند، بیرون راند و بساط صرافان و کبوترفروشان را واژگون ساخت، **16** و نگذاشت کسی با کالایی وارد محوطه معبد شود. **17** سپس به مردم

گفت: «در کتب مقدس نوشته شده که "خانه من خانه دعا برای و دست خالی برگردانند. 4 «صاحب باغ یک نفر دیگر را فرستاد؛ همه قومه‌ها خوانده خواهد شد»، اما شما آن را لانه دزدان ساخته‌اید.» این بار به او دشنام دادند و او را زند و سرش را نیز شکستند. 5 نفر 18 هنگامی که کاهنان اعظم و علمای دین از کار عیسی باخبر بعدی را نیز کشتند. دیگران را هم یا زند یا کشتند. 6 تا اینکه فقط شدند، در پی فرصت برای کشتن او برآمدند. اما از او می‌ترسیدند، یک نفر برای صاحب تاکستان باقی ماند، یعنی تنها پسرش. آخر او زیرا همه از تعلیم او شگفت‌زده بودند. 19 عصر آن روز، مانند را فرستاد، با این تصور که به او احترام خواهند گذاشت. 7 «ولی روزهای دیگر از شهر بیرون رفتند. 20 صبح روز بعد، وقتی به اورشلیم باغبانها به یکدیگر گفتند: "او وارث است؛ پس بیاید او را بکشیم تا بازمی‌گشتند، شاگردان درخت انجیر را دیدند که از ریشه خشک باغ مال ما شود." 8 پس او را گرفتند و کشتند و جنازش را از باغ شده است. 21 پطرس به خاطر آورد که عیسی روز قبل، درخت را بیرون انداختند. 9 «حال به نظر شما، صاحب باغ چه خواهد کرد؟ نفرین کرده بود. پس با تعجب گفت: «استاد نگاه کنید! درخت او خواهد آمد و همه باغبانها را خواهد کشت و باغ را به دیگران انجیری که نفرین کردید، خشک شده است!» 22 عیسی گفت: اجازه خواهد داد. 10 مگر در کتب مقدس نخوانده‌اید که: "سنگی «به خدا ایمان داشته باشید. 23 برآستی به شما می‌گویم: اگر کسی که معماران دور افکندند، سنگ اصلی ساختمان شده است. 11 این به این کوه بگویند، "از جا کنده شو و به دریا افکنده شو"، و در دل کار خداوند است و در نظر ما عجیب می‌نماید." 12 سران قوم خود شک نکنند، بلکه ایمان داشته باشد که آنچه می‌گویند روی یهود خواستند همان جا او را بگیرند، چون فهمیدند که منظور عیسی خواهد داد، برای او انجام خواهد شد. 24 خوب گوش کنید: هر چه از باغبانهای ظالم، اشاره به ایشان می‌باشد. اما از مردم ترسیدند، در دعا بخواهید، ایمان داشته باشید که آن را یافته‌اید، و از آن شما پس او را به حال خود گذاشتند و رفتند. 13 اما بعداً، چند تن از خواهد بود. 25 «ولی وقتی دعا می‌کنید، اگر نسبت به کسی کینه‌ای فریسان و هیرودیان را به عنوان جاسوس فرستادند تا از گفته‌های در دل دارید، او را ببخشید، تا پدر آسمانی شما نیز گناهان شما را عیسی دلیلی بیابد و بازداشتش کند. 14 پس جاسوسان آمدند ببخشند. 26 اما اگر شما نبخشید، پدر آسمانی شما نیز گناهان شما و گفتند: «استاد، می‌دانیم مردی صادق هستی، و از کسی ترس را نخواهد بخشید.» 27 آنها بار دیگر وارد اورشلیم شدند. به محض نداری زیرا تحت تأثیر ظاهر و مقام افراد قرار نمی‌گیری، بلکه راه اینکه عیسی قدم به معبد گذاشت، کاهنان اعظم و علمای دین خدا را به درستی تعلیم می‌دهی. آیا باید به دولت روم خراج داد یا و مشایخ دور او را گرفتند 28 و پرسیدند: «با چه اختیاری همه نه؟» 15 عیسی متوجه نیرنگ ایشان شد و فرمود: «چرا می‌خواهید این کارها را انجام می‌دهی؟ چه کسی حق انجام آنها را به تو داده مرا آزمایش کنید. سکه‌ای به من نشان دهید تا بگویم.» 16 وقتی است؟» 29 عیسی فرمود: «من به شرطی جواب شما را می‌دهم که سکه را به او دادند، پرسید: «نقش و اسم چه کسی روی این سکه اول به سؤال من جواب دهید. 30 آیا اقتدار یحیی برای تعمید دادن خدا را به او دادند، «قیصر روم.» 17 فرمود: «مال قیصر را به مردم از آسمان بود یا از انسان؟ جواب مرا بدهید.» 31 ایشان درباره قیصر بدهید، و مال خدا را به خدا!» جواب عیسی ایشان را حیران این موضوع با یکدیگر مشورت کرده، گفتند: «اگر بگوییم از سوی کرد. 18 سپس عده‌ای از صدوقی‌ها که منکر قیامت هستند، نزد او خدا فرستاده شده بود، خود را به دام انداخته‌ایم، زیرا خواهد پرسید: آمدند و پرسیدند: 19 «استاد، در تورات موسی آمده است که اگر پس چرا به او ایمان نیاوردید؟ 32 و اگر بگوییم از انسان بود، ممکن مردی بی‌اولاد فوت شود، برادر آن مرد باید آن زن بیوه را به همسری است مردم علیه ما قیام کنند.» زیرا همه مردم یحیی را پیامبری راستین بگیرد، و برای برادر خود نسلی باقی بگذارد. 20 حال، هفت برادر می‌دانستند. 33 سرانجام گفتند: «ما نمی‌دانیم!» عیسی فرمود: بودند؛ اولی زنی گرفت و بی‌اولاد مُرد. 21 پس دومی همسر او را به زنی گرفت، ولی او هم بی‌فرزند مرد. سومی هم او را به زنی گرفت و بی‌اولاد فوت کرد. 22 و به همین ترتیب، همه برادرها مردند ولی هیچ‌کدام صاحب فرزند نشدند. سرانجام آن زن نیز مرد. 23 حال در روز قیامت، آن زن، همسر کدام یک از این برادران خواهد بود؟ چون او در واقع زن همه ایشان بوده است.» 24 عیسی جواب داد: «شما چقدر گمراهید، زیرا نه از کلام خدا چیزی می‌دانید نه از قدرت خدا. 25 زیرا در روز قیامت، انسانها دیگر ازدواج نمی‌کنند بلکه مثل فرشتگان آسمان خواهند بود. 26 «اما درباره زنده شدن مردگان، مگر

12

عیسی برای تعلیم مردم، حکایات و مَثَل‌های بسیاری بیان می‌کرد. او یکبار فرمود: «شخصی تاکستانی درست کرد و دور آن دیواری کشید. در آن حوضچه‌ای نیز برای گرفتن آب انگور کند و یک برج دیدبانی نیز بنا کرد. سپس باغ را به چند باغبان اجاره داد و خود به سفر رفت. 2 در فصل انگورچینی، خدمتکارش را فرستاد تا سهم خود را از محصول باغ بگیرد. 3 ولی باغبانها او را گرفته، زند

سرگذشت موسی و بوته سوزان را در کتاب تورات نخوانده‌اید؟ در آنجا خدا به موسی فرمود: من هستم خدای ابراهیم، خدای اسحاق و خدای یعقوب. **27** پس خدا، خدای مردگان نیست، بلکه خدای زندگان می‌باشد. حال می‌بینید چقدر در اشتباهید!» **28** یکی از آنچه را که احتیاج نداشتند دادند، ولی این زن فقیر هر چه داشت، علمای دین که در آنجا ایستاده بود و به گفت و گوی ایشان گوش می‌داد، وقتی دید عیسی چه جواب دندان‌شکنی به آنان داد، پرسید: «از تمام احکام خدا، کدام یک از همه مهمتر است؟» **29** عیسی پاسخ داد: «مهمترین حکم این است: "بشنو، ای اسرائیل، خداوند خدای ما، خداوند یکتاست. **30** خداوند، خدای خود را با تمامی دل و با تمامی جان و با تمامی فکر و با تمامی قوت خود دوست بدار." **31** «دومین حکم مهم این است: "همسایه‌ات را همچون جان خویش دوست بدار." «هیچ دستوری مهمتر از این دو نیست.» **32** عالِم مذهبی در جواب عیسی گفت: «استاد، کاملاً درست فرمودید. فقط یک خدا وجود دارد و غیر از او خدای دیگری نیست. **33** و من قبول دارم که دوست داشتن خدا با تمامی دل و با تمامی عقل و با تمامی قوت خود و دوست داشتن همسایه همچون جان خویش مهمتر از همه هدایا و قربانیهاست.» **34** عیسی که دید این شخص متوجه حقیقت شده است، فرمود: «تو از ملکوت خدا دور نیستی.» پس از آن دیگر کسی جرأت نکرد سؤالی از او بپرسد. **35** یک روز که عیسی در معبد به مردم تعلیم می‌داد، پرسید: «چرا علمای دین می‌گویند که مسیح موعود، پسر داوود است؟ **36** در حالی که داوود خودش، وقتی از روح خدا به او الهام شد، چنین گفت: "خداوند به خداوند من گفت: به دست راست من بنشین تا دشمنانت را به زیر پایت بیفکنم." **37** اگر داوود خودش، مسیح را "خداوند من" می‌خواند، چگونه ممکن است مسیح پسر او باشد؟» مردم از این گونه سؤالات بسیار لذت می‌بردند و با شور و علاقه فراوان به سخنان او گوش می‌دادند. **38** باز خطاب به مردم فرمود: «از این علمای متظاهر دینی دوری کنید که دوست دارند با قباهای بلند، خودنمایی کنند و به هنگام عبور از کوچه و بازار، مردم به ایشان تعظیم کنند؛ **39** و چقدر دوست دارند که در کنیسه‌ها بهترین جا را داشته باشند و در ضیافت‌ها بر صدر مجلس بنشینند. **40** اما حتی وقتی دعا‌های طولانی می‌کنند و تظاهر به دینداری می‌نمایند، تمام هوش و حواسشان به این است که چگونه اموال بیوه‌زنان را تصاحب کنند. از این رو مجازات آنان بسیار شدید خواهد بود.» **41** سپس عیسی به مکانی از معبد رفت که در آنجا صندوق اعانات قرار داشت. او به مردمی که پول خود را در صندوق می‌انداختند، می‌نگریست. بعضی که ثروتمند بودند، مبلغ زیادی تقدیم می‌کردند. **42** در آن میان، بیوه‌زن فقیری آمد و دو سکه ناچیز در صندوق

می‌داد، وقتی دید عیسی چه جواب دندان‌شکنی به آنان داد، پرسید: «از تمام احکام خدا، کدام یک از همه مهمتر است؟» **29** عیسی پاسخ داد: «مهمترین حکم این است: "بشنو، ای اسرائیل، خداوند خدای ما، خداوند یکتاست. **30** خداوند، خدای خود را با تمامی دل و با تمامی جان و با تمامی فکر و با تمامی قوت خود دوست بدار." **31** «دومین حکم مهم این است: "همسایه‌ات را همچون جان خویش دوست بدار." «هیچ دستوری مهمتر از این دو نیست.» **32** عالِم مذهبی در جواب عیسی گفت: «استاد، کاملاً درست فرمودید. فقط یک خدا وجود دارد و غیر از او خدای دیگری نیست. **33** و من قبول دارم که دوست داشتن خدا با تمامی دل و با تمامی عقل و با تمامی قوت خود و دوست داشتن همسایه همچون جان خویش مهمتر از همه هدایا و قربانیهاست.» **34** عیسی که دید این شخص متوجه حقیقت شده است، فرمود: «تو از ملکوت خدا دور نیستی.» پس از آن دیگر کسی جرأت نکرد سؤالی از او بپرسد. **35** یک روز که عیسی در معبد به مردم تعلیم می‌داد، پرسید: «چرا علمای دین می‌گویند که مسیح موعود، پسر داوود است؟ **36** در حالی که داوود خودش، وقتی از روح خدا به او الهام شد، چنین گفت: "خداوند به خداوند من گفت: به دست راست من بنشین تا دشمنانت را به زیر پایت بیفکنم." **37** اگر داوود خودش، مسیح را "خداوند من" می‌خواند، چگونه ممکن است مسیح پسر او باشد؟» مردم از این گونه سؤالات بسیار لذت می‌بردند و با شور و علاقه فراوان به سخنان او گوش می‌دادند. **38** باز خطاب به مردم فرمود: «از این علمای متظاهر دینی دوری کنید که دوست دارند با قباهای بلند، خودنمایی کنند و به هنگام عبور از کوچه و بازار، مردم به ایشان تعظیم کنند؛ **39** و چقدر دوست دارند که در کنیسه‌ها بهترین جا را داشته باشند و در ضیافت‌ها بر صدر مجلس بنشینند. **40** اما حتی وقتی دعا‌های طولانی می‌کنند و تظاهر به دینداری می‌نمایند، تمام هوش و حواسشان به این است که چگونه اموال بیوه‌زنان را تصاحب کنند. از این رو مجازات آنان بسیار شدید خواهد بود.» **41** سپس عیسی به مکانی از معبد رفت که در آنجا صندوق اعانات قرار داشت. او به مردمی که پول خود را در صندوق می‌انداختند، می‌نگریست. بعضی که ثروتمند بودند، مبلغ زیادی تقدیم می‌کردند. **42** در آن میان، بیوه‌زن فقیری آمد و دو سکه ناچیز در صندوق

13 آن روز، هنگامی که از معبد بیرون می‌رفتند، یکی از شاگردان به تعریف از ساختمانهای معبد پرداخت و گفت: «استاد ببینید این ساختمانها چقدر زیبا هستند! چه سنگ‌بری‌های ظریفی دارند!» **2** عیسی جواب داد: «بلی، این ساختمانهای زیبا را می‌بینید؟ بدان که سنگی بر سنگی دیگر باقی نخواهد ماند، بلکه همه زیر و رو خواهد شد.» **3** وقتی عیسی در کوه زیتون، روبروی معبد نشسته بود، پطرس و یعقوب و یوحنا و آندریاس در خلوت نزد او آمدند و پرسیدند: **4** «به ما بگو این وقایع در چه زمانی روی خواهد داد؟ نشانه نزدیک شدن وقوع آنها چیست؟» **5** عیسی جواب داد: «مواظب باشید کسی شما را گمراه نکند. **6** زیرا بسیاری به نام من آمده، خواهند گفت، "من مسیح هستم" و عده زیادی را گمراه خواهند کرد. **7** از دور و نزدیک خبر جنگها به گوشتان خواهد رسید. اما پریشان نشوید زیرا جنگها اتفاق خواهند افتاد، اما به این زودی دنیا به آخر نخواهد رسید. **8** «قومها و ممالک به هم اعلان جنگ خواهند داد، و در جاهای مختلف دنیا، زمین لرزه‌ها و قحطی‌ها پدید خواهد آمد. اما اینها تنها آغاز درد زایمان است. **9** وقتی این رویدادها را دیدید، مراقب خود باشید، زیرا مردم شما را گرفته، به محاکم خواهند سپرد و در کنیسه‌ها شلاق خواهند زد. بلی، شما را به خاطر من، نزد والیان و پادشاهان خواهند برد. ولی همین امر، فرصت مناسبی خواهد بود تا درباره من به آنها شهادت دهید. **10** پیام انجیل باید اول به تمام قومها برسد و بعد زمان به آخر خواهد رسید. **11** اما وقتی شما را می‌گیرند و به دادگاه می‌برند، پیشاپیش نگران نباشید که چه بگویید. هر چه خدا به شما می‌گوید همان را بگویید، زیرا در آن موقع، روح‌القدس سخن خواهد گفت، نه شما. **12** «برادر، برادر خود را و پدر، فرزندان را تسلیم مرگ خواهد کرد. فرزندان بر ضد والدین خود برخاسته، سبب قتل آنان خواهند شد. **13** همه به خاطر من از شما متنفر خواهند شد. اما هر که تا به آخر، زحمات را تحمل کند، نجات خواهد یافت. **14** «پس وقتی "مکروه ویرانگر" را در جایی که نباید، برپا ببینید (خواننده توجه کند)، آنگاه کسانی که در بهبودیه هستند، به تپه‌های اطراف فرار کنند. **15** و کسانی که روی پشت بام می‌باشند، به هنگام فرار حتی برای برداشتن چیزی داخل خانه نروند؛ **16** و همین‌طور کسانی که در مزرعه هستند، برای برداشتن

لباس به خانه پرتگردند. **17** «وای به حال زنایی که در آن زمان **2** ولی می‌گفتند: «در روزهای عید نمی‌توان این کار را کرد مبادا آسستن باشند یا کودک شیرخوار داشته باشند. **18** دعا کنید که مردم سر به شورش بگذارند.» **3** در این هنگام، عیسی در بیت‌عنیا فرار شما در زمستان نباشد. **19** چون در آن روزها مردم به چنان در خانه شمعون جذامی میهمان بود. وقت شام، زنی با یک شیشه مصیبتی دچار خواهند شد که از آغاز جهانی که خدا آفرید تا به حال عطر گرانبها از شُئیل خالص وارد شد و شیشه را باز کرد و عطر روی نداده است و هرگز نیز روی نخواهد داد. **20** و اگر خداوند آن را بر سر عیسی ریخت. **4** بعضی از حضار از این عمل ناراحت روزهای سخت را کوتاه نمی‌کرد، هیچ انسانی جان به در نمی‌برد؛ اما شده، به یکدیگر گفتند: «افسوس! چرا عطر به این گرانی به‌هدر محض خاطر برگزیدگانش آن روزها را کوتاه کرده است. **21** «در آن رفت؟ **5** می‌شد آن را به سیصد سکه نقره بفروشیم و پولش را به فقرا روزها اگر کسی به شما بگوید، “ببین، مسیح اینجا است!” یا “ببین، بدھیم.» به این ترتیب، آن زن را سخت سرزنش کردند. **6** ولی عیسی آنجا است! باور نکنید. **22** چون از این مسیح‌ها و پیامبرهای دروغین گفت: «کاری به کار او نداشته باشید! چرا او را آزار می‌دهید؟ او کار زیاد خواهد آمد و حتی معجزات نیز خواهند کرد، به طوری که اگر نیکویی در حق من کرده است. **7** فقرا همیشه دور و بر شما هستند، ممکن بود حتی برگزیدگان خدا را هم گمراه می‌کردند. **23** پس هرگاه بخواهید می‌توانید کمکشان کنید. ولی من مدت زیادی با شما مراقب خود باشید. من اینجا را از پیش به شما گفتم. **24** «اما در آن نخواهم بود. **8** این زن هر چه از دستش برمی‌آید، انجام داد. در واقع روزها، پس از آن مصیبتها، خورشید تیره و تار شده، ماه دیگر نور بدن مرا پیشاپیش برای دفن، تدهین کرد. **9** برآستی به شما می‌گویم، نخواهد داد. **25** ستارگان فرو خواهند ریخت و نیروهایی که زمین را در هر نقطه جهان که انجیل موعظه شود، خدمتی نیز که این زن به نگاه داشته‌اند، به لرزه در خواهند آمد. **26** «آنگاه تمام مردم، پسر من کرد، ذکر خواهد شد.» **10** آنگاه یهودای اسخریوطی که یکی از انسان را خواهند دید که در ابرها با قدرت و شکوه عظیم می‌آید. دوازده شاگرد بود، نزد کاهنان اعظم رفت تا عیسی را به ایشان تسلیم **27** او فرشتگان خود را خواهد فرستاد تا برگزیدگان خود را از گوشه و کند. **11** کاهنان وقتی دانستند به چه منظور آمده است، بسیار شاد کنار زمین و آسمان جمع کنند. **28** «حال از درخت انجیر درس شدند و به او وعده پول دادند. او نیز در پی فرصت می‌گشت تا بگیرد. هر وقت شاخه‌های آن جوانه می‌زند و برگ می‌آورد، می‌فهمید عیسی را به ایشان تسلیم کند. **12** در روز اول عید فطیر که در آن بره تابستان نزدیک است. **29** همین‌طور نیز وقتی تمام این نشانه‌ها را پَسَح را قربانی می‌کردند، شاگردان عیسی پرسیدند: «کجا می‌خواهی بینید، بدانید که پایان کار بسیار نزدیک شده است. **30** «برآستی به برایت تدارک ببینم تا شام پَسَح را بخوری؟» **13** عیسی دو نفر از شما می‌گویم که تا این چیزها اتفاق نیفتد، این نسل از میان نخواهد ایشان را به اورشلیم فرستاد تا شام را حاضر کنند و گفت: «وقتی رفت. **31** آسمان و زمین از بین خواهند رفت، اما کلام من هرگز زایل داخل شهر شوید، مردی با کوزه‌ای آب در دست به شما بر می‌خورد. نخواهد شد. **32** «اما هیچ‌کس نمی‌داند در چه روز و ساعتی دنیا به به دنبال او برآید. **14** به هر خانه‌ای که داخل شد، به صاحب آن آخر خواهد رسید، حتی فرشتگان هم نمی‌دانند، پسر خدا نیز از آن خانه بگوید، “استادمان ما را فرستاده است تا اتاقی را که برای ما بی‌خبر است. فقط پدرم خدا آن را می‌داند. **33** پس بیدار و آماده حاضر کرده‌ای تا امشب شام پَسَح را بخوریم، به ما نشان دهی.” باشید، چون نمی‌دانید آن لحظه کی فرا می‌رسد. **34** «بازگشت من **15** او شما را به بالاخانه، به یک اتاق بزرگ و مفروش و آماده خواهد مانند بازگشت مردی است که به سرزمین دیگری به سفر رفته است، برد. شام را همان جا تدارک ببینید.» **16** پس آن دو شاگرد به شهر و برای هر یک از خدمتگزاران خود وظیفه خاصی معین کرده و به رفتند و همه چیز را همان‌طور که عیسی گفته بود یافتند و شام پَسَح را دربان نیز فرموده تا منتظر بازگشت او باشد. **35** «پس شما هم آماده در آنجا تدارک دیدند. **17** هنگام شب، عیسی و بقیه شاگردان باشید چون نمی‌دانید صاحب خانه چه روزی باز می‌گردد: سر شب، رسیدند. **18** وقتی دور سفره نشستند، عیسی گفت: «برآستی به شما نیمه شب، سحر یا صبح. مواظب باشید که وقتی می‌آیم، در خواب می‌گویم که یکی از شما به من خیانت خواهد کرد. بله، یکی از خود غفلت نباشید. باز هم می‌گویم چشم به راه من باشید. این است پیام شما که اینجا با من شام می‌خورد.» **19** همه از این سخن غمگین شدند و یکی پس از دیگری از او پرسیدند: «من که آن شخص من به شما و به همه.»

14 دو روز به عید پَسَح مانده بود. در ایام این عید، یهودیان فقط نان فطیر می‌خوردند. کاهنان اعظم و علمای دین هنوز در پی فرصت می‌گشتند تا عیسی را بی‌سر و صدا دستگیر کنند و بکشند.

که هرگز به دنیا نمی‌آمد.» **22** وقتی شام می‌خوردند، عیسی نان را بپودا، یکی از دوازده شاگرد عیسی، از راه رسید؛ عده‌ای بسیار نیز برداشت و شکر نمود؛ سپس آن را تکه‌تکه کرد و به شاگردان داد و با شمشیر و چوب و چماق او را همراهی می‌کردند. آنان از طرف فرمود: «بگیرید، این بدن من است.» **23** پس از آن جام شراب را کاهنان اعظم و سران قوم یهود آمده بودند. **44** تسلیم‌کننده‌ او یهودا، برداشت، شکر کرد و به ایشان داد و همه از آن نوشیدند. **24** آنگاه به همراهان خود گفته بود: «هر که را بیوسم، همان است؛ او را به ایشان فرمود: «این خون من است که با آن، پیمان جدید میان بگیرید.» **45** پس به محض اینکه یهودا رسید، نزد عیسی رفت و خدا و قومش را مهر می‌کند. خون من در راه بسیاری ریخته می‌شود. گفت: «استاد!» و او را بوسید. **46** آنان نیز عیسی را گرفتند و **25** برآستی به شما می‌گویم که دیگر از این محصول انگور نخواهم محکم بستند تا ببرند. **47** ولی یکی از آنان که همراه عیسی بود، نوشید تا روزی که آن را در ملکوت خدا، تازه بنوشم.» **26** سپس شمشیر خود را کشید و با یک ضربه، گوش غلام کاهن اعظم را سرودی خواندند و به سوی کوه زیتون به راه افتادند. **27** آنگاه عیسی برید. **48** عیسی گفت: «مگر من دزد فراری هستم که با چوب و به ایشان فرمود: «همه شما مرا تنها می‌گذارید. چون در کتب مقدس چماق و شمشیر به سراغم آمده‌اید؟ **49** چرا در معبد مرا نگرفتید؟ من نوشته شده که خدا چوپان را می‌زند و گوسفندان پراکنده می‌شوند. که هر روز در آنجا بودم و تعلیم می‌دادم. ولی لازم است تمام اینها **28** اما پس از زنده شدنم، به جلیل خواهم رفت و شما را در آنجا اتفاق بیفتد تا پیشگویی کلام خدا جامه عمل بپوشد.» **50** در این خواهم دید.» **29** پطرس گفت: «حتی اگر همه تو را تنها بگذارند، گیرودار، تمام شاگردان او را تنها گذاشته، فرار کردند. **51** جوانی نیز من از کنارت دور نخواهم شد.» **30** عیسی به او گفت: «باور کن از پشت سرشان می‌آمد که فقط پارچه‌ای بر خود انداخته بود. چون که همین امشب، پیش از آنکه خروس دو بار بانگ بزند، تو سه بار کوشیدند او را بگیرند، **52** پارچه را در دست آنها رها کرد و عریان پا مرا انکار کرده، خواهی گفت که مرا نمی‌شناسی!» **31** ولی پطرس به فرار گذاشت. **53** پس عیسی را به خانه کاهن اعظم بردند. گفت: «حتی اگر لازم باشد، با تو خواهم مرد، ولی هرگز تو را انکار بی‌درنگ، تمام کاهنان اعظم و مشایخ و علمای دین در آنجا جمع نخواهم کرد!» بقیه شاگردان نیز چنین گفتند. **32** سپس به یک شدند. **54** پطرس نیز از دور به دنبال عیسی می‌آمد تا وارد خانه باغ زیتون رسیدند، که به باغ جتسمانی معروف بود. عیسی به کاهن اعظم شد و میان سربازان، کنار آتش نشست. **55** در داخل شاگردان خود گفت: «شما اینجا بنشینید تا من بروم دعا کنم.» خانه، کاهنان اعظم و اعضای شورای عالی یهود سعی می‌کردند علیه **33** او پطرس، یعقوب و یوحنا را نیز با خود برد. در حالی که پریشانی عیسی مدرکی به دست آورد تا بتواند به مرگ محکومش کنند، اما و اضطراب وجود او را فرا گرفته بود، **34** به ایشان گفت: «از شدت موفق نشدند مدرکی علیه او بیابند. **56** چند نفر نیز شهادت دروغ حزن و اندوه، در آستانه مرگ هستم. شما همین‌جا بمانید و با من دادند ولی گفته‌هایشان با هم یکسان نبود. **57** سرانجام، بعضی بیدار باشید.» **35** سپس کمی دورتر رفت و بر زمین افتاده، دعا کرد برخاسته، به دروغ علیه او شهادت داده، گفتند: **58** «ما شنیدیم که که اگر ممکن باشد از رنج و عذابی که برایش مقدر است، دور می‌گفت من این معبد را که با دست انسان ساخته شده است، بماند. **36** او دعا کرده، گفت: «آها، ای پدر، هر کاری نزد تو خراب می‌کنم و بدون کمک دست انسان، در عرض سه روز، معبدی امکان‌پذیر است. پس این جام رنج و عذاب را از مقابل من بردار. دیگر می‌سازم.» **59** ولی این تهمت نیز به جایی نرسید. **60** آنگاه اما خواست تو را می‌خواهم، نه خواست خود را.» **37** آنگاه نزد کاهن اعظم در حضور شورای عالی برخاست و از عیسی پرسید: آن سه شاگرد برگشت و دید که در خوابند. پس به پطرس گفت: «خوب، چه می‌گویی؟ آیا آنچه می‌گویند صحت دارد؟» **61** عیسی «شمعون! خوابی؟ توانستی حتی یک ساعت با من بیدار بمانی؟ خاموش ماند و پاسخی نداد. پس کاهن اعظم پرسید: «آیا تو مسیح، **38** بیدار بمانید و دعا کنید تا وسوسه بر شما غلبه نکند. روح پسر خدای مبارک هستی؟» **62** عیسی گفت: «هستم، و پسر تمایل دارد، اما جسم ضعیف است.» **39** باز رفت و همان دعا را انسان را خواهید دید که به دست راست خدا نشسته، بر ابرهای کرد. **40** وقتی بازگشت، دید که هنوز در خوابند، چون نمی‌توانستند آسمان می‌آید.» **63** کاهن اعظم یقه لباس خود را درید و فریاد زد: پلکهایشان را باز نگاه دارند و نمی‌دانستند چه بگویند. **41** وقتی برای «دیگر چه نیاز به شاهد داریم؟ **64** خودتان شنیدید که کفر گفت. بار سوم برگشت، گفت: «آیا هنوز در خوابید و استراحت می‌کنید؟ چه رأی می‌دهید؟» همگی فتوا دادند که باید بمیرد. **65** آنگاه برخی بس است! اکنون زمان مقرر فرا رسیده است و پسر انسان در جنگ از آنها بر صورتش آب دهان می‌انداختند و چشمانش را می‌بستند و بدکاران گرفتار می‌شود. **42** برخیزید، باید برویم. نگاه کنید، این هم به صورتش سیلی می‌زنند و با ریشخند می‌گفتند: «نبوت کن!» تسلیم کننده من!» **43** سخن عیسی هنوز به پایان نرسیده بود که نگهبانان نیز به‌هنگام بردش، او را می‌زدند. **66** اما پطرس هنوز پایین،

در حیاط بود. در آن حال، یکی از کنیزان کاهن اعظم نیز به آنجا آمد تعظیم کرده، می گفتند: «درد بر پادشاه یهود!» 19 سپس با چوب 67 و او را دید که کنار آتش خود را گرم می کند؛ پس به او خیره شد بر سرش می زدند و بر او آب دهان می انداختند و جلوی او زانو زده، با و گفت: «مثل اینکه تو هم با عیسی ناصری بودی!» 68 پطرس ریشخند او را سجده می کردند. 20 پس از اینکه از مسخره کردن انکار کرد و گفت: «نمی دانم چه می گویی!» و به گوشه دیگر حیاط او خسته شدند، شل را از دوش برداشته، لباس خودش را به او رفت. همان وقت خروس بانگ زد. 69 آن کنیز دوباره پطرس را پوشانیدند، و او را بردند تا مصلوبش کنند. 21 در راه به رهگذری دید و به دیگران گفت: «او را می بینید؟ او هم یکی از آنهاست!» برخوردند که از صحرا به شهر بازمی گشت. نام او شمعون اهل قیرون، 70 باز پطرس انکار کرد. کمی بعد، دیگران که دور آتش بودند، به او و پدر اسکندر و روفس بود. سربازان او را وادار کردند صلیب عیسی را گفتند: «تو باید یکی از آنها باشی، چون لهجه ات جلیلی است!» بر دوش بگیرد و ببرد. 22 سربازان عیسی را به محلی بردند به نام 71 پطرس لعنت کرد و قسم خورد که من او را نمی شناسم. 72 بار جُلجُتا، که به معنی جمجمه است. 23 ایشان به او شرابی مخلوط دوم خروس بانگ زد و پطرس گفته عیسی را به یاد آورد که به او گفته با مُر دادند تا بنوشد، اما او نپذیرفت. 24 آنگاه او را بر صلیب بود: «پیش از آنکه خروس دو بار بانگ بزند، تو سه بار مرا انکار میخوب کردند و برای تقسیم جامه هایش قرعه انداختند تا ببینند هر خواهی کرد.» پس سخت اندوهگین شد و گریست.

15

صبح زود، کاهنان اعظم، مشایخ و علمای دین، یعنی تمام اعضای شورای عالی، پس از مشورت و تصمیم گیری، عیسی را دست بسته، به پیلاتس، فرماندار رومی، تحویل دادند. 2 پیلاتس از عیسی پرسید: «تو پادشاه یهود هستی؟» عیسی جواب داد: «بلی، چنین است که می گویی.» 3 کاهنان اعظم، اتهامات بسیاری علیه عیسی وارد می کردند. 4 پس پیلاتس باز از او پرسید: «چرا هیچ نمی گویی؟ بین چه تهمت هایی به تو می زنند.» 5 ولی عیسی باز هیچ نگفت، به طوری که پیلاتس تعجب کرد. 6 و رسم فرماندار این بود که هر سال در عید پَسَح، یک زندانی را به خواست مردم آزاد کند. 7 یکی از زندانیان در آن سال باراباس بود که با یایان دیگر در شورش در شهر، مرتکب قتل شده بود. 8 از این رو، عده ای از جمعیت نزد پیلاتس رفته، خواهش کردند مانند هر سال یک زندانی را برایشان آزاد سازد. 9 پیلاتس پرسید: «آیا می خواهید پادشاه یهود را برایتان آزاد کنم؟» 10 زیرا او فهمیده بود که کاهنان اعظم از روی حسادت عیسی را دستگیر کرده اند. 11 ولی کاهنان اعظم مردم را تحریک کردند تا به عوض عیسی، آزادی باراباس را بخواهند. 12 پیلاتس پرسید: «اگر باراباس را آزاد کنم، با این شخص که می گویند پادشاه یهود است، چه کنم؟» 13 فریاد زدند: «مصلوبش کن!» 14 پیلاتس پرسید: «چرا؟ مگر چه گناهی کرده است؟» ولی باز فریاد زدند: «مصلوبش کن!» 15 پیلاتس که از شورش مردم بیمناک بود، و در ضمن می خواست ایشان را راضی نگاه دارد، باراباس را برای ایشان آزاد کرد و دستور داد عیسی را پس از شلاق زدن، بپزند و مصلوب کنند. 16 آنگاه سربازان رومی عیسی را به حیاط کاخ فرمانداری بردند و تمام سربازان را جمع کردند. 17 سپس ردایی ارغوانی به او پوشانیدند و تاجی از خار ساخته، بر سر او گذاشتند. 18 آنها در مقابل او

می‌کردند. بسیاری زنان دیگر نیز که همراه او به اورشلیم آمده بودند، دهات اطراف می‌رفتند. 13 ایشان شبان به اورشلیم بازگشتند و به در آنجا حضور داشتند. 42 آن روز، روز تهیه، یعنی روز پیش از دیگران خبر دادند. ولی باز هیچ‌کس حرفشان را باور نکرد. 14 در شَبَات بود. نزدیک غروب، 43 شخصی به نام یوسف، اهل رامه، که آخر عیسی به آن یازده شاگرد، به‌هنگام صرف خوراک ظاهر شد و یکی از اعضای محترم شورای عالی یهود بود و مشتاقانه در انتظار فرا ایشان را به خاطر بی‌ایمانی و ناباوری سماحت‌آلودشان سرزنش کرد، رسیدن ملکوت خدا به سر می‌برد، شهادت به خرج داد و نزد پِلاطُس زیرا گفته‌های کسانی که او را بعد از رستاخیزش دیده بودند، باور رفت و جسد عیسی را درخواست کرد. 44 پِلاطُس که تعجب کرده نکرده بودند. 15 سپس به ایشان گفت: «حال باید به سراسر دنیا بود عیسی به این زودی فوت کرده باشد، افسر مسئول را احضار کرد بروید و پیغام انجیل را به مردم برسانید. 16 کسانی که ایمان بیاورند و موضوع را از او جویا شد. 45 وقتی آن افسر مرگ عیسی را تأیید و تعمید بگیرند، نجات می‌یابند، اما کسانی که ایمان نیاورند، داوری کرد، پِلاطُس اجازه داد یوسف پیکر را ببرد. 46 یوسف نیز مقداری خواهند شد. 17 «کسانی که ایمان می‌آورند، با قدرت من، ارواح پارچه کتان خرید و جسد را از بالای صلیب پایین آورد و در آن پیچید پلید را از مردم بیرون خواهند کرد و به زبانهای تازه سخن خواهند و در مقبره‌ای که در صخره تراشیده شده بود، قرار داد. سپس سنگی 18 مارها را بر خواهند داشت و در امان خواهند بود، و اگر نیز جلوی در مقبره که شبیه غار بود، غلطانید. 47 مریم مجدلیه و مریم خواهند گذاشت و ایشان را شفا خواهند بخشید.» 19 چون خداوند مادر یوشا نیز آنجا بودند و دیدند جسد عیسی را کجا گذاشتند.

16 عصر روز شَبَات، در پایان روز استراحت، مریم مجدلیه، سالومه و مریم مادر یعقوب داروهای معطر خریدند تا مطابق رسم یهود، پیکر عیسی را با آن معطر سازند. 2 روز بعد که یکشنبه بود، صبح زود پیش از طلوع آفتاب، رهسپار مقبره شدند. 3 در بین راه از همدیگر می‌پرسیدند: «چه کسی سنگ را برای ما از جلوی مقبره می‌غلطاند؟» 4 اما وقتی به مقبره رسیدند، دیدند که آن سنگ بزرگ از جلوی مقبره به کناری غلطانیده شده است. 5 پس وارد مقبره که شبیه غار بود شدند و دیدند مرد جوانی با جامه سفید در طرف راست قبر نشسته است. زنان مات و مبهوت شدند. 6 ولی فرشته به ایشان گفت: «نترسید. مگر به دنبال عیسی ناصری نمی‌گردید که بر صلیب کشته شد؟ او اینجا نیست. او برخاسته و زنده شده است! نگاه کنید! این هم جایی که پیکرش را گذاشته بودند! 7 اکنون بروید و به شاگردان او و پطرس بگویید که او پیش از شما به جلیل می‌رود تا شما را در آنجا ببیند، درست همان‌طور که پیش از مرگ به شما گفته بود.» 8 زنان هراسان و متحیر، از مقبره بیرون رفتند و گریختند. ایشان چنان ترسان بودند که نتوانستند به کسی چیزی بگویند.

note: The most reliable and earliest manuscripts do (9

not include Mark 16:9-20). عیسی روز یکشنبه صبح زود، از

میان مردگان برخاست. اولین کسی که او را دید، مریم مجدلیه بود، که عیسی هفت روح پلید را از او بیرون کرده بود. 10 او نیز رفت و به شاگردان عیسی که گریان و پریشانحال بودند، خبر داد. 11 اما آنها وقتی شنیدند که عیسی زنده شده و مریم او را دیده است، باور نکردند. 12 تا اینکه عصر همان روز، عیسی با ظاهری متفاوت خود را به دو نفر از ایشان نشان داد. آنان از شهر اورشلیم به سوی یکی از

یارای سخن گفتن نخواهی داشت؛ زیرا آنچه گفتم، در زمان مقرر واقع خواهد شد.» **21** در این میان، مردم در صحن معبد منتظر زکریا بودند و از اینکه او در بیرون آمدن از جایگاه مقدس این همه تأخیر انجام رسیده است. **2** برای انجام این کار، آنها از مطالبی استفاده می‌کرد، در حیرت بودند. **22** سرانجام وقتی بیرون آمد و نتوانست با کردهاند که از طریق شاهدان عینی وقایع و شاگردان اولیه، در دسترس ایشان سخن گوید، از اشارات او پی بردند که در جایگاه مقدس معبد ما قرار گرفته است. **3** از آنجا که من خود، این مطالب را از آغاز تا **23** زکریا پس از پایان دوره خدمش، به خانه خود پایان، با دقت بررسی و مطالعه کرده‌ام، چنین صلاح دیدم که ماجرا بازگشت. **24** طولی نکشید که همسرش الیزابت باردار شد. او برای را به طور کامل و به ترتیب برای شما، عالیجناب تیوفیلوس، بنویسم، مدت پنج ماه گوشه‌نشینی اختیار کرد و می‌گفت: **25** «سرانجام **4** تا از درستی تعلیمی که یافته‌اید، اطمینان حاصل کنید. **5** ماجرا را خداوند بر من نظر لطف انداخت و کاری کرد که دیگر در میان از کاهنی یهودی آغاز می‌کنم، با نام زکریا، که در زمان هیرودیس، مردم شرمگین نباشم!» **26** در ششمین ماه بارداری الیزابت، خدا پادشاه یهودیه، زندگی می‌کرد. او عضو دسته‌ای از کاهنان معبد بود فرشته خود جبرائیل را به ناصره، یکی از شهرهای ایالت جلیل فرستاد، که آبیّا نام داشت. همسرش الیزابت نیز مانند خود او از قبیله کاهنان **27** تا نزد دختری به نام مریم برود. مریم نامزدی داشت به نام یوسف، یهود و از نسل هارون برادر موسی بود. **6** زکریا و الیزابت هر دو در از نسل داوود پادشاه. **28** جبرائیل بر مریم ظاهر شد و گفت: «درد نظر خدا بسیار درستکار بودند و با جان و دل تمام احکام و فرائض بر تو، که بسیار مورد لطف هستی! خداوند با توست!» **29** مریم از خداوند را رعایت می‌کردند. **7** اما آنها فرزندی نداشتند، زیرا الیزابت این سخنان پریشان و متحیر شد، و نمی‌دانست این چه نوع تحتی نازا بود؛ از این گذشته، هر دو بسیار سالخورده بودند. **8** یکبار که می‌تواند باشد. **30** فرشته به او گفت: «ای مریم، نترس! زیرا خدا بر گروه زکریا در معبد خدمت می‌کرد، و او به انجام وظایف کاهنی تو نظر لطف انداخته است!» **31** تو به‌زودی باردار شده، پسری به دنیا خود مشغول بود، **9** به حکم قرعه نوبت به او رسید که به جایگاه خواهی آورد و نامش را عیسی خواهی نهاد. **32** او بسیار بزرگ خواهد مقدس معبد داخل شود و در آنجا بخور بسوزاند. **10** به هنگام بود و پسر خدای متعال نامیده خواهد شد، و خداوند تخت سلطنت سوزاندن بخور، جمعیت انبوهی در صحن معبد مشغول عبادت بودند. جدش، داوود را به او خواهد سپرد، **33** تا برای همیشه بر نسل **11** ناگهان فرشته‌ای بر زکریا ظاهر شد و در طرف راست مذبح بخور یعقوب سلطنت کند، سلطنتی که هرگز پایانی نخواهد داشت!» ایستاد. **12** زکریا از دیدن فرشته مبهور و هراسان شد. **13** فرشته به **jaion g165** **34** مریم از فرشته پرسید: «اما چگونه چنین چیزی او گفت: «ای زکریا، نترس! چون آمده‌ام به تو خبر دهم که خدا امکان دارد؟ دست هیچ مردی هرگز به من نرسیده است!» **35** فرشته دعایت را شنیده است، و همسرت الیزابت برایت پسری به دنیا خواهد داد: «روح‌القدس بر تو خواهد آمد، و قدرت خدای متعال بر تو آورد که نامش را یحیی خواهی گذاشت. **14** این پسر باعث شادی و سایه خواهد افکند. از این رو، آن نوزاد مقدس بوده، پسر خدا خوانده شود شما خواهد شد، و بسیاری نیز از تولدش شادی خواهند نمود. خواهد شد. **36** بدان که خویشاوند تو، الیزابت نیز شش ماه پیش در **15** زیرا او در نظر خداوند بزرگ خواهد بود. او هرگز نباید شراب و سن پیری باردار شده و به‌زودی پسری به دنیا خواهد آورد؛ بله، همان مشروبات شکرآور نباشد، چون حتی پیش از تولد، از روح‌القدس پر کس که همه او را نازا می‌خواندند. **37** زیرا برای خدا هیچ کاری خواهد بود! **16** بسیاری از بنی‌اسرائیل توسط او به سوی خداوند، محال نیست!» **38** مریم گفت: «من خدمتگزار خداوند هستم. هر خدای خود بازگشت خواهند نمود. **17** او خدمت خود را با همان چه درباره من گفתי، همان بشود.» آنگاه فرشته او را ترک گفت. روح و قدرت ایلیایی نبی انجام خواهد داد. او پیشاپیش مسیح خواهد **39** پس از چند روز، مریم تدارک سفر دید و شتابان به کوهستان آمد تا مردم را برای ظهور او آماده کند و دل پدران را به سوی فرزندان یهودیه رفت، **40** جایی که زکریا زندگی می‌کرد. مریم وارد خانه بازگرداند. او سبب خواهد شد افراد سرکش، حکمت خدا ترسان را شده، به الیزابت سلام کرد. **41** به محض اینکه صدای سلام مریم به یبذیرند.» **18** زکریا به فرشته گفت: «ولی این غیرممکن است، چون گوش الیزابت رسید، آن طفل در رحم او به حرکت درآمد. آنگاه من پیر شده‌ام و همسر من سالخورده است!» **19** فرشته در جواب الیزابت از روح‌القدس پر شد، **42** و با صدای بلند به مریم گفت: گفت: «من جبرائیل هستم که در حضور خدا می‌ایستم و اوست که «تو در میان زنان خجسته‌ای، و فرزندان نیز خجسته است. **43** چه مرا فرستاده تا این خبر خوش را به تو بدهم. **20** اما حال که سخنان افتخار بزرگی است برای من، که مادر خداوند به دیدنم بیاید! مرا باور نکردی، لال خواهی شد و تا زمانی که کودک به دنیا بیاید **44** وقتی وارد شدی و به من سلام کردی، به محض اینکه صدايت

را شنیدم، بچه از شادی در رَجَم من به حرکت درآمد! 45 خوشا آنانی که از ما نفرت دارند، رهایی بخشد. 72 «او نسبت به نیاکان به حال تو، زیرا ایمان آوردی که هر چه خدا به تو گفته است، به ما، رحیم و مهربان بوده است. بله، او عهد و پیمان مقدس خود را به انجام خواهد رسید!» 46 مریم گفت: «خداوند را با تمام وجود یاد آورده است، 73 همان عهدی را که با سوگند با جدّ ما، ابراهیم ستایش می‌کنم، 47 و روح من، به سبب نجات‌دهنده‌ام خدا، شاد و بست، 74 که ما را از دست دشمنانمان رهایی بخشد تا بتوانیم بدون مسرور است! 48 چون او منی ناچیز را مورد عنایت قرار داده است. از ترس و واهمه او را عبادت کنیم 75 و تمام روزهای عمر خود را در این پس، همه نسلها مرا خوشبخت خواهند خواند، 49 زیرا خدای حضور او با پاکی و عدالت بگذرانیم. 76 «تو ای فرزند من، نبی قادر و قدوس در حق من کارهای بزرگ کرده است. 50 «لطف و رحمت او، نسل اندر نسل شامل حال آنانی می‌شود که از او می‌ترسند. 51 او دست خود را با قدرت دراز کرده و متکبران را همراه نقشه‌هایشان پراکنده ساخته است. 52 سلاطین را از تخت به زیر کشیده و فروتنان را سر بلند کرده است. 53 گرسنگان را با نعمتهای خود سیر کرده، اما ثروتمندان را تهی دست روانه نموده است. 54 او رحمت خود را به یاد آورده، و خادم خویش اسرائیل را یاری داده است. 55 بله، او که وعده ابدی خود را که به ابراهیم و فرزندانش داده بود، به یاد آورده است.» 56 *aiōn g165* مریم حدود سه ماه خدمت خود را به‌طور علنی در میان قوم اسرائیل آغاز کند.

2 نزد الیزابت ماند. سپس به خانه خود بازگشت. 57 سرانجام، انتظار الیزابت پایان یافت و زمان وضع حملش فرا رسید و پسری به دنیا آورد. 58 وقتی که همسایگان و بستگان او از این خبر آگاهی یافتند و دیدند که خداوند چه لطف بزرگی در حق او نموده است، نزد او آمده، در شادی‌اش شریک شدند. 59 چون نوزاد هشت روزه شد، تمام بستگان و دوستانشان برای مراسم ختنه گرد آمدند و قصد داشتند نام پدرش، زکریا را بر او بگذارند. 60 اما الیزابت نپذیرفت و گفت: «نام او یحیی خواهد بود.» 61 گفتند: «اما در خانواده تو، کسی چنین نامی نداشته است.» 62 پس با اشاره، از پدر نوزاد پرسیدند که می‌خواهد نام او را چه بگذارد. 63 زکریا با اشاره تخته‌ای خواست و در برابر چشمان حیرت‌زده همه نوشت: «نامش یحیی است!» 64 در همان لحظه زبانش باز شد و قدرت سخن گفتن را بازیافت و به شکرگزاری خدا پرداخت. 65 همسایگان با دیدن تمام این وقایع بسیار متعجب شدند، و خبر این ماجرا در سراسر کوهستان یهودیه پخش شد. 66 هر که این خبر را می‌شنید، به فکر فرو می‌رفت و از خود می‌پرسید: «این طفل، در آینده چه خواهد شد؟» زیرا همه می‌دیدند که او مورد توجه خاص خداوند قرار دارد. 67 آنگاه پدرش زکریا، از روح‌القدس پر شد و نبوت کرده، چنین گفت: 68 «خداوند، خدای اسرائیل را سپاس باد، زیرا به یاری قوم خود شتافته و ایشان را رهایی بخشیده است. 69 او به‌زودی برای ما نجات‌دهنده‌ای قدرتمند از نسل داوود خواهد فرستاد؛ 70 چنانکه از دیرباز، از زبان انبیای مقدس خود وعده می‌داد (*aiōn g165*) 71 که شخصی را خواهد فرستاد تا ما را از چنگ دشمنانمان و از دست همه

14 «خدا را در آسمانها جلال باد و بر زمین، در میان مردمی که خدا معبد زنی می‌زیست به نام آتا، دختر فنوتیل از قبیله اشیر که بسیار را خشنود می‌سازند، آرامش و صفا برقرار باد!» **15** چون فرشتگان به سالخورده بود. او پس از هفت سال زندگی زناشویی، شوهرش را از آسمان بازگشتند، چوپانان به یکدیگر گفتند: «بیاید به بیت‌لحم دست داده بود **37** و تا هشتاد و چهار سالگی همچنان بیوه مانده برویم و این واقعه عجیب را که خداوند خیرش را به ما داده است، به یاد آوریم. آتا هرگز معبد را ترک نمی‌کرد، بلکه شب و روز، با روزه و چشم بینیم.» **16** پس با شتاب به بیت‌لحم رفتند و مریم و یوسف دعا به عبادت مشغول بود. **38** هنگامی که شمعون با یوسف و مریم سخن می‌گفت، آتا نیز وارد شده، خدا را شکر نمود و به تمام را پیدا کردند. آنگاه نوزاد را دیدند که در آخوری خوابیده است. **17** چوپانان بی‌درنگ ماجرا را به گوش همه رساندند و سخنانی را که کسانی که چشم به راه ظهور رهایی‌دهنده اورشلیم بودند، درباره آن فرشته درباره نوزاد گفته بود، بازگو کردند. **18** هر که گفته‌های آنان را طفل سخن گفت. **39** یوسف و مریم، پس از اجرای مراسم دینی، به می‌شنید، حیرت‌زده می‌شد. **19** اما مریم، تمام این رویدادها را در دل شهر خود ناصره در ایالت جلیل، بازگشتند. **40** در آنجا، عیسی خود نگاه می‌داشت و اغلب درباره آنها به فکر فرو می‌رفت. **20** پس رشد کرد و بزرگ شد. او سرشار از حکمت بود و فیض خدا بر او چوپانان به صحرا نزد گله‌های خود بازگشتند و به سبب آنچه مطابق قرار داشت. **41** والدین عیسی هر سال برای شرکت در مراسم عید گفته فرشتگان دیده و شنیده بودند، خدا را سپاس می‌گفتند. **21** در پَسَح به اورشلیم می‌رفتند. **42** وقتی عیسی دوازده ساله شد، طبق روز هشتم تولد نوزاد، در مراسم ختنه او، نامش را عیسی گذاشتند، رسم یهود، او را نیز همراه خود بردند. **43** پس از پایان ایام عید، یعنی همان نامی که فرشته پیش از باردار شدن مریم، برای او تعیین عازم ناصره شدند. اما عیسی بدون اطلاع یوسف و مادرش، در کرده بود. **22** روزی که قرار بود والدین عیسی به اورشلیم، به خانه اورشلیم ماند. **44** آنان روز اول متوجه غیبت او نشدند، چون فکر خدا بروند و مطابق شریعت موسی، مراسم طهارت خود را بجا آورند، می‌کردند که او در میان همسفرانشان است. اما وقتی شب شد و عیسی را نیز به آنجا بردند تا به خداوند وقف کنند؟ **23** زیرا در دیدند که عیسی هنوز نزد ایشان نیامده، در میان بستگان و دوستان شریعت آمده بود که پسر ارشد هر خانواده باید وقف خداوند گردد. خود به دنبال او گشتند، **45** اما او را نیافتند. پس مجبور شدند به **24** پس والدین عیسی برای طهارت خود، قربانی لازم را تقدیم کردند، اورشلیم بازگردند و او را جستجو کنند. **46** سرانجام، پس از سه روز که مطابق شریعت می‌بایست دو قمری یا دو جوجه کبوتر باشد. جستجو، او را در صحن معبد یافتند که در میان علمای دین نشسته **25** در آن زمان مردی صالح، خداترس و پر از روح‌القدس، به نام بود و به سخنان آنها گوش می‌داد و از آنها سؤال می‌کرد. **47** هر که شمعون، در اورشلیم زندگی می‌کرد. او در انتظار بود تا مسیح ظهور سخنان او را می‌شنید، از فهم و جوابهای او به حیرت فرو می‌رفت. کند و اسرائیل را نجات بخشد. **26** روح‌القدس بر او آشکار ساخته **48** والدینش وقتی او را دیدند، متحیر شدند! مادرش به او گفت: بود که تا مسیح موعود را نبیند، چشم از جهان فرو نخواهد بست. «پسرم، چرا با ما چنین کردی؟ من و پدرت، دلواپس بودیم و همه جا **27** آن روز، روح‌القدس او را هدایت کرد که به خانه خدا برود؛ را به دنبال گشتیم!» **49** عیسی پاسخ داد: «چه نیازی بود به دنبال و هنگامی که یوسف و مریم، عیسی کوچک را آوردند تا مطابق بگردید؟ مگر نمی‌دانستید که من باید در خانه پدرم باشم؟» **50** اما شریعت، به خدا وقف کنند، **28** شمعون، او را در آغوش کشید و آنان منظور عیسی را درک نکردند. **51** آنگاه عیسی به همراه یوسف خدا را ستایش کرد و گفت: **29** «خداوند، اکنون دیگر می‌توانم با و مریم به ناصره بازگشت و همواره مطیع ایشان بود. مادرش نیز تمام خیالی آسوده چشم از جهان فرو بندم، همان‌طور که قول داده بودی. این امور را در خاطر خود نگاه می‌داشت. **52** اما عیسی در حکمت **30** با چشم‌ان خود نجات تو را دیده‌ام، **31** نجاتی که برای همه و قامت رشد می‌کرد و مورد پسند خدا و مردم بود.

3 در سال پانزدهم فرمانروایی تیرپوس قیصر روم، هنگامی که پنتیوس پیلاتس والی یهودیه بود، هیرودیس حاکم جلیل، فیلیپ برادر هیرودیس حاکم ایثوریه و تراخونیتس، و لیسانیوس حاکم آبلیه، **2** و حنا و قیفا کاهنان اعظم بودند، کلام خدا در بیابان بر یحیی، پسر زکریا، نازل شد. **3** پس یحیی رسالت خود را آغاز کرده، در مناطق اطراف رود اردن می‌گشت و به مردم موعظه می‌کرد که تعمید بگیرند تا نشان دهند که از گناهانشان دست کشیده‌اند و به سوی خدا خواهند آمد. **32** او همچون نوری بر دیگر قومه‌ها خواهد تابید و مایه سربلندی قوم تو، بنی اسرائیل، خواهد شد!» **33** یوسف و مریم مات و مهبوت ایستاده بودند و از آنچه درباره عیسی گفته می‌شد، به شگفت آمده بودند. **34** اما شمعون برای ایشان دعای خیر کرد. سپس به مریم، مادر کودک گفت: «این کودک تعیین شده تا باعث افتادن و برخاستن بسیاری از بنی اسرائیل شود، و آیتی باشد که بر علیه‌اش سخن بگویند، **35** و بدین طور افکار دلهای بسیاری آشکار خواهد شد. شمشیری نیز به قلب تو فرو خواهد رفت!» **36** در

بازگشته‌اند تا گناهانشان آمرزیده شود. **4** یحیی همان کسی است که آسمان در رسید که می‌گفت: «تو پسر محبوب من هستی! از تو اشعای نبی درباره‌اش گفته بود: «او صدایی است در بیابان که بانگ بسیار خوشنودم!» **23** عیسی حدود سی سال داشت که خدمت بر می‌آورد: راه را برای آمدن خداوند آماده کنی! جاده را برای او خود را آغاز کرد. مردم او را پسر یوسف می‌دانستند. پدر یوسف، هموار سازی! **5** دره‌ها پر خواهند شد؛ کوهها و تپه‌ها هموار خواهند هالی بود. **24** پدر هالی، متات بود. پدر متات، لاوی بود. پدر گردید! راههای کج راست و جاده‌های ناهموار صاف خواهند شد. لاوی، ملکی بود. پدر ملکی، ینا بود. پدر ینا، یوسف بود. **25** پدر **6** آنگاه همه مردم نجات خدا را خواهند دید.» **7** بسیاری از مردم، یوسف، متاتیا بود. پدر متاتیا، آموس بود. پدر آموس، ناحوم بود. برای تعمید نزد یحیی می‌آمدند. یکبار او به عده‌ای از ایشان گفت: پدر ناحوم، حسلی بود. پدر حسلی، نجی بود. **26** پدر نجی، «ای افعی‌زادگان، چه کسی به شما هشدار داد که از غضب آینده مائت بود. پدر مائت، متاتیا بود. پدر متاتیا، شمععی بود. پدر شمععی، خدا بگریزید؟ **8** رفتارشان باید نشان دهد که واقعاً توبه کرده‌اید یا نه. یوسف بود. پدر یوسف، یهودا بود. پدر یهودا، یوحنا بود. **27** پدر این فکر را نیز از سرتان بیرون کنید که چون جدتان ابراهیم است، از یوحنا، ريسا بود. پدر ريسا، زروپایل بود. پدر زروپایل، سالتی‌ئیل بود. غضب خدا در امان خواهید ماند، زیرا خدا می‌تواند از این سنگهای پدر سالتی‌ئیل، نیری بود. **28** پدر نیری، ملکی بود. پدر ملکی، ادی بیابان برای ابراهیم فرزندان به وجود آورد! **9** اکنون تیشه بر ریشه پدر ادی، قوسام بود. پدر قوسام، ایلمودام بود. پدر ایلمودام، غیر درختان گذاشته شده است. هر درختی که ثمره نیکو نیاورد، بریده بود. **29** پدر غیر، یوسی بود. پدر یوسی، العازار بود. پدر العازار، شده، در آتش افکنده خواهد شد.» **10** از او پرسیدند: «چه باید بوریم بود. پدر بوریم، متات بود. پدر متات، لاوی بود. **30** پدر بکنیم؟» **11** جواب داد: «اگر دو پیراهن دارید، یکی را بدهید به لاوی، شمعون بود. پدر شمعون، یهودا بود. پدر یهودا، یوسف بود. کسی که ندارد. اگر خوراک دارید، آن را با گرسنگان قسمت کنید.» پدر یوسف، یونان بود. پدر یونان، ایلیاقیم بود. **31** پدر ایلیاقیم، **12** حتی باجگیران نیز که به بدنامی معروف بودند، برای تعمید نزد او ملیا بود. پدر ملیا، مینان بود. پدر مینان، متاتا بود. پدر متاتا، ناتان آمدند و پرسیدند: «استاد، ما چه کنیم؟» **13** پاسخ داد: «بیش از یوز پدر ناتان، داوود بود. **32** پدر داوود، یسی بود. پدر یسی، آنچه دولت روم تعیین کرده است، از کسی باج و خراج نگیرید.» عوبید بود. پدر عوبید، بوغر بود. پدر بوغر، شلمون بود. پدر شلمون، **14** عده‌ای از سربازان نیز از او پرسیدند: «ما چه کنیم؟» یحیی جواب نحشون بود. **33** پدر نحشون، عمیناداب بود. پدر عمیناداب، ارام داد: «با زور و تهدید از مردم پول نگیرید. تهمت ناروا به کسی نزنید بود. پدر ارام، حصرون بود. پدر حصرون، فارص بود. پدر فارص، و به حقوقی که می‌گیرید، قانع باشید.» **15** در آن روزها، امید مردم یهودا بود. **34** پدر یهودا، یعقوب بود. پدر یعقوب، اسحاق بود. پدر اسحاق، به ظهور مسیح موعود قوت گرفته بود و همه از خود می‌پرسیدند که آیا اسحاق، ابراهیم بود. پدر ابراهیم، تارح بود. پدر تارح، ناحور بود. یحیی همان مسیح است یا نه؟ **16** یحیی در این باره به مردم گفت: **35** پدر ناحور، سروج بود. پدر سروج، رعو بود. پدر رعو، فلیج بود. «من شما را با آب تعمید می‌دهم. اما به‌زودی شخصی خواهد آمد که شما را با روح‌القدس و آتش تعمید خواهد داد. مقام او بالاتر از یوز پدر قینان، ارفکشاد بود. پدر ارفکشاد، سام بود. پدر سام، من است و من حتی شایسته نیستم که بند کفشهایش را باز کنم. نوح بود. پدر نوح، لمک بود. **37** پدر لمک، متوشالغ بود. پدر متوشالغ، خنوخ بود. پدر خنوخ، یارد بود. پدر یارد، مهل‌ئیل بود. **17** او آماده است تا با چارشاخ خود، کاه را از گندم جدا سازد. متوشالغ، قینان بود. **38** پدر قینان، انوش بود. پدر انوش، شیت کرد، اما کاه را در آتشی خاموش‌نشدنی خواهد سوزاند.» **18** و بود. پدر شیت، آدم بود. پدر آدم، خدا خالق او بود.

یحیی با نصایحی اینچنین، کلام خدا را به مردم اعلام می‌کرد و **4** عیسی پر از روح‌القدس، از رود اردن بازگشت و روح خدا او را مژده می‌داد که ملکوت خدا نزدیک است. **19** اما پس از اینکه یحیی آشکارا هیرودیس آنتیپاس را به سبب ازدواج با هیرودیا، زن برادر خود، و خطاهای فراوان دیگرش سرزنش کرد، **20** هیرودیس او را به زندان انداخت و به این ترتیب، گناه دیگری بر گناهان بیشمار خود افزود. **21** روزی، وقتی همه در حال تعمید گرفتن بودند، عیسی نیز تعمید گرفت. و چون مشغول دعا بود، آسمان گشوده شد، **22** و روح‌القدس به شکل کبوتری نازل شد و بر او قرار گرفت؛ ندایی نیز از

جهان را به او نشان داد، **6** و گفت: «تمام اختیارات و شکوه اینها را را در نظر بگیرید که نعمان سوری را از جذام شفا داد، در صورتی که به تو خواهم بخشید، زیرا به من داده شده‌اند، و من می‌توانم آنها را به در اسرائیل جذامی‌های بسیاری بودند که احتیاج به شفا داشتند.» هر که بخوایم واگذار کنیم. **7** کافی است مرا پرستش کنی، تا همه **28** حضار از این سخنان به خشم آمدند. **29** و برخاسته، او را از شهر آنها از آن تو گردند.» **8** عیسی جواب داد: «در کتب مقدس آمده: بیرون کردند و به سراسیمگی تپه‌ای که شهرشان بر آن قرار داشت، بردند» «خداوند، خدای خود را پرست و تنها او را عبادت کن.» **9** آنگاه تا او را از آنجا به پایین بیندازند. **30** اما عیسی از میان ایشان گذشت ابلیس از آنجا او را به اورشلیم برد و بر روی بام معبد قرار داد و گفت: و رفت. **31** پس از آن، عیسی به کفرناحوم، یکی از شهرهای ایالت «اگر پسر خدایی، خود را از اینجا به پایین پرت کن، **10** چون نوشته جلیل رفت و در روزهای شَبات کلام خدا را برای مردم شرح می‌داد. شده است:» «به فرشتگان خود فرمان خواهد داد تا تو را حفظ کنند. **32** در آنجا نیز، مردم از تعالیم او شگفت‌زده شدند، زیرا با قدرت و **11** آنها تو را بر دستهای خود بلند خواهند کرد تا حتی پایت هم به اقتدار سخن می‌گفت. **33** در آن کنیسه مردی بود که روح پلید سنگی نخورد.» **12** عیسی پاسخ داد: «بله، ولی این نیز نوشته داشت. او با دیدن عیسی فریاد برآورد: **34** «ای عیسی ناصری، شده که:» «خداوند، خدای خود را آزمایش نکن.» **13** وقتی ابلیس چرا ما را آسوده نمی‌گذاری؟ آیا آمده‌ای ما را هلاک سازی؟ تو را تمام وسوسه‌های خود را به پایان رساند، برای مدتی عیسی را رها کرد. می‌شناسم. تو قدّوس خدا هستی!» **35** عیسی اجازه نداد آن روح **14** آنگاه عیسی، پر از قدرت روح‌القدس، به جلیل بازگشت. همه جا پلید بیش از این چیزی بگوید و به او دستور داده، گفت: «ساکت گفتگو درباره‌ او بود. **15** او به‌طور مرتب در کنیسه‌های ایشان تعلیم باش! از این مرد بیرون بیا!» روح پلید در برابر چشمان بهت‌زده همه، می‌داد، و همه تحسینش می‌کردند. **16** وقتی به ناصره، شهری که آن مرد را بر زمین انداخت و بی‌آنکه آسیب بیشتری به او برساند، از در آن بزرگ شده بود آمد، طبق عادت همیشگی‌اش، روز شَبات به جسم او خارج شد. **36** مردم حیرت‌زده، از یکدیگر می‌پرسیدند: کنیسه شهر رفت. در حین مراسم، او برخاست تا قسمتی از کلام «مگر چه قدرتی در سخنان این مرد هست که حتی ارواح پلید نیز از خدا را برای جماعت بخواند. **17** آنگاه طومار اشعیا نبی را به او او اطاعت می‌کنند؟» **37** بدین‌گونه خبر کارهای عیسی در سراسر آن دادند. او طومار را باز کرد و آن قسمت را خواند که می‌فرماید: ناحیه پیچید. **38** سپس عیسی از کنیسه بیرون آمد و به خانه شمعون **18** «روح خداوند بر من است، زیرا مرا مسح کرده تا به بی‌نویان رفت. در آنجا مادر زن شمعون، به تب شدیدی مبتلا شده بود؛ بشارت دهم. او مرا فرستاده تا به اسیران مؤده آزادی دهم و بنیانی را آنها به عیسی التماس کردند که او را شفا بخشد. **39** عیسی بر به ناینیان اعلام نمایم و ستمدیدگان را آزاد سازم؛ **19** و بشارت بالین او خم شد و به تب نهیب زد و تبش قطع شد. او بی‌درنگ دهم که زمان لطف خداوند فرا رسیده است.» **20** سپس طومار را برخاست و مشغول پذیرایی از آنها شد. **40** غروب آن روز، مردم تمام پیچید و به خادم کنیسه سپرد و نشست. و در آن حال که همه افرادی را که مبتلا به بیماریهای گوناگون بودند، نزد عیسی آوردند. حضار در کنیسه به او چشم دوخته بودند، **21** به سخن گفتن با او نیز بر یکایک آنها دست می‌گذاشت و آنان را شفا می‌بخشید. ایشان شروع کرد و فرمود: «آیاتی که هم اکنون شنیدید، همین امروز **41** روحهای پلید نیز به فرمان عیسی، فریادکنان از جسم دیوانگان جامه عمل پوشید!» **22** همه کسانی که در آنجا بودند او را تحسین خارج می‌شدند و می‌گفتند: «تو پسر خدا هستی!» اما او ارواح پلید نمودند. آنها تحت تأثیر سخنان فیض‌بخش او قرار گرفته، از یکدیگر را ساکت می‌کرد و نمی‌گذاشت چیزی بگویند، چون می‌دانستند که می‌پرسیدند: «چگونه چنین چیزی امکان دارد؟ مگر این شخص، او مسیح است. **42** فردای آن روز، صبح زود، عیسی برای دعا، به همان پسر یوسف نیست؟» **23** عیسی به ایشان فرمود: «بی‌شک محل دورافتاده‌ای رفت. اما مردم در جستجوی او بودند، و وقتی او را می‌خواهید این ضرب‌المثل را در حق من بیاورید که «ای طبیب، خود یافتند، به او بسیار التماس کردند که همان جا در کفرناحوم بماند و را شفا بده!» و به من بگویند: «معجزاتی را که شنیده‌ایم در کفرناحوم از نزد ایشان نرود. **43** عیسی به آنان گفت: «لازم است که به انجام داده‌ای، در اینجا، در شهر خود نیز انجام بده!» **24** اما بدانید شهرهای دیگر نیز بروم و مؤده فرا رسیدن ملکوت خدا را به مردم اعلام که هیچ نبی در دیار خود پذیرفته نیست! **25** در زمان ایلای نبی، در کنم، زیرا برای همین منظور فرستاده شده‌ام.» **44** پس در سراسر آن اسرائیل سه سال و نیم باران نبارید و قحطی سختی پدید آمد. با اینکه سرزمین، در کنیسه‌ها، پیغام خدا را به مردم می‌رسانید.

در آن زمان، بیوزنان بسیاری در اسرائیل بودند که نیاز به کمک داشتند، **26** خدا ایلیا را به یاری هیچ‌یک از آنان نفرستاد، بلکه او را نزد بیوزنی غیریهودی از اهالی صرفه‌صیدون فرستاد. **27** یا البشع نبی روزی عیسی در کنار دریاچه جنیسارت ایستاده بود و جمعیت از هر طرف به سوی او هجوم می‌آوردند تا کلام خدا را بشنوند. **2** آنگاه

عیسی دو قایق خالی در ساحل دریاچه دید که ماهیگیرها از آنها بیرون فرستادند و در وسط جمعیت، در مقابل عیسی گذاشتند. **20** وقتی آمده بودند و تورهای خود را پاک می کردند. **3** پس سوار یکی از آن عیسی ایمان ایشان را دید، به آن مرد فلج فرمود: «ای مرد، گناهایت قایقها شد و به شمعون که صاحب قایق بود، فرمود که آن را اندکی از بخشیده شد!» **21** فریسیان و علمای دین که در آنجا بودند، با خود ساحل دور نمایند تا در آن نشسته، از آنجا مردم را تعلیم دهد. **4** پس فکر کردند: «چه کفری! مگر این شخص خود را که می داند؟ غیر از آنکه سخنان خود را به پایان رسانید، به شمعون فرمود: «اکنون قایق خدا، چه کسی می تواند گناهان انسان را ببخشد؟» **22** عیسی فوراً را به جای عمیق دریاچه ببر، و تورهایتان را به آب بیندازید تا ماهی متوجه افکار آنان شد و فرمود: «چرا در دل خود چنین می اندیشید؟ فراوان صید کنید!» **5** شمعون در جواب گفت: «استاد، دیشب زحمت بسیار کشیدیم، ولی چیزی صید نکردیم. اما اکنون به دستور شد،» یا اینکه بگویم، «برخیز و راه برو»؟ **24** پس اکنون به شما تو، یکبار دیگر توها را خواهیم انداخت!» **6** این بار آنقدر ماهی ثابت می کنم که پسر انسان، در این دنیا، اقتدار آموزش گناهان را گرفتند که نزدیک بود توها پاره شوند! **7** بنابراین از همکاران خود در دارد. «آنگاه رو به مرد افلیح کرد و گفت: «برخیز و بستر را جمع قایق دیگر کمک خواستند. طولی نکشید که هر دو قایق از ماهی پر کن و به خانه برو!» **25** آن مرد در برابر چشمان همه، فوراً از جا شد، به طوری که نزدیک بود غرق شوند! **8** وقتی شمعون پطرس برخاست، بستر خود را برداشت و در حالی که با تمام وجود خدا را به خود آمد و پی برد که چه معجزه ای رخ داده است، در مقابل شکر می کرد، به خانه رفت. **26** حیرت همه حضار را فرا گرفته بود. عیسی زانو زد و گفت: «سَرور من، از من دور شو، چون من ناپاکتر ایشان با ترس همراه با احترام خدا را شکر می کردند و می گفتند: از آنم که در حضور تو بایستم.» **9** در اثر صید آن مقدار ماهی، «امروز شاهد اتفاقات عجیبی بودیم!» **27** پس از آن، وقتی عیسی او و همکارانش وحشترده شده بودند. **10** همکاران او، یعقوب و از شهر خارج می شد، باجگیری را دید که در محل کارش نشسته یوحنا، پسران زیدی نیز همان حال را داشتند. عیسی به پطرس فرمود: است. نام این شخص، لاوی بود. عیسی به او فرمود: «بیا و از من «نترس! از این پس، مردم را برای خدا صید خواهی کرد!» **11** وقتی پیروی کن!» **28** همان لحظه، لاوی همه چیز را رها کرد و به دنبال به خشکی رسیدند، بی درنگ هر چه داشتند، رها کردند و به دنبال عیسی به راه افتاد. **29** مدتی بعد، لاوی در خانه خود ضیافت بزرگی عیسی به راه افتادند. **12** روزی عیسی در یکی از شهرها بود که ناگاه به افتخار عیسی ترتیب داد. جمعی از همکاران باجگیر او و میهمانان یک جذامی او را دید و پیش پاهایش به خاک افتاد و گفت: «سَرور دیگر نیز دعوت داشتند. **30** اما فریسیان و علمای وابسته به ایشان من، اگر بخواهی، می توانی مرا شفا داده، پاک سازی.» **13** عیسی نزد شاگردان عیسی رفته، لب به شکایت گشودند و گفتند: «چرا دست خود را دراز کرد و بر او گذاشت و فرمود: «البته که می خواهم؛ شفا ییاب!» در همان لحظه، جذام او از بین رفت! **14** عیسی به جواب ایشان گفت: «بیماران نیاز به پزشک دارند، نه تندرستان! او فرمود: «در این باره به کسی چیزی نگو، بلکه نزد کاهن برو **32** من آمده ام تا گناهکاران را به توبه دعوت کنم، نه آنانی را که خود تا تو را معاینه کند. آن قربانی را هم که موسی برای جذامی های را عادل می پندارند!» **33** یکبار به عیسی گفتند: «شاگردان یحیی شفا یافته تعیین کرده، با خودت ببر تا به همه ثابت شود که شفا اغلب اوقات در روزه به سر می برند و دعا می کنند. شاگردان فریسی ها یافته ای.» **15** کارهای عیسی روزه روز بیشتر زبازد مردم می شد و همه نیز چنین می کنند. اما چرا شاگردان تو، همیشه در حال خوردن و دسته دسته می آمدند تا پیغام او را بشنوند و از امراض خود شفا یابند. نوشیدن هستند؟» **34** عیسی در جواب، از ایشان پرسید: «آیا در **16** ولی عیسی بیشتر اوقات برای دعا به نقاط دور افتاده در خارج جشن عروسی، تا وقتی که داماد آنجاست، می توانید میهمانان را به شهر می رفت. **17** روزی عیسی در خانه ای مشغول تعلیم مردم بود. روزه داشتن وادار کنید؟ **35** اما زمانی می رسد که داماد از آنها گرفته عده ای از علمای دین و فریسیان نیز از اورشلیم و سایر شهرهای جلیل خواهد شد، و در آن زمان روزه خواهند گرفت.» **36** سپس عیسی و یهودیه در آنجا حضور داشتند. در همان حال، عیسی با قدرت مثلی آورد و گفت: «کسی لباس نو را پاره نمی کند تا تکه ای از پارچه خدواند، بیمارانش شفا می بخشید. **18** در آن میان، چند نفر آمدند و آن را به لباس کهنه وصله بزند، چون نه فقط لباس نو از بین می رود، مرد مفلوجی را روی تشکی به همراه آوردند. آنها کوشیدند که خود را بلکه پارگی لباس کهنه نیز با وصله نو، بدر می شود. **37** همچنین از میان انبوه جمعیت به داخل خانه، نزد عیسی برسانند. **19** اما چون کسی شراب تازه را در مشکهای کهنه نمی ریزد، چون شراب تازه، به سبب ازدحام جمعیت موفق به این کار نشدند، به پشت بام رفتند مشکها را پاره می کند، آنگاه هم شراب می ریزد و هم مشکها از بین و بعضی از سفالهای سقف را برداشتند و مفلوج را با تُشکُش به پایین می روند. **38** شراب تازه را باید در مشکهای تازه ریخت. **39** اما پس

از نوشیدن شراب کهنه، دیگر کسی تمایلی به شراب تازه ندارد، چون می‌گوید که شراب کهنه بهتر است.»

محض اینکه به او دست می‌زدند، نیرویی از او صادر می‌شد و آنان را شفا می‌بخشید! **20** در این هنگام، عیسی رو به شاگردان خود کرد و فرمود: «خوشا به حال شما که فقیرید، زیرا ملکوت خدا از آن شماست! **21** «خوشا به حال شما که اکنون گرسنه‌اید، زیرا سیر و بی‌نیاز خواهید شد. خوشا به حال شما که گریان هستید، زیرا زمانی خواهد رسید که از خوشی خواهید خندید! **22** «خوشا به حال شما، وقتی که مردم به خاطر پسر انسان، از شما متفرق شوند و شما را در جمع خود راه ندهند و به شما ناسزا گویند و تهمت زنند! **23** در این گونه مواقع شادی و پایکوبی کنید، زیرا در آسمان پاداشی بزرگ در انتظار شماست؛ بدانید که اجداد آنان با انبیای قدیم نیز همین گونه رفتار کرده‌اند. **24** «اما وای به حال شما ثروتمندان، زیرا خوشی شما فقط در این جهان است. **25** «وای به حال شما که اکنون سیرید، زیرا گرسنگی سختی در انتظار شماست! **26** «وای بر شما، خندانید، زیرا عزرا و اندوه انتظارتان را می‌کشد! **26** «وای بر شما، آنگاه که مردم از شما تعریف و تمجید کنند، زیرا نیاکان ایشان با انبیای دروغین نیز به همین گونه رفتار می‌کردند! **27** «اما به همه شما که سخنان مرا می‌شنوید، می‌گویم که دشمنان خود را دوست بدارید و به کسانی که از شما نفرت دارند، خوبی کنید. **28** برای آنانی که به شما ناسزا می‌گویند، دعای خیر کنید. برای افرادی که به شما آزار می‌رسانند، برکت خدا را بطلبید. **29** «اگر کسی به یک طرف صورت سیلی بزند، طرف دیگر را نیز به او پیشکش کن! اگر کسی خواست عیانت را از تو بگیرد، قیامت را هم از او دریغ نکن. **30** اگر کسی از تو چیزی بخواهد، به او بده، و اگر کسی اموالت را از تو بگیرد، در فکر پس گرفتن نباش. **31** با مردم آن گونه رفتار کنید که انتظار دارید با شما رفتار کنند. **32** «اگر فقط کسانی را دوست بدارید که شما را دوست می‌دارند، چه برتری بر دیگران دارید؟ حتی خطاکاران نیز چنین می‌کنند! **33** اگر فقط به کسانی خوبی کنید که به شما خوبی می‌کنند، آیا کار بزرگی کرده‌اید؟ گناهکاران نیز چنین می‌کنند! **34** و اگر فقط به کسانی قرض بدهید که می‌توانند به شما پس بدهند، چه هنری کرده‌اید؟ حتی گناهکاران نیز اگر بدانند پولشان را پس می‌گیرند، به یکدیگر قرض می‌دهند. **35** «اما شما، دشمنانتان را دوست بدارید و به ایشان خوبی کنید! قرض بدهید و نگران پس گرفتن آن نباشید. در این صورت پاداش آسمانی شما بزرگ خواهد بود، زیرا همچون فرزندان خدای متعال رفتار کرده‌اید، چون خدا نیز نسبت به حق‌ناشناسان و بدکاران مهربان است. **36** پس مانند پدر آسمانی خود دلسوز باشید. **37** «در مورد دیگران قضاوت نکنید، تا خودتان مورد قضاوت قرار نگیرید. دیگران را محکوم نکنید، تا خدا نیز شما را محکوم نکند. دیگران را ببخشایید تا خودتان نیز بخشوده

6 در یکی از روزهای شَبَّات، عیسی و شاگردانش از میان کشتزارهای گندم می‌گذشتند و شاگردان خوشه‌های گندم را می‌چیدند، به کف دست می‌مالیدند و پوستش را کنده، می‌خوردند. **2** بعضی از فریسیان که این صحنه را دیدند، به عیسی گفتند: «چرا با خوشه‌چینی در روز شَبَّات، احکام مذهبی را زیر پا می‌گذارید؟» **3** عیسی جواب داد: «مگر در کتب مقدس نخوانده‌اید که وقتی داوود پادشاه و یارانش گرسنه بودند، چه کردند؟ **4** او وارد معبد شد و با خوردن نان حضور، احکام مذهبی را زیر پا گذاشت، زیرا فقط کاهنان اجازه داشتند از آن نان بخورند. او از این نان به یارانش نیز داد.» **5** سپس عیسی فرمود: «پسر انسان، صاحب اختیار شَبَّات نیز هست! **6** یک روز دیگر که باز شَبَّات بود، عیسی به کنیسه رفت و به تعلیم پرداخت. از قضا، در آنجا مردی حضور داشت که دست راستش از کار افتاده بود. **7** علمای دینی و فریسی‌ها عیسی را زیر نظر داشتند تا ببینند آیا در آن روز شَبَّات کسی را شفا می‌دهد یا نه، چون دنبال بهانه‌ای بودند تا او را متهم کنند که در شَبَّات کار می‌کند. **8** عیسی که افکار ایشان را درک کرده بود، به آن مرد فرمود: «بیا اینجا بایست تا همه بتوانند تو را ببینند!» او نیز رفت و ایستاد. **9** عیسی به فریسی‌ها و علمای دینی فرمود: «سوآلی از شما دارم: آیا طبق شریعت در روز شَبَّات باید نیکی کرد یا بدی؟ باید جان انسان را نجات داد یا آن را نابود کرد؟» **10** سپس به یک‌یک ایشان نگرِیست و به آن مرد گفت: «دست را دراز کن!» او نیز اطاعت کرد و دستش سالم شد. **11** دشمنان عیسی از این کار او به خشم آمده، با یکدیگر به گفتگو پرداختند که با او چه کنند. **12** در یکی از آن روزها، عیسی برای دعا به کوهستان رفت و تمام شب را به راز و نیاز با خدا پرداخت. **13** صبح زود، پیروان خود را فرا خواند و از میان آنها، دوازده نفر را برگزید و ایشان را رسول خواند: **14** شمعون (که او را پطرس نامید)، آندریاس (برادر پطرس)، یعقوب، یوحنا، فیلیپ، برتولما، **15** متی، توما، یعقوب (پسر حلفی)، شمعون (معروف به فدایی)، **16** یهوذا (پسر یعقوب)، یهوذا اسخریوطی (کسی که در آخر به عیسی خیانت کرد). **17** سپس همگی از دامنه کوه پایین آمدند و به محلی وسیع و هموار رسیدند. در آنجا تمام پیروانش و گروه بسیاری از مردم، گرد او جمع شدند. این عده از سراسر ایالت یهوذه، اورشلیم و حتی سواحل شمالی صور و صیدون آمده بودند تا سخنان او را بشنوند و از امراض خود شفا یابند. **18** آن کسانی نیز که از ارواح پلید رنج می‌بردند، آمدند و شفا یافتند. **19** مردم همه کوشش می‌کردند خود را به او برسانند، چون به

شود. **38** پدهید تا به شما داده شود. هدیه‌ای که می‌دهید، به‌طور چنین بگویند: «سرور من، به خود زحمت نده که به خانه من بیایی، کامل به خودتان بخواهد گشت، آن هم با پیمانه‌ای پُر، لبریز، فشرده چون من شایسته چنین افتخاری نیستم. **7** خود را نیز لایق نمی‌دانم و تکان داده شده، که در دامتنان ریخته خواهد شد! زیرا هر پیمانه‌ای که نزد تو بیایم. از همان جا فقط سخنی بگو که خدمتکارم شفا که به‌کار ببرید، همان برای شما به‌کار خواهد رفت.» **39** سپس خواهد یافت. **8** من این را می‌دانم، چون من از افسران مافوق فرمان عیسی این مثل را آورد: «آیا کور می‌تواند عصاکش کور دیگر بشود؟ می‌گیرم، و خودم هم سربازانی زیر فرمان خود دارم. کافی است به آیا اگر یکی در چاه بیفتد، دیگری را هم به دنبال خود نمی‌کشد؟ یکی بگویم "برو"، می‌رود، یا به دیگری بگویم "بیا"، می‌آید؛ یا اگر **40** شاگرد برتر از استادش نیست، اما شاگردی که به‌طور کامل تربیت به غلامم بگویم "فلان کار را بکن"، انجام می‌دهد.» **9** عیسی با شده باشد، مانند استادش خواهد شد. **41** «چرا پُر کاه را در چشم شنیدن این سخن، حیرت کرد! سپس رو به جماعتی که به دنبالش برادرت می‌بینی، اما تیر چوب را در چشم خود نمی‌بینی؟ **42** چگونه جرات می‌کنی به برادرت بگویی: "برادر، بگذار پُر کاه را از چشمش حتی در اسرائیل هم ندیده‌ام.» **10** وقتی دوستان آن افسر به خانه درآورد، حال آنکه خودت تیر چوبی در چشم داری؟ ای ریاکار، بازگشتند، دیدند که آن غلام کاملاً شفا یافته است. **11** چندی بعد، نخست چوب را از چشم خود درآورد، آنگاه می‌توانی بهتر ببینی تا پُر کاه را از چشم برادرت درآوری. **43** «اگر درخت خوب باشد، گروه بزرگی از مردم نیز همراه او بودند. **12** وقتی به دروازه شهر می‌وایش نیز خوب خواهد بود، و اگر بد باشد، می‌وایش نیز بد خواهد بود. **44** درخت را از می‌وایش می‌شناسند. نه بوته خار انجیر می‌دهد و نه بوته تمشک، انگور! **45** شخص نیکو از خزانه دل نیکویش، چیزهای نیکو بیرون می‌آورد، و انسان شریر از خزانه دل بدش، چیزهای شریرانه. زیرا سخنانی از زبان انسان جاری می‌شود که دلش از آن لبریز و بر آن دست گذاشت. کسانی که تابوت را می‌برند، ایستادند. است. **46** «چگونه مرا "خداوند! خداوند! "می‌خوانید، اما دستورهایم را اطاعت نمی‌کنید؟ **47** هر که نزد من آید و سخنان مرا بشنود و به آنها عمل کند، **48** مانند شخصی است که خانه‌اش را بر بنیاد محکم سنگی می‌سازد. وقتی سیلاب بیاید و به آن خانه فشار بیاورد، پا برجا می‌ماند، زیرا بنیادی محکم دارد. **49** اما کسی که سخنان مرا می‌شنود و اطاعت نمی‌کند، مانند کسی است که خانه‌اش را روی زمین سست بنا می‌کند. هرگاه سیل به آن خانه فشار آورد، فرو می‌ریزد و ویران می‌شود.»

7 هنگامی که عیسی این سخنان را به پایان رسانید، به کفرناحوم بازگشت. **2** در آن شهر، یک افسر رومی، غلامی داشت که برایش خیلی عزیز بود. از قضا آن غلام بیمار شد و به حال مرگ افتاد. **3** وقتی آن افسر درباره عیسی شنید، چند نفر از بزرگان یهود را فرستاد تا از او خواهش کنند که بیاید و غلامش را شفا ببخشد. **4** پس آنان با اصرار، به عیسی التماس کردند که همراه ایشان برود و آن غلام را شفا دهد. ایشان گفتند: «این افسر مرد بسیار نیکوکاری است. اگر کسی پیدا شود که لایق لطف تو باشد، همین شخص است. **5** زیرا نسبت به یهودیان مهربان بوده و کنیسه‌ای نیز برای ما ساخته است!» **6** عیسی با ایشان رفت. اما پیش از آنکه به خانه برسند، آن افسر چند نفر از دوستان خود را فرستاد تا به عیسی

ایشان را فرا خواند **19** و آنها را نزد او فرستاد تا بپرسند: «آیا تو همان مسیح موعود هستی، یا باید منتظر کس دیگری باشیم؟» **20** آن دو شاگرد نزد عیسی رسیدند و گفتند: «یحییای تعمیم‌دهنده ما را نزد تو فرستاده تا از تو بپرسیم؟ آیا تو همان مسیح موعود هستی، یا باید منتظر کس دیگری باشیم؟» **21** در همان لحظه، عیسی بسیاری را از بیمارها و امراض و ارواح پلید شفا داد، و به نابینایان بینایی بخشید. **22** آنگاه به شاگردان یحیی پاسخ داد: «نزد یحیی برگردید و آنچه دیدید و شنیدید، برای او بیان کنید که چگونه نابینایان بینا می‌شوند، لنگان راه می‌روند، جذامی‌ها شفا می‌یابند، ناشنوایان شنوا می‌گردند، مرده‌ها زنده می‌شوند و به فقیران بشارت داده می‌شود. **23** و به او بگویند: خوشا به حال کسی که به سبب من نلغزد.» **24** وقتی فرستادگان یحیی رفتند، عیسی به سخن گفتن درباره او

پرداخت و به جماعت گفت: «برای دیدن چگونه مردی به بیابان رفته چشم‌پوشی کرد! حال، به نظر تو کدام یک از آن دو او را بیشتر بودید؟ آیا مردی سست چون نی، که از هر بادی به لوزه در می‌آید؟ دوست خواهد داشت؟» **43** شمعون جواب داد: «به نظر من، آن که **25** یا انتظار داشتید مردی را ببینید با لباسهای نفیس؟ نه، آنان که بیشتر بدهکار بود.» عیسی فرمود: «درست گفتی!» **44** سپس به آن لباسهای فاخر می‌پوشند و در تجمل زندگی می‌کنند، در قصرهای زن اشاره کرد و به شمعون گفت: «به این زن که اینجا زانو زده پادشاهانند! **26** آیا رفته بودید پیامبری را ببینید؟ بله، به شما می‌گویم است، خوب نگاه کن! وقتی به خانه تو آمدم به خودت زحمت که یحیی از یک پیامبر نیز برتر است. **27** او همان کسی است که ندادی که برای شستشوی پاهایم، آب بیاوری. اما او پاهای مرا با کتب مقدس درباره‌اش می‌فرماید: «من پیام‌آور خود را پیشاپیش تو اشک چشمانش شست و با موهایی سرش خشک کرد. **45** به رسم می‌فرستم، و او راه را پیش رویت آماده خواهد ساخت.» **28** به شما می‌گویم که از میان تمامی انسانهایی که تا به حال زیسته‌اند، کسی از بوسیدن پاهای من دست نکشیده است. **46** تو غفلت کردی که بزرگتر از یحیی نیست؛ با این حال، کوچکترین فرد در ملکوت خدا به رسم احترام، روغن بر سرم بمالی، ولی او پاهای مرا عطرآگین کرده بزرگتر از اوست. **29** «تمام کسانی که پیام یحیی را شنیدند، حتی **47** از اینروست که او محبت بیشتری نشان می‌دهد، چون باجگیران، تسلیم خواست خدا گردیده، از دست او تعمیم گرفتند. گناهان بسیاریا رزیده شده است. اما هر که کمتر بخشیده شده **30** ولی فریسی‌ها و علمای دین، دعوت خدا را رد کردند و حاضر باشد، محبت کمتری نشان می‌دهد.» **48** آنگاه رو به آن زن کرد و نشدند از او تعمیم بگیرند. **31** «پس مردم این نسل را به چه می‌توانم فرمود: «گناهان تو بخشیده شد!» **49** اشخاصی که بر سر سفره تشبیه کنم؟ درباره آنها چه می‌توانم بگویم؟ **32** مانند کودکانی حضور داشتند، با خود می‌گفتند: «این مرد کیست که گناهان مردم هستند که در کوچه و بازار بازی می‌کنند، و از دوستان خود شکایت را نیز می‌آمزد؟» **50** عیسی به آن زن فرمود: «ایمانت باعث نجات کرده، می‌گویند: «برایان آهنگ عروسی نواختیم، نرقصیدید؟ آهنگ عزا شده است! برخیز و آسوده‌خاطر برو.»

8 چندی بعد، عیسی سفری به شهرها و دهات ایالت جلیل کرد تا همه جا مژده ملکوت خدا را اعلام کند. آن دوازده شاگرد **2** و چند زن که از ارواح پلید و یا از امراض شفا یافته بودند نیز او را همراهی می‌کردند. مریم مجدلیه که عیسی هفت روح پلید از وجود او بیرون کرده بود، **3** یونا، همسر خوزا (رئیس دربار هیرودیس)، و سوسن از جمله این زنان بودند. ایشان و بسیاری از زنان دیگر، از دارایی شخصی خود، عیسی و شاگردانش را خدمت می‌کردند. **4** مردم از همه شهرها نزد عیسی می‌آمدند. یک روز، عده زیادی نزدش جمع شدند و او این مقل را برای ایشان بیان نمود: **5** «روزی کشاورزی برای پاشیدن بذر خود بیرون رفت. هنگامی که بذر می‌پاشید، مقداری از بذر در جاده افتاد و لگدمال شد و پرنده‌ها آمده، آنها را از آن زمین خشک برداشتند و خوردند. **6** بعضی میان سنگها افتاد و سبز شد، اما چون زمین رطوبت نداشت، زود پژمرد و خشکید. **7** بعضی دیگر از بذرهای لایبای خارها افتاد، و خارها با بذرهای رشد کرده، آن گیاهان ظریف را خفه کردند. **8** اما مقداری از بذر در زمین خوب افتاد و روید و صد برابر محصول داد.» سپس با صدای بلند فرمود: «هر که گوش شنوا دارد، بشنود!» **9** شاگردان پرسیدند: «معنی این حکایت چیست؟» **10** فرمود: «دانستن اسرار ملکوت خدا به شما عطا شده، اما برای تعلیم به دیگران، از مقل استفاده می‌کنم، تا آن نوشته کتب مقدس تحقق یابد که می‌فرماید: «نگاه می‌کنند، خود را بپردازد. پس آن مرد مهربان هر دو را بخشید و از طلب خود

اما نمی بیند؛ می شنوند، اما نمی فهمند.“ **11** «معنی حکایت این اینکه عیسی را دید، نعره زد و به پایش افتاد و با صدای بلند گفت: است: بذر، همان کلام خداست. **12** گذرگاه مزرعه که بعضی از «ای عیسی، پسر خدای متعال، با من چه کار داری؟ التماس می کنم بذرها در آنجا افتاد، دل سخت کسانی را نشان می دهد که کلام مرا عذاب ندهی!» **29** زیرا عیسی به روح پلید دستور می داد که از خدا را می شنوند، اما بعد ابلیس آمده، کلام را می رباید و می برد و وجود آن مرد بیرون بیاید. این روح پلید بارها به آن مرد حمله کرده بود نمی گذارد ایمان بیاورند و نجات پیدا کنند، **13** خاکی که زیرش و حتی هنگامی که دست و پایش را با زنجیر می بستند، به آسانی سنگ بود، بیانگر کسانی است که پیام خدا را می شنوند و آن را زنجیرها را می گسیخت و سر به بیابان می گذاشت. او به طور کامل با شادی می پذیرند، اما چون ریشه ندارند، مدتی ایمان می آورند، در چنگال ارواح پلید اسیر بود. **30** عیسی از او پرسید: «نام تو سپس وقتی با وسوسه روبرو می شونی ایمان خود را از دست می دهی. چیست؟» جواب داد: «لژیون»، زیرا ارواح پلید بسیاری وارد او شده **14** زمینی که از خاها پوشیده شده، حالت کسانی را نشان می دهد. **31** سپس ارواح پلید به عیسی التماس کردند که آنها را به که کلام را می شنوند، اما نگرانها، مادیات و لذت زندگی، کلام **Abyssos g12** (**32** از قضا، در آن حوالی یک گله خدا را در آنها خفه کرده، ثمری به بار نمی آید. **15** «اما زمین خوب خوک بر تپه ای می چرید. ارواح پلید به عیسی التماس کردند که بیانگر کسانی است که با قلبی آماده و پذیرا به کلام خدا گوش می دهند و با جدیت از آن اطاعت می کنند تا ثمر به بار آورند. پلید از وجود آن مرد بیرون آمدند و به درون خوکها رفتند. ناگاه تمام **16** «هیچ کس چراغ را روشن نمی کند که آن را بپوشاند یا زیر تخت آن گله از سرایشی تپه به دریاچه ریختند و خفه شدند. **34** وقتی بگذارند! بلکه آن را بر چراغان می گذارد تا هر که داخل می شود، خوک چرانها این را دیدند، فرار کردند و در شهر و روستا ماجرا را برای نورش را ببیند. **17** همین طور نیز هر آنچه مخفی است، عیان شود، مردم بازگفتند. **35** طولی نکشید که مردم دسته دسته آمدند تا واقعه را و هر آنچه نهفته است، ظاهر شود و همگان از آن آگاه گردند. به چشم خود ببینند. وقتی آن دیوانه را دیدند که لباس پوشیده و پیش **18** پس به آنچه می شنوید، دقت کنید. چون کسی که بتواند آنچه را پاهای عیسی عاقل نشسته است، ترسیدند. **36** کسانی که ماجرا را که دارد خوب به کار ببرد، به او باز هم بیشتر داده می شود. ولی کسی که کارش را درست انجام ندهد، همان نیز که گمان می کند چگونه شفا یافته بود. **37** مردم که از این واقعه دچار وحشت شده دارد، از دست خواهد داد.» **19** یکبار، مادر و برادران عیسی آمدند بودند، از عیسی خواهش کردند که از آنجا برود و دیگر کاری به تا او را ببینند، اما به علت ازدحام جمعیت نتوانستند وارد خانه ای کارشان نداشته باشد. پس او سوار قایق شد تا به کناره دیگر دریاچه شوند که در آن تعلیم می داد. **20** به عیسی خبر دادند که: «مادر و **38** مردی که ارواح پلید از او بیرون آمده بودند به عیسی برادرانت بیرون ایستاده اند و منتظرند تو را ببینند.» **21** عیسی پاسخ داد: «مادر و برادران من کسانی هستند که پیام خدا را می شنوند و فرمود: **39** «زاد خانواده ت برگرد و بگو که خدا چه کار بزرگی برایت آن را اطاعت می کنند.» **22** روزی عیسی به شاگردانش فرمود: «به انجام داده است.» او نیز به شهر رفت و برای همه بازگو نمود که آن طرف دریاچه برویم.» پس سوار قایق شدند و رفتند. **23** در بین عیسی چه معجزه بزرگی در حق او انجام داده است. **40** هنگامی که راه، عیسی را خواب در ربود. ناگهان توفان سختی درگرفت، طوری که آب قایق را پر کرد و جانانشان به خطر افتاد. **24** شاگردان با عجله عیسی را بیدار کردند و فریاد زدند: «استاد، استاد، نزدیک است غرق شویم!» عیسی برخاست و بر باد و امواج سهمگین نهیب زد. آنگاه کرد که همراه او به خانه اش برود، **42** دختر دوازده ساله اش را که توفان فروکش کرد و همه جا آرامش پدید آمد. **25** سپس از ایشان تنها فرزندش بود و در آستانه مرگ قرار داشت، شفا دهد. عیسی پرسید: «ایمانتان کجاست؟» ایشان با ترس و تعجب به یکدیگر خواهش او را پذیرفت و در میان انبوه جمعیت، با او به راه افتاد. مردم گفتند: «این کیست که حتی به باد و دریا فرمان می دهد و از او از هر طرف دور او را گرفته بودند و بر او فشار می آوردند. **43** در میان فرمان می برند؟» **26** به این ترتیب به آن طرف دریاچه، به سرزمین آن جمعیت، زنی بود که مدت دوازده سال خونریزی داشت و با اینکه چراسیان رسیدند که مقابل منطقه جلیل بود. **27** وقتی عیسی از قایق تمام دارایی اش را صرف معالجه خود نموده بود نتوانسته بود بهبود پیاده شد، مردی دیروزه از شهر به سوی او آمد. او نه لباس می پوشید بیاید. **44** از پشت سر عیسی، خود را به او رساند و به گوشه ردای و نه در خانه می ماند بلکه در قبرستانها زندگی می کرد. **28** به محض او دست زد. به محض اینکه دستش به گوشه ردای عیسی رسید،

خونریزی‌اش قطع شد. **45** عیسی ناگهان برگشت و پرسید: «چه یکی از پیامبران گذشته است که زنده شده است. **9** اما هیروдіس کسی به من دست زد؟» همه انکار کردند. پطرس گفت: «استاد، می‌گفت: «من خود سر یحیی را از تنش جدا کردم! پس این دیگر می‌بینید که مردم از هر طرف فشار می‌آورند...» **46** اما عیسی فرمود: کیست که این داستانهای عجیب و غریب را درباره‌اش می‌شنوم؟» و «یک نفر با قصدی خاص به من دست زد، زیرا احساس کردم نیروی او می‌کوشید عیسی را ملاقات کند. **10** پس از مدتی، رسولان شفاعت‌طلبی از من صادر شد!» **47** آن زن که دید عیسی از همه چیز برگشتند و عیسی را از آنچه انجام داده بودند، آگاه ساختند. آنگاه آگاهی دارد، با ترس و لرز آمد و در برابر او به زانو افتاد. آنگاه در عیسی همراه ایشان، به دور از چشم مردم، به سوی شهر بیت‌صیدا به حضور همه بیان کرد که به چه علت به او دست زده و چگونه شفا راه افتاد. **11** اما بسیاری از مردم از مقصد او باخبر شدند و به دنبالش یافته است. **48** عیسی به او گفت: «دخترم، ایمانت تو را شفا داده راه افتادند. عیسی نیز با خوشرویی ایشان را پذیرفت و باز درباره است. به سلامت برو!» **49** عیسی هنوز با آن زن سخن می‌گفت که ملکوت خدا ایشان را تعلیم داد و بیماران را شفا بخشید. **12** نزدیک شخصی از خانه یاروس آمد و به او خبر داده گفت: «دختر مرد. غروب، دوازده شاگرد عیسی نزد او آمدند و گفتند: «مردم را مرخص دیگر به استاد زحمت نده.» **50** اما وقتی عیسی این را شنید، به فرما تا به دهات و مزرعه‌های اطراف بروند و خوراک و سرپناهی بیابند، یاروس گفت: «نترس! فقط ایمان داشته باش، و دخترت شفا خواهد چون در این بیابان، چیزی برای خوردن پیدا نمی‌شود.» **13** عیسی یافت!» **51** هنگامی که به خانه رسیدند، عیسی اجازه نداد که به جواب داد: «شما خودتان به ایشان خوراک بدهید!» شاگردان با غیر از پطرس، یعقوب، یوحنا و پدر و مادر آن دختر، شخص دیگری تعجب گفتند: «چگونه؟ ما حتی برای خودمان، چیزی جز پنج نان و با او وارد اتاق شود. **52** در آن خانه عده زیادی جمع شده و گریه و دو ماهی نداریم! شاید می‌خواهی که برویم و برای تمام این جمعیت زاری می‌کردند. عیسی به ایشان فرمود: «گریه نکنید! دختر نمرده؛ غذا بخیریم؟» **14** فقط تعداد مردها در آن جمعیت، حدود پنج فقط خوابیده است!» **53** همه به او خندیدند، چون می‌دانستند که هزار نفر بود. آنگاه عیسی فرمود: «به مردم بگویند که در دسته‌های دختر مرده است. **54** آنگاه عیسی وارد اتاق شد و دست دختر را پنجاه نفری، بر روی زمین بنشینند.» **15** شاگردان همه را نشانند. گرفت و فرمود: «دخترم، برخیز!» **55** همان لحظه، او زنده شد و **16** عیسی آن پنج نان و دو ماهی را برداشت و به سوی آسمان نگاه فوراً از جا برخاست! عیسی فرمود: «چیزی به او بدهید تا بخورد.» **56** والدین او حیرت کرده بودند، اما عیسی به ایشان دستور اکید داد میان مردم تقسیم کنند. **17** همه خوردند و سیر شدند و شاگردان از خورده‌های باقی‌مانده، دوازده سبد برداشتند. **18** یک روز که عیسی به

9 روزی عیسی دوازده شاگرد خود را فرا خواند و به ایشان قدرت و اقتدار داد تا ارواح پلید را از وجود دیوزدگان بیرون کنند و بیماران را شفا بخشند. **2** آنگاه ایشان را فرستاد تا فرا رسیدن ملکوت خدا را به مردم اعلام نمایند و بیماران را شفا دهند. **3** پیش از آنکه به راه افتند، عیسی به آنان فرمود: «در این سفر، هیچ چیز با خود نبرید، نه چوبدستی، نه کوله‌بار، نه خوراک، نه پول و نه لباس اضافی. **4** به هر خانه‌ای که وارد شدید، تا هنگام ترک آن محل، در آن خانه بمانید. **5** اگر اهالی شهری به پیغام شما توجهی نکردند، به هنگام ترک آن شهر، حتی گرد و خاک آنجا را نیز از پاهایتان بتکانید تا شهادتی بر ضد آنها باشد.» **6** پس شاگردان، شهر به شهر و آبادی به آبادی می‌گشتند و پیغام انجیل را به مردم می‌رساندند و بیماران را شفا می‌بخشیدند. **7** وقتی که هیروдіس حکمران جلیل خبر معجزات عیسی را شنید، حیران و پریشان شد، زیرا بعضی درباره عیسی می‌گفتند که او همان یحیی تعمیددهنده است که زنده شده است. **8** عده‌ای دیگر نیز می‌گفتند که او همان ایلیا است که ظهور کرده یا

هنگامی که در جلال خود و جلال پدر، با فرشتگان مقدس بازرگردد، بین شاگردان عیسی این بحث درگرفت که کدام یک از ایشان بزرگتر از او عار خواهد داشت. **27** اما یقین بدانید که در اینجا کسانی است! **47** عیسی که متوجه افکار ایشان شده بود، کودکی را نزد ایستاده‌اند که تا ملکوت خدا را نبینند، نخواهند مرد.» **28** حدود خود خواند، **48** و به ایشان فرمود: «هر که به خاطر من این کودک هشت روز پس از این سخنان، عیسی پطرس و یعقوب و یوحنا را را بپذیرد، مرا بپذیرفته است؛ و هر که مرا بپذیرد، فرستنده مرا بپذیرفته برداشت و بر فراز کوهی برآمد تا دعا کند. **29** به هنگام دعا، ناگهان است. زیرا در میان شما کسی واقعاً بزرگتر است که از همه کوچکتر چهره عیسی نورانی شد و لباسش از سفیدی، چشم می‌گرفت. باشد.» **49** یوحنا، به او گفت: «استاد، مردی را دیدیم که به نام تو **30** ناگاه، دو مرد، یعنی موسی و ایلیا، ظاهر شدند و با عیسی به ارواح پلید را از مردم بیرون می‌کرد؛ ولی ما به او گفتیم که این کار را گفتگو پرداختند. **31** ظاهر ایشان بس پرشکوه بود. گفتگوی ایشان نکند چون از گروه ما نبود.» **50** عیسی گفت: «مانع او نشدید، درباره خروج عیسی از این جهان بود، امری که قرار بود در اورشلیم چون کسی که بر ضد شما نباشد، با شماست.» **51** هنگامی که اتفاق بیفتد. **32** اما در این هنگام، پطرس و همراهانش به خواب رفته زمان بازگشت عیسی به آسمان نزدیک شد، با عزمی راسخ به سوی بودند. وقتی بیدار شدند، عیسی و آن دو مرد را غرق در نور و جلال اورشلیم به راه افتاد. **52** او چند نفر را جلوتر فرستاد تا در یکی از دیدند. **33** هنگامی که موسی و ایلیا آن محل را ترک می‌گفتند، دهکده‌های سامری‌نشین، محلی برای اقامت ایشان آماده سازند. پطرس که دستپاچه بود و نمی‌دانست چه می‌گوید، به عیسی گفت: **53** اما اهاالی آن دهکده، ایشان را نپذیرفتند چون می‌دانستند که عازم «استاد، چه خوب است ما اینجا هستیم! بگذار سه سالیان بسازیم، اورشلیم هستند. (سامریان و یهودیان، دشمنی دیرینه‌ای با یکدیگر برای تو، یکی برای موسی، و یکی دیگر هم برای ایلیا.» **34** سخن داشتند.) **54** وقتی فرستادگان برگشتند و این خبر را آوردند، یعقوب و پطرس هنوز تمام نشده بود که ابری درخشان پدیدار گشت و وقتی بر یوحنا به عیسی گفتند: «استاد، آیا می‌خواهی از خدا درخواست کنیم ایشان سایه انداخت، شاگردان را ترس فرا گرفت. **35** آنگاه از ابر که از آسمان آتش بفرستد و ایشان را از بین ببرد، همان‌گونه که ایلیا ندایی در رسید که «این است پسر من که او را برگزیده‌ام؛ به او نیز کرد؟» **55** اما عیسی ایشان را سرزنش نمود. **56** بنابراین از آنجا گوش فرا دهید!» **36** چون ندا خاتمه یافت، متوجه شدند که عیسی به آبادی دیگری رفتند. **57** در بین راه، شخصی به عیسی گفت: تنه‌است. آنان تا مدت‌ها، به کسی درباره این واقعه چیزی نگفتند. «هر جا بروی، از تو پیروی خواهم کرد.» **58** اما عیسی به او گفت: **37** روز بعد، وقتی از تپه پایین می‌آمدند، با جمعیت بزرگی روبرو «رواه‌ها برای خود لانه دارند و پرنده‌ها، آشپانه؛ اما پسر انسان جایی شدند. **38** ناگهان مردی از میان جمعیت فریاد زد: «استاد، التماس کنم تا پیروی تو را بکنم.» **59** پیکار نیز او کسی را می‌کنم بر پسر، که تنها فرزندم است، نظر لطف بیندازی، **39** چون دعوت کرد تا پیروی‌اش نماید. آن شخص گفت: «سرورم، اجازه یک روح پلید مرتب داخل وجود او می‌شود و او را به فریاد کشیدن و بغرما تا اول به خانه بازگردم و پدرم را دفن کنم.» **60** عیسی به او می‌دارد. این روح پلید او را متشنج می‌کند، به طوری که دهانش کف می‌کند. او همیشه به پسر حمله می‌کند و به سختی او را است که بیایی و مژده ملکوت خدا را در همه جا اعلام نمای.» رها می‌سازد. **40** از شاگردان درخواست کرد که این روح را از **61** شخصی نیز به عیسی گفت: «خداوند، من حاضر تو را پیروی وجود پسر بیرون کنند، اما نتوانستند.» **41** عیسی فرمود: «ای کنم. اما بگذار اول بروم و با خانواده‌ام خداحافظی کنم!» **62** عیسی مردم بی‌ایمان و نامطمئن! تا کی باید با شما باشم و رفتار شما را به او فرمود: «کسی که آغاز به شخم زدن بکند و بعد، به عقب نگاه تحمل کنم؟ پسر را نزد من بیاور!» **42** در همان هنگام که پسر را می‌آوردند، روح پلید او را به شدت تکان داد و بر زمین زد. پسر می‌غلطید و دهانش کف می‌کرد. اما عیسی به روح پلید نهیب زد و پسر را شفا بخشید و به پدرش سپرد. **43** مردم همه از قدرت خدا شگفت‌زده شده بودند. در همان حال که همه با حیرت از کارهای عجیب عیسی تعریف می‌کردند، او به شاگردان خود فرمود: **44** «به آنچه می‌گویم، خوب توجه کنید: پسر انسان را به دست مردم تسلیم خواهند کرد.» **45** اما شاگردان منظور او را نفهمیدند، چون ذهنشان کور شده بود و می‌ترسیدند در این باره از او سؤال کنند. **46** سپس

وقت تلف نکنید. 5 «وارد هر خانه‌ای که شدید، قبل از هر چیز بشناساند.» 23 سپس، در تنهایی به آن دوازده شاگرد فرمود: «خوشا بگویند: برکت بر این خانه باشد. 6 اگر کسی در آنجا لیاقت برکت به حال شما که این چیزها را می‌بیند! 24 به شما می‌گویم که را داشته باشد، برکت شامل حالش می‌شود و اگر لیاقت نداشته باشد، بسیاری از انبیا و پادشاهان آرزو داشتند آنچه را که شما می‌بینید، برکت به خود شما برمی‌گردد. 7 پس در همان خانه بمانید و از خانه ببینند، اما ندیدند؛ و آنچه را که می‌شنوید، بشنوند، اما نشنیدند!»

به خانه‌ای دیگر نقل مکان نکنید. هر چه به شما می‌دهند، بخورید و 25 روزی یکی از علمای دین که می‌خواست اعتقادات عیسی را بنوشید، زیرا کارگر مستحق مزد خویش است! 8 «وقتی وارد شهری شدید و از شما استقبال کردند، هر چه پیش شما بگذارند، بخورید، 9 و بیماران آنجا را شفا دهید و به ایشان بگویید: ملکوت خدا به تورات، در این باره چه نوشته شده است؟» 27 جواب داد: «نوشته شما نزدیک شده است. 10 «اما اگر شهری شما را نپذیرفت، به کوه‌های آن بروید و بگویید: 11 «ما حتی گرد و خاک شهرتان تمامی قوت و با تمامی فکر خود دوست نداریم. و همسایه‌ات را نیز را که بر پاهای ما نشسته، می‌تکانیم. اما بدانید که ملکوت خدا همچون جان خویش دوست ندارد!» 28 عیسی فرمود: «بسیار خوب، نزدیک شده است.» 12 به شما می‌گویم که در روز داوری وضع تو نیز چنین کن تا حیات جاودانی داشته باشی.» 29 اما او چون شهر فاسد شدم بهتر از وضع چنین شهری خواهد بود. 13 «وای بر می‌خواست سؤال خود را موجه و به‌جا جلوه دهد، باز پرسید: «خوب، تو ای خورزین، و وای بر تو ای بیت‌صیدا! زیرا اگر معجزاتی که در همسایه من کیست؟» 30 عیسی در جواب، داستانی تعریف کرد و شما انجام دادم، در شهرهای فاسد صور و صیدون انجام داده بودم، فرمود: «یک یهودی از اورشلیم به شهر اریحا می‌رفت. در راه به دست اهالی آنها مدهتا قبل، از گناهانشان توبه می‌کردند، و پلاس‌پوش و راهزنان افتاد. ایشان لباس و پول او را گرفتند و او را کتک زده، نیمه خاکستر نشین می‌شدند تا پشیمانی خود را نشان دهند. 14 بله، در جان کنار جاده انداختند و رفتند. 31 از قضا، کاهنی یهودی از آنجا روز داوری، وضع صور و صیدون بهتر از وضع شما خواهد بود. 15 و می‌گذشت. وقتی او را کنار جاده افتاده دید، راه خود را کج کرد تو ای کَفَرناحوم، آیا به آسمان بالا خواهی رفت؟ هرگز! تو به عالم و از سمت دیگر جاده رد شد. 32 سپس یکی از خادمان خانه مردگان پایین خواهی رفت!» (Hadēs g86) 16 سپس به شاگردان خدا از راه رسید و نگاهی به او کرد. اما او نیز راه خود را در پیش خود گفت: «هر که پیام شما را بپذیرد، مرا پذیرفته است، و هر که گرفت و رفت. 33 «آنگاه یک سامری از راه رسید (یهودی‌ها و شما را رد کند، در واقع مرا رد کرده است، و هر که مرا رد کند، سامری‌ها، با یکدیگر دشمنی داشتند). وقتی آن مجروح را دید، دلش فرستنده مرا رد کرده است.» 17 پس از مدتی، آن هفتاد شاگرد به حال او سوخت، 34 نزدیک رفت و کنارش نشست، زخم‌هایش را بازگششتند و با خوشحالی به عیسی خبر داده، گفتند: «خداوند، حتی شست و مرهم مالید و بست. سپس او را بر الاغ خود سوار کرد و به ارواح پلید نیز به نام تو، از ما اطاعت می‌کنند!» 18 عیسی فرمود: مهمانخانه‌ای برد و از او مراقبت نمود. 35 روز بعد، هنگامی که آنجا «بلی، من شیطان را دیدم که همچون برق، از آسمان به زیر افتاد! را ترک می‌کرد، مقداری پول به صاحب مهمانخانه داد و گفت: از 19 من به شما اقتدار بخشیده‌ام تا مارها و عقربها را لگدمال کنید و این شخص مراقبت کن و اگر بیشتر از این خرج کنی، وقتی برگشتم، بر تمام قدرت دشمن چیره شوید؛ و هیچ چیز هرگز به شما آسیب پرداخت خواهم کرد! 36 «حال، به نظر تو کدام یک از این سه نفر، نخواهد رسانید! 20 با وجود این، فقط از این شادی نکنید که ارواح پلید از شما اطاعت می‌کنند، بلکه از این شاد باشید که نام شما در و کمکش کرد.» عیسی فرمود: «تو نیز برو و چنین کن!» 38 در سر آسمان ثبت شده است! 21 آنگاه دل عیسی سرشار از شادی روح راه خود به اورشلیم، عیسی و شاگردان به دهی رسیدند. در آنجا زنی خدا گردید و فرمود: «ای پدر، مالک آسمان و زمین، سپاس تو را به نام مارتا ایشان را به خانه خود دعوت کرد. 39 او خواهری داشت که این امور را از کسانی که خود را دانا و زیرک می‌پندارند، پنهان به نام مریم. وقتی عیسی به خانه ایشان آمد، مریم با خیالی آسوده ساختی و آنها را بر کسانی آشکار فرمودی که مانند کودکان‌اند. بله نشست تا به سخنان او گوش فرا دهد. 40 اما مارتا که برای پذیرایی ای پدر، خشنودی تو این بود که به این طریق عمل کنی.» 22 سپس از آن همه میهمان، پریشان شده و به تکاپو افتاده بود، نزد عیسی آمد به شاگردان خود گفت: «پدرم همه چیز را به دست من سپرده است. و گفت: «سرور من، آیا این دور از انصاف نیست که خواهرم اینجا هیچ‌کس برآستی پسر را نمی‌شناسد جز پدر، و هیچ‌کس برآستی پدر بنشیند و من به تنهایی همه کارها را انجام دهم؟ لطفاً به او بفرما تا به را نمی‌شناسد جز پسر و نیز آنانی که پسر بخواهد او را به ایشان من کمک کند!» 41 عیسی خداوند به او فرمود: «مارتا، تو برای

همه چیز خود را ناراحت و مضطرب می‌کنتی، 42 اما فقط یک چیز شده، با خودش می‌جنگد، در این صورت حکومت او چگونه برقرار اهمیت دارد. مریم همان را انتخاب کرده است و من نمی‌خواهم او را شما چه خواهد شد، زیرا ایشان نیز ارواح پلید اخراج می‌کنند؟ از این فیض محروم سازم!»

11 روزی عیسی مشغول دعا بود. وقتی دعایش تمام شد، یکی از شاگردانش به او گفت: «خداوندا، همان‌طور که یحیی طرز دعا کردن را به شاگردان خود آموخت، تو نیز آن را به ما بیاموز.»

2 عیسی به ایشان گفت که چنین دعا کنند: «ای پدر، نام تو مقدس باد. ملکوت تو بیاید. **3** نان روزانه ما را هر روز به ما عطا فرما. **4** گناهان ما را ببخش، چنانکه ما نیز آتانی را که در حق ما گناه می‌کنند، می‌بخشیم. و نگذار که تسلیم وسوسه شویم.» **5** سپس عیسی تعلیم خود را درباره دعا ادامه داد و فرمود: «فرض کنید دوستی دارید و نیمه شب در خانه‌اش را می‌زنید و می‌گویید: "ای رفیق، سه گرده نان به من قرض بده، **6** چون یکی از دوستانم همین الان از سفر نزد آمده و هیچ خوراکی ندارم که به او بدهم." **7** او از داخل خانه جواب می‌دهد که با بچه‌هایش در رختخواب خوابیده است و نمی‌تواند برخیزد و به شما نان دهد. **8** "به شما می‌گویم که حتی اگر به خاطر دوستی از جا بلند نشود و به شما نان ندهد، اما اگر به در زدن ادامه دهید، برخواید خاست و هر چه نیاز دارید، به شما خواهد داد، تا مبادا آبرویش برود. **9** "پس به شما می‌گویم، درخواست کنید تا به شما داده شود؛ بجویید تا پیدا کنید؛ بگویید تا در به روی شما باز شود. **10** زیرا هر که درخواست کند، به دست خواهد آورد، و هر که بجوید، پیدا خواهد کرد، و هر که بگوید، در به رویش باز خواهد شد. **11** «کدام یک از شما پدران، اگر فرزندش از او ماهی بخواهد، به او مار می‌دهد؟ **12** یا اگر تخم مرغ بخواهد، آیا به او عقرب می‌دهد؟ هرگز! **13** "پس اگر شما، اشخاص گناهکار، می‌دانید که باید چیزهای خوب را به فرزندانتان بدهید، چقدر بیشتر پدر آسمانی شما به کسانی که از او درخواست کنند، روح القدس را عطا خواهد کرد.» **14** روزی عیسی، روح پلیدی را از شخصی لال بیرون کرد و زبان آن شخص باز شد. کسانی که این ماجرا را دیدند، بسیار تعجب کردند و به هیجان آمدند. **15** اما بعضی از آن میان گفتند: «او ارواح پلید را به قدرت شیطان، رئیس ارواح پلید، بیرون می‌راند.» **16** عده‌ای دیگر نیز خواستار آیتی آسمانی شدند، تا اقتدار خود را ثابت کند. **17** عیسی افکار هر یک از ایشان را خواند و فرمود: «هر مملکتی که دچار جنگ داخلی شود، نابودی‌اش حتمی است. و هر خانه‌ای نیز که در آن در اثر دشمنی‌ها تفرقه ایجاد گردد، از هم فرو خواهد پاشید. **18** شما می‌گویید شیطان به من قدرت داده تا ارواح پلید او را بیرون کنم. اما اگر شیطان بر ضد خودش تجزیه

خواهد بود. اما اگر چشمت ناسالم باشد، وجود مملو از تاریکی آمد، فریسی‌ها و علمای دین که از سخنان او بسیار خشمگین شده خواهد بود. **35** پس هوشیار باشید، مبدا به جای نور، تاریکی بر بودند، او را به سختی مورد انتقاد قرار داده، کوشیدند با سؤالات خود وجودتان حکمفرما باشد! **36** اگر باطن شما نورانی بوده، هیچ نقطه‌ی او را در تنگنا قرار دهند. **54** ایشان از آن پس در صدد برآمدند که با تاریکی در آن نباشد، آنگاه سراسر وجودتان درخشان خواهد بود، استفاده از سخنان خودش او را به دام بیندازند و گرفتارش سازند.

12 گویی چراغی پُر نور بر شما می‌تابد. **37** وقتی عیسی سخنان خود را به پایان رسانید، یکی از فریسی‌ها، او را برای صرف غذا دعوت کرد. عیسی به خانه‌ی او رفت و بر سر سفره نشست. **38** اما آن فریسی وقتی دید که عیسی دستهایش را پیش از خوردن نشست، تعجب کرد! **39** خداوند به او فرمود: «شما فریسیان بیرون کاسه و بشقاب را آنقدر تمیز می‌کنید تا بدرخشند، ولی درون شما از کثافت طمع و خبثات پر است. **40** ای نادانان، آیا همان خدایی که ظاهر را آفرید، باطن را نیز نیافرید؟ **41** پس با کمک به فقیران، باطن خود را پاک سازید، و آنگاه همه چیز برایتان پاک خواهد بود. **42** «وای بر شما ای فریسیان! شما حتی دهیک محصول نعنای و شداب و هرگونه سبزی دیگر را هدیه می‌دهید، اما عدالت را نادیده می‌گیرید و از محبت به خدا غافل هستید. شما باید دهیک را بدهید، ولی عدالت و محبت را نیز فراموش نکنید. **43** «وای بر شما ای فریسی‌ها، زیرا دوست دارید که در کنیسه‌ها در بهترین جا بنشینید و هنگام عبور از کوچه و بازار مردم به شما تعظیم کنند. **44** چه عذاب هولناکی در انتظار شماست! شما مانند قبرهایی هستید که در صحرا میان علفها پنهان‌اند، مردم از کنارتان رد می‌شوند بی‌آنکه بدانند چقدر فاسد هستید.» **45** یکی از علمای دین که در آنجا ایستاده بود، به عیسی گفت: «استاد، با این سخنان به ما نیز توهین کردی!» **46** عیسی فرمود: «و شما ای علمای دین، وای بر شما، زیرا تکالیف دینی بسیار سنگینی بر دوش مردم می‌گذارید، اما هرگز حاضر نیستید حتی انگشتی برای کمک به ایشان تکان دهید. **47** وای بر شما، زیرا شما برای انبیايي که به دست اجداداتان کشته شدند، مقبره می‌سازید. **48** بنابراین، شهادت می‌دهید که کار نیاکانتان مورد تأیید شماست. انبیا را ایشان کشتند، و مقبره‌هایشان را شما بنا می‌کنید. **49** «از همین روست که خدا با حکمتی که دارد درباره شما فرموده است: پیامبران و رسولان نزد شما خواهم فرستاد، اما شما برخی را کشته، و برخی دیگر را آزار خواهید رساند. **50** پس خون همه انبیا که از ابتدای پیدایش جهان تا به حال ریخته شده است، بر گردن این نسل خواهد بود، **51** از خون هابیل گرفته تا خون زکریا که در معبد، میان مذهب و جایگاه مقدس، کشته شد. بله، این نسل برای همه اینها حساب پس خواهند داد. **52** وای بر شما ای علمای دین، چون کلید معرفت را از دسترس مردم خارج ساخته‌اید. نه خودتان وارد ملکوت می‌شوید، و نه می‌گذارید دیگران وارد شوند.» **53** وقتی عیسی از آن محفل بیرون

خواهم کرد. 19 آنگاه به خود خواهم گفت: ای مرد خوشبخت، تو خواه سپیده دم! 39 اگر صاحب خانه می دانست که دزد در چه برای چندین سال، محصول فراوان ذخیره کرده ای! حالا دیگر آسوده ساعتی می آید، نمی گذاشت دزد وارد خانه اش شود. 40 پس شما نیز باش و به عیش و نوش بپرداز و خوش بگذران!»، 20 «اما خدا به آماده باشید، زیرا پسر انسان هنگامی باز خواهد گشت که کمتر او فرمود: ”ای نادان! همین امشب جانم را خواهم گرفت. آنگاه انتظارش را دارید.“ 41 پطرس از عیسی پرسید: «خدایاندا، آیا این را اموالی که اندوخته ای، به چه کسی خواهد رسید؟» 21 «این است فقط برای ما می گوئی یا برای همه؟» 42 عیسی خداوند در جواب سرنوشت کسی که در این دنیا مال و ثروت جمع کند، اما رابطه ای فرمود: «خدمتگزار وفادار و دانا کسی است که اربابش بتواند او را به غنی با خدا نداشته باشد.» 22 آنگاه به شاگردان خود فرمود: «پس سرپرستی سایر خدمتگزاران خانه اش بگمارد تا خوراک آنان را به موقع نصیحت من این است که نگران زندگی روزمره خود نباشید، که آیا بدهد. 43 خوشا به حال چنین خدمتگزاری که وقتی اربابش باز به اندازه کافی خوراک و پوشاک دارید یا نه. 23 زیرا زندگی از می گردد، او را در حال انجام وظیفه ببیند. 44 یقین بدانید که او را خوراک و بدن از پوشاک با ارزشتر است! 24 به کلاغها نگاه کنید؛ ناظر تمام دارایی خود خواهد ساخت. 45 «ولی اگر آن خدمتگزار با نه می کارند، نه درو می کنند و نه انبار دارند تا خوراک را ذخیره خود فکر کند که ”اربابم به این زودی نمی آید،“ و به آزار همکارانش کنند، زیرا خدا روزی آنها را می رساند. اما شما با ارزشتر از پرندگان بپرداز و وقت خود را به عیش و نوش و میگساری بگذرانند، 46 آنگاه هستید! 25 آیا همه نگرانی هایتان می تواند یک لحظه به عمرتان در روزی که انتظارش را ندارد، اربابش باز خواهد گشت و او را به بیفزاید؟ 26 پس اگر با غصه خوردن، حتی قادر به انجام کوچکترین سختی تنبیه کرده، به سرنوشت خیانتکاران دچار خواهد ساخت. کار هم نیستید، پس چرا برای امور بزرگتر نگران و مضطرب می شوید؟ 47 «آن خدمتکاری که وظیفه خود را بداند و به آن عمل نکند، 27 «به گلهای وحشی نگاه کنید که چگونه رشد و نمو می کنند. به سختی مجازات خواهد شد. 48 اما اگر کسی ندانسته عمل آنها نه کار می کنند و نه برای خود لباس می دوزند. با این حال به خلافی انجام دهد، کمتر مجازات خواهد شد. به هر که مسئولیت شما می گویم که سلیمان نیز با تمام فرّ و شکوه خود، هرگز لباسی به بزرگتری سپرده شود، بازخواست بیشتری نیز از او به عمل خواهد آمد. زیبایی آنها بر تن نکرد. 28 پس اگر خدا به فکر گلهای وحشی است و نزد هر که امانت بیشتری گذاشته شود، از او مطالبه بیشتری نیز که امروز هستند و فردا در تنور انداخته می شوند، چقدر بیشتر، ای خواهد شد. 49 «من آمده ام تا بر روی زمین آتش داوری بیفرورزم، و کم ایمانان، به فکر شمامست. 29 برای خوراک نیز نگران نباشید که کاش هر چه زودتر این کار انجام شود! 50 اما پیش از آن، باید از چه بخورید و چه بنوشید! غصه نخورید، چون خدا روزی شما را تجربیاتی سخت بگذرد، و چقدر در اندوه هستم، تا آنها به پایان می رساند. 30 زیرا بی ایمانان برای این چیزها غصه می خورند، اما پدر برسند! 51 «آیا گمان می برید که آمده ام تا صلح به زمین بیاورم؟ نه! آسمانی شما از قبل می داند به اینها نیاز دارید. 31 پس شما به دنبال بلکه آمده ام تا میان مردم جدایی اندازم. 52 از این پس خانواده ها ملکوت خدا باشید، و او همه نیازهای شما را برآورده خواهد ساخت. از هم خواند باشید، دو نفر به جانب من خواهند بود و سه نفر بر 32 «پس ای گله کوچک من، نترسید! چون رضای خاطر پدر شما ضد من. 53 پدر علیه پسر و پسر علیه پدر، مادر علیه دختر و دختر علیه پدر، در این است که ملکوت را به شما عطا فرماید. 33 بنابراین، هر چه دارید بفروشید و به فقرا بدهید و گنج خود را در آسمان بیندوزید. در 54 سپس رو به جماعت کرد و فرمود: «وقتی می بینید ابرها از سوی آسمان کیسه ها هرگز پوسیده نمی شوند و به سرقت نمی روند و بید آنها مغرب می آید، می گویند که باران خواهد آمد و همان طور نیز می شود. را از بین نمی برد. 34 زیرا گنجتان هر جا باشد، دلان نیز همان جا 55 و هنگامی که باد جنوبی می وزد، می گویند که امروز هوا گرم خواهد بود. 35 «همواره لباس بر تن، برای خدمت آماده باشید و خواهد شد، و همان گونه نیز می شود. 56 ای ریاکاران، شما می توانید چراغدان خود را فروزان نگاه دارید! 36 مانند خدمتکارانی باشید که نشانه های هوای زمین و آسمان را تعبیر کنید، اما نمی دانید چگونه منتظرند اربابشان از جشن عروسی بازگردد، و حاضرند هر وقت که زمان حاضر را تعبیر نمایند! 57 چرا نمی خواهید حقیقت را بپذیرید؟ برسد و در یزد، در را به رویش باز کنند. 37 خوشا به حال آن 58 «وقتی کسی از تو شاکی است و تو را به دادگاه می برد، سعی خدمتکارانی که وقتی اربابشان می آید، بیدار باشند. یقین بدانید که کن پیش از رسیدن به نزد قاضی، با او صلح کنی، مبدا تو را پیش او خود لباس کار بر تن کرده، آنان را بر سر سفره خواهد نشاند و قاضی بکشاند و قاضی تو را به مأمور تحویل دهد و مأمور تو را به به پذیرایی از ایشان خواهد پرداخت. 38 بله، خوشا به حال آن زندان بیفکند. 59 و اگر چنین شود، در زندان خواهی ماند، و تا غلامانی که وقتی اربابشان می آید، بیدار باشند، خواه نیمه شب باشد، دیار آخر را نپرداخته باشی، بیرون نخواهی آمد!»

در همین وقت به عیسی اطلاع دادند که پیلاتس، گروهی از زائران جلیلی را در اورشلیم به هنگام تقدیم قربانی در معبد، قتل عام کرده است. **2** عیسی با شنیدن این خبر، فرمود: «آیا تصور می کنید این عده، از سایر مردم جلیل گناهکارتر بودند، که این گونه رنج دیدند و کشته شدند؟ **3** به هیچ وجه! شما نیز اگر از راههای بد خویش باز نگردید و به سوی خدا بازگشت نمایید، مانند ایشان هلاک خواهید شد! **4** یا آن هجده نفری که برج "سلوام" بر روی ایشان فرو ریخت و کشته شدند، آیا از همه ساکنان اورشلیم، گناهکارتر بودند؟ **5** هرگز! شما نیز اگر توبه نکنید، همگی هلاک خواهید شد!» **6** سپس این داستان را بیان فرمود: «شخصی در باغ خود، درخت انجیری کاشته بود. اما هر بار که به آن سر می زد، می دید که میوه ای نیاروده است. **7** سرانجام صبرش به پایان رسید و به باغبان خود گفت: این درخت را بپُر، چون سه سال تمام انتظار کشیده ام و هنوز یک دانه انجیر هم نداده است! نگه داشتنش چه فایده ای دارد؟ زمین را نیز بیهوده اشغال کرده است!» **8** «باغبان جواب داد: باز هم به آن فرصت بدهید! بگذارید یک سال دیگر هم بماند تا از آن به خوبی مواظبت کنم و کود فراوان به آن بدهم. **9** اگر سال آینده میوه داد که چه بهتر؛ اما اگر نداد، آنگاه آن را خواهم پرید.» **10** یک روز شَبّات، عیسی در کنیسه کلام خدا را تعلیم می داد. **11** در آنجا زنی حضور داشت که مدت هجده سال، روحی پلید او را علیل ساخته بود به طوری که پشتش خمیده شده، به هیچ وجه نمی توانست راست بایستد. **12** وقتی عیسی او را دید، به او فرمود: «ای زن، تو از این مرض شفا یافته ای!» **13** سپس بر او دست گذاشت و آن زن بلافاصله شفا یافت و راست ایستاده، شروع به ستایش خداوند نمود! **14** اما سرپرست کنیسه غضبناک شد، چون عیسی آن زن را روز شَبّات شفا داده بود. پس با خشم به حضار گفت: «در هفته شش روز باید کار کرد. در این شش روز بیایید و شفا بگیرید، اما نه در روز شَبّات.» **15** اما عیسی خداوند در جواب او فرمود: «ای ریاکار! مگر تو خود روز شَبّات کار نمی کنی؟ مگر روز شَبّات، گاو یا الاغت را از آخور باز نمی کنی تا برای آب دادن بیرون بری؟ **16** پس حال چرا از من ایراد می گیری که در روز شَبّات، این زن را رهائی دادم، زنی که همچون ما از نسل ابراهیم است، و هجده سال در جنگ شیطان اسیر بود؟» **17** با شنیدن این سخن، دشمنان او همه شرمگین شدند، اما مردم از معجزات او غرق شادی گشتند. **18** آنگاه عیسی درباره ملکوت خدا مثالی آورد و فرمود: «ملکوت خدا به چه می ماند؟ آن را به چه تشبیه کنم؟ **19** مانند دانه کوچکی خردل است که در باغی کاشته می شود و پس از مدتی، تبدیل به چنان بوته بزرگی می گردد که پرندگان در میان شاخه های آشیانه می کنند.» **20** باز گفت:

«ملکوت خدا را به چه تشبیه کنم؟ **21** مانند خمیرمایه ای است که زنی آن را برمی دارد و با سه کیسه آرد مخلوط می کند تا همه خمیر ور بیاید.» **22** عیسی بر سر راه خود به اورشلیم، به شهرها و دهات مختلف می رفت و کلام خدا را به مردم تعلیم می داد. **23** روزی، شخصی از او پرسید: «خداوند، آیا فقط تعداد محدودی نجات خواهند یافت؟» عیسی فرمود: **24** «در ملکوت خدا تنگ است. پس بکوشید تا داخل شوید، زیرا یقین بدانید که بسیاری تلاش خواهند کرد که داخل گردند، اما نخواهند توانست. **25** زمانی خواهد رسید که صاحب خانه در را خواهد بست. آنگاه شما بیرون ایستاده، در را خواهید زد و التماس خواهید کرد که: خداوند، خداوند، در را به روی ما باز کن! اما او جواب خواهد داد که: من شما را نمی شناسم! **26** «شما خواهید گفت: ما با تو غذا خوردیم! تو در کوچه های شهر ما تعلیم دادی! چگونه ما را نمی شناسی؟» **27** «اما او باز خواهد گفت: من به هیچ وجه شما را نمی شناسم! ای بداران از اینجا دور شوید! **28** آنگاه در آنجا گریه و ساییدن دندان بر دندان خواهد بود، زیرا خواهید دید که ابراهیم و اسحاق و یعقوب و همه انبیا در ملکوت خدا هستند و خودتان بیرون مانده اید. **29** مردم از سراسر جهان، از شرق و غرب، از شمال و جنوب، آمده، در ضیاع ملکوت خدا شرکت خواهند کرد. **30** بله، یقین بدانید هستند کسانی که اکنون آخر شمرده می شوند، ولی اول خواهند گردید و کسانی که اول شمرده می شوند، آخر خواهند شد.» **31** همان موقع، چند نفر از فریسی ها آمدند و به او گفتند: «اگر می خواهی زنده بمانی، هر چه زودتر از جلیل برو، چون هیروдіس پادشاه قصد دارد تو را بکشد!» **32** عیسی جواب داد: «بروید و به آن روباه بگویید که من امروز و فردا، ارواح پلید را بیرون می کنم و بیماران را شفا می بخشم و روز سوم، خدمتم را به پایان خواهم رساند. **33** بله، امروز و فردا و پس فردا، باید به راه خود ادامه دهم، چون محال است که نبی در جای دیگری به غیر از اورشلیم کشته شود!» **34** «ای اورشلیم، ای اورشلیم، ای قاتل انبیا و سنگسارکننده فرستادگان خدا! چند بار خواستم فرزندان تو را جمع کنم همان طور که مرغ جوجه های خود را زیر بال خود می گیرد، اما تو نخواستی. **35** پس اکنون خانه ات ویران خواهد ماند. و به شما می گویم که دیگر مرا نخواهید دید تا زمانی که بگویید "مبارک است آن که به نام خداوند می آید."»

14

یک روز شَبّات، عیسی در خانه یکی از بزرگان فریسی دعوت داشت. و آنها او را به دقت زیر نظر داشتند. **2** در آنجا بیماری نیز حضور داشت که بدنش آب آورده و دستها و پاهایش متورم شده بود. **3** عیسی از فریسیان و علمای دین که در آنجا حضور

داشتند، پرسید: «آیا طبق دستورهای تورات، می‌توان بیماری را در کرده بدم، هیچ‌یک طعم خوراکی‌هایی را که تدارک دیده‌ام، نخواهند روز شَبَات شفا داد یا نه؟» 4 ایشان پاسخی ندادند! پس عیسی چشید! «25 یک بار که جمعیت بزرگی به دنبال عیسی می‌رفتند، بر آن بیمار دست نهاد و شفایش داد و به خانه فرستاد. 5 سپس او رو به ایشان کرد و گفت: 26 «هر که می‌خواهد پیرو من باشد، رو به ایشان کرد و پرسید: «کدام یک از شما، در روز شَبَات کار باید مرا از پدر و مادر، زن و فرزند، برادر و خواهر و حتی از جان نمی‌کند؟ آیا اگر الاغ یا گاوِتان در چاه بیفتد، بی‌درنگ نمی‌روید تا خود نیز بیشتر دوست بدارد. 27 هر که صلیب خود را برنهد و بیرونش بیاورد؟» 6 اما ایشان جوابی نداشتند که بدهند. 7 عیسی از من پیروی نکند، نمی‌تواند شاگرد من باشد. 28 «اما پیش از چون دید که همه مهمانان سعی می‌کنند بالای مجلس بنشینند، آنکه در مورد پیروی از من، تصمیمی بگیرد، همه جوانب را خوب ایشان را چنین نصیحت کرد: 8 «هرگاه به جشن عروسی دعوت بسنجید! اگر کسی در نظر دارد ساختمانی بسازد، ابتدا مخارج آن را می‌شود، بالای مجلس ننشیند، زیرا ممکن است مهمانی مهمتر از برآورد می‌کند تا ببیند آیا از عهده آن برمی‌آید یا نه. 29 مبدا وقتی شما بیاید و 9 میزبان از شما بخواهد که جای‌تان را به او بدهید. بنیاد عمارت را گذاشت، سرمایه‌اش تمام شود و نتواند کار را تمام آنگاه باید با شرمساری برخیزد و در پایین مجلس بنشیند! 10 پس کند! آنگاه همه تمسخرکنان خواهند گفت: 30 این شخص ساختن اول، پایین مجلس بنشیند تا وقتی میزبان شما را آنجا ببیند، بیاید و عمارتی را شروع کرد، اما نتوانست آن را به پایان برساند! 31 «یا شما را به بالای مجلس هدایت کند. آنگاه، در حضور مهمانان فرض کنید پادشاهی می‌خواهد با پادشاه دیگری بجنگد. او ابتدا با سر بلند خواهید شد. 11 زیرا هر که بکوشد خود را بزرگ جلوه دهد، مشاورانش مشورت می‌کند تا ببیند که آیا با یک نیروی ده هزار نفری، خوار خواهد شد، اما کسی که خود را فروتن سازد، سر بلند خواهد گردید. 12 سپس رو به صاحب خانه کرد و گفت: «هرگاه ضیافتی دید که قادر به این کار نیست، هنگامی که سپاه دشمن هنوز دور ترتیب می‌دهی، دوستان و برادران و بستگان و همسایگان ثروتمند است، نمایندگانی را می‌فرستد تا درباره شرایط صلح مذاکره کنند. خود را دعوت نکن، چون ایشان هم در عوض، تو را دعوت خواهند کرد. 13 بلکه وقتی مهمانی می‌دهی، فقیران، لنگان و شلان و باید بنشیند و حساب کند که آیا می‌تواند به خاطر من از مال و نایبانیان را دعوت کن. 14 آنگاه خدا در روز قیامت درستکاران، دارایی خود چشم ببوشد یا نه. 34 «نمک خوب است، اما اگر طعم تو را اجر خواهد داد، زیرا کسانی را خدمت کردی که نتوانستند و خاصیتش را از دست بدهد، چگونه می‌توان طعم و خاصیتش را به محبت را جبران کنند. 15 یکی از آنانی که بر سر سفره نشسته آن برگرداند؟ 35 نمک بی‌طعم و بی‌خاصیت حتی به درد کود زمین بود، چون این سخنان را شنید، گفت: «خوشا به حال کسی که هم نمی‌خورد. فقط باید آن را دور ریخت. هر که گوش شنوا دارد، در ضیافت ملکوت خدا شرکت کند!» 16 عیسی در جواب او بشنود!»

15 بسیاری از باجگیران و سایر مطرودین جامعه، اغلب گرد می‌آمدند تا سخنان عیسی را بشنوند. 2 اما فریسیان و علمای دین از او ایراد گرفتند که چرا با مردمان پدنام و پست، نشست و برخاست می‌کند و بر سر یک سفره می‌نشیند. 3 پس عیسی این مثل را برای ایشان آورد: 4 «اگر یکی از شما، صد گوسفند داشته باشد و یکی از آنها از گله دور بیفتد و گم شود، چه می‌کند؟ آیا آن نود و نه گوسفند را در صحرا نمی‌گذارد و به جستجوی آن گمشده نمی‌رود تا آن را پیدا کند. 5 وقتی آن را یافت با شادی بر دوش می‌گذارد 6 و به خانه می‌آید و دوستان و همسایگان را جمع می‌کند و می‌گوید: "با من شادی کنید، زیرا گوسفند گمشده خود را پیدا کرده‌ام." 7 به همین صورت، با توبه یک گناهکار گمراه و بازگشت او به سوی خدا، در آسمان شادی بیشتری رخ می‌دهد تا برای نود و نه نفر دیگر که گمراه و سرگردان نشده‌اند. 8 «پا زنی را در نظر بگیرید که ده سکه نقره داشته باشد و یکی را گم کند، آیا چراغ روشن نمی‌کند بسیاری را دعوت کرد. 17 وقتی همه چیز آماده شد، خدمتکار خود را فرستاد تا به دعوت‌شدگان بگوید، "تشریف بیاورید، همه چیز آماده است." 18 اما هر یک از دعوت‌شدگان به نوعی عذر و بهانه آوردند. یکی گفت که قطعه زمینی خریده است و باید برود آن را ببیند. 19 دیگری گفت که پنج جفت گاو خریده است و باید برود آنها را امتحان کند. 20 یکی دیگر نیز گفت که تازه ازدواج کرده و به همین دلیل نمی‌تواند بیاید. 21 «خدمتکار بازگشت و پاسخ دعوت‌شدگان را به اطلاع ارباب خود رسانید. ارباب به خشم آمد و به او گفت: "فوری به میدانها و کوچه‌های شهر برو و فقیران و مفلوجان و شلان و کوران را دعوت کن!" 22 وقتی این دستور اجرا شد، باز هنوز جای اضافی باقی بود. 23 پس ارباب به خدمتکارش گفت: "حال به شاهرها و کوره‌ها برو و هر که را می‌بینی به اصرار بیاور تا خانه من پر شود. 24 چون از آن کسانی که دعوت

و با دقت تمام گوشه و کنار خانه را نمی‌گردد و همه جا را جارو نمی‌کند تا آن را پیدا کند؟ **9** و وقتی آن را پیدا کرد، آیا تمام دوستان بیاید. **29** اما او در جواب گفت: سالهاست که من مثل یک غلام و همسایگان خود را جمع نمی‌کند تا با او شادی کنند؟ **10** به تو خدمت کرده‌ام و حتی یک بار هم از دست‌ورهای سرپیچی همین‌سان، فرشتگان خدا شادی می‌کنند از اینکه یک گناهکار توبه نکند و به سوی خدا بازگردد». **11** برای آنکه موضوع بیشتر روشن شود، عیسی این داستان را نیز بیان فرمود: «مردی دو پسر داشت. **12** روزی پسر کوچک به پدرش گفت: پدر، می‌خواهم سهمی که از بهترین گوساله پروری را که داشتیم، سر بریدی و برایش جشن گرفتی! دارایی تو باید پس از مرگت به من به ارث برسد، از هم اکنون به من **31** «پدرش گفت: پسر عزیزم، تو همیشه در کنار من بوده‌ای؛ و هر بدی. پس پدر موافقت نمود و دارایی خود را بین دو پسرش تقسیم کرد. **13** «چیزی نگذشت که پسر کوچکتر، هر چه داشت جمع کرد و به سرزمینی دور دست رفت. در آنجا تمام ثروت خود را در عیاشی‌ها و راهب‌های نادرست بر باد داد. **14** وقتی تمام پولهایش را خرج کرده بود، قحطی شدیدی در آن سرزمین پدید آمد، طوری که او سخت در تنگی قرار گرفت و نزدیک بود از گرسنگی بمیرد. **15** پس به ناچار رفت و به بندگی یکی از اهالی آن منطقه درآمد. او نیز وی را به مزرعه خود فرستاد تا خوکهایش را بچراند. **16** آن پسر به روزی افتاده بود که آرزو می‌کرد بتواند با خوراک خوکها، شکم خود را سیر کند؛ کسی هم به او کمکی نمی‌کرد. **17** «سرانجام روزی به خود آمد و فکر کرد: در خانه پدرم، خدمتکاران نیز خوراک کافی و حتی اضافی دارند، و من اینجا از گرسنگی هلاک می‌شوم! **18** پس بروم و خاست و نزد پدر رفته، به او بگویم: ای پدر، من در حق خدا و در حق تو گناه کرده‌ام، **19** و دیگر لیاقت این را ندارم که مرا پسر خود بدانی. خواهش می‌کنم مرا به نوکری خود بپذیر! **20** «پس بی‌درنگ برخاست و به سوی خانه پدر به راه افتاد. اما هنوز از خانه خیلی دور بود که پدرش او را دید و دلش به حال او سوخت و به استقبالش دوید و او را در آغوش گرفت و بوسید. **21** «پسر به او گفت: پدر، من در حق خدا و در حق تو گناه کرده‌ام، و دیگر لیاقت این را ندارم که مرا پسر خود بدانی. **22** «اما پدرش به خدمتکاران گفت: عجله کنید! بهترین جامه را از خانه بیاورید و به او بپوشانید! انگشتی به دستش و کفش به پایش کنید! **23** و گوساله پروری را بیاورید و سر برید تا جشن بگیریم و شادی کنیم! **24** چون این پسر من، مرده بود و زنده شد؛ گم شده بود و پیدا شده است! «پس ضیافت مفصلی بر پا کردند. **25** «در این اثنا، پسر بزرگ در مزرعه مشغول کار بود. وقتی به خانه بازمی‌گشت، صدای ساز و رقص و پایکوبی شنید. **26** پس یکی از خدمتکاران را صدا کرد و پرسید: چه خبر است؟ **27** «خدمتکار جواب داد: برادرت بازگشته و پدرت چون او را صحیح و سالم باز یافته، گوساله پروری را سر بریده و جشن گرفته است! **28** «برادر بزرگ خشم گرفت و حاضر نشد وارد

16 عیسی این حکایت را نیز برای شاگردان خود تعریف کرد: «مردی ثروتمند مباشری داشت که به حساب دارایی‌های او رسیدگی می‌کرد. اما به او خبر رسید که مباشرش اموال او را به هدر می‌دهد. **2** پس او را خواست و به او گفت: شنیده‌ام که اموال مرا حیف و میل می‌کنی! پس هر چه زودتر حساب‌هایت را ببند، چون از کار برکنارت خواهم کرد! **3** «مباشر پیش خود فکر کرد: حالا چه کنم؟ وقتی از این کار برکنار شدم، نه قدرت بیل زدن دارم، و نه غروم اجازه می‌دهد گدایی کنم. **4** فهمیدم چه کنم! باید کاری کنم که وقتی از اینجا می‌روم، دوستان زیادی داشته باشم تا از من نگهداری کنند. **5** «پس هر یک از بدهکاران ارباب خود را فرا خواند و با ایشان گفتگو کرد. از او پرسید: چقدر به ارباب من بدهکاری؟ **6** «جواب داد: صد حلب روغن زیتون. «مباشر گفت: درست است. این هم قضی است که امضا کرده‌ای. پاره‌اش کن و در یک قبض دیگر، بنویس پنجاه حلب! **7** «از دیگری پرسید: تو چقدر بدهکاری؟ «جواب داد: صد خروار گندم. «به او گفت: قبض خود را بگیر و به جای آن بنویس هشتاد خروار! **8** «آن مرد ثروتمند، مباشر متقلب را تحسین کرد، زیرا با زیرکی عمل کرده بود! در واقع، مردمان این دنیا در روابط خود با دنیای پیرامون خود، زیرکتر از فرزندان نور هستند. **aiōn** **9** **g165** به شما می‌گویم که از مال و منال دنیایی خود استفاده کنید تا دوستانی برای خود بیابید. آنگاه وقتی اموال زمینی‌تان از میان رفت، در مسکنهای جاودانی پذیرفته خواهید شد. **aiōnios g166** **10** «اگر در کارهای کوچک درستکار باشید، در کارهای بزرگ نیز درستکار خواهید بود؛ و اگر در امور جزئی نادرست باشید، در انجام وظایف بزرگ نیز نادرست خواهید بود. **11** پس اگر در مورد ثروتهای دنیوی، امین و درستکار نبودید، چگونه در خصوص ثروتهای حقیقی در آسمان به شما اعتماد خواهند کرد؟ **12** و اگر در مال دیگران

خیانت کنید، چه کسی مال خود شما را به دستتان خواهد سپرد؟ می‌توانید به سخنان ایشان توجه کنید. 30 «آن ثروتمند جواب داد: نه، هیچ خدمتکاری نمی‌تواند به دو ارباب خدمت کند، زیرا یا از یکی نفرت خواهد داشت و به دیگری مهر خواهد ورزید، و یا سرسپرده یکی خواهد بود و دیگری را خوار خواهد شمرد. همچنین نمی‌توانید هم بنده خدا باشید و هم بنده پول.» 14 فریسی‌ها وقتی این سخنان را شنیدند، او را مسخره کردند، زیرا که پولدوست بودند. توجه نخواهند کرد و به راه راست هدایت نخواهند شد.»

15 عیسی به ایشان فرمود: «شما دوست دارید خود را در نظر مردم عادل و درستکار نشان دهید، اما خدا از دل شما باخبر است. آنچه مردم برایش ارزش بسیاری قائل‌اند، در نظر خدا نفرت‌انگیز و ناپسند است. 16 تا پیش از موعظه‌های یحیی، تورات موسی و نوشته‌های انبیا راهنمای شما بودند. اما حال که یحیی مژده فرا رسیدن ملکوت خدا را داده است، مردم می‌کشند به زور وارد آن گردند. 17 اما این بدان معنی نیست که تورات اعتبار خود را از دست داده باشد. آسانتر است که آسمان و زمین از میان بروند تا نقطه‌ای از تورات بیفتد. 18 «هر که زن خود را طلاق دهد و با زن دیگری ازدواج کند، زنا کرده است، و هر مردی نیز که با زن طلاق داده شده‌ای ازدواج کند، مرتکب زنا شده است.» 19 عیسی فرمود: «مرد ثروتمندی بود که جامه‌های نفیس و گرانبها می‌پوشید و هر روز به عیش و نوش و خوشگذرانی می‌پرداخت. 20 فقیری زخم‌آلود نیز بود، به نام ایلعازر، که او را کنار دروازه خانه آن ثروتمند می‌گذاشتند. 21 ایلعازر آرزو می‌داشت که از پس مانده خوراک او، شکم خود را سیر کند. حتی سگها نیز می‌آمدند و زخمهایش را می‌لیسیدند. 22 «سرانجام آن فقیر مرد و فرشته‌ها او را نزد ابراهیم بردند، جایی که نیکان به سر می‌برند. آن ثروتمند هم مرد و او را دفن کردند، 23 اما روحش به دنیای مردگان رفت. در آنجا، در همان حالی که عذاب می‌کشید، به بالا نگاه کرد و از دور ابراهیم را دید که ایلعازر را کنارش ایستاده است.

(Hadēs g86) 24 پس فریاد زد: ای پدرم ابراهیم، بر من رحم کن و ایلعازر را به اینجا بفرست تا فقط انگشتش را در آب فرو ببرد و زبانم را خنک سازد، چون در میان این شعله‌ها عذاب می‌کشم! 25 «اما ابراهیم به او گفت: فرزندانم، به خاطر بیاور که تو در زندگی، هر چه می‌خواستی، داشتی، اما ایلعازر از همه چیز محروم بود. پس حالا او در آسایش است و تو در عذاب! 26 از این گذشته، شکاف عمیقی ما را از یکدیگر جدا می‌کند، به طوری که نه ساکنین اینجا می‌توانند به آن سو بیایند و نه ساکنین آنجا به این سو. 27 «مرد ثروتمند گفت: ای پدرم ابراهیم، پس التماس می‌کنم که او را به خانه پدرم بفرستی، 28 تا پنج برادر مرا از وجود این محل رنج و عذاب آگاه سازد، مباد آنان نیز پس از مرگ به اینجا بیایند! 29 ابراهیم فرمود: موسی و انبیا بارها و بارها ایشان را از این امر آگاه ساخته‌اند. برادرانت

«ملکوت خدا کی آغاز خواهد شد؟» عیسی جواب داد: «ملکوت توجهی به مردم دارم، 5 اما چون این زن مدام مایهٔ دردمر می‌شود، خدا با علامت قابل دیدن آغاز نخواهد شد. 21 و نخواهند گفت که پس حقت را خواهم ستانند، تا دیگر مرا به ستوه نیاورد.» 6 آنگاه در این گوشه یا آن گوشه زمین آغاز شده است، زیرا ملکوت خدا در عیسی خداوند فرمود: «ببینید این قاضی بی‌انصاف چه می‌گوید! میان شماست.» 22 کمی بعد، در این باره به شاگردان خود فرمود: 7 اگر چنین شخص بی‌انصافی، راضی شود به داد مردم برسد، آیا «زمانی می‌رسد که آرزو خواهید کرد حتی برای یک روز هم که شده، خدا به داد برگزیدگان خود که شبانه روز به درگاه او دعا و التماس با شما باشم، اما این آرزو برآورده نخواهد شد. 23 به شما خبر می‌کنند، نخواهد رسید؟ 8 یقین بدانید که خیلی زود دعای ایشان را خواهد رسید که من بازگشته‌ام و در فلان جا هستم. اما باور نکنید و اجابت خواهد فرمود. اما سؤال اینجاست که وقتی پسر انسان به دنبال من نگرید. 24 زیرا همان‌طور که صاعقه در یک لحظه این دنیا بازگردد، چند نفر را خواهد یافت که ایمان داشته باشند؟» می‌درخشد و آسمان را از یک کران تا کران دیگر روشن می‌سازد، پسر 9 سپس برای کسانی که به پاکی و پرهیزگاری خود می‌بالیدند و سایر انسان نیز در روز آمدنش چنین خواهد بود. 25 اما پیش از آن، لازم مردم را حقیر می‌شمردند، این داستان را تعریف کرد: 10 «دو نفر به است که زحمات بسیاری متحمل گرد و توسط این قوم طرد شوم. معبد رفتند تا دعا کنند؛ یکی، فریسی مغروری بود و دیگری، باجگیری 26 «زمان ظهور پسر انسان مانند روزگار نوح خواهد بود. 27 مردم بدانم. 11 فریسی کناری ایستاد و با خود چنین دعا کرد: ای خدا تو سرگرم عیش و نوش و میهمانی و عروسی بودند تا آن روز که نوح را شکر می‌کنم که من مانند سایر مردم، خصوصاً مانند این باجگیر، وارد کشتی شد. آنگاه سیل آمد و همه را نابود کرد. 28 «در آن گناهکار نیست. نه دزدی می‌کنم، نه به کسی ظلم می‌کنم و نه زمان، دنیا مانند زمان لوط خواهد بود که مردم غرق کارهای روزانه‌شان مرتکب زنا می‌شوم. 12 در هفته دو بار روزه می‌گیرم و از هر چه که بودند؛ می‌خوردند و می‌نوشیدند؛ خرید و فروش می‌کردند؛ می‌کاشتند به دست می‌آورم، یک دهم را در راه تو می‌دهم. 13 «اما آن باجگیر و می‌ساختند، 29 تا صبح روزی که لوط از شهر سدوم بیرون آمد و گناهکار در فاصله‌ای دور ایستاد و به هنگام دعا، حتی جرأت نکرد از آتش و گوگرد از آسمان بارید و همه چیز را از بین برد. 30 بله، آمدن خجالت سر خود را بلند کند، بلکه با اندوه به سینه خود زده، گفت: پسر انسان نیز چنین خواهد بود. 31 «در آن روز، کسی که بر پشت خدایا، بر من گناهکار رحم فرما! 14 «به شما می‌گویم که این مرد بام خانه باشد برای بردن اموالش به داخل خانه باز نگردد؛ و کسی گناهکار، بخشیده شد و به خانه رفت، اما آن فریسی خودپسند، از که در مزرعه باشد، به خانه باز نگردد. 32 به خاطر بیاورید بر سر زن بخشش و رحمت خدا محروم ماند. زیرا هر که بکشد خود را بزرگ لوط چه آمد! 33 هر که بخواد جان خود را حفظ کند، آن را از جلوه دهد، خوار خواهد شد، اما کسی که خود را فروتن سازد، دست خواهد داد؛ اما هر که جانش را از دست بدهد، آن را حفظ سرپند خواهد گردید.» 15 مردم کودکان خود را نزد عیسی آوردند تا خواهد کرد. 34 در آن شب، دو نفر که بر یک تخت خوابیده بر سر ایشان دست بگذارد و برکشان دهد. اما شاگردان عیسی وقتی باشند، یکی برده خواهد شد و دیگری خواهد ماند. 35 دو زن که این را دیدند، آنها را سرزنش کردند. 16 اما عیسی کودکان را نزد در کنار هم سرگرم آرد کردن گندم باشند، یکی برده خواهد شد خود فرا خواند و به شاگردان فرمود: «بگذارید کودکان نزد من بیایند و دیگری خواهد ماند. 36 دو مرد نیز که در مزرعه کار می‌کنند، مانع ایشان نشوید. زیرا ملکوت خدا مال کسانی است که مانند این یکی برده شده، و دیگری برجای خواهد ماند.» 37 شاگردان از کودکان هستند. 17 برآستی به شما می‌گویم که هر که ملکوت عیسی پرسیدند: «خداوند، به کجا برده خواهد شد؟» عیسی فرمود: «جایی که لاشه باشد، لاشخورها در آنجا جمع خواهند شد!»

18

روزی عیسی برای شاگردانش مثلی آورد تا نشان دهد که لازم است همیشه دعا کنند و تا جواب دعای خود را نگرفته‌اند، از دعا کردن باز نایستند. 2 پس چنین فرمود: «در شهری، قاضی‌ای بود که نه از خدا می‌ترسید و نه اعتنایی به مردم می‌کرد. 3 بیهوشی از اهالی همان شهر، دائماً نزد او می‌آمد و می‌گفت: «در این دعوای حقوقی، حق مرا از دشمنم بگیر.» 4 قاضی تا مدتی اعتنایی به شکایت او نکرد. اما سرانجام با خود گفت: با اینکه نه از خدا می‌ترسم و نه در آسمان باشد نه بر زمین! آنگاه بیا و مرا پیروی کن!» 23 ولی وقتی

آن مرد این را شنید، اندوهگین از آنجا رفت، زیرا ثروت زیادی داشت. باجگیران بود؛ **3** او می‌خواست ببیند عیسی کیست، اما به سبب **24** در همان حال که می‌رفت، عیسی او را می‌نگریست. سپس رو به ازدحام مردم نمی‌توانست، چون کوتاه‌قد بود. **4** پس جلو دوید و از شاگردان کرد و فرمود: «برای ثروتمندان چه سخت است ورود به درخت چناری که در کنار راه بود، بالا رفت تا از آنجا عیسی را ملکوت خدا. **25** گذشتن شتر از سوراخ سوزن آسانتر است از وارد ببیند. **5** وقتی عیسی نزدیک درخت رسید، به بالا نگاه کرد و او را به شدن شخص ثروتمند به ملکوت خدا!» **26** کسانی که این سخن را نام صدا زد و فرمود: «زُکی، بشتاب و پایین بیا! چون امروز باید به شنیدند، گفتند: «پس چه کسی در این دنیا می‌تواند نجات پیدا خانه تو بیایم و مهمانت باشم!» **6** زُکی با عجله پایین آمد و با کند؟» **27** عیسی فرمود: «آنچه از نظر انسان غیرممکن است، برای هیجان و شادی، عیسی را به خانه خود برد. **7** تمام کسانی که این خدا ممکن است.» **28** پطرس گفت: «ما خانه و زندگی‌مان را رها واقعه را دیدند، گله و شکایت سر داده، با ناراحتی می‌گفتند: «او کرده‌ایم تا از تو پیروی کنیم.» **29** عیسی جواب داد: «خاطرجمع میهمان یک گناهکار بدنام شده است!» **8** اما زُکی در حضور باشید، اگر کسی به خاطر ملکوت خدا، مانند شما خانه، زن و عیسی خداوند ایستاد و گفت: «سرور من، اینک نصف دارایی فرزندان، برادران و خواهران، و پدر و مادر خود را ترک کند، **30** در همین دنیا چندین برابر به او عوض داده خواهد شد و در عالم آینده نیز زندگی جاوید را خواهد یافت.» (aiōn g165, aiōnios g166)

31 سپس آن دوازده شاگرد را نزد خود گرد آورد و به ایشان فرمود: این مرد نیز یکی از فرزندان ابراهیم است. **10** زیرا پسر انسان آمده «چنانکه می‌دانید، ما به سوی اورشلیم می‌رویم. وقتی به آنجا برسیم، تا گمشده را بجوید و نجات بخشید.» **11** هنگامی که عیسی به تمام آنچه که انبیای پیشین درباره پسر انسان پیشگویی کرده‌اند، اورشلیم نزدیک می‌شد، داستانی تعریف کرد تا نظر بعضی اشخاص را عملی خواهد شد. **32** در آنجا او را به رومی‌ها تحویل خواهند داد، و درباره ملکوت خدا اصلاح کند، چون تصور می‌کردند که ملکوت آنها او را مسخره کرده، به او بی‌احترامی خواهند کرد و به صورتش آب خدا همان موقع آغاز خواهد شد. **12** پس چنین فرمود: «روزی دهان خواهند انداخت، **33** شلاقش خواهند زد و خواهند کشت. نجیب‌زاده‌ای به سرزمینی دوردست احضار شد تا به مقام پادشاهی اما در روز سوم او زنده خواهد شد!» **34** اما شاگردان چیزی از منصوب شود و به سرزمین خود برگردد. **13** اما پیش از عزیمت، ده سخنان او درک نکردند، و مفهوم آنها از ایشان مخفی نگاه داشته نفر از دستیاران خود را فراخواند و به هر یک، سکهای طلا داد تا در شد، و متوجه نبودند درباره چه سخن می‌گوید. **35** ایشان در طی غیاب او به تجارت پیروانند. **14** اما برخی از اهالی آن ایالت که با او راه به نزدیکی شهر اریحا رسیدند. در کنار راه، مردی نابینا نشسته مخالف بودند، نمایندگان به حضور امپراتور فرستادند تا اطلاع دهند بود و گدایی می‌کرد. **36** چون صدای رفت و آمد مردم را شنید، که مایل نیستند آن نجیب‌زاده بر آنان حکمرانی کند. **15** «اما آن پرسید: «چه خبر است؟» **37** گفتند: «عیسی ناصری در حال عبور شخص به مقام پادشاهی منصوب شد و به ایالت خود بازگشت و است!» **38** بلافاصله فریادکنان گفت: «ای عیسی، ای پسر داوود، دستیاران خود را فراخواند تا ببیند با پولش چه کرده‌اند و چه مقدار بر من رحم کن!» **39** آنانی که پیشاپیش عیسی می‌رفتند، بر سرش سود به دست آورده‌اند. **16** «پس اولی آمد و گفت: «سرورم، سکه تو فریاد زدند: «ساکت شو!» اما او صدایش را بلندتر می‌کرد که: «ای ده سکه دیگر سود آورده است.» **17** «پادشاه گفت: «آفرین بر تو، پسر داوود، به من رحم کن!» **40** عیسی ایستاد و دستور داد او را ای خدمتگذار خوب! چون در کار و مسئولیت کوچکی که به تو نذرش بیاورند. وقتی مرد نابینا نزدیک شد، عیسی از او پرسید: «چه سپردم، امین بودی، حکمرانی ده شهر را به تو واگذار می‌کنم!» می‌خواهی برایت بکنم؟» جواب داد: «سرور من، می‌خواهم بینا شوم.» **42** عیسی فرمود: «بسیار خوب، بینا شو! ایمانت تو را شفا آورده است.» **19** «به او نیز گفت: «بسیار خوب! تو نیز حاکم پنج داده است!» **43** همان لحظه آن کور، بینایی خود را بازیافت و در شهر باش!» **20** «اما سومی همان مبلغی را که در ابتدا گرفته بود، حالی که خدا را شکر می‌کرد، از پی عیسی به راه افتاد. وقتی مردم بدون کم و زیاد پس آورد و گفت: «سرورم، من سکه تو را در پارچه‌ای پیچیدم و در جای امنی نگاه داشتم. **21** من از تو می‌توسیدم، چرا که مرد سختگیری هستی. چیزی را که متعلق به تو نیست می‌گیری، **19** عیسی وارد اریحا شد و از میان شهر می‌گذشت. **2** در اریحا شخص ثروتمندی زندگی می‌کرد، به نام «زُکی» که رئیس سرزنش کرده، گفت: «ای خادم بدکار، تو با این سخنان خودت را

محکوم کردی! تو که می‌دانستی من اینقدر سختگیر هستم که چیزی نخواهند کشید. حتی نخواهند گذاشت سنگی بر سنگی دیگر باقی را که مال من نیست می‌گیرم و از جایی که نکاشته‌ام، محصول بماند، بلکه همه چیز را زیر و رو خواهند کرد. زیرا فرصتی را که خدا درو می‌کنم، 23 پس چرا پولم را به صرافان ندادی تا وقتی از سفر به تو داده بود، رد کردی!» 45 سپس وارد معبد شد و کسانی را که برمی‌گردم سودش را بگیرم؟» 24 «آنگاه به حاضران فرمود که سکه را در آنجا مشغول خرید و فروش بودند، بیرون کرد و بساط آنان را در از او بگیرند و به آن خدمتکاری بدهند که ده سکه سود آورده بود. هم ریخت، 46 و به ایشان گفت: «کتاب مقدس می‌فرماید که "خانه 25" گفتند: قربان، او خودش به اندازه کافی دارد!» 26 «پادشاه من خانه دعا خواهد بود»، اما شما آن را لانهٔ دزدان ساخته‌اید.» جواب داد: بله، این حقیقت همیشه صادق است که کسی که 47 از آن پس عیسی هر روز در خانهٔ خدا تعلیم می‌داد. کاهنان بتوانند آنچه را که دارد خوب به کار ببرد، به او باز هم بیشتر داده اعظم، علمای دین و مشایخ قوم در پی فرصتی بودند تا او را بکشند، می‌شود، ولی کسی که کارش را درست انجام ندهد، آن را هر چقدر 48 اما راهی پیدا نمی‌کردند، چون مردم همواره گرد او جمع می‌شدند هم کوچک باشد از دست خواهد داد. 27 و اما مخالفینی که تا سخنانش را بشنوند.

20 نمی‌خواستند من بر آنان حکومت کنم، ایشان را اکنون به اینجا بیاورید و در حضور من، گرد بزنید.» 28 پس از بیان این حکایت، عیسی پیشاپیش دیگران، به سوی اورشلیم به راه افتاد. 29 وقتی به بیت‌فاجی و بیت‌عنیا واقع در کوه زیتون رسیدند، دو نفر از شاگردان خود را جلوتر فرستاد، 30 و به ایشان فرمود: «به دهکده‌ای که در مقابل شماست بروید. هنگامی که وارد شدید، کُرّهٔ الاغی را خواهید دید که بسته‌اند. تا به حال کسی بر آن سوار نشده است. آن را باز کنید و به اینجا بیاورید. 31 اگر کسی پرسید: "چرا کُرّه را باز می‌کنید؟" بگویید: "خداوند لازم دارد!"» 32 آن دو شاگرد رفتند و کُرّهٔ الاغ را همان‌گونه که عیسی فرموده بود، یافتند. 33 وقتی آن را باز می‌کردند، صاحبانش پرسیدند: «چه می‌کنید؟ چرا کُرّه الاغ را باز می‌کنید؟» 34 جواب دادند: «خداوند لازم دارد!» 35 پس کُرّه الاغ را نزد عیسی آوردند، و جامه‌های خود را بر آن انداختند تا او سوار شود. 36 هنگامی که عیسی به راه افتاد، مردم ردهای خود را در مقابل او، روی جاده پهن می‌کردند. 37 وقتی به سرازیری کوه زیتون رسیدند، گروه انبوه پیروانش فریاد شادی برآورده، برای همه معجزات و کارهای عجیبی که او انجام داده بود، خدا را شکر می‌کردند، 38 و می‌گفتند: «مبارک باد پادشاهی که به نام خداوند می‌آید! آرامش در آسمان، و جلال در عرش برین باد!» 39 آنگاه برخی از فریسیان که در میان جمعیت بودند، به عیسی گفتند: «استاد، پیروانت را امر کن که ساکت باشند!» 40 عیسی جواب داد: «اگر آنان ساکت شوند، سنگهای کنار راه بانگ شادی برخواند آورد!» 41 اما همین که به اورشلیم نزدیک شدند و عیسی شهر را از دور دید، برای آن گریست، 42 و گفت: «کاش می‌توانستی درک کنی که امروز چه چیزی برای آرامش و صلح می‌آورد، اما اکنون از دیدگانت پنهان شده است!» 43 به‌زودی دشمنان، در پشت همین دیوارها، سنگرها ساخته، از هر سو تو را محاصره کرده، عرصه را بر تو تنگ خواهند نمود. 44 آنگاه تو را با خاک یکسان کرده، ساکنات را به خاک و خون

گفتند: «چطور ممکن است باغبانها چنین کاری کنند!» 17 عیسی ابراهیم، خدای اسحاق و خدای یعقوب نام می‌برد. 38 بدین‌سان، نگاهی به ایشان کرد و گفت: «پس منظور کلام خدا چیست که خدا، خدای زندگان است و نه مردگان، زیرا در نظر خدا، همه زنده می‌گویند: «سنگی که معماران دور افکندند، سنگ اصلی ساختمان هستند!» 39 چند نفر از علمای دین که آنجا ایستاده بودند، گفتند: «شده است؟» 40 هر کس بر آن سنگ بیفتد، خرد خواهد شد و اگر «استاد، بسیار خوب جواب دادی!» 40 پس از آن دیگر کسی آن سنگ بر کسی بیفتد، او را له خواهد کرد!» 19 وقتی کاهنان جرأت نکرد سؤالی از او بپرسد. 41 اما این بار عیسی خود سؤالی از اعظم و علمای دین این داستان را شنیدند، خواستند همان‌جا او را ایشان کرد. او فرمود: «چرا می‌گویند که مسیح موعود پسر داوود دستگیر کند، چون فهمیدند که منظور عیسی از باغبانهای ظالم در است؟ 42 در حالی که خود داوود، در کتاب زبور می‌گوید: «خداوند این منّ، خود آنهاست. اما این کار را نکردند، زیرا از مردم ترسیدند. به خداوند من گفت: به دست راست من بنشین 43 از دشمنان را 20 از این رو می‌کوشیدند او را وادار کنند سخنی بگویند تا از آن، به زیر پایت بیفکنم.» 44 اگر داوود مسیح را «خداوند من» می‌خواند، علیه خودش استفاده کنند و او را به مقامات رومی تحویل دهند. به چگونه ممکن است مسیح پسر او باشد؟» 45 سپس در حالی که همین منظور چند مأمور مخفی نزد او فرستادند که خود را صادق و مردم به او گوش می‌دادند، رو به شاگردان خود کرد و گفت: 46 «از درستکار نشان می‌داند. 21 ایشان به عیسی گفتند: «استاد، ما این علمای متظاهر دینی دوری کنید که دوست دارند با قباهای بلند، می‌دانیم که آنچه تو می‌گویی و تعلیم می‌دهی، راست و درست خودنمایی کنند و به هنگام عبور از کوچه و بازار، مردم به ایشان است. ما می‌دانیم که تو بدون توجه به مقام و موقعیت افراد، همیشه تعظیم کنی؛ و چقدر دوست دارند که در کنیسه‌ها بهترین‌جا را حقیقت را می‌گویی و راه خدا را به‌درستی تعلیم می‌دهی. 22 آیا داشته باشند و در ضیافت‌ها بر صدر مجلس بنشینند. 47 اما حتی ما باید به دولت روم خراج بدهیم یا نه؟» 23 عیسی که متوجه وقتی دعاهای طولانی می‌کنند و تظاهر به دینداری می‌نمایند، تمام مکر و حیله ایشان شده بود، گفت: 24 «سکه‌ای به من نشان هوش و حواسشان به این است که چگونه اموال بیوه‌زان را تصاحب دهید. نقش و نام چه کسی بر روی آن است؟» جواب دادند: «قیصر کنند. از این رو مجازات آنان بسیار شدید خواهد بود.»

21 روم. 25 فرمود: «مال قیصر را به قیصر بدهید، و مال خدا را به خدا!» 26 به این ترتیب، تلاش آنان برای به دام انداختن عیسی بی‌نتیجه ماند و از جواب او مات و مبهوت ماندند و دیگر حرفی نزدند. 27 سپس عده‌ای از صدوق‌ها که منکر قیامت هستند نزد او آمدند و پرسیدند: 28 «استاد، در تورات موسی آمده است که اگر مردی بی‌اولاد فوت شود، برادر آن مرد باید آن زن بیوه را به همسری بگیرد، و برای برادر خود نسلی باقی بگذارد. 29 حال، هفت برادر بودند؛ اولی زنی گرفت و بی‌اولاد مُرد. 30 برادر کوچکترش با آن بیوه ازدواج کرد و او هم بی‌اولاد مُرد. 31 به این ترتیب، تا برادر هفتم، همه یکی پس از دیگری، با آن زن ازدواج کردند و همه نیز بی‌اولاد مُردند. 32 در آخر، آن زن نیز مُرد. 33 حال در روز قیامت، آن زن، همسر کدام یک از این برادران خواهد بود؟ چون او در واقع زن همه ایشان بوده است.» 34 عیسی جواب داد: «ازدواج، برای مردم فانی این دنیا است؛ 35 aiōn g165 اما کسانی که شایسته شمرده شوند که به عالم آینده و قیامت مردگان برسند، نه زن خواهند گرفت و نه شوهر خواهند کرد. 36 aiōn g165) دیگر نخواهند مُرد، زیرا همچون فرشتگان خواهند بود. ایشان فرزندان خدا هستند، زیرا فرزندان قیامت‌اند. 37 «اما درباره زنده شدن مردگان، موسی به روشنی نشان داد که قیامت وجود خواهد داشت. زیرا وقتی موسی بازگو می‌کند که چگونه خدا در بوته سوزان بر او ظاهر شد، از خدا به عنوان خدای

دنيا، زمین لرزه‌های عظیم، قطعی‌ها و بیماریهای مسری پدید خواهد آمد و در آسمان نیز چیزهای عجیب و هولناک دیده خواهد شد. نخواهد شد. 34 «پس مراقب باشید! نگذارید پرخوری، میگساری و 12 «اما قبل از این وقایع، دوره آزار و جفا و شکنجه پیش خواهد آمد. غم و غصه‌های زندگی، دلتان را سنگین سازد و آن روز مانند دمی شما را به خاطر نام من، به کنیسه‌ها و زندانها خواهد سپرد، و به حضور پادشاهان و والیان خواهد کشاند. 13 اما این فرصتی خواهد آمد. 36 پس هر لحظه مراقب باشید و همیشه دعا کنید تا از این بود تا درباره من شهادت دهید. 14 پس پیشاپیش نگران نباشید که رویدادهای وحشتناک در امان بوده، در حضور پسر انسان بایستید.» چگونه از خود دفاع کنید، 15 زیرا به شما خواهم آموخت که چه 37 به این ترتیب، او هر روز در معبد به تعلیم مردم می‌پرداخت و بگوید، به طوری که هیچ‌یک از دشمنانتان، یارای پاسخگویی و هنگام عصر نیز از شهر خارج شده، شب را در کوه زیتون به صبح ایستادگی در مقابل شما را نخواهند داشت! 16 پدر و مادر و برادران می‌رساند. 38 مردم نیز از صبح زود برای شنیدن سخنانش در معبد و بستگان و دوستانان به شما خیانت خواهند کرد و شما را تسلیم جمع می‌شدند.

22 دشمن خواهند کرد؛ و برخی از شما کشته خواهید شد؛ 17 تمام عید فطیر که به پَسَح نیز معروف است نزدیک می‌شد. مردم دنیا به خاطر نام من از شما متفر خواهد شد. 18 اما موبی از سر شما گم نخواهد شد! 19 اگر تا به آخر تحمل کنید، جانهای خود را نجات خواهید داد. 20 «اما هرگاه دیدید که اورشلیم به محاصره دشمن درآمده، بدانید که زمان نابودی آن فرا رسیده است. 21 آنگاه کسانی که در یهودیه هستند، به تپه‌های اطراف فرار کنند و آتانی که در اورشلیم هستند از شهر بیرون بروند و کسانی که در بیرون شهر هستند، به شهر باز نگردند. 22 زیرا آن زمان، هنگام مجازات خواهد بود، روزهایی که تمام هشدارهای انبیا تحقق خواهد یافت. 23 وای به حال زنانی که در آن زمان آبستن باشند یا کودک شیرخوار داشته باشند. زیرا این قوم دچار مصیبت سختی شده، خشم و غضب خدا بر آنان عارض خواهد شد؛ 24 ایشان به دم شمشیر خواهند افتاد و یا اسیر شده، به سرزمینهای بیگانه تبعید خواهند گشت. اورشلیم نیز به دست بیگانگان افتاده، پایمال خواهد شد تا زمانی که دوره تسلط بیگانگان به پایان رسد. 25 «آنگاه در آسمان اتفاقات عجیبی خواهد افتاد و در خورشید و ماه و ستارگان، علائم هولناکی دیده خواهد شد. بر روی زمین، قومه‌ها از غرش دریاها و خروش امواج آن، آشفته و پریشان خواهند شد. 26 بسیاری از تصور سرنوشت هولناکی که در انتظار دنیاست، ضعف خواهند کرد؛ زیرا نیروهایی که زمین را نگاه داشته‌اند، به لرزه در خواهند آمد. 27 آنگاه تمام مردم روی زمین پسر انسان را خواهند دید که در ابری، با قدرت و شکوه عظیم می‌آید. 28 پس وقتی این رویدادها آغاز می‌شوند، بایستید و به بالا نگاه کنید، زیرا نجات شما نزدیک است!» 29 سپس این مثل را برایشان زد: «درخت انجیر یا سایر درختان را بنگرید. 30 وقتی شکوفه می‌کند، بی‌آنکه کسی به شما بگوید، می‌فهمید تابستان نزدیک است. 31 همین‌طور نیز وقتی تمام این نشانه‌ها را ببینید، بدانید که به‌زودی ملکوت خدا آغاز خواهد شد. 32 «براستی به شما می‌گویم که تا این چیزها اتفاق نیفتد، این نسل از میان نخواهد

تقسیم کنید، **18** زیرا به شما می‌گویم که من تا زمان برقراری ملکوت **38** گفتند: «استاد، دو شمشیر داریم.» اما عیسی فرمود: «بس خدا، دیگر از این محصول انگور نخواهم نوشید.» **19** سپس نان را است! **39** آنگاه عیسی همراه شاگردان خود، از آن بالاخانه بیرون برداشت و خدا را شکر نمود و آن را پاره کرد و به ایشان داد و گفت: آمد و طبق عادت به کوه زیتون رفت. **40** در آنجا به ایشان گفت: «این بدن من است که در راه شما فدا می‌شود. این را به یاد من به «دعا کنید تا وسوسه بر شما غلبه نکند!» **41** سپس به اندازه پرتاب جا آورید.» **20** به همین ترتیب، پس از شام، جامی دیگر برداشت یک سنگ دورتر رفت و زانو زد و چنین دعا کرد: **42** «ای پدر، اگر و گفت: «این جام، نشانه عهد جدید میان خدا و قومش است، خواست توست، این جام رنج و عذاب را از مقابل من بردار، اما عهدی که با خون خود آن را مهر می‌کنم. خون من در راه شما ریخته خواست تو را می‌خواهم، نه خواست خود را.» **43** آنگاه از آسمان می‌شود. **21** اما اینجا، سر همین سفره، کسی نشسته است که خود فرشته‌ای ظاهر شد و او را تقویت کرد. **44** پس او با شدت بیشتری را دوست ما می‌داند، ولی او همان کسی است که به من خیانت به دعا ادامه داد، و از کشمکش روحی آنچنان در رنج و عذاب می‌کند. **22** پسر انسان باید مطابق نقشه خدا کشته شود، اما وای بود که عرق او همچون قطره‌های درشت خون بر زمین می‌چکید. به حال کسی که او را تسلیم دشمن می‌کند!» **23** شاگردان شروع **45** سرانجام، برخاست و نزد شاگردان برگشت و دید که از فرط غم و کردند به پرسیدن از یکدیگر که کدام یک از ایشان دست به چنین اندوه، به خواب رفته‌اند. **46** پس به ایشان گفت: «چرا خوابیده‌اید؟ کاری خواهد زد! **24** در ضمن بین شاگردان این بحث درگرفت که برخیزید و دعا کنید تا وسوسه بر شما غلبه نکند!» **47** این کلمات کدام یک از ایشان بزرگتر است. **25** عیسی به ایشان گفت: «در این هنوز بر زبان او بود که ناگاه گروهی با هدایت یهودا، یکی از دوازده دنیا، پادشاهان و بزرگان به زیر دستانشان دستور می‌دهند و آنها هم چاره‌ای جز اطاعت ندارند. **26** اما در میان شما کسی از همه بزرگتر عیسی را بوسید. **48** عیسی به او گفت: «یهودا، آیا پسر انسان را با است که خود را کوچکتر از همه بداند و به دیگران خدمت کند. بوسه‌ای تسلیم می‌کنی؟» **49** اما شاگردان، وقتی متوجه جریان شدند، **27** در این دنیا، ارباب بر سر سفره می‌نشیند و نوکرانش به او خدمت فریاد زدند: «استاد، آیا اجازه می‌دهید بجنبیم؟ شمشیرهایمان حاضر می‌کنند. اما اینجا بین ما اینطور نیست، چون من خدمتگزار شما است!» **50** همان لحظه یکی از ایشان به روی خادم کاهن اعظم هستم. **28** و شما کسانی هستید که در سختیهای من، نسبت به من شمشیر کشید و گوش راست او را برید. **51** عیسی بلافاصله گفت: وفادار بوده‌اید؟ **29** از این رو، همان‌گونه که پدرم به من اجازه داده «دیگر بس است!» سپس گوش او را لمس کرد و شفا داد. **52** آنگاه است تا فرمانروایی کنم، من نیز به شما اجازه می‌دهم که در سلطنت عیسی به کاهنان اعظم، فرماندهان محافظین معبد و مشایخی که آن من شریک شوید، **30** و بر سر سفره من بنشینید و بخورید و بنوشید، گروه را رهبری می‌کردند، گفت: «مگر دزد فراری هستم که با چوب و بر تختها نشسته، بر دوازده قبیله اسرائیل فرمانروایی کنید. **31** «ای و چماق و شمشیر به سراغم آمده‌اید؟ **53** من هر روز با شما در شمعون، شمعون، شیطان می‌خواست همگی شما را بیازماید و همانند معبد بودم؛ چرا در آنجا مرا نگرفید؟ اما اکنون زمان شماست، زمان گندم، غریبال کند؟ **32** اما من برای تو دعا کردم تا ایمانت از بین فرمانروایی ظلمت!» **54** به این ترتیب او را گرفته، به خانه کاهن نرود. پس وقتی توبه کردی و به سوی من بازگشتی، ایمان برادرانت را اعظم بردند. پطرس نیز از دور ایشان را دنبال کرد. **55** سربازان در تقویت و استوار کن!» **33** شمعون گفت: «خداوند، من حاضرم با حیاط آتشی روشن کردند و دور آن نشستند. پطرس نیز در میان ایشان تو به زندان بروم، حتی با تو بمیرم!» **34** عیسی فرمود: «پطرس، بدان نشست. **56** در این هنگام، کنیزی، چهره پطرس را در نور آتش دید که همین امشب، پیش از بانگ خروس، سه بار مرا انکار کرده، و او را شناخت و گفت: «این مرد هم با عیسی بود!» **57** اما پطرس خواهی گفت که مرا نمی‌شناسی!» **35** سپس از شاگردان پرسید: انکار کرد و گفت: «دختر، من اصلاً او را نمی‌شناسم!» **58** کمی «هنگامی که شما را فرستادم تا پیام انجیل را به مردم اعلام کنید، و بعد، یک نفر دیگر متوجه او شد و گفت: «تو هم باید یکی از آنها پول و کوله‌بار و لباس اضافی با خود بر نداشته بودی، آیا به چیزی باشی.» جواب داد: «نه آقا، نیستم!» **59** در حدود یک ساعت محتاج شدید؟» جواب دادند: «نه.» **36** فرمود: «اما اکنون اگر بعد، یک نفر دیگر با تأکید گفت: «من مطمئن هستم که این مرد کوله‌بار و پول دارید، با خود بردارید؛ و اگر شمشیر ندارید، جامه خود یکی از شاگردان عیسی است، چون هر دو اهل جلیل هستند.» را بفروشید و شمشیری بخرید! **37** چون زمان انجام این پیشگویی **60** پطرس گفت: «ای مرد، از گفته‌هایت سر در نمی‌آورم!» و همین درباره من رسیده است که می‌گوید: او از خطاکاران محسوب شد. که این را گفت، خروس بانگ زد. **61** همان لحظه عیسی سرش را آری، هر چه درباره من پیشگویی شده است، عملی خواهد شد.» برگرداند و به پطرس نگاه کرد. آنگاه سخن عیسی را به یاد آورد

که به او گفته بود: «تا فردا صبح، پیش از بانگ خروس، سه بار خودتان از او بازجویی کردم و متوجه شدم که اتهامات شما علیه او مرا انکار خواهی کرد!» 62 پس پطرس از حیاط بیرون رفت و به بی‌اساس است. 15 هیرودیس نیز به همین نتیجه رسید و به همین تلخی گریست. 63 اما نگهبانانی که عیسی را تحت نظر داشتند، او علت او را نزد ما پس فرستاد. این مرد کاری نکرده است که مجازاتش را مسخره می‌کردند و به او سبلی می‌زدند، 64 و چشمان او را اعدام باشد. 16 بنابراین، فقط دستور می‌دهم شلاقش بزنند، و بعد بسته، می‌گفتند: «نبوت کن! بگو ببینیم چه کسی تو را زد؟» 65 و آزادش می‌کنم.» 17 (طبق رسم، در هر عید پشخ یک زندانی آزاد ناسزاهای بسیار دیگر به او می‌گفتند. 66 وقتی هوا روشن شد، می‌شد.) 18 اما مردم یکصد فریاد برآوردند: «اعدامش کن و باراباس شورای مشایخ، مرکب از کاهنان اعظم و علمای دین، تشکیل جلسه را برای ما آزاد کن!» 19 (باراباس به جرم شورش و قتل در اورشلیم، دادند. ایشان عیسی را احضار کرده، 67 از او پرسیدند: «به ما زندانی شده بود.) 20 پیلاطس بار دیگر با مردم سخن گفت، چون بگو، آیا تو مسیح هستی یا نه؟» عیسی فرمود: «اگر هم بگویم، باور می‌خواست عیسی را آزاد کند. 21 اما ایشان بلندتر فریاد زدند: نخواهید کرد 68 و اگر از شما بیرسم، جواب نخواهید داد. 69 اما از «مصلوبش کن! مصلوبش کن!» 22 باز برای بار سوم پیلاطس گفت: این پس پسر انسان به دست راست خدا خواهد نشست!» 70 همه «چرا؟ مگر او چه گناهی کرده است؟ من دلیلی ندارم که به مرگ فریاد زده، گفتند: «پس تو ادعا می‌کنی که پسر خدا هستی؟» فرمود: «بله، شما خود گفتید که هستم.» 71 فریاد زدند: «دیگر چه نیاز به 23 اما مردم با صدای بلند فریاد می‌زدند و با اصرار می‌خواستند که او مصلوب شود؛ و سرانجام فریادهای ایشان غالب آمد، 24 و پیلاطس به درخواست ایشان، حکم اعدام عیسی را صادر کرد. 25 سپس، باراباس را که به علت شورش و خونریزی در حبس بود، آزاد کرد و عیسی را تحویل داد تا هرگونه می‌خواهند با او رفتار کنند. 26 سربازان رومی عیسی را بردند. هنگامی که می‌رفتند، مردی به نام شمعون قیروانی را که از مزرعه به شهر بازمی‌گشت، گرفتند و صلیب را بر دوش او گذاشته، وادارش کردند آن را پشت سر عیسی ببرد. 27 جمعیتی انبوه در پی او به راه افتادند و زنان بسیاری نیز در میان آنان برای او گریه و ماتم می‌کردند و به سینه خود می‌زدند. 28 عیسی رو به این زنان کرد و گفت: «ای دختران اورشلیم، برای من گریه نکنید؛ به حال خود و فرزندانتان گریه کنید! 29 چون روزهایی می‌آید که مردم خواهند گفت: «خوشا به حال زنان بی‌اولاد و زحمتهایی که هرگز نزیاده‌اند و سینه‌هایی که هرگز شیر نداده‌اند!» 30 و به کوهها التماس خواهند کرد که، «بر ما بپفند» و به تپه‌ها که «ما را بپوشانند.» 31 زیرا اگر چنین چیزهایی وقتی درخت سبز است، به انجام برسد، پس آن هنگام که درخت خشک باشد، چه رخ خواهد داد؟» 32 دو جنایتکار را نیز بردند تا با او اعدام کنند. 33 وقتی به محلی رسیدند به نام جمجمه، او را در آنجا به‌همراه آن دو جنایتکار به صلیب می‌خکوب کردند، یکی را در سمت راست او، و دیگری را در سمت چپ. 34 در چنین وضعی، عیسی فرمود: «ای پدر، اینها را ببخش، زیرا که نمی‌دانند چه می‌کنند.» سربازان رومی لباسهای عیسی را به حکم قرعه میان خود تقسیم کردند. 35 مردم ایستاده بودند و تماشا می‌کردند. سران قوم نیز ایستاده، به او می‌خندیدند و مسخره‌کنان می‌گفتند: «دیگران را نجات می‌داد؛ حال اگر واقعاً مسیح و برگزیده خداست، خود را نجات دهد!» 36 سربازان نیز او را مسخره نموده،

23

آنگاه اعضای شورا همگی برخاسته، عیسی را به حضور «پیلاطس»، فرماندار رومی یهودیه بردند، 2 و شکایات خود را علیه او عنوان کرده، گفتند: «این شخص مردم را تحریک می‌کند که به دولت روم مالیات ندهند، و ادعا می‌کند که مسیح، یعنی پادشاه ماست.» 3 پیلاطس از عیسی پرسید: «آیا تو مسیح، پادشاه یهود هستی؟» عیسی جواب داد: «خودت گفتی.» 4 پیلاطس رو به کاهنان اعظم و جماعت کرد و گفت: «خوب، اینکه جرم نیست!» 5 ایشان بافشاری نموده، گفتند: «اما او در سراسر یهودیه، از جلیل تا اورشلیم، هر جا می‌رود، به ضد دولت روم آشوب بپا می‌کند.» 6 پیلاطس پرسید: «مگر او اهل جلیل است؟» 7 وقتی از این امر اطمینان حاصل کرد، دستور داد او را نزد هیرودیس ببرند، زیرا ایالت جلیل جزو قلمرو حکومت هیرودیس بود. اتفاقاً هیرودیس در آن روزها، به مناسبت عید، در اورشلیم به سر می‌برد. 8 هیرودیس از دیدن عیسی بسیار شاد شد، چون درباره او خیلی چیزها شنیده بود و امیدوار بود که با چشم خود یکی از معجزات او را ببیند. 9 او سؤالات گوناگونی از عیسی کرد، اما هیچ جوابی نشنید. 10 در این میان، کاهنان اعظم و دیگر علمای دین حاضر شدند و عیسی را به باد تهمت گرفتند. 11 هیرودیس و سربازانش نیز او را مسخره کرده، مورد اهانت قرار دادند، و ردایی شاهانه به او پوشاندند و نزد پیلاطس باز فرستادند. 12 همان روز پیلاطس و هیرودیس، دشمنی خود را کنار گذاشته، با یکدیگر صلح کردند. 13 آنگاه پیلاطس، کاهنان اعظم و سران یهود و مردم را فرا خواند 14 و به ایشان گفت: «شما این مرد را به اتهام شورش به ضد حکومت روم نزد من آوردید. من در حضور

او را نیافتند. ایشان آمدند و به ما گفتند که فرشتگانی را دیده‌اند که برای من اتفاق افتاد، همه آنها عملی شد!» **45** آنگاه ذهنشان را باز به آنها گفته‌اند که او زنده است! **24** پس چند نفر از مردان ما به سر کرد تا همه پیشگویی‌های کتاب آسمانی را درک کنند. **46** سپس قبر رفتند و دیدند که هر چه زنان گفته بودند، عین واقعیت بوده فرمود: «بله، از زمانهای دور، در کتابهای انبیا نوشته شده بود که است، اما عیسی را ندیدند.» **25** آنگاه عیسی به ایشان فرمود: مسیح موعود باید رنج و زحمت ببیند، جانش را فدا کند و روز سوم «چقدر شما نادان هستید! چرا اینقدر برایتان دشوار است که به زنده شود؟ **47** و این است پیام نجاتبخشی که باید از اورشلیم به همه سخنان انبیا ایمان بیاورید؟ **26** آیا ایشان به روشنی پیشگویی نکرده‌اند قوما هر بسد: "همه کسانی که از گناهانشان توبه کنند و به سوی من که مسیح پیش از آنکه به عزت و جلال خود برسند، می‌بایست تمام بازگردند، آمرزیده خواهند شد." **48** شما دیده‌اید و شاهد هستید که این زحمات را ببیند؟ **27** سپس تمام پیشگویی‌هایی را که درباره همه این پیشگویی‌ها واقع شده است. **49** «اینک من روح‌القدس را خودش در تورات موسی و کتابهای سایر انبیا آمده بود، برای آنان که پدرم به شما وعده داده است، بر شما خواهم فرستاد. از این رو شرح داد. **28** در این هنگام به دهکده عموآس و پایان سفرشان پیش از آنکه این پیام نجاتبخش را به دیگران اعلام کنید، در اورشلیم رسیدند و عیسی خواست که به راه خود ادامه دهد. **29** اما چون هوا بمانید تا روح‌القدس بیاید و شما را با قدرت الهی از عالم بالا، مجهز کم‌کم تارک می‌شد، آن دو مرد با اصرار خواهش کردند که شب را کند.» **50** آنگاه عیسی ایشان را با خود تا نزدیکی «بیت‌عنیا» برد. نزد ایشان بماند. پس عیسی به خانه ایشان رفت. **30** وقتی بر سر در آنجا دستهای خود را به سوی آسمان بلند کرد و ایشان را برکت سفره نشستند، عیسی نان را برداشت و شکرگزاری نموده، به هر یک داد، **51** و در همان حال، ایشان را ترک کرد و به آسمان بالا برده تکه‌ای داد. **31** ناگهان چشمانشان باز شد و او را شناختند! همان شد. **52** شاگردان او را پرستش کردند و با شادی بسیار به اورشلیم لحظه عیسی ناپدید شد. **32** آن دو به یکدیگر گفتند: «دیدنی وقتی بازگشتند، **53** و به معبد رفتند. آنان همواره در آنجا مانده، خدا را در راه، مطالب کتاب آسمانی را برای ما شرح می‌داد، چگونه دلمان شکر و ستایش می‌کردند.

به تپش افتاده بود و به هیجان آمده بودیم؟» **33** پس بی‌درنگ به اورشلیم بازگشتند و نزد آن یازده شاگرد عیسی رفتند که با سایر پیروان او گرد آمده بودند، **34** و می‌گفتند: «خداوند حقیقتاً زنده شده است! پطرس نیز او را دیده است!» **35** آنگاه آن دو نفر نیز ماجرای خود را تعریف کردند و گفتند که چگونه عیسی در بین راه به ایشان ظاهر شد و به چه ترتیب سر سفره، هنگام پاره کردن نان، او را شناختند. **36** در همان حال که گرم گفتگو بودند، ناگهان عیسی در میانشان ایستاد و سلام کرد. **37** اما همه وحشت کردند، چون تصور کردند که روح می‌بیند! **38** عیسی فرمود: «چرا وحشت کرده‌اید؟ چرا شک دارید و نمی‌خواهید باور کنید که خودم هستم! **39** به جای میخها در دستها و پایهایم نگاه کنید! می‌بینید که واقعاً خودم هستم. به من دست بزنید تا خاطرم جمع شوید که من روح نیستم، چون روح گوشت و استخوان ندارد، اما همین‌طور که می‌بینید، من دارم.» **40** در همان حال که سخن می‌گفت، دستها و پایهای خود را به ایشان نشان داد. **41** آنان شاد و حیرت‌زده بودند و نمی‌توانستند آنچه را که می‌دیدند، باور کنند. عیسی از ایشان پرسید: «آیا در اینجا چیزی برای خوردن دارید؟» **42** آنها مقداری ماهی پخته به او دادند. **43** او نیز در برابر چشمان شگفت‌زده ایشان، آن را خورد. **44** آنگاه به ایشان فرمود: «آیا به یاد دارید که پیش از مرگم، وقتی با شما بودم، می‌گفتم که هر چه در تورات موسی و کتابهای انبیا و زبور داوود، درباره من نوشته شده است، همه باید عملی شود؟ حال، با آنچه که

گفت: «من مردم را فقط با آب تعمید می‌دهم؛ ولی همین جا در

میان این جمعیت، کسی هست که شما او را نمی‌شناسید. 27 او

در آغاز کلمه بود، کلمه با خدا بود، و کلمه، خدا بود. 2 او به‌زودی خدمت خود را در بین شما آغاز می‌کند. مقام او به قدری

در آغاز با خدا بود. 3 هر چه وجود دارد، به‌وسیلهٔ او آفریده شده و بزرگ است که من حتی شایسته نیستم بند کفشهایش را باز کنم.»

چیزی نیست که توسط او آفریده نشده باشد. 4 در او حیات بود، و 28 این گفتگو در بیت‌عنیا روی داد. بیت‌عنیا در آن طرف رود اردن و

این حیات همانا نور جمیع انسان‌ها بود. 5 او همان نوری است که جایی است که یحیی مردم را تعمید می‌داد. 29 روز بعد، یحیی،

در تاریکی می‌درخشد و تاریکی هرگز نمی‌تواند آن را خاموش کند. عیسی را دید که به سوی او می‌آید. پس به مردم گفت: «نگاه کنید!

6 خدا یحیی را فرستاد 7 تا این نور را به مردم معرفی کند و مردم این همان بَره‌ای است که خدا فرستاده تا برای آموزش گناهان تمام

به‌واسطهٔ او ایمان آورند. 8 یحیی آن نور نبود، او فقط شهادی بود تا مردم دنیا قربانی شود. 30 این همان کسی است که گفتم بعد از من

نور را به مردم معرفی کند. 9 آن نور حقیقی که به هر انسانی روشنایی می‌آید ولی مقامش از من بالاتر است، زیرا پیش از آنکه من باشم، او

می‌بخشد، به جهان می‌آمد. 10 گرچه جهان را او آفریده بود، اما وجود داشت. 31 من هم او را نمی‌شناختم، اما برای این آمدم که

زمانی که به این جهان آمدم، کسی او را نشناخت. 11 او نزد قوم خود مردم را با آب تعمید دهم تا به این وسیله او را به قوم اسرائیل معرفی

آمد، اما حتی آنها نیز او را نپذیرفتند. 12 اما به تمام کسانی که او را کنم.» 32 سپس گفت: «من روح خدا را دیدم که به شکل کبوتری

پذیرفتند و به او ایمان آوردند، این حق را داد که فرزندان خدا گردند. از آسمان آمد و بر او قرار گرفت. 33 همان‌طور که گفتم، من هم او

13 این اشخاص تولدی نو یافتند، نه همچون تولدهای معمولی که را نمی‌شناختم ولی وقتی خدا مرا فرستاد تا مردم را تعمید دهم، در

نتیجهٔ امیال و خواسته‌های آدمی است، بلکه این تولد را خدا به ایشان همان وقت به من فرمود: «هرگاه دیدی روح خدا از آسمان آمد و

عطا فرمود. 14 کلمه، انسان شد و بر روی این زمین و در بین ما بر کسی قرار گرفت، بدان که او همان است که منتظرش هستید.

زندگی کرد. او لبریز از فیض و راستی بود. ما جلال او را به چشم اوست که مردم را با روح‌القدس تعمید خواهد داد.» 34 و چون من

خود دیدم، جلال پسر بی‌نظیر پدر آسمانی ما، خدا. 15 یحیی او را با چشم خود این را دیده‌ام، شهادت می‌دهم که او پسر خداست.»

به مردم معرفی کرد و گفت: «این همان است که به شما گفتم 35 فردای آن روز، وقتی یحیی با دو نفر از شاگردان خود ایستاده

کسی که بعد از من می‌آید، مقامش از من بالاتر است، زیرا پیش از بود، 36 عیسی را دید که از آنجا می‌گذرد، یحیی با اشتیاق به او

آنکه من باشم، او وجود داشت.» 16 از فراوانی او، برکتی فیض‌آمیز نگاه کرد و گفت: «ببینید! این همان بَره‌ای است که خدا فرستاده

بی‌دری نصیب همگی ما شد. 17 زیرا شریعت به‌واسطهٔ موسی داده است.» 37 آنگاه دو شاگرد یحیی برگشتند و در پی عیسی رفتند.

شد، اما فیض و راستی به‌وسیلهٔ عیسی مسیح آمد. 18 کسی هرگز 38 عیسی که دید دو نفر به دنبال او می‌آیند، برگشت و از ایشان

خدا را ندیده است؛ اما پسر یگانهٔ خدا که به قلب پدرش نزدیک پرسید: «چه می‌خواهید؟» جواب دادند: «آقا، کجا اقامت دارید؟»

است او را به ما شناساند. 19 روزی سران قوم یهود از اورشلیم، چند 39 فرمود: «ببینید و ببینید.» پس همراه عیسی رفتند و از ساعت

تن از کاهان و دستیارانشان را نزد یحیی فرستادند تا بدانند آیا او ادعا 40 (یکی از آن دو،

می‌کند که مسیح است یا نه. 20 یحیی صریحاً اظهار داشت: آندریاس برادر شمعون پطرس بود.) 41 آندریاس رفت و برادر خود را

«نه، من مسیح نیستم.» 21 پرسیدند: «خوب، پس که هستی؟ آیا یافته، به او گفت: «شمعون، ما مسیح را پیدا کرده‌ایم!» 42 و

ایلیای پیامبر هستی؟» جواب داد: «نه!» پرسیدند: «آیا آن پیامبر او را آورد تا عیسی را ببیند. عیسی چند لحظه به او نگاه کرد و

نیستی که ما چشم به راهش می‌باشیم؟» باز هم جواب داد: «نه.» فرمود: «تو شمعون، پسر یونا هستی. ولی از این پس پطرس نامیده

22 گفتند: «پس بگو کیستی تا بتوانیم برای سران قوم که ما را به خواهی شد!» (پطرس یعنی «صخره».) 43 روز بعد، عیسی تصمیم

اینجا فرستاده‌اند، جوابی ببریم.» 23 یحیی گفت: «چنانکه اشعای گرفت به ایالت جلیل برود. در راه، فیلیپ را دید و به او گفت:

نبی پیشگویی کرده، من صدای ندا کننده‌ای هستم که در بیابان «همراه من بیا.» 44 (فیلیپ نیز اهل بیت‌صیدا و همشهری آندریاس

فریاد می‌زند: ای مردم، راه را برای آمدن خداوند هموار سازید.» و پطرس بود.) 45 فیلیپ رفت و نتانیل را پیدا کرد و به او گفت:

24 سپس، افرادی که از طرف فرقهٔ فریسی‌ها آمده بودند، 25 از «نتانیل، ما مسیح را یافته‌ایم، همان کسی که موسی و پیامبران

او پرسیدند: «خوب، اگر نه مسیح هستی، نه ایلیا و نه آن پیامبر، خدا درباره‌اش خبر داده‌اند. نامش عیسی است، پسر یوسف و اهل

پس با چه اجازه و اختیاری مردم را تعمید می‌دهی؟» 26 یحیی ناصره.» 46 نتانیل تا تعجب پرسید: «گفتی اهل ناصره؟ مگر ممکن

است از ناصره هم چیز خوبی بیرون آید؟» فیلیپ گفت: «خودت بیا و ازگون ساخت. 16 سپس به سراغ کبوترفروشان رفت و گفت: «اینها و او را بین.» 47 عیسی وقتی دید که نتائیل نزدیک می‌شود، به او را از اینجا بیرون برید و خانه پدر مرا به بازار تبدیل نکنید.» 17 آنگاه فرمود: «ببینید، این شخص که می‌آید، مردی بس صدیق و یک شاگردان او آن نبوت کتب مقدس را به یاد آوردند که می‌فرماید: اسرائیلی واقعی است.» 48 نتائیل پرسید: «مرا از کجا می‌شناسی؟» «اشتیاقی که برای خانه تو دارم، مثل آتش در من زیانه می‌کشد.» عیسی فرمود: «قبل از آنکه فیلیپ تو را پیدا کند، من زیر درخت انجیر 18 سران قوم یهود از عیسی پرسیدند: «تو چه اجازه و اختیاری داری تو را دیدم.» 49 نتائیل حیرت‌زده گفت: «استاد، تو پسر خدایی! تو که این کارها را انجام دهی؟ اگر خدا اجازه این را به تو داده، با پادشاه اسرائیل می‌باشی!» 50 عیسی گفت: «چون فقط گفتم تو را نشانه‌ای معجزه‌آسا آن را به ما ثابت کن!» 19 عیسی جواب داد: زیر درخت انجیر دیدم، به من ایمان آوردی؟ بعد از این چیزهای بزرگتر (بسیار خوب، معجزه‌ای که برای شما می‌کنم این است: این معبد را خواهی دید.» 51 سپس اضافه کرد: «براستی به شما می‌گویم که خراب کنید تا من در عرض سه روز آن را دوباره بسازم!» 20 گفتند: خواهید دید آسمان گشوده شده و فرشتگان خدا بر پسر انسان بالا و «چه می‌گوی؟ چهل و شش سال طول کشید تا این خانه را ساختند. پایین می‌روند، چرا که او همان نردبان میان آسمان و زمین است.» تو می‌خواهی در سه روز آن را بسازی؟» 21 ولی منظور عیسی از

2 دو روز بعد، مادر عیسی در یک جشن عروسی در دهکده مردگان برخاست و زنده شد، شاگردانش این گفته او را به یاد آوردند. قانا در جلیل میهمان بود. 2 عیسی و شاگردان او نیز به عروسی دعوت شده بودند. 3 هنگام جشن، شراب تمام شد. مادر عیسی با نگرانی نزد او آمد و گفت: «شراب ندارند!» 4 عیسی فرمود: «بانوی گرمی، چرا مرا درگیر این کار می‌سازی؟ زمان من هنوز فرا نرسیده است.» 5 با این حال، مادر عیسی به خدمتکاران گفت: «هر چه به شما می‌گوید، انجام دهید.» 6 در آنجا شش خمره سنگی بود که فقط در مراسم مذهبی یهودیان از آن استفاده می‌شد و گنجایش هر یک حدود صد لیتر بود. 7 عیسی به خدمتکاران فرمود: «این خمره‌ها را پر از آب کنید.» 8 وقتی پر کردند، فرمود: «حالا کمی از آن را بردارید و نزد رئیس مجلس ببرید!» 9 رئیس مجلس خبر نداشت آب آن را که شراب شده بود، از کجا آورده‌اند (هرچند خدمتکاران می‌دانستند). پس وقتی آن را چشید، داماد را صدا زد 10 و گفت: «میزبانان همیشه با شراب خوب از میهمانان پذیرایی می‌کنند و بعد که همه سرشان گرم شد، شراب ارزانتر را می‌آورند. ولی تو شراب خوب را برای آخر نگه داشته‌ای.» 11 بدین ترتیب عیسی نخستین نشانه معجزه‌آسای خود را در قانای جلیل به ظهور آورد و جلال خود را آشکار ساخت و شاگردانش به او ایمان آوردند.

3 در این میان، مردی بود از گروه فریسیان به نام نيقوديموس، که یکی از اعضای شورای عالی یهود بود. 2 او شبی نزد عیسی آمد و گفت: «استاد، ما روحانیون این شهر، همه می‌دانیم که تو از طرف خدا آمده‌ای تا ما را تعلیم دهی. نشانه‌های معجزه‌آسایت گواه بر این است که خدا با توست.» 3 عیسی جواب داد: «براستی به تو می‌گویم، اگر تولدی تازه پیدا نکنی، هرگز نمی‌توانی ملکوت خدا را ببینی.» 4 نيقوديموس با تعجب گفت: «منظورت از تولد تازه چیست؟ چگونه امکان دارد پیرمردی مثل من، به شکم مادرش بازگردد و دوباره متولد شود؟» 5 عیسی جواب داد: «آنچه می‌گویم عین حقیقت است. تا کسی از آب و روح تولد نیابد، نمی‌تواند وارد ملکوت خدا شود. 6 زندگی جسمانی را انسان تولید می‌کند، ولی زندگی روحانی را روح خدا از بالا می‌بخشد. 7 پس تعجب نکن که گفتم باید تولد تازه پیدا کنی. 8 درست همان‌گونه که صدای باد را می‌شنوی ولی نمی‌توانی بگویی از کجا می‌آید و به کجا می‌رود، در مورد تولد تازه نیز انسان نمی‌تواند پی ببرد که روح خدا آن را چگونه عطا می‌کند.» 9 نيقوديموس پرسید: «منظورت چیست؟ من سخنانت را به درستی درک نمی‌کنم.» 10 عیسی جواب داد: «نيقوديموس، تو از علمای دینی اسرائیل هستی؛ چگونه این چیزها را درک نمی‌کنی؟ 11 براستی به تو می‌گویم که ما آنچه را که می‌دانیم بیرون راند و سکه‌های صرافان را بر زمین ریخت و میزهای ایشان را

و دیده‌ایم می‌گویم ولی شما نمی‌توانید باور کنید. **12** من از امور من از این زمین هستم و فقط امور زمینی را درک می‌کنم. **32** او این دنیا با شما سخن می‌گویم و شما باور نمی‌کنید. پس اگر از آنچه را که دیده و شنیده است بیان می‌کند، ولی عدۀ کمی سخنان امور آسمان با شما صحبت کنم چگونه باور خواهید کرد؟ **13** چون او را باور می‌کنند. **33** کسی که سخنان او را باور می‌کند، تأیید هیچ‌کس تا به حال به آسمان بالا نرفته که از آنجا برگشته باشد. اما می‌کند که خدا حقیقت است، **34** زیرا او از جانب خدا فرستاده پسر انسان از آسمان به این جهان آمده است. **14** همان‌گونه که شده است. او کلام خدا را بیان می‌کند، چرا که خدا روح خود را موسی در بیابان مجسمه‌ای برنزی از مار را بر بالای چوبی بلند کرد، بدون حد و حصر به او می‌بخشد. **35** پدر آسمانی ما او را دوست پسر انسان نیز باید بلند کرده شود، **15** تا هر که به او ایمان آورد، حیات جاویدان یابد. **aiōnios g166** **16** زیرا خدا به قدری مردم جهان را دوست دارد که یگانه پسر خود را فرستاده است، تا هر که به او ایمان آورد، هلاک نشود بلکه زندگی جاوید یابد. **aiōnios** **g166** **17** خدا پسر خود را به جهان فرستاد تا مردمان را محکوم سازد، بلکه تا جهان را به وسیلۀ او نجات بخشد. **18** «کسانی که به او ایمان بیاورند، هیچ نوع محکومیت و هلاکتی در انتظارشان نیست؛ ولی کسانی که به او ایمان نیاورند، از هم اکنون محکومند، چون به یگانه پسر خدا ایمان نیاورده‌اند. **19** محکومیت بی‌ایمانان به این دلیل است که نور از آسمان به این جهان آمد ولی مردم تاریکی را بیشتر از نور دوست داشتند، چون اعمال و رفتارشان بد است. **20** مردم از نور آسمانی نفرت دارند، چون می‌خواهند در تاریکی، گناه ورزند؛ پس به نور نزدیک نمی‌شوند، مبدا کارهای گناه‌آلودشان دیده شود و به سزای اعمالشان برسند. **21** ولی درستکاران با شادی به سوی نور می‌آیند تا همه ببینند که آنچه می‌کنند، پسندیدۀ خداست.» **22** پس از آن، عیسی و شاگردانش اورشلیم را ترک گفتند. او مدتی در ناحیه یهودیه با اهالی آنجا به سر برد و ایشان را تعمید می‌داد. **23** یحیی در این هنگام نزدیک سلیم در محلی به نام عینون مردم را تعمید می‌داد، چون در آنجا آب زیاد بود و مردم برای تعمید نزد وی می‌آمدند. **24** این پیش از آن بود که یحیی به زندان می‌رفتند. **25** روزی، میان یکی از یهودیان و شاگردان یحیی بر سر آیین تطهیر بحثی درگرفت. **26** شاگردان یحیی نزد او آمدند و گفتند: «استاد، آن شخصی که آن طرف رود اردن بود و گفتی که مسیح است، اکنون او نیز مردم را تعمید می‌دهد و همه نزد او می‌روند، در صورتی که باید پیش ما بیایند.» **27** یحیی جواب داد: «کسی نمی‌تواند چیزی دریافت کند، مگر آنچه که از آسمان به او عطا شود. **28** کار من این است که راه را برای مسیح باز کنم تا مردم همه نزد او بروند. شما خود شاهدید که من صریحاً گفتم که مسیح نیستم، بلکه آمده‌ام تا راه را برای او باز کنم. **29** در یک عروسی، عروس پیش داماد می‌رود و دوست داماد در شادی او شریک می‌شود. من نیز دوست داماد و از خوشی داماد خوشحالم. **30** او باید روزبه‌روز بزرگتر شود و من کوچکتر. **31** «او از آسمان آمده و مقامش از همه بالاتر است.

خدا بر او باقی می‌ماند.» **aiōnios g166**

4 وقتی عیسی فهمید که فریسی‌ها شنیده‌اند او بیشتر از یحیی مردم را تعمید می‌دهد و پیروان بیشتری یافته است **2** (البته شاگردان عیسی مردم را تعمید می‌دادند، نه خود او)، **3** یهودیه را ترک گفت و به جلیل بازگشت. **4** برای رفتن به جلیل، لازم بود عیسی از سامره بگذرد. **5** در طول راه، در سامره، به دهکده‌ای رسید به نام سوخار، نزدیک به قطعه زمینی که یعقوب به پسر خود، یوسف، داده بود. **6** چاه یعقوب در آنجا قرار داشت، و عیسی خسته از سفر، در کنار چاه نشست. حدود ظهر بود. **7** چیزی نگذشت که زنی سامری سر رسید تا از چاه آب بکشد. عیسی به او فرمود: «کمی آب به من بده.» **8** (شاگردانش برای خرید خوراک، به دهکده رفته بودند.) **9** آن زن تعجب کرد، زیرا یهودیان با سامریان معاشرت نمی‌کنند؛ پس به عیسی گفت: «چطور تو که یهودی هستی، از من که سامری‌ام آب می‌خواهی؟» **10** عیسی جواب داد: «اگر می‌دانستی که خدا چه هدیه‌ی عالی می‌خواهد به تو بدهد و اگر می‌دانستی که من کیستم، آنگاه از من آب زنده می‌خواستی.» **11** زن گفت: «تو که دَلُو و طناب نداری و چاه هم که عمیق است؛ پس این آب زنده را از کجا می‌آوری؟ **12** مگر تو از جد ما یعقوب بزرگتری؟ چگونه می‌توانی آب بهتر از این به ما بدهی، آبی که یعقوب و پسران و گله‌ی او از آن می‌نوشیدند؟» **13** عیسی جواب داد: «مردم با نوشیدن این آب، باز هم تشنه می‌شوند. **14** ولی کسی که از آبی که من می‌دهم بنوشد، هرگز تشنه نخواهد شد، بلکه آن آب در او تبدیل به چشمه‌ای جوشان خواهد شد و به او زندگی جاوید خواهد بخشید.» **aiōn g165** **aiōnios g166** **15** زن گفت: «آقا، خواهش می‌کنم قدری از آن آب به من بده تا دیگر تشنه نشوم و مجبور نباشم هر روز این راه را بیایم و برگردم.» **16** ولی عیسی فرمود: «برو و شوهرت را بیاور.» **17** زن جواب داد: «شوهر ندارم.» عیسی فرمود: «راست گفتی. **18** تا به حال پنج بار شوهر کرده‌ای، و این مردی که اکنون

با او زندگی می‌کنی، شوهر تو نیست. عین حقیقت را گفتی!» کرده بودم، به من بازگفت!» از این جهت، بسیاری از سامریان به 19 زن که مات و مهوت مانده بود، گفت: «آقا، می‌بینم که نبی عیسی ایمان آوردند. 40 وقتی آنان به نزد عیسی رسیدند، خواهش هستی!» 20 و بی‌درنگ موضوع گفتگو را عوض کرده، گفت: «چرا کردند که نزدشان بماند. او نیز دو روز با ایشان ماند. 41 در همین شما یهودیان اینقدر اصرار دارید که فقط اورشلیم را محل پرستش دو روز، بسیاری به سخنان او گوش دادند و به او ایمان آوردند. خدا بدانید، در صورتی که ما سامریان مثل اجدادمان این کوه را 42 آنگاه به آن زن گفتند: «ما دیگر فقط به خاطر سخن تو به او محل عبادت می‌دانیم؟» 21 عیسی جواب داد: «ای زن، سخنم را ایمان نمی‌آوریم، زیرا خودمان سخنان او را شنیده‌ایم و ایمان داریم که باور کن. زمانی می‌رسد که پدر را نه بر این کوه خواهید پرستید و او نجات‌دهنده جهان است.» 43 بعد از دو روز، عیسی از آنجا به نه در اورشلیم. 22 شما سامریان درباره کسی که می‌پرستید چیزی منطقی جلیل رفت، 44 چون همان‌طور که خود می‌گفت: «نبی در نمی‌دانید، اما ما یهودیان او را می‌شناسیم، زیرا نجات از طریق قوم دیار خود مورد احترام نیست.» 45 وقتی به جلیل رسید، مردم با یهود فرا می‌رسد. 23 اما زمانی می‌آید، و در واقع همین الان آمده آغوش باز از او استقبال کردند، زیرا در روزهای عید در اورشلیم، است، که پرستندگان راستین، پدر را به روح و راستی پرستش خواهند معجزات او را دیده بودند. 46 همچنانکه در جلیل می‌گشت، بار کرد. پدر طالب چنین پرستندگانی است. 24 زیرا خدا روح است، و دیگر به شهر قانا رفت، همان جایی که در جشن عروسی آب را هر که بخواهد او را پرستد، باید به روح و راستی پرستد.» 25 زن تبدیل به شراب کرده بود. وقتی عیسی در آنجا به سر می‌برد، افسری گفت: «من می‌دانم که مسیح به زودی می‌آید. شما یهودی‌ها هم که پسرش بیمار بود، از شهر کفرناحوم نزد او آمد. 47 او شنیده بود این را قبول دارید، و وقتی او بیاید، همه چیز را برای ما روشن خواهد که عیسی از ایالت یهودیه حرکت کرده و به جلیل رسیده است. پس کرد.» 26 عیسی فرمود: «من که با تو سخن می‌گویم، همان مسیح به قانا آمده، عیسی را یافت و از او خواهش کرد تا بیاید و پسرش را هستم!» 27 در همین وقت، شاگردان عیسی از راه رسیدند و وقتی شفا دهد، چون پسرش در آستانه مرگ بود. 48 عیسی پرسید: «آیا تا دیدند او با یک زن گفتگو می‌کند، تعجب کردند، ولی هیچ‌یک از معجزات بسیار نبینید، ایمان نخواهید آورد؟» 49 آن افسر التماس کرد ایشان جرأت نکرد پرسد چرا با او صحبت می‌کند. 28 آنگاه زن و گفت: «سرورم، خواهش می‌کنم تا پسرم نمرده، بیا و او را شفا کوزه خود را همان جا کنار چاه گذاشت و به شهر بازگشت و به مردم بده.» 50 آنگاه عیسی فرمود: «برگرد به خانه؛ پسر شفا یافته گفت: 29 «بیایید مردی را ببینید که هر چه تا به حال کرده بودم، به است.» آن مرد به گفته عیسی اطمینان کرد و به شهر خود بازگشت. من بازگفت. فکر نمی‌کنید او همان مسیح باشد؟» 30 پس مردم 51 هنوز در راه بود که خدمتکارانش به او رسیدند و با خوشحالی مژده از ده بیرون ریختند تا عیسی را ببینند. 31 در این میان، شاگردان داده، گفتند: «ارباب، پسر خوب شد!» 52 پرسید: «کی حالش اصرار می‌کردند که عیسی چیزی بخورد. 32 ولی عیسی به ایشان بهتر شد؟» گفتند: «دیروز در حدود ساعت یک بعد از ظهر، ناگهان گفت: «من خوراکی دارم که شما از آن خبر ندارید.» 33 شاگردان تب او قطع شد.» 53 پدر فهمید که این همان لحظه‌ای بود که از یکدیگر پرسیدند: «مگر کسی برای او خوراک آورده است؟» عیسی فرمود: «پسر شفا یافته است.» پس با تمام خانواده خود به 34 عیسی فرمود: «خوراک من این است که خواست خدا را به جا عیسی ایمان آورد. 54 این دومین معجزه عیسی بود که بعد از بیرون آورم و کاری را که به عهده من گذاشته است انجام دهم. 35 آمدن از یهودیه، در جلیل انجام داد.

5 فکر می‌کنید وقت برداشت محصول چهار ماه دیگر، در آخر تابستان پس از مدتی، عیسی به اورشلیم بازگشت تا در مراسم یکی از اعیاد یهود شرکت کند. 2 داخل شهر، نزدیک دروازه‌ای به نام دروازه گوسفند، استخری بود که به زبان عبری آن را بیت‌جسدا می‌گفتند، و پنج سکوی سر پوشیده در اطرافش بود. 3 در آنجا دسته‌دسته بیماران کور و لنگ و افلیج بر روی زمین دراز کشیده بودند و منتظر بودند آب استخر تکان بخورد. 4 زیرا هر چند وقت یکبار، فرشته‌ای از آسمان می‌آمد و آب استخر را تکان می‌داد و اولین کسی که داخل استخر می‌شد، شفا می‌یافت. 5 یکی از بیمارانی که در آنجا بود، مردی بود که سی و هشت سال تمام زمینگیر بود. 6 وقتی عیسی او را دید عیسی را بازگو می‌کرد و می‌گفت: «این شخص هر چه تا به حال

و پی برد که بیماری‌اش طول کشیده است، پرسید: «می‌خواهی 25 مطمئن باشی زمانی فرا خواهد رسید و در واقع الان فرا رسیده شفا ییابی؟» 7 بیمار جواب داد: «سَرَوَرَم، دیگر رمقی در بدنم است که صدای پسر خدا به گوش مردگان خواهد رسید و هر که به نمانده است. کسی را نیز ندارم که وقتی آب تکان می‌خورد، مرا در آن گوش دهد، زنده خواهد شد. 26 پدر در خود حیات دارد و آن را استخر بیندازد. تا می‌آیم به خود حرکتی بدهم، می‌بینم که قبل از به پسر نیز عطا کرده است تا در خود حیات داشته باشد. 27 و به او من، دیگری داخل آب شده است.» 8 عیسی به او فرمود: «برخیز، اختیار داده است تا مردم را داوری کند، زیرا پسر انسان است. 28 از بستر را جمع کن و راه برو!» 9 همان لحظه بیمار شفا یافت و این سخن من تعجب نکند، زیرا زمانی فرا می‌رسد که جمیع آنان که بستر خود را جمع کرد و به راه افتاد. ولی آن روز که عیسی این در قبر هستند، صدای او را خواهند شنید، 29 و از قبر بیرون خواهند معجزه را انجام داد، شَبَات بود. 10 پس سران قوم یهود اعتراض‌کنان آمد، تا کسانی که نیکی کرده‌اند، به زندگی جاوید برسند و کسانی به مردی که شفا یافته بود گفتند: «چه می‌کنی؟ مگر نمی‌دانی امروز که بدی کرده‌اند، محکوم گردند. 30 من به تنهایی نمی‌توانم کاری شَبَات است و نباید کاری انجام دهی؟ پس چرا رختخواب را جمع انجام دهم. من بر مبنای آنچه خدا می‌گوید داوری می‌کنم. از این می‌کنی؟» 11 جواب داد: «آن کسی که مرا شفا داد، به من رو، داوری من عادلانه است، زیرا در پی انجام اراده‌ی کسی هستم که گفت چنین کنم.» 12 پرسیدند: «چه کسی به تو چنین دستوری مرا فرستاد، نه اراده‌ی خودم. 31 «وقتی درباره‌ی خودم چیزی می‌گویم، داده است؟» 13 آن مرد جوابی نداشت بدهد چون عیسی در میان شما باور نمی‌کنید. 32 اما شخص دیگری هست که به نفع من جمعیت ناپدید شده بود. 14 ولی بعد، عیسی در معبد او را یافت و شهادت می‌دهد، و به شما اطمینان می‌دهم که هرآنچه او درباره‌ی من فرمود: «بین، تو دیگر شفا پیدا کرده‌ای، حالا اگر می‌خواهی وضعت می‌گوید، راست است. 33 شما افرادی را برای تحقیق نزد یحیی بدتر از اول نشود، دیگر گناه نکن.» 15 او نزد سران قوم رفت و فرستادید، و شهادت او درباره‌ی من راست بود. 34 از این گذشته، گفت: «کسی که مرا شفا داد، عیسی است.» 16 پس، ایشان به شاهد اصلی من انسان نیست بلکه خداست. گفتم که یحیی شاهد آزار و اذیت عیسی پرداختند و او را متهم به قانون‌شکنی کردند چون است، تا شما به من ایمان آورید و نجات یابید. 35 یحیی مانند روز شَبَات این معجزه را انجام داده بود. 17 ولی عیسی جواب داد: چراغی بود که نور می‌بخشید و شما حاضر بودید برای مدتی در نورش «پدر من خدا همیشه کارهای نیک انجام می‌دهد، و من نیز از او شاد باشید. 36 ولی من شهادی بزرگتر از سخنان یحیی دارم، و پیروی می‌کنم.» 18 با شنیدن این پاسخ، سران قوم یهود بیش از پیش آن معجزاتی است که انجام می‌دهم. پدرم به من گفته است این در صدد کشتن او برآمدند، چون نه تنها قانون مذهبی را می‌شکست، معجزه‌ها را به‌عمل می‌آورم، و همین معجزه‌هاست که ثابت می‌کند خدا بلکه خدا را نیز پدر خود می‌خواند و به این ترتیب خود را با خدا برابر مرا فرستاده است. 37 خدا خود گواه من است، خدایی که هرگز او می‌ساخت. 19 عیسی ادامه داد: «براستی به شما می‌گویم که پسر را ندیده‌اید و صدایش را نشنیده‌اید. 38 علّش نیز این است که شما نمی‌تواند به میل خود کاری انجام دهد، بلکه فقط کارهایی را به‌عمل به سخنان خدا گوش نمی‌دهید، چون نمی‌خواهید به من که با پیام می‌آورد که می‌بیند پدرش انجام می‌دهد. زیرا هر کاری که پدر انجام خدا نزد شما فرستاده شده‌ام، ایمان بیاورید. 39 «شما کتب مقدّس می‌دهد، پسر نیز انجام می‌دهد. 20 زیرا پدر، پسر را دوست دارد و را به دقت بررسی می‌کنید، چون عقیده دارید که به شما زندگی هر چه می‌کند، به پسر می‌گوید. او معجزه‌های بزرگتر از شفای این مرد نیز انجام خواهد داد تا شما تعجب کنید. 21 زیرا همان‌گونه که پدر مردگان را زنده می‌کند و به ایشان حیات می‌بخشد، پسر نیز به هر که بخواید، حیات می‌بخشد. 22 پدر بر کسی داوری نمی‌کند، بلکه داوری گناهان تمام مردم را به پسر واگذار کرده، 23 تا همه به او احترام بگذارند همان‌طور که به خدا احترام می‌گذارند. اگر به پسر از جانب خدا آمده‌ام و شما مرا رد می‌کنید؛ ولی حاضرید کسانی را احترام نگذارید، در واقع به پدری که او را فرستاده احترام نمی‌گذارید. قبول کنید که از طرف خدا فرستاده نشده‌اند بلکه نماینده‌ی خود شما و 24 «حقیقت را به شما می‌گویم: هر که به کلام من گوش دهد و به خدا که مرا فرستاده است ایمان بیاورد، زندگی جاوید دارد و هرگز به خاطر گناهانش بازخواست نخواهد شد، بلکه از همان لحظه از مرگ نجات پیدا کرده، به زندگی جاوید پیوسته است. 25) aiōnios g166)

ساخت، من هستم. کسی هست که شما را متهم می‌سازد، همان متوجه شدند که قایق به ساحل رسیده است. 22 صبح روز بعد، آن موسی که به او امید بسته‌اید. 46 شما حتی به موسی ایمان ندارید، سوی دریاچه، مردم بار دیگر جمع شدند تا عیسی را ببینند، زیرا دیده چون اگر داشتید، به من نیز ایمان می‌آوردید، برای اینکه موسی در بودند که شاگردان عیسی با تنها قایقی که در آنجا بود آن محل را کتاب تورات درباره من نوشته است. 47 و چون نوشته‌های او را قبول ترک گفته و عیسی را با خود نبرده بودند. 23 چند قایق دیگر نیز از تیریه به محلی که خداوند ناهان را برکت داد و مردم خوردند،

6 پس از این رویداد، عیسی به آن سوی دریاچه جلیل رفت (دریاچه جلیل به دریاچه تیریه نیز معروف است)، 2 و جمعیت انبوهی او را دنبال می‌کردند، زیرا نشانه‌های معجزه‌آسایی را که او با شفای بیماران به‌عمل می‌آورد، دیده بودند. 3 آنگاه عیسی به تپه‌ای برآمد و با شاگردانش نشست. 4 عید پَسَح یهودیان نیز نزدیک بود. 5 وقتی عیسی نگاه کرد و دید که جماعت بزرگی به سوی او می‌آیند، به فیلیپ فرمود: «از کجا نان بخیرم تا این جماعت را سیر کنیم؟» 6 عیسی این سؤال را از او کرد تا ببیند نظر او چیست، چون عیسی خود می‌دانست چه کند. 7 فیلیپ جواب داد: «خوارها نان لازم است تا بتوانیم این جمعیت را سیر کنیم.» 8 یکی دیگر از شاگردان عیسی، آندریاس برادر شمعون پطرس، گفت: 9 «پسر بچه‌ای اینجا هست که پنج نان جو و دو ماهی دارد. ولی این به چه کار این جمعیت می‌آید؟» 10 عیسی فرمود: «بگویند همه بنشینند.» پس تمام جمعیت روی سبزه‌ها نشستند. فقط مردها در آن جمعیت، پنج هزار نفر بودند. 11 آنگاه عیسی ناهان را برداشت، خدا را شکر کرد و داد تا بین مردم تقسیم کنند. با ماهیها نیز چنین کرد. مردم هر قدر خواستند خوردند. 12 وقتی همه سیر شدند، عیسی به شاگردان فرمود: «تکه‌های باقیمانده را جمع کنید تا چیزی تلف نشود.» 13 پس آنها جمع کردند و از پس مانده‌های آن نان جو که مردم خورده بودند، دوازده سبد پر شد. 14 وقتی مردم این معجزه بزرگ را دیدند گفتند: «بدون شک این همان پیامبری است که ما چشم به راهش بوده‌ایم.» 15 وقتی عیسی دید که مردم می‌خواهند او را به زور ببرند و پادشاه کنند، از ایشان جدا شد و به تنهایی بر فراز کوهی برآمد. 16 هنگام غروب، شاگردان عیسی به کنار دریاچه رفتند و به انتظار او نشستند. 17 ولی وقتی دیدند هوا تاریک شده و عیسی هنوز از کوه باز نگشته، سوار قایق شدند و به طرف کَفَرناحوم، که در آن سوی دریاچه بود، حرکت کردند. 18 در همان حال که پارو می‌زدند و جلو می‌رفتند، باد شدیدی وزیدن گرفت و دریاچه توفانی شد. 19 هنوز بیش از پنج یا شش کیلومتر از ساحل دور نشده بودند که ناگهان در میان ظلمت و توفان، عیسی را دیدند که روی آب به طرف قایق راه می‌رود. همه وحشت کردند. 20 ولی عیسی به ایشان فرمود: «ترسید! منم!» 21 وقتی خواستند او را سوار قایق کنند،

نیست؟ همه ما پدر و مادرش را می‌شناسیم! حالا چطور شده که ادعا فایده‌ای حاصل نمی‌گردد. سخنانی که به شما گفتم، روح و حیات می‌کند از آسمان آمده است؟» **43** ولی عیسی جواب داد: «اینقدر هستند. **64** با این حال، بعضی از شما به من ایمان نخواهید آورد.» اعتراض نکنید. **44** فقط کسی می‌تواند نزد من بیاید که پدرم خدا که مرا فرستاده است او را به سوی من جذب کند، و من در روز آورد و چه کسی به او خیانت خواهد کرد. **65** پس گفت: «به قیامت او را زنده خواهم ساخت. **45** همان‌طور که در کتب انبیا آمده است: "همه از خدا تعلیم خواهند یافت." پس کسانی که صدای به سوی من جذب کند.» **66** با شنیدن این سخن، بسیاری از خدای پدر را بشنوند و راستی را از او بیاموزند، به سوی من می‌آیند. پیروانش از او روی گردانند و دیگر او را پیروی نکنند. **67** آنگاه **46** البته منظورم این نیست که کسی خدا را دیده است. هرگز! چون فقط من که از نزد او آمده‌ام، او را دیده‌ام. **47** «براستی به شما می‌گویم که هر که به من ایمان آورد، از همان لحظه، زندگی جاوید دارد. **(aiōnios g166 48)** من نان حیات هستم. **49** پدران شما در بیابان آن نان را خوردند، اما عاقبت مردند. **50** اما هر که از این نان آسمانی بخورد، تا به ابد زنده می‌ماند. **51** آن نان زنده که از آسمان نازل شد، منم. هر که از این نان بخورد، تا ابد زنده می‌ماند. این نان همان بدن من است که فدا می‌کنم تا جهان حیات بیابد.» **(aiōn g165 52)** یهودیان با شنیدن این سخن، بار دیگر سخت مشاجره کرده، به یکدیگر گفتند: «چه گفته عجیبی! چطور می‌خواهد بدنش را به ما بدهد تا بخوریم؟» **53** پس عیسی باز فرمود: «براستی به شما می‌گویم که تا بدن پسر انسان را نخورید و خون او را ننوشید، هرگز نمی‌توانید زندگی جاوید داشته باشید. **54** ولی کسی که بدنم را بخورد و خونم را بنوشد زندگی جاوید دارد، و من در روز قیامت او را زنده خواهم ساخت. **(aiōnios g166 55)** چون بدنم خوراک واقعی و خونم نوشیدنی واقعی است. **56** به همین دلیل، هر که بدنم را بخورد و خونم را بنوشد، در من خواهد ماند و من در او. **57** من به قدرت پدرم خدا زندگی می‌کنم، همان که مرا به این جهان فرستاد. به همین شکل، کسی نیز که از من تغذیه می‌کند، به قدرت من زندگی خواهد کرد. **58** نان واقعی منم که از آسمان آمده‌ام. نانی که اجداد شما در بیابان خوردند، نتوانست ایشان را برای همیشه زنده نگه دارد. اما هر که از این نان بخورد، برای همیشه زنده خواهد ماند.» **(aiōn g165 59)** عیسی این سخنان را در کنیسه کفرناحوم بیان کرد. **60** درک این سخنان چنان سخت بود که حتی شاگردان عیسی نیز به یکدیگر می‌گفتند: «درک این تعلیم بسیار دشوار است. چه کسی می‌تواند آن را بپذیرد؟» **61** عیسی متوجه شد که شاگردان او نیز لب به اعتراض گشوده‌اند؛ پس به ایشان فرمود: «آیا سخنان من باعث آزار شما شده است؟» **62** پس اگر ببینید که پسر انسان بار دیگر به آسمان، به جایی که قبلاً بود، بالا می‌رود، چه حالی به شما دست خواهد داد؟ **63** فقط روح خداست که به انسان زندگی جاودانی می‌بخشد. از تلاشهای انسانی

7 پس از آن عیسی به ناحیهٔ جلیل رفت و در روستاهای آنجا می‌گشت تا از یهودیه دور باشد، زیرا در آنجا سران یهود می‌خواستند او را بکشند. **2** اما عید خیمه‌ها که یکی از اعیاد بزرگ یهود بود، نزدیک می‌شد. **3** برادران عیسی به او گفتند: «اینجا را ترک کن و به یهودیه برو تا پیروانت معجزات تو را ببینند. **4** چون اگر بخواهی خود را اینطور پنهان کنی، هرگز به شهرت نخواهی رسید. اگر براستی شخص بزرگی هستی، این را به دنیا ثابت کن.» **5** حتی برادرانش نیز به او ایمان نداشتند. **6** عیسی جواب داد: «من نمی‌توانم الان بروم، ولی شما می‌توانید. الان وقت آمدن من نیست. ولی برای شما فرقی ندارد که کی بروید، **7** چون مردم دنیا از شما نفرت ندارند ولی از من متنفرند، زیرا من اعمال زشت و گناه‌آلودشان را به ایشان گوشزد می‌کنم. **8** شما الان بروید و در مراسم عید شرکت کنید. ولی من بعد، در وقت مناسب خواهم آمد.» **9** ایشان رفتند، ولی عیسی در جلیل ماند. **10** سپس، عیسی نیز برای عید رفت، اما طوری که کسی متوجه آمدن او نشد. **11** در آنجا سران یهود او را جستجو می‌کردند و با کنجکاوی از یکدیگر می‌پرسیدند: «پس عیسی کجاست؟» **12** در میان مردم نیز بحث زیاد بود. برخی طرفدار او بودند و می‌گفتند: «عیسی مرد بزرگواری است»، و برخی مخالف او بودند و می‌گفتند: «نه، عیسی مردم را گمراه می‌کند.» **13** با این حال، هیچ‌کس جرأت نمی‌کرد آزادانه دربارهٔ او اظهار نظر کند، چون از سران قوم یهود می‌ترسیدند. **14** وقتی نیمی از ایام عید سپری شده بود، عیسی وارد معبد شد و برای مردم موعظه کرد. **15** سران

قوم یهود از سخنان او تعجب کردند و به یکدیگر گفتند: «عجیب تا او را بگیرند. 33 آنگاه عیسی به مردم فرمود: «من فقط مدت است! چگونه امکان دارد شخصی که هیچوقت در مدرسه دینی ما کوتاهی در میان شما خواهم بود. پس از آن، نزد فرستنده خود باز درس نخوانده است، اینقدر معلومات داشته باشد؟» 16 عیسی به خواهم گشت. 34 آنگاه شما مرا جستجو خواهید کرد، اما مرا ایشان فرمود: «آنچه به شما می گویم، از فکر و نظر خود نیست نخواهید یافت و به جایی که می روم، نمی توانید به آن راه یابید.» بلکه از خدایی است که مرا فرستاده است. 17 اگر کسی براستی 35 سران قوم از این گفته عیسی تعجب کردند و از یکدیگر پرسیدند: بخواهد مطابق خواست خدا زندگی کند، پی خواهد برد که آنچه «مگر کجا می خواهد برود؟ شاید می خواهد از این مملکت خارج من می گویم، از خداست نه از خود. 18 کسی که نظر خود را شود و نزد یهودیان در سایر ممالک برود. شاید هم می خواهد نزد بگوید، هدفش این است که مورد توجه مردم قرار گیرد؛ ولی کسی که غریبه‌دیان برود. 36 منظورش چه بود که گفت: «مرا جستجو خواهید می خواهد خدا مورد تمجید و ستایش قرار گیرد، او شخص درستکار و کرد، اما مرا نخواهید یافت و به جایی که می روم، نمی توانید به آن راه بی ریاپی است. 19 مگر موسی تورات را به شما نداده است؟ اما یابید؟» 37 در روز آخر عید که مهم‌ترین روز آن بود، عیسی با هیچ یک از شما از آن اطاعت نمی کند. چرا می خواهید مرا بکشید؟» صدای بلند به مردم فرمود: «هر که تشنه است، نزد من بیاید و 20 ایشان از این سخن، یکه خوردند و گفتند: «تو به کلی عقلت را بنوش. 38 چنانکه در کتب مقدس نوشته شده، هر که به من ایمان از دست داده‌ای! چه کسی می خواهد تو را بکشد؟» 21 عیسی بی‌آورد، «از درون او نه‌های آب زنده جاری خواهد شد.» 39 منظور جواب داد: «من یک بیمار را در روز شَبَات شفا دادم و همه تعجب عیسی از نه‌های آب زنده، همان روح القدس بود که به کسانی داده کردید. 22 در صورتی که خود شما نیز در روز شَبَات کار می کنید. می شود که به عیسی ایمان بیاروند. ولی روح القدس هنوز به کسی به دستور موسی پسرانتان را حتی در روز شَبَات ختنه می کنید. (البته عطا نشده بود، چون عیسی هنوز به جلال نرسیده بود. 40 مردم ختنه از زمان ابراهیم رسم شد، نه از زمان موسی.) 23 اگر روز وقتی این سخن را از عیسی شنیدند، گفتند: «براستی این باید همان ختنه پسران به شَبَات بیفتد، شما او را در روز شَبَات ختنه می کنید پیامبری باشد که منتظرش بودیم.» 41 دیگران می گفتند: «این تا شریعت موسی را نشکسته باشید. پس چرا مرا محکوم می کنید خود مسیح است.» بعضی نیز می گفتند: «این مرد نمی تواند مسیح که روز شَبَات یک بیمار را شفای کامل دادم؟ 24 از قضاوت بر باشد. آیا مسیح از جلیل می آید؟ 42 مگر در کتب مقدس نوشته اساس معیارهای ظاهری دست بردارید، و با معیارهای حقیقی قضاوت نشده که مسیح از نسل داوود پادشاه است و در دهکده بیت لحم، کنید.» 25 بعضی از اهالی اورشلیم به یکدیگر می گفتند: «مگر این زادگاه داوود، متولد می شود؟» 43 پس، مردم چند دسته شدند. همان نیست که می خواهند او را بکشند؟ 26 پس چطور حالا آزادانه 44 بعضی نیز خواستند او را بگیرند، ولی کسی دست به سوی او موعظه می کند و کسی به او چیزی نمی گوید؟ شاید سران قوم ما نیز دراز نکرد. 45 مأمورانی که رفته بودند تا عیسی را بگیرند، دست سرانجام پی برده‌اند که او همان مسیح است. 27 ولی این غیرممکن خالی بازگشتند. فریسی ها و سران کاهنان پرسیدند: «پس چرا او را است. چون ما شنیده ایم که وقتی مسیح بیاید، هیچ کس نمی داند از نیارودید؟» 46 گفتند: «هیچ کس تا به حال مانند این مرد سخنانی کجا آمده است. در صورتی که ما همه می دانیم که این شخص کجا چنین دلنشین نگفته است.» 47 فریسی ها ایشان را ریشخند کرده، متولد شده است.» 28 پس عیسی به هنگام موعظه خود در معبد، گفتند: «پس شما هم فریب خورده اید؟ 48 آیا حتی یک نفر از ما به مردم فرمود: «شما البته مرا می شناسید و می دانید کجا متولد و سران قوم و فریسی ها به او ایمان آورده ایم؟ 49 این مردم نادان که به کجا بزرگ شده‌ام. ولی من از طرف کسی آمده‌ام که شما او را او ایمان آورده‌اند، شریعت را نمی دانند. لعنت خدا بر ایشان باد!» نمی شناسید، و او حقیقت محض است. 29 من او را می شناسم 50 در اینجا نبقودیموس، همان که قبلاً نزد عیسی رفته بود و یکی از برای اینکه از او هستم و اوست که مرا نزد شما فرستاد.» 30 با ایشان بود، برخاست و گفت: 51 «آیا شریعت به ما اجازه می دهد شنیدن این سخنان، سران قوم خواستند او را بگیرند ولی کسی جرأت کسی را بدون محاکمه، محکوم سازیم؟» 52 به او جواب دادند: این کار را به خود نداد، چون هنوز زمان مقرر نرسیده بود. 31 با وجود «مگر تو هم جلیلی هستی؟ برو و کتب مقدس را با دقت بخوان تا این، در همان وقت بسیاری ایمان آوردند که او همان مسیح است و بینی که هیچ پیامبری از جلیل ظهور نمی کند.» 53 پس از این به یکدیگر گفتند: «آیا انتظار دارید مسیح که چشم به راهش بودیم، سخن، همه برخاستند و به خانه های خود رفتند.

از این بیشتر معجزه کند؟» 32 هنگامی که فریسیان و سران کاهنان شنیدند مردم درباره عیسی چه می گویند، بی درنگ مأمورانی فرستادند

عیسی به کوه زیتون بازگشت. 2 ولی روز بعد، صبح زود، باز به معبد رفت. مردم نیز دور او جمع شدند. عیسی نشست و مشغول تعلیم ایشان شد. 3 در همین وقت، سران قوم و فریسیان زنی را که در حال زنا گرفته بودند، کنشان کنشان به مقابل جمعیت آوردند 4 و به عیسی گفتند: «استاد، ما این زن را به هنگام عمل زنا گرفته‌ایم. 5 او مطابق قانون موسی باید کشته شود. ولی نظر تو چیست؟» 6 آنان می‌خواستند عیسی چیز بگوید تا او را به دام بیندازند و محکوم کنند. ولی عیسی سر را پایین انداخت و با انگشت بر زمین می‌نوشت. 7 سران قوم اصرار می‌کردند که او جواب دهد. پس عیسی سر خود را بلند کرد و به ایشان فرمود: «اگر می‌خواهید او را سنگسار کنید، سنگ اول را باید کسی به او بزند که خود تا به حال گناهی نکرده باشد.» 8 سپس، دوباره سر را پایین انداخت و به نوشتن بر روی زمین ادامه داد. 9 سران قوم، از پیر گرفته تا جوان، یکایک بیرون رفتند تا اینکه در مقابل جمعیت فقط عیسی ماند و آن زن. 10 آنگاه عیسی بار دیگر سر را بلند کرد و به آن زن فرمود: «آنانی که تو را متهم می‌ساختند، کجا رفتند؟ حتی یک نفر هم نماند که تو را محکوم کند؟» 11 زن گفت: «نه، سرورم!» عیسی فرمود: «من نیز تو را محکوم نمی‌کنم. برو و دیگر گناه نکن.» 12 عیسی در یکی از تعالیم خود، به مردم فرمود: «من نور جهان هستم، هر که مرا پیروی کند، در تاریکی نخواهد ماند، زیرا نور حیات بخش راهش را روشن می‌کند.» 13 فریسیان گفتند: «تو بر خودت شهادت می‌دهی، پس شهادت معتبر نیست.» 14 عیسی فرمود: «من هر چه می‌گویم عین حقیقت است، حتی اگر درباره خودم باشد. چون می‌دانم از کجا آمده‌ام و به کجا باز می‌گردم. ولی شما این را نمی‌دانید. 15 شما با معیارهای انسانی مرا قضاوت می‌کنید، اما من هیچ‌کس را قضاوت نمی‌کنم. 16 اگر نیز چنین کنم، قضاوت من کاملاً درست است، چون من تنها نیستم، بلکه پدری که مرا فرستاد، با من است. 17 مطابق شریعت شما، اگر دو نفر درباره موضوعی شهادت دهند، شهادت ایشان به طور مسلم قابل قبول است. 18 درباره من نیز دو نفر هستند که شهادت می‌دهند، یکی خودم و دیگری پدرم که مرا فرستاده است.» 19 پرسیدند: «پدرت کجاست؟» عیسی جواب داد: «شما که نمی‌دانید من کیستم، چگونه می‌خواهید پدرم را بشناسید؟ اگر مرا می‌شناختید، پدرم را نیز می‌شناختید.» 20 عیسی این سخنان را در قسمتی از معبد که خزانه در آنجا بود، بیان کرد. با این حال کسی او را نگرفت، چون وقت او هنوز به سر نرسیده بود. 21 باز به ایشان فرمود: «من می‌روم و شما به دنبال من خواهید گشت و در گناهانان خواهید مرد؛ و به جایی نیز که من می‌روم، شما نمی‌توانید بیایید.» 22 یهودیان از یکدیگر

گوش دهید. **44** شما فرزندان پدر واقعی‌تان ابلیس می‌باشید و دوست والدینش نیست. اما این اتفاق افتاد تا قدرت خدا را دیده شود. دارید اعمال بد او را انجام دهید. او از همان اول قاتل بود و از **4** تا فرصت باقیست من باید وظیفه‌ای را که فرستنده من به عهده من حقیقت نفرت داشت. در وجود او ذره‌ای حقیقت پیدا نمی‌شود، گذاشته است انجام دهم، زیرا وقت کمی تا شب باقی مانده و در آن چون ذاتاً دروغگو و پدر همه دروغگوهاست. **45** به همین دلیل نمی‌توان کاری انجام داد. **5** من تا وقتی در این جهان هستم، به آن است که وقتی من حقیقت را به شما می‌گویم، نمی‌توانید باور کنید. نور می‌بخشم!» **6** آنگاه آب دهان بر زمین انداخت و با آن گِل **46** کدام یک از شما می‌تواند مرا حتی به یک گناه متهم سازد؟ پس درست کرد و به چشمان کور مالید، **7** و به او فرمود: «به حوض حال که حقیقت را از من می‌شنوید، چرا به من ایمان نمی‌آورید؟ سیلوحا برو و چشمانت را بشوی.» (سیلوحا به زبان عبری به معنی **47** هر کس که پدرش خدا باشد، با خوشحالی به سخنان خدا گوش «فرستاده» می‌باشد.) آن کور نیز رفت، و چشمان خود را در آن می‌دهد؛ و چون شما گوش نمی‌دهید، ثابت می‌کنید که فرزندان خدا حوض شست و بینا بازگشت. **8** همسایه‌ها و کسانی که او را به نیستید. **48** سران قوم فریاد زده، گفتند: «ای سامری اجنبی، ما از عنوان فقیری نابینا می‌شناختند، از یکدیگر پرسیدند: «آیا این همان ابتدا درست می‌گفتم که تو دیوذه‌ای.» **49** عیسی فرمود: «من گدای کور است؟» **9** بعضی گفتند همانست و بعضی دیگر گفتند: دیوذه نیستیم. من به پدرم، خدا، احترام می‌گذارم، ولی شما به من «نه، غیرممکن است که او باشد. اما شباهت زیادی به او دارد.» مرد بی‌احترامی می‌کنید. **50** با اینکه من نمی‌خواهم خود را عزت و فقیر گفت: «من همانم.» **10** از او پرسیدند: «پس چه شد که بینا بزرگی ببخشم، اما این خداست که مرا بزرگی و عزت خواهد بخشید. شدی؟» **11** گفت: «شخصی که مردم او را عیسی می‌خوانند، گِل اوست داور راستین. **51** این که می‌گویم عین حقیقت است: هر که احکام مرا اطاعت کند، هرگز نخواهد مرد.» **aiōn g165j 52** سران یهود گفتند: «حالا دیگر برای ما ثابت شد که تو دیوذه‌ای. ابراهیم و تمام پیامبران بزرگ خدا مردند؛ حال، تو ادعا می‌کنی که هر که از تو اطاعت کند، هرگز نخواهد مرد؟» **aiōn g165j 53** یعنی تو از پدر ما ابراهیم که مرد، بزرگتری؟ از پیامبران خدا هم که مردند بزرگتری؟ خود را که می‌دانی؟» **54** عیسی به ایشان فرمود: «اگر من بخوام خودم را جلال بدهم، این کار ارزشی نخواهد داشت؛ اما این پدر من است که به من جلال می‌بخشد، همان کسی که ادعا می‌کنید خدای شماست. **55** شما او را نمی‌شناسید، اما من او را می‌شناسم؛ و اگر بگویم او را نمی‌شناسم، آنگاه مانند شما دروغگو خواهم بود! ولی حقیقت این است که من خدا را می‌شناسم و کاملاً مطیع او هستم. این شخص که چشمانت را باز کرد، کیست؟» جواب داد: «به **56** جدّ شما ابراهیم با شادی چشم به راه آمدن من بود؛ او آن را دید نمی‌خواستند باور کنند که او نابینا بوده، پدر و مادرش را خواستند حتی پنجاه سال نیز نداری و می‌گویی ابراهیم را دیده‌ای؟» **58** عیسی به ایشان فرمود: «این حقیقت محض است که پیش از آنکه ابراهیم کور به دنیا آمده؟ پس چطور چشمانش باز شد؟» **20** پدر و مادرش باشد، من هستم!» **59** سران قوم که دیگر طاقت شنیدن سخنان او نداشتند، سنگ برداشتند تا او را بکشند. ولی عیسی از کنار ایشان گذشت و از معبد بیرون رفت و از نظرها پنهان شد.

9 وقتی عیسی از محلی می‌گذشت، کور مادرزادی را دید. **2** شاگردان از او پرسیدند: «استاد، این شخص چرا کور به دنیا آمده است؟ آیا در اثر گناهان خود او بوده است یا در نتیجه گناهان پدر و مادرش؟» **3** عیسی جواب داد: «این به خاطر گناهان خودش یا والدینش گفتند: «(او بالغ است؛ از خودش پرسید.» **24** فریسی‌ها

دوباره آن شخص را که ناپینا بود خواستند و گفتند: «برای این شفا که این مَثل را شنیدند، منظور عیسی را درک نکردند. 7 پس برای خدا را تمجید کن نه عیسی را، چون ما می‌دانیم که عیسی آدم ایشان توضیح داد و فرمود: «مطمئن باشید که من آن دری هستم که گناهکاری است.» 25 جواب داد: «اینکه او گناهکار است یا نه، گوسفندان از آن وارد می‌شوند. 8 دیگران که پیش از من آمدند، همه من نمی‌دانم. فقط می‌دانم که کور بودم و اکنون بینا هستم!» 26 از دزد و راهزن بودند. به همین جهت، گوسفندان واقعی به سخنان او پرسیدند: «خوب، عیسی با تو چه کرد؟ چطور چشمانت را باز ایشان گوش ندادند. 9 بله، من در هستم. کسانی که از این در وارد کرد؟» 27 جواب داد: «من یک بار به شما گفتم، مگر نشنیدید؟ می‌شوند، نجات پیدا می‌کنند و در داخل و بیرون می‌گردند و چراگاه چرا می‌خواهید دوباره تعریف کنم؟ آیا شما هم می‌خواهید شاگرد سبز و خرّم می‌بایند. 10 کار دزد این است که بدزدد، بکشد و او بشوید؟» 28 آنها او را دشنام داده، گفتند: «تو خودت شاگرد نابود کنده؛ اما من آمده‌ام تا به شما حیات واقعی را به فراوانی عطا او هستی. ما شاگرد موسی می‌باشیم. 29 ما می‌دانیم که خدا با نمایم. 11 «من شبان نیکو هستم. شبان نیکو از جان خود می‌گذرد موسی سخن می‌گفت. اما درباره این شخص، هیچ چیز نمی‌دانیم.» تا گوسفندان را از چنگال گرگها نجات دهد. 12 ولی کسی که 30 جواب داد: «این خیلی عجیب است که او می‌تواند کوری را مزدور است و شبان نیست، وقتی می‌بیند گرگ می‌آید، گوسفندان را بینا کند و شما درباره او هیچ چیز نمی‌دانید؟ 31 همه می‌دانند که گذاشته، فرار می‌کند، چون گوسفندان از آن او نیستند و او شبانشان خدا به دعای اشخاص شاید گوش نمی‌دهد، بلکه دعای کسی را نیست. آنگاه گرگ به گله می‌زند و گوسفندان را پراکنده می‌کند. می‌شوند که خداترس باشد و اراده او را انجام دهد. 32 از آغاز جهان تا به حال هیچوقت کسی پیدا نشده که بتواند چشمان کور مادرزاد را باز کند. 33 jaiōn g165 اگر این شخص از طرف خدا نبود، چگونه می‌توانست چنین کاری بکند؟» 34 ایشان فریاد زدند: «تو سراپا در گناه متولد شده‌ای؛ حال می‌خواهی به ما درس بدهی؟» پس او را بیرون کردند. 35 وقتی این خبر به گوش عیسی رسید، او را پیدا کرد و فرمود: «آیا تو به پسر انسان ایمان داری؟» خواهند شد و یک شبان خواهند داشت. 17 «پدرم مرا دوست دارد، 36 جواب داد: «سَرورَم، بگو او کیست، چون می‌خواهم به او ایمان بیاورم.» 37 عیسی فرمود: «تو او را دیده‌ای و هم اکنون با تو سخن زور جانم را بستاند. من داوطلبانه آن را فدا می‌کنم. زیرا اختیار این را می‌گوید.» 38 گفت: «بله، ای خداوند، ایمان دارم.» و عیسی را دارم که جانم را فدا کنم، و اختیار آن را دارم تا آن را باز پس بگیرم. پرستش کرد. 39 عیسی به او فرمود: «من به این جهان آمده‌ام تا داوری کنم، تا به ناپینان بینایی ببخشم و به آنان که تصور می‌کنند می‌بینند، نشان دهم که کورند.» 40 بعضی از فریسیان که آنجا بودند، گفتند: «آیا منظورت این است که ما کوریم؟» 41 عیسی جواب داد: «اگر کور بودید، گناهی نمی‌داشتید؛ اما حالا که ادعا می‌کنید بیناید، گناهکار باقی می‌مانید.

10 «هر که نخواهد از در وارد آغل گوسفندان شود بلکه از روی دیوار به داخل بپرد، دزد و راهزن است. 2 زیرا شبان گوسفندان همیشه از در وارد می‌شود. 3 دربان نیز برای شبان در را باز می‌کند، گوسفندان صدای او را می‌شنوند و نزد او می‌آیند. شبان نام گوسفندان خود را یک به یک می‌خواند و آنها را بیرون می‌برد. 4 او پیشاپیش گوسفندان حرکت می‌کند و گوسفندان به دنبالش می‌روند، چون صدای او را می‌شناسند. 5 گوسفندان به دنبال غریبه‌ها نمی‌روند، بلکه از آنان می‌گریزند، چون با صدای غریبه‌ها آشنا نیستند.» 6 کسانی

نشوند. هیچ کس نیز نمی‌تواند ایشان را از دست من بگیرد. (aiōn)

g165, aiōnios g166 29 چون پدرم ایشان را به من داده است

و او از همه قویتر است؛ هیچ انسانی نمی‌تواند ایشان را از پدرم بگیرد. 30 من و پدر یک هستیم. 31 باز سران قوم یهود سنگها برداشتند تا او را بکشند. 32 عیسی فرمود: «از جانب پدرم کارهای حاش خوب خواهد شد.» 33 ولی منظور عیسی این بود که ایلعازز نیک بسیاری انجام داده‌ام. برای کدام یک از آنها می‌خواهید مرا سنگسار کنید؟» 33 جواب دادند: «ما به خاطر کفری که می‌گوییم خواب است. 14 آنگاه عیسی به طور واضح فرمود: «ایلعازز مرده می‌خواهم تو را بکشم، نه برای کارهای خوب. چون تو یک انسانی ولی ادعای خدایی می‌کنی.» 34 عیسی در پاسخ فرمود: «مگر در بار دیگر به شما فرصت خواهد داد که به من ایمان آورید. حال تورات شما نوشته نشده که "گفتم شما خدایانید؟" 35 حال، اگر بیایید نزد او برویم.» 16 یکی از شاگردان او به نام توما، که به او کتب مقدس که نمی‌توانند نادرست باشند، به کسانی که کلام خدا به ایشان رسید، می‌فرمایند که "خدایان" هستند، 36 آیا کفر است با او بمیریم.» 17 وقتی به بیت‌عنیا رسیدند، شنیدند که ایلعازز را کسی که خدا او را تقدیس کرده و به جهان فرستاده، بگوید "من چهار روز پیش به خاک سپرده‌اند. 18 بیت‌عنیا فقط چند کیلومتر تا پسر خدا" هستم؟ 37 اگر معجزه نمی‌کنم، به من ایمان نیاورید. اورشلیم فاصله داشت 19 و عده‌ای از سران قوم یهود از آنجا آمده بودند تا مارتا و مریم را برای مرگ برادرشان تسلی بدهند. 20 وقتی به معجزاتم ایمان آوردید تا بدانید که پدر در من است و من در پدر.» 39 بار دیگر خواستند او را بگیرند ولی عیسی رفت و از آنان دور شد. او رفت، ولی مریم در خانه ماند. 21 مارتا به عیسی گفت: «سرورم، 40 سپس به آن طرف رود اردن رفت، یعنی نزدیک به جایی که یحیی در آغاز مردم را تعمید می‌داد. 41 در آنجا بسیاری از مردم نزد او بنحی معجزه‌ای نکرد، ولی هر برادرت زنده خواهد شد.» 24 مارتا گفت: «بله، می‌دانم که در روز آمدند؛ ایشان به یکدیگر می‌گفتند: "یحیی معجزه‌ای نکرد، ولی هر چه درباره این شخص گفت، راست بود." 42 و بسیاری که در آنجا قیامت زنده خواهد شد.» 25 عیسی فرمود: «من قیامت و حیات هستم. هر که به من ایمان داشته باشد، حتی اگر بمیرد، زنده خواهد شد. 26 و چون به من ایمان دارد، زندگی جاوید یافته، هرگز هلاک نخواهد شد. مارتا! آیا به این گفته من ایمان داری؟» (aiōn g165)

11 روزی، شخصی به نام ایلعازز بیمار شد. او در بیت‌عنیا

زندگی می‌کرد، در همان دهکده مریم و خواهرش مارتا. 2 این مریم که برادرش اکنون بیمار بود، همان است که عطری گرانبها را بر پاهای عیسی ریخت و با گیسوانش آنها را خشک کرد. 3 این دو خواهر برای عیسی پیغام فرستاده، گفتند: «سرور ما، دوست عزیزتان سخت بیمار است.» 4 وقتی عیسی این خبر را شنید فرمود: «این بیماری موجب مرگ ایلعازز نخواهد شد، بلکه باعث جلال خدا خواهد گشت، و پسر خدا نیز از این رویداد جلال خواهد یافت.» 5 عیسی با اینکه نسبت به مارتا و مریم و ایلعازز لطف خاصی داشت، 6 اما وقتی خبر بیماری ایلعازز را شنید، در محلی که بود، دو روز دیگر نیز ماند. 7 پس از آن، به شاگردان خود فرمود: «بیایید به یهودیه بازگردیم.» 8 شاگردان اعتراض کرده، گفتند: «همین چند روز پیش بود که سران یهود می‌خواستند تو را در یهودیه بکشند. حال می‌خواهی باز به آنجا بروی؟» 9 عیسی جواب داد: «در روز، دوازده ساعت هوا روشن است. تا زمانی که همه جا روشن است، مردم می‌توانند راه یهود به یکدیگر گفتند: «ببینید چقدر او را دوست می‌داشت.»

37 ولی بعضی می گفتند: «این مرد که چشمان کور را باز کرد، چرا نتوانست کاری کند که ایلعازز نمیرد؟» **38** باز عیسی به شدت متأثر ببیند، خبر دهد تا او را بگیرند.

شد. سرانجام به سر قبر رسیدند. قبر او غاری بود که سنگ بزرگی جلوی دهانه اش غلتانیده بودند. **39** عیسی فرمود: «سنگ را به کنار بغلتانید!» ولی مارتا، خواهر ایلعازز گفت: «سرورم، حالا دیگر متعفن شده، چون چهار روز است که او را دفن کرده ایم.» **40** عیسی فرمود: «مگر نگفتم اگر ایمان داشته باشی، جلال خدا را خواهی دید؟» **41** پس سنگ را کنار زدند. آنگاه عیسی به آسمان نگاه کرد و فرمود: «پدر، شکر می کنم که دعای مرا شنیده ای. **42** البته همیشه دعایم را می شنوی ولی این را به خاطر مردمی که اینجا هستند گفتم، تا ایمان آورند که تو مرا فرستاده ای.» **43** سپس با صدای بلند فرمود: «ایلعازز، بیرون بیا!» **44** ایلعازز از قبر بیرون آمد، در حالی که تمام بدنش در کفن پیچیده شده و پارچه ای سر و صورتش را پوشانده بود. عیسی فرمود: «او را باز کنید تا بتواند راه برود.» **45** بعضی از یهودیان که با مریم بودند و این معجزه را دیدند، به عیسی ایمان آوردند. **46** ولی بعضی نیز نزد فریسیان رفته، واقعه را گزارش دادند.

47 کاهنان اعظم و فریسیان بی درنگ جلسه ای تشکیل دادند تا به این موضوع رسیدگی کنند. ایشان به یکدیگر می گفتند: «چه کنیم؟ این شخص معجزات بسیاری انجام می دهد. **48** اگر او را به حال خود بگذاریم، تمام این قوم به دنبال او خواهند رفت. آنگاه رومی ها به اینجا لشکرکشی کرده، معبد و قوم ما را از بین خواهند برد.» **49** یکی از ایشان به نام قیافا، که در آن سال کاهن اعظم بود، برخاست و گفت: «شما اصلاً متوجه موضوع نیستید. **50** آیا درک نمی کنید که بهتر است یک نفر برای قوم بمیرد تا آن که همه قوم هلاک شوند.» **51** او این را از خود نگفت، بلکه چون در آن سال کاهن اعظم بود، به او الهام شد. او با این سخن، در واقع پیشگویی کرد که عیسی باید برای قوم یهود فدا شود، **52** و نه فقط برای قوم یهود، بلکه برای جمع کردن و متحد ساختن همه فرزندان خدا که در سراسر دنیا پراکنده اند. **53** از آن روز به بعد، سران قوم یهود توطئه چیدند تا عیسی را به قتل رسانند. **54** عیسی از آن پس، دیگر در میان مردم آشکار نمی شد، بلکه با شاگردانش از اورشلیم به دهکده افرایم در نزدیکی بیابان رفت و در آنجا ماند. **55** کم کم عید پَسَح که از روزهای مقدس یهود بود نزدیک می شد. مردم از سراسر مملکت در اورشلیم جمع می شدند تا خود را برای شرکت در مراسم عید آماده کنند. **56** در این میان، همه می خواستند عیسی را ببینند، و در معبد با کنجکاو از یکدیگر می پرسیدند: «چه فکر می کنید؟ آیا عیسی برای شرکت در مراسم عید به اورشلیم خواهد آمد؟» **57** ولی از طرف

12

شش روز پیش از آغاز عید پَسَح، عیسی وارد بیت عنیا شد، همان جایی که ایلعازز مرده را زنده کرده بود. **2** یک شب در آن دهکده به افتخار عیسی ضیافتی ترتیب دادند. مارتا پذیرایی می کرد و ایلعازز با عیسی بر سر سفره نشسته بود. **3** آنگاه مریم شیشه ای از عطر سنبل خالص و گرانها را برداشته، آن را روی پاهای عیسی ریخت و با گیسوان خود آنها را خشک کرد. خانه از بوی عطر پر شد. **4** ولی یهوذا اسخریوطی که یکی از شاگردان عیسی بود و بعد به او خیانت کرد، گفت: **5** «چرا این عطر به سیصد سکه نقره فروخته نشد، تا پولش را به فقرا بدهیم؟» **6** البته او در فکر فقرا نبود بلکه در فکر خودش بود، چون مسئول دخل و خرج و نگهداری پول شاگردان بود و اغلب از این پول می دزدید. **7** عیسی جواب داد: «کاری به کار او نداشته باشید! او با این کار، بدن مرا برای دفن آماده کرد. **8** فقرا همیشه دور و بر شما هستند، ولی مرا همیشه با خود نخواهید داشت.» **9** وقتی یهودیان اورشلیم شنیدند که عیسی به آنجا آمده، دسته دسته به دین او شتافتند. آنان در ضمن بسیار مایل بودند ایلعازز را نیز که عیسی او را زنده کرده بود، ببینند. **10** پس کاهنان اعظم تصمیم گرفتند ایلعازز را هم بکشند، **11** زیرا به خاطر او بعضی از سران قوم یهود نیز ایمان آورده بودند که عیسی همان مسیح است. **12** روز بعد، در تمام شهر خبر پیچید که عیسی به اورشلیم می آید. پس، جمعیت انبوهی که برای مراسم عید آمده بودند، **13** با شاخه های نخل به پیشواز او رفتند، در حالی که فریاد می زدند: «هوشیعا!» «مبارک است آن که به نام خداوند می آید!» «مبارک است پادشاه اسرائیل!» **14** عیسی نیز کرّ الاغی یافت و بر آن سوار شد، همان گونه که نوشته شده است: **15** «نترس، ای دختر صهیون، اینک پادشاه تو می آید، سوار بر کرّ الاغی!» **16** شاگردان او در آن زمان متوجه این پیشگویی نشدند، ولی بعد از این که عیسی به جلال خود در آسمان بازگشت، پی بردند که تمام این چیزها قبلاً درباره او نوشته شده بود، و همان گونه نیز بر او واقع شده بود. **17** در بین جمعیت، کسانی که زنده شدن ایلعازز را به چشم خود دیده بودند، آن را برای دیگران تعریف می کردند. **18** در واقع به خاطر همین نشانه معجزه آسا بود که مردم با چنان شور و حرارتی به پیشواز او رفتند. **19** فریسی ها به یکدیگر گفتند: «دیگر از ما کاری ساخته نیست. ببینید، تمام دنیا به دنبال او رفته اند!» **20** عده ای یونانی که برای مراسم عید به اورشلیم آمده بودند، **21** نزد فیلیپ که اهل بیت صیدا ی جلیل بود، رفتند و گفتند: «آقا، ما می خواهیم عیسی را

ببینیم.» **22** فیلیپ این را با آندریاس در میان گذاشت و هر دو رفتند بعضی از سران قوم یهود ایمان آوردند که او همان مسیح است، ولی و به عیسی گفتند. **23** عیسی جواب داد: «وقت آن رسیده است به کسی نگفتند چون می‌رسیدند فریسیان از کنیسه بیرونشان کنند. که پسر انسان به جلالی که در آسمان داشت بازگردد. **24** این **43** در واقع چیزی که برای این اشخاص اهمیت داشت، جلب نظر و که می‌گویم عین حقیقت است: اگر دانه گندم در خاک نیفتد و احترام مردم بود نه جلب رضای خدا. **44** پس عیسی با صدای بلند نمید، تنها می‌ماند؛ اما اگر بمید دانه‌های تازه بسیاری تولید می‌کند. به مردم فرمود: «هر که به من ایمان بیاورد، نه فقط به من، بلکه به **25** اگر کسی جان خود را دوست بدارد، آن را از دست خواهد داد. اما کسی که در این جهان از جان خود بگذرد، آن را برای حیات جاویدان حفظ خواهد کرد. (jaīōnios g166) **26** «هر که دنیای تاریک بدرخشم تا تمام کسانی که به من ایمان می‌آورند، بخواهد مرا خدمت کند، باید به دنبال من بیاید. و هر جا من باشم، خدمتگزارم نیز باید باشد. و پدر، هر کسی را که به من خدمت کند، اطاعت نکند، من از او بازخواست نخواهم کرد، زیرا من نه برای تکریم خواهد کرد. **27** اکنون جانم آشفته است. آیا باید دعا کنم که: «ای پدر، از آنچه می‌خواهد بر من واقع شود، مرا رهایی ده؟» ولی من برای همین امر به این جهان آمده‌ام! **28** پس می‌گویم: «ای پدر، بازخواست خواهد شد. **49** این سخنان از من نیست، بلکه من نام خود را جلال و سرفرازی ده.» ناگاه صدایی از آسمان گفت: «جلال دادم و باز جلال خواهم داد.» **29** وقتی مردم این صدا را شنیدند، بعضی گمان بردند که صدای رعده بود و بعضی دیگر گفتند: «فرشته‌ای با او سخن گفت.» **30** ولی عیسی فرمود: «این صدا برای شما بود، نه برای من. **31** چون وقت آن رسیده است که خدا مردم دنیا را داوری کند و فرمانروای این دنیا، یعنی شیطان را از قدرت بیندازد. **32** وقتی مرا از زمین بلند کردید، همه را به سوی خود جذب خواهم کرد.» **33** عیسی با این گفته، به نوع مرگ خود بر صلیب اشاره کرد. **34** مردم پرسیدند: «تو از مرگ سخن می‌گویی؟ تا جایی که ما می‌دانیم مسیح باید همیشه زنده بماند و هرگز نمیرد. پس چرا تو می‌گویی که مسیح باید بمیرد؟ اصلاً درباره‌ی که صحبت می‌کنی؟» (jaīōn g165) **35** عیسی جواب داد: «نور من فقط تا مدتی کوتاه بر شما خواهد تابید؛ پس تا فرصت هست، در نور راه بروید، تا تاریکی بر شما چیره نشود. آنان که در تاریکی راه می‌روند، نمی‌توانند ببینند به کجا می‌روند. **36** تا دیر نشده، به نور ایمان آورید تا نورانی شوید.» آنگاه عیسی رفت و خود را از چشم مردم پنهان کرد. **37** با وجود تمام معجزاتی که عیسی کرد، بسیاری از مردم ایمان نیاوردند که او همان مسیح است. **38** این درست همان است که اشعای نبی پیشگویی کرده بود که: «خداوند، چه کسی پیام ما را باور کرده، و بازوی توانای خداوند بر چه کسی آشکار شده است؟» **39** البته ایشان نتوانستند ایمان بیاورند، چون همان‌طور که اشعیا گفته بود: **40** «خدا چشمانشان را کور و دل‌هایشان را سخت کرده است، تا با چشمانشان نبینند و با دل‌هایشان نفهمند و به سوی خدا باز نگردند تا شفایشان دهد.» **41** اشعیا به این دلیل این را گفت که جلال او را دید و درباره‌ی او سخن گفت. **42** با این همه،

13 شب عید پَسَح فرا رسید. عیسی می‌دانست که وقت آن رسیده که این جهان را ترک کند و نزد پدر برود. او که شاگردانش را در طول خدمت زمینی‌اش محبت کرده بود، اکنون محبت خود را به کمال به ایشان نشان داد. **2** وقت شام بود، و ابلیس از پیش، یهودا، پسر شمعون اسخریوطی را برانگیخته بود که به عیسی خیانت کند. **3** عیسی می‌دانست که پدر اختیار همه چیز را به دست او سپرده، و اینکه از نزد خدا آمده و باید بار دیگر نزد او بازگردد. **4** پس، از سر شام بلند شد، لباس خود را درآورد، حوله‌ای به کمر بست، **5** آب در لگن ریخت و به شستن پاهای شاگردان و خشک کردن آنها با حوله پرداخت. **6** وقتی به شمعون پطرس رسید، پطرس به او گفت: «سرورم، تو نباید پاهای ما را بشویی.» **7** عیسی جواب داد: «اکنون عَلت کار مرا درک نمی‌کنی؟ ولی یک روز خواهی فهمید.» **8** پطرس بار دیگر با اصرار گفت: «نه، هرگز نمی‌گذارم پاهای مرا بشویی.» عیسی فرمود: «اگر پاهای تو را نشویم تو به من تعلق نخواهی داشت.» (jaīōn g165) **9** پطرس با عجله گفت: «سرورم، پس حالا که اینطور است، نه فقط پا، بلکه دست و صورت مرا نیز بشوی.» **10** عیسی جواب داد: «کسی که تازه حمام کرده، فقط کافی است که پاهای خود را بشوید تا تمام بدنش پاکیزه شود. شما نیز پاکیزه ولی نه همه.» **11** چون عیسی می‌دانست چه کسی به او خیانت خواهد کرد؛ از این جهت گفت که همه شاگردان پاک نیستند. **12** پس از آنکه پاهای شاگردان خود را شست، لباس خود را پوشید و سر میز شام نشست و پرسید: «آیا فهمیدید چرا این کار را

کردم؟ **13** شما مرا استاد و خداوند می‌خوانید، و درست می‌گویید کرد که شما شاگردان من می‌باشید.» **36** شمعون پطرس پرسید: چون همین‌طور نیز هست. **14** حال، اگر من که خداوند و استاد شما هستم، پاهای شما را شستم، شما نیز باید پاهای یکدیگر را بشوید. **15** من به شما سرمشقی دادم تا شما نیز همین‌طور رفتار کنید. **16** چون مسلماً خدمتکار از اربابش بالاتر نیست و قاصد نیز از فرستنده‌اش مهمتر نمی‌باشد. **17** در زندگی، سعادت در می‌کنی؟ همین امشب پیش از بانگ خروس، سه بار مرا انکار کرده، این است که به آنچه می‌دانید، عمل کنید.» **18** «این را به همه خواهی گفت که مرا نمی‌شناسی.»

14 «خاطران آسوده باشد. شما که به خدا ایمان دارید، به من می‌شناسم. اما آنچه در کتب مقدس آمده باید جامه عمل بپوشد که می‌فرماید: "کسی که نان و نمک مرا می‌خورد، دشمن من شده است." **19** این را به شما می‌گویم تا وقتی واقع شد، به من ایمان بیاورید. **20** بدانید که هر کس فرستاده مرا قبول کند، مرا پذیرفته است و آنکه مرا قبول کند فرستنده مرا پذیرفته است.» **21** پس از این سخن، عیسی به شدت محزون شد و با دلی شکسته گفت: «براستی به شما می‌گویم که یکی از شما به من خیانت خواهد کرد.» **22** شاگردان مات و مبهور به یکدیگر نگاه می‌کردند و در حیرت بودند که عیسی این را درباره چه کسی می‌گوید. **23** یکی از شاگردان، که عیسی دوستش می‌داشت، کنار او تکیه زده بود. **24** شمعون پطرس به او اشاره کرد تا بپرسد کیست که دست به چنین کار وحشتناکی می‌زند. **25** پس، آن شاگرد به عیسی نزدیکتر شد و پرسید: «خداوند، آن شخص کیست؟» **26** فرمود: «آن کسی است که یک لقمه می‌گیرم و به او می‌دهم.» آنگاه لقمه‌ای گرفت و آن را به یهودا پسر شمعون اسخریوطی داد. **27** به محض اینکه لقمه از گلولی یهودا پایین رفت، شیطان داخل او شد. پس عیسی به او فرمود: «کاری را که می‌خواهی انجام دهی، زودتر عملی کن!» **28** هیچ‌کس به هنگام شام منظور عیسی را نفهمید. **29** فقط بعضی گمان کردند که چون پول دست یهودا بود، عیسی به او دستور داد که برود و خوراک بخرد و یا چیزی به فقرا بدهد. **30** یهودا لقمه را خورد و بی‌درنگ در تاریکی شب بیرون رفت. **31** به محض اینکه یهودا از اتاق خارج شد، عیسی فرمود: «وقت آن رسیده است که پسر انسان وارد جلالش شود و خدا نیز توسط او جلال یابد. **32** خدا نیز به‌زودی بزرگی و جلال خود را به من خواهد داد. **33** ای فرزندان من که برابم بسیار عزیز هستید، چقدر این لحظات کوتاهند. به‌زودی باید شما را بگذارم و بروم. آنگاه همان‌طور که به سران قوم یهودا گفتم، همه جا به دنبال من خواهید گشت، اما مرا نخواهید یافت و نخواهید توانست به جایی که می‌روم، بیایید. **34** «پس حال، دستوری تازه به شما می‌دهم: یکدیگر را دوست بدارید همان‌گونه که من شما را دوست می‌دارم. **35** محبت شما به یکدیگر، به جهان ثابت خواهد

14 «خاطران آسوده باشد. شما که به خدا ایمان دارید، به من نیز ایمان داشته باشید. **2** در خانه پدر من منزلگاه بسیار است. اگر چنین نبود، به شما نمی‌گفتم که می‌روم مکانی برای شما آماده سازم. **3** پس وقتی بروم و مکانی برای شما آماده سازم، خواهم آمد و شما را نزد خود می‌برم تا همیشه در آنجا که من هستم، شما نیز با من باشید. **4** شما می‌دانید من به کجا می‌روم و می‌دانید چگونه به آنجا بیایید.» **5** توما گفت: «ما حتی نمی‌دانیم به کجا می‌روی، پس چطور می‌توانیم راه را بدانیم؟» **6** عیسی به او فرمود: «من راه و راستی و حیات هستم؛ هیچ‌کس نمی‌تواند نزد پدر بیاید مگر به‌وسیله من. **7** اگر می‌دانستید من کیستم، آنگاه می‌دانستید پدرم کیست. اما از حالا به بعد، او را می‌شناسید و او را دیده‌اید.» **8** فیلیپ گفت: «خداوند، پدر را به ما نشان بده که همین برای ما کافی است.» **9** عیسی جواب داد: «فیلیپ، آیا بعد از تمام این مدتی که با شما بوده‌ام، هنوز هم نمی‌دانی من کیستم؟ هر که مرا ببیند، خدای پدر را دیده است. پس دیگر چرا می‌خواهی او را ببینی؟ **10** آیا ایمان نداری که من در پدر هستم و او در من است؟ سخنانی که می‌گویم، از خودم نیست بلکه از پدر من است که در من ساکن است؛ و اوست که این کارها را می‌کند. **11** فقط ایمان داشته باش که من در خدای پدر هستم و او در من است؛ وگرنه به خاطر این معجزات بزرگ که از من دیده‌ای، به من ایمان آور. **12** اینکه می‌گویم عین حقیقت است: هر که به من ایمان بیاورد، می‌تواند همان کارهایی را بکند که من کرده‌ام، و حتی بزرگتر از اینها نیز انجام دهد، چون من نزد پدر باز می‌گردم. **13** شما می‌توانید به نام من، هر چیزی درخواست کنید، و من آن را برایتان انجام خواهم داد. چون من که پسر خدا هستم هر چه برای شما انجام دهم، باعث بزرگی و جلال پدر خواهد شد. **14** بله، به نام من هر چه لازم دارید بخواهید تا به شما عطا کنم. **15** «اگر مرا دوست دارید، از احکام من اطاعت کنید. **16** و من از پدرم درخواست خواهم کرد تا پشتیبان و تسلی‌بخش دیگری به شما عطا نماید که همیشه با شما بماند. **17** jaïon g165) این پشتیبان و تسلی‌بخش همان

که آمده‌ام، دیگر برای گناهان‌شان عذر و بهانه‌ای ندارند. **23** هر که از من نفرت دارد، از پدرم نیز نفرت دارد. **24** اگر من در مقابل چشمان این مردم کارهایی نکرده بودم که غیر از من کسی تا به حال نکرده بود، بی‌تقصیر می‌بودند؛ ولی اینک حتی با دیدن تمام این معجزات، باز از من و از پدرم نفرت دارند؛ **25** به این شکل، آنچه در تورات ایشان نوشته شده، جامهٔ عمل می‌پوشد که می‌فرماید: «بی‌جهت از من نفرت داشتند». **26** «اما من آن روح تسلی‌بخش را به کمک شما خواهم فرستاد. او سرچشمهٔ تمام حقایق است و از طرف پدرم آمده، دربارهٔ من همه چیز را به شما خواهد گفت. **27** شما نیز باید دربارهٔ من با تمام مردم سخن بگویید، چون از ابتدا با من بوده‌اید.»

16 «این امور را از هم اکنون به شما می‌گویم تا وقتی با مشکلات روبرو می‌شوید، ایمان خود را از دست ندهید. **2** شما را از کنیسه‌ها بیرون خواهند راند و حتی زمانی فرا خواهد رسید که مردم شما را خواهند کشت به خیال اینکه خدا را خدمت می‌کنند. **3** به این علت با شما اینچنین رفتار خواهند کرد که نه پدر را می‌شناسند و نه مرا. **4** پس در آن موقع به یاد داشته باشید که خبر تمام این پیش‌آمدها را از قبل به شما داده‌ام. علت اینکه این موضوع را زودتر به شما نگفتم این است که خودم با شما بودم. **5** «اما اکنون نزد کسی می‌روم که مرا فرستاد، و هیچ‌یک از شما نمی‌پرسید: «به کجا می‌روی؟» **6** در عوض غمگین و محزونید. **7** رفتن من به نفع شماست، چون اگر نزوم، آن روح تسلی‌بخش نزد شما نخواهد آمد. ولی اگر بروم او خواهد آمد، زیرا من او را نزد شما خواهم فرستاد. **8** وقتی او بیاید، جهان را در رابطه با گناه، عدالت خدا و داوری آینده محکوم خواهد کرد. **9** گناه جهان آن است که نمی‌خواهد به من ایمان بیاورد. **10** عدالت خدا ظاهر می‌شود زیرا من نزد پدر می‌روم و دیگر مرا نخواهید دید. **11** داوری خواهد آمد، زیرا رئیس این جهان هم اکنون تحت محکومیت قرار دارد. **12** «بسیار چیزهای دیگر دارم که بگویم، ولی افسوس که حال نمی‌توانید بفهمید. **13** ولی وقتی روح‌القدس که سرچشمهٔ همهٔ راستی‌ها است بیاید، تمام حقایق را بر شما آشکار خواهد ساخت. زیرا از جانب خود سخن نخواهد گفت، بلکه آنچه را که از من شنیده است، بیان خواهد کرد. او از آینده نیز شما را باخبر خواهد ساخت. **14** او جلال و بزرگی مرا به شما نشان خواهد داد و با این کار باعث عزت و احترام من خواهد شد. **15** تمام بزرگی و جلال پدرم از آن من است. وقتی گفتم جلال و بزرگی مرا به شما نشان می‌دهد، منظرم همین بود. **16** «به‌زودی خواهم رفت و دیگر مرا نخواهید دید. ولی بعد از مدت کوتاهی باز می‌گردم و دوباره مرا خواهید دید.» **17** بعضی از شاگردان او از

یکدیگر پرسیدند: «استاد چه می‌گوید؟ منظورش از این سخن چیست که می‌گوید: «دیگر مرا نخواهید دید، ولی بعد از مدت کوتاهی دوباره مرا خواهید دید؟» **18** منظورش از «نزد پدر می‌روم چیست؟» پس فرمود: «می‌رسید منظرم چیست که گفتم: «دیگر مرا نخواهید دید، ولی بعد از مدت کوتاهی خواهید دید؟» **20** مردم دنیا از رفتن من شاد خواهند شد، ولی شما محزون خواهید گردید و خواهید گریست. شما خواهم فرستاد. ولی وقتی دوباره مرا ببینید، گریهٔ شما تبدیل به شادی خواهد شد. **21** همچون زنی که درد می‌کشد تا نوزادی به دنیا آورد؛ ولی بعد از زایمان، رنج او به شادی تبدیل می‌شود و درد را فراموش می‌کند، زیرا انسان جدیدی به دنیا آورده است. **22** شما نیز اکنون غمگین می‌باشید، ولی دوباره شما را خواهم دید. آنگاه شاد خواهید شد و کسی نمی‌تواند آن شادی را از شما بگیرد. **23** در آن هنگام دیگر از من چیزی نخواهید خواست. من واقعیت را به شما می‌گویم، شما خودتان هر چه از پدرم به نام من بخواهید، به شما خواهد داد. **24** تا به حال به نام من چیزی نخواسته‌اید. بخواهید تا بیایید و شاد شوید و شادی‌تان کامل گردد. **25** «این چیزها را با من گفتم. ولی زمانی فرا می‌رسد که دیگر نیازی به این کار نخواهد بود و همه چیز را به روشنی دربارهٔ پدرم به شما خواهم گفت. **26** آنگاه به نام من درخواست خواهید کرد. البته لازم نیست که من سفارش شما را به پدر بکنم تا آنچه را که می‌خواهید به شما بدهد؛ **27** چرا که خود پدر، شما را دوست دارد، زیرا شما مرا دوست دارید و ایمان دارید که من از نزد پدرم آمده‌ام. **28** به، من از نزد پدرم خدا به این دنیا آمده‌ام، و حال دنیا را می‌گذارم و نزد او باز می‌گردم.» **29** شاگردان گفتند: «اکنون آشکارا با ما سخن می‌گویی و نه با مثل. **30** اکنون بی‌بردی که همه چیز را می‌دانی و حتی نیاز نداری کسی سؤالش را با تو در میان بگذارد. همین برای ما کافی است تا ایمان بیاوریم که شما از نزد خدا آمده‌اید.» **31** عیسی پرسید: «آیا سرانجام به این موضوع ایمان آوردید؟ **32** ولی وقتی می‌رسد، و یا بهتر بگویم همین الان رسیده است که شما مانند کاه پراکنده می‌شوید و هر یک به خانهٔ خود برمی‌گردید و مرا تنها می‌گذارید. ولی من تنها نیستم، چون پدرم با من است. **33** این چیزها را گفتم تا خیلانان آسوده باشد. در این دنیا با مشکلات و زحمات فراوان روبرو خواهید شد؛ با این حال شجاع باشید، چون من بر دنیا پیروز شده‌ام.»

17 وقتی عیسی سخنان خود را به پایان رساند، به سوی آسمان نگاه کرد و گفت: «پدر، وقت موعود فرا رسیده است. بزرگی و جلال پسترت را آشکار کن تا او نیز جلال و بزرگی را به تو بازگرداند.

2 زیرا تو اختیار زندگی تمام مردم دنیا را به دست او سپرده‌ای؛ و او به آن عده‌ای که به او عطا کرده‌ای، زندگی جاوید می‌بخشد. 23 من در ایشان و تو در من، تا به این ترتیب ایشان نیز به تمام معنا با هم یکی باشند، و مردم دنیا بدانند که تو مرا فرستاده‌ای و بفهمند که ایشان را دوست داری، به همان اندازه که مرا دوست داری. 24 پدر، می‌خواهم همهٔ آنانی که به من ایمان می‌آورند، در آینده با من باشند تا بودی، انجام دادم تا باعث بزرگی و جلال تو شوم. 5 و حال، ای پدر، مرا در حضور خود جلال بده، با همان جلالی که پیش از آفرینش پیش از آفرینش جهان مرا دوست می‌داشتی. 25 «ای پدر عادل، جهان نزد تو داشتم. 6» من تو را به کسانی که به من بخشیدی، مردم جهان تو را نمی‌شناسند ولی من تو را می‌شناسم و این شاگردان شناساندم. ایشان در دنیا بودند و تو ایشان را به من بخشیدی. در می‌دانند که تو مرا فرستاده‌ای. 26 من تو را به ایشان شناساندم و باز واقع همیشه از آن تو بودند و تو ایشان را به من دادی؛ و هر چه به هم خواهم شناسانید تا آن محبت بی‌پایانی که تو نسبت به من داری ایشان گفتم، اطاعت کردند. 7 حال، می‌دانند که هر چه من دارم، در ایشان نیز به وجود آید و من هم در ایشان باشم.»

18 هدیهٔ توست. 8 هر دستوری به من دادی، به ایشان دادم و ایشان قبول کردند و دانستند که من از نزد تو به این جهان آمده‌ام و ایمان دارند که تو مرا فرستاده‌ای. 9 «من برای مردم دنیا دعا نمی‌کنم بلکه برای کسانی دعا می‌کنم که به من بخشیدی، چون از آن تو هستند. 10 هر چه از آن من باشد متعلق به تو نیز هست، و هر چه از آن تو باشد متعلق به من هم می‌باشد. از این جهت، ایشان باعث افتخار و سربلندی منند. 11 به‌زودی من این جهان را گذاشته، نزد تو خواهم آمد، ولی ایشان در این جهان می‌مانند. پس ای پدر مقدس، کسانی را که به من بخشیده‌ای، با توجهات پدران‌ها حفظ فرما تا مانند من و تو با هم یکی باشند. 12 تا زمانی که با ایشان بودم، با قدرت نامی که به من دادی، از ایشان محافظت کردم. ایشان را طوری حفظ کردم که هیچ‌یک از دست نرفت، مگر آن کس که برای هلاکت مقرر شده بود، تا نوشتهٔ کتب مقدس به واقعیت بپیوندد. 13 «و حال، نزد تو می‌آیم. تا وقتی که با آنان بودم، چیزهای بسیار به ایشان گفتم تا از خوشی من لذت ببرند. 14 من احکام تو را به ایشان داده‌ام. دنیا از آنان نفرت دارد، زیرا آنان به این دنیا تعلق ندارند، چنانکه من ندارم. 15 نمی‌خواهم که ایشان را از دنیا ببری، بلکه می‌خواهم آنان را از قدرت شیطان حفظ کنی. 16 ایشان نیز مانند من از این دنیا نیستند. 17 کلام راستی خود را به آنان بیاموز تا پاک و مقدس شوند. 18 همان‌طور که تو مرا به این جهان فرستادی، من نیز ایشان را به میان مردم می‌فرستم. 19 من خود را وقف آنان کرده‌ام تا در راستی و پاکی رشد کنند. 20 «من فقط برای این شاگردان دعا نمی‌کنم؛ بلکه برای ایمانداران آینده نیز دعا می‌کنم که به‌وسیلهٔ شهادت ایشان به من ایمان خواهند آورد. 21 دعا می‌کنم تا همه یک باشند، همان‌طور که ای پدر، من و تو با هم یکی هستیم؛ تا همچنانکه تو در منی، و من در تو ایشان نیز با ما یک باشند، تا از این راه مردم جهان ایمان آورند که تو مرا فرستاده‌ای. 22 «جلالی را

خود به داخل خانه برد. 17 آن کنیز از پطرس پرسید: «آیا تو از 37 پیلانوس پرسید: «به هر حال منظورت این است که تو پادشاهی؟» شاگردان عیسی هستی؟» جواب داد: «نه، نیستم.» 18 بیرون، هوا سرد بود. پس خدمتکاران و مأموران، آتشی درست کردند و دور آن جمع شدند. پطرس نیز به میان ایشان رفت تا خود را گرم کند. 19 در داخل، کاهن اعظم، از عیسی درباره شاگردان و تعالیم او سؤالاتی کرد. 20 عیسی جواب داد: «همه می‌دانند من چه تعلیمی می‌دهم. من آشکارا در کنیسه‌ها و در معبد موعظه کرده‌ام؛ تمام سران قوم یهود سخنان مرا شنیده‌اند و به کسی مخفیانه چیزی نگفتم. 21 چرا این سؤال را از من می‌کنی؟ از کسانی پیرس که سخنانم را شنیده‌اند. آنان خوب می‌دانند من چه گفته‌ام.» 22 وقتی این را گفت، یکی از نگهبانان معبد که آنجا ایستاده بود، به عیسی سبلی زد و گفت: «به کاهن اعظم اینطور جواب می‌دهی؟» 23 عیسی جواب داد: «اگر سخنی ناراست گفتم، آن را ثابت کن. ولی اگر سختم راست است، چرا سبلی می‌زنی؟» 24 سپس حنا عیسی را دست بسته، نزد قیافا فرستاد که او نیز کاهن اعظم بود. 25 در حالی که شمعون پطرس در کنار آتش ایستاده بود و خود را گرم می‌کرد، یک نفر دیگر از او پرسید: «مگر تو از شاگردان او نیستی؟» جواب داد: «البته که نیستم.» 26 یکی از خدمتکاران کاهن اعظم که از خوششان کسی بود که پطرس گوش را بریده بود، گفت: «مگر من خودم تو را در باغ با عیسی ندیدم؟» 27 باز پطرس حاشا کرد. همان لحظه خروس بانگ زد. 28 نزدیک صبح، بازجویی از عیسی تمام شد. پس قیافا او را به کاخ فرماندار رومی فرستاد. یهودیان برای اینکه نجس نشوند، داخل کاخ نشدند، چون اگر داخل می‌شدند دیگر نمی‌توانستند در مراسم عید پَسَح و مراسم قربانی شرکت کنند. 29 پس فرماندار رومی که نامش پیلانوس بود، بیرون آمد و پرسید: «اتهام این شخص چیست؟ چه شکایتی از او دارید؟» 30 جواب دادند: «اگر مجرم نبود، او را به تو تسلیم نمی‌کردیم.» 31 پیلانوس گفت: «پس او را برید و مطابق قوانین مذهبی خودتان محاکمه کنید.» سران یهود گفتند: «ما یهودیان اجازه اعدام کسی را نداریم.» 32 این مطابق پیشگویی خود عیسی بود که فرموده بود به چه طریقی باید بمیرد. 33 پیلانوس به داخل کاخ برگشت و دستور داد عیسی را نزد او بیاورند. آنگاه از او پرسید: «آیا تو پادشاه یهود هستی؟» 34 عیسی پرسید: «آیا این سؤال خودت است، یا دیگران در مورد من به تو گفته‌اند؟» 35 پیلانوس گفت: «مگر من یهودی هستم که این چیزها را از من می‌پرسی؟ قوم خودت و کاهنانشان تو را به اینجا آورده‌اند. چه کرده‌ای؟» 36 عیسی فرمود: «پادشاهی من یک پادشاهی زمینی نیست. اگر بود، پیروانم می‌جنگیدند تا در چنگ سران قوم یهود گرفتار نشوم. پادشاهی من متعلق به این دنیا نیست.»

19 آنگاه به دستور پیلانوس، عیسی را شلاق زدند. 2 سپس سربازان از خار تاجی ساختند و بر سر او گذاشتند و ردایی ارغوانی به او پوشاندند، 3 و او را مسخره کرده، می‌گفتند: «زنده باد پادشاه یهود!» و به او سبلی می‌زدند. 4 پیلانوس باز بیرون رفت و به یهودیان گفت: «اینک او را نزد شما می‌آورم؛ ولی بدانید که او بی‌تقصیر است.» 5 آنگاه عیسی با تاج خار و لباس بلند ارغوانی بیرون آمد. پیلانوس به مردم گفت: «ببینید، این همان شخص است.» 6 به محض اینکه چشم کاهنان اعظم و محافظین مخصوص معبد به عیسی افتاد، فریاد زدند: «مصلوبش کن! مصلوبش کن!» پیلانوس گفت: «شما خودتان او را برید و مصلوب کنید. من که دلیلی برای محکوم کردن او نیافته‌ام.» 7 سران یهود جواب دادند: «مطابق شریعت ما، او باید کشته شود، چون ادعا می‌کند که پسر خداست.» 8 وقتی پیلانوس این را شنید بیشتر وحشت کرد. 9 پس دوباره عیسی را به داخل کاخ خود برد و از او پرسید: «تو اهل کجایی؟! ولی عیسی به او جوابی نداد. 10 پیلانوس گفت: «چرا جواب نمی‌دهی؟ مگر متوجه نیستی که قدرت آن را دارم که آزادت سازم یا مصلوبت کنم؟» 11 عیسی فرمود: «اگر خدا این قدرت را به تو نمی‌داد، با من هیچ کاری نمی‌توانستی بکنی. ولی گناه کسانی که مرا پیش تو آوردند، سنگینتر از گناه توست.» 12 پیلانوس خیلی تلاش کرد تا عیسی را آزاد سازد، ولی سران یهود به او گفتند: «این شخص یاغی است، چون ادعای پادشاهی می‌کند. پس اگر آزادش کنی، معلوم می‌شود مطیع قیصر نیستی.» 13 با شنیدن این سخن، پیلانوس عیسی را بیرون آورد و خود بر مسند داوری نشست، در مکانی که به «سنگفرش» معروف بود و به زبان عبرانیان «جَبَّاتَا» خوانده می‌شد. 14 آن روز، روز «آمادگی» برای عید پَسَح بود، و ظهر هم نزدیک می‌شد. پیلانوس به یهودیان گفت: «این هم پادشاهتان!» 15 مردم فریاد زدند: «نابودش کن، نابودش کن! مصلوبش کن!» پیلانوس

گفت: «می‌خواهید پادشاهتان را اعدام کنیم؟» کاهنان اعظم فریاد عیسی فرو کرد، که بلافاصله خون و آب از آن خارج شد. **35** کسی زدند: «غیر از قیصر، پادشاه دیگری نداریم.» **16** پس پیلاتس عیسی که این وقایع را دید، بر آنها شهادت داده است، و شهادت او راست را در اختیار ایشان گذاشت تا بُرْده، مصلوبش کنند. سربازان عیسی را است. او می‌داند که حقیقت را می‌گوید، و به این منظور شهادت تحویل گرفتند **17** و صلیب را بر دوشش گذاشته، او را از شهر بیرون می‌دهد تا شما نیز ایمان بیاورید. **36** این امر رخ داد تا نوشته کتب ببردند تا به محلی به نام جیمجمه رسیدند که به زبان عبرانیان جُلُجُثا مقدس جامه عمل پیوشد که می‌فرماید: «هیچ‌یک از استخوانهای خوانده می‌شود. **18** در آنجا او را با دو نفر دیگر، در دو طرف او او شکسته نخواهد شد.» **37** و در بخشی دیگر نیز آمده که «به مصلوب کردند، و عیسی در وسط آن دو قرار گرفت. **19** پیلاتس تماشای کسی خواهند نشست که به او نیزه زدند.» **38** ساعتی بعد، دستور داد در بالای صلیب او نوشته‌ای نصب کنند که روی آن نوشته یکی از بزرگان یهود، به نام یوسف که اهل رامه بود و از ترس سران شده بود: «عیسای ناصری، پادشاه یهود.» **20** بسیاری از یهودیان آن قوم، مخفیانه شاگرد عیسی شده بود، با بی‌باکی به حضور پیلاتس نوشته را خواندند، زیرا مکانی که عیسی در آن مصلوب شده بود، رفت و اجازه خواست تا جسد عیسی را از بالای صلیب پایین بیاورد نزدیک شهر بود، و این نوشته هم به زبانهای آرامی، لاتینی (یعنی و به خاک بسپارد. پیلاتس به او اجازه داد و او نیز پیکر عیسی را رومی باستان) و یونانی بود. **21** پس، سران کاهنان به پیلاتس گفتند: پایین آور و با خود برد. **39** به‌همراه او، بنقودیموس هم که یک شب «این نوشته را عوض کنید و به جای "پادشاه یهود" بنویسید: "او گفت نزد عیسی آمده بود، حدود سی کیلو مواد مُعَطَّر که از مُر و چوب عود که من پادشاه یهود هستم."» **22** پیلاتس جواب داد: «آنچه نوشتم، تهیه شده بود، برای مراسم تدفین یهود با عطریات در کفن پیچیدند. نوشتم.» **23** وقتی سربازان عیسی را مصلوب کردند، لباسهای او گرفتند و آن را به رسم تدفین یهود با عطریات در کفن پیچیدند. را بین خود به چهار قسمت تقسیم نمودند؛ ولی وقتی به ردای او **41** در نزدیکی محل اعدام، باغ کوچکی بود و مقبره‌ای نو در آن قرار رسیدند، دیدند که یکپارچه بافته شده و درز ندارد. **24** پس به داشت که تا آن زمان، جسدی در آن گذاشته نشده بود. **42** پس یکدیگر گفتند: «حیف است این را پاره کنیم. بنابراین قرعه می‌اندازیم چون روز تدارک برای پَسَح یهود در پیش بود و قبر در همان نزدیکی تا بنیمین به که می‌رسد.» و این مطابق پیشگویی کتب مقدس بود که قرار داشت، جسد عیسی را همان جا دفن کردند.

20 می‌فرماید: «لباسهایم را میان خود تقسیم کردند و بر ردای من قرعه انداختند.» پس سربازان نیز چنین کردند. **25** در پای صلیب، مریم مادر عیسی، خاله عیسی، مریم زن کلویا و مریم مجدلیه ایستاده بودند. **26** وقتی عیسی مادر خود را در کنار شاگردی که دوستش می‌داشت، دید، به مادر خود گفت: «این پسر تو باشد.» **27** و به آن شاگرد نیز فرمود: «او مادر تو باشد.» از آن روز به بعد، آن شاگرد مادر عیسی را به خانه خود برد. **28** عیسی می‌دانست که دیگر همه چیز تمام شده است. پس برای اینکه مطابق پیشگویی کتب مقدس عمل کرده باشد، فرمود: «تشنه‌ام.» **29** در آنجا یک کوزه شراب ترشیده بود. پس اسفنجی در آن فرو کردند و بر سر نی گذاشتند و جلوی دهان او بردند. **30** وقتی عیسی چشید، فرمود: «تمام شد!» و سر خود را پایین انداخت و روح خود را تسلیم کرد. **31** سران قوم یهود نمی‌خواستند جسد او را روز که شَبات و روز اول عید بود، بالای دار بمانند. بنابراین، از پیلاتس خواهش کردند که دستور بدهد ساق پاهای ایشان را بشکنند تا زودتر بمیرند و جسدشان را از بالای دار پایین بیاورند. **32** پس سربازان آمدند و ساق پاهای آن دو نفر را که همراه عیسی مصلوب شده بودند، شکستند. **33** ولی وقتی به عیسی رسیدند، دیدند که مرده است. پس ساقهای او را نشکستند. **34** با این حال، یکی از سربازان نیزه خود را به پهلوی

یکی نزدیک سر و دیگری نزدیک پاها. **13** فرشته‌ها از مریم پرسیدند: «چرا گریه می‌کنی؟» جواب داد: «پیکر سرورم را برده‌اند و نمی‌دانم کجا گذاشته‌اند.» **14** ناگاه مریم احساس کرد کسی پشت سر او ایستاده است. برگشت و نگاه کرد. عیسی خودش بود. ولی مریم او را نشناخت. **15** عیسی از مریم پرسید: «چرا گریه می‌کنی؟ به دنبال چه کسی می‌گردی؟» مریم به گمان اینکه باغبان است، به او گفت: «سرورم، اگر تو او را برده‌ای، بگو کجا گذاشته‌ای تا بروم او را بردارم.» **16** عیسی گفت: «مریم! مریم به طرف او برگشت و با شادی فریاد زد: «رتونی!» (که به زبان عبرانیان یعنی «استاد»). **17** عیسی فرمود: «به من دست زن، چون هنوز نزد پدرم بالا نرفته‌ام. ولی برو و برادرانم را پیدا کن و به ایشان بگو که من نزد پدر خود و پدر شما و خدای خود و خدای شما بالا می‌روم.» **18** مریم شاگردان را پیدا کرد و به ایشان گفت: «خداوند زنده شده است! من خودم او را دیدم!» و پیغام او را به ایشان داد. **19** غروب همان روز، شاگردان دور هم جمع شدند و از ترس سران قوم یهود، درها را از پشت بستند. ولی ناگهان عیسی را دیدند که در میانشان ایستاده است. عیسی فرمود: «آرامش و سلامتی بر شما باد!» **20** و زخم دستها و پهلوی خود را به ایشان نشان داد تا او را بشناسند. وقتی خداوند خود را دیدند، بی‌اندازه شاد شدند. **21** عیسی باز به ایشان فرمود: «آرامش و سلامتی بر شما باد. همچنانکه پدر مرا به این جهان فرستاد، من نیز شما را به میان مردم می‌فرستم.» **22** آنگاه به ایشان دمید و فرمود: «روح‌القدس را بپایید. **23** هرگاه گناهان کسی را ببخشید، بخشیده می‌شود، و هرگاه نبخشید، بخشیده نمی‌شود.» **24** توما معروف به «دوقلو» که یکی از دوازده شاگرد مسیح بود، آن شب در آن جمع نبود. **25** پس، وقتی به او گفتند که خداوند را دیده‌اند، جواب داد: «من که باور نمی‌کنم. تا خودم زخم میخهای صلیب را در دستهای او نبینم و انگشتانم را در آنها نگذارم و به پهلوی زخمی‌اش دست نزنم، باور نمی‌کنم که او زنده شده است.» **26** یک هفته بعد، باز شاگردان دور هم جمع شدند. این بار توما نیز با ایشان بود. باز هم درها بسته بود که ناگهان عیسی را دیدند که در میانشان ایستاد و فرمود: «آرامش و سلامتی بر شما باد!» **27** عیسی رو به توما کرد و فرمود: «انگشتت را در زخم دستهایم بگذار. دست به پهلویم بزن و بیش از این بی‌ایمان مباش. بلکه ایمان داشته باش!» **28** توما گفت: «ای خداوند من، و ای خدای من.» **29** عیسی به او فرمود: «بعد از اینکه مرا دیدی، ایمان آوردی. ولی خوشا به حال کسانی که ندیده به من ایمان می‌آورند.» **30** شاگردان عیسی معجزات بسیاری از او دیدند که در این کتاب نوشته نشده است. **31** ولی

21

پس از چند روز، در کنار دریاچه جلیل، عیسی بار دیگر خود را به شاگردانش نشان داد. شرح واقعه چنین بود. **2** چند نفر از شاگردان کنار دریا بودند: شمعون پطرس، توما معروف به دوقلو، نثنائیل اهل قانای جلیل، پسران زبدي و دو نفر دیگر از شاگردان. **3** شمعون پطرس گفت: «من می‌روم ماهی بگیرم.» همه گفتند: «ما هم می‌آییم.» پس، سوار قایق شدند و رفتند، ولی آن شب چیزی نگرفتند. **4** صبح زود دیدند یک نفر در ساحل ایستاده است، ولی چون هوا هنوز نیمه روشن بود، نتوانستند تشخیص دهند که کیست. **5** او صدا زد: «بچه‌ها، ماهی گرفته‌اید؟» جواب دادند: «نه.» **6** گفت: «توئان را در سمت راست قایق بیندازید تا بگیرید.» آنها هم انداختند. آنقدر ماهی در تور جمع شد که از سنگینی نتوانستند تور را بالا بکشند. **7** آنگاه شاگردی که عیسی او را دوست می‌داشت، به پطرس گفت: «این خداوند است!» شمعون پطرس هم که تا کمر برهنه بود، بی‌درنگ لباسش را به خود پیچید و داخل آب پرید و شناکان خود را به ساحل رساند. **8** بقیه در قایق ماندند و تور پر از ماهی را به ساحل کشیدند. ساحل حدود صد متر با قایق فاصله داشت. **9** وقتی به ساحل رسیدند، دیدند آتش روشن است و ماهی روی آن گذاشته شده، و مقداری هم نان آنجاست. **10** عیسی فرمود: «چند تا از ماهی‌هایی را که تازه گرفته‌اید، بیاورید.» **11** شمعون پطرس رفت و تور را به ساحل کشید و ماهی‌ها را شمرد؛ صد و پنجاه و سه ماهی بزرگ در تور بود، با وجود این، تور پاره نشده بود. **12** عیسی فرمود: «بپایید و صبحانه بخورید.» ولی هیچ‌یک جرأت نکرد از او بپرسد که آیا او خود عیسی خداوند است یا نه، چون همه مطمئن بودند که خود اوست. **13** آنگاه عیسی نان و ماهی را گرفت و بین شاگردان تقسیم کرد. **14** این سومین باری بود که عیسی پس از زنده شدن، خود را به شاگردان نشان می‌داد. **15** بعد از صبحانه، عیسی از شمعون پطرس پرسید: «شمعون، پسر یونا، آیا تو از دیگران بیشتر مرا دوست داری؟» پطرس جواب داد: «بله سرورم، خودتان می‌دانید که من شما را دوست دارم.» عیسی به او فرمود: «پس به بره‌های من خوراک بده.» **16** عیسی بار دیگر پرسید: «شمعون، پسر یونا، آیا براستی مرا دوست می‌داری؟» پطرس جواب داد: «بله سرورم، خودتان می‌دانید که من شما را دوست می‌دارم.» عیسی فرمود: «پس، از گوسفندان من مراقبت کن.» **17** برای بار سوم عیسی به او فرمود: «ای شمعون، ای پسر یونا، آیا مرا دوست می‌داری؟» پطرس رنجیده‌خاطر شد که عیسی برای بار سوم از او پرسید که «آیا مرا

دوست می‌داری؟» پس گفت: «سرورم، شما از همه چیز آگاهی‌دارید. می‌دانید که دوستان دارم.» عیسی به او فرمود: «پس به بره‌های کوچک من خوراک بده. 18 واقعیت این است که وقتی جوان بودی هر کاری می‌خواستی می‌توانستی بکنی و هر جا می‌خواستی می‌رفتی، ولی وقتی پیر شوی، دیگران دست را می‌گیرند و به این طرف و آن طرف می‌کشند، و جایی می‌برند که نمی‌خواهی بروی.» 19 این را فرمود تا پطرس بداند که با چه نوع مرگی خواهد مرد و خدا را جلال خواهد داد. بعد عیسی به او فرمود: «حالا به دنبال من بیا.» 20 پطرس برگشت و دید شاگردی که عیسی دوستش می‌داشت به دنبالشان می‌آید، یعنی همان کسی که سر شام، کنار عیسی تکیه زده، از او پرسیده بود: «استاد، کدام یک از ما به شما خیانت می‌کنیم؟» 21 پطرس از عیسی پرسید: «سرورم، بر سر او چه خواهد آمد؟» 22 عیسی جواب داد: «اگر بخواهم او بماند تا بازگردم، چه ربطی به تو دارد؟ تو دنبال من بیا.» 23 پس این خبر در میان برادران پیچید که آن شاگرد محبوب نخواهد مرد. در صورتی که عیسی هرگز چنین چیزی نگفت، او فقط فرمود: «اگر بخواهم او بماند تا بازگردم، چه ربطی به تو دارد.» 24 آن شاگرد تمام این چیزها را دید و اینجا نوشت؛ و ما همه می‌دانیم که این نوشته‌ها عین حقیقت است. 25 من گمان می‌کنم اگر تمام رویدادهای زندگی عیسی در کتابها نوشته می‌شد، دنیا گنجایش آن کتابها را نمی‌داشت!

را با الهام از روح القدس پیشگویی کرده بود. 17 یهودا یکی از ما بود. او را نیز عیسی مسیح انتخاب کرده بود تا مانند ما رسول خدا باشد. 18 ولی با پولی که بابت خیانت خود گرفت، مزرعهای خرید، تعالیم عیسی پرداخت و نوشتن که او چگونگی، 2 پس از آنکه احکام و در همان جا با سر سقوط کرد، و از میان دو پاره شد و تمام خود را توسط روح القدس به رسولان برگزیده خود داد، به آسمان بالا رودههایش بیرون ریخت. 19 خبر مرگ او فوری در اورشلیم پیچید و رفت. 3 او در مدت چهل روز پس از مرگ خود، بارها خود را زنده مردم اسم آن زمین را "حَقْل دَما"، یعنی زمین خون گذاشتند. «پطرس به رسولان ظاهر ساخت و به طرق گوناگون به ایشان ثابت کرد که ادامه داد و گفت: 20 «در این مورد در کتاب مزامیر نوشته شده واقعاً زنده شده است. در این فرصتها، او درباره ملکوت خدا با ایشان است: «ای کاش خانه‌اش خراب گردد و کسی در آن ساکن نشود. «و سخن می‌گفت. 4 در یکی از این دیدارها بود که عیسی به ایشان باز می‌فرماید: «مقام او را به دیگری بدهند. 21 «پس حال، باید گفت: «از شهر اورشلیم بیرون نروید بلکه منتظر روح القدس باشید زیرا یک نفر دیگر را انتخاب کنیم که در تمام مدتی که خداوند عیسی او همان هدیه‌ای است که پدرم وعده‌اش را داده و من نیز درباره‌اش با شما سخن گفتم. 5 «یحیی شما را با آب تعمید داد ولی تا چند روز یحیی مردم را تعمید می‌داد، تا زمانی که عیسی از میان ما به بالا برده دیگر شما با روح القدس تعمید خواهید یافت. 6 «هنگامی که عیسی شد. زیرا یکی از این افراد باید با ما شاهد بر رستاخیز او باشد. «با شاگردان بود آنان از او پرسیدند: «خداوند، آیا در همین زمان 23 حاضرین دو نفر را معرفی کردند، یکی «یوسف برسابا» که به او است که حکومت از دست رفته اسرائیل را باز برقرار خواهی کرد؟» یوستوس نیز می‌گفتند، و دیگری «متیاس». 24 آنگاه دعا کرده، 7 جواب داد: «این زمانها را پدرم، خدا، تعیین می‌کند و دانستن آنها گفتند: «خداوند، تو از قلب همه باخبری. به ما نشان بده کدام یک کار شما نیست. 8 ولی آنچه لازم است بدانید این است که وقتی از این دو نفر را انتخاب کرده‌ای 25 تا رسول تو و جانشین یهودای روح القدس بر شما نازل شود، قدرت خواهید یافت تا در اورشلیم، در خائن باشد که به سزای عمل خود رسید. 26 پس ایشان قرعه سراسر یهودیه، سامره، و تا دورترین نقاط جهان درباره من شهادت دهید. 9 پس از آنکه عیسی این سخنان را به پایان رساند، در مقابل چشمان ایشان، به سوی آسمان بالا بُرده شد و ابری او را از نظر ایشان پنهان ساخت. 10 ایشان هنوز برای دیدن او به آسمان خیره بودند که ناگهان متوجه شدند دو مرد سفیدپوش در میانشان ایستاده‌اند 11 و گفتند: «ای مردان جلیلی، چرا اینجا ایستاده‌اید و به آسمان خیره شده‌اید؟ همین عیسی که از شما گرفته و به آسمان برده شد، روزی نیز باز خواهد گشت، به همین شکل که دیدید به آسمان رفت. 12 این رویداد تاریخی بر روی کوه زیتون واقع شد که با اورشلیم در حدود یک کیلومتر فاصله داشت. پس، از آنجا به شهر بازگشتند. 13 چون رسیدند، به بالاخانه منزلی رفتند که در آن اقامت داشتند. نام آنانی که حضور داشتند، از این قرار است: پطرس، یوحنا، یعقوب، آندریاس، فیلیپ، توما، برتولما، متی، یعقوب (پسر حلفی)، شمعون (عضو حزب فداییان)، یهودا (پسر یعقوب). 14 ایشان به‌طور مرتب با هم گرد می‌آمدند و در دعا متحد می‌شدند، به‌همراه مریم، مادر عیسی، و چند زن دیگر، و برادران عیسی. 15 در یکی از آن روزها که در حدود صد و بیست نفر حاضر بودند، پطرس برخاست و به ایشان گفت: 16 «برادران، لازم بود پیشگویی کتب مقدس درباره یهودا عملی شود که اشخاص شریر را راهنمایی کرد تا عیسی را بگیرند، زیرا مدتها قبل از آن، داوود نبی خیانت یهودا

2

هنگامی که روز پنتیکاست فرا رسید، همه با هم در یک جا جمع بودند. 2 ناگهان صدایی شبیه صدای وزش باد شدید از آسمان آمد و خانه‌ای را که در آن جمع بودند، پر کرد. 3 سپس چیزی شبیه زبانه‌های آتش ظاهر شده، تقسیم شد و بر سر هر یک از ایشان قرار گرفت. 4 آنگاه همه از روح القدس پر شدند و برای اولین بار شروع به سخن گفتن به زبانهایی کردند که با آنها آشنایی نداشتند، زیرا روح خدا این قدرت را به ایشان بخشیده بود. 5 آن روزها، یهودیان دیندار برای مراسم عید از تمام سرزمینها به اورشلیم آمده بودند. 6 پس وقتی صدا از آن خانه به گوش رسید، گروهی با سرعت آمدند تا ببینند چه شده است. وقتی شنیدند شاگردان عیسی به زبان ایشان سخن می‌گویند، مات و مبهور ماندند! 7 آنان با تعجب به یکدیگر می‌گفتند: «این چگونه ممکن است؟ با اینکه این اشخاص از اهالی جلیل هستند، 8 ولی به زبانهای محلی ما سخن می‌گویند، به زبان همان سرزمینهایی که ما در آنجا به دنیا آمده‌ایم! 9 ما که از پارت‌ها، مادها، ایلامی‌ها، اهالی بین‌النهرین، یهودیه، کپدوکیه، پونتوس، آسیا، 10 فریجیه و پمفلیه، مصر، قسمت قیروانی زبان لیبی، 11 کریت و عربستان هستیم، و حتی کسانی که از روم آمده‌اند هم یهودی و هم آنانی که یهودی شده‌اند، همگی می‌شنویم که این

اشخاص به زبان خود ما از اعمال عجیب خدا سخن می‌گویند!» **33** «او اکنون در آسمان، بر عالی‌ترین جایگاه افتخار در کنار خدا **12** همه در حالی که مهوت بودند، از یکدیگر می‌پرسیدند: «این چه نشسته است و روح‌القدس موعود را از پدر دریافت کرده و او را به واقعه‌ای است؟» **13** بعضی نیز مسخره کرده، می‌گفتند: «اینها پیروان خود عطا فرموده است، که امروز شما نتیجه‌اش را می‌بینید و مست هستند!» **14** آنگاه پطرس با یازده رسول دیگر از جا برخاست می‌شود. **34** «زیرا داوود خودش هرگز به آسمان بالا نرفت. با این و با صدای بلند به ایشان گفت: «ای اهالی اورشلیم، ای زائرینی که حال، گفت: «خداوند به خداوند من گفت: به دست راست من در این شهر به سر می‌برید، گوش کنید! **15** اینها برخلاف آنچه شما بنشین **35** تا دشمنان را به زیر پایت بینکنم.» **36** «از این جهت، فکر می‌کنید مست نیستند. چون اکنون ساعت نه صبح است و من امروز به وضوح و روشنی به همه شما هموطنان اسرائیلی‌ام می‌گویم هنگام شرایخواری و مستی نیست! **16** آنچه امروز صبح شاهد آن که خدا همین عیسی را که شما بر روی صلیب کشید، به‌عنوان هستید، یوئیل نبی چنین پیشگویی کرده بود: **17** «خدا می‌فرماید: خداوند و مسیح تعیین فرموده است!» **37** سخنان پطرس مردم را در روزهای آخر، روح خود را بر همه مردم خواهم ریخت. پسران و سخت تحت تأثیر قرار داد. بنابراین، به او و به سایر رسولان گفتند: دختران شما نبوت خواهند کرد، جوانان شما رؤیایا و پیران شما خوابها **«برادران، اکنون باید چه کنیم؟» 38** پطرس جواب داد: «هر یک از خواهند دید. **18** در آن روزها روح خود را حتی بر غلامان و کنیزانم شما باید از گناهانتان دست کشیده، به سوی خدا بازگردید و به نام خواهم ریخت و ایشان نبوت خواهند کرد. **19** بالا، در آسمان، عیسی مسیح تعمید بگیرد تا خدا گناهانتان را ببخشد. آنگاه خدا به عجایب، و پابین، بر زمین، آیات به ظهور خواهم آورد، از خون و آتش شما نیز این هدیه، یعنی روح‌القدس را عطا خواهد فرمود. **39** زیرا و بخار. **20** پیش از فرا رسیدن روز بزرگ و پرشکوه خداوند، آفتاب مسیح به شما که از سوی خداوند، خدای ما دعوت شده‌اید، و نیز تاریک و ماه مانند خون سرخ خواهد شد **21** اما هر که نام خداوند را به فرزندان شما و همچنین به کسانی که در سرزمینهای دور هستند، بخواند نجات خواهد یافت.» **22** «حال، ای مردان اسرائیلی به من وعده داده که روح‌القدس را عطا فرماید.» **40** سپس پطرس به تفصیل گوش دهید! همان‌طور که خود نیز می‌دانید، خدا به وسیله عیسی درباره عیسی سخن گفت و تمام شنوندگان را تشویق نمود که خود را ناصری معجزات عجیب ظاهر کرد تا به همه ثابت کند که عیسی از گناهان مردم شرور آن زمانه آزاد سازند. **41** از کسانی که پیام او را جانب او آمده است. **23** از سوی دیگر، خدا مطابق اراده و نقشه‌ای پذیرفتند، تقریباً سه هزار نفر تعمید گرفتند و به جمع ایشان پیوستند. که از پیش تعیین فرموده بود، به شما اجازه داد تا به دست اجنبی‌های **42** ایشان خود را وقف تعالیمی ساختند که رسولان می‌دادند، و با بی‌دین، عیسی را بر صلیب کشیده، بکشید. **24** ولی خدا او را سایر ایمانداران رفاقت و مشارکت می‌کردند، و با هم خوراک خورده، دوباره زنده ساخت و از قدرت مرگ رها کنید، زیرا مرگ نمی‌توانست رسم شام خداوند را برگزار می‌کردند، و مرتب با یکدیگر به دعا چنین کسی را در چنگ خود اسیر نگه دارد. **25** «زیرا داوود نبی می‌پرداختند. **43** در ضمن، در اثر معجزات زیادی که توسط رسولان می‌فرماید: «خداوند را همیشه پیش روی خود دیده‌ام. او در کنار من به عمل می‌آمد، در دل همه ترسی توأم با احترام نسبت به خدا ایجاد است و هیچ چیز نمی‌تواند مرا بلرزاند. **26** پس دلم شاد است و زبانم در وجد؛ بدلم نیز در امید ساکن است. **27** زیرا تو جان مرا در چنگال مرگ رها نخواهی کرد و نخواهی گذاشت قُدوس تو در قبر پیوست. **Hadēs g86) 28** تو راه حیات را به من نشان خواهی داد. با هم عبادت می‌کردند، در خانه‌ها برای شام خداوند جمع می‌شدند، حضور تو مرا از شادی لبریز می‌کند.» **29** «برادران عزیز، کمی فکر و با خوشحالی و شکرگزاری هر چه داشتند با هم می‌خوردند، **47** و کنید! این سخنان را جدّ ما داوود درباره خودش نگفت زیرا او مرد، خدا را سپاس می‌گفتند. اهالی شهر نیز به ایشان احترام می‌گذاشتند و دفن شد و قبرش نیز هنوز همین‌جا در میان ماست. **30** ولی چون نبی بود، می‌دانست خدا قول داده و قسم خورده است که از نسل او، مسیح را بر تخت سلطنت او بنشانند. **31** داوود به آینده دور نگاه می‌کرد و زنده شدن مسیح را می‌دید و می‌گفت که خدا جان او را در چنگال مرگ رها نخواهد کرد و نخواهد گذاشت بدنش در قبر پیوست. **Hadēs g86) 32** داوود در واقع درباره عیسی پیشگویی می‌کرد و همه ما با چشمان خود دیدیم که خدا عیسی را زنده ساخت.

پول خواست. 4 ایشان به او خیره شدند. سپس پطرس گفت: «به ما نگاه کن!» 5 گدای لنگ به امید اینکه چیزی به او بدهند، با اشتیاق به ایشان نگاه کرد. 6 پطرس گفت: «من نقره یا طلائی ندارم که به تو بدهم! اما آنچه را که دارم، به تو می‌دهم! در نام عیسی مسیح ناصری به تو دستور می‌دهم که برخیزی و راه بروی!» به او گوش ندهد، از میان قوم منقطع خواهد شد. 24 «سموئیل و 7 سپس دست او را گرفت و از زمین بلندش کرد. در همان لحظه پاهای او صحیح و سالم شد و قوت گرفت، 8 به فرزندان همان پیامبران هستید و خدا به شما نیز مانند اجدادتان وعده طوری که از جا پرید، لحظه‌ای روی پاهای خود ایستاد و به راه افتاد! داده است که تمام مردم روی زمین را به وسیله نسل ابراهیم برکت آنگاه در حالی که بالا و پایین می‌پرید و خدا را شکر می‌کرد، با پطرس و یوحنا داخل معبد شد. 9 اشخاصی که آنجا بودند، او را دیدند که راه می‌رود و خدا را شکر می‌کند، 10 و پی بردند که او همان گدای لنگی است که هر روز در کنار «دروازه زیبای» معبد شما برکت دهد.»

می‌نشست، بی‌اندازه تعجب کردند! 11 پس همه به طرف ایوان سلیمان هجوم بردند و او را دیدند که کنار پطرس و یوحنا بود و از آنها جدا نمی‌شد. آنگاه با احترام ایستادند و با حیرت به این واقعه عجیب خیره شدند. 12 پطرس از این فرصت استفاده کرد و به گروهی که در آنجا گرد آمده بودند گفت: «ای مردان اسرائیلی، چرا اینقدر تعجب کرده‌اید؟ چرا اینچنین به ما خیره شده‌اید؟ مگر خیال می‌کنید که ما با قدرت و دینداری خودمان این شخص را شفا داده‌ایم؟ 13 خدای ابراهیم، اسحاق، یعقوب که خدای اجداد ماست با این معجزه، خدمتگزار خود عیسی را سرفراز کرده است. منظورم همان عیسی است که شما تسلیمش کردید و در حضور پیلاطس انکارش نمودید، در صورتی که پیلاطس می‌خواست او را آزاد سازد. 14 بله، شما نخواستید او آزاد شود، بلکه آن مرد پاک و مقدس را رد کردید، و اصرار داشتید به جای او یک قاتل آزاد شود. 15 شما سرچشمه حیات را کشتید، ولی خدا او را زنده کرد. من و یوحنا شاهد این واقعه هستیم چون بعد از آنکه او را کشتید، ما او را زنده دیدیم! 16 «شما خود می‌دانید که این مرد فقیر قبلاً لنگ بود. اما اکنون، نام عیسی او را شفا داده است، یعنی ایمان به نام عیسی باعث شفای کامل او شده است. 17 «برادران عزیز، در ضمن این را نیز می‌دانم که رفتار شما و سران قوم شما از روی نادانی بود. 18 از طرف دیگر، دست خدا هم در این کار بود، زیرا مطابق پیشگویی‌های همه انبیا، مسیح می‌بایست بر روی صلیب برای آموزش گناهان ما جان خود را فدا می‌کرد. 19 پس، توبه کنید، از گناهانتان دست بکشید و به سوی خدا بازگردید تا گناهانتان پاک شود و دوران آسودگی و خرمی از جانب خداوند فرا برسد. 20 و عیسی را، که همانا مسیح شماست، بار دیگر بفرستد. 21 چون همان‌طور که خدا از زمانهای قدیم به زبان انبیای مقدس خود فرموده بود، او باید در

پیروان عیسی بوده‌اند. 14 از طرف دیگر، فقیر لنگ نیز صحیح و نیز محتاج نبود، چون هر کس زمین یا خانه‌ای داشت، می‌فروخت و سالم کنار ایشان ایستاده بود و نمی‌توانستند شقای او را انکار کنند! پولش را 35 به رسولان می‌داد تا بین نیازمندان تقسیم کنند. 36 برای 15 پس ایشان را از تالار شورا بیرون فرستادند تا با یکدیگر مشورت مثال، شخصی بود به نام یوسف که رسولان او را برنابا یعنی «مشتوق» کنند. 16 آنان از یکدیگر می‌پرسیدند: «با ایشان چه کنیم؟ ما لقب داده بودند! او از قبیلهٔ لاوی و اهل قبرس بود. 37 او مزرعهٔ خود که نمی‌توانیم منکر این معجزهٔ بزرگ شویم، چون در اورشلیم همه را فروخت و پولش را آورد و پیش قدمهای رسولان گذاشت.

از آن باخبرند. 17 ولی شاید بتوانیم جلوی تبلیغاتشان را بگیریم. 5 شخصی نیز بود به نام حنانيا، با همسرش سفیره، که زمینی را فروخت، 2 ولی فقط قسمتی از مبلغ آن را نزد رسولان آورد و ادعا کرد که تمام مبلغ را آورده، و بقیه را برای خود نگاه داشت. زن او نیز از حيلهٔ او باخبر بود. 3 پطرس گفت: «حنانيا، شیطان قلب تو را از طمع پر کرده است. وقتی گفتی این تمام قیمت زمین است، در واقع به روح‌القدس دروغ گفتی. 4 زمین مال خودت بود که بفروشی یا نفروشی. بعد از فروش هم دست خودت بود که چقدر بدهی یا ندهی. چرا این کار را کردی؟ تو به ما دروغ نگفتی، بلکه به خدا دروغ گفتی.» 5 به محض اینکه حنانيا این سخن را شنید، بر زمین افتاد و جابه‌جا مرد! همه وحشت کردند! 6 پس جوانان آمدند، او را در کفن پیچیدند و به خاک سپردند. 7 حدود سه ساعت بعد، همسر او بی‌خبر از مرگ شوهرش آمد. 8 پطرس از او پرسید: «آیا شما زمیتان را به همین قیمت فروختید؟» گفت: «بلی، به همین قیمت.» 9 پطرس گفت: «شما چرا با هم همدست شدید تا روح خدا را امتحان کنید؟ جوانانی که شوهرت را بردند و به خاک سپردند، تازه برگشته‌اند. پس تو را نیز خواهند برد.» 10 بلافاصله آن زن نیز پیش پای پطرس بر زمین افتاد و جان داد. وقتی جوانان رسیدند، دیدند که او هم مرده است. پس، جنازهٔ او را نیز بردند و در کنار شوهرش به خاک سپردند. 11 در نتیجه، ترس عظیمی کلیسا و تمام کسانی را که این واقعه را می‌شنیدند فرا گرفت. 12 رسولان نشانه‌های معجزه‌آسا و عجایب بسیاری به‌عمل می‌آوردند. و همهٔ مؤمنین به‌طور مرتب برای دعا در معبد، در قسمتی به نام ایوان سلیمان جمع می‌شدند. 13 اما دیگر هیچ‌کس جرأت نمی‌کرد به ایشان ملحق شود، گرچه احترام زیادی برای ایشان قائل بودند. 14 با این حال، مردان و زنان بیشتر و بیشتری به خداوند ایمان می‌آوردند و به او می‌پیوستند. 15 در نتیجهٔ کار رسولان، مردم بیماران خود را بر روی تخت و تشک به کوچه‌ها می‌آوردند تا وقتی پطرس از آنجا رد می‌شود، دست‌کم سایهٔ او بر بعضی از ایشان بیفتد! 16 مردم حتی از اطراف اورشلیم می‌آمدند و دیوژگان و بیماران خود را می‌آوردند و همه شفا می‌یافتند. 17 پس، کاهن اعظم و همه دستیارانش که از فرقهٔ صدوقی‌ها بودند، از حسد به جوش آمدند، 18 و رسولان را گرفتند و به زندان انداختند. 19 ولی همان شب فرشتهٔ خداوند آمده، درهای زندان را باز کرد و آنان را می‌دادند، و فیض خدا نیرومندان در ایشان عمل می‌کرد. 34 کسی

بیرون آورد و به ایشان گفت: **20** «بروید و در صحن معبد بایستید و اشخاص نداشته باشید. اگر آنچه می‌گویند و می‌کنند از خودشان پیام کامل این حیات را به ایشان بیان کنید!» **21** پس صبح زود به معبد رفتند و مشغول موعظه شدند! کاهن اعظم و همکارانش به معبد آمدند و از تمام اعضای شورای یهود و مشایخ اسرائیل دعوت کردند تا جلسه‌ای تشکیل دهند. چند نفر را نیز فرستادند تا رسولان را از زندان بیاورند و محاکمه کنند. **22** اما وقتی مأموران به زندان رفتند، کسی را در آنجا نیافتند. پس بازگشتند و گزارش داده، گفتند: **23** «درهای رسولان از آنجا بیرون آمدند و شاد بودند که خدا ایشان را شایسته زندان کاملاً قفل بود، نگهبانان نیز کنار درها نگهبانی می‌دادند. دانست که به خاطر نام او رنج یکشند و بی‌احترامی ببینند. **42** از آن اما وقتی درها را باز کردیم، کسی داخل زندان نبود!» **24** فرمانده نگهبانان و کاهنان اعظم از این خبر گنج و مهوت شدند و از خود می‌پرسیدند که سرانجام این ماجرا چه خواهد شد! **25** در همین وقت یک نفر خبر آورد و گفت: «اشخاصی که شما زندانی کرده بودید، در معبد برای مردم موعظه می‌کنند!» **26** فرمانده نگهبانان با افراد خود رفت و ایشان را با احترام به جلسه‌ی شورا آوردند، چون می‌ترسیدند که اگر به زور متوثر شوند، مردم ایشان را سنگسار کنند. **27** پس رسولان را آوردند و ایشان را در برابر شورا حاضر ساختند. آنگاه کاهن اعظم از ایشان پرسید: **28** «مگر ما به شما نگفتم که دیگر هرگز در نام این مرد موعظه نکنید! اما شما برخلاف دستور ما، تمام شهر اورشلیم را با سخنان خود پر کرده‌اید و می‌خواهید خون این مرد را به گردن ما بیندازید!» **29** پطرس و رسولان جواب دادند: «ما دستور خدا را اطاعت می‌کنیم، نه دستور انسان را. **30** شما عیسی را بر روی صلیب کشتید، اما خدای اجداد ما او را زنده کرد، **31** و او را به دست راست خود نشاند، سرافراز نمود تا پادشاه و نجات دهنده باشد و قوم اسرائیل فرصت داشته باشند که توبه کنند تا گناهانشان بخشیده شود. **32** حال، ما رسولان، شاهد این واقعه هستیم و روح‌القدس نیز شاهد است، همان روح پاک که خدا او را به مطیعان خود عطا می‌کند.» **33** اعضای شورا از جواب رسولان به خشم آمدند و تصمیم گرفتند که ایشان را نیز بکشند. **34** اما یکی از اعضای شورا به نام غملائیل، از فرقه‌ی فریسیان، که هم در مسائل دینی خبره بود و هم در نظر مردم محترم، برخاست و خواهش کرد که رسولان را چند لحظه بیرون ببرند. **35** سپس به همکاران خود گفت: «ای سران قوم اسرائیل، مواظب باشید چه تصمیمی درباره‌ی این اشخاص می‌گیرید. **36** چندی پیش، مردی به نام تئودا که ادعا می‌کرد شخص بزرگی است، نزدیک به چهارصد نفر را با خود همدست ساخت. او کشته شد و پیروانش نیز بی‌سر و صدا تار و مار شدند. **37** «پس از او، در زمان سرشماری، شخصی دیگر به نام یهودای جلیلی برخاست و وعده‌ای مرید پیدا کرد. ولی او نیز کشته شد و مریدانش پراکنده شدند. **38** «پس به نظر من کاری به کار این

6 با افزایش تعداد ایمانداران، شکایتها در میان ایشان به وجود آمد. کسانی که یونانی زبان بودند، گله داشتند که میان بیهودزان ایشان و بیهودزان عبری زبان، تبعیض قائل می‌شوند و به ایان به اندازه‌ی آنان خوراک نمی‌دهند. **2** پس، آن دوازده رسول تمام ایمانداران را جمع کردند و گفتند: «ما باید وقت خود را صرف رساندن پیام خدا به مردم کنیم، نه صرف رساندن خوراک به این و آن. **3** پس برادران عزیز، از میان خود هفت نفر نیک‌نام که پر از روح‌القدس و حکمت باشند انتخاب کنید تا آنان را مسئول این کار کنیم. **4** ما نیز وقت خود را صرف دعا، موعظه و تعلیم خواهیم نمود.» **5** این پیشنهاد را همه پسندیدند و این اشخاص را انتخاب کردند: استفان (مردی با ایمانی قوی و پر از روح‌القدس)، فیلیپ، پروخروس، نیکانور، تیمون، پرمیناس و نیکلائوس اهل انطاکیه. نیکلائوس یک غریبه‌ی یهودی بود که اول یهودی و بعد مسیحی شده بود. **6** این هفت نفر را به رسولان معرفی کردند و رسولان نیز برای ایشان دعا کرده، دست بر سرشان گذاشتند و برکتشان دادند. **7** پس پیام خدا همچنان در همه جا اعلام می‌شد و تعداد ایمانداران در شهر اورشلیم افزایش می‌یافت. حتی بسیاری از کاهنان یهودی نیز پیرو عیسی شدند. **8** استفان نیز که مردی بسیار باایمان و پر از قدرت روح‌القدس بود، در میان مردم معجزات شگفت‌انگیز و نشانه‌های عظیم به‌عمل می‌آورد. **9** اما یک روز چند یهودی از کنیسه‌ای مشهور به «آزاد مردان» برای بحث و مجادله نزد استفان آمدند. این عده از قیروان، اسکندریه مصر، قلیقیه و آسیا آمده بودند. **10** ولی کسی نمی‌توانست در برابر حکمت و روحی که استفان با آن سخن می‌گفت، مقاومت کند. **11** پس آنان به چند نفر رشوه دادند تا بگویند ما شنیدیم که استفان به موسی و به خدا کفر می‌گفت. **12** این تهمت به شدت مردم و مشایخ و علمای دین را بر ضد استفان تحریک کرد. پس سران قوم یهود او را گرفتند و برای محاکمه به مجلس شورا بردند. **13** شاهدان دروغین بر

ضد استیفاً شهادت داده، می گفتند که او مرتب به معبد و تورات همهٔ پسرانش به مصر رفتند و عاقبت در همان جا نیز فوت شدند، موسی بد می گوید. **14** می گفتند: «ما با گوش خودمان شنیدیم که **16** و جنازه‌های ایشان را به شکیم بردند و در آرامگاهی که ابراهیم از می گفت عیسی ناصری معبد را خراب خواهد کرد و تمام احکام پسران حمور، پدر شکیم، خریده بود، به خاک سپردند. **17** «کم کم موسی را باطل خواهد ساخت!» **15** در این لحظه، همهٔ آنانی که در زمان تحقق وعدهٔ خدا به ابراهیم در مورد آزادی فرزندان او از مصر شورا نشسته بودند، به استیفاً خیره شده بودند و دیدند که صورتش نزدیک می شد و تعداد ایشان نیز در مصر به سرعت فرونی می یافت. همچون صورت فرشته است!

7 آنگاه کاهن اعظم از استیفاً پرسید: «آیا این تهمت‌ها صحیح دارد؟» **2** استیفاً گفت: «ای برادران و پدران گوش دهید. خدای پرشکوه و جلال، در بین‌النهرین بر جد ما ابراهیم ظاهر شد، پیش از آنکه او به حران کوچ کند. **3** خدا به او فرمود: ولایت، خانه پدری و خویشاوندان خود را رها کن و به سرزمینی که من تو را بدانجا هدایت خواهم نمود، برو. **4** «پس ابراهیم از سرزمین کلدانیان بیرون آمد و به حران رفت و تا مرگ پدرش در آنجا ماند. سپس خدا او را به اینجا آورد، به سرزمینی که شما اکنون در آن زندگی می کنید. **5** ولی در آن زمان، حتی یک وجب از این زمین را به او نداد. اما به او قول داد که سرانجام تمام این سرزمین از آن او و نسل او خواهد شد، و این در حالی بود که ابراهیم هنوز صاحب فرزندی نشده بود. **6** از طرف دیگر، خدا به ابراهیم فرمود: «نسل تو مدت چهارصد سال در مملکت بیگانه‌ای بندگی خواهند کرد و مورد ظلم و ستم قرار خواهند گرفت. **7** و همچنین فرمود: من آن قومی را که ایشان را اسیر سازند، مجازات خواهم نمود و بعد قوم خود را به این سرزمین باز خواهم آورد تا مرا عبادت کنند.» **8** «در آن هنگام، خدا آیین ختنه را نیز به ابراهیم داد تا نشان عهد و پیمان بین نسل او و خدا باشد. پس اسحاق، پسر ابراهیم، وقتی هشت روزه بود، ختنه شد. اسحاق پدر یعقوب بود و یعقوب صاحب دوازده پسر شد که هر کدام سرسلسلهٔ یکی از قبیله‌های بنی اسرائیل شدند. **9** فرزندان یعقوب به یوسف حسد بردند و او را فروختند تا در مصر غلام شود. ولی خدا با یوسف بود، **10** و او را از تمام غمها و رنجهایش آزاد کرد و مورد لطف فرعون، پادشاه مصر قرار داد. خدا به یوسف حکمت فوق‌العاده‌ای عطا کرد، تا آنجا که فرعون او را نخست‌وزیر مصر و وزیر دربار خود ساخت. **11** «آنگاه قحطی و مصیبتی عظیم در مصر کنعان پدید آمد به حدی که اجداد ما چیزی برای خوردن نداشتند. **12** وقتی یعقوب شنید که در مصر هنوز غله پیدا می شود، پسران خود را فرستاد تا غله بخرند. **13** بار دوم که به مصر رفتند، یوسف خود را به برادرانش شناساند، سپس ایشان را به حضور فرعون معرفی کرد. **14** پس از آن، یوسف پدر خود یعقوب و خانوادهٔ برادرانش را به مصر آورد که جمعاً هفتاد و پنج نفر بودند. **15** به این ترتیب، یعقوب و

و از خدمات او خبر نداشت. **19** این پادشاه دشمن قوم ما بود و والدین عبرانی را مجبور می کرد نوزادان خود را در بیابان به حال خود بگذارند تا بمیرند. **20** «در همان زمان بود که موسی به دنیا آمد. او طفلی بسیار زیبا بود. پدر و مادرش سه ماه او را در خانه پنهان کردند. **21** در آخر وقتی مجبور شدند او را رها کنند، دختر فرعون، پادشاه مصر، او را یافت و به فرزند پذیرفت. **22** موسی تمام علوم و حکمت مصر را فرا گرفت تا جایی که شاهزاده‌ای بانفوذ و سخنوری برجسته شد. **23** «وقتی موسی چهل ساله شد، روزی به فکرش رسید که دیداری از برادران اسرائیلی خود به عمل آورد. **24** در این بازدید یک مصری را دید که به یک اسرائیلی ظلم می کرد. پس موسی به حمایت او رفت و آن مصری را کشت. **25** موسی تصور می کرد برادران اسرائیلی‌اش متوجه شده‌اند که خدا او را به کمک ایشان فرستاده است. ولی ایشان به هیچ وجه به این موضوع پی نبرده بودند. **26** «روز بعد، باز به دیدن آنان رفت. این بار دید که دو اسرائیلی با هم دعوا می کنند. پس سعی کرد ایشان را با هم آشتی دهد و گفت: عزیزان، شما با هم برادر هستید و نباید اینچنین با یکدیگر دعوا کنید! این کار اشتباهی است!» **27** «ولی شخصی که مقصر بود به موسی گفت: چه کسی تو را حاکم و داور ما ساخته است؟ **28** آیا می خواهی مرا هم بکشی، همان‌طور که دیروز آن مصری را کشتی؟ **29** «وقتی موسی این را شنید، ترسید و به سرزمین مدیان گریخت و در آنجا همسری اختیار کرد و صاحب دو پسر شد. **30** «چهل سال بعد، روزی در بیابان نزدیک کوه سینا، فرشته‌ای در بوته‌ای شعله‌ور به او ظاهر شد. **31** موسی با دیدن این منظره، تعجب کرد و دويد تا آن را از نزدیک ببیند. اما ناگهان صدای خداوند به گوش او رسید که می گفت: **32** من هستم خدای اجداد تو، خدای ابراهیم، خدای اسحاق، و خدای یعقوب. «موسی از ترس بر خود لرزید و دیگر جرأت نکرد به بوته نگاه کند. **33** خداوند به او فرمود: کشفایات را درآور، زیرا جایی که بر آن ایستاده‌ای، زمین مقدس است. **34** من غم و اندوه قوم خود را در مصر دیده‌ام و ناله‌های ایشان را شنیده‌ام و آمده‌ام تا نجاتشان دهم. پس بیا تا تو را به مصر بفرستم. **35** «به این ترتیب، خدا همان کسی را به مصر بازگرداند که قوم اسرائیل او را رد کرده و به او گفته بودند: چه کسی تو را

حاکم و داور ما ساخته است؟ خدا توسط فرشته‌ای که در بوته آتش کشتید! **53** بله، شما عمداً با خدا و احکام او مخالفت می‌کنید، ظاهر شد موسی را فرستاد تا هم حاکم ایشان باشد و هم نجات‌دهنده! گرچه این احکام را از فرشتگان دریافت کردید.» **54** سران قوم یهود ایشان. **36** موسی با معجزات بسیار قوم اسرائیل را از مصر بیرون آورد، از شنیدن این سخنان سخت برآشفتمند و به شدت خشمگین شدند. و از دریای سرخ عبور داد و چهل سال ایشان را در بیابان هدایت کرد. **37** «همین موسی به قوم اسرائیل گفت: خدا از میان برادران خدا را دید و همچنین عیسی را که به دست راست خدا ایستاده بود. شما، پیامبری مانند من برایتان خواهد فرستاد. **38** «موسی در بیابان با **56** پس به ایشان گفت: «نگاه کنید! من آسمان را می‌بینم که گشوده نیاکان ما بود، یعنی با مجمع قوم خدا. او واسطه‌ای بود بین قوم اسرائیل و آن فرشته‌ای که کلمات حیات بخش را در کوه سینا به او داد تا آنها را به ما بفرستد. **39** ولی اجداد ما نخواستند مطیع موسی شوند. آنها او را رد کردند و خواستند که به مصر بازگردند. **40** ایشان به هارون گفتند: برای ما بت‌هایی بساز تا خدایان ما باشند و ما را به مصر بازگردانند، زیرا نمی‌دانیم بر سر این موسی که ما را از مصر بیرون آورد، چه آمده است! **41** «پس بُنی به شکل گوساله ساختند و برایش قربانی کردند و به افتخار آنچه ساخته بودند، جشن گرفتند. **42** از این رو خدا از آنان بیزار شد و ایشان را به حال خود گذاشت تا آفتاب، ماه و ستارگان را عبادت کنند! در کتاب انبیا، خداوند می‌فرماید: ای قوم اسرائیل، در آن چهل سالی که در بیابان سرگردان بودید، آیا برای من قربانی و هدایا آوردید؟ **43** نه، عشق و علاقه واقعی شما به بت‌هایان بود، به پرستشگاه بُت مولک، ستاره بت رفان، و تمام آن بت‌هایی که ساخته بودید تا آنها را بپرستید. پس من نیز شما را به آن سوی بابل تبعید خواهم کرد. **44** «اجداد ما در بیابان خیمه عبادت را حمل می‌کردند. این خیمه درست مطابق آن نقشه‌ای ساخته شده بود که خدا به موسی نشان داده بود. **45** سالها بعد، وقتی یوشع در سرزمین موعود، با اقوام بت‌پرست می‌جنگید، این خیمه را به آنجا آورد. قوم اسرائیل نیز تا زمان داوود پادشاه، در آن عبادت می‌کردند. **46** «خدا نسبت به داوود عنایت خاصی داشت. داوود نیز از خداوند درخواست کرد تا این افتخار نصیبش گردد که برای خدای یعقوب محلی برای سکونت بنا کند. **47** ولی در واقع سلیمان بود که آن را ساخت، همان معبد را. **48** اما واقعیت این است که خدای متعال در معابدی که به دست انسان ساخته شده باشد، منزل نمی‌کند، چنانکه خودش از زبان نبی فرموده: **49** آسمان، تخت سلطنت من است، و زمین کرسی زیر پاهم. آیا می‌توانید معبدی اینچنین برایم بسازید؟ آیا می‌توانید چنین مکانی برای آسودن برایم بنا کنید؟ **50** مگر دست من تمام این هستی را نیافریده است؟ **51** «ای خداناسان، ای یایگان! تا کی می‌خواهید مانند اجدادات با روح‌القدس مقاومت کنید؟ **52** کدام پیامبری است که نیاکان شما او را شکنجه و آزار نداده باشند، پیامبرانی که آمدن آن مرد عادل، یعنی مسیح، را پیشگویی می‌کردند؟ و سرانجام مسیح را نیز گرفتید و

معجزات او مات و مبهوت می‌ماند. **14** وقتی رسولان در اورشلیم شخص دیگری؟» **35** آنگاه فیلیپ از آن نوشته مقدس شروع کرد و با شنیدند که اهالی سامره پیغام خدا را قبول کرده‌اند، پطرس و یوحنا را استفاده از قسمت‌های دیگر کتاب مقدس، پیام نجاتبخش عیسی را به آنجا فرستادند. **15** وقتی ایشان به سامره رسیدند، برای نوایمانان او رسانید. **36** همچنانکه کالسکه پیش می‌رفت، به یک برکه آب دعا کردند تا روح القدس را بیابند، **16** زیرا ایشان فقط به نام عیسی رسیدند. مرد حبشی گفت: «نگاه کن! این هم آب! آیا امکان دارد خداوند تعمید گرفته بودند و هنوز روح القدس بر هیچ‌یک از ایشان حالا تعمید بگیرم؟» **37** فیلیپ جواب داد: «اگر با تمام وجودت نازل نشده بود. **17** پس پطرس و یوحنا دست‌های خود را بر سر این ایمان آورده‌ای، امکان دارد.» جواب داد: «من ایمان دارم که عیسی نوایمانان گذاشتند و ایشان نیز روح القدس را یافتند. **18** وقتی شمعون مسیح، پسر خداست.» **38** پس کالسکه را نگاه داشتند و هر دو دید که با قرار گرفتن دست‌های رسولان بر سر مردم، روح القدس عطا می‌شود، مبلغی پول نزد پطرس و یوحنا آورد تا این قدرت را بخرد. آمدند، روح خداوند فیلیپ را برداشت و برد و خزانه‌دار حبشی دیگر **19** او گفت: «به من نیز این قدرت را بدهید تا هر وقت دست بر سر او را ندید، ولی راه خود را با خوشحالی پیش گرفت و رفت. **40** اما کسی می‌گذارم، روح القدس را بیابد!» **20** اما پطرس جواب داد: فیلیپ در شهر اشدود دیده شد. پس هم در آنجا و هم در شهرهای «پولت با تو نابود باد! گمان می‌کنی هدیه خدا را می‌توان با پول سر راه خود، پیغام خدا را به مردم رساند تا به شهر قیصریه رسید.

9 و اما سولس هنوز سخت به تهدید و کشتار پیروان مسیح خریذ! **21** تو از این نعمت بی‌نصیب هستی، چون دلت نزد خدا پاک نیست. **22** از این شرارت خود توبه کن و دعا کن تا شاید خدا این افکار ناپاکت را ببخشد. **23** زیرا می‌بینم که پر از حسادت تلخ و اسیر گناه هستی!» **24** شمعون با التماس گفت: «برای من دعا کنید تا بلایی بر سرم نیاید!» **25** پطرس و یوحنا آنچه را که خدا در زندگی آنان کرده بود، برای ایمانداران سامره تعریف کردند و کلام خداوند را به آنان تعلیم دادند. آنگاه به اورشلیم بازگشتند. سر راهشان به چند روستا نیز سر زدند و پیغام خدا را به اهالی آنجا نیز بشارت دادند. **26** پس از این واقعه، فرشته خداوند به فیلیپ گفت: «برخیز و رو به جنوب، به راهی برو که از اورشلیم به بیابان غزه می‌رود.» **27** پس فیلیپ به طرف آن جاده به راه افتاد. وقتی به آنجا رسید به خزانه‌دار مملکت حبشه برخورد که در دربار «کنداکه»، ملکه حبشه، نفوذ و قدرت فراوانی داشت. او برای عبادت در معبد به اورشلیم رفته بود، **28** و اکنون با کالسکه به وطن خود بازمی‌گشت. در ضمن کتاب اشعای نبی را با صدای بلند می‌خواند. **29** روح خدا به فیلیپ گفت: «تندتر برو تا به کالسکه برسی.» **30** فیلیپ جلو دوید و شنید که چه می‌خواند. پس پرسید: «آیا آنچه را که می‌خوانید درک می‌کنید؟» **31** مرد حبشی جواب داد: «نه، وقتی کسی نیست به من بیاموزد، چگونه می‌توانم درک کنم؟» پس، از فیلیپ خواهش کرد که سوار کالسکه شود و کنار او بنشیند. **32** آن قسمتی که از کتب مقدس می‌خواند، این بود: «همچنانکه گوسفند را به سوی کشتارگاه می‌برند، او را نیز به کشتارگاه بردند. او مثل بره‌ای که پشم‌هایش را می‌چینند، لب به اعتراض نکشود. **33** او فروتن بود؛ از این رو هرگونه بی‌عدالتی در حق او روا داشتند. چه کسی می‌تواند از نسل او سخن بگوید؟ زیرا حیات او از زمین برداشته شد.» **34** خزانه‌دار حبشی از فیلیپ پرسید: «آیا اشعای این چیزها را درباره خودش می‌گفت یا درباره

کند!» **15** اما خداوند فرمود: «برو و آنچه می‌گویم، انجام بده، چون او گفت: «ای اینیاس، عیسی مسیح تو را شفا می‌دهد! برخیز و او وسیله برگزیده من است تا پیام مرا به قومها و پادشاهان و همچنین بسترت را جمع کن!» او نیز بلافاصله شفا یافت. **35** آنگاه تمام بنی‌اسرائیل برساند. **16** من به او نشان خواهم داد که چقدر باید در اهالی لده و شارون با دیدن این معجزه، به خداوند ایمان آوردند. راه من زحمت بکشد.» **17** پس حنانيا رفته، سولس را یافت و دست خود را بر سر او گذاشت و گفت: «برادر شائول، خداوند یعنی همان عیسی که در راه به تو ظاهر شد، مرا فرستاده است که برای تو دعای خود را از روح‌القدس بر شوی و چشمانت نیز دوباره بینا شود.» کرد. دوستانش جسد او را شستند و در بالاخانه‌ای گذاشتند تا بپزند **18** در همان لحظه، چیزی مثل پولک از چشمان سولس افتاد و بینا و او را دفن کنند. **38** در این هنگام، شنیدند که پطرس در شهر شد. او بی‌درنگ برخاست و تعمید یافت. **19** سپس غذا خورد و **20** آنگاه سولس چند روز در دمشق نزد ایمانداران ماند. **21** کسانی که سخنان او را می‌شنیدند، مات و گشته می‌ماندند و می‌گفتند: «مگر این همان نیست که در اورشليم ايشان دوخته بود، به او نشان می‌دادند. **40** ولی پطرس خواست که بیرون عیسی را شکنجه می‌داد و اینجا نیز آمده است تا آنها را بگیرد و زندانی کند و برای محاکمه نزد کاهنان اعظم ببرد؟» **22** ولی سولس با شور و اشتیاق فراوان موعظه می‌کرد و برای یهودیان دمشق با دلیل و برهان ثابت می‌نمود که عیسی در حقیقت همان مسیح است. را برخیزانید و ایمانداران و بیوه‌زنان را خواند و او را زنده به ایشان **23** پس از گذشت روزهای بسیار، سران قوم یهود تصمیم گرفتند او را بکشند. **24** سولس از نقشه آنان باخبر شد و دانست که شب و روز کنار دروازه‌های شهر کشیک می‌دهند تا او را به قتل برسانند. گزید.

10 در شهر قیصریه افسری رومی زندگی می‌کرد به نام کُرنیلیوس، که فرمانده هنگی بود معروف به «هنگ ایتالیایی». **2** او و اهل خانه‌اش خداپرست و پرهیزگار بودند. کُرنیلیوس همیشه با سخاوت به فقرای یهودی کمک کرده، به درگاه خدا دعا می‌کرد. **3** یک روز، ساعت سه بعد از ظهر، در رؤیا فرشته خدا را دید. فرشته نزد او آمد و گفت: «کُرنیلیوس!» **4** کُرنیلیوس با وحشت به او خیره شد و پرسید: «سرورم، چه فرمایشی دارید؟» فرشته جواب داد: «دعاها و نیکوکاریهای تو همچون هدیه یادگاری به پیشگاه خدا رسیده است! اکنون کسانی به یافا بفرست تا شمعون پطرس را به اینجا بیاورند. **5** او در خانه شمعون چرم‌ساز که خانه‌اش در کنار دریاست، میهمان است.» **7** وقتی فرشته ناپدید شد، کُرنیلیوس دو نفر از نوکران خود را با یک سرباز خداشناس که محافظ او بود، فرا خواند **8** و تمام ماجرا را به ایشان گفت و آنان را به یافا فرستاد. **9** روز بعد، وقتی این افراد به شهر یافا نزدیک می‌شدند، پطرس به پشت بام رفت تا دعا کند. ظهر بود **10** و پطرس گرسنه شد. در همان حال که خوراک را آماده می‌کردند، پطرس در عالم رؤیا دید که **11** آسمان باز شد و چیزی شبیه سفروای بزرگ به طرف زمین آمد که از چهار گوشه آویزان بود. نام اینیاس که به مدت هشت سال فلج و بستری بود. **34** پطرس به

12 در آن سفره، انواع مختلف چارپایان و خزندگان و پرندگان وجود بی‌درنگ به دنبال شما فرستادم و شما نیز لطف کرده، زود آمدید. داشت. **13** سپس صدایی به پطرس گفت: «برخیز و هر کدام را که حال، همگی در اینجا هستیم و در حضور خدا منتظریم تا پیامی می‌خواهی، ذبح کن و بخور!» **14** پطرس گفت: «ای خداوند، من را که خداوند فرموده که به ما بگوئید، بشنویم.» **34** آنگاه پطرس چنین کاری نخواهم کرد، چون در تمام طول عمرم هرگز به چیزی جواب داد: «حالا می‌فهمم که فقط یهودیان محبوب خدا نیستند! حرام و ناپاک لب زده‌ام!» **15** باز آن صدا گفت: «آنچه را که **35** بلکه هر کس از هر نژاد و قومی که خدا را بپرستد و کارهای نیک خدا پاک ساخته، تو ناپاک نخوا!» **16** این رؤیا سه بار تکرار بکند، مورد پسند او واقع می‌شود. **36** شما یقیناً از آن بشارت و شد. سپس، آن سفره به آسمان بالا رفت. **17** پطرس گیج شده مؤده‌ای که خدا به قوم اسرائیل داده آگاه می‌باشید، یعنی این مؤده که بود، چون نه معنی این رؤیا را درک می‌کرد و نه می‌دانست چه باید انسان می‌تواند به وسیله عیسی مسیح که خداوند همه است، به سوی بکند. در همین وقت، آن سه نفری که کرنیلیوس فرستاده بود، خانه را خدا بازگردد. **37** شما می‌دانید که این امر چگونه پس از تعمیدی که پیدا کرده، به دم در رسیده بودند، **18** و می‌گفتند: «آیا شمعون یحیی بدان موعظه می‌کرد، در جلیل آغاز شد و به سرتاسر یهودیه معروف به پطرس در اینجا اقامت دارد؟» **19** در حالی که پطرس رسید. **38** و بدون شک می‌دانید که خدا عیسی ناصری را با درباره رؤیا می‌اندیشید، روح‌القدس به او گفت: «سه نفر آمده‌اند تا تو روح‌القدس و قدرت خود مسح کرد. او به همه جا می‌رفت و کارهای را ببینند. **20** برخیز و پایین برو، و بدون شک و تردید همراه ایشان نیک انجام می‌داد و همه آنان را که تحت ظلم و قدرت ابلیس قرار برو، زیرا ایشان را من فرستاده‌ام.» **21** پطرس پایین رفت و به ایشان داشتند شفا می‌بخشید، زیرا خدا با او بود. **39** «ما رسولان شاهد گفت: «من پطرس هستم. چه فرمایشی دارید؟» **22** جواب دادند: تمام اعمالی هستیم که او در سرزمین یهود و در اورشلیم انجام داد و «ما از جانب کرنیلیوس، افسر رومی آمده‌ایم. او شخص نیکوکار و در همان شهر بود که او را بر صلیب کشتند. **40** ولی سه روز بعد، خدا ترسی است و مورد احترام یهودیان نیز می‌باشد. فرشته‌ای نیز به او خدا او را زنده کرد و ظاهر فرمود، **41** البته نه به همه مردم، بلکه ظاهر شده و گفته است که به دنبال شما بفرستد و شما را به خانه به شاهدانی که از پیش انتخاب کرده بود، یعنی به ما که بعد از دعوت کرده، سخنانتان را بشنود.» **23** پطرس آنان را به خانه برد و زنده شدنش، با او خوردیم و نوشیدیم. **42** و خدا ما را فرستاده تا پذیرایی کرد و روز بعد با ایشان به قیصریه رفت. چند نفر از ایمانداران این خبر خوش را به همه برسانیم و بگوئیم که خدا عیسی را تعیین «یافا» نیز با او رفتند. **24** فردای آن روز به قیصریه رسیدند. کرنیلیوس نموده تا داور زندگان و مردگان باشد. **43** تمام پیامبران نیز نوشته‌اند بستگان و دوستان نزدیک خود را هم جمع کرده بود و انتظار ایشان را که هر کس به او ایمان بیاورد، گناهانش بخشیده خواهد شد.» می‌کشید. **25** به محض اینکه پطرس وارد خانه شد، کرنیلیوس در **44** هنوز سخن پطرس تمام نشده بود که روح‌القدس بر تمام شنندگان مقابل او به خاک افتاد و او را پرستش کرد. **26** اما پطرس او را نازل شد! **45** یهودیانی که همراه پطرس آمده بودند، وقتی دیدند که برخیزاند و گفت: «بلند شو! من نیز مانند تو یک انسانم.» **27** پس روح‌القدس به غیریهودیان نیز عطا شده است، مات و مهیوت ماندند. برخاسته، گفتگوکنان به اتافی که عده زیادی در آن جمع بودند، **46** زیرا شنیدند که ایشان به زبانهای غیر سخن می‌گویند و خدا را رفتند. **28** پطرس به ایشان گفت: «شما خود می‌دانید که قوانین می‌ستایند. آنگاه پطرس گفت: **47** «حالا که اینها روح‌القدس را درست مانند ما یافته‌اند، آیا کسی می‌تواند از تعمیدشان در آب مانع یهود اجازه نمی‌دهد که من به خانه شخصی غیریهودی بیایم. ولی خدا در رؤیا به من نشان داده است که هرگز نباید کسی را نجس گردد؟» **48** پس به نام عیسی مسیح ایشان را تعمید داد. آنگاه بدانم. **29** از این رو وقتی شما به دنبال من فرستادید، بی‌چون و چرا کرنیلیوس التماس کرد که پطرس چند روزی نزد آنان بماند.

11 آدم. حال بفرمایید به چه علت مرا خواسته‌اید؟» **30** کرنیلیوس جواب داد: «چهار روز پیش، در همین وقت یعنی ساعت سه بعد از ظهر، طبق عادت در خانه خود مشغول دعا بودم که ناگهان دیدم شخصی با لباس نوزانی روبروی من ایستاده است! **31** او به من گفت: کرنیلیوس، خدا دعاها را شنیده است و کمکهای تو را در حق مردم قبول کرده است! **32** حال چند نفر را به یافا بفرست و شمعون پطرس را دعوت کن تا به اینجا بیاید. او در خانه شمعون چرم‌ساز که خانه‌اش در ساحل دریاست، میهمان است. **33** «پس

شبهه سفرهای بزرگ از آسمان پایین آمد که از چهار گوشه آویزان بود. در نتیجه، مردم دسته‌دسته به خداوند ایمان می‌آوردند. **25** برنابا به **6** وقتی خوب به آن نگاه کردم دیدم در آن سفره انواع چارپایان اهلی و وحشی، خزندگان و پرندگان وجود داشت. **7** سپس صدایی شنیدم آورد و هر دو یک سال در انطاکیه ماندند و عده زیادی از نوایمانان که به من گفت: برخیز و از هر کدام که می‌خواهی ذبح کن و را تعلیم دادند. در انطاکیه بود که برای نخستین بار پیروان عیسی بخور. **8** «گفتم: "ای خداوند، من چنین کاری نخواهم کرد، چون مسیح را «مسیحی» لقب دادند. **27** در این هنگام، چند نبی از در تمام طول عمرم هرگز به چیزی حرام و ناپاک لب ندهام!» **9** «اما اورشلیم به انطاکیه آمدند. **28** یکی از آنان که نامش آغابوس بود، در آن صدا از آسمان بار دیگر گفت: "آنچه را که خدا پاک ساخته، تو یک مجلس عبادتی برخاست و با الهام روح خدا پیشگویی کرد که ناپاک نخوان!" **10** «این صحنه سه بار تکرار شد. سپس آن سفره به زودی سرزمین اسرائیل دچار قحطی سختی خواهد شد. این قحطی دوباره به آسمان بالا رفت. **11** درست در همین وقت، سه نفر به خانه‌ای که من در آن میهمان بودم رسیدند. آنها آمده بودند که مرا به تصمیم گرفتند هر کس در حد توانایی خود، هدیه‌ای بدهد تا برای قیصریه ببرند. **12** روح‌القدس به من گفت که همراه ایشان بروم و به غیریهودی بودن ایشان توجهی نداشته باشم. این شش برادر نیز با من آمدند. پس به خانه شخصی رسیدیم که به دنبال من فرستاده بود. **13** او برای ما تعریف کرد که چگونه فرشته‌ای بر او ظاهر شده و به او گفته: "کسانی به یافا بفرست تا شمعون پطرس را پیدا کنند. **14** او خواهد گفت که چطور تو و خانواده‌ات می‌توانید نجات یابید!" **15** «هنگامی که برای ایشان شروع به صحبت کردم، روح‌القدس بر ایشان نازل شد، درست همان‌طور که اول بر ما نازل شد. **16** آنگاه به یاد سخنان خداوند افتادم که فرمود: "یحیی با آب تعمید می‌داد؛ ولی شما با روح‌القدس تعمید خواهید یافت." **17** حال، اگر خدا به این غیریهودیان نیز همان هدیه را داد که به ما پس از ایمان آوردن به خداوند عیسی مسیح بخشید، پس من که باشم که سر راه خدا بایستم." **18** وقتی این را شنیدند، قانع شدند و گفتند: «خدا را شکر که همان لطفی را که در حق ما نمود، در حق غیریهودیان نیز انجام داده و به ایشان این امکان را بخشیده تا دست از نگاه کشیده، به سوی او بازگردند و حیات جاودانی را به دست آورند.» **19** پس از قتل استفان، وقتی شکنجه و آزار ایمانداران اورشلیم شروع شد، آنانی که از اورشلیم فرار کرده بودند، تا فینیقیه و قبرس و انطاکیه پیش رفتند و پیغام انجیل را فقط به یهودیان رساندند. **20** ولی چند نفر از ایمانداران اهل قبرس و قیروان وقتی به انطاکیه رسیدند، با یونانیان نیز درباره عیسی خداوند سخن گفتند. **21** قدرت خداوند با آنان بود، به طوری که بسیاری از این غیریهودیان ایمان آوردند و به سوی خداوند بازگشت کردند. **22** وقتی این خبر به گوش ایمانداران کلیسای اورشلیم رسید، برنابا را که اهل قبرس بود، به انطاکیه فرستادند تا به این نوایمانان کمک کند. **23** وقتی برنابا به آنجا رسید و دید که خدا چه کارهای شگفت‌آوری انجام می‌دهد، بسیار شاد شد و ایمانداران را تشویق کرد که با تمام وجود به خداوند وفادار بمانند. **24** برنابا شخصی مهربان و پر از روح‌القدس بود و ایمانی قوی داشت.

یوحنا معروف به مرقس رفت. در آنجا عده زیادی برای دعا گرد آمده روح‌القدس سفر خود را آغاز کردند. نخست به بندر سلوکیه رفتند و از بودند. **13** پطرس در زد و خادمه‌ای به نام رُدا آمد تا در را باز کند. آنجا با کشتی عازم جزیره قبرس شدند. **5** در قبرس به شهر سلامیس **14** وقتی صدای پطرس را شنید، از فرط شادی، بدون اینکه در را باز رفتند و در کنیسه یهودیان کلام خدا را موعظه کردند. یوحنا معروف کند، برگشت تا به همه مژده دهد که پطرس در می‌زند. **15** ولی آنان به مرقس نیز به‌عنوان دستیار، آنها را همراهی می‌کرد. **6** در آن جزیره، حرف او را باور نکردند و گفتند: «مگر دیوانه شده‌ای؟» اما وقتی شهر به شهر گشتند و پیغام خدا را به مردم رساندند، تا اینکه به شهر دیدند اصرار می‌کند، گفتند: «لایذ فرشته اوست.» **16** ولی پطرس پافس رسیدند. در آنجا به یک جادوگر یهودی برخوردند به نام باریشوع بی‌وقفه در می‌زد. سرانجام رفتند و در را باز کردند. وقتی دیدند خود که ادعای پیغمبری می‌کرد. **7** وی با «سرچیوس پولس» که فرماندار پطرس است، مات و مبہوت ماندند. **17** پطرس اشاره کرد که آرام رومی قبرس و شخصی فرهیخته و دانا بود، طرح دوستی ریخته بود. باشند و تعریف کرد که چه اتفاقی افتاده و چطور خداوند او را از فرماندار برنابا و سولس را به حضور خود فراخواند، چون می‌خواست زندان بیرون آورده است. پیش از رفتن نیز از ایشان خواست تا یعقوب پیغام خدا را از زبان آنان بشنود. **8** ولی علیمّا، همان جادوگر (زیرا و سایر برادران را آگاه سازند. بعد به جای امن‌تری رفت. **18** صبح معنی نامش همین است)، مزاحم می‌شد و نمی‌گذاشت فرماندار به در زندان غوغایی بپا شد. همه پطرس را جستجو می‌کردند. **19** وقتی پیغام برنابا و پولس گوش دهد و سعی می‌کرد نگذارد به خداوند ایمان هیرودیس به دنبال او فرستاد و آگاه شد که در زندان نیست، هر بیاورد. **9** آنگاه سولس که پولس نیز خوانده می‌شد، پُر از روح‌القدس شانزده نگهبان را بازداشت کرده، حکم اعدامشان را صادر کرد. شده، مستقیم به چشمان علیمّا نگاه کرد و گفت: **10** «ای فرزند آنگاه یهودیه را ترک کرده، به قیصریه رفت و مدتی در آنجا ماند. ابلیس، ای حیل‌گر بدذات، ای دشمن تمام خوبی‌ها، آیا از مخالفت **20** وقتی هیرودیس در قیصریه بود، گروهی از نمایندگان شهرهای صور کردن با خدا دست بر نمی‌داری؟ **11** حال که چنین است، خدا تو را و صیدون به دیدن او آمدند. هیرودیس نسبت به اهالی این دو شهر چنان می‌زند که تا مدتی کور شوی و نور خورشید را نبینی!» در خصومت عمیقی داشت. پس ایشان حمایت بلاستوس وزیر دربار او را دَم، چشمان علیمّا تیره و تار شد و کورگورانه به این سو و آن سو به دست آوردند و از هیرودیس تقاضای صلح کردند، زیرا اقتصاد می‌رفت و التماس می‌کرد کسی دست او را بگیرد و راه را به او شهرهای آنان به داد و ستد با سرزمین او بستگی داشت. **21** در روز نشان دهد. **12** وقتی فرماندار این را دید، از قدرت پیام خدا متحیر مقرر، هیرودیس لباس شاهانه‌ای پوشید و بر تخت سلطنت نشست و شد و ایمان آورد. **13** پولس و همراهانش پافس را ترک کردند و با نطقی ایّاد کرد. **22** مردم فریاد برآوردند: «این صدای خداست، نه کشتی عازم ایالت پامفیلیا شدند و در بندر پرچه پیاده شدند. در آنجا صدای انسان!» **23** همان لحظه فرشته خداوند هیرودیس را چنان زد یوحنا معروف به مرقس از ایشان جدا شد و به اورشلیم بازگشت. که بدنش پر از کرم شد و مرد، زیرا به جای اینکه خدا را تمجید **14** ولی برنابا و پولس به شهر انطاکیه در ایالت پیسیدیّه رفتند. ایشان کند، گذاشت مردم او را پرستش کنند. **24** اما پیغام خدا به سرعت روز شَبّات برای پرستش خدا به کنیسه یهود وارد شدند. **15** وقتی به همه می‌رسید و تعداد ایمانداران روز به روز بیشتر می‌شد. **25** برنابا و قرائت تورات و کتب انبیا به پایان رسید، رؤسای کنیسه برایشان پیام سولس نیز به اورشلیم رفتند و هدایای مسیحیان را به کلیسا دادند و فرستاده، گفتند: «برادران، اگر سخن آموزنده‌ای دارید، لطفاً برایمان بعد به شهر انطاکیه بازگشتند. در این سفر یوحنا معروف به مرقس را بیان کنید.» **16** پولس از جا برخاست و با دست اشاره کرد تا ساکت باشند و گفت: «ای مردان اسرائیل، و ای غیریهودیان خداپرست، به

13 در کلیسای انطاکیه سوریه، تعدادی نبی و معلم وجود داشت که عبارت بودند از: برنابا، شمعون که به او «سیاه» نیز می‌گفتند، لوکیوس اهل قیروان، منائن که برادرخوانده هیرودیس پادشاه بود، و سولس. **2** یک روز، وقتی این اشخاص روزه گرفته بودند و خدا را عبادت می‌کردند، روح‌القدس به ایشان فرمود: «برنابا و سولس را برای من جدا کنید تا به خدمت مخصوصی که ایشان را بدان فرا خوانده‌ام، مشغول شوند.» **3** پس به روزه و دعا ادامه داده، دستها بر سر آن دو گذاشتند و آنان را روانه ساختند. **4** برنابا و پولس با هدایت

من گوش فرا دهید. **17** «خدا بنی اسرائیل، اجداد ما را انتخاب کرد و باشکوه و جلال تمام از چنگ مصری‌ها رهایی بخشید و ایشان را سرفراز نمود. **18** در آن چهل سالی که در بیابان سرگردان بودند، او آنان را تحمل کرد. **19** سپس، هفت قوم ساکن کنعان را از بین برد و سرزمین آنان را به اسرائیل به میراث بخشید. **20** پس از آن، چهارصد و پنجاه سال، یعنی تا زمان سموئیل نبی، رهبران گوناگون، این قوم را اداره کردند. **21** «پس از آن، قوم خواستند برای خود پادشاهی داشته باشند؛ و خدا شائول، پسر قیس از قبیله بنیامین را به ایشان داد که چهل سال بر آنان سلطنت کرد. **22** ولی خدا او را برکنار نمود و

داوود را به جای وی پادشاه ساخت و فرمود: داوود، پسر یسا، مرد مواظب باشید مبدا گفته‌های پیامبران شامل حال شما نیز بشود که دلخواه من است. او کسی است که هر چه بگویم اطاعت، می‌کند. می‌گویند: **41** شما که حقیقت را خوار می‌شمارید، ببینید و تعجب **23** و عیسی، آن نجات‌دهنده‌ای که خدا وعده‌اش را به اسرائیل داد، کنید و نابود شوید! زیرا در روزگار شما کاری می‌کنم که حتی وقتی از نسل همین داوود پادشاه است. **24** «ولی پیش از آمدن او، خیرش را به شما دهند، باور نکنید!» **42** آن روز وقتی پولس و برنابا یحیی موعظه می‌کرد که لازم است تمامی قوم اسرائیل از گناهان کنیسه را ترک می‌گفتند، مردم از ایشان خواهش کردند که هفته بعد خود دست بکشند، به سوی خدا بازگشت نمایند و تعمید بگیرند. نیز درباره‌ی این امور برای ایشان صحبت کنند. **43** وقتی جماعت **25** وقتی یحیی دوره خدمت خود را به پایان رساند، به مردم گفت: آیا مرخص شدند، بسیاری از یهودیان و غیریهودیان خداپرست به دنبال تصور می‌کنید که من مسیح هستم؟ نه، من مسیح نیستم. مسیح پولس و برنابا رفتند. این دو با ایشان سخن گفتند و ترغیبشان کردند تا به‌زودی خواهد آمد. من حتی شایسته نیستم که بند کفشهایش را باز کنم. **26** «برادران، خدا این نجات را به همه ما هدیه کرده است. آمدند تا کلام خدا را از زبان آنان بشنوند. **45** اما وقتی سران یهود این نجات هم برای شماست که از نسل ابراهیم می‌باشید، و هم دیدند که مردم اینچنین از پیام رسولان استقبال می‌کنند، از روی برای شما غیریهودیان که خداپرست هستید. **27** «ولی یهودیان شهر اورشلیم، با سران قوم خود عیسی را کشتند، و به این ترتیب پیشگویی می‌گفتند. **46** آنگاه پولس و برنابا با دلیری گفتند: «لازم بود که پیام پیامبران را تحقق بخشیدند. ایشان او را نپذیرفتند و پی نبردند که او همان کسی است که پیامبران درباره‌اش پیشگویی کرده‌اند، با اینکه هر شایات نوشته‌های آن پیامبران را می‌خواندند و می‌شنیدند. **28** هر چند عیسی بی‌گناه بود، ولی به پلاش اصرار کردند که او را بکشند. **29** سرانجام وقتی تمام براهای پیشگویی شده را بر سر او آوردند، او را از صلیب پایین آورده، در مقبره گذاشتند. **30** ولی خدا او را زنده کرد! **31** و کسانی که همراه او از جلیل به اورشلیم آمده بودند، بارها او را زنده دیدند. ایشان اکنون شاهدان او نزد قوم ما، یعنی قوم اسرائیل هستند. **32** «من و برنابا برای همین به اینجا آمده‌ایم تا این خبر خوش را به شما نیز برسانیم. این وعده به اجداد ما داده شد **33** و خدا آن را با زنده کردن عیسی، برای ما که فرزندان ایشانیم، وفا کرد. این است آنچه در مزمور دوم درباره‌ی عیسی نوشته شده است: «تو پسر من هستی! امروز من پدر تو شده‌ام.» **34** «زیرا خدا وعده داده بود که او را از مردگان برخیزاند تا در قبر نبوسد، چنانکه در کتب مقدس آمده: «آن برکات مقدس را که به داوود وعده دادم، برای تو انجام خواهم داد.» **35** مزمور دیگری به طور مفصل شرح می‌دهد که: «تو نخواهی گذاشت قُدُوس تو در قبر بیوسد.» **36** آیه اشاره به داوود نیست چون داوود، در زمان خود مطابق میل خدا خدمت کرد و بعد مرد، دفن شد و بدنش نیز پوسید. **37** پس این اشاره به شخص دیگری است، یعنی به کسی است که خدا او را دوباره زنده کرد و بدنش از مرگ ضرر و زبانی ندید. **38** «برادران، توجه کنید! در این مرد، یعنی عیسی برای گناهان شما امید آفرین هست. **39** هر که به او ایمان آورد، از قید تمام گناهانش آزاد خواهد شد و خدا او را خوب و شایسته به حساب خواهد آورد؛ و این کاری است که شریعت موسی هرگز نمی‌تواند برای ما انجام دهد. **40** پس

14 در شهر قونیّه نیز پولس و برنابا به کنیسه یهود رفتند و چنان با قدرت سخن گفتند که عده زیادی از یهودیان و غیریهودیان ایمان آوردند. **2** اما یهودیانی که ایمان نیاورده بودند، غیریهودیان را نسبت به پولس و برنابا بدگمان ساختند و تا توانستند از آنان بدگویی کردند. **3** با وجود این، پولس و برنابا مدت زیادی آنجا ماندند و با دلیری پیام خدا را به مردم اعلام نمودند. خداوند نیز به ایشان قدرت داد تا معجزاتی بزرگ و حیرت‌آور انجام دهند تا ثابت شود که پیغامشان از سوی اوست. **4** اما در شهر دو دستگی ایجاد شد؛ گروهی طرفدار سران یهود بودند و گروهی دیگر طرفدار رسولان مسیح. **5** آنگاه جمعی از مردمان غیریهودی و یهودی، به‌همراه رهبرانشان توطئه چیدند

تا بر ایشان تاخته، سنگسارشان کنند. **6** رسولان وقتی از این امر از آنجا به اتالیه رفتند. **26** سرانجام، با کشتی به انطاکیه سوریه آگاهی یافتند، به شهرهای منطقه لیکائونیه، یعنی لیستره و دربه و بازگشتند، یعنی به شهری که این سفر طولانی را از آنجا آغاز کرده و اطراف آنجا گریختند، **7** و به هر جا می‌رسیدند، پیغام خدا را به مردم در آن به فیض خدا سپرده شده بودند تا این خدمت را انجام دهند. می‌رساندند. **8** در لیستره به مردی که لنگ مادرزاد بود برخوردند که **27** وقتی پولس و برنابا به انطاکیه رسیدند، مسیحیان را گرد آوردند و هرگز راه نرفته بود. **9** هنگامی که پولس موعظه می‌کرد، او گوش گزارش سفر خود را تقدیم کرده، مؤده دادند که چگونه خدا درهای فرا می‌داد و پولس به او چشم دوخته، دید ایمان شفا یافتن دارد. ایمان را به روی غیریهودیان نیز گشوده است. **28** آنان مدت زیادی **10** پس به او گفت: «برخیز و بایست!» او نیز از جا جست و شروع نزد مسیحیان انطاکیه ماندند.

15 کرب به راه رفتن! **11** وقتی حاضران این واقعه را دیدند فریاد برآورد، به زبان محلی گفتند: «این اشخاص خدایان هستند که به صورت انسان ظاهر شده‌اند!» **12** ایشان تصور کردند که برنابا زئوس است و پولس نیز هریمس، چون پولس سخنگوی اصلی بود. **13** کاهن زئوس که معبدش درست بیرون دروازه شهر بود، چند گاو و تاجهایی از گل به دروازه شهر آورد؛ او و جماعت آماده می‌شدند تا قربانی تقدیمشان کنند. **14** اما وقتی برنابا و پولس به قصد مردم پی بردند، لباسهای خود را پاره کردند و به میان مردم رفتند و فریاد زدند: **15** «ای مردم، چرا چنین می‌کنید؟ ما صرفاً انسان هستیم، درست مانند خودتان! ما برایتان این مؤده را آورده‌ایم که باید از این چیزهای باطل و بی‌ارزش دست بردارید و به خدای زنده روی بیاورید، خدایی که آسمان و زمین و دریا و هرآنچه را که در آنهاست، آفرید. **16** در دوران گذشته، خدا قوما را به حال خود رها کرد تا به هر راهی که می‌خواهند بروند، **17** با اینکه برای اثبات وجود خود، همواره دلایل کافی به ایشان می‌داد. برای نمونه، از رحمت خود، به موقع برایتان باران می‌فرستد، و محصول خوب و غذای کافی به شما عطا می‌کند، و دلتان را از شادی لبریز می‌سازد.» **18** سرانجام، حتی با این سخنان، به زحمت توانستند مردم را از تقدیم قربانی باز دارند. **19** ولی چند روز بعد، یهودیانی از انطاکیه و قونیه آمدند و اهالی شهر را چنان تحریک نمودند که بر سر پولس ریختند و او را سنگسار کردند و به گمان اینکه دیگر مرده است، او را کشان‌کشان به بیرون شهر بردند. **20** اما چون ایمانداران دور او گرد آمدند، او برخاست و به شهر بازگشت و روز بعد با برنابا به شهر دربه رفت. **21** در آنجا نیز پیغام خدا را به مردم اعلام کردند و عده‌ای را شاگرد مسیح ساختند. بعد از آن باز به لیستره، قونیه و انطاکیه بازگشتند، **22** و در آنجا ایمانداران را تقویت کرده، تشویقشان می‌کردند که به ایمان خود وفادار بمانند، و می‌گفتند: «باید با عبور از سختی‌های بسیار، وارد ملکوت خدا شویم.» **23** سپس در هر کلیسا، مسیحیان باتجربه را به عنوان شیخ تعیین کردند. آنگاه روزه گرفته، برای ایشان دعا کردند و آنان را به دست خداوندی که به او ایمان داشتند سپردند. **24** پس از آن، از راه پیسیدیه به پمفلیه سفر کردند. **25** و باز در پرجه موعظه کردند و

از ایشان، نوبت به یعقوب رسید. او برخاست و گفت: «برادران، تا به کلیسای اورشلیم برگردند. 34 اما سیلاس تصمیم گرفت در گوش کنید. 14 پطرس برای شما بیان کرد که چگونه خدا برای آنجا بماند. 35 پولس و برنابا در انطاکیه ماندند تا همراه دیگران، نخستین بار بر غیریهودیان ظاهر شد تا برای جلال خود، از میان ایشان قومی جدید انتخاب کند. 15 و این امر که غیریهودیان ایمان می‌آورند، دقیقاً منطبق با کلام انبیا است، همان‌طور که نوشته شده: کرده بودند، سر برزند تا ببینند ایمانداران در چه حالند. 37 برنابا 16 پس از آن، باز خواهیم گشت و خیمه افتاده داوود را از نو بر پا موافقت کرد و خواست یوحنا معروف به مرقس را نیز با خود ببرند. خواهم داشت و ویرانه‌هایش را بازسازی خواهیم کرد و آن را به حالت نخست برخواهم گردانید، 17 تا باقی افراد بشر بتوانند خداوند را بچویند، حتی تمام قومی‌هایی که نام مرا بر خود دارند. این است سخن خداوندی که این امور را به انجام می‌رساند»، 18 اموری که از دیرباز معلوم بوده است. (jaion g165) 19 «بنابراین، عقیده من این است که نباید در مورد غیریهودانی که به سوی خدا باز می‌گردند، مسائل را دشوار سازیم. 20 فقط بنویسیم که گوشت حیواناتی را که

برای پنهان قربانی شده‌اند و خون و حیوانات خفه‌شده را نخورند و از بی‌عفتی بپرهیزند. 21 چون سالهاست که روزهای شَبَات در هر شهر در کنیسه‌ها این شریعت موسی موعظه می‌شود. 22 پس رسولان و مشایخ کلیسا با تمام اعضای کلیسا رأی دادند که دو نفر را همراه پولس و برنابا به انطاکیه بفرستند تا نتیجه این جلسه را به ایشان اطلاع دهند. این دو نفر یکی یهودا معروف به برسابا بود و دیگری سیلاس. ایشان هر دو از افراد سرشناس کلیسا بودند. 23 متن نامهای که با خود بردند، از این قرار بود: «ما رسولان، مشایخ و برادران اهل اورشلیم به شما برادران غیریهودی اهل انطاکیه، سوریه و قیلیقیه سلام می‌رسانیم. 24 از قرار معلوم، افرادی از میان ما نزد شما آمده، شما را مشوش ساخته و رنجانده‌اند و بدون دستور ما به شما گفته‌اند که برای نجات یافتن، باید شریعت یهود را نگاه دارید. 25 پس، ما تصمیم گرفتیم از طرف خود این دو نماینده را همراه عزیزانمان برنابا و پولس نزد شما بفرستیم، 26 افرادی که به خاطر خداوند ما عیسی مسیح از جان خود گذشته‌اند. 27 پس ما یهودا و سیلاس را می‌فرستیم تا به شما بگویند که نظر ما درباره مشکل شما چیست. 28 زیرا با هدایت روح‌القدس صلاح دیدیم که باری بر دوش شما نگذاریم، جز این ضروریات که: 29 از گوشت حیواناتی که برای پنهان قربانی می‌شوند و گوشت حیوانات خفه‌شده و خون و بی‌عفتی بپرهیزید. اگر از این چیزها دوری کنید، کار خوبی خواهید کرد. همین و بس.» 30 این چهار نفر بی‌درنگ به انطاکیه رفتند و تمام مسیحیان را دور هم جمع کردند و آن نامه را به ایشان دادند. 31 وقتی نامه را خواندند بی‌اندازه شاد شدند. 32 سپس، یهودا و سیلاس که هر دو نبی بودند، با سخنان بسیار ایمانداران را تشویق و تقویت کردند. 33 سپس مدتی در آنجا ماندند، و بعد ایمانداران ایشان را به سلامت روانه کردند

برای دعا بیاییم. پس به گفتگو با زنانی نشستیم که در آنجا گرد آمده خانه‌اش رساندند. **33** او نیز فوری زخمهای ایشان را شست و سپس بودند. **14** یکی از این زنان لیدیه نام داشت. او فروشندهٔ پارچه‌های با اهل خانه‌اش تعمید گرفت. **34** آنگاه پولس و سیلاس را به خانه ارغوانی و اهل طیاتیرا و زنی خدایپرست بود. همان‌طور که به پیام برد و به ایشان خوراک داد. زندانبان و اهل خانهٔ او از اینکه به خدا ما گوش می‌داد، خداوند دل او را گشود، به طوری که هر چه را ایمان آورده بودند، بسیار شاد بودند. **35** وقتی صبح شد از طرف که پولس می‌گفت، می‌پذیرفت. **15** او با تمام اعضای خانواده‌اش دادگاه مأمورانی آمدند و به زندانبان گفتند: «پولس و سیلاس را آزاد تعمید گرفت و خواهش کرد که میهمان او باشیم و گفت: «اگر کن بروند.» **36** او نیز به پولس گفت: «مقامات شهر دستور داده‌اند اطمینان دارید که براستی به خداوند ایمان دارم، پس بیایید میهمان که شما را آزاد کنم. پس به سلامتی بروید.» **37** اما پولس جواب من باشید.» آنقدر اصرار نمود تا سرانجام قبول کردیم. **16** یک روز که به محل دعا در کنار رودخانه می‌رفتم، به کنیزی برخوردیم حالا می‌گویند مخفیانه بیرون برویم! هرگز! چون تابعیت ما رومی که اسیر روحی پلید بود و فالگیری می‌کرد و از این راه سود کلانی است، اعضای دادگاه باید با پای خود بیایند و از ما عذرخواهی عاید اربابانش می‌نمود. **17** آن دختر به دنبال پولس و ما می‌آمد و با کنند! **38** مأموران بازگشتند و به دادگاه گزارش دادند. وقتی شنیدند صدای بلند به مردم می‌گفت: «این مردان خدمتگزاران خدای متعال که پولس و سیلاس تابع دولت روم هستند، وحشت کردند. **39** پس هستند و راه نجات را به شما اعلان می‌کنند.» **18** چند روز کار او به زندان آمدند و با التماس گفتند: «لطفاً تشریف ببرید.» و با احترام همین بود تا اینکه پولس آزرده‌خاطر شد و به روح ناپاکی که در او بود ایشان را از زندان بیرون آوردند و خواهش کردند که از شهر بیرون گفت: «به نام عیسی مسیح به تو دستور می‌دهم که از وجود این بروند. **40** پولس و سیلاس وقتی از زندان بیرون آمدند، به خانه لیدیه دختر بیرون بیایی!» در همان لحظه روح پلید او را رها کرد. **19** وقتی بازگشتند تا با ایمانداران ملاقات کنند و یکبار دیگر ایشان را تشویق اربابان او دیدند که با این کار درآمدشان قطع شده، پولس و سیلاس کنند. سپس آنجا را ترک کردند.

17 ایشان از شهرهای آمفیپولیس و آپولونیا گذشتند و به حضور مقامات شهر فریاد می‌زدند: «این یهودیان شهر ما را به آشوب کشیده‌اند. **21** رسمی را تعلیم می‌دهند که برخلاف قوانین ما رومیان است.» **22** گروهی از مردم شهر نیز با آنان همدست شدند. در دادگاه لباسهای پولس و سیلاس را از نشان درآوردند و ایشان را سخت چوب زدند. **23** پس از ضرب و شتم فراوان، هر دو را به زندان انداختند و زندانبان را تهدید کردند که اگر اینها فرار کنند، او را خواهند کشت. **24** او نیز ایشان را به بخش درونی زندان برد و پاهای آنان را با زنجیر بست. **25** نیمه‌های شب وقتی پولس و سیلاس مشغول دعا و سرود خواندن بودند و دیگران نیز به آنان گوش می‌دادند، **26** ناگهان زلزله‌ای رخ داد! شدت آن به قدری زیاد بود که پایه‌های زندان لرزید و همهٔ درها باز شد و زنجیرها از دست پای زندانبان فرو ریخت! **27** زندانبان از خواب پرید و دید تمام درهای زندان باز است و فکر کرد که زندانبان فرار کرده‌اند؛ پس شمشیرش را کشید تا خود را بکشد. **28** ولی پولس فریاد زد: «به خود صدمه‌ای زن! ما همه اینجا هستیم!» **29** زندانبان خواست تا چراغی برایش بیاورند و سراسیمه به درون زندان دوید و در حالی که می‌لرزد به پای پولس و سیلاس افتاد. **30** سپس ایشان را از زندان بیرون آورد و با التماس گفت: «آقایان، من چه کنم تا نجات یابم؟» **31** جواب دادند: «به عیسی خداوند ایمان آور تا تو و تمام افراد خانواده‌ات نجات یابید.» **32** آنگاه پیام خداوند را به او و اهل

کنیسه یهود رفتند تا پیام انجیل را اعلام نمایند. **11** ولی اهالی بیریه سقوط هر یک از قومهای جهان و مرزهای آنها را از پیش تعیین کرده از مردم تسالونیکي نجيبت تر بودند و با اشتیاق به پیام آنان گوش است. **27** «قصده خدا این بود که مردمان به جستجوی او برآیند تا می‌دادند و هر روز کتب مقدس را با دقت می‌خواندند تا ببینند شاید او را یافته، به او برسند؛ حال آنکه او حتی از قلب ما نیز به ما گفته‌های پولس و سیلاس مطابق کلام خدا هست یا نه. **12** به این نزدیکتر است. **28** زیرا در اوست که زندگی و حرکت و هستی ترتیب، عده زیادی از یهودیان و نیز بسیاری از زنان و مردان سرشناس داریم. همان‌طور که یکی از شعرا شما نیز گفته است که «از نسل یونانی ایمان آوردند. **13** اما وقتی یهودیان تسالونیکي باخبر شدند که او هستیم». **29** پس حال که از نسل خدا هستیم، نباید خدا را پولس در بیریه موعظه می‌کند، به آنجا رفتند و در آنجا نیز آشوبی بر پا کردند. **14** مسیحیان بی‌درنگ پولس را به سوی کناره دریا فرستادند، **30** در گذشته، خدا از نادانی بشر در این امور چشم‌پوشی می‌کرد، ولی سیلاس و تیموتائوس همان جا ماندند. **15** همراهان پولس تا شهر آتن با او رفتند و از آنجا به بیریه بازگشتند و از طرف پولس بازگردند. **31** زیرا او روزی را معین فرموده است که در آن مردم این برای سیلاس و تیموتائوس پیام آوردند که هر چه زودتر به آتن بروند. **16** وقتی پولس در آتن منتظر سیلاس و تیموتائوس بود، از وجود آن همه بت که در شهر بود، به شدت آشفته شد. **17** پس برای گفتگو کسی است». **32** وقتی شنیدند که پولس درباره زنده شدن مرده با یهودیان و غیریهودیان خداپرست، به کنیسه یهود می‌رفت و هر سخن می‌گوید، به او خندیدند. اما بعضی نیز گفتند: «می‌خواهیم در روز در بازار هر که را می‌دید با وی گفتگو می‌کرد. **18** گروهی از این باره باز هم برای ما صحبت کنی. **33** به این شکل، پولس از فیلسوفان اپیکوری و رواقی نیز به مباحثه با او پرداختند. برخی از آنان میان ایشان بیرون رفت. **34** با این حال، چند نفر او را پیروی کرده، می‌پرسیدند: «این مرد پُر حرف سعی دارد چه بگوید؟» بعضی نیز ایمان آوردند. از بین اینها دیونیسیوس، عضو «آریوپاگوس»، یعنی می‌گفتند: «گویا می‌خواهد از خدایان بیگانه دفاع کند». ایشان این انجمن شهر بود، و نیز زنی به نام داماریس، و چند نفر دیگر.

18 پس از آن، پولس از آتن به قرنتس رفت. **2** در آن شهر حرفها را می‌زدند، چون پولس خبر خوش عیسی و قیامت را اعلان می‌کرد. **19** پس او را به تالار اجتماعات شهر دعوت کردند که بالای تپه‌ای به نام «آریوپاگوس» بود و گفتند: «بیا درباره این مذهب تازه بیشتر برای ما صحبت کن. **20** چون چیزهایی که تو می‌گویی برای ما تازگی دارد و می‌خواهیم بیشتر بشنویم». **21** تمام اهالی آتن و حتی خارجی‌ان آنجا گویی کاری نداشتند به‌جز اینکه دور هم جمع شوند و تمام وقت خود را صرف گفتگو درباره عقاید تازه کنند. **22** پس پولس در تالار اجتماعات تپه مریخ در مقابل مردم ایستاد و گفت: «ای اهالی آتن، می‌بینم که شما بسیار مذهبی هستید، چون وقتی در شهر گردش می‌کردم، پرستشگاههای فراوان شما را به‌دقت نگاه می‌کردم. حتی قربانگاهی دیدم که روی آن نوشته شده بود «تقدیم به خدایی ناشناخته». این خدا که شما بدون شناختنش می‌پرستید، همان است که می‌خواهم درباره‌اش با شما سخن بگویم. **24** «او همان کسی است که این دنیا و هر چه را که در آن هست آفریده است. چون او خود، صاحب آسمان و زمین است، در این بتخانه‌ها که به دست انسان ساخته شده‌اند، ساکن نمی‌شود، **25** و احتیاج به دسترنج ما ندارد، چون بی‌نیاز است! زیرا خود او به همه نَفَس و حیات می‌بخشد، و هر نیاز انسان را رفع می‌کند. **26** او تمام مردم دنیا را از یک انسان به وجود آورد، یعنی از آدم، و قومه‌ها را در سرتاسر این زمین پراکنده ساخته است؛ او زمان به قدرت رسیدن و

برساند. بسیاری در این شهر به من تعلق دارند.» **11** پس پولس یک سال و نیم در آنجا ماند و کلام خدا را تعلیم داد. **12** اما وقتی

گالیون حاکم ایالت اخانیه شد، یهودیان با هم بر ضد پولس برخاستند و او را برای محاکمه به حضور حاکم بردند. **13** آنان پولس را متهم ساخته، گفتند: «او مردم را و می‌دارد خدا را با روشهای خلاف شریعت عبادت کنند.» **14** ولی درست در همان لحظه که پولس می‌خواست از خود دفاع کند، گالیون رو به مدعیان کرد و گفت: «ای یهودیان، گوش کنید! اگر جرم و جنایتی در کار بود، به سخنان شما گوش می‌دادم، **15** اما چون جنگ و جدال شما بر سر کلمات، اشخاص و قوانین مذهب خودتان است، خود شما آن را حل و فصل کنید. من نه به این چیزها علاقه دارم و نه در آنها دخالت می‌کنم.» **16** آنگاه ایشان را از دادگاه بیرون کرد. **17** پس ایشان رفته، بر سر سوستانیس که سرپرست جدید کنیسه یهودیان بود، ریختند و او را بیرون دادگاه کتک زدند. اما گالیو، حاکم آن ایالت، هیچ اعتنایی نکرد. **18** پس از این واقعه پولس مدتی در آن شهر ماند و بعد با مسیحیان وداع نمود و همراه پریسکیلا و آکیلا از راه دریا به سوی سوریه حرکت کرد. در شهر کنخریه مطابق رسم یهودیان موی سر خود را تراشید، چرا که نذر کرده بود. **19** وقتی به بندر آفسس رسید، پریسکیلا و آکیلا را در کشتی گذاشت و برای گفتگو به کنیسه یهود رفت. **20** یهودیان از او خواستند چند روز پیش ایشان بماند، ولی پولس قبول نکرد چون می‌خواست به موقع به اورشلیم برسد. **21** او گفت: «هر طور باشد، باید روز عید در اورشلیم باشم.» ولی قول داد که اگر خدا بخواهد بعدها به افسس بازگردد. آنگاه دوباره سوار کشتی شد و آنجا را ترک نمود. **22** در بندر قیصریه از کشتی پیاده شد و به دیدن ایمانداران کلیسای اورشلیم رفت و بعد، از راه دریا راهی انطاکیه شد. **23** پس از مدتی از آنجا به غلاطیه و فریجیه رفت و از مسیحیان دیدن کرد و ایشان را در ایمان به خداوند تقویت نمود. **24** در این هنگام، شخصی یهودی به نام اِپُلُس، از اهالی اسکندریه، به افسس رسید. او سخنوری ماهر بود و دانشی دقیق از کتب مقدس داشت. **25** وی در طریقت خداوند تعلیم یافته بود، و با شور و حرارت روح سخن می‌گفت و به‌دقت درباره‌ی عیسی تعلیم می‌داد، گرچه تنها از تعمید یحیی آگاهی داشت و بس. **26** وقتی پریسکیلا و آکیلا موعظه‌ی دلیرانه او را در کنیسه شنیدند، او را نزد خود بردند و طریقت خدا را دقیقتر به او تعلیم دادند. **27** وقتی اپلس تصمیم گرفت به ایالت اخانیه برود، ایمانداران او را تشویق کردند و نامه‌هایی برای مسیحیان آن منطقه نوشتند تا از او به گرمی استقبال کنند. وقتی به آنجا رسید، باعث کمک فراوان به آنانی شد که از طریق فیض، ایمان آورده بودند، **28** زیرا در حضور همه، تمام دلایل یهودیان را رد

سراسر افسس پیچید و به گوش همه یهودیان و یونانی‌ها رسید، به ساکت شوند و سعی کرد چیزی بگوید. **34** اما وقتی فهمیدند یهودی طوری که همه ترسیدند و از آن پس به نام عیسی خداوند احترام است، بلندتر فریاد زدند: «بزرگ است آرتمیس افسسیان!» این سر و می‌گذاشتند. **18** بسیاری از کسانی که به مسیح ایمان آوردند، آمدند صدا تا دو ساعت ادامه یافت. **35** سرانجام شهردار توانست ایشان و در ملاً عام به اعمال گناه‌آلود خود اعتراف کردند. **19** برخی نیز که را آرام کند و چند کلمه سخن بگوید. شهردار گفت: «ای مردم قبلاً به سحر و جادو اشتغال داشتند، طومارها و طلسماهای خود را افسس، همه می‌دانند که شهر ما افسس، حافظ معبد آرتمیس بزرگ آوردند و در مقابل همه سوزاندند. وقتی بهای آنها را تخمین زدند، است و تمثال او از آسمان برای ما بر زمین افتاده است. **36** چون بالغ بر پنجاه هزار سکه نقره شد. **20** این پیش‌آمد تأثیر عمیق پیغام در این شکی نیست، پس اگر کسی چیزی بگوید، شما نباید زود خدا را در آن نواحی نشان می‌داد. **21** پس از تمام این وقایع، پولس رنجیده‌خاطر شوید و کاری نستجیده انجام دهید. **37** شما این دو از سوی روح خدا هدایت شد که پیش از مراجعت به اورشلیم، از نفر را به اینجا آورده‌اید در صورتی که نه از معبد ما چیزی دزدیده‌اند و مقدونیه و آخائیه عبور کند. او می‌گفت: «بعد از آن باید به روم نه به الهه ما بی‌احترامی کرده‌اند. **38** اگر دیمتریوس و صنعتگران از نیز بروم!» **22** پس همکاران خود، تیموتائوس و ارسطوس را جلوتر کسی شکایتی دارند، در دادگاه باز است و قضات هم آماده‌اند تا به به یونان فرستاد و خود کمی بیشتر در آسیا ماند. **23** ولی تقریباً شکایتی رسیدگی کنند. بگذارید ایشان از راههای قانونی اقدام کنند. در همین هنگام، در افسس شورش بر ضد مسیحیان بر پا شد. **39** اگر در مورد موضوع دیگری گله و شکایتی باشد، در جلسات **24** این شورش به تحریک شخصی به نام دیمتریوس به راه افتاد که رسمی انجمن شهر، حل و فصل خواهد شد. **40** زیرا این خطر وجود یک زرگر بود و مجسمه‌های نقره‌ای از آرتمیس، یکی از الهه‌های یونانی‌ها، می‌ساخت و برای صنعتگران شهر کسب و کاری فراوان ایجاد می‌کرد. **25** روزی دیمتریوس کارگران و همکاران خود را جمع کرد و به ایشان گفت: «آقایان، درآمد ما از این کسب و کار است.

20 وقتی هیاهو پایان یافت، پولس به دنبال مسیحیان فرستاد و پس از موعظه و تشویق، از آنان خداحافظی کرد و به طرف مقدونیه به راه افتاد. **2** سر راه خود به هر شهری که می‌رسید، برای مسیحیان موعظه می‌کرد. به این ترتیب، به یونان رسید **3** و سه ماه در آنجا اقامت گزید. او آماده می‌شد که با کشتی به سوریه برود، اما وقتی پی برد که یهودیان توطئه چیده‌اند او را بکشند، تصمیم گرفت از راه مقدونیه مراجعت کند. **4** چند نفر نیز تا ایالت آسیا همراه او رفتند که عبارت بودند از سوپاترس اهل بیریه، ارسترخوس و سکندس اهل تسالونیک، گایوس اهل دریه، تیموتائوس، تیخیوکس و تروفیموس که همه به شهرهای خود در آسیا بازمی‌گشتند. **5** ایشان جلوتر رفتند و در تروآس منتظر ما ماندند. **6** پس از عید پَسَح، از شهر فیلیپی سوار کشتی شدیم و پنج روز بعد به بندر تروآس در آسیا رسیدیم و یک هفته در آنجا ماندیم. **7** در روز اول هفته، برای پاره کردن نان گرد آمدیم و پولس برای مردم سخن می‌گفت؛ و چون قصد داشت روز بعد از آن شهر برود، تا نیمه‌های شب به صحبت کردن ادامه داد. **8** در بالاخانه‌ای که جمع بودیم، چراغهای بسیاری روشن بود. **9** همین‌طور که پولس سخن را طول می‌داد، جوانی به نام افنیخُس که کنار پنجره نشسته بود، خوابش برد و از طبقه سوم به پایین افتاد و مرد. **10** پولس پایین رفت و خود را روی مرد جوان انداخت و گفت: «ناراحت نباشید. او زنده است!» **11** آنگاه به بالاخانه بازگشت و

نان را پاره کرد و خورد. سپس باز سخن را ادامه داد تا کم‌کم هوا روشن شد. آنگاه ایشان را ترک گفت. **12** در این فاصله، آن جوان را صحیح و سالم به خانه بردند و همگی تسلی عظیمی یافتند. میراث بخشید. **33** «می‌بینید که من هرگز به پول و لباس کسی چشم **13** پولس می‌خواست از راه خشکی به آسوس بروم، ولی ما پیش از او با کشتی به آن شهر رفتیم. **14** در آسوس به هم رسیدیم و با کشتی به مِتیلیه رفتیم. **15** روز بعد، از جزیرهٔ خیوس گذشتیم و روز دوم به بندر ساموس رسیدیم، و روز سوم وارد میلیتوس شدیم. **16** پولس به خاطر داشتم که فرمود: دادن بهتر از گرفتن است.» **36** وقتی نمی‌خواست این بار در شهر افسس توقف نماید، چون عجله داشت که اگر ممکن باشد، برای عید پنتیکاست در اورشلیم باشد. **17** اما وقتی در میلیتوس از کشتی پیاده شدیم، برای مشایخ کلیسای افسس پیغام فرستاد که بایند در کشتی او را ببینند. **18** وقتی آمدند، به آنان گفت: «شما می‌دانید از روزی که به ایالت آسیا قدم گذاشتم تا به حال، **19** با کمال فروتنی و اشک و آه به خداوند خدمت کرده و همیشه با خطر مرگ روبرو بوده‌ام، چون یهودیان برای کشتن من توطئه می‌چیدند. **20** با وجود این، هرگز تردیدی به خود راه نداده‌ام که هرآنچه را که برایتان سودمند بوده، موعظه کنم، بلکه حقیقت را به شما تعلیم داده‌ام، چه در میان مردم و چه در خانه‌ها. **21** همچنین، چه به یهودیان و چه به یونانیان اعلام کرده‌ام که باید از طریق توبه، به سوی خدا بازگردند، و به خداوندان، عیسی مسیح، ایمان داشته باشند. **22** «اکنون به دستور روح خداوند می‌خواهم به اورشلیم بروم و نمی‌دانم در آنجا برایم چه پیش خواهد آمد، **23** به‌جز اینکه روح‌القدس در هر شهر به من می‌گوید که زندان و زحمت در انتظارم می‌باشد. **24** اما جان من برایم ارزشی ندارد مگر اینکه آن را در راه خدمتی که عیسای خداوند به من سپرده است صرف کنم و آن را به کمال انجام دهم، یعنی پیغام خوش انجیل فیض خدا را به دیگران برسانم. **25** «می‌دانم که بعد از این، هیچ‌کدام از شما که پیغام خدا را بارها به شما اعلام کرده‌ام، دیگر مرا نخواهید دید. **26** بنابراین، امروز قاطعانه اعلان می‌کنم که چنانچه کسی از میان شما به راه هلاکت رفته، خون او به گردن من نیست. **27** چون در حق کسی کوتاهی نکردم، بلکه پیغام خدا را به همه رساندم. **28** «پس مراقب خود و قوم خدا باشید. گلهٔ خدا یعنی کلیسا را که با خون خود خریده است خوراک دهید و شبانی کنید، کلیسایی که روح‌القدس شما را بر آن ناظر قرار داده است. **29** می‌دانم وقتی بروم معلمین دروغین مانند گرگان درنده به جان شما خواهند افتاد و به گله رحم نخواهند کرد. **30** بعضی از میان خود شما نیز حقیقت را وارونه جلوه خواهند داد تا مردم را به دنبال خود بکشند. **31** پس، مواظب خود باشید! فراموش نکنید در این سه سالی که با شما بودم، پیوسته از شما مواظبت می‌کردم و شبانه روز در دعا برای شما اشک می‌ریختم. **32** «و حال

21 وقتی از آنها جدا شدیم، با کشتی مستقیم به جزیرهٔ کوس رفتیم. روز بعد به رودس رسیدیم و از آنجا به پاترا رفتیم. **2** در پاترا یک کشتی یافتیم که به فینیقیه می‌رفت. پس سوار آن شدیم و حرکت کردیم. **3** جزیرهٔ قبرس را از دور تماشا کردیم و از جنوب آن گذشتیم و در بندر صور در سوریه پیاده شدیم تا کشتی بارش را خالی کند. **4** در آنجا ایماندارانی یافتیم و هفت روز نزد ایشان ماندیم. ایشان به‌واسطهٔ روح خدا، پولس را ترغیب می‌کردند که به اورشلیم نرود. **5** آخر هفته وقتی به کشتی بازگشتیم، تمام ایمانداران با زنان و فرزندان‌شان ما را تا ساحل بدرقه کردند. در آنجا همه با هم دعا کردیم و بعد از خداحافظی، سوار کشتی شدیم و آنها نیز به خانه‌هایشان بازگشتند. **7** پس از ترک بندر صور، به پتولامیس رسیدیم. در آنجا به دیدن ایمانداران رفتیم، ولی فقط یک روز در آنجا ماندیم. **8** از آنجا عازم قیصریه شدیم و به خانهٔ فیلیپ مبشر رفتیم. فیلیپ یکی از آن هفت نفری بود که انتخاب شده بودند تا مسئول تقسیم خوراک بین بیوه‌زنان باشند. **9** او چهار دختر داشت که هنوز ازدواج نکرده بودند و خدا به ایشان این عطا را داده بود که بتوانند نبوت کنند. **10** در آن چند روزی که آنجا بودیم، مردی به نام آغابوس از یهودیه وارد قیصریه شد. **11** و به دیدن ما آمد. او نیز عطای نبوت داشت. روزی آغابوس کمریند پولس را گرفت و با آن دست و پای خود را بست و گفت: «روح‌القدس می‌فرماید: «یهودیان در اورشلیم صاحب این کمریند را به همین ترتیب خواهند بست و او را به دست رومی‌ها خواهند سپرد.»» **12** با شنیدن این مطلب، همهٔ ما و ایمانداران قیصریه به پولس التماس کردیم که به اورشلیم نرود. **13** ولی پولس گفت: «چرا گریه می‌کنید؟ شما دل مرا می‌شکنید! من حاضرم نه فقط در اورشلیم زندانی شوم، بلکه به خاطر عیسای خداوند جانم را نیز بدهم.» **14** وقتی دیدیم که او منصرف نمی‌شود، دیگر اصرار نکردیم و گفتیم: «هر چه

خواست خداست، همان بشود.» 15 کمی بعد بار سفر بستیم و قصد گشت می‌زدند، به فرمانده هنگ رومی خبر رسید که در اورشلیم عازم اورشلیم شدیم. 16 در این سفر چند نفر از مسیحیان قیصریه نیز غوغاست. 32 او نیز بی‌درنگ با سربازان و افسران خود به سوی همراه ما آمدند. وقتی به اورشلیم رسیدیم، به خانه شخصی به نام جمعیت شتافت. چشم مردم که به سربازها افتاد، از زدن پولس دست مناسون رفتیم. مناسون اهل قبرس و یکی از مسیحیان قدیمی بود. کشیدند. 33 فرمانده هنگ، پولس را گرفت و دستور داد با دو زنجیر 17 مسیحیان اورشلیم همه به گرمی از ما پذیرایی کردند. 18 روز او را ببیندند. سپس از مردم پرسید: «این کیست و چه کرده است؟» دوم پولس ما را با خود برد تا با یعقوب ملاقات کنیم. تمام مشایخ 34 در جواب او هر کس یک چیز می‌گفت. وقتی در آن غوغا و کلیسای اورشلیم نیز حضور داشتند. 19 پس از سلام و احوالپرسی، جنجال چیزی دستگیرش نشد، دستور داد پولس را به قلعه نظامی پولس آنچه را که خدا به‌وسیله او در میان غریبه‌ودیان انجام داده بود، مجاور ببرند. 35 وقتی به پله‌های قلعه رسیدند، مردم چنان هجوم به طور مفصل برای ایشان بیان کرد. 20 ایشان ابتدا خدا را شکر کردند بعد گفتند: «برادر، خودت می‌دانی که هزاران یهودی به مسیح شانه‌های خود ببرند. 36 جمعیت نیز به دنبال آنها فریاد می‌زدند: ایمان آورده‌اند و اصرار دارند که مسیحیان یهودی‌نژاد باید آداب و «اعدامش کنید! اعدامش کنید!» 37 وقتی وارد قلعه می‌شدند، پولس رسوم یهودی خود را حفظ کنند. 21 از طرف دیگر، در میان آنان به فرمانده گفت: «اجازه می‌فرمایید با شما چند کلمه حرف بزنم؟» شایع شده است که تو به یهودیانی که در میان غریبه‌ودیان زندگی می‌کنند، تعلیم می‌دهی که از شریعت موسی برگردند و می‌گویی که مصری نیستی که چند سال پیش شورش به پا کرد و با چهار هزار نباید فرزندان خود را ختنه کنند و سنن یهود را نگاه دارند. 22 حال، آدمکش به بیابان گریخت؟» 39 پولس جواب داد: «نه، من یهودی چه باید کرد؟ چون حتماً باخیر می‌شوند که تو آمده‌ای. 23 «پس ما اینطور پیشنهاد می‌کنیم: چهار نفر در اینجا هستند که به رسم یهود نذر کرده‌اند. 24 تو با ایشان به معبد برو و مراسم طهارت را با آنان انجام بده و در ضمن مخارج ایشان را نیز بپرداز تا بتوانند سرشان را بتراشند. آنگاه به همه ثابت خواهد شد که تو رعایت سنن یهود را برای مسیحیان یهودی‌نژاد جایز می‌دانی و خودت نیز احکام یهود را اطاعت می‌کنی و با ما در این امور هم‌عقیده می‌باشی. 25 «از مسیحیان غریبه‌ودی هم ما هرگز نخواستیم پایبند آداب و رسوم یهود باشیم. فقط به آنان نوشتیم گوشت حیواناتی که برای بتها قربانی می‌شوند و گوشت حیوانات خفه شده و خون نخورند و از بی‌عفتی بپرهیزند.» 26 پولس راضی شد و روز بعد با آن چهار نفر مراسم طهارت را بجا آورد و به معبد رفت. سپس اعلام کرد که یک هفته بعد برای هر یک از ایشان قربانی تقدیم خواهد کرد. 27 هنوز هفته به آخر نرسیده بود که چند نفر از یهودیان از ایالت آسیا پولس را در معبد دیدند و مردم را بر ضد او شورانیدند. ایشان وی را گرفته، 28 فریاد برآورد، گفتند: «ای بنی اسرائیل، بشتابید و کمک کنید! این همان است که بر ضد قوم ما موعظه می‌کند و به همه می‌گوید که احکام یهود را زیر پا بگذارند. حتی به معبد توهین می‌کند و غریبه‌ودیان را نیز با خود آورده تا اینجا را نجس سازد!» 29 چون صبح همان روز پولس را با یک غریبه‌ودی به نام تروفیموس اهل افسس، در بازار دیده بودند و تصور کردند پولس او را به معبد آورده است. 30 تمام مردم شهر به هیجان آمدند و آشوب بزرگی به راه افتاد. پولس را به زور از معبد بیرون کشیدند و فوری درها را پشت سر او بستند. 31 همین‌طور که او را به

22 «برادران عزیز و پدران من، اجازه دهید برای دفاع از خود چند کلمه سخن بگویم.» 2 وقتی شنیدند به زبان خودشان سخن می‌گویند، بیشتر ساکت شدند. 3 آنگاه پولس گفت: «من نیز مانند شما یهودی هستم و در شهر طرسوس قلیلیقه به دنیا آمده‌ام، ولی در همین اورشلیم، در خدمت غمالائیل تحصیل کرده‌ام. در مکتب او احکام و آداب و رسوم دین یهود را به‌دقت فراگرفتم، و بسیار غیرت داشتم که در هر کاری باعث تکریم خدا گردم، همان‌گونه که شما نیز امروز برای او غیرت دارید. 4 من پیروان طریقت عیسی را تا سرحد مرگ شکنجه و آزار می‌دادم؛ و مردان و زنان مسیحی را دستگیر و زندانی می‌کردم. 5 کاهن اعظم و اعضای شورای عالی یهود شاهد هستند که آنچه می‌گویم راست است، زیرا از آنان خطاب به سران یهود در دمشق نامه دریافت کردم تا اجازه دهند مسیحیان را بیابم و دست بسته به اورشلیم بیاورم تا مجازات شوند. 6 «وقتی در راه دمشق بودم، نزدیک ظهر ناگهان نور خیره‌کننده‌ای از آسمان گرداگرد من تابید، 7 به طوری که بر زمین افتادم و صدایی شنیدم که به من می‌گفت: «شائول! شائول! چرا به من جفا می‌کنی؟» 8 «پرسیدم: «خداوندا، تو کیستی؟» «فرمود: «من عیسی ناصری هستم، همان که تو به او جفا می‌رسانی!» 9 «همراهان

من نور را دیدند، اما گفته‌های کسی را که با من سخن می‌گفت، وقتی شنیدند رومی است، با عجله از آنجا دور شدند. فرمانده نیز درک نکردند. **10** «گفتم: "خداوند، حالا چه کنم؟"» خداوند بسیار ترسید زیرا دستور داده بود یک تبعه روم را ببندند و شلاق بزنند. فرمود: «برخیز و به دمشق برو. در آنجا آنچه لازم است به تو گفته **30** روز بعد، فرمانده پولس را از زندان بیرون آورد و دستور داد کاهنان خواهد شد.» **11** «من از شدت آن نور نابینا شدم. پس همراهانم اعظم و شورای یهود جلسه‌ای تشکیل بدهند. پولس را نیز حاضر کرد دستم را گرفتند و به دمشق بردند. **12** در آنجا شخصی بود به نام

23 حنانيا که مردی دیندار بود، و با دقت احکام خدا را اطاعت می‌کرد و در بین یهودیان دمشق عزیز و محترم بود. **13** حنانيا نزد من آمد، در کنارم ایستاد و گفت: «ای برادر شاول، بینا شو!» و همان لحظه بینا شدم و توانستم او را ببینم! **14** «سپس به من گفت: "خداوند نیاکان ما تو را برگزیده تا اراده او را بدانی و آن عادل، یعنی مسیح موعود را با چشمان خود دیده، کلامی از دهان او بشنوی. **15** تو باید پیغام او را به همه جا ببری و آنچه را که دیده و شنیده‌ای، برای همه بازگو کنی. **16** حالا چرا معطلی؟ برخیز و تعمید بگیر، و نام او را بخوان تا از گناهانت پاک شوی.» **17** «یک روز پس از بازگشتم به اورشلیم، در حالی که در معبد دعا می‌کردم، از خود بیخود شدم **18** و در رؤیایی او را دیدم که می‌گفت: "عجله کن! از اورشلیم بیرون برو چون اهالی این شهر پیغام تو را رد می‌کنند." **19** «گفتم: "خداوند، ولی آنها حتماً می‌دانند که من مسیحیان را در هر کنیسه می‌زدم و زندانی می‌کردم. **20** وقتی شاهد تو استیفان کشته می‌شد، من آنجا ایستاده، با کشتن او موافق بودم و لباسهای اشخاصی را که او را سنگسار می‌کردند، نگه می‌داشتم." **21** «ولی خداوند به من فرمود: "از اورشلیم بیرون بیا، چون می‌خواهم تو را به مکانهای دور، نزد غیریهودیان بفرستم!"» **22** مردم به سخنان پولس گوش سپردند، تا جایی که او کلمه غیریهودیان را بر زبان آورد. پس همگی صدای خود را بلند کرده، فریاد می‌زدند: «چنین شخصی را از صفحه روزگار محو کنید! او لایق زنده بودن نیست!» **23** مردم پشت سر هم فریاد می‌زدند، و لباسهای خود را در هوا تکان می‌دادند و گرد و خاک بلند می‌کردند. **24** آنگاه فرمانده هنگ، پولس را به داخل قلعه آورد و دستور داد او را شلاق بزنند تا به جرم خود اعتراف کند. مخصوصاً می‌خواست بداند چرا مردم چنین خشمگین شده‌اند. **25** وقتی او را می‌بستند تا شلاق بزنند، پولس به افسری که آنجا ایستاده بود گفت: «آیا قانون به شما اجازه می‌دهد یک رومی را بدون بازجویی شلاق بزنید؟» **26** افسر وقتی این را شنید پیش فرمانده رفت و گفت: «می‌دانی چه می‌کنی؟ این مرد رومی است!» **27** فرمانده پیش پولس رفت و پرسید: «بگو ببینم، آیا تو رومی هستی؟» پولس گفت: «بله، من رومی هستم.» **28** فرمانده گفت: «من هم تابع روم هستم، برای من خیلی گران تمام شد تا توانستم رومی بشوم!» پولس گفت: «ولی من رومی به دنیا آمدم!» **29** کسانی که قرار بود از او بازجویی کنند،

او بیشتر تحقیق کنید. آنگاه ما در بین راه او را خواهیم کشت.»

16 ولی خواهرزاده پولس به نقشه آنان پی برد و به قلعه آمد و پولس را از این امر آگاه ساخت. **17** پولس یکی از مأموران را صدا زد و پولس تقدیم دادگاه کند. **2** وقتی پولس را به داخل فرا خواندند، گفت: «این جوان را نزد فرمانده ببر، چون می‌خواهد خبر مهمی به او بدهد.» **18** مأمور او را پیش فرمانده برد و گفت: «پولس زندانی، مرا صدا زد و خواهش کرد این جوان را نزد شما بیاورم تا خبری به عرضتان برساند.» **19** فرمانده دست پسر را گرفت و به گوشه‌ای برد و از او پرسید: «چه می‌خواهی بگویی؟» **20** گفت: «همین فردا یهودیان می‌خواهند از شما خواهش کنند که پولس را به شورا ببرید، به بهانه اینکه می‌خواهند تحقیق بیشتری درباره او بکنند. **21** ولی خواهش می‌کنم شما این کار را نکنید! چون بیش از چهل نفرشان کمین کرده‌اند تا بر سر او بزنند و او را بکشند. قسم نیز خورده‌اند که تا او را نکشند، نه چیزی بخورند و نه چیزی بنوشند. حالا همه حاضر و آماده‌اند، فقط منتظرند که شما با درخواستشان موافقت کنید.» **22** وقتی آن جوان می‌رفت، فرمانده به او گفت: «به کسی نگو که این موضوع را به من گفته‌ای.» **23** سپس فرمانده دو نفر از افسران خود را احضار کرد و به ایشان دستور داده، گفت: «دوستان سرباز پیاده، دوستان نیزه‌دار و هفتاد سواره نظام آماده کنید تا امشب ساعت نه به قیصریه بروند. **24** یک اسب هم برای پولس آماده کنید تا سوار شود، و او را صحیح و سالم نزد فلیکس فرماندار برسانید.» **25** این نامه را هم برای فرماندار نوشت: **26** «کلودیوس لیسپاس به جانب فلیکس، فرماندار گرامی سلام می‌رساند. **27** یهودیان این مرد را گرفته بودند و می‌خواستند او را بکشند. وقتی فهمیدم رومی است، سربازانی فرستادم و نجاتش دادم. **28** سپس او را به شورای ایشان بردم تا معلوم شود چه کرده است. **29** متوجه شدم دعوا بر سر عقاید یهودی خودشان است و البته چیزی نبود که بشود به سبب آن او را زندانی یا اعدام کرد. **30** اما وقتی آگاه شدم که توطئه چیده‌اند تا او را بکشند، تصمیم گرفتم وی را به حضور شما بفرستم. به هر کس هم که از او شکایت داشته باشد می‌گویم به حضور شما بیاید.» **31** پس همان شب سربازان مطابق دستور فرمانده خود، پولس را به شهر آنتی پاتریس رسانیدند. **32** صبح روز بعد پولس را تحویل سواره نظام دادند تا او را به قیصریه ببرند و خود به قلعه بازگشتند. **33** وقتی به قیصریه رسیدند، پولس را با نامه به فرماندار تحویل دادند. **34** فرماندار نامه را خواند. سپس از پولس پرسید: «اهل کجایی؟» پولس جواب داد: «اهل قلیقیه هستم.» **35** فرماندار به او گفت: «هرگاه شاکیان برسد، به پرونده‌ات رسیدگی خواهیم کرد.» سپس، دستور داد که او را در قصر هیروдіس پادشاه نگه دارند.

پنج روز بعد، حنانيا کاهن اعظم با عده‌ای از مشایخ یهود و یک وکیل دعای به نام تروتولوس، به قیصریه آمد تا شکایت خود را از پولس تقدیم دادگاه کند. **2** وقتی پولس را به داخل فرا خواندند، گفت: «عالیجناب فرماندار، مدت زیادی است که ما یهودیان، در دوره حکومت شما از صلح و آرامش بهره‌مند بوده‌ایم، و در اثر دراندیشی شما، اصلاحاتی در این ملت پدید آمده است. **3** به خاطر همه اینها، از شما بی‌اندازه سپاسگزاریم. **4** برای اینکه سر شما را درد نیارم، اجازه می‌خواهم به طور خلاصه اتهامات این متهم را به عرض برسانم. **5** او شخصی فتنه‌انگیز است که دائم یهودیان را در سرتاسر جهان به شورش و یاغیگری بر ضد دولت روم تحریک می‌کند؛ و سردهسته فرقه‌ای است به نام «ناصری‌ها». **6** ما زمانی او را گرفتیم که قصد داشت معبد را نجس سازد. می‌خواستیم او را مطابق شریعت خود محاکمه کنیم، **7** ولی لیسپاس، فرمانده هنگ آمد و به زور او را از جنگ ما خارج ساخت، **8** و به مدعیان او دستور داد تا به حضور شما بیایند. خود شما می‌توانید از او بازجویی کنید تا به صحت این اتهامات پی ببرید.» **9** بقیه یهودیان نیز گفته‌های او را تأیید کردند. **10** سپس نوبت به پولس رسید. فرماندار به او اشاره کرد تا برخیزد و از خود دفاع کند. پولس گفت: «جناب فرماندار، می‌دانم که سالهای سال است که شما در مقام قضاوت، به مسائل یهود رسیدگی می‌کنید. این امر به من قوت قلب می‌دهد تا آزادانه از خود دفاع کنم. **11** شما خیلی سریع می‌توانید تحقیق کنید و پی ببرید که من فقط دوازده روز پیش وارد اورشلیم شدم تا در معبد عبادت کنم. **12** آنگاه معلوم خواهد شد که من هرگز نه در معبد آشوب به راه انداختم و نه در کنیسه و نه در شهر، **13** و مطمئن هستم که ایشان نمی‌توانند اتهاماتی را که به من می‌زنند، ثابت کنند. **14** ولی به یک مورد اعتراف می‌کنم. من به «طریقت»، همان راه نجات که به قول ایشان یک فرقه انحرافی است، ایمان دارم. من مانند اجدادم خدا را خدمت می‌کنم و به شریعت یهود و نوشته‌های پیامبران یهود ایمان دارم. **15** «من مانند خود این آقایان، ایمان دارم که هم برای نیکان و هم برای بدان روز قیامت در پیش است. **16** به همین دلیل با تمام توانایی‌ام می‌کوشم در حضور خدا و انسان با وجدانی پاک زندگی کنم. **17** «من پس از سالها دوری با مقداری هدایا برای کمک به قوم خود و انجام مراسم قربانی به اورشلیم بازگشتم. **18** متهم کنندگان من وقتی مشغول انجام آیین تطهیر بودم، مرا در معبد دیدند. نه دار و دسته‌ای همراه بود، و نه جار و جنجالی به راه انداخته بودم! **19** اما چند یهودی از ایالت آسیا در آنجا بودند، که ایشان نیز می‌بایست در اینجا حضور می‌یافتند تا اگر شکایتی از

من داشتند، مطرح می‌کردند. 20 حال، از این آقایانی که اینجا این محکمه رسمی حکومت روم است، و در نتیجه باید درست در هستند پیرسید که شورای ایشان، چه خطایی در من دیده است؟ همینجا محاکمه شوم. شما خودتان خوب می‌دانید که من هیچ 21 به‌جز اینکه با صدای بلند در حضور ایشان گفتم: «به خاطر ایمان خطایی نسبت به یهودیان مرتکب نشده‌ام. 11 اگر هم کاری کرده‌ام به قیامت مردگان است که امروز در پیشگاه شما محاکمه می‌شوم!» که سزاوار مرگ باشم، حاضر بمیرم! ولی اگر بی‌تقصیرم، نه شما و نه 22 فلیکس که از «طریقت» به‌خوبی آگاهی داشت، محاکمه را به هیچ‌کس دیگر حق ندارد مرا به دست آنها بسپارد تا کشته شوم. من تعویق انداخت و گفتم: «منتظر باشید تا لیسپاس، فرمانده پادگان درخواست می‌کنم خود قیصر به دادخواست من رسیدگی فرماید.» بیاید. آنگاه به شکایت شما رسیدگی خواهم کرد. 23 سپس، 12 فستوس با مشاوران خود مشورت کرد و بعد جواب داد: «بسیار دستور داد پولس را زندانی کنند ولی به افسر مسئول سفارش کرد که با خوب! حالا که می‌خواهی قیصر به دادخواست تو رسیدگی کند، او خوش‌رفتاری نمایند تا از هر جهت راحت باشد و بگذارند دوستانش به حضور او خواهی رفت.» 13 چند روز بعد اگر پیاس پادشاه با به ملاقات او بیایند و احتیاجاتش را تأمین کنند. 24 چند روز بعد، همسر خود برنیکی برای خوشامدگویی به فستوس، به قیصریه آمد. فلیکس با همسر خود، دروسیا که یهودی بود، آمد و پولس را احضار 14 در آن چند روزی که آنجا بودند، فستوس موضوع پولس را پیش کرد. وقتی پولس درباره ایمان به عیسی مسیح سخن می‌گفت، هر دو کشید و به پادشاه گفت: «یک زندانی داریم که فلیکس محاکمه او با دقت گوش می‌دادند. 25 اما وقتی از عدالت و خویشنداری و را به من واگذار کرد. 15 وقتی در اورشلیم بودم سران کاهنان و داور آینده سخن به میان آورد، فلیکس وحشت کرد و به پولس مشایخ یهود نزد من از او شکایت کردند و خواستند اعدامش کنم. گفت: «فعلاً بس است! هر وقت مناسب تشخیص دادم، به دنبال 16 البته من فوری به ایشان گفتم که قانون روم کسی را بدون محاکمه خواهم فرستاد.» 26 در ضمن، فلیکس امید داشت پولس رشوه‌ای به محکوم نمی‌کند، بلکه اول به او فرصت داده می‌شود تا با شاکیان او بدهد تا آزادش کند؛ پس وقت و بی‌وقت به دنبال او می‌فرستاد و با خود روبرو شود و از خود دفاع کند. 17 «وقتی شاکیان به اینجا او صحبت می‌کرد. 27 دو سال به این ترتیب گذشت تا اینکه آمدند، روز بعد دادگاه تشکیل دادم و دستور دادم پولس را بیاورند. پُرکیوس فستوس جانشین فلیکس شد. فلیکس هم چون می‌خواست 18 ولی تهمت‌هایی که به او زدند، آن نبود که من انتظار داشتم. یهودیان از او راضی باشند، پولس را همچنان در زندان نگاه داشت. 19 موضوع فقط مربوط به مذهب خودشان بود و یک نفر به نام عیسی که ایشان می‌گویند مرده است، اما پولس ادعا می‌کند که او زنده است! 20 از آنجا که من در این گونه مسائل وارد نبودم، از او پرسیدم: آیا می‌خواهی به اورشلیم بروی و در آنجا محاکمه شوی؟ 21 ولی پولس به قیصر متوسل شد! پس، او را به زندان فرستادم تا ترتیب رفتن را به حضور قیصر بدهم.» 22 اگر پیاس گفت: «خود من هم مایل هستم سخنان این مرد را بشنوم.» فستوس جواب داد: «بسیار خوب، فردا او را به حضور شما خواهم آورد.» 23 روز بعد، وقتی پادشاه و برنیکی باشکوه و جلال تمام همراه با امرای سپاه و مقامات بلند مرتبه شهر وارد تالار دادگاه شدند، فستوس دستور داد پولس را بیاورند. 24 آنگاه فستوس گفت: «ای اگر پیاس پادشاه و حضار محترم، این است آن مردی که هم یهودیان قیصریه و هم یهودیان اورشلیم خواستار مرگش می‌باشند. 25 ولی به نظر من کاری نکرده است که سزاوار مرگ باشد. به هر حال، او برای تبرئه خود به قیصر متوسل شده است و من هم چاره‌ای ندارم جز اینکه او را به حضور قیصر بفرستم. 26 ولی نمی‌دانم برای قیصر چه بنویسم، چون واقعاً تقصیری ندارد. به همین جهت، او را به حضور شما آورده‌ام و مخصوصاً به حضور شما ای اگر پیاس پادشاه، تا از او بازجویی کنید و آنجا در حضور من محاکمه شوی؟» 10 پولس جواب داد: «نه!

25

بعد بفرمایید چه بنویسم. 27 چون صحیح نیست یک زندانی را به می‌خواهم تو را نزد غیریهودیان بفرستم، 18 تا چشمانشان را باز کنی، تا از گناه دست کشیده، و از ظلمت شیطان بیرون آیند، و حضور قیصر بفرستم ولی نویسم جرم او چیست!»

26 اگریاس به پولس گفت: «اجازه داری در دفاع از خود سخن بگویی.» آنگاه پولس دست خود را دراز کرده، به دفاع از خود پرداخت و گفت: 2 «ای اگریاس پادشاه، برای من باعث افتخار است که بتوانم در حضور شما به اتهاماتی که از طرف یهودیان بر من وارد شده است جواب دهم و از خود دفاع کنم. 3 مخصوصاً که می‌دانم شما با قوانین و آداب و رسوم یهود آشنا هستید، پس تمنا دارم با شکیبایی به عرایضم توجه بفرمایید: 4 «همان‌طور که یهودیان می‌دانند، من از کودکی در دین یهود آموزش دقیقی دیدم، اول در شهر خود طرسوس و بعد در اورشلیم، و مطابق آن هم زندگی کرده‌ام. 5 اگر ایشان بخواهند، می‌توانند سخنانم را تصدیق کنند که من همیشه یک فریسی خیلی جدی بوده و از قوانین و آداب و رسوم یهود اطاعت کرده‌ام. 6 ولی این همه تهمت که به من می‌زنند به این علت است که من در انتظار انجام آن وعده‌ای می‌باشم که خدا به اجداد ما داده است. 7 تمام دوازده قبیله اسرائیل نیز شبانه روز تلاش می‌کنند تا به همین امید برسند که من دارم، همین امیدی که، ای پادشاه، یهودیان آن را در من محکوم می‌کنند. 8 چرا باید برای شما ای حاضرین باور نکردنی باشد که خدا می‌تواند مردگان را زنده کند؟ 9 «من هم زمانی معتقد بودم که باید پیروان عیسی ناصری را آزاد داد. 10 از این جهت، به دستور سران کاهنان، مسیحیان زیادی را در اورشلیم زندانی کردم. وقتی به مرگ محکوم می‌شدند، من نیز به ضد ایشان رأی موافق می‌دادم. 11 در همه کنیسه‌ها بارها مسیحیان را با زجر و شکنجه وادار می‌کردم به مسیح کفر بگویند. شدت مخالفت من به قدری زیاد بود که حتی تا شهرهای دور دست نیز آنان را تعقیب می‌کردم. 12 «یک روز، در یکی از چنین مأموریت‌هایی، به سوی دمشق می‌رفتم و اختیارات تام و دستورهای کاهنان اعظم را نیز در دست داشتم. 13 در بین راه نزدیک ظهر، ای پادشاه، از آسمان نور خیره‌کننده‌ای گرداگرد من و همراهانم تابید، نوری که از خورشید نیز درخشانتر بود. 14 وقتی همه ما بر زمین افتادیم، صدایی شنیدم که به زبان عبری به من می‌گفت: «شائول! شائول! چرا به من جفا می‌کنی؟ لگد زدن به سُکها برایت دشوار است.» 15 «پرسیدم: "خداوند! کیستی؟" «خداوند فرمود: "من عیسی هستم، همان که تو به او جفا می‌رسانی. 16 حال، برخیز! چون به تو ظاهر شده‌ام تا تو را انتخاب کنم که خدمتگزار و شاهد من باشی. تو باید واقعه امروز و اموری را که در آینده به تو نشان خواهم داد، به مردم اعلام کنی. 17 و من از تو در برابر قوم خود و قومهای بیگانه حمایت خواهم کرد. بلکه، شهر تسالونیک واقع در ایالت مقدونیه نیز ما را در این سفر همراهی

27 سرانجام ترتیبی دادند که ما را با کشتی به ایتالیا بفرستند. پولس و چند زندانی دیگر را به افسری به نام یولیوس که از افسران گارد امپراتوری بود، تحویل دادند. 2 ما سوار کشتی‌ای شدیم که از آدرامیتوم آمده بود و قرار بود در چند بندر در ایالت آسیا لنگر کند که خدمتگزار و شاهد من باشی. تو باید واقعه امروز و اموری را که در آینده به تو نشان خواهم داد، به مردم اعلام کنی. 17 و من از تو در برابر قوم خود و قومهای بیگانه حمایت خواهم کرد. بلکه، شهر تسالونیک واقع در ایالت مقدونیه نیز ما را در این سفر همراهی

می کرد. **3** روز بعد که در بندر صیدون لنگر انداختیم، پولیوس با از دیگری سپری می شد، بدون این که رنگ آفتاب یا ستارگان را پولس بسیار خوش رفتاری کرد و اجازه داد که به دیدن دوستانش برود و ببینیم. باد همچنان با شدت می خروشید و دمی فرو نمی نشست. تا موقع حرکت کشتی میهمان آنان باشد. **4** از آنجا باز راه دریا را در همه امیدشان را از دست داده بودند. **21** برای مدت زیادی هیچ کس پیش گرفتیم ولی باد مخالف چنان شدید بود که کشتی از مسیرش لب به غذا نزده بود، تا اینکه پولس کارکنان کشتی را دور خود جمع خارج شد. پس مجبور شدیم از شمال قبرس که باد پناه بود حرکت کرد و گفت: «آقایان، اگر از همان اول به من گوش می دادید و از کنیم. **5** از آبهای ایالات قیلیقیه و پمفلیه که گذشتیم، در میرا پیاده بندر زیبا جدا نمی شدید، این همه ضرر و زیان نمی دیدید! **22** ولی شدیم که در ایالت لیکیه واقع است. **6** در آنجا افسر ما یک کشتی حالا غصه نخورید؛ حتی اگر کشتی غرق شود، به جان هیچ یک از ما مصری پیدا کرد که از اسکندریه می آمد و عازم ایتالیا بود. پس ما را ضرری نخواهد رسید. **23** چون دیشب فرشته آن خدایی که از آن او سوار آن کرد. **7** پس از چند روز که دریا متلاطم بود، بالاخره به بندر هستم و خدمتش می کنم، در کنارم ایستاد **24** و گفت: «پولس، قنیدوس نزدیک شدیم. ولی کولاک به قدری شدید بود که مجبور نترس چون تو حتماً به حضور قیصر خواهی رسید! علاوه بر این، خدا شدیم مسیر خود را تغییر دهیم و به طرف جزیره کريت برویم. از به درخواست تو، زندگی تمام همسفران را نجات خواهد داد.» بندر سلمونی گذشتیم **8** و با زحمت بسیار آهسته آهسته در جهت **25** «پس دل و جرأت داشته باشید! من به خدا ایمان دارم. هر چه مخالف باد به طرف ساحل جنوبی پیش رفتیم تا به بندر زیبا رسیدیم خدا فرموده است، همان خواهد شد! **26** ولی این را نیز بدانید که که نزدیک شهر لسانیه بود. **9** ما وقت زیادی را به هدر دادیم، و در یک جزیره، کشتی ما از هم متلاشی خواهد شد.» **27** پس از دیگر سفر دریایی خطرناک شده بود، زیرا روز کفاره گذشته بود. پولس چهارده روز توفان، در یک نیمه شب هولناک، در حالی که در دریای این موضوع را به مسئولان کشتی تذکر داد و گفت: **10** «ای مردان، آدریاتیک دستخوش موجهای کوه پیکر دریا بودیم، دریانوردان احساس به عقیده من، سفرمان فاجعه بار خواهد بود و صدمه بسیاری به کشتی کردند که به خشکی نزدیک شده ایم. **28** عمق آب را که اندازه و بار آن وارد خواهد شد، حتی به جان ما نیز.» **11** ولی افسری که گرفتند، معلوم شد چهل متر است. کمی بعد باز اندازه گرفتند و مسئول زندانیان بود به ناخدا و صاحب کشتی بیشتر گوش می داد تا معلوم شد فقط سی متر است. **29** با این حساب ترسیدند کشتی به به پولس. **12** و چون بندر زیبا پناهگاه خوبی نبود و نمی شد زمستان تخته سنگهای ساحل بخورد، بنابراین از پشت کشتی چهار لنگر به را در آنجا گذراند، اکثر کارکنان کشتی مصلحت دانستند که به دریا انداختند و دعا می کردند هر چه زودتر روز شود. **30** چند نفر از فینیکس برونه تا زمستان را در آنجا به سر برند. فینیکس از بنادر خوب ملاحان می خواستند کشتی را رها کنند و بگریزند. پس به این بهانه کريت بود و هم رو به شمال غربی و هم رو به جنوب غربی داشت. که می خواهند لنگرهای جلوی کشتی را به آب بیندازند، قایق نجات **13** در همان وقت از جنوب، باد ملایمی وزید و گمان کردند برای را به آب انداختند. **31** اما پولس به سربازان و افسر فرمانده آنان سفر روز خوبی است. پس، لنگر کشتی را کشیدند و در طول ساحل گفت: «اگر ملاحان در کشتی نمانند، همه شما از بین خواهید حرکت کردیم. **14** اما طولی نکشید که ناگهان هوا تغییر کرد. باد رفت.» **32** پس سربازان طنابهای قایق نجات را برپنداد و آن را در دریا شدیدی معروف به باد شمال شرقی، از جانب جزیره به سوی ما رها کردند تا کسی فرار نکند. **33** وقتی هوا روشن شد، پولس به همه وزیدن گرفت. **15** توفان کشتی را به طرف دریا راند. آنها اول سعی التماس کرد که چیزی بخورند و گفت: «دو هفته است که شما لب کردند کشتی را به ساحل برسانند ولی موفق نشدند. به ناچار کشتی را به غذا نزده اید. **34** خواهش می کنم برای سلامتی خودتان چیزی به حال خود رها کردند تا ببینند چه پیش می آید. باد تند هم آن را به بخورید. چون مویی از سر شما کم نخواهد شد!» **35** آنگاه نانی جلو می راند. **16** بالاخره کشتی را به جنوب جزیره کوچکی رساندیم برداشت، در مقابل همه از خدا تشکر کرد و تکه ای از آن را خورد. به نام کلودا، و در آنجا با هزار زحمت قایق نجات را که در عقب **36** ناگهان همه احساس کردند که حالشان بهتر شده و مشغول کشتی بود، روی کشتی آوردند. **17** سپس کشتی را با طناب محکم خوردن شدند. **37** در کشتی جمعاً دویست و هفتاد و شش نفر بستند تا بدنه آن بیشتر دوام بیاورد. از ترس اینکه مبادا کشتی در شنزار بودیم. **38** کارکنان کشتی پس از صرف غذا، تمام گندمی را که در ساحل آفریقا گیر کند، بادیانهای آن را پایین کشیدند و گذاشتند تا کشتی بود، به دریا ریختند و کشتی سبک تر شد. **39** وقتی روز شد، باد تند آن را به پیش براند. **18** روز بعد که دریا توفانی تر بود، بار نتوانستند بداند آنجا کجاست. ولی خلیجی دیدند با ساحلی شنی. کشتی را به دریا ریختند. **19** فردای آن روز هم لوازم یدکی کشتی و نمی دانستند آیا می توانند از میان تخته سنگها کشتی را به ساحل هر چه را که به دستشان رسید، به دریا ریختند. **20** روزها یکی پس برسانند یا نه. **40** بالاخره تصمیم گرفتند امتحان کنند. پس لنگرها را

پدیدند و در دریا رها کردند. سکان کشتی را شل کردند، بادبانهای نیز در شهر «سه میخانه» به استقبال ما آمدند. وقتی پولس ایشان جلو را بالا کشیدند و یکراست به طرف ساحل پیش رفتند. 41 اما را دید، خدا را شکر کرد و جان تازه‌ای گرفت. 16 وقتی به روم کشتی به سدی از شن و گل در زیر آب برخورد و به گل نشست. رسیدیم، به پولس اجازه دادند که هر جا می‌خواهد زندگی کند. فقط دماغه کشتی در شن فرو رفت و قسمت عقب آن در اثر امواج شدید متلاشی شد. 42 سربازان به افسر فرمانده خود توصیه کردند که اجازه روم، پولس سران یهود آنجا را جمع کرد و به ایشان گفت: «ای دهد زندانیان را بکشند، مبادا کسی شناکنان به ساحل برسد و فرار برادران، یهودیان اورشلیم مرا گرفتند و تحویل دولت روم دادند تا آزارم کند! 43 اما یولیوس موافقت نکرد چون می‌خواست پولس را نجات دهد. سپس به تمام کسانی که می‌توانستند شنا کنند دستور داد به اجدادمان بی‌حرمتی کرده بودم. 18 رومی‌ها از من بازجویی کردند و داخل آب بی‌زند و خود را به خشکی برسانند، 44 و بقیه سعی کنند روی تخته‌پارها و قطعات کشتی به دنبال آنان بروند. به این ترتیب باشم. 19 اما وقتی یهودیان مخالفت کردند، مجبور شدم از قصر همگی به سلامت به ساحل رسیدند!

28 وقتی سالم به ساحل رسیدیم، فهمیدیم در جزیره مالت هستیم. مردم آن جزیره با ما بسیار خوش‌رفتاری کردند و چون باران می‌آمد و سرد بود آتشی درست کردند تا از ما پذیرایی کنند. 3 پولس نیز هیژم جمع می‌کرد و روی آتش می‌گذاشت. ناگهان در اثر حرارت، ماری سمی از هیژمها بیرون آمد و محکم به دست او چسبید! 4 وقتی اهالی جزیره دیدند که مار بر دستش آویخته، به یکدیگر گفتند: «بدون شک این مرد قاتل است! با اینکه از توفان جان به در برد، اما عدالت نمی‌گذارد زنده بماند!» 5 اما پولس مار را در آتش انداخت بدون این که صدمه‌ای ببیند. 6 مردم منتظر بودند بدن پولس ورم کند، یا ناگهان بیفتد و بمیرد، ولی هر چه منتظر شدند، خبری نشد. پس نظرشان را عوض کردند و گفتند: «او یکی از خدایان است!» 7 نزدیک ساحل، همان جایی که ما پیاده شدیم، ملکی بود متعلق به پوپلیوس، حاکم آن جزیره. او ما را با خوشی به خانه خود برد و با کمال احترام سه روز از ما پذیرایی کرد. 8 از قضا پدر پوپلیوس مبتلا به تب و اسهال خونی بود. پولس نزد او رفت و برایش دعا کرد و دست بر سر او گذاشت و شفایش داد! 9 آنگاه همه بیماران دیگر آن جزیره نیز آمدند و شفا یافتند. 10 در نتیجه سیل هدایا به سوی ما جاری شد. به هنگام حرکت نیز، هر چه برای سفر لازم داشتیم برای ما به کشتی آوردند. 11 سه ماه بعد، با یک کشتی دیگر حرکت کردیم. این بار با کشتی اسکندریه‌ای به اسم «خدایان دوقلو» که زمستان در آن جزیره مانده بود سفر می‌کردیم. 12 سر راهمان سه روز در سیراکیوس ماندیم. 13 از آنجا دور زدیم تا به ریگیون رسیدیم. روز بعد باد جنوبی وزید. پس یک روزه به بندر پوطلولی رسیدیم. 14 در آنجا ایماندارانی یافتیم که از ما خواهش کردند یک هفته پیش ایشان بمانیم. به این ترتیب، به روم رسیدیم. 15 مسیحیان روم که شنیده بودند ما می‌آیم، تا فوروم بر سر راه آپوس، به پیشواز ما آمدند. بعضی

ملکوت خدا و عیسی مسیح خداوند با ایشان سخن می گفت، بدون
آنکه کسی مانع او شود.

آوردن به آن، به حضور خدا راه یابند. 17 پیغام این است که خدا

فقط در یک صورت از سر تقصیرات ما می‌گذرد و به ما شایستگی آن

این نامه از طرف پولس، غلام عیسی مسیح است که توسط خدا به رسالت برگزیده شده تا مؤذۀ انجیل او را به همگان برساند. مسیح ایمان آوریم. بلکه فقط ایمان لازم است. همان‌طور که نوشته

2 همان انجیلی که خدا وعده‌اش را از زمانهای دور توسط انبیای خود شده: «عادل به ایمان خواهد زیست.» 18 اما خدا خشم و غضب در کتب مقدس داده بود. 3 این انجیل درباره‌ی اوست، که به‌لحاظ خود را از آسمان بر تمام خدانشناسی‌ها و شرارت‌های اشخاصی زندگی زمینی‌اش، از نسل داوود پادشاه بود؛ 4 اما به‌لحاظ قدوسیت آشکار می‌سازد که با شرارت‌های خود، حقیقت را سرکوب می‌کند.

الهی‌اش، با زنده شدنش پس از مرگ، ثابت کرد که پسر نیرومند 19 برای آنان حقیقت وجود خدا کاملاً روشن است، زیرا خدا ایشان خداست، یعنی خداوند ما، عیسی مسیح. 5 به‌واسطه‌ی مسیح فیض و

رسالت یافته‌ایم تا به همه اقوام غیریهود اعلام کنیم که او چه لطف و عظمی به ایشان نموده است، تا ایشان نیز به او ایمان آورند، از او اطاعت کنند و نام او را جلال دهند 6 و این شامل شما نیز می‌شود وقتی در روز داوری در حضور خدا می‌ایستد، برای بی‌ایمانی خود

که فراخوانده شده‌اید تا از آن عیسی مسیح باشید. 7 این نامه را به هیچ عذر و بهانه‌ای ندارد. (jaídios g126) 21 بلکه، درست است همه کسانی که در روم محبوب خدا هستند و فراخوانده شده‌اند تا

قوم مقدس او باشند، می‌نویسم. از پدرمان خدا و خداوندان عیسی اعتراف کنند و خدا را بپرستند و سپاس گویند. در عوض درباره‌ی وجود مسیح، طالب فیض و آرامش برای شما هستم. 8 پیش از هر چیز، باید بگویم که خبر ایماننان به تمام دنیا رسیده است. از این رو، برای

این خبر و برای وجود هر یک از شما، خدا را به‌وسیله‌ی عیسی مسیح خردمند می‌پنداشتند، اما همگی، نادان و بی‌خرد شدند. 23 به جای شکر می‌کنم. 9 خدا شاهد است که من پیوسته برای شما دعا می‌کنم، و روز و شب احتیاجاتان را به حضور او می‌برم، به حضور شکل انسان فانی، پرندگان، چارپایان و خزندگان ساختند و آنها را

خدایی که با تمام توانم او را خدمت می‌کنم و مؤذۀ انجیل او را پرستیدند. 24 بنابراین، خدا نیز ایشان را به حال خود رها کرده تا که درباره‌ی پسرش عیسی مسیح است، به دیگران اعلام می‌نمایم. هر چه می‌خواهند بکنند و در آتش شهوات گناه‌آلود خود پسوزند و 10 دعای دیگرم این است که اگر خدا بخواهد، پس از این همه با بدنهای خود مرتکب گناهان شرم‌آور شوند. 25 ایشان حقایق

انتظار، سعادت دیدار شما نصیب شود. 11 زیرا بسیار مشتاق دیدارتان هستم تا بتوانم شما را از برکات خدا برخوردار سازم، و باعث تقویت ایماننان شوم. 12 از این گذشته، من خود نیز نیاز به کمک شما دارم تا به‌وسیله‌ی ایماننان تقویت شوم. به این ترتیب، هر یک از ما باعث

تقویت ایمان یکدیگر می‌شویم. 13 اما برادران عزیز، مایلم بدانید که طبعی ساختند. 27 به همین شکل، مردان نیز روابط طبیعی با زن‌ها را بارها خواسته‌ام نزد شما بیایم، اما هر بار مانعی پیش آمده است. قصد من از آمدن، این بود که خدمتی در میان شما انجام دهم و عده‌ای را به سوی مسیح هدایت کنم، همان‌طور که در جاهای دیگر نیز

کرده‌ام. 14 زیرا من خود را مدیون می‌دانم که این خبر خوش را به فائل نیستند، خدا نیز ایشان را به حال خود رها کرده است تا هر آنچه همه برسانم، چه به اشخاص متمدن و چه به اشخاص بی‌تمدن، چه به باسودان و چه به بی‌سودان. 15 پس تا آنجا که در توان دارم، خواهم کوشید که به روم، نزد شما بیایم و مؤذۀ انجیل را در میان شما

اعلام نمایم. 16 زیرا من از انجیل مسیح شرم ندارم چون قدرت خداست برای نجات تمام کسانی که ایمان بیاورند. پیغام انجیل در همیشه به دنبال راههای تازه می‌گردند تا بیشتر گناه ورزند و مطیع ابتدا فقط به یهودیان اعلام می‌شد، اما اکنون همه می‌توانند با ایمان والدین خود نیستند. 31 بی‌احساسند و بدقول و بی‌عاطفه و بی‌رحم.

32 با اینکه می‌دانند خدا برای چنین اعمالی، مجازات مرگ تعیین کرده است، نه فقط خودشان مرتکب آنها می‌شوند، بلکه دیگران را نیز به انجام این کارها تشویق می‌کنند!

2 شاید کسی پیش خود فکر کند این مردم چقدر پست هستند که دست به چنین کارهایی می‌زنند. هرگاه کسی بگوید که این اشخاص بدکار باید مجازات شوند، در حقیقت خودش را محکوم می‌کند، چون او نیز همان گناهان را مرتکب می‌شود. **2** اما می‌دانیم که خدا عادل است و داوری او بر کسانی که این گونه اعمال را انجام می‌دهند، بر حق است. **3** ای آدمی، آیا تصور می‌کنی که خدا دیگران را برای چنین گناهانی مجازات خواهد کرد، اما از گناهان تو چشم‌پوشی خواهد نمود؟ **4** اگر خدا تا به حال نسبت به تو صبر و تحمل نشان داده است، آیا این برای تو مهم نیست؟ آیا متوجه نیستی که مهربانی خدا برای این بوده که تو توبه کنی؟ **5** اگر دل خودت را سخت کنی و توبه نکنی برای خود مجازات وحشتناکی فراهم می‌آوری، زیرا به‌زودی روز خشم و غضب خدا فرا می‌رسد روزی که در آن خدا تمام مردم جهان را عادلانه محکوم خواهد کرد، **6** و به هر کس مطابق کارهایش پاداش یا کیفر خواهد داد. **7** او زندگی جاوید را به کسانی می‌بخشد که با صبر و تحمل، آنچه را که راست است، به عمل می‌آورند و خواستار جلال و احترام و بقای هستند که خدا عطا می‌کند. **8** *aiōnios g166* اما بر خودخواهان و آنانی که با حقیقت وجود خدا ضدیت می‌کنند و به راههای گناه‌آلود خود می‌روند، خشم و غضب خود را فرو خواهد ریخت. **9** رنج و عذاب گریانگیر همه کسانی خواهد گردید که گناه می‌ورزند، از یهودی گرفته تا غیریهودی. **10** اما جلال و سربلندی و آرامش الهی نصیب همه آنانی خواهد شد که از خدا اطاعت می‌کنند، چه یهودی و چه غیریهودی، **11** زیرا خدا تبعیض قائل نمی‌شود. **12** هر کس که گناه کند، هلاک خواهد شد، حتی کسانی که شریعت نوشته شده خدا را نداشته باشند. و کسانی هم که شریعت خدا را دارند، اگر گناه کنند، خدا بنا بر موازین شریعتشان آنها را داوری خواهد کرد. **13** زیرا با شنیدن احکام شریعت نیست که کسی مقبول خدا می‌گردد بلکه با به عمل آوردن آن. **14** حتی غیریهودیان که شریعت نوشته شده خدا را ندارند، وقتی طبیعتاً از احکام خدا اطاعت می‌کنند نشان می‌دهند که از آنها آگاهند. **15** معلوم است که شریعت خدا بر دلشان نوشته شده است، زیرا وجدان و افکارشان یا آنان را متهم می‌کند یا تأییدشان می‌نماید. **16** و این است پیامی که من اعلام می‌کنم: روزی خواهد آمد که خدا توسط عیسی مسیح، افکار و انگیزه‌های مخفی همه را داوری خواهد کرد. **17** و اما شما یهودیان، تصور می‌کنید که چون

3 پس یهودی بودن چه امتیازی دارد؟ آیا در رسم ختنه ارزشی نهفته است؟ **2** بله، از هر جهت امتیازات بسیاری در اینها نهفته است! نخست اینکه احکام خدا به یهودیان به امانت سپرده شده است. **3** اما اگر برخی از ایشان امین نبودند، چه باید گفت؟ آیا امین نبودن ایشان سبب می‌شود امین بودن خدا باطل گردد؟ **4** البته که نه! حتی اگر همه دروغگو باشند، خدا راستگو است. همان‌گونه که در کتب

مقدس نوشته شده: «ثابت می‌کنی که در آنچه می‌گویی، راستگو 25 زیرا خدا عیسی را همچون قربانی کفاره‌کننده گناه عرضه داشت. و هستی، و در محکمه، پیروز می‌شوی.» 5 اما ممکن است برخی حال، انسان وقتی ایمان می‌آورد که عیسی زندگی خود را قربانی کرد بگویند که گناهکار بودن ما نتیجه خوبی دارد، زیرا کمک می‌کند تا و خوشی را ریخت، در حضور خدا عادل شمرده می‌شود. این قربانی انسان ببیند که خدا تا چه حد عادل است. پس آیا دور از انصاف نشان‌دهنده عدل و انصاف خدا است، زیرا او با صبر و بردباری تمام، نیست که ما را مجازات کند؟ (البته چنین استدلالی کاملاً انسانی از مجازات آنانی که در گذشته‌ها گناه می‌کردند، خودداری می‌کرده است.) 6 البته که دور از انصاف نیست! در غیر این صورت، خدا با 26 به این دلیل که به آینده می‌نگریست و لطفی را که قصد چه صلاحیتی می‌توانست دنیا را داوری کند؟ 7 اما باز کسی ممکن داشت در زمان حاضر عملی سازد، شامل حال ایشان می‌فرمود. است بگویند: «اگر نادرستی من سبب می‌شود راستی خدا نمایان‌تر او با این عمل، عدالت خود را ثابت کرد، و اکنون آنانی را که به گردد و جلالش بیشتر دیده شود، چگونه می‌تواند مرا همچون یک عیسی ایمان می‌آورد، عادل به شمار می‌آورد. 27 پس آیا می‌توانیم گناهکار محکوم سازد؟» 8 بعضی نیز به ما تهمت می‌زنند و ادعا می‌کنند که ما می‌گوییم: «هر چقدر بیشتر گناه کنیم، نفع بیشتری می‌شود!» آنانی که چنین سخنانی می‌گویند، سزاوارند که اساس ایمان است. 28 بنابراین، ما به واسطه ایمان عادل شمرده محکوم گردند. 9 پس چه نتیجه‌ای باید گرفت؟ آیا ما یهودیان بهتر از شده‌ایم، نه به واسطه اطاعت از شریعت. 29 وانگهی، آیا خدا فقط دیگرانیم؟ نه، به هیچ وجه! زیرا قبلاً نشان دادیم که همگان، چه خدای یهودیان است؟ مگر خدای غریبه‌ودیان هم نیست؟ البته که یهودی و چه غریبه‌ودی، تحت سلطه گناه قرار دارند. 10 همان‌طور که در کتب مقدس نوشته شده: «کسی عادل نیست، حتی یک نفر. 11 هیچ‌کس برآستی دانا نیست؛ هیچ‌کس در جستجوی خدا نیست. بر ایمان تأکید می‌گذاریم، آیا منظور این است که می‌توانیم شریعت را همه گمراه شده‌اند؛ همه عاطل و باطل گردیده‌اند. نیکوکاری نیست، حتی یک نفر.» 13 «گلویشان گوری است گشاده، زبانشان بر است از دروغ. زهر مار از لبانشان می‌چکد.» 14 «دهانشان آکنده از نفرین و تلخی است.» 15 «پاهایشان برای ریختن خون می‌شتابند. 16 هر جا می‌روند ویرانی و فلاکت بر جای می‌گذارند. 17 آنها عاری از صلح و آرامش‌اند.» 18 «آنها هیچ ترسی از خدا ندارند.» 19 حال، می‌دانیم هرآنچه شریعت می‌گوید، به آنانی می‌گوید که خود را متعهد ساخته‌اند مطابق با آن عمل کنند، زیرا هدف شریعت این است که فرصت هر بهانه‌ای را از انسان‌ها بگیرد، و نشان دهد که تمام دنیا در حضور خدا تقصیرکارند. 20 زیرا هیچ‌کس نمی‌تواند با انجام احکام شریعت، در نظر خدا عادل شمرده شود. شریعت فقط نشان می‌دهد که تا چه حد گناهکاریم. 21 اما اکنون خدا راهی پیش پای ما قرار داده تا بدون انجام مطالبات شریعت، بتوانیم عادل شمرده شویم، راهی که در نوشته‌های موسی و انبیای یهود، وعده آن داده شده است. 22 ما با ایمان آوردن به عیسی مسیح، عادل شمرده می‌شویم. این در مورد هر کس که ایمان بیاورد، صدق می‌کند. هیچ فرقی هم نمی‌کند که یهودی باشد یا غریبه‌ودی، 23 زیرا همه گناه کرده‌اند و از معیارهای پرجلال خدا کوتاه می‌آیند. 24 با این حال، خدا با آن فیض خود که سزاوارش نیستیم، به‌رایگان اعلان می‌کند که عادل شمرده می‌شویم. او این کار را به‌واسطه عیسی مسیح انجام داد، آن هنگام که بهای آزادی ما را از مکافات گناهانمان پرداخت کرد.

4 پس در این صورت درباره آنچه ابراهیم یافت چه بگوئیم، او که به‌لحاظ بشری، جدّ ما یهودیان بود؟ 2 اگر اعمال نیک او سبب شد مقبول خدا واقع شود، می‌توانست افتخار کند. اما راه و روش خدا این نبود. 3 ببینیم در کتب مقدس چه گفته شده: «(ابراهیم به خدا ایمان آورد، و این برای او عدالت شمرده شد.» 4 وقتی شخص کاری انجام می‌دهد، دستمزدش دیگر هدیه به شمار نمی‌آید، بلکه چیزی است که به خاطر کارش به دست آورده است. 5 اما به کسی که کاری انجام نمی‌دهد، بلکه به خدایی توکل می‌کند که خدانشناسان را عادل می‌شمارد و نجات می‌بخشد، ایمانش به حساب عدالت او گذاشته می‌شود. 6 داوود در بیان همین حقیقت، شادی یک شخص گناهکار را توصیف می‌کند که بدون آنکه لایق باشد، خدا او را «بی‌گناه» اعلام می‌دارد: 7 «خوشا به حال کسی که گناهش آمرزیده شد، و خطایش پوشانیده گردید. 8 خوشا به حال کسی که خداوند او را مجرم نمی‌شناسد!» 9 حال ممکن است این سؤال مطرح شود که این سعادت نصیب چه کسانی می‌گردد؟ آیا فقط نصیب اشخاصی می‌شود که ضمن ایمان به عیسی مسیح، مطابق شریعت ختنه نیز می‌شوند؟ یا نصیب آنانی هم می‌شود که بدون ختنه، فقط به عیسی مسیح ایمان دارند؟ در مورد ابراهیم چطور بود؟ دیدیم

که ایمان ابراهیم برای او عدالت شمرده شد. 10 اما این امر چگونه شک نمود. او به خدا ایمان داشت و ایمانش روز به روز قویتر شده، اتفاق افتاد؟ آیا بعد از ختنه بود که او عادل به شمار آمد، یا پیش از خدا را تجلیل کرد. 21 زیرا یقین داشت که خدا قادر است به همه آنکه ختنه شود؟ روشن است که پیش از رسم ختنه بود. 11 در واقع وعده‌های خود عمل کند. 22 به خاطر همین ایمان بود که خدا او را از زمانی ختنه شد که مدتها از ایمان آوردن او به خدا و دریافت وعده عادل به شمار آورد. 23 این عبارت که «از راه ایمان مورد قبول خدا برکت الهی می‌گذشت. مراسم ختنه، نشانه و علامتی بود از همین واقع شد»، فقط درباره ابراهیم نوشته نشده است. 24 بلکه برای این واقعیت. در نتیجه ابراهیم از لحاظ روحانی، پدر کسانی است که نوشته شد که ما اطمینان بیابیم که خدا ما را نیز از همان راه به بدون ختنه شدن به خدا ایمان می‌آوردند تا ایشان نیز عادل شمرده حضور خود می‌پذیرد، یعنی از راه ایمان به وعده خدا، خدایی که شوند. 12 در ضمن، ابراهیم از لحاظ روحانی پدر کسانی است که خداوند ما عیسی را پس از مرگ زنده کرد. 25 او به خاطر گناهان ما ختنه شده‌اند، اما با توجه به زندگی ابراهیم، پی برده‌اند که نجات و به مرگ سپرده شد، و دوباره زنده شد تا ما در پیشگاه خدا عادل به لطف خدا، از راه ایمان به دست می‌آید، نه در اثر مراسم ختنه. زیرا حساب آیم.

ابراهیم تنها از راه ایمان توانست رضایت خدا را حاصل کند، پیش از آنکه ختنه شود. 13 خدا به ابراهیم و به نسل او وعده داد که جهان را به ایشان ببخشد. واضح است که این وعده خدا به این دلیل نبود که ابراهیم تشریفات و احکام شریعت را اجرا می‌کرد، بلکه فقط به خاطر ایمان او بود، ایمان و اعتماد به اینکه خدا وعده‌های خود را وفا خواهد نمود. خدا نیز در برابر این ایمان، ابراهیم را عادل شمرد. 14 پس اگر هنوز هم ادعا می‌کنید که برکات خدا نصیب کسانی می‌شود که احکام و تشریفات یهود را نگاه می‌دارند، در واقع منظورتان این است که وعده‌های خدا به صاحبان ایمان، بی‌اعتبار است و ایمان به خدا نیز کار احمقانه‌ای است. 15 اما حقیقت امر این است که هرگاه بکوشیم نجات و سعادت الهی را از راه انجام احکام شریعت به دست آوریم، همیشه نتیجه‌اش این می‌شود که مورد خشم و غضب خدا قرار می‌گیریم؛ زیرا هیچگاه موفق نمی‌شویم آن احکام را کاملاً رعایت کنیم. ما تنها زمانی می‌توانیم قانون شکنی نکنیم که اصلاً قانونی وجود نداشته باشد. 16 پس نتیجه می‌گیریم که خدا برکات خود را از راه ایمان به ما عطا می‌کند، همچون یک هدیه. حال، چه مراسم مذهبی را رعایت کنیم و چه نکنیم، اگر ایمانی مانند ایمان ابراهیم داشته باشیم، بی‌شک آن برکات نصیب ما نیز خواهد شد، چون از لحاظ ایمان، ابراهیم پدر همگی ماست. 17 همان‌طور که در کتب مقدس نوشته شده: «تو را پدر قومهای بسیار ساخته‌ام.» علت این امر این است که ابراهیم به خدایی ایمان آورد که مردگان را زنده می‌کند و چیزهای تازه را از نیستی‌ها خلق می‌کند. 18 بنابراین، زمانی که خدا به ابراهیم فرمود که به او پسری خواهد بخشید و از نسل او قومهای بسیاری به وجود خواهند آمد، ابراهیم به وعده خدا ایمان آورد، اگرچه چنین امری عملاً محال بود. 19 زیرا در آن زمان ابراهیم صد سال داشت و همسرش سارا نود سال و هیچ‌یک قادر نبودند صاحب فرزند شوند. با وجود این، چون ایمان ابراهیم قوی بود، به وعده خدا شک نکرد. 20 بله، او هیچگاه

داریم، شادیم! اینها همه از برکت وجود خداوند ما عیسی مسیح خوب، اکنون چه باید کرد؟ آیا باید به زندگی گذشته و است که در راه گناهکاران، جان خود را فدا کرد تا ما را دوستان خدا سازد. **12** وقتی آدم نافرمانی کرد، گناه وارد دنیا شد. گناه آدم مرگ را به همراه آورد، و بدین سان مرگ گریبانگیر همگان گردید، چرا که همه گناه کردند. **13** بله، حتی پیش از آنکه شریعت عطا شود، انسان گناه می کرد، اما گناه به حساب نمی آمد، زیرا هنوز شریعت و حکمی نبود که زیر پا گذاشته شود. **14** با وجود این، مردمان از روزگار آدم تا زمان موسی نیز همگی مردند، حتی آنان که مانند آدم، از حکم مشخصی نافرمانی نکرده بودند. اما آدم نماد یا نماینده مسیح بود، همان مسیح که قرار بود بیاید. **15** اما میان گناه آدم و هدیه فیض آمیز خدا فرق بزرگی هست! زیرا گناهی که فقط یک انسان انجام داد، یعنی آدم، مرگ را برای بسیاری به همراه آورد. اما چقدر عظیمتر است فیض شگفت انگیز خدا و هدیه او که همانا بخشایش است، که از طریق یک انسان دیگر، یعنی عیسی مسیح، شامل حال بسیاری از مردمان می گردد. **16** همچنین نتیجه هدیه فیض آمیز خدا تفاوت بسیاری دارد با پیامد گناه آن انسان. زیرا مکافات به دنبال یک گناه آمد و محکومیت را به همراه آورد، اما هدیه رایگان خدا منتهی می گردد به عادل شمرده شدن و تبرئه ما از گناه، گرچه همگی مرتکب گناهان بسیار شده ایم. **17** زیرا گناه یک انسان، یعنی آدم، سبب شد مرگ بر بسیاری فرمانروایی کند. اما چقدر عظیمتر است فیض شگفت انگیز خدا و هدیه او، یعنی عادل شمردگی، زیرا همه آنان که این فیض و هدیه را دریافت می کنند، در پیروزی بر گناه و بر مرگ خواهند زیست، که این از طریق آن انسان دیگر، یعنی عیسی مسیح فراهم شده است. **18** بله، گناه آدم برای همه محکومیت به همراه آورد، اما عمل شایسته و عادلانه مسیح رابطه درست با خدا و نیز حیات را به ارمغان می آورد. **19** زیرا همان طور که نافرمانی یک انسان، یعنی آدم، باعث شد بسیاری گناهکار شوند، اطاعت یک انسان دیگر، یعنی مسیح نیز سبب خواهد گردید که خدا بسیاری را عادل به شمار آورد. **20** پس شریعت موسی عطا شد تا همه بتوانند ببینند که تا چه حد گناهکارند. اما هر چقدر انسان ها بیشتر مرتکب گناه شدند، فیض حیرت انگیز خدا نیز افزون تر گردید. **21** به این طریق، همان طور که گناه بر مردمان فرمانروایی می کرد و ایشان را به سوی مرگ سوق می داد، اکنون نیز فیض شگفت انگیز خدا به جای آن حکومت می کند، و ما را وارد رابطه ای درست با خدا می سازد، که منتهی به حیات جاویدان در خداوند ما عیسی مسیح می شود.

(aiōnios g166)

خدا را انتخاب کنید که منجر به زندگی جاوید می گردد. **17** اما خدا را شکر که اگرچه در گذشته اسیر و برده گناه بودید، اما اکنون با

تمام وجود مطیع تعلیمی شده‌اید که ما به شما سپرده‌ایم. **18** و حال اگر شریعتی نبود، گناه از چنین قدرتی برخوردار نمی‌شد. **9** زمانی که از بردگی گناه آزاد شده‌اید، بندهٔ پاکی و صداقت باشید. **19** این من بدون آگاهی از شریعت زندگی می‌کردم. اما وقتی از این احکام مسائل را به طور ساده در قالب روابط ارباب و برده بیان می‌کنم تا آن آگاهی یافتن، متوجه شدم که آنها را زیر پا گذاشته‌ام، و به همین را بهتر درک کنید؛ منظوری این است که همان‌طور که در گذشته بردهٔ علت گناهکار و محکوم به مرگ هستم. **10** همان احکام نیکو که همه نوع گناه بودید، اکنون نیز به خدمت آن اموری کمر ببندید که انتظار می‌رفت راه زندگی را به من نشان دهند، سبب محکومیت و راست و مقدس هستند. **20** در آن روزها که بردهٔ گناه بودید، در قید مرگ من شدند. **11** گناه مرا فریب داد و با استفاده از احکام پاک و بند نیک و راستی نبودید. **21** اما فایدهٔ چنین زندگی چه بود؟ الهی، مرا محکوم به مرگ کرد. **12** اما با وجود این مسائل، هیچ خودتان اکنون از آن کارها شرمگین هستید، زیرا نتیجه‌ای جز هلاکت شکی نیست که شریعت، به خودی خود کاملاً خوب و مقدس ابدی نداشتند. **22** اما الان شما از قدرت گناه آزاد شده‌اید و در و منصفانه است. **13** اما چگونه چنین چیزی ممکن است؟ اگر خدمت خدا هستید؛ بنابراین، او نیز شما را هر روز پاکتر و شایسته‌تر شریعت موجب محکومیت و هلاکت من شد، چگونه می‌تواند خوب می‌سازد تا سرانجام زندگی جاوید نصیبتان گردد. (**aiōnios g166**) باشد؟ واقعیت این است که شریعت خوب است، اما این گناه بود که **23** زیرا هر که گناه کند، تنها دستمزدی که خواهد یافت، مرگ از وسیله‌ای خوب سوءاستفاده کرد تا باعث محکومیت من گردد. است؛ اما هر که به خداوند ما عیسی مسیح ایمان آورد، پاداش او از پس ملاحظه می‌کنید که گناه چقدر پلید است که برای رسیدن به هدف خود یعنی نابودی من، از احکام و شریعت خوب خدا سوءاستفاده می‌کند. **14** پس، شریعت خوب است و اشکالی در آن وجود ندارد. اشکال در من است که همچون یک برده به گناه فروخته شده‌ام. **15** بنابراین، من اختیار عمل خود را ندارم، زیرا هر چه می‌کوشم کار درست را انجام دهم نمی‌توانم، بلکه کاری را انجام می‌دهم که از آن متنفرم! **16** من به خوبی می‌دانم که آنچه می‌کنم، اشتباه است و وجدان ناراحت من نیز نشان می‌دهد که خوب بودن شریعت را تصدیق می‌کنم. **17** اما کاری از دستم برنمی‌آید، زیرا کنندهٔ این کارها من نیستم. این گناه درون من است که مرا وادار می‌کند مرتکب این اعمال زشت گردم، زیرا او از من قویتر است. **18** اکنون دیگر برای من ثابت شده است که وجود من به خاطر این طبیعت نفسانی، از سر تا پا فاسد است. هر چه تلاش می‌کنم، نمی‌توانم خود را به انجام اعمال نیکو وادارم. می‌خواهم خوب باشم، اما نمی‌توانم. **19** می‌خواهم کار درست و خوب انجام دهم، اما قادر نیستم. سعی می‌کنم کار گناه‌آلودی انجام ندهم، اما بی‌اختیار گناه می‌کنم. **20** پس اگر کاری را انجام می‌دهم که نمی‌خواهم، واضح است که اشکال در کجاست: گناه هنوز مرا در چنگال خود اسیر نگاه داشته است. **21** من این واقعیت را در زندگی تجربه کرده‌ام که هرگاه می‌خواهم کار نیک انجام دهم، بی‌اختیار کار بد از من سر می‌زند. **22** قلیاً شریعت خدا را دوست دارم، **23** اما قدرت دیگری در من هست که با فکر من درگیر است. این قدرت مرا بردهٔ گناه می‌سازد، گناهی که هنوز در درون من وجود دارد. **24** آه که چه شخص بیچاره‌ای هستم! چه کسی می‌تواند مرا از چنگ این طبیعت مرگبار آزاد کند؟ **25** خدا را شکر، این کار را خداوند، عیسی مسیح انجام می‌دهد.

7 ای برادران و خواهران عزیز، شما که از اصول شریعت آگاهی

دارید، مگر نمی‌دانید که این اصول تا زمانی بر شخص حاکمیت دارد که وی زنده باشد. **2** به عنوان مثال، مطابق شریعت، زنی که ازدواج کرده، تا زمانی که شوهرش زنده است، به او مقید و متعهد است، اما اگر شوهرش فوت کند، از آن شریعتی که او را به آن مرد متعهد و مقید می‌سازد، آزاد می‌شود. **3** به این طریق، تا زمانی که شوهرش هنوز زنده است، اگر با مردی دیگر رابطهٔ جنسی برقرار سازد، زناکار خوانده می‌شود. اما اگر شوهرش فوت کند، از آن حکم شرعی آزاد می‌شود، و چنانچه با مرد دیگری ازدواج کند، زناکار نخواهد بود. **4** برادران و خواهران من، شما نیز به‌واسطهٔ پیکر مسیح، نسبت به شریعت مُردید، تا بتوانید متعلق به شخص دیگری شوید، به او که از مردگان برخیزانیده شد. در نتیجهٔ آن، می‌توانیم برای خدا ثمر نیکو بیاوریم. **5** هنگامی که هنوز طبیعت کهنهٔ ما بر وجودمان مسلط بود، امیال گناه‌آلود که شریعت در ما بر می‌انگیخت، در درون ما عمل می‌کردند، و به این ترتیب، برای مرگ ثمر می‌آوردیم. **6** اما اکنون از شریعت آزاد شده‌ایم، زیرا نسبت به آن مردیم و دیگر در اسارت قدرت آن قرار نداریم. اکنون می‌توانیم خدا را خدمت کنیم، نه از طریق روش قدیمی، یعنی اطاعت از مقرراتی نوشته‌شده، بلکه از طریق راه و روش زندهٔ روح خدا. **7** پس آیا منظور این است که شریعت گناه‌آلود است؟ مسلماً نه! در واقع، این شریعت بود که گناه مرا به من نشان می‌داد. برای مثال، اگر شریعت نگفته بود «طمع نُوَرز»، من هرگز پی نمی‌بردم که طمع ورزیدن گناه است. **8** اما گناه از فرصتی که احکام شریعت فراهم می‌آورد، استفاده می‌کرد تا هر نوع طمع را در من برانگیزد!

بنابراین، برای کسانی که به مسیح عیسی تعلق دارند، هیچ محکومیتی نیست. **2** و چون شما به مسیح عیسی تعلق دارید، قدرت حیات بخش روح القدس شما را از سلطه گناه و مرگ آزاد کرده است. **3** شریعت موسی به سبب ناتوانی طبیعت گناه‌آلود ما، قادر نبود ما را نجات بخشد. به همین دلیل، خدا کاری را انجام داد که شریعت قادر به انجامش نبود. او پسر خود را در بدنی شبیه به بدنی که ما گناهکاران داریم، فرستاد. و در آن بدن، پایان سلطه گناه بر ما را اعلان داشت، از این طریق که پسر خود را به عنوان قربانی ای برای گناهان ما فرستاد. **4** پس حال، قادریم احکام و دستورهای خدا را اطاعت کنیم، زیرا ما دیگر از طبیعت گناه‌آلود خود پیروی نمی‌کنیم بلکه از روح خدا. **5** آثانی که اسیر طبیعت گناه‌آلود خود هستند، به چیزی جز امور گناه‌آلود نمی‌اندیشند، اما آثانی که تابع روح خدا هستند، به اموری فکر می‌کنند که روح القدس را خشنود می‌سازد. **6** اگر اجازه دهیم طبیعت گناه‌آلودمان بر فکر و ذهن ما مسلط باشد، نتیجه‌ای جز مرگ حاصل نمی‌گردد. اما چنانچه اجازه دهیم روح القدس بر افکارمان مسلط باشد، نتیجه‌اش حیات و آرامش خواهد بود. **7** طرز فکر و ذهنی که تحت سلطه طبیعت گناه‌آلود ما قرار دارد، با خدا دشمنی دارد، و مطیع شریعت خدا نیست، و نمی‌تواند هم باشد. **8** از این رو، کسانی که هنوز اسیر طبیعت کهنه گناه‌آلودشان هستند، نمی‌توانند خدا را خشنود سازند. **9** البته شما زیر حاکمیت طبیعت گناه‌آلودتان نیستید، بلکه زیر حاکمیت روح القدس هستید، اگر روح خدا در وجود شما ساکن باشد. به یاد داشته باشید که اگر روح مسیح در وجود کسی ساکن نباشد، او اصلاً مسیحی نیست. **10** اما اگر مسیح در وجود شما باشد، هرچند بدن شما به سبب گناه مرده است، اما روح خدا به این دلیل که عادل شمرده شده‌اید، به شما حیات می‌بخشد. **11** و اگر روح خدایی که عیسی مسیح را پس از مرگ زنده کرد، در وجود شما باشد، همان خدا بدنهای فانی شما را نیز پس از مرگ به وسیله همین روح که در وجود شماست، زنده خواهد کرد. **12** پس، ای برادران عزیز، شما دیگر به هیچ وجه مجبور نیستید از امیال طبیعت گناه‌آلود سابق خود پیروی کنید. **13** زیرا در این صورت گمراه و هلاک خواهید شد. اما اگر با قدرت روح خدا، این طبیعت کهنه را با اعمال ناپاکش نابود سازید، زنده خواهید ماند. **14** زیرا تمام کسانی که از روح خدا پیروی می‌کنند، فرزندان خدا هستند. **15** پس همچون برده‌ها، رفتارمان آمیخته با ترس و لرز نباشد، بلکه مانند فرزندان خدا رفتار نماییم، فرزندان‌ای که به عضویت خانواده خدا پذیرفته شده‌اند و خدا را پدر خود می‌خوانند. **16** زیرا روح خدا در عمق وجود ما، به ما می‌گوید که ما فرزندان خدا هستیم. **17** و اگر فرزندان خدا هستیم،

خواهد ساخت؟ این خداسست که عادل می‌شمارد. **34** پس کیست ربکا ازدواج کرد. سپس ربکا دوقلو آیدشتن شد. **11** اما پیش از آنکه که محکومشان سازد؟ هیچ‌کس! زیرا مسیح عیسی برای ما مُرد و کودکان به دنیا بیایند، و عملی خوب یا بد انجام دهند، ربکا از خدا بر خیزانیده شد و بر دست راست خدا قرار گرفت، و الان نیز برای ما پیامی دریافت کرد. (این پیام نشان می‌دهد که خدا مردم را طبق شفاعت می‌کند. **35** چه کسی می‌تواند ما را از محبت مسیح جدا خواست خودش برمی‌گزیند؟ **12** او آنها را فرامی‌خواند، اما نه به سازد؟ آیا زحمات یا سختی‌ها، یا آزار و اذیتها، یا قحطی، یا عریانی، خاطر کارهای خوب یا بدشان.) خدا به ربکا فرمود: «پسر بزرگتر یا خطرات، یا شمشیر؟ **36** چنانکه در کتب مقدس نوشته شده: «به پسر کوچکتر را خدمت خواهد کرد.» **13** در کتب مقدس در این خاطر تو، در تمام طول روز، با مرگ مواجه‌ایم؛ همچون گوسفندانی باره این گونه آمده است: «یعقوب را دوست داشتم، اما عیسو را آماده ذبح هستیم!» **37** اما با وجود تمام اینها، پیروزی کامل و قطعی رد کردم. **14** پس چه بگوییم؟ آیا خدا از روی بی‌انصافی عمل همواره از آن ماست! چگونه؟ به یاری عیسی مسیح که آنقدر ما را می‌کرد؟ هرگز! **15** او یکبار به موسی فرمود: «بر هر کس که بخواهم محبت کرد که جانش را در راه ما فدا ساخت! **38** زیرا یقین دارم رحم می‌کنم و بر هر کس که بخواهم شفقت می‌کنم.» **16** بنابراین، که نه مرگ، نه زندگی، نه فرشتگان و نه ارواح پلید، نه زمان حال برکات خدا به خواهش یا کوشش مردم به آنان عطا نمی‌شود، بلکه به و نه آینده، نه هیچ قدرتی، **39** و نه آنچه در بالای جهان و نه کسانی عطا می‌شود که خدای رحیم انتخاب کرده باشد. **17** زیرا آنچه پایین‌تر از جهان است، و نه هیچ چیز دیگر در تمامی خلقت، کتب مقدس به فرعون می‌گوید: «تو را به این منظور به پا داشتم تا نمی‌تواند ما را از محبت خدا که در خداوند ما مسیح عیسی است، قدرت خود را در تو ظاهر کنم و تا نام من در میان تمامی مردم جهان شناخته شود.» **18** پس می‌بینید که خدا بر بعضی رحم می‌کند جدا سازد.

9 مسیح را شاهد می‌گیرم که حقیقت کامل را بیان می‌کنم. وجدانم به واسطه روح القدس نیز این را تأیید می‌کند. **2** در دل خود دردی جانکاه و اندوهی بی‌پایان دارم. **3** زیرا آرزو می‌کردم که خود لعنت شوم و از مسیح محروم گردم به خاطر قوم، برای آنان که از نژاد من هستند، **4** یعنی قوم اسرائیل. ایشان برگزیده شدند تا فرزندخواندگان خدا گردند. خدا جلال خود را بر ایشان آشکار ساخت، و عهدهایی با آنان بست و شریعت خود را به ایشان به ودیعت سپرد. او افتخار پرستش خود و امکان دریافت وعده‌های عالی خود را به آنان عطا کرد. **5** مردان بزرگ خدا، اجداد شما بودند. مسیح نیز که اکنون بر همه چیز حاکم است، از لحاظ طبیعت بشری خود، مانند شما یهودی بود. خدا را تا ابد سپاس باد! **aiōn** **g165** **6** پس آیا خدا در انجام وعده‌های خود به یهودیان کوتاهی کرده است؟ هرگز! زیرا این وعده‌ها به کسانی داده نشده که فقط از پدر و مادر یهودی متولد می‌شوند، بلکه به آنانی داده شده که برآستی یهودی‌اند. **7** کافی نیست که شخص از نسل ابراهیم باشد؛ همه آنانی که از نسل ابراهیم هستند، فرزندان حقیقی او نیستند. بلکه نوشته شده است: «توسط اسحاق است که تو صاحب نسلی می‌شوی که وعده‌اش را به تو داده‌ام.» **8** این نشان می‌دهد که تمام فرزندان ابراهیم، فرزندان خدا نیستند، بلکه فقط آنانی فرزند خدا هستند که به آن وعده نجات که به ابراهیم داد، ایمان بیاورند. **9** زیرا خدا به ابراهیم فرموده بود: «سال دیگر، در همین وقت خواهم آمد و سارا پسری خواهد داشت.» **10** این پسر جد ما اسحاق بود که با

29 اشعیا در جای دیگر نیز گفته: «اگر خداوند لشکرهای آسمان» هر که به او توکل کند، هرگز سرافکنده نخواهد شد. **12** در این برای ما نسلی باقی نمی‌گذاشت، مانند اهالی سدوم و عموره به کلی زمینه، یهود و غیریهود یکسانند، زیرا همه دارای یک خداوند هستند، از بین رفته بودیم. **30** بنابراین، چه نتیجه‌ای می‌گیریم؟ می‌توان خداوندی که گنجینه‌های عظیم خود را در اختیار همهٔ آثانی می‌گذارد چنین نتیجه گرفت که خدا فرصتی عالی در اختیار غیریهودیان قرار داده است؛ ایشان با اینکه در گذشته در جستجوی خدا نبودند، اما نجات خواهد یافت. **13** زیرا «هر که نام خداوند را بخواند اکنون می‌تواند به وسیلهٔ ایمان، بی‌گناه به حساب آید و مورد قبول او ایمان ندارند؛ و چگونه ایمان بیاورند، در حالی که راجع به او خدا قرار گیرند. **31** اما قوم اسرائیل با اینکه سخت می‌کوشیدند تا با چیزی نشنیده‌اند؟ و چگونه بشنوند، اگر کسی مؤده انجیل را به رعایت احکام و قوانین مذهبی، رضایت خدا را جلب کنند، موفق ایشان اعلام نکند؟ **15** و چگونه بروند و اعلام کنند، اگر کسی نشدند. **32** به چه دلیل؟ به این دلیل که به ایمان تکیه نمی‌کردند، ایشان را نفرستد؟ نوشته شده: «چه زیاست پاهای کسانی که بشارت بلکه می‌خواستند از راه رعایت احکام شریعت و انجام اعمال نیک، می‌آوردند. **16** اما همهٔ اسرائیلی‌ها این مؤده را نپذیرفتند. زیرا اشعیا در نظر خدا پاک و بی‌گناه جلوه کنند. به همین سبب نیز به آن نبی می‌فرماید: «خداوند، چه کسی پیام ما را باور کرده است؟» «سنگ لغزش» برخورد کرده، افتادند. **33** خدا نیز در این باره در **17** پس ایمان از شنیدن حاصل می‌شود، از شنیدن مؤده در مورد کتب مقدس به ایشان اخطار داده، فرموده بود: «اینک در اورشلیم مسیح. **18** اما می‌پرسم: آیا قوم اسرائیل نشنیدند؟ البته که شنیده‌اند: سنگی قرار می‌دهم که سبب لغزش شود و صخره‌ای که باعث سقوط جهان رسیده. **19** باز می‌پرسم: آیا قوم اسرائیل واقعاً درک کردند؟ بله، درک کردند، زیرا حتی در روزگار موسی، خدا فرمود: «شما با پرستش خدایان بیگانه و باطل، خشم و غیرت مرا برانگیختید، من نیز شما را با قومهای بیگانه و باطل به خشم و غیرت می‌آورم. **20** بعدها اشعیا با جسارت بیشتری، از قول خدا فرمود: «مردمانی که در جستجوی من نبودند، مرا یافتند، و به آثانی که مرا نمی‌جستند، خود را آشکار ساختم. **21** اما دربارهٔ قوم اسرائیل می‌فرماید: «تمام روز دستهای خود را به سوی ایشان دراز کردم، به سوی قومی نافرمان و لجباز.»

10 برادران عزیز، آرزوی قلبی و دعای من برای یهودیان این است که ایشان نجات یابند. **2** من می‌دانم که آنان در دل خود چه غیرت و احترامی برای خدا دارند، اما این غیرت از روی درک و شناخت صحیح نیست. **3** زیرا ایشان راهی را که خدا برای انسان در نظر گرفته تا توسط آن مقبول خدا شود، درک نمی‌کنند. با رد کردن راه خدا آنها از راه خودشان که همانا حفظ شریعت است خواستند مقبول خدا شوند. **4** زیرا مسیح پایان شریعت است. در نتیجه همهٔ کسانی که به او ایمان آوردند مقبول خدا می‌شوند. **5** زیرا موسی دربارهٔ عادل شدن از راه شریعت، چنین می‌نویسد: «از طریق اطاعت از احکام شریعت است که شخص از حیات برخوردار می‌شود.»

11 حال، از شما می‌پرسم که آیا خدا قوم خود اسرائیل را رها کرده و ایشان را ترک گفته است؟ هرگز؛ به هیچ وجه چنین نیست! فراموش نکنید که من خود، یهودی و از نسل ابراهیم و از طایفهٔ بنیامین هستم. **2** نه، خدا قوم خود را که از ابتدا برگزیده بود، رد نکرده است. مگر نمی‌دانید کتب مقدس در ماجرای مربوط به ایلیای نبی، چه می‌گوید و اینکه او چگونه از قوم اسرائیل نزد خدا لب به شکایت می‌گشاید؟ **3** «خداوند، ایشان انبیای تو را کشته و مذبحهای تو را ویران کرده‌اند، و فقط من مانده‌ام، و می‌خواهند مرا هم بکشند.» درست همان کلام ایمان است که ما آن را وعظ می‌کنیم. **9** در **4** آیا به خاطر دارید خدا به او چه جواب داد؟ خدا فرمود: «تنها تو واقع، اگر انسان با زبان خود نزد دیگران اقرار کند که عیسی مسیح نگاه داشته‌ام که هنوز مرا می‌پرستند و در برابر بت بعل زانو نزده‌اند!» از مرگ زنده کرد، نجات خواهد یافت. **10** زیرا شخص در دل **5** امروز نیز همین‌طور است، به این ترتیب که تمام یهودیان خدا را خود ایمان می‌آورند و عادل شمرده می‌شود، و با زبان ایمان خود فراموش نکرده‌اند. خدا در اثر فیض خود، عده‌ای را از میان آنان را اقرار می‌کند و نجات می‌یابد. **11** کتب مقدس نیز می‌فرماید: برگزیده است تا نجات دهد. **6** بنابراین، اگر این نجات، همان‌طور

که گفتیم، در اثر فیض خدا باشد، طبیعتاً دیگر به سبب اعمال نیک شما فقط یک شاخه‌اید، نه ریشه. **19** ممکن است بگویید: «آن آن نخواهد بود. زیرا اگر در اثر اعمال نیک آنان باشد، در آن صورت شاخه‌ها بریده شدند تا جایی برای من باز شود!» **20** درست است. فیض دیگر فیض نیست. **7** پس موضوع این است: قوم اسرائیل که آن شاخه‌ها یعنی یهودیان به این دلیل قطع شدند که به خدا ایمان مشتاقانه در پی دریافت لطف الهی بودند، به مقصود خود نرسیدند. نداشتند؛ شما نیز فقط به این دلیل به جای آنها پیوند شدید که به البته عده‌ای از ایشان موفق شدند، آن عده که خدا انتخاب کرده خدا ایمان داشتید. پس مغرور نشوید، بلکه از خدا بترسید. **21** زیرا بود، اما بقیه سختدل شدند. **8** چنانکه نوشته شده: «تا به امروز خدا اگر خدا بر شاخه‌های طبیعی درخت رحم نکرد، بر شما نیز رحم روح بی‌حسی به آنها داده است، و چشمان و گوشه‌هایشان را طوری نخواهد فرمود. **22** پس ببینید خدا چقدر مهربان و در عین حال بسته است که نتوانند ببینند و بشنوند.» **9** داوود نبی نیز در این باره سخنگو است. او نسبت به نافرمانان بسیار سختگیر است. اما اگر چنین گفته است: «همان بهتر که سفره رنگینشان برایشان دام و شما در ایمان و محبتی که به او دارید، ثابت بمانید، نسبت به شما تله باشد تا تصور کنند دنیا به کامشان است. باشد که برکاتشان مهربان خواهد بود. در غیر این صورت شما نیز بریده خواهید شد. باعث لغزششان گردد و عقوبتی را که سزاوارش هستند، دریافت کنند. **23** از طرف دیگر، اگر یهودیان از بی‌ایمانی دست بکشند و به سوی **10** چشمانشان کور شود تا نتوانند ببینند، و کمرهایشان همیشه خم خدا بازگردند، خدا ایشان را مجدداً به درخت خود پیوند خواهد زد. بماند.» **11** آیا این به آن معناست که برای قوم خدا که منحرف شده به، او قادر است این کار را انجام دهد. **24** خدا شما غریبه‌یودیان را و سقوط کرده‌اند دیگر امیدی نیست؟ هرگز! هدف خدا این بود که او را نمی‌شناختید و مانند شاخه‌های درخت زیتون وحشی بودید، هدیه نجات خود را به غریبه‌یودیان عطا کند تا از این راه در یهودیان چنین محبت کرده و برخلاف طبیعت، به درخت خوب خودش پیوند غیرتی به وجود آید و ایشان نیز طالب نجات گردند. **12** از آنجا که زده است. پس چقدر بیشتر، مایل است یهودیان را که شاخه‌های یهودیان هدیه نجات خدا را نپذیرفتند و لغزیدند، هدیه نجات و برکات طبیعی این درخت هستند، به جای اولشان بازگرداند و در آنجا پیوند غنی الهی در اختیار سایر مردم دنیا قرار گرفت. حال، اگر یهودیان بزد! **25** برادران عزیز، می‌خواهم شما از یک سر الهی آگاه باشید، هم به مسیح ایمان بیاورند، چه نعمتهای بزرگتری نصیب مردم دنیا تا دچار غرور نشوید. درست است که عده‌ای از قوم اسرائیل در خواهد شد! **13** اکنون روی سختم با شما غریبه‌یودیان است. چنانکه حال حاضر بر ضد انجیل عمل می‌کنند؛ اما این حالت فقط تا می‌دانید خدا مرا به عنوان رسول خود برای خدمت به غریبه‌یودیان زمانی ادامه خواهد یافت که آن عده از شما غریبه‌یودیان که خدا انتخاب کرده است و من به این موضوع افتخار می‌کنم، **14** با این از ابتدا در نظر داشته است، به مسیح ایمان بیاورید. **26** پس از امید که وادارشان کنم طالب همان برکی باشد که شما غریبه‌یودیان آن، تمام قوم اسرائیل نجات خواهند یافت. در همین مورد، نوشته دارید و از این راه باعث نجات برخی از ایشان شوم. **15** زیرا اگر رد شده است: «نجات دهنده‌ای از اورشلیم خواهد آمد و اسرائیل را از شدن آنان توسط خدا سبب نجات بقیه مردم جهان شد، پس حال بی‌دینی رهایی خواهد داد. **27** این است عهد من با ایشان که اگر یهودیان نیز به سوی مسیح بازگردند، چه پرشکوه و عالی خواهد گشتان ایشان را پاک خواهم نمود.» **28** اکنون بسیاری از یهودیان شد! مانند این خواهد بود که مردگان به زندگی بازگردند! **16** از آنجا دشمن انجیل مسیحند؛ این امر به نفع شما بوده است، زیرا سبب شد که ابراهیم و سایر اجداد اسرائیل مقدس بودند، فرزندان ایشان نیز باید که خدا هدیه نجات خود را به شما عطا کند. اما به هر حال، همان‌طور باشند، چنانکه تمام توده خمیر مقدس است چون تکه‌ای از یهودیان به خاطر وعده‌هایی که خدا به ابراهیم و اسحاق و یعقوب آن به عنوان هدیه تقدیم می‌شود. و اگر ریشه درخت مقدس باشد، داد، محبوب او هستند. **29** زیرا وقتی خدا کسی را برگزید و نعمتی شاخه‌ها نیز مقدسند. **17** اما بعضی از شاخه‌های این درخت که به او بخشید، دیگر تصمیمش را تغییر نمی‌دهد. او هرگز وعده‌های یهودیان باشند بریده شدند و به جای آنها، شاخه‌های زیتون وحشی، خود را پس نمی‌گیرد. **30** زمانی شما نسبت به خدا یاغی بودید؛ یعنی شما غریبه‌یودیان پیوند زده شدید. پس اکنون شما در آن برکاتی اما وقتی یهودیان هدیه خدا را رد کردند، او همان هدیه را به شما که خدا به ابراهیم و فرزندان ایشان وعده داد شریک هستید، همان‌گونه عطا کرد. **31** در حال حاضر یهودیان یاغی‌اند؛ اما ایشان نیز روزی که شاخه‌های پیوند شده، در شیوه و مواد غذایی درخت اصلی شریک از همان مهربانی و رحمتی که خدا نسبت به شما دارد، برخوردار می‌شوند. **18** اما باید مواظب باشید که دچار غرور نشوید و به این خواهند شد. **32** زیرا خدا همه را در بند نافرمانی قرار داد تا بتواند بر نیالید که به جای شاخه‌های بریده، قرار گرفته‌اید. فراموش نکنید (eleēse g1653) **33** وه که چه خدای که ارزش شما فقط به این است که جزئی از درخت هستید. بله، پرچاللی داریم! حکمت و دانش و ثروت او چه عظیم است! مشیت

و راههای او فوق ادراک ماست! **34** «زیرا کیست که بتواند افکار خداوند را درک کند؟ کیست که بتواند مشاور او باشد؟ **35** «چه کسی می‌تواند هدیه‌ای به او تقدیم نماید که قابل او باشد و از او انتظار عوض داشته باشد؟» **36** هر چه هست از خداست؛ وجود همه چیز به قدرت او وابسته است و همه چیز برای شکوه و جلال اوست. ستایش بی‌پایان بر او باد! آمین. (aiōn g165)

12

پس ای برادران و خواهران عزیز، در مقابل این لطف و رحمت خدا، التماس می‌کنم که بدن خود را به خدا تقدیم کنید. بگذارید بدنتان قربانی زنده و مقدّس باشد، آن نوع قربانی که مورد پسند خداست. راه و روش پرستش خدا براستی همین است. **2** رفتار و کردار و شیوه زندگی مردم دنیا را تقلید نکنید، بلکه بگذارید خدا افکار و طرز فکرتان را دگرگون کند تا به انسانی جدید تبدیل شوید. آنگاه قادر خواهید شد اراده خدا را درک کرده، آنچه را که خوب و کامل و مورد پسند اوست، کشف کنید. (aiōn g165) **3** به عنوان پیام‌آور خدا، از جانب او شما را نصیحت می‌کنم که خود را بزرگتر از آنچه که هستید به حساب نیاورید، بلکه درباره خود واقع‌بینانه قضاوت کنید و خود را با آن مقدار ایمانی بسنجید که خدا به شما عطا کرده است. **4** درست همان‌طور که بدن ما از اعضای گوناگون تشکیل شده، و هر عضوی وظیفه خاصی دارد، **5** بدن مسیح یعنی کلیسا نیز اعضای گوناگون دارد؛ و ما که بسیاری از اعضای بدن او را تشکیل می‌دهیم، و به یکدیگر تعلق داریم. **6** خدا برحسب فیض خود، به هر یک از ما عطای خاصی بخشیده است تا وظایف خاصی را انجام دهیم. اگر خدا به شما عطای نبوّت کردن داده است، به فراخور ایمان خود نبوّت کنید. **7** اگر عطای شما، خدمت کردن به دیگران است، این کار را به طرز شایسته انجام دهید. اگر عطای تعلیم دادن دارید، خوب تعلیم بدهید. **8** اگر عطای شما تشویق است، دیگران را تشویق کنید. اگر عطایان کمک به نیازمندان است، با سخاوت‌مندی چنین کنید. اگر خدا توانایی مدیریت عطا کرده است، این مسئولیت را جدی بگیرید. آنانی که عطای تسلی دادن به افسردگان را دارند، بگذار با رغبت و روحیه مسیحی، این خدمت را انجام دهند. **9** تظاهر به محبت نکنید، بلکه محبتتان صادقانه باشد. از هر بدی اجتناب کنید؛ به نیکی پیوندید. **10** یکدیگر را همچون برادران مسیحی، به شدت دوست بدارید. هر یک از شما دیگری را بیشتر از خود احترام کند. **11** در خدمت به خداوند تبلی و سستی به خود راه ندهید، بلکه با شور و شوق روحانی او را خدمت کنید. **12** در امیدی که دارید شاد باشید، در سختی‌ها صبور باشید و همیشه دعا کنید. **13** در رفع نیازهای برادران مسیحی خود، کوشا باشید. در

خانه شما همیشه به روی میهمان باز باشد. **14** اگر کسی شما را به خداوند را درک کند؟ کیست که بتواند مشاور او باشد؟ **35** «چه کسی می‌تواند هدیه‌ای به او تقدیم نماید که قابل او باشد و از او انتظار عوض داشته باشد؟» **36** هر چه هست از خداست؛ وجود همه چیز به قدرت او وابسته است و همه چیز برای شکوه و جلال اوست. ستایش بی‌پایان بر او باد! آمین. (aiōn g165)

پس ای برادران و خواهران عزیز، در مقابل این لطف و رحمت خدا، التماس می‌کنم که بدن خود را به خدا تقدیم کنید. بگذارید بدنتان قربانی زنده و مقدّس باشد، آن نوع قربانی که مورد پسند خداست. راه و روش پرستش خدا براستی همین است. **2** رفتار و کردار و شیوه زندگی مردم دنیا را تقلید نکنید، بلکه بگذارید خدا افکار و طرز فکرتان را دگرگون کند تا به انسانی جدید تبدیل شوید. آنگاه قادر خواهید شد اراده خدا را درک کرده، آنچه را که خوب و کامل و مورد پسند اوست، کشف کنید. (aiōn g165) **3** به عنوان پیام‌آور خدا، از جانب او شما را نصیحت می‌کنم که خود را بزرگتر از آنچه که هستید به حساب نیاورید، بلکه درباره خود واقع‌بینانه قضاوت کنید و خود را با آن مقدار ایمانی بسنجید که خدا به شما عطا کرده است. **4** درست همان‌طور که بدن ما از اعضای گوناگون تشکیل شده، و هر عضوی وظیفه خاصی دارد، **5** بدن مسیح یعنی کلیسا نیز اعضای گوناگون دارد؛ و ما که بسیاری از اعضای بدن او را تشکیل می‌دهیم، و به یکدیگر تعلق داریم. **6** خدا برحسب فیض خود، به هر یک از ما عطای خاصی بخشیده است تا وظایف خاصی را انجام دهیم. اگر خدا به شما عطای نبوّت کردن داده است، به فراخور ایمان خود نبوّت کنید. **7** اگر عطای شما، خدمت کردن به دیگران است، این کار را به طرز شایسته انجام دهید. اگر عطای تعلیم دادن دارید، خوب تعلیم بدهید. **8** اگر عطای شما تشویق است، دیگران را تشویق کنید. اگر عطایان کمک به نیازمندان است، با سخاوت‌مندی چنین کنید. اگر خدا توانایی مدیریت عطا کرده است، این مسئولیت را جدی بگیرید. آنانی که عطای تسلی دادن به افسردگان را دارند، بگذار با رغبت و روحیه مسیحی، این خدمت را انجام دهند. **9** تظاهر به محبت نکنید، بلکه محبتتان صادقانه باشد. از هر بدی اجتناب کنید؛ به نیکی پیوندید. **10** یکدیگر را همچون برادران مسیحی، به شدت دوست بدارید. هر یک از شما دیگری را بیشتر از خود احترام کند. **11** در خدمت به خداوند تبلی و سستی به خود راه ندهید، بلکه با شور و شوق روحانی او را خدمت کنید. **12** در امیدی که دارید شاد باشید، در سختی‌ها صبور باشید و همیشه دعا کنید. **13** در رفع نیازهای برادران مسیحی خود، کوشا باشید. در

خانه شما همیشه به روی میهمان باز باشد. **14** اگر کسی شما را به خداوند را درک کند؟ کیست که بتواند مشاور او باشد؟ **35** «چه کسی می‌تواند هدیه‌ای به او تقدیم نماید که قابل او باشد و از او انتظار عوض داشته باشد؟» **36** هر چه هست از خداست؛ وجود همه چیز به قدرت او وابسته است و همه چیز برای شکوه و جلال اوست. ستایش بی‌پایان بر او باد! آمین. (aiōn g165)

پس ای برادران و خواهران عزیز، در مقابل این لطف و رحمت خدا، التماس می‌کنم که بدن خود را به خدا تقدیم کنید. بگذارید بدنتان قربانی زنده و مقدّس باشد، آن نوع قربانی که مورد پسند خداست. راه و روش پرستش خدا براستی همین است. **2** رفتار و کردار و شیوه زندگی مردم دنیا را تقلید نکنید، بلکه بگذارید خدا افکار و طرز فکرتان را دگرگون کند تا به انسانی جدید تبدیل شوید. آنگاه قادر خواهید شد اراده خدا را درک کرده، آنچه را که خوب و کامل و مورد پسند اوست، کشف کنید. (aiōn g165) **3** به عنوان پیام‌آور خدا، از جانب او شما را نصیحت می‌کنم که خود را بزرگتر از آنچه که هستید به حساب نیاورید، بلکه درباره خود واقع‌بینانه قضاوت کنید و خود را با آن مقدار ایمانی بسنجید که خدا به شما عطا کرده است. **4** درست همان‌طور که بدن ما از اعضای گوناگون تشکیل شده، و هر عضوی وظیفه خاصی دارد، **5** بدن مسیح یعنی کلیسا نیز اعضای گوناگون دارد؛ و ما که بسیاری از اعضای بدن او را تشکیل می‌دهیم، و به یکدیگر تعلق داریم. **6** خدا برحسب فیض خود، به هر یک از ما عطای خاصی بخشیده است تا وظایف خاصی را انجام دهیم. اگر خدا به شما عطای نبوّت کردن داده است، به فراخور ایمان خود نبوّت کنید. **7** اگر عطای شما، خدمت کردن به دیگران است، این کار را به طرز شایسته انجام دهید. اگر عطای تعلیم دادن دارید، خوب تعلیم بدهید. **8** اگر عطای شما تشویق است، دیگران را تشویق کنید. اگر عطایان کمک به نیازمندان است، با سخاوت‌مندی چنین کنید. اگر خدا توانایی مدیریت عطا کرده است، این مسئولیت را جدی بگیرید. آنانی که عطای تسلی دادن به افسردگان را دارند، بگذار با رغبت و روحیه مسیحی، این خدمت را انجام دهند. **9** تظاهر به محبت نکنید، بلکه محبتتان صادقانه باشد. از هر بدی اجتناب کنید؛ به نیکی پیوندید. **10** یکدیگر را همچون برادران مسیحی، به شدت دوست بدارید. هر یک از شما دیگری را بیشتر از خود احترام کند. **11** در خدمت به خداوند تبلی و سستی به خود راه ندهید، بلکه با شور و شوق روحانی او را خدمت کنید. **12** در امیدی که دارید شاد باشید، در سختی‌ها صبور باشید و همیشه دعا کنید. **13** در رفع نیازهای برادران مسیحی خود، کوشا باشید. در

13 مطیع دولت و قوانین آن باشید، زیرا آنها را خدا برقرار کرده است. در تمام نقاط جهان، همه دولت‌ها را خدا بر سر قدرت آورده است. **2** پس هر که از قوانین کشور سرپیچی کند، در واقع از آنچه خدا مقرر کرده، سرپیچی کرده است، و البته مجازات خواهد شد. **3** آنانی که اعمالشان درست است، از مأموران دولت هراسی ندارند، اما افراد خطاکار و نادرست همیشه از آنان می‌ترسند. پس اگر می‌خواهی در ترس و دلهره به سر نبری، قوانین را اطاعت کن و آسوده باش! **4** مأمور دولت از جانب خدا وظیفه دارد به تو کمک کند. اما اگر کار خلافی انجام دهی، از او بترس زیرا تو را مجازات خواهد کرد. خدا او را مقرر کرده تا کسانی را که خلاف می‌کنند مجازات کند. **5** پس باید مطیع قانون بود، نه تنها برای پرهیز از مجازات، بلکه برای آسایش وجدان خود نیز. **6** به همین دلیل نیز باید مالیات خود را بپردازید تا حقوق کارکنان دولت تأمین شود و بتوانند به انجام کار خدا، یعنی خدمت به شما ادامه دهند. **7** حق هر کس را به او ادا کنید: مالیات‌ها را از روی میل بپردازید؛ از افراد مافوق خود اطاعت نمایید؛ و به آنانی که سزاوار احترامند، احترام کنید. **8** تمام بدهی‌های خود را بپردازید تا به کسی مدیون نباشید. فقط خود را مدیون بدانید که مردم را محبت کنید. هرگز از محبت نمودن باز نایستید زیرا با محبت کردن به دیگران، در واقع از احکام الهی اطاعت کرده‌اید و خواست خدا را بجا آورده‌اید. **9** زیرا این احکام که می‌گویند، «زنا نکن؛ قتل نکن؛ دزدی نکن؛ طمع نوزز»، و هر حکم دیگری که هست، در یک حکم خلاصه شده، که می‌فرماید:

«همسایهات را همچون جان خویش دوست بدار.» 10 بله، محبت به هیچ کس بدی نمی کند. پس اگر به انسانها محبت نمایید، مانند مرگمان، خداوند و صاحب اختیار ما باشد. 10 بنابراین، چرا برادر یا آنست که همه دستورها و احکام الهی را بجا آورده‌اید. خلاصه، تنها خواهر خود را مورد قضاوت قرار می‌دهی؟ یا چرا با نظر تحقیر به او حکم و قانونی که لازم دارید، محبت است. 11 موضوع دیگری که نگاه می‌کنی؟ به یاد داشته باشید که هر یک از ما باید به تنهایی در مقابل اعمال نیک ترغیب می‌کند، این است که وقت به مقابل تخت داوری خدا بایستیم. 11 زیرا نوشته شده است: «خداوند سرعت می‌گذرد و عمر ما به پایان می‌رسد. پس بیدار شوید زیرا اکنون وقت بازگشت خداوند نزدیکتر است از آن زمانی که ایمان آوردیم. 12 شب به پایان خود رسیده و روز نجات نزدیک است. بنابراین، خدا حساب پس بدهیم. 13 پس، از محکوم ساختن یکدیگر دست اعمال گناه‌آلود تاریکی را کنار گذاشته، زره نور را در برکنیم. 13 زیرا ما به روشنائی روز تعلق داریم و باید نزد دیگران رفتاری شایسته داشته باشیم. از حضور در محافل عیاشی و نیز از مستی و زنا و شهوترانی و عیسیای خداوند به من داده است، یقین دارم که خوردن هیچ خوراکی دعا و حسادت بهره‌زید. 14 در عوض حضور عیسی مسیح خداوند را در بر کنید و در پی ارضای هوسهای شرپرانۀ خود نباشید. اشتباه است، در این صورت، برای چنین شخصی نادرست است.

14 کسی را که ایمانش ضعیف است، در جمع خود بپذیرید، و با او درباره اموری که نظری قطعی در خصوصشان نیست، جرّ و بحث نکنید. 2 برای مثال، ایمان یک شخص به او اجازه می‌دهد هر چیزی را بخورد، اما شخصی دیگر که وجدانش حساس است، فقط سبزیجات می‌خورد. 3 پس آنانی که خوردن چنین گوشتی را بلامانع می‌دانند، آنانی را که نمی‌خورند تحقیر نکنند؛ و آنانی که نمی‌خورند، از کسانی که می‌خورند ایراد نگیرند، زیرا خدا ایشان را نیز به فرزندی پذیرفته است. 4 آنان بندگان خدا هستند، نه بندگان شما؛ آنان فقط به خدا پاسخگو هستند، نه به شما. بنابراین، بگذارید خدا درستی یا نادرستی عقیده‌شان را به ایشان نشان دهد؛ و البته خدا قادر است کمکشان کند که راه صحیح را در پیش گیرند. 5 بعضی نیز تصور می‌کنند که مسیحیان باید روزهای مقدّس یهودیان را به عنوان روزهای مخصوص عبادت خدا نگه دارند اما بعضی دیگر چنین کاری را بیهوده می‌دانند و معتقدند که همه روزها به طور یکسان از آن خدا هستند. در مورد این گونه مسائل، هر کس باید برای خودش تصمیم بگیرد. 6 آنانی که در روزهایی خاص خداوند را عبادت می‌کنند، به منظور تکریم او چنین می‌کنند. آنان نیز که هر نوع غذایی را می‌خورند، به منظور تکریم خداوند چنین می‌کنند، زیرا پیش از خوردن، خدا را سپاس می‌گویند. و آنان نیز که از خوردن بعضی خوراکیها پرهیز می‌کنند، می‌خواهند خداوند را خشنود سازند و خدا را سپاس می‌گویند. 7 به هر حال نباید فراموش کنیم که ما صاحب اختیار خود نیستیم و نمی‌توانیم هر طور که می‌خواهیم زندگی کنیم و یا هر طور که می‌خواهیم، بمیریم. 8 چه در زندگی و چه در مرگ، ما از خداوند پیروی می‌کنیم و متعلق به او هستیم. 9 مسیح نیز به

ما که قوی هستیم، باید ملاحظهٔ آتانی را بکنیم که در خصوص چنین اموری حساس هستند. نباید فقط خودمان را خوشنود سازیم. 2 هر یک از ما باید به دیگران کمک کنیم تا آنچه را که درست است، انجام دهند. باید ایشان را در خداوند بنا کنیم. 3 زیرا مسیح نیز برای خوشنودی خودش زندگی نمی‌کرد، چنانکه در کتب مقدس نوشته شده که «توهینهای اهانت‌کنندگان تو بر من افتاده است.» 4 زیرا هر چه در گذشته در کتب مقدس نوشته شده، برای آموزش ماست تا به‌واسطهٔ صبری که در آنها تعلیم داده شده، و آن دلگرمی که ارائه می‌دهند، بتوانیم امید داشته باشیم. 5 باشد تا خدایی که عطا‌کنندهٔ صبر و دلگرمی است، به شما کمک کند تا با هم در صلح و صفای کامل زندگی کنید و نسبت به یکدیگر طرز فکری را داشته باشید که شایستهٔ پیروان مسیح عیسا است. 6 در آن صورت، همهٔ ما خواهیم توانست یکدل و یک زبان خدا را که پدر خداوند ما عیسی مسیح است، پرستش و تمجید کنیم. 7 یکدیگر را به گرمی به جمع خود بپذیرید، همان‌طور که مسیح نیز شما را به گرمی پذیرفته است تا خدا جلال یابد. 8 به یاد داشته باشید که عیسی مسیح آمد تا یهودیان را خدمت کند و به این ترتیب ثابت نماید که خدا امین است و به وعده‌های خود که به اجداد ایشان داده، عمل می‌کند. 9 همچنین به یاد داشته باشید که او آمد تا غریبه‌ودیان را هم نجات دهد تا ایشان نیز خدا را به خاطر رحم و شفقتی که بر آنان نموده است، شکر و ستایش کنند. نوشته شده است: «در میان قومه‌ها تو را سپاس می‌گویم و به نام تو سرود می‌خوانم.» 10 باز در جای دیگر می‌فرماید: «شما ای قومه‌ها، به همراه قوم او بنی‌اسرائیل، شادی کنید!» 11 همچنین می‌گوید: «ای قومه‌ها، خداوند را ستایش کنید! همه او را ستایش کنند!» 12 اشعیا نبی نیز می‌فرماید: «وارث تخت داوود ظهور خواهد کرد و پادشاه قومه‌ها خواهد شد و امید ایشان تنها به او خواهد بود.» 13 دعا می‌کنم تا خدایی که سرچشمهٔ همهٔ امیدهاست، به شما برای ایمانی که به او دارید، آرامش و شادی عطا کند تا به یاری روح‌القدس، امیدتان روزبه‌روز افزون شود. 14 ای برادران، من هیچ تردیدی در مورد درک عمیق و رفتار نیک شما ندارم و مطمئنم این مطالب را آنقدر خوب می‌دانید که قادرید آنها را به دیگران هم تعلیم دهید. 15 اما با وجود این، من با جسارت بر بعضی از این نکات تأکید کردم چون می‌دانستم که فقط یک یادآوری، کافی است؛ زیرا من به فیض خدا، 16 فرستادهٔ عیسی مسیح هستم برای خدمت به شما غریبه‌ودیان، تا مؤدهٔ انجیل را به شما رسانده، شما را همچون قربانی خوشبو به خدا تقدیم کنم، چون شما به‌وسیلهٔ روح‌القدس، مقدس و مورد پسند او شده‌اید. 17 پس می‌توانم به تمام کارهایی که عیسی مسیح به‌وسیلهٔ من انجام می‌دهد،

آنجا واقع شود. **32** پس از آن، خواهم توانست به خواست خدا، با قلبی شاد نزد شما بیایم تا یکدیگر را تقویت کنیم. **33** دعایم این است که خدا که سرچشمه آرامش است، با همه شما باشد. آمین! می‌خورند. **19** اما همه می‌دانند که شما نسبت به انجیل وفادار و

ثابت‌قدمید و از این موضوع بسیار مسرورم. اما آرزویم این است که در مورد راستی همواره هوشیار و آگاه باشید، و در مورد بدی و ناراستی، بی‌تجربه و ناآگاه. **20** خدای صلح و آرامش به‌زودی شیطان را زیر پایهای شما خواهد سایید! فیض و لطف خداوند ما عیسی مسیح با شما باد! **21** تیموتائوس همکار من، و لوکیوس، و سوسیپاتروس خویشاوندان من، به شما سلام می‌رسانند. **22** من، ترتیوس برادر مسیحی شما که این نامه را از زبان پولس می‌نویسم، سلامهای گرم خود را برای شما می‌فرستم. **23** گایوس نیز سلام می‌فرستد. من میهمان او هستم و مسیحیان در اینجا در خانه او گرد می‌آیند. **24** فیض خداوند ما عیسی مسیح با همه شما باشد. آمین. **25** اکنون تمام جلال بر خدا باد که قادر است طبق انجیلی که من بشارت می‌دهم، شما را استوار سازد. این پیام درباره عیسی مسیح نقشه او را برای نجات شما غریبه‌دیان، که در زمانهای گذشته به صورت رازی مخفی بود، اکنون آشکار ساخته است. **(aiōnios g166 26)** اکنون طبق پیشگویی انبیا و به فرمان خدای ابدی، این پیام در همه جا اعلام می‌شود تا مردم در سراسر جهان به مسیح ایمان بیاورند و از او اطاعت کنند. **(aiōnios g166 27)** بر آن خدایی که دانای یکتاست، به‌وسیله عیسی مسیح تا ابد جلال باد! آمین. **(aiōn g165)**

16 خواهرمان فیبی را که از خادمان کلیسای شهر کنتریه است به شما معرفی می‌کنم. **2** او را همچون کسی که شایسته احترام در میان قوم خداست، در خداوند بپذیرید. او را با احترامی که شایسته مقدسین است، در خداوند بپذیرید و به هر وسیله‌ای که می‌توانید به او کمک کنید، زیرا او به بسیاری، از جمله خود من، در زمان نیاز کمک کرده است. **3** به پریسکیلا و شوهرش آکیلا سلام برسانید. ایشان در امر خدمت به عیسی مسیح، همکاران من بوده‌اند. **4** در حقیقت آنان جان خود را برای من به خطر انداختند و نه تنها من، بلکه تمام کلیساهای غیریهود از ایشان سپاسگزارند. **5** خواهش می‌کنم سلامهای گرم مرا به ایماندارانی که برای عبادت در خانه ایشان گرد می‌آیند، برسانید. به دوست عزیزم اپیتوس سلام برسانید. او نخستین کسی بود که در ایالت آسیا به مسیح ایمان آورد. **6** همچنین سلام مرا به مریم برسانید که برای کمک به ما بسیار زحمت کشید. **7** به خویشاوندان من، آندرونیکوس و یونیاس که با هم در زندان بودیم، سلام برسانید. ایشان پیش از من مسیحی شدند و رسولان احترام زیادی برای آنان قائلند. **8** به مسیحی خوب و دوست عزیزم امپلیاس سلام برسانید، **9** همچنین به همکار ما در خدمت خداوند اوربانوس و دوستم استاخیس. **10** به آپلیس که وفاداری خود را به مسیح ثابت کرده است و همین‌طور به کسانی که در خانه آرسئولس کار می‌کنند، سلامهای گرم مرا برسانید. **11** به خویشاوندان من هیرودین و همچنین به ایماندارانی که در خانه ناركسوس هستند، سلام برسانید. **12** به خدمتگزاران خداوند، بانوان گرامی تریفنا و تریفوسا و نیز پرسیس عزیز که برای خداوند زحمت بسیار کشیده‌اند، سلام برسانید. **13** به رؤف، آن مسیحی برگزیده، و به مادر او که در حق من نیز مادری کرده است، سلام مرا برسانید. **14** خواهش می‌کنم سلامهای مرا به آسینکرتوس، فلپگون، هرامس، پتروپاس، هرمیس، و برادران دیگری که با ایشان هستند، برسانید. **15** همچنین به فیلولوگوس، یولیا، نیرپاس و خواهرش، و به اولیمپاس و تمام مسیحیانی که با ایشان هستند، سلام مرا برسانید. **16** یکدیگر را با بوسه‌ای مقدس سلام بگویید. تمام کلیساهای مسیح به شما سلام می‌فرستد. **17** در خاتمه، ای عزیزان، استدعا دارم از آثانی که دو دستگی و تفرقه ایجاد می‌کنند، دوری کنید زیرا چنین اشخاص باعث سستی ایمان دیگران می‌باشند و می‌خواهند عقایدی را درباره مسیح تعلیم دهند که با آنچه شما آموخته‌اید، مغایرت دارد. **18** چنین معلمان، خداوند ما عیسی مسیح

حتی موعظه‌هایم نیز چندان گیرا به نظر نمی‌رسد، زیرا کلمات زیبا و فلسفی به کار نمی‌برم، مبدا از تأثیر نیرومندی که در پیام ساده این نامه از طرف پولس است که به خواست خدا انتخاب صلیب مسیح وجود دارد، بکاهم. **18** من به خوبی می‌دانم که برای شده تا رسول عیسی مسیح باشد و نیز از طرف برادر ما سوستانیس. آنانی که به سوی هلاکت می‌روند، چقدر احقانه به نظر می‌رسد **2** این نامه را به شما کلیسای خدا در قرنتس می‌نویسم که توسط خدا وقتی می‌شنوند که عیسی مسیح بر روی صلیب جان خود را فدا کرد دعوت شده‌اید تا قوم مقدّس او باشید. او شما و نیز همه مسیحیان را تا انسان را نجات بخشد. اما برای ما که در راه نجات پیش می‌رویم، که در هر جای دیگر نام خداوند ما عیسی مسیح را می‌خوانند، که این پیغام نشانه قدرت خداست. **19** زیرا در کتب مقدّس نوشته خداوند ما و خداوند ایشان است، توسط مسیح عیسی تقدیس کرده شده: «حکمت حکیمان را از میان خواهم برد و فهم فهیمان را باطل است. **3** از پدرمان خدا، و خداوندمان عیسی مسیح، خواستار فیض خواهم ساخت.» **20** پس کجایند این خردمندان و علمای دین و و آرامش برای شما هستم. **4** همواره خدا را برای وجود شما شکر فلاسفه که درباره مسائل عمیق دنیا به بحث می‌پردازند؟ خدا ایشان را می‌کنم به سبب فیضی که به خاطر مسیح عیسی به شما عطا فرموده جاهل ساخته و نشان داده است که عقل و حکمت آنان پوچ و باطل است. **5** زیرا او کلیسای شما را از هر نظر غنی ساخته – با تمام است. **(g165 iāiōn 21)** زیرا خدای حکیم صلاح ندانست که سخنان شیوایتان و تمام شناخت و معرفتان. **6** آنچه ما درباره مسیح انسان با منطق و حکمت خود او را پشنانسد. بلکه او خود به میان به شما گفتیم چنان در شما ریشه دوانید **7** که شما توانستید از همه عطاای روحانی بهره‌مند گردید و اکنون نیز آماده و چشم به راه یعنی همان پیمایی که مردم دنیا، چه یهودی و چه غیریهودی، آن را بازگشت خداوند ما عیسی مسیح می‌باشید. **8** خدا نیز ایمان شما را بی‌معنی و پوچ می‌دانند. **22** زیرا یهودیان خواستار آنند که پیامان را تا روز بازگشت عیسی مسیح استوار نگاه خواهد داشت، تا در آن روز با معجزه‌ای ثابت کنیم و یونانیان نیز فقط مسائلی را می‌پذیرند که از هر گناه و خطایی، مبرا و آزاد محسوب شوید. **9** خدا این کار را با فلسفه و حکمتشان منطبق باشد. **23** اما پیام ما این است که برای ما به عمل خواهد آورد، زیرا او در انجام وعده‌های خود امین و مسیح برای نجات انسان مصلوب شد و مرد؛ و این پیام برای یهودیان وفادار است. او همان خدایی است که شما را دعوت نموده تا با توهین‌آمیز است و برای یونانیان پوچ و بی‌معنی. **24** اما آنانی که پسرش عیسی مسیح، خداوند ما، دوستی و اتحاد روحانی داشته از جانب خدا برای دریافت نجات دعوت شده‌اند، چه یهودی و باشید. **10** اما ای برادران عزیز، به نام خداوند ما عیسی مسیح به چه یونانی، مسیح قدرت خدا و نقشه حکیمانه اوست برای نجات شما التماس می‌کنم که از بحث و جدل دست برداشته، بکوشید با ایشان. **25** نقشه نجات خدا که در نظر بعضی پوچ و بی‌معنی یکدیگر توافق داشته باشید تا در میان شما جدایی و شکاف پیش است، بسی حکیمانه‌تر است از نقشه‌های حکیمانه داناترین مردم؛ و نباید. خواهش می‌کنم که در فکر و هدف متحد باشید. **11** زیرا ای برادران عزیز، چند تن از وابستگان خانواده «خلویی» به من خبر بسیار نیرومندتر از تمام قدرتهای بشری است. **26** برادران و خواهران دادند که در میان شما بحث و جدل و تفرقه وجود دارد. **12** به این عزیز، به یاد بیاورید زمانی که برای پیروی از مسیح دعوت شدید، در ترتیب که بعضی از شما می‌گویند پیرو پولس هستند و بعضی دیگر چه جایگاهی قرار داشتید. بسیاری از شما بر اساس معیارهای این می‌گویند که طرفدار «اپلس» و یا «پطرس» می‌باشند و عده‌ای نیز دنیا، حکیم یا صاحب نفوذ یا از خانواده‌ای اصیل نبودید. **27** بلکه ادعا می‌کنند که فقط پیرو مسیح هستند. **13** آیا مسیح پاره‌پاره خدا اشخاصی را برگزیده، که مانند شما در نظر مردم دنیا، نادان و شده است؟ آیا این پولس بود که برای آموزش گناهان شما مصلوب ضعیف هستند، تا از این راه آنانی را که دانا و قدرتمند به حساب شد؟ آیا کسی از شما به نام پولس تعمید گرفته است؟ **14** خدا می‌آیند، شرمگین سازد. **28** خدا افرادی را انتخاب کرده که طبق را شکر می‌کنم که به غیر از کرپسوس و گایوس، کسی دیگر از معیارهای دنیا از طبقات پایین و مطرود جامعه هستند. بله، خدا شما را تعمید نداد! **15** بنابراین، کسی نمی‌تواند بگوید که من همان کسانی را برگزیده که دنیا ایشان را هیچ می‌انگارد، تا نشان قصد داشته‌ام گروه جدیدی به نام «کلیسای پولس» تشکیل دهم. دهد آنانی که مهم و بزرگ به نظر می‌آیند، هیچ هستند؛ **29** و به این **16** البته خانواده «استیفان» را نیز تعمید داده‌ام. ولی دیگر به یاد ترتیب هیچ بشری نتواند در برابر خدا فخر فروشی کند. **30** این خدا ندارم کسی را به غیر از ایشان تعمید داده باشم. **17** زیرا مسیح مرا بود که شما را به مسیح عیسی پیوند داد، و هم او بود که سبب شد نفرستاده تا مردم را تعمید دهم، بلکه تا پیغام انجیل را اعلام کنم. مسیح برای ما خود حکمت شود. مسیح ما را عادل گردانید، ما را

پاک و مقدّس ساخت و از گناه رهایی مان بخشید. **31** در کتب روحانی اند می‌توانند مقصود او را درک کنند؛ اما سایرین قادر نیستند مقدّس آمده است: «اگر کسی می‌خواهد به چیزی افتخار کند، به این مطالب را بفهمند. **15** شخص روحانی هر چیز را تشخیص می‌دهد و درک می‌کند و همین امر موجب تعجب و ناراحتی مردم

دنیای می‌گردد، مردمی که هرگز نمی‌توانند او را درک کنند. **16** زیرا «کیست که بتواند افکار خداوند را درک کند؟ کیست که بتواند به او تعلیم دهد؟» ولی ما این امور را درک می‌کنیم، زیرا فکر مسیح را داریم.

2 برادران و خواهران عزیز، حتی نخستین بار که به نزد شما آمدم، وقتی پیام خدا را برای شما اعلام می‌کردم، از کلمات دشوار ادبی و افکار فلسفی استفاده نکردم، **2** زیرا قصد داشتم فقط و فقط درباره عیسی مسیح و مرگ او بر صلیب سخن بگویم. **3** بنابراین، با ضعف و ترس و لرز بسیار نزد شما آمدم. **4** پیام و سخنانم نیز بسیار ساده و خالی از حکمت انسانی بود، اما قدرت روح خدا در آن دیده می‌شد و ثابت می‌کرد که پیام من از جانب خداست. **5** من چنین کردم، تا پایه ایمان شما بر قدرت خدا باشد، نه بر حکمت انسان. **6** با این حال، وقتی در میان مسیحیان باتجربه هستم، در سخنانم از حکمت و فلسفه استفاده می‌کنم، اما نه از حکمت و فلسفه‌ای که مورد پسند دنیا و حاکمان آن است، حاکمانی که محکوم به نابودی‌اند. **(aion g165 7)** سخنان ما خردمندانه است، زیرا از جانب خدا و درباره نقشه خردمندانه اوست، نقشه‌ای که هدفش رساندن ما به حضور پرجلال خداست. اگرچه خدا این نقشه را پیش از آفرینش جهان برای نجات ما طرح کرده بود، اما در گذشته آن را بر هیچ‌کس آشکار نساخته بود. **(aion g165 8)** حتی حاکمان این دنیا نیز آن را درک نکردند، زیرا اگر درک می‌کردند، خداوند جلال را بر صلیب نمی‌کشیدند. **(aion g165 9)** این همان چیزی است که در کتب

مقدّس آمده، که می‌فرماید: «خدا برای دوستداران خود، چیزهایی فراهم نموده که هیچ انسانی هرگز ندیده، نشنیده و به فکرش نیز خطور نکرده است.» **10** اما خدا این امور را توسط روح خود بر ما آشکار ساخته است، زیرا روح خدا از عمیق‌ترین اسرار خدا آگاهی دارد و آنها را بر ما آشکار می‌سازد. **11** هیچ‌کس نمی‌تواند بداند که در باطن شخصی دیگر چه می‌گذرد، مگر خود آن شخص. به همین ترتیب، هیچ‌کس نمی‌تواند افکار و نقشه‌های خدا را درک کند، مگر روح خدا. **12** و ما روح خدا را دریافت کرده‌ایم، نه روح این دنیا را، تا بتوانیم بفهمیم خدا چه هدایای پرشکوهی از لطف و برکت خود، نصیب ما ساخته است. **13** به هنگام گفتگو درباره این هدایا نیز از کلماتی که به عنوان یک انسان می‌توانیم به کار ببریم، استفاده نمی‌کنیم، بلکه همان کلماتی را به کار می‌بریم که روح خدا به ما الهام می‌کند. به این ترتیب، حقایق روح‌القدس را با کلمات روح‌القدس بیان می‌نمایم. **14** اما کسی که روحانی نیست نمی‌تواند افکار و اسرار خدا را که روح‌القدس به ما می‌آموزد، درک کند و پیدارد. این امور به نظر او پوچ و بی‌معنی می‌آیند، زیرا فقط آنانی که

نمود، که کار هر معمار مورد آزمایش قرار خواهد گرفت تا معلوم شود نوشته شده، فراتر نرود.» آنگاه به این دلیل که پیرو یکی از رهبران با چه مصالحی عمارت را ساخته است. کار هر شخص از آتش خود هستید و نه پیرو رهبری دیگر، به خود نخواهید بالید. 7 چرا گذرانده خواهد شد تا ارزش و اصالت آن مشخص گردد. 14 آن ایقندر به خود می‌بالید؟ مگر هر چه دارید، از خدا نیاخته‌اید؟ پس در معماری پادشاه خواهد یافت که بر آن بنیاد، عمارتی با مصالح خوب این صورت چرا طوری رفتار می‌کنید که گویی با تلاش خودتان چیزی ساخته باشد و حاصل کارش صحیح و سالم از بوته آزمایش بیرون آید. را کسب کرده‌اید؟ 8 شما تصور می‌کنید هم اکنون تمام برکات 15 اما اگر عمارتی که ساخته باشد، بسوزد، ضرر بزرگی به او خواهد روحانی را که می‌خواستید، به دست آورده‌اید و از لحاظ روحانی رسید. اگرچه خود نجات خواهد یافت، اما همچون کسی خواهد بود بی‌نیاز هستید. همچون سلاطین، بر تخت پادشاهی تکیه زده‌اید و ما که از میان شعله‌های آتش فرار کرده باشد. 16 آیا هنوز بی‌نبرده‌اید را به کلی فراموش کرده‌اید! ای کاش که واقعاً بر تخت سلطنت که همه شما با هم، معبد هستید و روح خدا در میان شما، یعنی در نشسته بودید، زیرا در آن صورت ما نیز می‌توانستیم با شما سلطنت این خانه ساکن است. 17 اگر کسی معبد را آلوده و خراب کند، کنیم. 9 گاهی فکر می‌کنم که انگار خدا، ما رسولان را در انتهای خدا او را از بین خواهد برد. زیرا معبد، مقدس و پاک است، و آن صف قرار داده است، صف اسیران جنگی که محکوم به مرگ هستند معبد شما هستید. 18 دیگر خود را فریب ندهید. اگر طبق معیارهای این جهان، خود را صاحب هوش و خرد فوق‌العاده‌ای می‌دانید، اول باید نادان شوید تا بتوانید حکیم واقعی باشید، (jaion g165) 19 زیرا می‌گویید: «اعتقاداتان شما را تبدیل به افرادی احمق کرده است!» در حکمت این دنیا، در نظر خدا نادانی محض است. همان‌طور که در کتب مقدس نوشته شده که «حکیمان را در زیرکی خودشان به دام می‌اندازد.» 20 و باز می‌فرماید: «خداوند از افکار دانیان آگاه است و می‌داند که آنها پوچ و بی‌ارزش‌اند.» 21 پس، هیچ‌یک از شما به این افتخار نکنند که پیرو فلان شخص یا فلان مکتب است. بدانید که خدا همه چیز را در اختیار شما گذاشته است. 22 پولس، اپلس، پطرس، دنیا، زندگی، مرگ، حال و آینده؛ همه و همه از آن شماست 23 و شما از آن مسیح و مسیح از آن خداست.

4 پس شما باید من و اپلس را خدمتگزاران مسیح بدانید، که با روشن ساختن اسرار خدا، شما را از برکات الهی بهره‌مند می‌سازیم. 2 مهمترین وظیفه یک خدمتگزار این است که دستورهای اربابش را به طور کامل اجرا کند. 3 حال، آیا من خدمتگزار خوبی بوده‌ام؟ می‌خواهم بدانید که برای من چندان مهم نیست که شما و یا دیگران درباره من چگونه قضاوت می‌کنید. حتی نظر خودم نیز برای من اهمیت ندارد! 4 گرچه وجدانم راحت است، اما این مرا بی‌گناه نمی‌سازد. خداوند است که مرا خواهد آزمود و درباره من قضاوت خواهد کرد. 5 پس درباره هیچ‌کس پیش از وقت قضاوت نکنید تا اینکه خداوند بیاید. وقتی خداوند بازگردد، همه چیز را روشن خواهد ساخت و همه به وضوح خواهند دید که هر یک از ما در عمق وجودمان، چگونه شخصی بوده‌ایم و با چه نیتی خدا را خدمت کرده‌ایم. در آن زمان، خدا هر کس را همانقدر که سزاوار است، تحسین خواهد نمود. 6 حال ای برادران و خواهران، من از خودم و اپلس نمونه آوردم، تا معنی این جمله را بیاموزید که می‌گوید: «از آنچه نمود، که کار هر معمار مورد آزمایش قرار خواهد گرفت تا معلوم شود نوشته شده، فراتر نرود.» آنگاه به این دلیل که پیرو یکی از رهبران با چه مصالحی عمارت را ساخته است. کار هر شخص از آتش خود هستید و نه پیرو رهبری دیگر، به خود نخواهید بالید. 7 چرا گذرانده خواهد شد تا ارزش و اصالت آن مشخص گردد. 14 آن ایقندر به خود می‌بالید؟ مگر هر چه دارید، از خدا نیاخته‌اید؟ پس در معماری پادشاه خواهد یافت که بر آن بنیاد، عمارتی با مصالح خوب این صورت چرا طوری رفتار می‌کنید که گویی با تلاش خودتان چیزی ساخته باشد و حاصل کارش صحیح و سالم از بوته آزمایش بیرون آید. را کسب کرده‌اید؟ 8 شما تصور می‌کنید هم اکنون تمام برکات 15 اما اگر عمارتی که ساخته باشد، بسوزد، ضرر بزرگی به او خواهد روحانی را که می‌خواستید، به دست آورده‌اید و از لحاظ روحانی رسید. اگرچه خود نجات خواهد یافت، اما همچون کسی خواهد بود بی‌نیاز هستید. همچون سلاطین، بر تخت پادشاهی تکیه زده‌اید و ما که از میان شعله‌های آتش فرار کرده باشد. 16 آیا هنوز بی‌نبرده‌اید را به کلی فراموش کرده‌اید! ای کاش که واقعاً بر تخت سلطنت که همه شما با هم، معبد هستید و روح خدا در میان شما، یعنی در نشسته بودید، زیرا در آن صورت ما نیز می‌توانستیم با شما سلطنت این خانه ساکن است. 17 اگر کسی معبد را آلوده و خراب کند، کنیم. 9 گاهی فکر می‌کنم که انگار خدا، ما رسولان را در انتهای خدا او را از بین خواهد برد. زیرا معبد، مقدس و پاک است، و آن صف قرار داده است، صف اسیران جنگی که محکوم به مرگ هستند معبد شما هستید. 18 دیگر خود را فریب ندهید. اگر طبق معیارهای این جهان، خود را صاحب هوش و خرد فوق‌العاده‌ای می‌دانید، اول باید نادان شوید تا بتوانید حکیم واقعی باشید، (jaion g165) 19 زیرا می‌گویید: «اعتقاداتان شما را تبدیل به افرادی احمق کرده است!» در حکمت این دنیا، در نظر خدا نادانی محض است. همان‌طور که در کتب مقدس نوشته شده که «حکیمان را در زیرکی خودشان به دام می‌اندازد.» 20 و باز می‌فرماید: «خداوند از افکار دانیان آگاه است و می‌داند که آنها پوچ و بی‌ارزش‌اند.» 21 پس، هیچ‌یک از شما به این افتخار نکنند که پیرو فلان شخص یا فلان مکتب است. بدانید که خدا همه چیز را در اختیار شما گذاشته است. 22 پولس، اپلس، پطرس، دنیا، زندگی، مرگ، حال و آینده؛ همه و همه از آن شماست 23 و شما از آن مسیح و مسیح از آن خداست.

4 پس شما باید من و اپلس را خدمتگزاران مسیح بدانید، که با روشن ساختن اسرار خدا، شما را از برکات الهی بهره‌مند می‌سازیم. 2 مهمترین وظیفه یک خدمتگزار این است که دستورهای اربابش را به طور کامل اجرا کند. 3 حال، آیا من خدمتگزار خوبی بوده‌ام؟ می‌خواهم بدانید که برای من چندان مهم نیست که شما و یا دیگران درباره من چگونه قضاوت می‌کنید. حتی نظر خودم نیز برای من اهمیت ندارد! 4 گرچه وجدانم راحت است، اما این مرا بی‌گناه نمی‌سازد. خداوند است که مرا خواهد آزمود و درباره من قضاوت خواهد کرد. 5 پس درباره هیچ‌کس پیش از وقت قضاوت نکنید تا اینکه خداوند بیاید. وقتی خداوند بازگردد، همه چیز را روشن خواهد ساخت و همه به وضوح خواهند دید که هر یک از ما در عمق وجودمان، چگونه شخصی بوده‌ایم و با چه نیتی خدا را خدمت کرده‌ایم. در آن زمان، خدا هر کس را همانقدر که سزاوار است، تحسین خواهد نمود. 6 حال ای برادران و خواهران، من از خودم و اپلس نمونه آوردم، تا معنی این جمله را بیاموزید که می‌گوید: «از آنچه نمود، که کار هر معمار مورد آزمایش قرار خواهد گرفت تا معلوم شود نوشته شده، فراتر نرود.» آنگاه به این دلیل که پیرو یکی از رهبران با چه مصالحی عمارت را ساخته است. کار هر شخص از آتش خود هستید و نه پیرو رهبری دیگر، به خود نخواهید بالید. 7 چرا گذرانده خواهد شد تا ارزش و اصالت آن مشخص گردد. 14 آن ایقندر به خود می‌بالید؟ مگر هر چه دارید، از خدا نیاخته‌اید؟ پس در معماری پادشاه خواهد یافت که بر آن بنیاد، عمارتی با مصالح خوب این صورت چرا طوری رفتار می‌کنید که گویی با تلاش خودتان چیزی ساخته باشد و حاصل کارش صحیح و سالم از بوته آزمایش بیرون آید. را کسب کرده‌اید؟ 8 شما تصور می‌کنید هم اکنون تمام برکات 15 اما اگر عمارتی که ساخته باشد، بسوزد، ضرر بزرگی به او خواهد روحانی را که می‌خواستید، به دست آورده‌اید و از لحاظ روحانی رسید. اگرچه خود نجات خواهد یافت، اما همچون کسی خواهد بود بی‌نیاز هستید. همچون سلاطین، بر تخت پادشاهی تکیه زده‌اید و ما که از میان شعله‌های آتش فرار کرده باشد. 16 آیا هنوز بی‌نبرده‌اید را به کلی فراموش کرده‌اید! ای کاش که واقعاً بر تخت سلطنت که همه شما با هم، معبد هستید و روح خدا در میان شما، یعنی در نشسته بودید، زیرا در آن صورت ما نیز می‌توانستیم با شما سلطنت این خانه ساکن است. 17 اگر کسی معبد را آلوده و خراب کند، کنیم. 9 گاهی فکر می‌کنم که انگار خدا، ما رسولان را در انتهای خدا او را از بین خواهد برد. زیرا معبد، مقدس و پاک است، و آن صف قرار داده است، صف اسیران جنگی که محکوم به مرگ هستند معبد شما هستید. 18 دیگر خود را فریب ندهید. اگر طبق معیارهای این جهان، خود را صاحب هوش و خرد فوق‌العاده‌ای می‌دانید، اول باید نادان شوید تا بتوانید حکیم واقعی باشید، (jaion g165) 19 زیرا می‌گویید: «اعتقاداتان شما را تبدیل به افرادی احمق کرده است!» در حکمت این دنیا، در نظر خدا نادانی محض است. همان‌طور که در کتب مقدس نوشته شده که «حکیمان را در زیرکی خودشان به دام می‌اندازد.» 20 و باز می‌فرماید: «خداوند از افکار دانیان آگاه است و می‌داند که آنها پوچ و بی‌ارزش‌اند.» 21 پس، هیچ‌یک از شما به این افتخار نکنند که پیرو فلان شخص یا فلان مکتب است. بدانید که خدا همه چیز را در اختیار شما گذاشته است. 22 پولس، اپلس، پطرس، دنیا، زندگی، مرگ، حال و آینده؛ همه و همه از آن شماست 23 و شما از آن مسیح و مسیح از آن خداست.

نشان دهد، نه فقط با سخنان خود. **21** حال، خود انتخاب کنید، **6** وقتی کسی از شما شکایتی علیه ایماندار دیگر دارد، چگونه آیا ترجیح می‌دهید برای تنبیه و سرزنش نزد شما بیایم، یا با محبت و جرأت می‌کند شکایت خود را به دادگاه دنیوی ببرد؟ آیا نمی‌بایست آن را با ایمانداران دیگر در میان بگذارد؟ **2** آیا نمی‌دانید که ما

5 در واقع، به من گزارش داده‌اند که در میان شما هرزگی جنسی وجود دارد، آن هم از نوعی که حتی خدانشناسان نیز آن را تحمل نمی‌کنند! شنیده‌ام که یکی از اعضای کلیسای شما، با نامادری خود رابطه جنسی دارد. **2** اما شما به جای اینکه ماتم بگیرید، افتخار می‌کنید! آیا نمی‌بایست کسی را که چنین کاری می‌کرده، از میان خود برانید؟ **3** من گرچه در جسم با شما نیستم، اما در روح با شما هستم. و به‌عنوان کسی که به این شکل در میان شما حضور دارد، بر کسی که این کار را کرده است، پیشاپیش به نام خداوندان، عیسی، حکم صادر کرده‌ام. **4** به این ترتیب، وقتی گرد می‌آیید، من در روح با شما خواهم بود، و نیز قدرت خداوندان عیسی، حضور خواهد داشت. **5** سپس، این مرد را از کلیسا اخراج کنید و به منظور نابودی جسم، به دست شیطان بسپارید، تا شاید به هنگام بازگشت خداوندان عیسی، روح او نجات یابد. **6** افتخار کردن شما درست نیست. مگر نمی‌دانید که این گناه مانند مقدار کمی خمیرمایه است که تمام خمیر را زَر می‌آورد؟ **7** پس با بیرون راندن این شخص شیر از میان خود، خود را از خمیرمایه کهنه خلاصی دهید. آنگاه همچون خمیری تازه و فطیر خواهید بود، که برآستی همین‌طور هم هستید. زیرا مسیح که بر عید پَنسح ماست، قربانی شده است. **8** پس، بیایید این عید را برگزار کنیم، نه با نانی کهنه که با خمیرمایه بداندیشی و شرارت تهیه شده، بلکه با نان فطیر و بدون خمیرمایه، که همانا صداقت و راستی است! **9** در نامه قبلی نوشتم که با اشخاص بی‌عفت معاشرت نکنید. **10** البته منظورم از اشخاص بی‌عفت، بی‌ایمانان نیستند که در زناکاری، طمع، فریب مردم و بت‌پرستی زندگی می‌کنند. زیرا نمی‌توانید در این دنیا زندگی کنید و با چنین کسانی برخورد نکنید. **11** بلکه منظورم این بود که اگر کسی ادعا می‌کند که برادر مسیحی شماست اما در عین حال زناکار، طمعکار، بدزبان، بت‌پرست، مشروب‌خوار و یا فریبکار است، با او معاشرت نکنید. با چنین کسی حتی بر سر یک سفره هم ننشینید! **12** وظیفه ما این نیست که افراد خارج از کلیسا را مورد قضاوت و داوری قرار دهیم. اما وظیفه داریم با آنانی که در کلیسا هستند و زندگی گناه‌آلودی دارند، با شدت برخورد کنیم و بر آنان داوری نماییم. **13** افراد خارج از کلیسا را خدا داوری و مجازات خواهد کرد. بنابراین، همان‌گونه که نوشته شده، باید «این بدکار را از میان خود بیرون برانید.»

خواهید شد. **18** به همین دلیل است که می‌گویم از زنا بگریزد. هیچ گناهی تا به این اندازه، بر بدن اثر شوم نمی‌گذارد. وقتی مرتکب این گناه می‌شوید، به بدن خود صدمه می‌زنید. **19** آیا هنوز نمی‌دانید که بدن شما، مسکن روح القدس می‌باشد که او را خدا به شما عطا کرده است؟ آیا نمی‌دانید که روح القدس در وجود شما زندگی می‌کند؟ پس بدن شما، از آن خودتان نیست! **20** خدا شما را به بهایی گران خریدار است، پس تمام اعضای بدن خود را برای نشان دادن جلال و عظمت خدا به کار ببرید، چون او صاحب بدن شماست.

7 درباره موضوعاتی که در نامه خود نوشته بودید: بله، خوب است که مرد رابطه جنسی با زن نداشته باشد. **2** اما به سبب فسادهای جنسی که در اطراف ما وجود دارد، بهتر است هر مرد برای خود زنی بگیرد و هر زن، شوهری برای خود اختیار کند. **3** زن و مرد باید وظایف زناشویی خود را نسبت به یکدیگر انجام دهند. **4** دختری که ازدواج می‌کند، دیگر اختیار کامل بدن خود را ندارد، بلکه شوهرش نیز بر آن حقی دارد. همچنین شوهر بر بدن خود اختیار کامل ندارد، زیرا همسرش نیز بر آن حقی دارد. **5** بنابراین، شما زوجها از رابطه زناشویی با یکدیگر پرهیز نکنید، مگر برای مدتی محدود و با توافق طرفین، تا بتوانید خود را وقف روزه و عبادت نمایید. اما بعد از این مدت، روابط عادی زناشویی را از سر بگیرید، تا مبدا شیطان شما را به علت عدم تسلط بر نفس، در وسوسه اندازد. **6** البته حکم نمی‌کنم، بلکه پیشنهاد می‌کنم که بطور موقت از رابطه جنسی پرهیز کنید. **7** کاش همه می‌توانستند مانند من مجرد بمانند. اما هر کس عطای خاصی از جانب خدا دارد. یکی این عطا را دارد و دیگری آن عطا را. **8** حال، به افراد مجرد و به بیوه‌زان می‌گویم: بهتر است مانند من مجرد بمانند. **9** اما اگر نمی‌توانند بر امیال خود مسلط باشند، بهتر است که ازدواج کنند، زیرا ازدواج کردن، بهتر است از سوختن در آتش شهوت. **10** اما برای آنانی که ازدواج کرده‌اند یک حکم دارم، حکمی که از جانب من نیست بلکه خود خداوند آن را فرموده است؛ و آن این است که زن نباید از شوهرش جدا شود. **11** اما اگر قبلاً از او جدا شده است، بهتر است یا مجرد بماند، یا نزد شوهرش بازگردد. شوهر نیز نباید زن خود را طلاق دهد. **12** اکنون می‌خواهم نکاتی را بیان کنم که گرچه مستقیم از جانب خداوند نیستند، اما به نظر من بسیار مفید می‌باشند. اگر یک مرد مسیحی، همسری غیرمسیحی دارد، و آن زن حاضر است با او زندگی کند، او نباید زن خود را طلاق دهد. **13** همچنین اگر یک زن مسیحی شوهری غیرمسیحی دارد و شوهرش از او می‌خواهد که با او زندگی کند، آن زن نباید از شوهرش جدا شود. **14** زیرا شوهر بی‌ایمان از طریق همسرش تقدیس شده است، و همسر بی‌ایمان نیز از طریق شوهر ایماندارش تقدیس

شده است. در غیر این صورت، فرزندان ایشان ناپاک می‌بودند، اما گناهی تا به این اندازه، بر بدن اثر شوم نمی‌گذارد. وقتی مرتکب این گناه می‌شوید، به بدن خود صدمه می‌زنید. **19** آیا هنوز نمی‌دانید که بدن شما، مسکن روح القدس می‌باشد که او را خدا به شما عطا کرده است؟ آیا نمی‌دانید که روح القدس در وجود شما زندگی می‌کند؟ پس بدن شما، از آن خودتان نیست! **20** خدا شما را به بهایی گران خریدار است، پس تمام اعضای بدن خود را برای نشان دادن جلال و عظمت خدا به کار ببرید، چون او صاحب بدن شماست.

درباره موضوعاتی که در نامه خود نوشته بودید: بله، خوب است که مرد رابطه جنسی با زن نداشته باشد. **2** اما به سبب فسادهای جنسی که در اطراف ما وجود دارد، بهتر است هر مرد برای خود زنی بگیرد و هر زن، شوهری برای خود اختیار کند. **3** زن و مرد باید وظایف زناشویی خود را نسبت به یکدیگر انجام دهند. **4** دختری که ازدواج می‌کند، دیگر اختیار کامل بدن خود را ندارد، بلکه شوهرش نیز بر آن حقی دارد. همچنین شوهر بر بدن خود اختیار کامل ندارد، زیرا همسرش نیز بر آن حقی دارد. **5** بنابراین، شما زوجها از رابطه زناشویی با یکدیگر پرهیز نکنید، مگر برای مدتی محدود و با توافق طرفین، تا بتوانید خود را وقف روزه و عبادت نمایید. اما بعد از این مدت، روابط عادی زناشویی را از سر بگیرید، تا مبدا شیطان شما را به علت عدم تسلط بر نفس، در وسوسه اندازد. **6** البته حکم نمی‌کنم، بلکه پیشنهاد می‌کنم که بطور موقت از رابطه جنسی پرهیز کنید. **7** کاش همه می‌توانستند مانند من مجرد بمانند. اما هر کس عطای خاصی از جانب خدا دارد. یکی این عطا را دارد و دیگری آن عطا را. **8** حال، به افراد مجرد و به بیوه‌زان می‌گویم: بهتر است مانند من مجرد بمانند. **9** اما اگر نمی‌توانند بر امیال خود مسلط باشند، بهتر است که ازدواج کنند، زیرا ازدواج کردن، بهتر است از سوختن در آتش شهوت. **10** اما برای آنانی که ازدواج کرده‌اند یک حکم دارم، حکمی که از جانب من نیست بلکه خود خداوند آن را فرموده است؛ و آن این است که زن نباید از شوهرش جدا شود. **11** اما اگر قبلاً از او جدا شده است، بهتر است یا مجرد بماند، یا نزد شوهرش بازگردد. شوهر نیز نباید زن خود را طلاق دهد. **12** اکنون می‌خواهم نکاتی را بیان کنم که گرچه مستقیم از جانب خداوند نیستند، اما به نظر من بسیار مفید می‌باشند. اگر یک مرد مسیحی، همسری غیرمسیحی دارد، و آن زن حاضر است با او زندگی کند، او نباید زن خود را طلاق دهد. **13** همچنین اگر یک زن مسیحی شوهری غیرمسیحی دارد و شوهرش از او می‌خواهد که با او زندگی کند، آن زن نباید از شوهرش جدا شود. **14** زیرا شوهر بی‌ایمان از طریق همسرش تقدیس شده است، و همسر بی‌ایمان نیز از طریق شوهر ایماندارش تقدیس

کم است. به همین دلیل، کسانی که زن دارند، باید تا آنجا که گوشتی را که برای پتیا قربانی شده است، بخوریم؟ همه می‌دانیم که ممکن است، برای کار خداوند آزاد باشند. **30** غم یا شادی یا بت، خدا نیست، زیرا فقط یک خدا هست و بس. **5** به عقیده ثروت، نباید کسی را از خدمت به خداوند باز دارد. **31** آنانی که از بعضی از مردم، خدایان بسیاری در آسمان و بر زمین هستند. **6** اما امکانات مادی دنیا برخوردارند، طوری زندگی کنند که به این دنیا می‌دانیم که فقط یک خدا وجود دارد، یعنی پدر آسمانی ما که تمام دلبسته نشوند، زیرا شکل کنونی دنیا به‌زودی از بین خواهد رفت. چیزها را آفریده و ما را نیز به وجود آورده تا از آن او باشیم. همچنین **32** من می‌خواهم که شما در همه چیز فارغ از اضطراب و نگرانی می‌دانیم که فقط یک سرور و خداوند وجود دارد، یعنی عیسی مسیح، باشید. مردی که ازدواج نکرده است، می‌تواند تمام وقت خود را که همه چیز به‌وسیله او آفریده شده و حیات ما از اوست. **7** اما همه صرف خدمت خداوند کند و تمام فکرش این باشد که او را خشنود ایمانداران از چنین شاختی برخوردار نیستند. بعضی‌ها چنان به این سازد. **33** اما مردی که ازدواج کرده است، نمی‌تواند براحته خداوند تصور خو گرفته‌اند که پتیا واقعی هستند که وقتی خوراکی را می‌خورند را خدمت کند، زیرا مجبور است در فکر مادیات نیز باشد و بکوشد که به پتیا تقدیم شده، آن را پرستش خدایان واقعی تلقی می‌کنند و همسرش را راضی نگاه دارد. **34** در واقع عشق و علاقه او، بین خدا وجدان ضعیفشان آلوده می‌گردد. **8** اما این را بدانید که خوراک، ما و همسرش تقسیم می‌شود. همین‌طور زنی که دیگر متأهل نیست و یا را به خدا نزدیکتر نمی‌سازد، زیرا نه با خوردن آن بدتر می‌شویم، و نه با هنوز ازدواج نکرده، می‌تواند در فکر امور خداوند باشد و اینکه چگونه نخوردن آن، بهتر! **9** اما مواظب باشید که مبدا آزادی شما در خوردن در جسم و روح مقدس بماند. از من شوهردار باید در فکر کارهایی چنین گوشتی، موجب لغزش و انحراف مسیحیانی گردد که از شما مانند خانه‌داری باشد و خواسته‌های شوهرش را در نظر بگیرد. **35** من ضعیفتر هستم. **10** زیرا اگر شخصی که به خاطر وجدان ضعیفش، این مطالب را برای کمک به شما می‌گویم، و منظوم این نیست که خوردن گوشت قربانی را درست نمی‌داند، ببیند که شما با شناخت شما را در قید و بند بگذارم. آزوی من این است که به شایستگی کاملی که دارید، در نه‌هارخوری پتیاخانه نشسته‌اید و مشغول خوردن زندگی کنید و هیچ دغدغه‌ای مانع سرسپردگی‌تان به خداوند نشود. چنین گوشتی هستید. آیا او نیز ترغیب نمی‌شود تا خوراکی را که **36** اگر کسی می‌بیند که نسبت به دختری که نامزدش است پرهیز به پتیا تقدیم شده، بخورد؟ **11** به این ترتیب، دانایی شما باعث ندارد و نمی‌تواند بر امیال خود مسلط باشد و نامزدش نیز به حد بلوغ هلاکت آن ایماندار ضعیف می‌شود که مسیح جانفش را به خاطر او رسیده و می‌خواهد با این دختر ازدواج کند، گناهی مرتکب نشده فدا کرد. **12** وقتی ایمانداران را ترغیب به انجام کاری می‌کنید که آن است. اشکالی ندارد؛ بگذارید ازدواج کند. **37** اما اگر کسی با را درست نمی‌دانند، شما نه تنها نسبت به آنها بلکه نسبت به مسیح اراده‌ای محکم تصمیم گرفته است که ازدواج نکنند، و می‌بیند که نه **13** پس اگر خوردن گوشتی که برای بت قربانی تمایلی به این کار دارد و نه نیازی به آن، تصمیم عاقلانه‌ای گرفته است. **38** پس کسی که ازدواج می‌کند، کار خوبی می‌کند، و **jaion g165** نخواهم خورد، مبدا باعث لغزش او شوم.

9 کسی که ازدواج نمی‌نماید، کار بهتری می‌کند. **39** زن تا زمانی که شوهرش زنده است، به او بسته است. اما اگر شوهرش از دنیا برود، می‌تواند دوباره ازدواج کند، اما فقط با یک ایماندار. **40** ولی به نظر من، بهتر است ازدواج نکند. و من فکر می‌کنم که آنچه می‌گویم، از جانب روح خداست.

8 سؤال بعدی شما درباره خوردن گوشتی است که برای پتیا قربانی شده است. این طرز فکر که «همه ما اشخاص دانایی کلیساها تأمین کنیم؟ آیا حق نداریم همسری ایماندار را همراه خود هستیم؟» باعث می‌شود انسان دچار تکبر و غرور شود. اما آنچه داشته باشیم، همان کاری که سایر رسولان و برادران خداوندان، موجب استحکام روحانی کلیسا می‌گردد، محبت است و نه دانش. عیسی، و پطرس انجام می‌دهند؟ **6** آیا فقط من و برنابا باید برای **2** کسی که تصور می‌کند همه چیز را می‌داند، در واقع هنوز خیلی تأمین نیازهای خود کار کنیم؟ **7** کدام سرباز است که به هنگام چیزها نمی‌داند. **3** اما کسی که خدا را دوست می‌دارد، اوست که خدمت نظام، خودش مخارجش را تأمین نماید؟ یا کدام باغبان است خدا می‌شناسدش. **4** حال به اصل مطلب برگردیم. آیا صحیح است که درختی غرس کند ولی اجازه نداشته باشد از میوه آن بخورد؟ یا

کدام چوپان است که گله‌ای را چوپانی کند ولی حق نداشته باشد از شیر آن بنوشد؟ **8** شاید فکر کنید که این نکات را از دیدگاه انسانی می‌گویم. اما چنین نیست، زیرا قانون خدا نیز همین را می‌گوید. **9** در تورات موسی نوشته شده که «دهان گاوی را که خرمن می‌کود، نیند و بگذار به هنگام کار، از خرمنت بخورد.» آیا گمان می‌کنید خدا شریعت مسیح اطاعت می‌کند. **22** آن هنگام نیز که با ضعیفان به فقط به فکر گاوها بود که چنین دستوری داد؟ **10** آیا فکر نمی‌کنید که این دستور را برای ما نیز داده است؟ بله، همین‌طور است. خدا این حکم را داد تا نشان دهد که مسیحیان باید معاش خدمتگزاران روحانی خود را تأمین کنند. کسی که شخم می‌زند و خرمن می‌کود، البته باید سهمی از محصول ببرد. **11** ما در دل شما بذر نیکی روحانی را کاشته‌ایم. حال، اگر درخواست کمک مالی از شما داشته باشیم، آیا چیز بزرگی خواسته‌ایم؟ **12** اگر دیگران حق دارند از سوی شما حمایت مالی شوند، آیا ما نباید بیشتر حق داشته باشیم؟ اما ما از این حق استفاده نکردیم. بلکه برعکس، هر چیز را تحمل کردیم تا مبدا مانعی بر سر راه انجیل مسیح ایجاد کنیم. **13** آیا نمی‌دانید که خدا به خدمتگزاران خانه‌اش اجازه داد تا خوراک خود را از هدایایی که مردم به خانه او می‌آورند، تأمین نمایند، و خدمتگزاران مذهب نیز از قربانیهای مردم سهمی ببرند. **14** به همین ترتیب، خداوند فرموده است هر که پیام انجیل را اعلام می‌کند، هزینه زندگی‌اش باید توسط مسیحیان تأمین شود. **15** اما با وجود این، من هرگز از این حق خود استفاده نکرده‌ام. اگر هم حالا چنین مطلبی را می‌نویسم، منظور این نیست که از این پس از کمکهای شما بهره‌مند شوم. من ترجیح می‌دهم از گرسنگی بگریزم، اما این افتخارم را از دست ندهم؛ من افتخار می‌کنم که پیغام انجیل را بدون دستمزد اعلام می‌دارم.

16 زیرا انجام این خدمت، به خودی خود برای من امتیازی محسوب نمی‌شود، چون من موظفم که این خدمت را انجام دهم، و اگر در انجام آن کوتاهی کنم، وای بر من! **17** اگر من به میل خود داوطلب می‌شدم که خدا را خدمت کنم، در آن صورت توقع دستمزد نیز می‌داشتم. اما چنین نیست، زیرا خدا خود، مرا برگزیده و این خدمت مقدس را به من سپرده است و من هیچ اختیاری از خود ندارم. **18** در چنین شرایطی، دستمزد من چیست؟ دستمزد من، همان شادی است که از اعلام خبر خوش انجیل به دست می‌آورم، آن هم بدون آنکه از کسی کمک مالی بگیرم و یا حق خود را مطالبه کنم. **19** زیرا گرچه آزادم و غلام هیچ‌کس نیستم، اما خود را غلام همه ساختم تا بتوانم عده بیشتری را برای مسیح به دست آورم. **20** وقتی با یهودیان بودم، مانند خودشان رفتار می‌کردم تا یهودیان را به سوی مسیح بیاورم. آن هنگام که با کسانی بودم که پیرو شریعت یهود بودند، من نیز زیر شریعت زندگی کردم. گرچه پیرو شریعت نیستم،

مسیح را نیز امتحان نکنیم، زیرا عده‌ای از آنان چنین کردند و از نیش صورت عمل کنید: هر گوستی را که در بازار می‌فروشند، بخیرد؛ مارهای سمی مردند. **10** همچنین مانند برخی از ایشان، از خدا و بخورید، و نرسید که گوشت قربانی بهیاست یا نه، تا وجدانتان کارهای او گله و شکایت نکنیم، زیرا در اثر همین کار بود که خدا ناراحت نشود. **26** زیرا همان‌طور که در کتب مقدس آمده: «زمین و فرشته خود را فرستاد تا نابودشان کند. **11** تمام اتفاقات و بلایایی که بر سر قوم ما آمد، برای این نوشته شد که ما بخوانیم و همان اشتباهات را تکرار نکنیم، تا در این روزهای آخر که دنیا به پایان خود نزدیک می‌شود، درس عبرتی بگیریم. (jaion g165) **12** پس هوشیار ترتیب وجدانتان راحت خواهد بود، چون نمی‌دانید که گوشت قربانی باشید و فکر نکنید که از ایشان بهتر هستید! شما نیز ممکن است در است یا نه. **28** اما اگر کسی به شما بگوید که این گوشت برای دام گناه گرفتار شوید. **13** وسوسه‌ها و آزمایشهایی که به سراغ شما بنها قربانی شده، در آن صورت، از آن گوشت نخورید، هم به خاطر می‌آیند، از وسوسه‌ها و آزمایشهایی که دیگران دچار آن می‌شوند، آن کسی که چنین گفته، و هم به خاطر موضوع وجدان. **29** در این متفاوت نیست. و خدا امین است؛ او اجازه نخواهد داد بیش از مورد وجدان او مهم است، نه وجدان شما. اما شما ممکن است حد توانایی خود آزموده شوید. به هنگام آزمایش او راه گزینی نیز به شما بپرسید: «چرا من باید به خاطر وجدان دیگران، در قید و بند باشم؟ شما نشان خواهد داد تا تاب تحملش را داشته باشید. **14** پس ای عزیزان، با هوشیاری کامل از هرگونه بت‌پرستی بگریزید. **15** شما اشخاص دانایی هستید؛ خودتان قضاوت کنید که آنچه می‌گویم اشتباه؟» **31** جواب سؤال شما این است: تمام کارهای شما، درست است یا نه. **16** پیاله‌ای که به هنگام شام خداوند از آن حتی خوردن و نوشیدن، همه باید برای جلال و بزرگی خدا باشد. می‌نوشیم و برای آن دعای برکت می‌کنیم، آیا به این معنی نیست که **32** پس مواظب باشید که برای کسی سنگ لغزش نشوید، نه برای هر کس از آن می‌نوشد، در برکت خون مسیح شریک می‌شود؟ و نانی یهودیان، نه برای غیریهودیان، نه برای مسیحیان. **33** من نیز به همین که قسمت کرده، با هم می‌خوریم، آیا نشان نمی‌دهد که ما با هم در روش عمل می‌کنم و می‌کوشم در هر کاری همه را خشنود سازم. پس برکات بدن مسیح شریکیم؟ **17** تعداد ما هر قدر هم که باشد، همه آنچه را که دوست دارم، و یا به نفع خودم می‌باشد، انجام نمی‌دهم، از همان نان می‌خوریم و نشان می‌دهیم که همه عضو یک بدن می‌باشیم، یعنی بدن مسیح. **18** قوم اسرائیل را در نظر بگیرید؛ آیا آنانی که از گوشت قربانی می‌خورند، به‌وسیله این عمل با یکدیگر متحد نمی‌شوند؟ **19** پس منظوری چیست؟ آیا منظوری این است که این بنها واقعاً خدا هستند؟ یا اینکه قربانی‌هایی که به آنها تقدیم می‌شوند، ارزش و اهمیتی دارند؟ **20** به هیچ وجه! منظوری این است که کسانی که برای این بنها قربانی می‌آورند، در واقع خود را همراه با قربانی‌هایشان نه به خدا، بلکه به شیاطین تقدیم می‌کنند، و من نمی‌خواهم که هیچ‌یک از شما، با خوردن گوشت این قربانیها، با شیاطین شریک شوید. **21** شما نمی‌توانید هم از پیاله سفره خداوند بنوشید و هم از پیاله سفره شیطان؛ هم از نان سفره خداوند بخورید و هم از نان سفره شیطان. **22** می‌خواهید چه کنید؟ آیا می‌خواهید آتش خشم و غضب خداوند را بر ضد خود شعله‌ور سازید؟ یا می‌خواهید نشان دهید که از او تواناترید؟ **23** شما می‌گویید: «اجازه دارم هر کاری انجام دهم»، اما بدانید که هر کاری برایتان سودمند نیست. می‌گویید: «اجازه دارم هر کاری انجام دهم»، اما هر کاری باعث بنا نمی‌شود. **24** نباید فقط به فکر خودتان باشید؛ به فکر دیگران هم باشید و نفع دیگران را نیز در نظر بگیرید. **25** پس می‌توانید به این

همین دلیل، و نیز به خاطر فرشتگان که نظاره‌گر هستند، زن باید سر می‌کشد که مسیح برای نجات شما، جان خود را فدا کرده است. خود را بپوشاند تا نشان دهد که تحت اقتدار قرار دارد. **11** اما در پس تا زمان بازگشت خداوند، این را نگاه دارید. **27** بنابراین، اگر میان قوم خداوند هم زن به مرد محتاج است و هم مرد به زن. **12** زیرا کسی به طور ناشایسته از این نان بخورد و از این پیاله بنوشد، به با اینکه اولین زن از مرد پدید آمد، ولی از آن پس، تمام مردها از زن به بدن و خون خداوندان عیسی مسیح بی‌احترامی کرده و نسبت به دنیا آمده‌اند. اما به هر حال مرد و زن هر دو از خالق خود، خدا آنها مرتکب گناه شده است. **28** به همین دلیل است که هر کس می‌باشد. **13** حال، نظر خودتان در این باره چیست؟ آیا درست پیش از آنکه از نان بخورد و از پیاله بنوشد، باید خود را بیازماید. است که زن در یک جمع، بدون پوشش سر دعا کند؟ **14** آیا این **29** زیرا اگر کسی به طور ناشایسته از نان بخورد و از پیاله بنوشد، بدیهی نیست که اگر مردی موی بلند داشته باشد، برایش شرم‌آور یعنی تشخیص ندهد که بدن مسیح همان کلیساست، با شرکت در است؟ **15** و آیا موی بلند موجب افتخار و شادی زن نیست؟ زیرا آن، خود را در نظر خدا محکوم کرده است، چون به مرگ مسیح این مو به‌عنوان پوشش به او داده شده است. **16** اما اگر کسی بی‌حرمتی نموده است. **30** از ایتروست که بسیاری از شما ضعیف و می‌خواهد در این باره بحث و مجادله کند، تنها چیزی که می‌توانم به بیماران و حتی بعضی مردهاند. **31** اما اگر خود را امتحان کنید، او بگویم این است که ما همیشه این را تعلیم داده‌ایم که زن به هنگام دعا یا نبوت، باید سر خود را بپوشاند. تمام کلیساهای نیز در این امر توافق دارند. **17** اما در آنچه الان به شما می‌نویسم نمی‌توانم شما را تحسین کنم. زیرا شنیده‌ام که وقتی برای شرکت در شام خداوند گرد هم می‌آیید، ضرری که به شما وارد می‌آید، بیش از نفع آن است. صبر کنید تا دیگران هم بیایند. **34** اگر کسی خیلی گرسنه است، **18** نخست اینکه می‌شنوم وقتی به‌عنوان کلیسا گرد هم می‌آیید، در در خانه بخورد تا وقتی با دیگران جمع می‌شود، باعث محکومیت و میان شما تفرقه‌ها و جدایی‌ها وجود دارد، و تا حدی این گفته‌ها را باور می‌کنم. **19** تردیدی نیست که باید میان شما اختلافاتی

12

باشد، تا مشخص شود که کدام یک از شما مورد تأیید خدا هستند. **20** وقتی برای خوردن دور هم جمع می‌شوید، آنچه می‌خورید در واقع شام خداوند نیست. **21** زیرا شنیده‌ام که بعضی بدون آنکه منتظر دیگران باشند، با عجله شام خودشان را می‌خورند و آن را با دیگری تقسیم نمی‌کنند. پس به بعضی‌ها خوراک کافی نمی‌رسد و گرسنه می‌مانند، در حالی که دیگران آنقدر خورده و نوشیده‌اند که مست شده‌اند. **22** آیا این راست است؟ مگر نمی‌توانید خوراکتان را در خانه بخورید تا باعث بی‌حرمتی کلیسا نشوید و فقرا را که نمی‌توانند با خود خوراک بیاورند، خجالت‌زده نسازید؟ به شما چه بگویم؟ آیا شما را تحسین کنم؟ هرگز! **23** این است آنچه خود خداوندان عیسی مسیح دربارهٔ این شام فرموده است و من قبلاً آن را به شما تعلیم داده‌ام: خداوند ما عیسی، در شبی که یهودا به او خیانت کرد، نان را به دست گرفت، **24** و پس از شکرگزاری، آن را پاره کرد و به شاگردان خود داد و گفت: «این بدن من است که در راه شما فدا می‌کنم. این را به جا آورید.» **25** همچنین پس از شام، جام را برداشت و گفت: «این جام، نشانهٔ پیمان جدید میان خدا و قومش است، پیمانی که با خون خود آن را مهر می‌کنم. هر بار که از آن می‌نوشید، به یاد من باشید.» **26** به این ترتیب، هر بار که این نان را می‌خورید و از این پیاله می‌نوشید، در واقع این حقیقت را اعلام

می‌نماید، و به دیگری قدرت شفای بیماران را می‌بخشد. **10** به عضوی مستقل و ضروری در این بدن می‌باشد. **28** برخی از اعضای یکی قدرت انجام معجزات می‌دهد، به دیگری عطای نبوت کردن. که خدا در کلیسا، یعنی در بدن مسیح، مقرر فرموده است، اینها به یکی عطای تشخیص میان روحا را می‌بخشد. باز به یکی این هستند: نخست رسولان، یعنی فرستادگان مسیح. دوم انبیا، یعنی عطا را می‌بخشد که بتواند به هنگام دعا به زبانهایی که نیامخته کسانی که با الهام از خدا، پیام می‌آورند. سوم معلمان، یعنی کسانی است، سخن گوید، و به دیگری عطای ترجمه این زبانه را می‌دهد. که کلام خدا را به دیگران تعلیم می‌دهند. سپس آنانی که معجزه **11** اما تمام این عطایا از جانب یک روح، یعنی همان روح‌القدس به عمل می‌آورند. آنانی که دارای عطای شفا هستند. کسانی که است، و اوست که تصمیم می‌گیرد به هر کس چه عطایی ببخشد. عطای کمک به دیگران را دارند. آنانی که عطای رهبری و مدیریت **12** بدن یکی است اما اعضای بسیار دارد. وقتی تمام این اعضا کنار دارند. افرادی که عطای سخن گفتن به انواع مختلف زبانه را دارند، هم قرار می‌گیرند، بدن تشکیل می‌شود. بدن مسیح نیز همین‌طور زبانهایی که قبلاً نیامخته‌اند. **29** آیا در کلیسا همه رسول هستند؟ است. **13** زیرا ما همگی به وسیله یک روح، یعنی روح‌القدس، آیا همه نبی هستند؟ آیا همه معلمند؟ آیا همه قادرند معجزه کنند؟ تعمید یافتیم تا بدنی واحد را تشکیل دهیم - خواه یهودی باشیم و **30** آیا همه عطای شفا دارند؟ آیا همه عطای سخن گفتن به زبانهایی خواه غیریهودی، چه برده باشیم و چه آزاد - و به همه ما از همان نیامخته را دارند؟ یا همه عطای ترجمه این زبانه را دارند؟ **31** حال، روح‌القدس داده شد تا بنوشیم. **14** بله، بدن فقط دارای یک عضو با اشتیاق تمام، در پی عطایای برتر و سودمندتر باشید. و اکنون نیست، بلکه اعضای گوناگون دارد. **15** اگر یا بگوید: «من چون عالی‌ترین طریق را به شما نشان خواهم داد.

13 دست نیستم، جزو بدن نمی‌باشم»، آیا این گفته دلیل می‌شود که پا جزو بدن نباشد؟ **16** یا اگر گوش بگوید: «من چون چشم نیستم، جزو بدن به حساب نمی‌آیم»، چه پیش می‌آید؟ آیا این سخن، گوش را از سایر اعضای بدن جدا می‌کند؟ **17** اگر تمام بدن چشم بود! در آن صورت چگونه می‌توانستید بشنوید؟ یا تمام بدن گوش بود! چگونه می‌توانستید چیزی را بو کنید؟ **18** اما همان‌طور که مشاهده می‌شود، خدا هر عضوی را درست آن گونه که در نظر داشت، در بدن قرار داده است. **19** اگر همه اعضا یکسان و یکی بودند، دیگر بدنی وجود نمی‌داشت! **20** بله، اعضا بسیارند، ولی بدن یکی است. **21** چشم هرگز نمی‌تواند به دست بگوید: «من احتیاجی به تو ندارم.» سر هم نمی‌تواند به پاها بگوید: «من نیازی به شما ندارم.» **22** برعکس، بعضی از اعضا که ضعیف‌ترین و کم‌اهمیت‌ترین اعضا به نظر می‌رسند، در واقع بیش از بقیه ضروری هستند، **23** و اعضای را که به باور ما کمتر قابل احترام هستند، با دقت بیشتری می‌پوشانیم، و اعضای بدن را طوری در کنار هم قرار داده است که به اعضای به ظاهر کم‌اهمیت، احترام و توجه بیشتری شود؛ **25** تا به این ترتیب در میان اعضای بدن هماهنگی ایجاد شود و هر عضو همانقدر که به خود علاقه و توجه دارد، به اعضای دیگر نیز علاقمند باشد. **26** به این ترتیب، اگر عضوی از بدن دچار دردی شود، تمام اعضای بدن با آن همدردی می‌کنند؛ و اگر افتخاری نصیب یک عضو گردد، تمام اعضا با او شادی می‌نمایند. **27** مقصودم از این سخنان این است که شما همگی با هم بدن مسیح هستید، اما هر یک به تنهایی

بود. **11** می‌توانم این مثال را بیاورم که به هنگام کودکی، مانند یک کودک سخن می‌گفتم و مانند یک کودک تفکر و استدلال می‌کردم. باید دعا کند تا خدا به او عطای ترجمه این زبانها را نیز بدهد. اما چون بالغ شدم، فکر رشد کرد و کارهای کودکانه را ترک گفتم. **14** زیرا اگر به زبانی دعا کنم که آن را درک نمی‌کنم، در واقع روح **12** آنچه اکنون می‌بینم و می‌دانم، مبهم و تیره است؛ اما روزی همه چیز را واضح و روشن خواهیم دید، به همان روشنی که خدا اکنون قلب ما را می‌بیند. **13** پس، سه چیز همیشه باقی خواهند ماند: ایمان، امید و محبت، اما از همه اینها بزرگتر، محبت است.

14 پس، محبت را مهمترین هدف زندگی خود بسازید. اما در عین حال، مشتاقانه دعا کنید تا روح‌القدس عطای روحانی را نیز به شما عنایت کند، خصوصاً عطای نبوت را. **2** زیرا کسی که به زبانهای نیامخته سخن می‌گوید، روی سخنش با افراد نیست، بلکه با خداست، چرا که دیگران نمی‌توانند گفته‌هایش را درک کنند. او به واسطه روح‌القدس، رازها را بیان می‌کند. **3** اما کسی که نبوت می‌کند، یعنی پیغامهای خدا را به ایمانداران اعلام می‌دارد، با این کار به آنان کمک می‌نماید تا رشد کنند، تشویق شوند و تسلی یابند. **4** پس، کسی که به زبانها سخن می‌گوید، فقط به رشد خود کمک می‌کند، اما آنکه نبوت می‌نماید، به رشد تمام کلیسا کمک می‌کند. **5** آرزوی من این است که همه شما به زبانها سخن بگویید، اما بیشتر می‌خواهم که نبوت کنید، زیرا نبوت کردن بهتر است از سخن گفتن به زبانها، مگر آنکه کسی بتواند مطلبی را که شما به زبانهای غیر می‌گویید، برای دیگران ترجمه کند تا ایشان نیز از آن بهره‌مند شوند. **6** و حال، برادران و خواهران عزیز، اگر نزد شما پیام و به زبانهای نیامخته سخن گویم، چه نفعی به شما خواهم رساند؟ اما اگر برایتان پیامی بیاورم که خدا برابم مکشوف ساخته، یا شناخت و معرفتی خاص، و یا نبوت یا تعلیمی بیاورم، در این صورت به شما نفع رسانده‌ام. **7** حتی سازهایی مثل نی و چنگ، اگر به طور واضح نواخته نشوند، چگونه می‌توان آهنگ آنها را تشخیص داد؟ به همین ترتیب، اگر ما هم به زبان قابل درک سخن نگوئیم، دیگران چگونه سخنان ما را درک خواهند کرد؟ **8** یا اگر در میدان جنگ، شیپور آماده‌باش را نتوانند، چه کسی خود را برای نبرد آماده خواهد ساخت؟ **9** به همین صورت، اگر با زبان خود، سخنان نامفهوم بگویید، چگونه کسی می‌تواند بداند که چه می‌گویید؟ انگار که گفته‌هایتان در هوا گم می‌شوند! **10** بدون شک در دنیا زبانهای بسیار زیادی وجود دارند. اما هیچ‌یک بی‌معنی نیست. **11** اما اگر من زبان دیگری را نفهمم، او برای من همچون یک بیگانه است و من هم برای او. **12** این در مورد شما نیز صادق است. از آنجا که تا این حد مشتاق عطای روح‌القدس هستید، خواهان عطایایی باشید که برای رشد

تمام کلیسا مفیدند. **13** هر که عطای سخن گفتن به زبانها را دارد، باید دعا کند تا خدا به او عطای ترجمه این زبانها را نیز بدهد. **14** زیرا اگر به زبانی دعا کنم که آن را درک نمی‌کنم، در واقع روح من دعا می‌کند، اما عقلم بی‌بهره می‌ماند. **15** پس چه کنم؟ هم در روح دعا خواهم کرد و هم با عقلم؛ هم با روح سرود خواهم خواند و هم با عقل و درک خود، به گونه‌ای که همه بفهمند. **16** زیرا اگر شما خدا را به زبانی شکر گوید که فقط روح خودتان درک می‌کند، چگونه دیگران بتوانند به دعای شکرگزاری شما آمین بگویند، در حالی که نمی‌فهمند چه می‌گویید؟ **17** شکی نیست که شما بسیار عالی خدا را شکر می‌گویید، اما حاضرین بهره‌ای نمی‌برند. **18** خدا را شکر که بیش از همه شما به زبانها سخن می‌گویم. **19** اما در جلسه کلیسایی ترجیح می‌دهم پنج کلمه به زبانی سخن بگویم که همه بفهمند و استفاده کنند، تا اینکه هزاران کلمه به زبانهای غیر بگویم که کسی درک نمی‌کند. **20** برادران عزیز، در درک این مطالب مانند کودکان نباشید. در درک و فهم امور روحانی، همچون مردان خردمند و دانا باشید، اما در بدی کردن مانند کودکان! **21** در کتب مقدس چنین نوشته شده: «من به زبانهای غریب و با لبهای بیگانگان با این قوم سخن خواهم گفت. با این همه به من گوش نخواهند داد.» **22** پس می‌بینید که سخن گفتن به زبانها، نشانه قدرت خدا برای ایمانداران نیست، بلکه نشانه‌ای است برای بی‌ایمانان. اما نبوت، برای بی‌ایمانان نیست، بلکه برای ایمانداران است. **23** پس اگر فردی بی‌ایمان یا کسی که این عطایا را ندارد، به جمع شما داخل شود و بشنود که شما همه به زبانهای غیر سخن می‌گویید، بی‌تردید تصور خواهد کرد که دیوانه‌اید. **24** اما اگر همه نبوت کنید، و همان موقع یک غیرمسیحی یا شخصی که فاقد این عطایا است وارد شود، گناهایش را احساس کرده، از سوی همه محکوم خواهد شد. **25** آنگاه پرده از افکار پنهان او برداشته شده، به زانو خواهد افتاد و خدا را پرستش کرده، خواهد گفت: «براستی که خدا در میان شماست.» **26** پس، ایمانداران عزیز، مقصود خود را به طور خلاصه بیان می‌کنم. وقتی برای عبادت در کلیسا جمع می‌شوید، یکی از شما سرود بخواند، دیگری کلام خدا را تعلیم دهد، یکی دیگر مکاشفه‌ای را که از خدا دریافت کرده بیان نماید، یک نفر نیز به زبانهای غیر سخن بگوید و دیگری آن را ترجمه کند. اما هر چه انجام می‌شود، باید برای همه ایمانداران مفید باشد و باعث تقویت و رشد روحانی ایشان گردد. **27** اگر کسانی می‌خواهند به زبانهای غیر سخن بگویند، تعدادشان نباید بیش از دو یا سه نفر باشد، آن هم به نوبت. یک نفر نیز باید این زبانها را ترجمه کند. **28** اما اگر کسی نباشد که ترجمه کند، ایشان باید در سکوت با خود و با خدا

به زبانهای غیر سخن گویند، نه در حضور همه و با صدای بلند. رسولان کوچکتر هستم، چون بعد از آن بدیهایی که به کلیسای خدا 29 اگر کسانی هستند که نبوتی از جانب خدا دارند، بهتر است دو روا داشتیم، حتی لیاقت ندارم نام خود را رسول بگذارم. 10 اما اکنون یا سه نفر از ایشان به نوبت پیغام خدا را اعلام نمایند و دیگران آن را هر چه هستم، به خاطر فیض خداست، و این فیض و لطف او در بسنجند. 30 در ضمن اگر پیغام یا مطلبی از جانب خدا بر شخص حق من بی نتیجه هم نبوده است، زیرا من از سایر رسولان نیز بیشتر دیگری آشکار شود، آن کسی که مشغول سخن گفتن است، باید زحمت کشیده‌ام، البته نه من، بلکه فیض خدا که با من بود. 11 به ساکت شود. 31 به این ترتیب، تمام کسانی که پیغامی از سوی هر حال، فرقی نمی‌کند که من بیشتر زحمت کشیده‌ام یا ایشان. مهم خداوند دریافت کرده‌اند، خواهند توانست یکی پس از دیگری پیغام این است که ما انجیل را به شما اعلام کردیم و شما نیز به آن ایمان خدا را اعلام کنید تا همه تعلیم بگیرند و تشویق و تقویت شوند. آوردید. 12 اما اگر پیغامی که ما اعلام کردیم، این بود که مسیح از 32 روح انبیا مطلع انبیاست. 33 خدا هرج و مرج را دوست ندارد، مردگان برخاسته است و شما نیز به آن ایمان آوردید، پس چگونه بلکه هماهنگی و نظم و ترتیب را. همان گونه که در تمام کلیساها است که بعضی از شما اکنون می‌گویید که مرده‌ها هرگز زنده نخواهند مشاهده می‌شود، 34 زنان در جلسات باید ساکت باشند. آنها نباید شد؛ 13 چون اگر مرده‌ها در روز قیامت زنده نخواهند شد، بنابراین سخن بگویند بلکه گوش کنند و اطاعت نمایند، چنانکه کتاب تورات مسیح هم زنده نشده است؛ 14 و اگر مسیح زنده نشده است، پس می‌فرماید. 35 اگر سؤالی نیز دارند، در خانه از شوهران خود بپرسند، تمام پیغامها و موعظه‌های ما باطل است و ایمان و اعتماد شما نیز به چون صحیح نیست که زنان در جلسات کلیسا گفتگو و اظهار نظر خدا، بی‌اساس و بیهوده می‌باشد. 15 در این صورت، ما رسولان نیز کنند. 36 آیا کلام خدا از شما سرچشمه گرفته است، یا شاید فکر همه دروغگو هستیم، زیرا گفته‌ایم که خدا مسیح را زنده کرده و از قبر می‌کنید که فقط شما اراده خدا را می‌شناسید و پس؟ در این صورت بیرون آورده است؛ اگر قیامت مردگان وجود نداشته باشد، این گفته ما سخت در اشتباه هستید! 37 اگر ادعا می‌کنید که عطای نبوت و یا نیز دروغ است. 16 اگر قیامت مردگان وجود ندارد، مسیح نیز زنده سایر عطایای روح القدس را دارید، پس باید اولین کسانی باشید که نشده است. 17 و اگر مسیح زنده نشده، ایمان شما نیز بی‌فایده دریابید آنچه می‌گویم، احکام خود خداوند است. 38 اما اگر کسی است، و هنوز زیر سلطه گناهانان هستید. 18 در این صورت، تمام باز مخالف است، بگذار در نادانی خود باقی بماند. 39 پس ای ایماندارانی که تا به حال مرده‌اند، هلاک شده‌اند. 19 اگر امید برادران و خواهران عزیز، با اشتیاق بسیار خواهان عطای نبوت باشید و ما به مسیح فقط برای زندگی در این دنیا باشد، از تمام مردم دنیا در ضمن کسی را از سخن گفتن به زبانها منع نکنید. 40 هر کاری بدبخت‌تریم. 20 اما واقعیت این است که مسیح پس از مرگ، زنده به جای خود نیکوست و باید با نظم و ترتیب انجام شود.

15

حال، ای برادران و خواهران، بگذارید بار دیگر آن انجیل را به یاد شما آورم، همان خبر خوشی را که قبلاً به شما اعلام کردم و شما هم آن را پذیرفتید و هنوز نیز بر آن استوارید. 2 همین خبر خوش است که اگر به آن ایمان داشته باشید، باعث نجاتان می‌گردد، مگر آنکه ایمانان واقعی نباشد. 3 من آنچه را که مهمترین مطلب بود و به خودم نیز رسیده بود، به شما انتقال دادم، یعنی این حقایق را که مسیح طبق نوشته‌های کتب مقدس، جان خود را در راه آموزش گناهان ما فدا کرد و مرد، 4 در قبر گذاشته شد و مطابق همین کتب روز سوم زنده گردید و از قبر بیرون آمد. 5 سپس، پطرس و بعد، بقیه آن دوازده رسول او را دیدند. 6 سپس او خود را به بیش از پانصد نفر از برادران ما ظاهر کرد، که بسیاری از ایشان هنوز زنده‌اند و بعضی نیز فوت شده‌اند. 7 بعد از آن، یعقوب و همه رسولان او را دیدند. 8 آخر از همه، من نیز او را دیدم. در واقع، من همچون طفلی بودم که پیش از وقت به دنیا آمده باشد، 9 زیرا من از تمام

بیشتر نزد شما بمانم، شاید تمام زمستان را. آنگاه با کمک شما به سفر ادامه خواهم داد. 7 زیرا این بار نمی‌خواهم فقط بر سر راه، شما را ملاقات کنم، بلکه به خواست خداوند در نظر دارم مدتی نزد شما بمانم. 8 اما تا عید پنتیکاست در اینجا یعنی در «افسس» خواهم ماند، 9 زیرا برای اعلام و تعلیم پیغام انجیل فرصت خوبی وجود دارد، گرچه تعداد مخالفان نیز کم نیست. 10 هرگاه «تیموتائوس» نزد شما آید، از او به گرمی پذیرایی کنید، زیرا او نیز مانند من مشغول خدمت به خداوند است. 11 اجازه ندهید کسی به او به دیده تحقیر بنگرد، بلکه او را به سلامتی روانه سازید تا با دلگرمی نزد من بازگردد، زیرا چشم به راه او و سایر برادران هستم. 12 از اپلس خواهش کردم که همراه ایشان به ملاقات شما بیاید، اما به نظر او، خواست خدا نیست که اکنون بیاید. اما هرگاه فرصت کند، خواهد آمد. 13 هوشیار باشید؛ در ایمان استوار بمانید؛ شجاع و قوی باشید. 14 کارهای شما، همه با محبت باشد. 15 استیفائوس و خانواده او را قطعاً به یاد دارید. ایشان اولین کسانی بودند که در یونان مسیحی شدند، و زندگی خود را صرف کمک و خدمت به مسیحیان کرده‌اند. خواهش می‌کنم 16 راهنمایی‌های ایشان را بجا بیاورید، و به آنان و تمام کسانی که با چنین صمیمیتی در کنار شما زحمت می‌کشند، تا آنجا که می‌توانید کمک نمایید. 17 بسیار شادم که استیفانس، فروتوتائوس و اخائیکوس برای دیدن من به اینجا آمده‌اند. ایشان جای خالی شما را پر می‌کنند و به جای شما به من کمک می‌نمایند. 18 آنان سبب شادی و دلگرمی من شدند و یقین دارم که نسبت به شما هم همین‌طور بوده‌اند. امیدوارم قدر زحمات چنین اشخاص را بدانید. 19 کلیساهای ایالت آسیا سلامهای گرم می‌فرستند. آکیلا و همسرش پریسکیلا و همچنین سایر کسانی که در خانه ایشان برای عبادت جمع می‌شوند، به شما سلام می‌رسانند. 20 اینجا، تمام دوستان از من خواسته‌اند که درودهایشان را به شما برسانم. با بوسه‌ای مقدس به یکدیگر سلام بگویید. 21 من، پولس، این درودها را به خط خودم می‌نویسم. 22 اگر کسی خداوند را دوست ندارد، لعنت بر او باد! ای خداوند مسیح، بیا! 23 فیض خداوند ما عیسی با شما باشد. 24 همه شما که از آن عیسی مسیح هستید، محبت‌های قلبی مرا بپذیرید. آمین.

سفرم به مقدونیه و بار دوم، به هنگام بازگشت از آنجا. آنگاه شما مرا در سفرم به یهودیه یاری خواهید داد. 17 حال ممکن است پرسید این نامه از طرف پولس است که به خواست خدا انتخاب شده که چرا تصمیم خود را عوض کردم. آیا دودل بودم یا همانند بسیاری تا رسول عیسی مسیح باشد و نیز از طرف برادر ما تیموتائوس. این از مردم این دنیا شده‌ام که وقتی می‌گویند «بله»، منظورشان «نه» نامه را به کلیسای خدا در قُرْنُس و نیز به همهٔ مسیحیان سراسر ایالت است؟ 18 نه، اینچنین نیست. آن خدایی که سخنانش راست و قابل اِخائیه می‌نویسم. 2 از پدرمان خدا، و خداوندان عیسی مسیح، اعتماد می‌باشد، شاهد است که سخنان ما نیز قابل اعتماد می‌باشد و خواستار فیض و آرامش برای شما هستیم. 3 سپاس بر خدا، پدر وقتی می‌گوییم «بله»، منظورمان همان «بله» است. 19 زیرا پسر خداوند ما عیسی مسیح، که پدر رحمتها و خدای همهٔ تسلیات خدا، عیسی مسیح، کسی نیست که وقتی می‌گوید «بلی»، منظورش است. 4 او ما را تسلی می‌دهد تا ما نیز همین تسلی را به کسانی «نه» باشد، بلکه همواره هر چه گوید، همان را انجام می‌دهد؛ و دهیم که در زحمتند و به همدردی و تشویق ما نیاز دارند. 5 یقین پیغام و موعظهٔ ما یعنی من و سیلاس و تیموتائوس، دربارهٔ یک چنین بدانید که هر قدر برای مسیح بیشتر زحمت ببینیم، از او تسلی و کسی بود. 20 اوست که تمام وعده‌های خدا را، هر چند که بسیار دلگرمی بیشتری خواهیم یافت. 6 حتی وقتی زیر بار سختی‌ها کمر باشند، به انجام می‌رساند، و ما نیز همه جا اعلام کرده‌ایم که او خم می‌کنیم، این نیز برای تسلی و نجات شما است. زیرا هنگامی چقدر نسبت به وعده‌هایش امین و وفادار است، تا او جلال یابد. که ما خودمان نیز تسلی می‌یابیم و دلگرم می‌شویم، قطعاً شما را نیز 21 چنین خدایی است که ما را با شما در مسیح استوار نموده و ما را دلگرم خواهیم ساخت. آنگاه می‌توانید با شکیبایی، متحمل همان مسح کرده تا پیام انجیل او را به همگان برسانیم، 22 و مهر مالکیت رنجهایی شوید که ما متحمل هستیم. 7 و یقین داریم که وقتی در خود را بر ما زده، و روح‌القدس را به عنوان بیعانهٔ برکات آینده در رنجهای ما شریک می‌شوید، در تسلی و دلگرمی‌ای که خدا به دلهای ما نهاده است. 23 خدا را شاهد می‌گیرم که اگر نزد شما ما می‌بخشد نیز شریک خواهید شد. 8 ایمانداران عزیز، بی‌شک شنیده‌اید که در ایالت آسیا چه سختی کشیدیم. فشار مشکلات به سخت خود، برنجام. 24 در ضمن، منظور این نیست که بر شما حدی بود که امید نداشتیم زنده بمانیم، 9 و احساس می‌کردیم که سروری کنیم و بگوییم که چگونه ایماننان را به اجرا درآورید. هدف ما محکوم به مرگ هستیم، چون برای نجات خود، کاری از دستمان این است که با یکدیگر همکاری کنیم تا سرشار از شادی شوید، زیرا برنمی‌آید. اما این زحمت درس خوبی به ما داد تا دیگر به خودمان به دلیل ایمان خودتان است که استوار ایستاده‌اید.

متکی نباشیم، بلکه به خدایی توکل کنیم که می‌تواند حتی مرده‌ها را زنده کند. پس همه چیز را به دست خدا سپردیم. 10 او نیز ما را یاری داد و از مرگی وحشتناک رهانید؛ و امید داریم که بعد از این نیز باز ما را رهایی بخشد. 11 و اما شما نیز باید با دعاهایتان ما را یاری کنید. وقتی ببینید که خدا به دعاهایی که در حق ما و برای سلامت ما می‌کنید، این گونه پرشکوه جواب می‌دهد، آنگاه خدا را بیشتر سپاس خواهید گفت. 12 آنچه باعث افتخار ماست، این است که می‌توانیم با نهایت صداقت بگوییم که در رفتارمان با مردم و مخصوصاً با شما، همیشه صادق و بی‌ریا بوده‌ایم، و چشم امیدمان فقط به یاری خداوند بوده است، نه به توانایی‌های خودمان. 13 نامه‌هایی که به شما نوشتیم، همه روشن و واضح بوده‌اند و هرگز مطلبی سر بسته نگفته‌ایم. و من امید دارم 14 همان‌طور که تا حدی ما را شناخته‌اید، روزی ما را به طور کامل بشناسید و به ما افتخار کنید. آنگاه ما نیز در روز بازگشت خداوندان عیسی، به شما افتخار خواهیم کرد. 15 با چنین اطمینانی به درک و فهم روحانی شما بود که تصمیم گرفتیم با دوبار ملاقات شما، دوبار برکت به شما برسانیم؛ 16 بار اول، در راه

بخشید و تسلی دهید، و گرنه ممکن است فشار یأس و اندوه، او را داریم. 5 در غیر این صورت قادر نخواهیم بود با تکیه به نیروی خود، از پای درآورد. 8 پس خواهش می‌کنم به او نشان دهید که دوستش کار ارزشمندی برای خدا انجام دهیم، چون قابلیت‌ها و موفقیت‌های ما از دارید. 9 من آن نامه را نوشتم تا شما را امتحان کنم و ببینم که تا چه خداست. 6 اوست که ما را صلاحیت بخشیده تا خدمتگزاران عهد حد از من اطاعت می‌کنید. 10 وقتی شما کسی را بخشید، من و پیمان‌نویس او باشیم. این عهد مبتنی بر احکام و مقرراتی نوشته شده نیز او را می‌بخشیم. و اگر من کسی را ببخشم، با اجازه مسیح و نیست، بلکه عهدی است مبتنی بر کار روح‌القدس. آن عهد و پیمان به خاطر شما می‌بخشم، البته اگر فکر می‌کنید که بخشیدن من کهن نوشته‌ای بیش نیست و به مرگ منتهی می‌گردد؛ اما در این عهد واقعاً لازم است. 11 دلیل دیگری که سبب می‌شود این شخص را و پیمان جدید، روح‌القدس حیات می‌بخشد. 7 با این حال، آن ببخشم، این است که نباید بگذاریم شیطان از این فرصت بهره‌برداری روش و پیمان قدیم که منجر به مرگ و مجازات ابدی می‌شد، با کند، چون ما از حیل‌های او آگاهیم. 12 از این سخن بگذریم. چنان شکوه و جلالی شروع شد که بنی‌اسرائیل تاب و توان نداشتند به من در ضمن سفر، به شهر تروآس رسیدم و خداوند فرصت‌های بسیار صورت نورانی موسی نگاه کنند؛ زیرا وقتی موسی احکام الهی را که بر خوبی فراهم آورد تا پیام انجیل مسیح را به مردم اعلام کنم. 13 اما روی لوح‌های سنگی حک شده بود، از حضور خدا برای مردم آورد، برادرمان تیتوس را آنجا پیدا نکردم و برای او بسیار نگران شدم. پس، صورت او در اثر جلال خدا می‌درخشید. اما این درخشش به تدریج با اهالی آنجا خداحافظی کردم و به ایالت مقدونیه رفتم، تا شاید محو می‌شد. 8 پس اکنون که روح خدا به انسان زندگی حقیقی تیتوس را در آنجا پیدا کنم. 14 اما خدا را شکر که همواره ما را در می‌بخشد، آیا نباید انتظار جلال بیشتری را داشته باشیم؟ 9 اگر پیروزی مسیح سهم می‌سازد، و هر جا می‌رویم، ما را به کار می‌برد روشی که باعث محکومیت و هلاکت می‌شد، با چنان جلال و تا مسیح را به مردم معرفی کنیم، و پیام انجیل را همچون عطری شکوهی همراه بود، پس چقدر بیشتر طریقی که سبب نجات انسان خوشبو در همه جا برفشانیم. 15 و از آنجا که مسیح در زندگی ما می‌گردد، باید جلال و شکوه بیشتری داشته باشد! 10 در واقع آن حضور دارد، ما برای خدا عطری خوشبو هستیم، عطری که بوی آن جلال دوران گذشته که در صورت موسی می‌درخشید، قابل مقایسه با به مشام همه می‌رسد، چه گناهکاران و چه نجات‌یافتگان. 16 برای جلال برتر این پیمان جدید، نمی‌باشد. 11 پس اگر آن روش قدیم آنانی که در راه گناه گام برمی‌دارند و به سوی هلاکت می‌روند، ما که موقتی بود و به تدریج محو و نابود می‌شد، پر از جلال و شکوه بوی هراس‌انگیز محکومیت و می‌دهیم، اما برای آنانی که در راه آسمانی بود، چقدر بیشتر این راه جدید خدا برای نجات ما، که نجات گام برمی‌دارند، عطری هستیم که به همه چیز طراوت و حیات همیشگی و جاودانی است، باشکوه می‌باشد. 12 پس چون این تازه می‌بخشد. اما چه کسی قابلیت و توانایی آن را دارد که به این طریق جدید چنین امید و اطمینانی به ما می‌بخشد، از شهادت تمام صورت، انجیل را موعظه کند؟ 17 ما مانند بسیاری نیستیم که با برخورداری هستیم. 13 و نه همچون موسی، که نقابی به صورت خود کلام خدا تجارت می‌کنند و تنها هدفشان این است که از این راه زد تا قوم اسرائیل محو شدن جلال را از صورتش نبینند. 14 اما نه درآمد خوبی داشته باشند، بلکه از سوی خدا فرستاده شده‌ایم، تا با فقط صورت موسی پوشیده بود، بلکه درک و فهم قوم او نیز زیر نقاب قدرت مسیح و با قلبی پاک و زیر نظر خود خدا سخن گوئیم.

3 آیا باز شروع به خودستایی کرده‌ایم؟ آیا ما نیز مانند معلمان دروغین احتیاج به ارائه توصیه‌نامه‌ها به شما یا گرفتن توصیه‌نامه‌ها از شما داریم؟ 2 تنها توصیه‌نامه‌ای که به آن نیاز داریم، خود شما هستید! زندگی شما نامه‌ای است که بر دل ما نوشته شده و هر کسی می‌تواند آن را بخواند و تشخیص دهد که چه خدمت نیکویی در میان شما انجام داده‌ام. 3 همه می‌توانند ببینند که شما نامه مسیح هستید، نامه‌ای که ما نوشته‌ایم، نه با قلم و جوهر، بلکه به وسیله روح خدای زنده؛ و نه روی لوح‌های سنگی، بلکه بر دل‌های انسانها. 4 اما اگر جرأت می‌کنیم که چنین ادعاهایی درباره خودمان بکنیم، علّتش این است که به وسیله مسیح به خدا اعتماد کامل

که در اثر تلاش و خدمات ما به مسیح ایمان می‌آورند، بیشتر گردد، عدۀ بیشتری نیز خدا را به خاطر لطف و مهربانی‌اش سپاس خواهند گفت و خداوند نیز بیشتر جلال خواهد یافت. 16 از اینروست که ما هرگز از خدمت به خدا دل‌سرد نمی‌شویم. با اینکه نیروی جسمی ما به تدریج از بین می‌رود، اما نیروی باطنی ما روزبه‌روز در خداوند فرونی می‌یابد. 17 زیرا رنجهای سبک و زودگذر ما جلالی ابدی برایمان پدید می‌آورند، جلالی که با آن رنجها قابل مقایسه نیست. **aiōnios g166** 18 پس ما به چیزهایی چشم می‌دوزیم که نادیدنی هستند، نه به چیزهای دیدنی، زیرا آنچه دیدنی است، زودگذر است، حال آنکه امور نادیدنی جاودانی هستند. **aiōnios g166**

5 زیرا می‌دانیم وقتی این خیمۀ زمینی که اکنون در آن زندگی می‌کنیم فرو ریزد، یعنی وقتی بمیریم و این بدنهای خاکی را ترک گوئیم، در آسمان خانه‌ها یعنی بدنهایی جاودانی خواهیم داشت که به دست خدا برای ما ساخته شده است، نه به دست انسان. **aiōnios g166** 2 حال که در این بدن زندگی می‌کنیم، چقدر خسته و فرسوده می‌شویم. به همین دلیل مشتاقانه روزی را انتظار می‌کشیم که بدن آسمانی‌مان را همچون لباسی نو در بپوشیم. 3 آنگاه به یقین روح‌هایی بدون بدن نخواهیم بود. 4 ما در این بدن خاکی، تحت فشار هستیم و آه و ناله می‌کنیم؛ اما در ضمن نمی‌خواهیم بمیریم و از این بدن خلاص شویم، بلکه می‌خواهیم به همین صورت که هستیم، بدن آسمانی خود را بپوشیم تا این بدنهای فانی در آن زندگی جاوید غرق شود. 5 این است آنچه که خدا برای ما تدارک دیده است؛ و برای آنکه یقین بدانیم که همه این برکات را نصیب ما خواهد ساخت، روح‌القدس را به عنوان بیعانه به ما داده است. 6 از این رو، همواره دلگرمیم، و می‌دانیم تا زمانی که در این بدن خاکی سکونت داریم، در خانه ابدی با خداوند زندگی نمی‌کنیم. 7 ما این امور را نه با دیدن بلکه با ایمان باور می‌کنیم. 8 بنابراین، از مرگ ترسی نداریم، بلکه از آن استقبال می‌کنیم، چون می‌دانیم که پس از مرگ نزد خداوند رفته، در خانه آسمانی‌مان به سر خواهیم برد. 9 اما چه در این دنیا، در این بدن باشیم، و چه در آسمان با مسیح، هدفمان این است که همواره در هر چه می‌کنیم، خشنودی او را جلب نماییم. 10 زیرا همه ما در مقابل تخت داوری مسیح خواهیم ایستاد و هر یک از ما نتیجه اعمالی را که در زمان سکونت در بدن خود انجام داده است، خواهد دید، چه نیک، چه بد. 11 بنابراین، چون چنین ترس و احترامی نسبت به خداوند در دل ما هست، می‌کوشیم تا مردم را به سوی نجات هدایت کنیم. خدا از دل ما باخبر است و می‌داند که آنچه می‌گوئیم، عین حقیقت است. امیدوارم شما هم به

بنابراین، از آنجا که به واسطۀ رحمت خداست که از این خدمت برخورداریم، دل‌سرد نمی‌شویم. 2 ما سعی نداریم با حيله و نیرنگ مردم را به سوی مسیح هدایت کنیم. ما نمی‌خواهیم کسی را فریب دهیم. هیچگاه سعی نمی‌کنیم کسی را وادار نماییم تا به تعالیمی که برخلاف کتاب مقدس است، ایمان آورد. ما هرگز به چنین روشهای شرم‌آوری متوسل نمی‌شویم، بلکه خدا شاهد است که جز حقیقت و راستی، چیز دیگری را اعلام نمی‌نماییم، و می‌کوشیم تا از این راه تأثیر نیکویی بر مردم بگذاریم. 3 اما اگر پیام نجاتی که اعلام می‌کنیم، مبهم است و درک آن دشوار می‌باشد، فقط برای آنانی چنین است که به سوی هلاکت می‌روند. 4 شیطان که حاکم این دنیای پر از گناه است، چشمان این اشخاص بی‌ایمان را بسته است تا نتوانند نور پرجلال انجیل را ببینند و معنی پیام ما را درباره جلال مسیح که چهره قابل رویت خدای نادیده است، درک کنند. **aiōn g165** 5 پیغام و وعظ ما نیز هیچگاه در تعریف از خودمان نبوده است، بلکه در موعظه‌ایمان فقط به عیسی مسیح اشاره کرده‌ایم و او را به عنوان خداوند معرفی نموده‌ایم. تنها چیزی که درباره خودمان می‌گوئیم این است که ما به خاطر فداکاری که مسیح بر روی صلیب کرد، خدمتگزاران شما هستیم. 6 زیرا همان خدایی که فرمود: «نور از میان تاریکی بدرخشد»، نور خود را در دل‌های ما نیز تابانید، تا درک کنیم که این نور پرجلال اوست که از چهره عیسی مسیح می‌درخشد. 7 اما این گنج گرانبها را در ظرفهای خاکی داریم، یعنی در بدن انسانی و ضعیف خود، تا همه بدانند که این قدرت فوق‌العاده و بزرگ‌تر از سوی خداست، نه از خودمان. 8 زحمات از هر سو بر ما فشار می‌آورند، اما له نشده‌ایم. حیران و سردرگم می‌شویم، اما امید خود را از دست نمی‌دهیم. 9 مردم ما را آزار می‌دهند، اما خدا ما را هرگز تنها نمی‌گذارد. زمین می‌خوریم، اما به یاری خدا باز برمی‌خیزیم و به پیش می‌رویم. 10 از طریق رنج و سختی، بدن ما همواره در مرگ عیسی شریک می‌گردد، تا حیات عیسی نیز در بدن ما دیده شود. 11 بله، گرچه زنده‌ایم، اما به خاطر خدمت به عیسی، پیوسته با مرگ مواجه هستیم، تا حیات عیسی نیز در بدنهای فانی ما آشکار گردد. 12 ما به خاطر اعلام پیام انجیل با مرگ روبرو می‌شویم، اما همین پیام، باعث شده است که شما زندگی جاوید بیابید. 13 در کتب مقدس نوشته شده: «به خدا ایمان آورد، پس سخن گفتم.» ما نیز چون از همان نوع ایمان برخورداریم، به اعلام پیام انجیل ادامه می‌دهیم. 14 می‌دانیم همان خدا که خداوند ما عیسی را پس از مرگ زنده کرد، ما را نیز مانند عیسی مسیح، زنده خواهد کرد تا به همراه شما به حضور او بپردازیم. 15 پس تمام زحماتی که متحمل می‌شویم، همه به نفع شماست. و هر چه تعداد کسانی

این موضوع پی برده باشید. **12** فکر نکنید که بار دیگر شروع به کاری ثابت کنیم که خدمتگزاران واقعی خدا هستیم. هر نوع رنج و خودستایی کرده‌ایم! نه، بلکه می‌خواهیم دلیلی داشته باشید تا بتوانید سختی و زحمت را تحمل کرده‌ایم؛ **5** شلاق خورده‌ایم؛ به زندان به ما افتخار کنید و جواب آن دسته از معلمین دروغین را بدهید که افتاده‌ایم؛ با تهاجم مردم خشمگین مواجه شده‌ایم؛ بیش از توان خود به ظاهر فخر می‌کنند، نه به آنچه در قلب است. **13** آیا گمان کار کرده‌ایم؛ بی‌خواهی و گرسنگی کشیده‌ایم. **6** با زندگی پاک می‌کنید که عقل خود را از دست داده‌ایم که درباره‌ی خود اینچنین خود، با بینش روحانی، با صبر، با مهربانی، با حضور روح‌القدس در سخن می‌گوییم؟ حتی اگر چنین باشد، برای آنست که خدا جلال ما، و با محبت بی‌ریای خود به همه ثابت کرده‌ایم که ادعاهایمان یابد! و اگر در سلامت عقل به سر می‌بریم، به نفع شمامست. **14** هر بجاست. **7** همواره حقیقت را گفته‌ایم؛ خدا در هر امری ما را یاری آنچه می‌کنیم، نه برای نفع خودمان، بلکه برای این است که عشق کرده است؛ با سلاحهای روحانی در دست راست برای حمله و در مسیح سراسر وجود و هستی‌مان را تسخیر کرده است. و چون ایمان دست چپ برای دفاع، جنگیده‌ایم. **8** چه به ما احترام نمایند و چه داریم که مسیح جان خود را در راه همه ما فدا کرد، به این نیز ایمان بی‌احترامی، چه از ما تعریف کنند و چه انتقاد، همواره نسبت به داریم که ما هم نسبت به زندگی گناه‌آلود گذشته خود، مرده‌ایم. خداوند وفادار می‌مانیم. مردم ما را دروغگو می‌پندارند، حال آنکه جز **15** مسیح برای همه مرد تمام کسانی که زنده‌اند یعنی کسانی که حقیقت سخنی نمی‌گوییم. **9** گاهی همچون افراد بی‌ارزش و گمنام از او زندگی جاوید یافته‌اند، دیگر برای خود و ارضای خواسته‌های به نظر می‌آییم، اما بسیاری ما را می‌شناسند. همواره خطر مرگ ما را خود زندگی نکنند، بلکه برای خشنودی همان کسی زندگی کنند که تهدید می‌کند، اما هنوز زنده‌ایم و خدا را خدمت می‌کنیم. مجروح در راه ایشان مرد و دوباره زنده شد. **16** بنابراین، از این پس برادران شده‌ایم اما از پای در نیامده‌ایم. **10** دل‌شکسته‌ایم، اما در عین مسیحی خود را برحسب ظاهر و مطابق با طرز فکر مردم دنیا، قضاوت حال از شادی خداوند لبریزیم. فقیریم، ولی بسیاری را با گنجهای نمی‌کنیم. زمانی من نیز درباره‌ی مسیح چنین قضاوت می‌کردم و بر این روحانی، ثروتمند می‌سازیم. صاحب چیزی نیستیم، اما همه چیز باور بودم که او یک انسان عادی است. اما اکنون دیگر چنین طرز داریم. **11** ای دوستان عزیزم که در قرنتس هستید، با شما صادقانه فکری ندارم. **17** کسی که از آن مسیح می‌گردد، تبدیل به شخص جدیدی می‌شود. او دیگر آن انسان قبلی نیست؛ بلکه زندگی کاملاً بین ما سردی هست، به علت بی‌محبتی ما نیست، بلکه در اثر کمی تازه‌ای را آغاز کرده است. **18** تمام این نیکویی‌ها از سوی خدایی محبت شمامست. **13** با شما همچون فرزندان خود سخن می‌گویم. است که به خاطر فداکاری عیسی مسیح، ما را با خود آشتی داده است، و این مسئولیت را به ما سپرده تا پیام این آشتی را به دیگران نیز برسانیم. **19** پیام ما این است که خدا در مسیح بود و مردم را به بین پاکی و گناه پیوندی باشد؟ آیا نور و تاریکی با یکدیگر ارتباطی آشتی با خود فرا می‌خواند تا گناهانشان را ببخشاید و آثار آن را پاک نمایند. **20** ما سفیران مسیح هستیم. خدا به‌وسیله‌ی ما با شما سخن می‌گوید. وقتی ما چیزی را از شما درخواست می‌کنیم، مانند این را با بختخانه یکی دانست؟ زیرا شما معبدی زنده هستید و خدا در است که مسیح آن را از شما می‌خواهد. بنابراین، از جانب او از شما می‌خواهیم که لطف و محبت خدا را رد نکنید و با او آشتی نمایید. خواهام شد و در میانشان اقامت خواهیم گزید، و من خدای آنان **21** زیرا خدا مسیح را که هرگز گناه نکرد، در راه ما گناه ساخت، تا ما بتوانیم به‌واسطه‌ی مسیح در پیشگاه خدا مقبول واقع شویم.

6 از این رو، به عنوان همکاران خدا، از شما خواهش می‌کنیم که از فیض خدا غافل نشوید. **2** زیرا خدا می‌فرماید: «فریاد تو را در وقت مناسب شنیدم. در روز نجات، به یاری‌ات شتافتم.» الان، همان «وقت مناسب» است. امروز همان «روز نجات» است. **3** ما به گونه‌ای زندگی و رفتار می‌کنیم که باعث لغزش کسی نگردیم، تا خدمت ما بی‌اعتبار نشود. **4** در واقع سعی ما بر این است که در هر آلوده می‌کند پاک کنیم، و با خداترسی به سوی قدوسیت کامل پیش

7 دوستان عزیز، حال که خدا چنین وعده‌هایی به ما ارزانی داشته است، بیایید ما نیز خود را از تمام گناهانی که جسم و روحمان را خدمت ما بی‌اعتبار نشود. **4** در واقع سعی ما بر این است که در هر آلوده می‌کند پاک کنیم، و با خداترسی به سوی قدوسیت کامل پیش

برویم. **2** خواهش می‌کنم بار دیگر دل خود را برای ما بگشایید. زیرا به هیچ‌یک از شما بدی نکرده‌ایم؛ هیچ‌کس را گمراه نساخته‌ایم؛ کسی را فریب نداده‌ایم و از کسی سوءاستفاده نکرده‌ایم. **3** قصد من سزنش یا محکوم کردن شما نیست. نه! چون همان‌طور که قبلاً هم گفته‌ام، محبت ما نسبت به شما به قدری است که هیچ چیز در زندگی، حتی مرگ نیز، نمی‌تواند ما را از هم جدا کند. **4** به شما اطمینان کامل دارم و به وجودتان افتخار می‌کنم. علیرغم

تمام رنج‌ها و سختی‌هایم، شما باعث تشویق من شده‌اید و مرا شاد ساخته‌اید. **5** زمانی نیز که به ایالت مقدونیه رسیدیم، لحظه‌ای آرامش نداشتیم بلکه از هر سو دچار زحمت شدیم؛ در بیرون، با دیگران در کشمکش بودیم و در درون نیز ترس و دلهره داشتیم. **6** اما خدا که تسلی‌دهنده افسردگان است، با آمدن تیتوس ما را آرامش و قوت قلب بخشید. **7** نه فقط دیدن تیتوس باعث تسلی و شادی ما شد، بلکه قوت قلبی نیز که او از شما یافته بود ما را شاد کرد. زیرا او بازگو کرد که شما با چه اشتیاقی چشم به راه من بوده‌اید، و گفت که از آن واقعه چقدر غمگین شده‌اید، و اینکه تا چه اندازه ما را دوست دارید و نسبت به ما وفادارید. با شنیدن این خبرها، شادی من چند برابر شد. **8** پس دیگر از فرستادن آن نامه پشیمان نیستم. البته تا مدتی از این کار ناراحت بودم، چون می‌دانستم که آن نامه، هر چند برای مدتی کوتاه، شما را بسیار غمگین ساخته است. **9** اما اکنون خوشحالم که آن را فرستادم، نه برای اینکه شما را ناراحت کرد، بلکه به این دلیل که اندوه ناشی از آن، شما را به سوی خدا بازگردانید. این غم طبق خواست خدا بود؛ بنابراین، ضرری از جانب ما به شما نرسید. **10** اما آن نوع غم که مد نظر خدا است، توبه را پدید می‌آورد و منجر به نجات می‌گردد و پشیمانی بدان راه ندارد. اما غم و اندوه برای امور دنیوی، منتهی به مرگ روحانی می‌گردد. **11** ببینید این غمی که برای خدا بود، چه نتایجی در شما پدید آورد: چه جدیتی، چه اشتیاقی برای مُبرّا ساختن خود، چه انزجاری، چه احساس خطری، چه دلنگری، چه غیبتی، و چه آمادگی‌ای برای تنبیه آن خطاکار. در هر موردی، ثابت کردید که در خصوص آن موضوع بی‌تقصیر بودید. **12** وقتی آن نامه را نوشتم، قصدم این نبود که درباره خطایی که آن شخص نسبت به دیگری مرتکب شده بود، نظرم را بیان کرده باشم بلکه می‌خواستم در حضور خدا بر خودتان آشکار شود که چقدر نسبت به ما علاقه و ارادت دارید. **13** اما علاوه بر تسلی و قوت قلبی که از محبتان یافتیم، از شادی تیتوس نیز بسیار دلگرم شدیم. او شاد شده بود از اینکه او را به گرمی پذیرفتید و خاطرش از جانب شما آسوده شد. **14** پیش از آنکه نزد شما بیاید، تعریف شما را نزد او کرده بودم و به او گفته بودم که چقدر به شما

8 حال ای ایمانداران، می‌خواهم شما را آگاه سازم که فیض و لطفی که خدا به کلیساهای مقدونیه عطا فرموده، چه ثمرات خوبی به بار آورده است. **2** ایمانداران مقدونیه با اینکه در بوته آزمایش، دچار زحمات شدیدی شده‌اند، اما همواره شاداند؛ و با اینکه در نهایت تنگدستی به سر می‌برند، اما بسیار سخاوتمند و گشاده دست هستند. **3** زیرا خود شاهد هستم که ایشان نه تنها تا حد توان خود، بلکه بیشتر از آن نیز کمک کردند. آنان با تمایل و رضایت کامل، **4** از ما خواستند که کمک‌های مالی‌شان را برای مسیحیان اورشلیم ببریم، تا در شادی کمک به ایمانداران شریک شوند. **5** کاری که آنان انجام دادند، بیش از انتظار ما بود. ایشان در ابتدا قول دادند که خواست خداوند را بجا آورند، و سپس اعلام آمادگی کردند که هر خدمتی از آنان بخواهیم، انجام دهند. **6** به این سبب از تیتوس خواهش کردیم که باز به دیدن شما بیاید تا تشویقتان کند که شما نیز سهمی در این خدمت نیکوکارانه به عهده بگیرید، چون او خود قبلاً این کار را در میان شما آغاز کرده بود. **7** شما در بسیاری از مسائل، از دیگران جلوترید: ایمان‌تان بیشتر است، سخنرانان بیشتری دارید، معلوماتان عمیقتر است، اشتیاقاتان برای خدمت بیشتر است و نسبت به ما نیز محبت زیادی دارید. پس می‌خواهم در این خدمت نیکوکارانه یعنی هدیه دادن نیز، از دیگران جلوتر باشید. **8** این یک دستور نیست و نمی‌گویم که حتماً این کار را بکنید. بلکه اشتیاق کلیساهای دیگر را نمونه می‌آورم، تا شما نیز بتوانید نشان دهید که محبتان واقعی است و فقط حرف نیست. **9** زیرا خود از فیض خداوند ما عیسی مسیح آگاهید که هر چند در آن مقام آسمانی‌اش غنی بود، برای کمک به شما به این جهان آمد و فقیر شد، تا با فقر خود شما را غنی سازد. **10** پس حال نظر من این است: کاری را که سال گذشته آغاز کردید، اکنون به پایان برسانید. زیرا شما نه فقط نخستین کسانی بودید که موضوع کمک به دیگران را مطرح نمودید، بلکه پیشقدم شدید و آن را نیز عملی کردید. **11** پس با همان شور و شوقی که این خدمت را شروع کردید، آن را تکمیل کنید، و از آنچه دارید تا آنجا که می‌توانید کمک کنید. کاری را که در ابتدا با اشتیاق فراوان

پیشنهاد کردید، اکنون به مرحله عمل درآورید. **12** مقدار کمک مهم نیست، بلکه علاقه و توجه شما به این امر برای خدا اهمیت دارد. در ضمن، او انتظار ندارد که شما بیش از توانایی خود هدیه بدهید، بلکه تا آن حد که می‌توانید. **13** البته منظورم این نیست که دیگران به قیمت ناراحتی و زحمت شما، در رفاه باشند! **14** بلکه به گونه‌ای به یکدیگر کمک کنید که همه به یک اندازه و یکسان داشته باشید. در حال حاضر شما اضافی دارید؛ بنابراین، می‌توانید به ایشان کمک کنید. در آینده نیز اگر شما احتیاج داشته باشید، آنان نیاز شما را برآورده خواهند کرد. به این ترتیب، هر کس به اندازه احتیاج خود خواهد داشت. **15** به یاد آورید این نوشته را که می‌فرماید: «کسانی که زیاد جمع کرده بودند چیزی اضافه نداشتند و آنانی که کم جمع کرده بودند چیزی کم نداشتند.» پس شما نیز باید شریک نیازهای دیگران بشوید. **16** خدا را شکر که او در دل تیتوس نیز همان علاقه را ایجاد کرده که ما نسبت به شما داریم. **17** وقتی از او خواهش کردم که نزد شما بیاید، با شادی پذیرفت. در واقع، او چنان مشتاق دیدار شما بود که خود از قبل تصمیم به آمدن داشت. **18** همراه تیتوس، برادر دیگری را نیز می‌فرستم که همه کلیساها او را به خاطر خدماتش به انجیل، می‌شناسند و برایش احترام قائل‌اند. **19** کلیساها نه فقط او را احترام می‌کنند، بلکه او را به عنوان همسفر ما تعیین کرده‌اند تا با هم، این هدایا را به اورشلیم ببریم. این خدمت باعث جلال خداوند می‌شود و نیز علاقه ما را برای کمک به نیازمندان، نشان می‌دهد. **20** در ضمن وقتی با هم سفر کنیم، دیگر کسی به ما سوءظن نخواهد داشت، زیرا مواظبیم که مبادا کسی درباره نحوه جمع‌آوری و استفاده از این هدایای سخاوتمندانه، از ما ایراد بگیرد. **21** ما مواظبیم که در حضور خداوند آنچه درست است انجام دهیم، همچنین می‌خواهیم دیگران نیز این را بدانند. از اینروست که چنین ترتیبی داده‌ایم. **22** برادر دیگری را نیز نزد شما می‌فرستم که همواره کوشایی و جدیت او را در خدمات و کارهای گوناگون دیده‌ایم. حال که میزان علاقه و تمایل شما را برای کمک به دیگران به او گفته‌ام، اشتیاقش برای آمدن نزد شما بیشتر شده است. **23** اما اگر کسی بپرسد که تیتوس کیست، بگویید که او همکار من است و برای کمک به شما آمده است. درباره آن دو برادر نیز می‌توانید بگویید که نمایندگان کلیساهای این منطقه هستند و همواره باعث افتخار نام مسیح بوده‌اند. **24** پس خواهش می‌کنم محبتی را که نسبت به من دارید، به ایشان نیز ابراز دارید و از آنان به گرمی‌پذیری کنید تا همه کلیساها بدانند که بی‌دلیل به شما افتخار نکرده‌ایم.

البته تصور نمی‌کنم یادآوری این مسئله، یعنی کمک به ایمانداران، ضرورتی داشته باشد، **2** چون می‌دانم که شما خودتان چه اشتیاقی برای کمک‌رسانی دارید. من با افتخار، به ایمانداران اهل مقدونیه گفتم که شما در ایالت آخائیه از سال گذشته آماده کمک بوده‌اید. در واقع، همین شور و شوق شما بود که بسیاری از ایشان را برانگیخت تا اقدام به کمک نمایند. **3** اما از آنجا که به آنان گفته‌ام که هدایایتان آماده خواهد بود، اینک این برادران را می‌فرستم تا از این امر مطمئن شوم، مبدا تعریف‌هایی که از شما در این مورد کرده‌ایم، نادرست بوده باشد. **4** زیرا اگر بعضی از ایمانداران مقدونیه همراه من بیایند و ببینند که بعد از آن همه تعریف، هنوز هدایایتان آماده نیست، آنگاه هم ما شرمند خواهیم شد، هم شما! **5** پس لازم دیدم که از این برادران خواهش کنم که پیش از من بیایند و هدایایی را که وعده داده بودید، آماده سازند. به این ترتیب، هنگام آمدن من، کمکهایتان آماده خواهد بود، و این نشان خواهد داد که شما نه از روی اجبار، بلکه از روی میل هدیه داده‌اید. **6** فراموش نکنید که هر که کم بکارد، کم نیز درو خواهد کرد؛ و هر که زیاد بکارد، زیاد درو خواهد کرد. **7** کسی را مجبور نکنید که بیش از آنچه قلباً در نظر دارد، بدهد بلکه بگذارید هر قدر که مایل است، بدهد زیرا خدا کسی را دوست دارد که با شادی هدیه می‌دهد. **8** اما خدا قادر است هر نعمتی را بیش از نیازتان به شما عطا فرماید، تا نه فقط احتیاجات خودتان برآورده شود، بلکه از مازاد آن بتوانید برای خدمات نیکوکارانه و کمک به دیگران استفاده کنید. **9** چنانکه نوشته شده است: «او با گشاده‌دستی به نیازمندان کمک می‌کند و محبت و نیکوکاری‌اش همواره مایه افتخارش خواهد بود.» **aiōn** **g165** **10** اما خدا که برای کشاورز بذر آماده می‌کند تا بکارد و درو کند و بخورد، به شما نیز بذر فراوان عطا خواهد کرد تا بکارید، و محصولتان را فروزی خواهد داد تا بتوانید از آن هر چه بیشتر برای کمک به دیگران استفاده کنید. **11** بله، خدا به فراوانی به شما عطا خواهد کرد تا شما نیز با سخاوت به دیگران کمک کنید. و آنگاه که هدایای شما را به آنانی که نیازمندند برسانیم، به خاطر نیکوکاری شما، خدا را سپاس خواهند گفت. **12** بنابراین، از هدایای شما دو نتیجه نیکو حاصل می‌شود: یکی آنکه نیازهای ایمانداران برطرف می‌گردد، و دیگر آنکه باعث می‌شود به سبب آن، خدا را شکر کنند. **13** کسانی که به آنان کمک می‌کنید، نه فقط برای هدایای سخاوتمندانه‌ای که به ایشان و همگان می‌دهید، شاد می‌شوند بلکه خدا را نیز سپاس می‌گویند، چون این کار، ثابت می‌کند که شما از انجیل مسیح اطاعت می‌کنید. **14** ایشان به سبب فیض بی‌پایان و عجیب خدا که در شما جلوه‌گر شده، با اشتیاق و محبتی عمیق برای

شما دعا می‌کنند. **15** خدا را شکر برای هدیه‌اش عیسی مسیح، مورد شما داشته، و حقّی به گردن شما داریم، پا را از حد خود فراتر هدیه‌ای عالی که با کلمات قابل وصف نیست!

10 حال، با تواضع و مهربانی مسیح از شما درخواستی دارم. بله، این درخواست را همان پولس دارد که برخی از شما درباره‌اش می‌گویند: «وقتی از ما دور است، نامه‌های تهدیدآمیز می‌نویسد، اما وقتی نزد ما می‌آید، جرأت نمی‌کند حتی سخنی بگوید!» **2** درخواست من این است که کاری نکنید که وقتی نزد شما می‌روم، با جسارت با شما رفتار کنم. نمی‌خواهم کار به جایی بکشد که مجبور شوم بعضی از شما را تنبیه کنم، یعنی آنانی را که تصور می‌کنند کارها و سخنان من، غیرو روحانی و انسانی است. **3** گرچه من یک انسان عادی و ضعیف هستم، اما برای پیروزی در مبارزات روحانی خود، از نقشه‌ها و روشهای انسانی استفاده نمی‌کنم. **4** اسلحه‌ای که ما برای جنگ به کار می‌بریم، اسلحه دنیوی نیست، بلکه دارای قدرتی الهی است برای انهدام دژها! **5** ما هر استدلال و ادعای تکبرآمیز را که

11 در برابر شناخت خدا قد علم کند، در هم می‌شکنیم و هر اندیشه طغیانگرانه‌ای را اسیر ساخته، مطیع مسیح می‌گردانیم. **6** ما در حال آماده‌باش هستیم تا وقتی اطاعت خود شما کامل شد، هر ناطاعتی در دیگران را مجازات کنیم! **7** إشکال شما این است که به ظاهر من نگاه می‌کنید، در نتیجه فقط ضعف و ناتوانی می‌بینید، اما به مسائل باطنی توجهی ندارید. با این همه، اگر کسی از شما ادعا می‌کند که از جانب مسیح، صاحب قدرت و اختیاری است، به یقین من نیز می‌توانم چنین ادعایی بکنم. **8** اما من این قدرت و اختیار را برای کمک به شما به کار برده‌ام، نه برای آزارتان. شاید تصور کنید که به اختیارات خود بیش از حد افتخار می‌کنم؛ اما چنین نیست. **9** این را می‌نویسم تا گمان نکنید که وقتی در نامه‌هایم سرزنشان می‌کنم، قصدم فقط ترساندن شماست و بس. **10** زیرا بعضی می‌گویند: «نامه‌هایش سنگین و پر قدرت است، اما حضورش ضعیف و موعظه‌هایش بی‌ارزش است!» **11** چنین افرادی باید بدانند که همان‌گونه که در نامه‌هایمان و در غیاب خود سختگیر هستیم، در عمل و در حضور نیز سختگیر خواهیم بود. **12** ما جرأت نداریم خود را در ردیف کسانی قرار دهیم که خودستایی می‌کنند. خود را نیز با آنها مقایسه نمی‌کنیم. کار ایشان عاقلانه نیست که خود را با یکدیگر مقایسه می‌کنند، و خود را با معیارهایی می‌سنجند که خودشان تعیین کرده‌اند! **13** ولی ما به اختیارات و به آنچه متعلق دیگر، آنها را «غارت» کردم، تا بتوانم شما را خدمت کنم. **9** و به ما نیست، افتخار نمی‌کنیم؛ بلکه در محدوده کارهایی افتخار می‌کنیم که خدا به ما سپرده است، محدوده‌ای که شامل خدمت در تا بتوانم بدون گرفتن کمکی از شما، به شما خدمت کنم؛ و زمانی میان شما نیز می‌گردد. **14** پس وقتی ادعا می‌کنیم که اختیاراتی در که این هدایا تمام شد و دیگر چیزی برای گذران زندگی نداشتیم، باز

دست کمک به سوی شما دراز نکردم، زیرا مسیحیان مقدونیه برایم دست و خسته کننده سفر کرده‌ام؛ طغیان رودخانه‌ها، حملهٔ دزدان، هدیه آوردند. تا به حال از شما کمکی نخواسته‌ام و هرگز نیز نخواهم آزار هموطنان یهودی و نیز آزار غیریهودیان همواره مرا تهدید کرده خواست. **10** به آن راستی مسیح که وجود مرا فرا گرفته، سوگند که است. در شهرها با خطر هجوم جمعیت خشمگین، و در بیابان و هیچ‌کس در سرتاسر ایالت آخائیه نخواهد توانست مانع شود که به این دریا با خطر مرگ روبرو بوده‌ام. در کلیساها نیز خطر کسانی که به امر افتخار کنم. **11** شاید فکر کنید که چرا؟ آیا به این دلیل که شما دروغ ادعای برادری دارند، مرا تهدید کرده است. **27** با خستگی و را دوست ندارم؟ نه! خدا می‌داند که چقدر شما را دوست دارم. مشقت و بی‌خوابی خو گرفته‌ام. گرسنگی و تشنگی کشیده‌ام و **12** اما به این روش خود ادامه خواهم داد و کمکهای مالی شما را چیزی برای خوردن نداشته‌ام. بارها سرمای زمستان را بدون لباس کافی نخواهم پذیرفت، تا آنانی که ادعا می‌کنند که همانند ما خدا را گذرانده‌ام. **28** علاوه بر تمام اینها، باری دارم که روز و شب بر خدمت می‌کنند، امکان چنین ادعایی را نداشته باشند. **13** این قبیل دوشم سنگینی می‌کند و آن احساس مسئولیتی است که برای تمام افراد هرگز از جانب خدا فرستاده نشده‌اند. ایشان فریبکارانی هستند کلیساها دارم. **29** کیست از اعضای کلیسا که ناتوان شود، و من نیز که از سادگی شما سوءاستفاده کرده، خود را رسولان مسیح معرفی همان ناتوانی را احساس نکنم؟ کیست که در گناه گرفتار شود و من کرده‌اند. **14** اما جای تعجب نیست. چون اگر شیطان می‌تواند خود در درون خود نسوزم؟ **30** اگر قرار باشد از خود تعریف و تمجید را به صورت فرشتهٔ نور درآورم، **15** خدمتکارانش نیز می‌توانند خود کنم، ترجیح می‌دهم از چیزهایی باشد که ضعف مرا نشان می‌دهند. را به شکل خدمتگاران خدا درآورند. اما سرانجام، ایشان به سزای **31** خدا که پدر خداوند ما عیسی مسیح است و تا ابد شایستهٔ اعمال زشت خود خواهند رسید. **16** بار دیگر خواهش می‌کنم که تمجید و ستایش می‌باشد، می‌داند که راست می‌گویم. (**jaion g165**) گمان نکنید سخنان من از روی نادانی است. حتی اگر اینچنین فکر **32** زمانی که در دمشق بودم، فرماندار شهر که از «حارث» پادشاه می‌کنید، باز به سخنان من نادان توجه کنید و بگذارید من نیز مانند آنان، کمی خودستایی کنم. **17** البته خودستایی شایستهٔ خدمتگزار **33** اما مرا در زنبیلی گذاشتند و با طاب از پنجره‌ای که بر دیوار شهر خداوند نیست؛ اما برای اینکه بتوانم خود را با آنانی که دائماً نزد شما

از خود تعریف و تمجید می‌کنند، مقایسه نمایم، من نیز راه احمقانهٔ ایشان را در پیش می‌گیرم. **19** شما که خود را چنین دانا می‌پندارید، چگونه با اشتیاق به گفته‌های این نادانان گوش می‌دهید؟ ناراحت هم نیستید که شما را اسیر خود می‌کنند، هر چه دارید از چنگتان در می‌آورند، از سادگی شما سوءاستفاده می‌کنند و به صورتتان سیلی می‌زنند! **21** با شرمساری اعتراف می‌کنم که ما در مقایسه با این افراد، آنقدر نیرومند و جسور نبوده‌ایم که بتوانیم چنین رفتاری با شما داشته باشیم! اما بار دیگر از روی نادانی می‌گویم که آنان به هر چه ببالند، من نیز می‌توانم ببالم. **22** آیا به این فخر می‌کنند که عبرانی هستند؟ من نیز هستم! می‌گویند اسرائیلی و قوم برگزیدهٔ خدا هستند؟ مگر من نیستم؟ می‌گویند که از نسل ابراهیم هستند؟ من نیز هستم! **23** به این می‌بالند که مسیح را خدمت می‌کنند؟ گرچه به این نحو سخن گفتن، دیوانگی است، اما من خیلی بیشتر از ایشان به او خدمت کرده‌ام. من متحمل زحمات زیادتری شده‌ام؛ بیش از آنان به زندان افتاده‌ام، بیشتر شلاق خورده‌ام و دفعات بیشتری با مرگ روبرو شده‌ام. **24** مقامات یهودی پنج بار مرا محکوم به سی و نه ضربه شلاق کردند. **25** سه بار مرا با چوب زدند. یک بار سنگسار شدم. سه بار در سفرهای دریایی، کشتی‌مان غرق شد. یک شبانه روز با امواج دریا دست به گریبان بودم. **26** به نقاط دور

12

گرچه چنین تعریف کردن از خود فایده‌ای ندارد، اما باید ادامه دهم و از رؤیاهایی که دیده‌ام و مکاشفه‌هایی که خداوند به من بخشیده است، تعریف کنم. **2** مردی را در مسیح می‌شناسم، که چهارده سال پیش به آسمان سوم برده شد، در بدن یا بیرون از بدن، نمی‌دانم، خدا می‌داند. **3** و می‌دانم که این مرد، در بدن یا بیرون از بدن، باز هم نمی‌دانم، خدا می‌داند، به فردوس برده شد و چیزهایی ناگفتنی شنید، چیزهایی که هیچ‌کس اجازه ندارد بر زبان بیاورد. **5** دربارهٔ چنین شخصی افتخار خواهم کرد، اما دربارهٔ خودم، تنها به ضعف‌هایم افتخار خواهم کرد - **6** گرچه حتی اگر مایل باشم افتخار کنم، عملی نامعقول نخواهد بود، زیرا حقیقت را بیان خواهم کرد، اما از این کار اجتناب می‌ورزم، تا هیچ فردی در خصوص من چیزی بیشتر نپندارد، جز آنچه که در من می‌بیند یا از من می‌شنود. **7** اما برای آنکه از این مکاشفات خارق‌العاده احساس غرور به من دست ندهد، خاری در جسمم به من داده شد، یعنی فرستادهٔ شیطان، تا مرا آزار دهد. **8** سه بار به خداوند التماس کردم که آن را از من بردارد. **9** اما او فرمود: «تنها چیزی که نیاز داری، فیض من است، زیرا قدرت من در ضعف کامل می‌شود.» پس حال با شادی به ضعف‌های خود می‌بالم، تا قدرت مسیح بر

من قرار بگیرد. **10** به همین سبب، به خاطر مسیح در ضعف‌ها، اهانت‌ها، سختی‌ها، آزارها، و مشکلات شادمانم. زیرا وقتی ضعیفم، آنگاه نیرومندم. **11** شما مرا مجبور کردید که همچون یک نادان، از خود تعریف کنم، در حالی که شما خود می‌بایست مرا تحسین می‌کردید. زیرا گرچه هیچ هستم، اما از این «رسولان بزرگ» چیزی کم ندارم. **12** زمانی که با شما بودم و با صبر و شکیبایی، خدا را خدمت می‌کردم، او توسط من معجزات و کارهای شگفت‌آور بسیاری در میان شما انجام داد. همین معجزات، دلیل و گواه هستند بر اینکه من رسول و فرستاده خدا می‌باشم. **13** تنها کاری که در کلیساهای دیگر انجام داده‌ام، ولی برای شما نکرده‌ام، این است که سربرار شما نشده‌ام و از شما کمک مالی نخواست‌ام، خواهش می‌کنم این کوتاهی مرا ببخشید! **14** حال برای سومین بار قصد دارم نزد شما بیایم؛ این بار نیز سربرار شما نخواهم بود، زیرا نه اموال شما را بلکه خود شما را می‌خواهم! فراموش نکنید که شما فرزندان من هستید؛ وظیفه فرزندان نیست که زندگی والدین خود را تأمین کنند، بلکه والدین هستند که باید نیازهای فرزندان خود را برآورده سازند. **15** من نیز با کمال میل حاضرم هر چه دارم و حتی خود را فدای شما کنم تا از لحاظ روحانی تقویت شوید؛ گرچه هر قدر بیشتر به شما محبت می‌کنم، محبت شما به من کمتر می‌شود! **16** برخی از شما تصدیق می‌کنند که من سربرار شما نبوده‌ام. اما بعضی دیگر ممکن است تصور کنند که من حيله‌گر بودم و با بعضی ترفندها از شما بهره‌ای برده‌ام! **17** اما چگونه؟ آیا کسانی که نزد شما فرستادم، از شما استفاده‌ای بردند؟ **18** وقتی از تیتوس خواهش کردم که به نزد شما بیاید و برادر دیگرمان را به همراه او فرستادم، آیا ایشان از شما سودی بردند؟ مگر راه و روش ما یکسان نبوده است؟ **19** شاید تصور می‌کنید که تمام این سخنان برای آن است که بار دیگر نظر لطف شما را نسبت به خود جلب نمایم. اما اصلاً چنین نیست! خدا شاهد است که منظور ما از این گفته‌ها، کمک به شما دوستان عزیز است، چون خواهان بنا و تقویت روحانی شما هستیم. **20** زیرا می‌ترسم وقتی نزد شما بیایم، از دیدن وضعتان خشنود نشوم؛ آنگاه شما نیز از نحوه برخورد من با وضع خود، شاد نخواهید شد. می‌ترسم که بیایم و ببینم که در میان شما مشاجره، حسادت، تندخویی، خودخواهی، تهمت، بدگویی، غرور و تفرقه وجود دارد. **21** بله، می‌ترسم وقتی این بار نیز نزد شما بیایم، باز خدا مرا به سبب شما شرمند سازد. بیم دارم که باز ماتم بگیرم، چون بسیاری از شما که پیش از این گناه کرده‌اند، از ناپاکی، گناهان جنسی و فسق و فجوری که مرتکب شده‌اند، توبه نکرده‌اند.

برگزیده بود، از روی لطف و رحمتش، پسر خود را بر من آشکار ساخت و او را به من شناساند تا بتوانم نزد اقوام غیریهودی رفته، راه نجات به وسیله عیسی مسیح را به ایشان بشارت دهم. وقتی این تغییر مقامی انسانی به رسولی منصوب شده‌ام، بلکه به واسطه عیسی مسیح و خدای پدر که او را از مردگان برخیزانید. **2** تمام برادران و خواهران اورشلیم هم رفتم تا با کسانی که پیش از من به رسالت برگزیده شده اینجا، در نوشتن این نامه به کلیساهای غلاطیه، با من سهیم هستند. **3** از درگاه خدای پدر، و خداوندان عیسی مسیح، خواهان فیض و به شهر دمشق بازگشتم. **18** بعد از سه سال، سرانجام به اورشلیم آرامش برای شما هستم. اگر من خود را رسول می‌خوانم، منظورم رفتم تا با پطرس ملاقات کنم. در آنجا مدت پانزده روز با او به سر آن نیست که یک گروه مذهبی یا هیئتی مرا به عنوان رسول به کار بردم. **19** اما از سایر رسولان، فقط یعقوب، برادر خداوند ما عیسی گمارده‌اند. رسالت و مأموریت من از جانب عیسی مسیح و خدای پدر است، خدایی که او را پس از مرگ زنده کرد. **4** زیرا مسیح، به خواست پدر ما خدا، جان خود را فدا کرد و مُرد تا گناهان ما بخشیده شود و از این دنیای آلوده به گناه نجات یابیم. (aiōn g165) **5** خدا را تا به ابد جلال و عزت باد. آمین. (aiōn g165) **6** تعجب می‌کنم که به این زودی از خدایی که شما را به واسطه فیض مسیح فرا

2 سپس، بعد از چهارده سال با برنابا باز به اورشلیم رفتم و تیتوس را نیز همراه خود بردم. **2** رفتن من با الهام از خدا بود تا درباره پیامی که در میان اقوام غیریهودی اعلام می‌کنم، با برادران مسیحی خود مشورت و تبادل نظر نمایم. من به طور خصوصی با رهبران کلیسا گفتگو کردم تا ایشان از محتوای پیغام من دقیقاً اطلاع حاصل کنند، با این امید که آن را تأیید نمایند. **3** خوشبختانه چنین نیز شد و ایشان مخالفتی نکردند، به طوری که حتی از همسر من تیتوس نیز که غیریهودی بود، نخواستند که ختنه شود. **4** البته مسئله ختنه را کسانی پیش کشیدند که خود را مسیحی می‌دانستند، اما در واقع مسیحی نبودند. ایشان برای جاسوسی آمده بودند تا دریابند که آزادی ما در عیسی مسیح چگونه است و ببینند که ما تا چه حد از شریعت یهود پیروی می‌کنیم. ایشان می‌کوشیدند که ما را برده احکام و قوانین خود سازند. **5** اما ما حتی یک لحظه نیز تسلیم خواسته ایشان نشدیم، زیرا می‌خواستیم درستی محتوای انجیل برای شما محفوظ باقی بماند. **6** رهبران بلند پایه کلیسا هم چیزی به محتوای پیغام من نیفزودند. در ضمن، این را نیز بگویم که مقام و منصب آنان تأثیری به حال من ندارد، زیرا در نظر خدا همه برابرند. **7** بنابراین وقتی یعقوب و پطرس و یوحنا که به ستونهای کلیسا معروفند، دیدند که چگونه خدا مرا به کار گرفته تا غیریهودیان را به سوی او هدایت کنم، به من و برنابا دست دوستی دادند و ما را تشویق کردند تا به کار بشارت در میان غیریهودیان ادامه دهیم و آنان نیز به خدمت خود در میان یهودیان ادامه دهند. در واقع همان خدایی که مرا برای هدایت غیریهودیان به

کار گرفته، پطرس را نیز برای هدایت یهودیان مقرر داشته است، زیرا خدا به هر یک از ما رسالت خاصی بخشیده است. **10** فقط سفارش کردند که همیشه به فکر فقرای کلیسای آنان باشیم، که البته من نیز به انجام این کار علاقمند بودم. **11** اما زمانی که پطرس به «انطاکیه» آمد، در حضور دیگران او را به سختی ملامت و سرزنش کردم، زیرا واقعاً مقصر بود؛ **12** به این علت که وقتی به انطاکیه رسید، ابتدا با مسیحیان غیریهودی بر سر یک سفره می‌نشست. اما به محض اینکه عده‌ای از پیشوایان کلیسا از جانب یعقوب از اورشلیم آمدند، خود را کنار کشید و دیگر با غیریهودیان همسفره نشد، زیرا از انتقادات این افراد که بر ضرورت انجام ختنه اصرار داشتند، بیمناک بود. **13** آنگاه سایر مسیحیان یهودی‌نژاد و حتی برنابا نیز از این مصلحت‌اندیشی پطرس تقلید کردند. **14** هنگامی که متوجه این امر شدم و دیدم که ایشان چگونه برخلاف ایمان خود و حقیقت انجیل رفتار می‌کنند، در حضور همه به پطرس گفتم: «تو یهودی‌زاده هستی، اما مدت زیادی است که دیگر شریعت یهود را نگاه نمی‌داری. پس چرا حالا می‌خواهی این غیریهودیان را مجبور کنی تا شریعت و احکام یهود را انجام دهند؟ **15** «من و تو که یهودی‌زاده هستیم و نه غیریهودی که احکام شریعت موسی را نگاه نمی‌دارد، **16** به‌خوبی می‌دانیم که انسان با اجرای احکام شریعت، هرگز در نظر خدا پاک و بی‌گناه به حساب نخواهد آمد، بلکه فقط با ایمان به عیسی مسیح. بنابراین، ما نیز به مسیح عیسی ایمان آوردیم، تا از این راه مورد قبول خدا واقع شویم، نه از راه انجام شریعت یهود. زیرا هیچ‌کس هرگز با حفظ احکام شریعت، نجات و رستگاری نخواهد یافت.» **17** اما اگر ما یهودی‌زادگان برای نجات یافتن، به مسیح ایمان بیاوریم، ولی بعد متوجه شویم که کار اشتباهی کرده‌ایم و نجات بدون اجرای شریعت یهود به دست نمی‌آید، آیا این بدان معنی است که مسیح سبب شده که عملاً گناهکار شویم؟ به هیچ وجه! **18** بلکه برعکس، اگر خودم آن نظام کهنه احکام شریعت را که قبلاً ویران ساختم، بار دیگر بنا کنم، نشان می‌دهم که واقعاً خطاکار و قانون‌شکن هستم. **19** زیرا وقتی می‌کوشیدم احکام شریعت را نگاه دارم، پی بردم که محکوم هستم. از این رو، نسبت به شریعت مُردم و از تلاش برای انجام تمام مطالباتش دست کشیدم، تا بتوانم برای خدا زنده باشم. **20** طبیعت کهنه من با او مصلوب شد. پس دیگر من نیستم که زندگی می‌کنم، بلکه مسیح است که در من زندگی می‌کند! و این زندگی که در بدن خاکی می‌کنم، به‌واسطه ایمان و توکل به پسر خداست که مرا محبت نمود و خود را برای من فدا ساخت. **21** من از آن کسانی نیستم که مرگ مسیح را رویدادی بی‌معنی تلقی می‌کنند. زیرا اگر

روح‌القدس موعود را از راه همین ایمان به دست آوریم. **15** برادران واقعی ابراهیم می‌باشیم و در نتیجه، تمام وعده‌هایی که خدا به ابراهیم عزیز، حتی در زندگی روزمره ما، اگر کسی پیمان و قرارداد امضا کند داد، به ما نیز تعلق می‌گیرد.

و یا وصیتنامه‌ای تنظیم نماید، دیگر هیچ‌کس نمی‌تواند آن را باطل کند و یا تغییری در آن بدهد. **16** به همین ترتیب، خدا نیز به ابراهیم و به نسل او وعده‌هایی داد. کتاب مقدس نمی‌گوید که وعده‌ها برای «نسلهای تو» هستند، که گویی پای نسلهای بسیار در میان باشد، بلکه می‌گوید «به نسل تو»، که تنها به یک شخص اشاره می‌کند، یعنی به مسیح. **17** حال، مقصودم این است: شریعتی که خدا چهارصد و سی سال بعد از روزگار ابراهیم به موسی عطا فرمود، نمی‌توانست عهد خدا با ابراهیم را باطل کرده، آن را منتفی سازد. **18** زیرا اگر میراث از راه اجرای شریعت حاصل می‌شد، دیگر با قبول وعده خدا به دست نمی‌آمد. اما خدا آن را از راه وعده به ابراهیم عطا فرمود. **19** پس در این صورت، خدا شریعت را به چه علت عطا کرد؟ شریعت در واقع بعد از وعده‌های خدا عطا شد تا به انسان نشان دهد که احکام خدا را نگاه نمی‌دارد و گناهکار است. اما روش شریعت فقط تا زمان آمدن مسیح می‌بایست ادامه یابد، یعنی همان فرزندی که خدا به ابراهیم وعده داده بود. در اینجا فرق دیگری نیز وجود دارد: خدا شریعت و احکام خود را توسط فرشتگان به موسی عطا کرد تا او نیز آن را به مردم بدهد. **20** حال اگر دو نفر به توافق برسند واسطه‌ای لازم است، اما خدا، که یکی است، وقتی وعده خود را به ابراهیم داد، این کار را بدون واسطه انجام داد. **21** بنابراین، آیا شریعت خدا با وعده‌های او تناقض دارد؟ هرگز! زیرا اگر شریعتی به ما داده می‌شد که می‌توانست به ما حیات ابدی ببخشد، در آن صورت، میسر می‌گردید که با اطاعت از آن، وارد رابطه‌ای درست با خدا شویم. **22** اما کتب مقدس مشخص می‌سازند که همه چیز در زندان گناه اسیر است، تا آن برکت موعود به واسطه ایمان به عیسی مسیح به آنانی عطا شود که ایمان می‌آورند. **23** پیش از آمدن مسیح، همه ما در زندان موقت احکام و قوانین مذهبی به سر می‌بردیم، و تنها امید ما این بود که نجات‌دهنده ما عیسی مسیح بیاید و ما را رهایی ببخشد. **24** اجازه بدهید این مطلب را طور دیگری شرح دهم: شریعت همچون دایه‌ای بود که از ما مراقبت می‌کرد تا زمانی که مسیح بیاید و ما را از راه ایمان، مقبول خدا سازد. **25** اما اکنون که روش ایمان آمده، دیگر نیازی نداریم شریعت دایه ما باشد. **26** زیرا همگی ما در اثر ایمان به عیسی مسیح فرزندان خدا می‌باشیم؛ **27** و همه ما که تعمید گرفته‌ایم، جزئی از وجود مسیح شده‌ایم و مسیح را پوشیده‌ایم. **28** دیگر فرقی نمی‌کند که یهودی باشیم یا غیریهودی، غلام باشیم یا آزاد، مرد باشیم یا زن؛ زیرا همه ما مسیحیان در عیسی مسیح یکی هستیم؛ **29** و اکنون که از آن مسیح شده‌ایم، فرزندان

سازند، تا غیرت شما فقط معطوف به ایشان باشد. **18** داشتن غیرت شریعت را نیز یک به یک حفظ کند، و گرنه محکوم به هلاکت و اشتیاق برای جذب افراد، نیکو است، به این شرط که با انگیزه‌ای ابدی است. **4** اگر بخواهید با حفظ دستورهای مذهبی مقبول خدا خیر و خوب همراه باشد، و نیز اینکه دائمی و همیشگی باشد، نه شوید، مسیح برای شما هیچ فایده‌ای نخواهد داشت و از فیض و فقط در حضور من! **19** ای فرزندان من، بار دیگر در وجود خود برای لطف الهی محروم خواهید ماند. **5** ولیکن ما به یاری روح‌القدس، و شما احساس درد می‌کنم، مانند مادری که درد زایمان او را فراموش کرده، به واسطه ایمانی که داریم، با اشتیاق تمام منتظریم که امیدمان جامه تا شکل مسیح را به خود بگیرد! **20** چقدر آرزو می‌داشتیم الان عمل ببود، این امید که در حضور خدا بی‌گناه محسوب شویم. نزد شما بودم و با حالت دیگری با شما سخن می‌گفتم، زیرا واقعاً **6** برای ما که با مسیح عیسی پیوندی تنگاتنگ یافته‌ایم، دیگر نه ختنه نمی‌دانم از این راه دور چه کاری از دستم برمی‌آید! **21** ای فرزندان شدن اهمیتی دارد و نه ختنه نشدن. تنها چیزی که مهم است، من، شما که فکر می‌کنید با اجرای احکام شریعت می‌توان نجات ایمانی است که از آن محبت بجوشد. **7** در این مسابقه خوب یافت، چرا نمی‌خواهید درک کنید معنی واقعی شریعت و مذهب می‌دویدید! چه کسی بر سر راهتان مانع گذاشت تا از اطاعت از چیست؟ **22** زیرا درباره ابراهیم می‌خوانیم که او دو پسر داشت، یکی راستی بازایستید؟ **8** بدون شک، این امر از جانب خدا نیست، از زن برده و دیگری از زن آزاد. **23** پسر زن برده با تلاش انسانی برای چون او خودش شما را دعوت کرده تا به وسیله مسیح آزاد شوید. تحقق وعده خدا، تولد یافت؛ اما در تولد پسر زن آزاد، خدا خودش به **9** این تعلیم غلط مانند مقدار کمی خمیرمایه است که تمام خمیر را وعده‌اش تحقق بخشید. **24** این امور را به شکل مجازی و تمثیلی ور می‌آورد. **10** مطمئنم خداوند شما را در خصوص این مطلب به کار می‌بریم. یعنی اینکه این دو زن مُعَرَّف دو عهد هستند. یک عهد از کوه سینا است و فرزندی که می‌زاید، غلام و کنیز هستند. هر که می‌خواهد باشد، به سزای اعمالش خواهد رساند. **11** ای این همان هاجر است. **25** هاجر همان کوه سینا است نزد اعراب، و دوستان ایماندار، اگر به گفته بعضی، من هنوز ضرورت ختنه را اعلان مُعَرَّف شهر اورشلیم کنونی است، زیرا با تمام فرزندان در بردگی به می‌کنم، پس چرا باز مورد اذیت و آزار قرار دارم؟ اگر چنین می‌کردم، سر می‌برد. **26** اما مادر ما و وطن ما، اورشلیم آسمانی است که کنیز دیگر کسی از پیام من درباره صلیب رنجیده‌خاطر نمی‌شد. **12** اما و بنده شریعت نیست. **27** چنانکه در کتب مقدس نوشته شده: «ای آنانی که فکر شما را مضطرب می‌سازند و می‌خواهند عضوی از زن نازا، شاد باش و سرود بخوان، زیرا فرزندان تو زیادت از فرزندان زنی بدنتان را با ختنه کردن، ناقص سازند، راه را تا انتها ببرند و خودشان خواهند شد که شوهرش او را ترک نگفته باشد!» **28** ای برادران را کاملاً آخته کنند! **13** برادران عزیز، خدا به شما آزادی عطا کرده عزیز، من و شما مانند «اسحاق»، فرزندان هستیم که بنا بر وعده است، اما آزادی نه برای پیروی از خواسته‌های نداشتن، بلکه برای خدا متولد شده‌ایم. **29** و همچنانکه اسحاق، پسر وعده، از دست محبت کردن و خدمت کردن به یکدیگر. **14** زیرا تمام دستورهای «اسماعیل»، پسر کنیز، آزار می‌دید، ما نیز که از روح‌القدس از نو تولد یافته‌ایم، از دست آنانی که می‌خواهند شریعت یهود را بر ما تحمیل کنند، آزار می‌بینیم. **30** اما در کتب مقدس چه نوشته شده هم و دیدن یکدیگر باشید، احتیاط کنید، چرا که اگر کماکان به است؟ «کنیز و پسرش را بیرون کن، زیرا پسر کنیز هرگز در ارث پسر زن آزاد سهیم نخواهد شد.» **31** خلاصه، ای برادران عزیز، ما فرزندان کنیز نیستیم که غلام شریعت باشیم، بلکه فرزندان آزاد هستیم که به وسیله ایمان خود، مورد پسند خدا قرار گرفته‌ایم.

5 پس، اکنون که مسیح شما را آزاد کرده است، بکوشید آزاد بمانید و بار دیگر اسیر قید و بند شریعت نشوید. **2** به آنچه من پولس می‌گویم با دقت توجه نمایید: اگر تصور می‌کنید که با ختنه شدن و انجام احکام مذهبی می‌توانید مقبول خدا گردید، در آن صورت مسیح دیگر نمی‌تواند شما را رستگار سازد. **3** باز تکرار می‌کنم هر که بخواهد با ختنه شدن، خدا را خشنود سازد، مجبور است بقیه احکام

طبیعت نفسانی برخلاف تمایلات روح خدا است. و روح خدا به ما تمایلاتی می‌بخشد که برخلاف طبیعت نفسانی است. این دو نیرو، دائماً با یکدیگر در حال جنگند. در نتیجه، هر کاری بخواهیم انجام دهیم، از تأثیر این نیروها عاری نیست. **18** اما هرگاه روح خدا شما را هدایت کند، دیگر زیر حکم شریعت نیستید. **19** هنگامی که از تمایلات نفسانی خود پیروی می‌کنید، زندگی‌تان این نتایج را به بار می‌آورد: بی‌بند و باری جنسی، ناپاکی، هرزگی؛ **20** بت‌پرستی و

جادوگری و احضار ارواح؛ دشمنی و دو به هم زنی؛ کینه‌توزی و خود بنویسم. ببینید با چه حروف درشتی این مطالب را می‌نویسم! خشم؛ خودخواهی و نفع‌طلبی، شکایت و انتقاد و بهانه‌جویی؛ در 12 کسانی که می‌کوشند شما را وادار کنند که ختنه شوید، فقط یک اشتباه دانستن دیگران و بر حق شمردن خود و اعضای گروه خود؛ انگیزه دارند: اینکه به شهرت و احترامشان لطمه‌ای وارد نشود و از 21 حسادت و مستی و عیاشی و چیزهایی از این قبیل. همان‌طور زحمت و آزاری که در اثر اعتقاد به «نجات از طریق صلیب مسیح» که قبلاً هم اشاره کردم، باز تکرار می‌کنم هر که اینچنین زندگی متوجه آنان می‌شود، در امان باشند. 13 این گونه معلمین خودشان کند، هرگز در ملکوت خدا جایی نخواهد داشت. 22 اما هرگاه ختنه شده‌اند، اما حاضر نیستند سایر احکام شریعت را رعایت کنند؛ روح خدا زندگی ما را هدایت فرماید، این ثمرات را در زندگی ما و فقط می‌خواهند که شما نیز ختنه شوید تا بدین وسیله افتخار کنند به وجود خواهد آورد: محبت، شادی، آرامش، بردباری، مهربانی، که شما را مرید خود ساخته‌اند. 14 اما خدا نکند که من به این نیکوکاری، وفاداری، فروتنی و خویششننداری. 23 هیچ‌یک از این گونه مسائل افتخار کنم. تنها افتخار من، همانا صلیب خداوند ما صفات پسندیده، تضادی با احکام مذهبی و شریعت یهود ندارند. عیسی مسیح است. بله، به سبب همین صلیب، تمام دلبستگی‌هایی 24 آنانی که از آئی مسیح عیسی می‌باشند، امیال نفسانی و هوسهای که در این دنیا داشتیم، مصلوب شد و از بین رفت و من نیز نسبت به ناپاک خود را بر صلیب مسیح می‌خکوب کرده‌اند. 25 اگر اکنون با گرایشهای دنیا مصلوب شدم و مردم. 15 حال، مهم نیست که قدرت روح خدا زندگی می‌کنیم، لازم است که هدایت او را در تمام ختنه شده‌ایم یا نه. تنها چیزی که مهم است، این است که آیا واقعاً قسمتهای زندگی خود بپذیریم. 26 خودپسند نباشیم و یکدیگر را درگون شده‌ایم و انسان جدیدی گردیده‌ایم؟ 16 آرامش و رحمت نرنجانیم و به یکدیگر حسادت نوزیم.

6 برادران و خواهران عزیز، اگر از یک ایماندار خطایی سر بزنند، شما که روحانی‌تر هستید با کمال فروتنی او را به راه راست بازگردانید؛ در عین حال مراقب باشید که خودتان نیز دچار همان وسوسه نشوید. 2 در تحمل مشکلات و مسائل زندگی به یکدیگر یاری رسانید، و از آئین.

این طریق است که «شریعت مسیح» را اجرا خواهید کرد. 3 اگر کسی خود را چنان بزرگ می‌پندارد که نمی‌خواهد به این امر گردن نهد، خود را فریب می‌دهد. چنین شخصی را نمی‌توان ایماندار واقعی دانست. 4 هر کس وظیفه خود را به نحو احسن انجام دهد؛ آنگاه از کار خود رضایت حاصل خواهد کرد و دیگر نیازی نخواهد داشت که خود را با دیگران مقایسه کند؛ 5 زیرا هر کس مسئول حمل بار خود خواهد بود، بار رفتار و کردار خود. 6 هر که از تعلیم کلام خدا بهره‌مند می‌شود، باید معلم خود را در هر چیز نیکو سهیم گرداند.

7 اشتباه نکنید: خدا را نمی‌توان فریب داد. پس هر چه بکاریم، همان را درو خواهیم کرد. 8 هر که برای ارضای خواسته‌های طبیعت گناه‌آلود خود بذر بکارد، از این طبیعت گناه‌آلود تباهی و مرگ روحانی را خواهد دروید. اما هر که برای خرسندی روح‌القدس بذر بکارد، حیات جاودانی را از همان روح درو خواهد کرد. (aiōnios g166)

9 پس ای مؤمنین، از انجام کار نیک خسته نشویم، زیرا در زمان مقرر، پاداش خود را درو خواهیم کرد، به شرطی که دست از کار نکشیم. 10 بنابراین، از هر فرصتی که دست می‌دهد، استفاده کنیم تا در حق همه نیکویی کنیم، به‌خصوص به آنانی که متعلق به خانواده مؤمنین هستند. 11 در خاتمه، می‌خواهم چند کلمه‌ای هم با دست

می‌گویم. همچنین، برای شما دعا می‌کنم و 17 درخواست می‌کنم که خدای خداوند ما، عیسی مسیح، آن پدر پرچلال، روح حکمت این نامه از پولس است که به خواست خدا رسول مسیح و کشف را در شناخت خود به شما عطا فرماید. 18 دعا می‌کنم که عیسی می‌باشد. این نامه را به شما، قوم مقدس خدا در شهر افسس می‌نویسم که به خداوند ما عیسی مسیح وفادارید. 2 از پدرمان خدا، و خداوندان عیسی مسیح، خواستار فیض و آرامش برای شما هستم. که اثری که او برای مقدسین تدارک دیده، چه غنی و شکوهمند 3 ستایش باد بر خدا، پدر خداوند ما عیسی مسیح، که ما را به دلیل پیوندان با مسیح، با هر برکت روحانی در قلمروهای آسمانی مبارک ساخته است. 4 خدا حتی پیش از آفرینش جهان، از طریق پیوندان با مسیح، ما را محبت کرد و برگزید تا در نظر او مقدس و بی‌عیب باشیم. 5 او ما را از پیش تعیین کرد تا به واسطه عیسی مسیح، فرزندخواندگان او گردیم. این امر کاملاً مطابق بود با اراده او و موجب خشنودی‌اش می‌گردید. 6 پس خدا را به سبب فیض پرچلالی که به رایگان بر ما فرو ریخته، می‌ستایم، فیضی که متعلق به پسر محبوبش می‌باشد. 7 در او، ما از طریق خوش، رهایی را دریافت کرده‌ایم، همان بخشایش گناهان را، که مطابق است با دولت‌مندی فیض خدا، 8 فیضی که با گشاده‌دستی، و همراه با حکمت و درک کامل، به‌فراوانی بر ما بارانید! 9 خدا اکنون، طرح خود را که پیش از این آشکار نشده بود، بر ما آشکار ساخته است. او این را طبق قصد نیکی خود، به‌واسطه مسیح به انجام رسانید. 10 قصد خدا این بود که وقتی زمان معین فرا برسد، همه چیز را با هم تحت اقتدار مسیح درآورد - همه چیز را خواه در آسمان و خواه بر زمین. 11 همچنین، به دلیل پیوند و اتحادمان با مسیح، وارثان خدا گشته‌ایم، زیرا مطابق با طرح او که همه چیز را بر اساس قصدی که اراده کرده بود به انجام می‌رساند، از پیش برای این مقصود برگزیده شدیم. 12 مقصود خدا از این عمل این بود که ما یهودیان به عنوان نخستین کسانی که به مسیح ایمان آوردیم، او را برای لطفی که در حق ما نموده است، تمجید و ستایش کنیم. 13 و شما غیریهودیان نیز پیام حقیقت یعنی خبر خوش نجات خود را شنیدید. و وقتی به مسیح ایمان آوردید، با روح‌القدس مَهر شدیدی تا مشخص شود که متعلق به مسیح هستید. خدا از زمانهای گذشته، وعده داده بود که روح‌القدس را عطا کند؛ 14 و حضور روح‌القدس در ما، ضمانت می‌کند که خدا هر چه وعده داده است، به ما عطا خواهد فرمود. مهر روح خدا بر ما، نمایانگر این است که خدا ما را بازخرید کرده و ضمانت نموده است که ما را به حضور خود ببرد. این نیز دلیل دیگری است برای آن که خدای شکوهمند خود را سپاس گوئیم! 15 به همین دلیل، از زمانی که وصف ایمان شما را به عیسی خداوند و محبتتان را به همه ایمانداران او شنیدیم، 16 دائماً برای وجود شما خدا را سپاس از این رو، به یاد داشته باشید که شما که غیریهودی زاده شده‌اید،

در گذشته غریبه به شمار می‌آمدید، و یهودیانی که به ختنه شدن خود راز مسیح چگونگی بر من آشکار شد. 5 در زمانهای گذشته خدا این افتخار می‌کنند، شما را «خدانشناسان ختنه‌نشده» می‌خواندند، گرچه راز را با قوم خود در میان نگذاشته بود، اما اکنون آن را به واسطه روح این ختنه که به دست انسان صورت می‌گیرد، صرفاً بر بدنشان اثر خود بر رسولان مقدس و انبیا خود مکشوف ساخته است. 6 آن راز می‌گذارد، نه بر دلشان. 12 در آن زمان، شما جدا از مسیح زندگی این است که غیریهودیان نیز مانند یهودیان در ارث عظیمی که متعلق می‌کردید و متعلق به قوم اسرائیل نبودید و نسبت به ایشان بیگانه به فرزندان خداست، شریکند؛ و هر دو دعوت شده‌اند تا جزو بدن شمرده می‌شدید، و هیچ سهمی در عهدهای خدا نداشتید، عهدهایی مسیح یعنی کلیسا باشند. هر دو با ایمان آوردن به مسیح عیسی که مبتنی بود بر وعده‌های خدا به قومش، و زندگی خود را در این و به پیغام انجیل، وعده‌های خدا مبنی بر برکات عالی را دریافت دنیا بدون امید و بدون خدا سپری می‌کردید. 13 اما اکنون از آن می‌نمایند. 7 خدا این فیض را به من داده است تا همه را از این عیسی مسیح هستید. گرچه زمانی از خدا دور بودید، اما در اثر نقشه آگاه سازم و برای انجام این رسالت، قدرت و توانایی لازم را کاری که مسیح با خون خود برای شما کرد، اکنون به خدا نزدیک نیز عطا کرده است. 8 بله، به من که از کوچکترین مقدسین نیز شده‌اید. 14 مسیح پیوند صلح و دوستی ماست. او، ما یهودیان را با کوچکترم، خدا این فیض را عطا فرمود تا به غیریهودیان مژده بدهم که شما غیریهودیان آشتی داد و دیوار تبعیض را که ما را از هم جدا چه گنج گرانها و غیرقابل تصویری در مسیح در دسترس ایشان قرار می‌کرد، از میان برداشت و ما را عضو یک خانواده ساخت. 15 به داده شده، 9 و برای همه روشن سازم که خدا این راز را چگونه به این منظور، او در جسم خود، به اعتبار نظام شریعت و احکام و اجرا درمی‌آورد، رازی که در قرون و اعصار گذشته، در خدای آفریننده مقررات آن پایان بخشید. قصد او این بود که در خویشتن از آن دو همه چیز پنهان نگاه داشته شده بود. 10 هدف او از گروه از انسان‌ها، قومی نو بیافریند، و میان یهودیان و غیریهودیان صلح تمام اینها این بوده که اکنون از طریق کلیسا، جنبه‌های گوناگون و آشتی پدید آرد. 16 اکنون که اعضای یک بدنیم، دیگر بین ما حکمت خدا بر فرمانروایان و صاحب‌منصبان در قلمروهای آسمانی کینه و دشمنی وجود ندارد، زیرا مسیح ما و شما را با خدا صلح داده آشکار گردد. 11 و این درست همان طرح ابدی او بوده که آن را است. دشمنی دیرینه ما سرانجام در پای صلیب او از میان رفت. توسط خداوند ما، مسیح عیسی، عملی ساخته است. 12 مسیح این پیغام دلنشین صلح و آرامش را، هم به شما غیریهودیان اکنون، به واسطه مسیح و ایمان به او، می‌توانیم بدون ترس و رساند که از خدا دور بودید، و هم به ما یهودیان که به او نزدیک واهمه، و با اعتماد و اطمینان به حضور خدا بیاییم. 13 پس، خواهش بودیم. 18 حال، همه ما، چه یهودی و چه غیریهودی، به یاری روح می‌کنم از رفتاری که در اینجا با من می‌کنند، مأیوس و دلسرد نشوید. خدا و در اثر آن فداکاری که مسیح برای ما انجام داده، می‌توانیم به خاطر شماس که من این رنج و زحمات را متحمل می‌شوم و این حضور پدر آسمانی‌مان خدا راه بیایم. 19 اکنون دیگر شما نسبت به باید مایه افتخار و دلگرمی شما باشد. 14 بنابراین، وقتی به حکمت خدا غریب و بیگانه نیستید، بلکه همراه با مقدسین، اهل وطن الهی و عظمت نقشه خدا فکر می‌کنم، به زانو درمی‌آیم و به درگاه خدایی می‌باشید و با سایر ایمانداران عضو خانواده خدا هستید. 20 شما به که پدر این خانواده الهی است دعا می‌کنم، خانواده‌ای که بعضی ساختمانی تعلق دارید که زیربنای آن را رسولان و انبیا تشکیل می‌دهند از اعضای آن در آسمان و بعضی دیگر هنوز بر روی زمین هستند. و عیسی مسیح هم سنگ اصلی آن ساختمان است. 21 ما که ایمان 16 من از او می‌خواهم تا به سبب کرامت بی‌حد خود، باطن شما را آورده‌ایم، با مسیح به یکدیگر متصل شده‌ایم تا به تدریج رشد کنیم و با روح خود، نیرومند و توانا سازد. 17 دعا می‌کنم که مسیح از راه به صورت یک خانه زیای عبادت درآییم. 22 شما غیریهودیان نیز با ایماننان، کاملاً در دل شما جای گیرد. از خدا می‌خواهم آنگاه در یکدیگر بنا می‌شوید تا مسکنی شوید که خدا به واسطه روح خود در محبت مسیح ریشه بدواند، 18 تا همراه با سایر فرزندان خدا، عرض و طول و عمق و بلندی محبت مسیح را درک نمایید، و طعم آن را آن زندگی می‌کنند.

3 به همین دلیل، خود من، پولس، که به خاطر خدمت به مسیح عیسی و برای اعلام پیام او به شما، در زندان به سر می‌برم... 2 حتماً شنیده‌اید که خدا این وظیفه خاص را به من سپرده تا مانند یک مباشر، فیض او را به شما غیریهودیان اعلان کنم. 3 همان‌طور که قبلاً به اختصار برایتان نوشتم، خدا طرح اسرارآمیز خود را بر من مکشوف و آشکار ساخت. 4 این را می‌نویسم تا توضیح دهم که این

و فکر ما انجام دهد. **21** او را در کلیسا و در مسیح عیسی در
تمام نسل‌ها، تا ابدالآباد جلال باد. آمین. (aiōn g165)

4 من که به سبب خدمت خداوند اینجا در زندان به سر می‌برم،
از شما التماس می‌کنم طوری زندگی و رفتار کنید که شایسته مقامتان
باشد، مقامی که خدا به شما عطا کرده است. **2** فروتن و مهربان
باشید. نسبت به یکدیگر بردبار باشید و به سبب محبتی که به هم
دارید، از خطاها و اشتباهات یکدیگر چشم‌پوشی نمایید. **3** تمام
سعی خود را بکنید تا با استفاده از صلح و صفا که شما را به یکدیگر
پیوند می‌دهد، آن اتحادی را که روح خدا عطا می‌کند، حفظ کنید.
4 ما همه، اعضای یک بدنیم و در همگی ما یک «روح» ساکن
است، یعنی روح‌القدس؛ و همه ما برای رسیدن به یک امید دعوت
شده‌ایم، یعنی به آن جلالی که خدا برای ما تدارک دیده است.
5 برای ما فقط یک خداوند، یک ایمان و یک تعمیم وجود دارد.
6 همه ما یک خدا داریم که پدر همه ما و بالاتر از همه ما و در همه
ماست و در تمام ذرات وجود ما زندگی می‌کند. **7** با این حال،
مسیح طبق صلاحیت خود، از دولت کرم خویش به هر یک از ما
فیض خاصی بخشیده است. **8** به همین دلیل است که در کتب
مقدس آمده: «آن هنگام که به برترین مکان بالا رفت، بسیاری را
به اسارت برد و هدایا به قومش بخشید». **9** دقت کنید که وقتی
می‌فرماید «بالا رفت»، آیا غیر از این است که می‌بایست ابتدا به
پایین‌ترین جاهای زمینی نزول کرده باشد؟ **10** همان کسی که نزول
کرد، همان است که به بالا رفت، بالاتر از همه آسمانها، تا همه چیز
را در همه جا از حضور خود پر سازد. **11** بدین‌سان او خودش بعضی
را به‌عنوان رسول به کلیسا بخشید، بعضی دیگر را به‌عنوان نبی،
بعضی را به‌عنوان مُبَشِّر، و برخی دیگر را نیز به‌عنوان شبان و معلم.
12 مسئولیت این افراد این است که قوم خدا را برای انجام کار او
مجهز سازند و کلیسا را که بدن مسیح است، بنا کنند. **13** این کار
ادامه خواهد یافت تا آن هنگام که همه ما در ایمان و در شناخت
پسر خدا به یگانگی برسیم و بالغ شویم، و قد و قامت روحانی‌مان
به اندازه قامت کامل مسیح برسد. **14** در آن صورت، دیگر مانند

5 اطفال نخواهیم بود که در اثر سخنان دیگران و دروغهایی که برای
گمراهی ما می‌گویند، هر لحظه نسبت به ایمانمان تغییر عقیده بدهیم،
15 بلکه با عشق و علاقه، همواره در پی راستی خواهیم رفت. راست
خواهیم گفت، راست عمل خواهیم کرد و راست خواهیم زیست تا به
این ترتیب، به تدریج در هر امری مانند مسیح شویم که سر کلیسا
می‌باشد. تحت هدایت مسیح است که تمام اعضای بدن او، یعنی
کلیسا، در جای خود قرار می‌گیرند. هر اندام با روش خاص خود، به

شما وجود نداشته باشد. چنین گناهان در بین قوم خدا جای ندارد. که مسیح کلیسای خود را محبت کرد و جانش را فدای آن نمود، **4** گفتار زشت، سخنان زشت و شوخی‌های خلاف ادب، شایسته **26** تا آن را از طریق شستشو با آب به واسطهٔ کلام خدا، مقدّس و شما نیست. به جای اینها، با یکدیگر دربارهٔ نیکویی‌های خدا گفتگو پاک سازد، **27** و به این ترتیب بتواند کلیسایی شکوهمند و پاک کنید و شکرگزار باشید. **5** این حقیقت چون روز روشن است که برای خود مهیا سازد که هیچ لکه و چروک یا نقصی نداشته باشد، ملکوت خدا و مسیح، جای اشخاص بی‌عفت، ناپاک و طمعکار بلکه مقدّس و بی‌عیب باشد. **28** شوهران نیز باید به همین شکل نیست، زیرا شخص طمعکار عملاً بت‌پرست است، چون امور این همسر خود را مانند بدن خودشان محبت کنند. کسی که زن خود را دنیا را پرستش می‌کند. **6** ممکن است بعضی‌ها بکوشند برای این محبت می‌کند، در واقع خود را محبت می‌نماید. **29** هیچ‌کس به گونه گناهان بهانه‌هایی بتراشند. اما شما گول این اشخاص را نخورید، بدن خود لطمه نمی‌زند، بلکه با عشق و علاقه از آن مراقبت می‌کند، زیرا کسانی که مرتکب چنین گناهانی می‌شوند، زیر خشم و غضب همان‌گونه که مسیح از بدن خود یعنی کلیسا مراقبت به عمل می‌آورد، خدا هستند. **7** با این قبیل افراد، نشست و برخاست هم نکنید! **30** زیرا ما اندامها و اعضای بدن او هستیم. **31** همان‌طور که در **8** درست است که زمانی قلب شما نیز سیاه و پر از ظلمت بود؛ اما کتب مقدّس آمده: «به همین دلیل، مرّد از پدر و مادر خود جدا حالا پر از نور خداوند است. پس همچون فرزندان نور رفتار کنید. می‌شود و به زن خود می‌پیوندد، و آن دو یک تن می‌شوند.» **32** این **9** اگر چنین نوری در وجود شماست، باید اعمالتان نیک، درست و رازی است بس عمیق، اما بیانگر این است که چگونه مسیح و کلیسا راست باشد. **10** بکوشید تا دریابید چه چیزهایی خداوند را خشنود یک هستند. **33** بنابراین تکرار می‌کنم: شوهر باید همسر خود را می‌سازد. **11** در کارهای پوچ شرارت و تاریکی شرکت نکنید، بلکه مانند وجود خود دوست بدارد، و زن نیز باید با اطاعت از شوهر خود، بگذارد نور شما بر آنها بناید تا زشتی آنها بر همگان آشکار شود. او را احترام نماید.

12 زیرا کارهای زشتی که خداناشناسان در تاریکی انجام می‌دهند، **6** ای فرزندان، مطیع والدین خود باشید که این کار درستی حتی ذکرشان هم شرم‌آور است. **13** اما هر چیزی که در معرض نور قرار گیرد، ماهیت واقعی‌اش آشکار و قابل دیدن می‌گردد، **14** و هر چیزی که نور بر آن بناید، خود نیز تبدیل به نور می‌گردد. از این رو است که گفته شده: «ای تو که خوابیده‌ای، بیدار شو و از میان مردگان برخیز، و نور مسیح بر تو خواهد درخشید.» **15** پس مراقب باشید چگونه زندگی می‌کنید، نه مانند بی‌خردان، بلکه مانند دانایان و خردمندان، **16** و از هر فرصتی برای انجام نیکویی نهایت بهره را ببرید، زیرا در روزهای بدی زندگی می‌کنیم. **17** بدون تأمل دست به کاری نزنید، بلکه سعی کنید خواست و ارادهٔ خدا را دریابید و مطابق آن زندگی کنید. **18** از مستی بپرهیزید زیرا مستی انسان را به راههای زشت می‌کشاند. در عوض از روح خدا پر شوید. **19** با مزامیر، سرودها و نغمه‌های روحانی با یکدیگر گفتگو کنید، و در دل خود برای خداوند آهنگ بسازید و بسراید، **20** و همواره برای همه چیز، خدای پدر را به نام خداوند ما عیسی مسیح شکر کنید. **21** به احترام مسیح، مطیع یکدیگر باشید. **22** ای زنان، از شوهران خود اطاعت کنید، همان‌گونه که از مسیح اطاعت می‌نمایید. **23** زیرا شوهر سرپرست زن است، همان‌طور که مسیح سرپرست کلیساست. به همین علّت بود که او جانش را فدا کرد و نجات‌دهندهٔ کلیسا گردید. **24** پس شما ای زنان، باید در هر امری با کمال میل از شوهر خود اطاعت کنید، درست همان‌گونه که کلیسا مطیع مسیح است. **25** و اما شما ای شوهران، همسران خود را محبت نمایید، همان‌طور

را با تمام سلاحهای خدا مجهز کنید تا بتوانید در برابر وسوسه‌ها و نیرنگ‌های ابلیس ایستادگی نمایید. **12** بدانید که جنگ ما با انسان‌ها نیست، انسانهایی که گوشت و خون دارند؛ بلکه ما با موجودات نامرئی می‌جنگیم که بر دنیای نامرئی حکومت می‌کنند، یعنی بر موجودات شیطانی و فرمانروایان شرور تاریکی. بله، جنگ ما با اینها است، با لشکرهایی از ارواح شرور که در دنیای ارواح زندگی می‌کنند. (jaion g165) **13** بنابراین، از یک‌یک سلاحهای خدا به هنگام حمله دشمنان، شیطان، استفاده کنید، تا بتوانید حمله‌های او را دفع نمایید و در آخر، بر پاهای خود محکم بایستید. **14** اما برای این منظور، «کمر بند محکم راستی» را به کمر ببندید و «زره عدالت خدا» را در بر نمایید. **15** «کشف انجیل آرامش‌بخش» را به پا کنید تا به همه جا رفته، پیغام انجیل را به همه اعلام نمایید. **16** افزون بر همه اینها، «سپر ایمان» را نیز بردارید تا به کمک آن بتوانید تیرهای آتشین آن شریر را خاموش سازید. **17** کلاهخود نجات را بر سر بگذارید و شمشیر روح را که همان کلام خداست، به دست بگیرید. **18** در هر موقعیتی، با انواع دعاها و درخواستها، در روح‌القدس دعا کنید! و همچنین، در حالت آماده‌باش به سر ببرید و پیوسته به دعا کردن برای همه مقدسین ادامه دهید. **19** برای من نیز دعا کنید تا هرگاه که دهان به سخن می‌گشایم، کلمات درست به من عطا شود تا بتوانم راز انجیل را بدون ترس به مردمان بشناسانم، **20** همان انجیل که به‌عنوان سفیر آن گماشته شده‌ام، اما سفیری در غل و زنجیر، در زندان! پس دعا کنید که آن را دلیرانه اعلام کنم، آن گونه که شایسته است. **21** تیخیکوس، برادر عزیز ما و خدمتگزار وفادار خداوند، از احوال من و از آنچه می‌کنم، شما را آگاه خواهد ساخت. **22** او را فقط به همین منظور نزد شما می‌فرستم، تا از چگونگی حال ما باخبر شوید و با شنیدن سخنان او دلگرم و تشویق گردید. **23** دعا می‌کنم که خدای پدر و خداوند ما عیسی مسیح، به شما برادران عزیز آرامش و محبت و ایمان عطا کند. **24** بر جمیع آنان که خداوند ما، عیسی مسیح، را با محبتی جاودانی دوست می‌دارند، فیض باد.

حال پیغام نجات بخش مسیح به گوش همه می‌رسد. بله، شادی من ادامه خواهد یافت، **19** زیرا یقین می‌دانم که با دعا‌های شما و

این نامه از طرف پولس و تیموتائوس، خدمتگزاران مسیح عیسی تأییدات روح قدّوس عیسی مسیح، تمام این امور به آزادی من منجر است. این نامه را به جمیع مقدّسان در شهر فیلیپی که متعلق به خواهد شد. **20** آرزوی قلبی و امید من این است که هرگز در انجام مسیح عیسی هستند، از جمله مشایخ و خدمتگزاران کلیسا می‌نویسم. وظایف خود، شرمند و سرافکنده نشوم، بلکه همواره آماده باشم تا در

2 فیض و آرامش از جانب خدا، پدر ما، و خداوندان عیسی مسیح، تمام سختیها با کمال دلیری درباره مسیح سخن بگویم، همان‌طور که بر شما باد. **3** هرگاه شما را به یاد می‌آورم، خدای خود را برای در گذشته نیز چنین کرده‌ام؛ تا بدین وسیله، چه زنده باشم و چه وجودتان سپاس می‌گویم. **4** هر بار که برای شما دعا می‌کنم، قلبم بمیرم، همیشه باعث سربلندی مسیح گردم. **21** چون برای من، لبریز از شادی می‌گردم، **5** زیرا شما از همان روزی که پیغام انجیل زندگی فرصتی است برای خدمت به مسیح، و مرگ به معنی رفتن به را شنیدید تا به حال، کمکهای بسیاری در اشاعه و گسترش آن نزد او می‌باشد. **22** اما اگر زنده ماندن من، سبب خواهد شد که نموده‌اید. **6** اطمینان دارم خدا که این عمل نیکو را در شما آغاز عده بیشتری را به سوی مسیح هدایت کند، در این صورت واقعاً

نمود، شما را یاری خواهد داد تا در فیض او رشد کنید تا به هنگام نمی‌دانم کدام بهتر است، مردن یا زنده ماندن. **23** گاه می‌خواهم بازگشت عیسی مسیح، کار او در شما تکمیل شده باشد. **7** این زنده بمانم و گاه آرزو می‌کنم که این زندگی را ترک گویم و به نزد طبیعی است که درباره شما چنین احساسی داشته باشم، چون همه مسیح بشتابم، که این برای من خیلی بهتر است. **24** اما در حقیقت شما در دل من جای دارید. چه، زمانی که در زندان بودم و چه، اگر زنده بمانم، می‌توانم کمک بیشتری به شما بکنم. **25** بله، وجود زمانی که آزادانه در میان شما به سر می‌برم، به اتفاق هم از حقیقت من هنوز در اینجا لازم است؛ از این رو یقین دارم که باز مدتی در این دفاع می‌کردیم و خبر نجات مسیح را به گوش مردم می‌رساندیم؛ به دنیا خواهم ماند و به رشد و شادی شما در ایمان، کمک خواهم همین جهت همواره با هم در برکات خدا شریک بوده‌ایم. **8** فقط نمود. **26** و هنگامی که دوباره نزد شما بیایم، شما دلیل بیشتری برای خدا می‌دانم که عیسی مسیح چه محبت و اشتیاق عمیقی نسبت به فخر کردن به مسیح عیسی خواهد داشت به خاطر آنچه که توسط شما در من گذاشته است. **9** از این رو، دعا می‌کنم تا محبتتان از من انجام می‌دهد. **27** اما هر چه برای من پیش آید، چه شما را بار

طریق شناخت و درک و بینشی عمیق، روزی‌روز فزونی یابد، **10** تا دیگر ببینم، چه نینم، به یاد داشته باشید که همواره باید همچون بتوانید عالی‌ترین امور را تشخیص دهید، و برای روز مسیح، پاک و مسیحی واقعی زندگی کنید، تا همیشه خبرهای خوب درباره شما به بی‌عیب باشید. **11** همچنین آکنده از ثمرات نجات خود باشید یعنی من برسد و بشنوم که دوش به دوش یکدیگر، در یک روح استوار عدالتی که از طریق عیسی مسیح به دست می‌آید و باعث جلال و ایستاده‌اید و هدف همگی‌تان این است که بدون توجه به مخالفت‌های ستایش خدا می‌گردد. **12** برادران و خواهران عزیز، می‌خواهم این را دشمن، پیام نجات بخش انجیل مسیح را به همه اعلام کنید. همین نیز بدانید که آنچه برای من پیش آمده، در واقع به پیشرفت و گسترش امر برای ایشان نشانه هلاکت است، اما برای شما نشانه این است پیام انجیل منجر شده است؛ **13** زیرا اکنون همه، از جمله نگهبانان که خدا با شماست و به شما زندگی جاوید عطا کرده است. **29** زیرا کاخ سلطنتی، به خوبی می‌دانند که من به علّت مسیحی بودن، در خدا به شما این افتخار را داده است که نه فقط به مسیح ایمان زندان به سر می‌برم. **14** به علاوه، زندانی بودن من باعث شده که آوری، بلکه در راه او متحمل زحمات و مشقات نیز بشوید. **30** در بسیاری از مسیحیان اینجا، دیگر ترسی از زندان نداشته باشند؛ و صبر این مجاهده و پیکار، ما با یکدیگر شریک می‌باشیم. شما در گذشته و تحمل من به آنان جرأت بخشیده که با شهادت بیشتری پیام مسیح شاهد زحمات من در راه مسیح بوده‌اید، و همان‌طور که می‌دانید هنوز را اعلام کنند. **15** البته، بعضی از روی حسادت و رقابت انجیل هم درگیر همان زحمات و مبارزات هستم.

مسیح را موعظه می‌کنند، اما بعضی نیز با حسن نیت. **16** اینان پس چنانچه به سبب تعلق خود به مسیح، دلگرم هستید، اگر موعظه می‌کنند چون مرا دوست دارند و پی برده‌اند که خدا مرا برای دفاع از حقیقت به اینجا آورده است. عده‌ای هم برای این موعظه می‌کنند که حسادت مرا برانگیزند، با این تصور که پیشرفت کار آنان، غمی به غمهای من در زندان می‌افزاید. **18** اما هر کس با هر انگیزه و هدفی انجیل را موعظه کند، باعث شادی من می‌شود، چون به هر حال در این راه شادی من در زندان به سر می‌برد. **19** زیرا من در زندان به سر می‌برم و شما در زندان به سر می‌برید. **20** زیرا من در زندان به سر می‌برم و شما در زندان به سر می‌برید. **21** زیرا من در زندان به سر می‌برم و شما در زندان به سر می‌برید. **22** زیرا من در زندان به سر می‌برم و شما در زندان به سر می‌برید. **23** زیرا من در زندان به سر می‌برم و شما در زندان به سر می‌برید. **24** زیرا من در زندان به سر می‌برم و شما در زندان به سر می‌برید. **25** زیرا من در زندان به سر می‌برم و شما در زندان به سر می‌برید. **26** زیرا من در زندان به سر می‌برم و شما در زندان به سر می‌برید. **27** زیرا من در زندان به سر می‌برم و شما در زندان به سر می‌برید. **28** زیرا من در زندان به سر می‌برم و شما در زندان به سر می‌برید. **29** زیرا من در زندان به سر می‌برم و شما در زندان به سر می‌برید. **30** زیرا من در زندان به سر می‌برم و شما در زندان به سر می‌برید.

خودنمای زندگی نکند. فروتن باشید و دیگران را از خود بهتر بدانید. کردم لازم است «اپارودیوس» را نیز پیش شما بفرستم. او را نزد من فقط به فکر خودتان نباشید، بلکه به کار و مسائل دیگران هم توجه فرستاده بودید تا در وقت احتیاج به من کمک کند. من و او با نمایی. 5 شما باید همان طرز فکری را در پیش گیرید که مسیح هم مانند برادران واقعی بوده ایم و دوش به دوش هم کار کرده ایم و عیسی داشت. 6 او با اینکه ماهیت خدایی داشت، اما نخواست از جنگیده ایم. 26 اکنون او را نزد شما می فرستم، چون دلش برای همه برابری خود با خدا به نفع خود استفاده کند، 7 بلکه قدرت و جلال شما تنگ شده است. خصوصاً غمگین شد از اینکه شنید شما از خود را کنار گذاشت و شکل یک بنده را بر خود گرفت، و شبیه بیماری او آگاهی یافته اید. 27 در واقع، بیماری او بسیار سخت بود و انسانها شد؛ 8 و وقتی به شکل یک انسان یافت شد، خود را خوار چیزی نمانده بود که از پای درآید. اما خدا، هم به او و هم به من ساخت، و مسیر اطاعت را به طور کامل پیمود، اطاعتی تا سرحد رحم کرد و نگذاشت که این غم نیز بر غمهای دیگر من اضافه شود. مرگ، حتی مرگی خفت بار بر روی صلیب! 9 به همین جهت، خدا 28 دلم می خواهد هر چه زودتر او را نزد شما بفرستم، چون می دانم او را بی نهایت سرفراز کرد و نامی به او بخشید که از هر نام دیگری که از دیدنش واقعاً شاد خواهید شد؛ همین موضوع باعث خوشحالی والاتر است، 10 تا به نام عیسی هر زانویی، چه در آسمان، چه من خواهد شد و از بار غم خواهد کاست. 29 پس او را همچون بر زمین و چه زیر زمین، خم شود، 11 و هر زبانی اقرار کند که برادری در خداوند به گرمی بپذیرد و از زحمات او قدردانی نماید، عیسی مسیح، خداوند است، برای جلال خدای پدر. 12 عزیزان 30 زیرا جاننش را در راه خدمت به مسیح، به خطر انداخت تا به من، وقتی من با شما بودم، همیشه از من اطاعت می کردید، پس جای شما که از من دور هستید، به من خدمت کند.

چقدر بیشتر اکنون که غایبم باید چنین کنید. سخت بکوشید تا با اطاعت از خدا و ترس و احترام نسبت به او، نجات شما ثمر دهد. 13 زیرا خدا خودش در وجود شما کار می کند تا بتوانید با میل و رغبت او را اطاعت نمایید و اعمالی را بجا آورید که مورد پسند اوست. 14 کارهایتان را بدون غرغر و شکایت انجام دهید، 15 تا کسی نتواند از شما عیب و ایرادی بگیرد. باید در این دنیای فاسد که پر از افراد نادرست و ناخلف است، همچون فرزندان خدا، پاک و بی لکه باشید. آنگاه در میان ایشان مانند ستارگان در آسمان، خواهید درخشید. 16 کلام حیات بخش خدا را محکم نگه دارید تا به هنگام بازگشت مسیح، من سرشار از شادی و افتخار شوم، زیرا نتیجه زحماتی را که برای شما کشیده ام، خواهم دید. 17 اما حتی اگر جان من مانند هدیه ای ریختنی، بر قربانی و خدمت شما که ناشی از ایمان شماست، ریخته شود، شاد خواهم شد و با همگی شما شادی خواهم کرد. 18 شما نیز باید خوشحال باشید و با من شادی کنید که این افتخار را دارم تا در راه شما جان خود را فدا نمایم. 19 در خداوند عیسی امید دارم به زودی تیموتائوس را نزد شما بفرستم، تا وقتی نزد من باز می گردد، مرا از احوال شما آگاه کند و روح را شاد سازد. 20 هیچ کس مانند تیموتائوس، چنین علاقه خالصی نسبت به شما ندارد؛ 21 گویا هر کس فقط به مسائل خود می اندیشد، و به فکر خدمت به عیسی مسیح نیست. 22 اما شما تیموتائوس را می شناسید؛ او مثل یک فرزند به من کمک کرده تا پیغام انجیل را اعلام نمایم. 23 بنابراین، امیدوارم به محض روشن شدن وضعیتم، تیموتائوس را فوری نزد شما بفرستم؛ 24 و امیدوارم به لطف خداوند، خودم هم به زودی نزد شما بیایم. 25 در ضمن، فکر

10 می‌خواهم مسیح را بشناسم و قدرت رستخیز او را تجربه کنم، و خداوند دائماً شاد باشید، و باز می‌گویم شاد باشید! **5** در هر کاری در رنجهایش شریک شوم، و در مرگش همانند او گردم، **11** تا به از خود گذشتگی نشان بدهید و ملاحظه دیگران را نکنید. به خاطر هر قیمتی که شده، قیامت از مردگان را تجربه کنم. **12** منظورم باشید که خداوند به‌زودی باز می‌گردد. **6** برای هیچ چیز این نیست که اینها را اکنون به دست آورده‌ام، یا اینکه به کمال نگران نباشید. در عوض، در هر شرایطی، با دعا و التماس، همراه رسیده‌ام. بلکه نهایت تلاش خود را می‌کنم تا آن را به دست آورم، با شکرگزاری، درخواستهای خود را به پیشگاه خدا برید. **7** اگر که مسیح عیسی نیز برای آن مرا به دست آورد. **13** بله برادران عزیز، چنین کنید، از آرامش خدا بهره‌مند خواهید شد، آرامشی که فکر من هنوز آن که باید باشم نیست، اما تمام نیروی خود را صرف یک انسان قادر به درک آن نیست. این آرامش الهی به فکر و دل شما که کار می‌کنم، و آن اینکه گذشته را فراموش کنم و با انتظار و امید به به مسیح عیسی ایمان آورده‌اید، راحتی و آسایش خواهد بخشید. آنچه در پیش است چشم بدوزم، **14** و بکوشم تا به خط پایان **8** و حال، دوستان عزیزم، یک نکته پایانی: فکرتان را متمرکز سازید مسابقه برسم و جایزه را به چنگ آورم، که برای آن، خدا ما را به بر آنچه راست و قابل احترام است، بر آنچه درست است و پاک، سوی آسمان فرا می‌خواند؛ و همه اینها در اثر فدکاری‌ای است که بر آنچه دوست داشتی است و قابل ستایش. به اموری بیندیشید مسیح عیسی برای ما انجام داده است. **15** امیدوارم همگی شما که که عالی و قابل تحسین است. **9** هر چه از من آموختید، یا از مسیحیان بالغی هستید، در این مورد با من هم‌عقیده باشید. اگر من دریافت کردید، یا شنیدید، یا در من مشاهده کردید، آنها را در مورد مسئله دیگری اختلاف نظر داشته باشید، مطمئناً خدا آن به‌عمل آید. آنگاه خدای آرامش با شما خواهد بود. **10** چقدر از را هم برای شما روشن خواهد ساخت، **16** به شرط آنکه همیشه خدا سپاسگزارم و او را ستایش می‌کنم که بار دیگر به کمک من از حقیقتی که در وجود شماست پیروی کنید. **17** برادران عزیز، شتافتید. می‌دانم که همیشه در این فکر بوده‌اید، اما فرصت انجامش مرا سرمشق خود قرار دهید، و به کسانی توجه نمایید که مطابق را نمی‌یافتید. **11** البته منظورم این نیست که در احتیاج بودم، زیرا نمونه ما رفتار می‌کنند. **18** زیرا قبلاً بارها به شما گفته‌ام و اکنون نیز آموختم که به آنچه دارم، راضی و قانع باشم. **12** می‌دانم که در گریه‌کنان می‌گویم که خیلی‌ها که به ظاهر می‌گویند مسیحی‌اند، در تنگدستی و دولت‌مندی، چگونه زندگی کنم. رمز قناعت را در هر واقع دشمنان صلیب مسیح‌اند. **19** این گونه افراد، عاقبتشان هلاکت شریلی آموختم، چه سیر باشم چه گرسنه، چه زیاد داشته باشم و ابدی است، چون خدای ایشان شکمشان است و به چیزی فخر چه اندک. **13** هر چه خدا از من بخواهد، با کمک مسیح می‌توانم می‌کنند که باید از آن خجالت بکشند؛ تمام افکارشان متوجه امور انجام دهم، زیرا مسیح قدرت انجام آن را به من می‌بخشد. **14** با دنیای فانی است. **20** اما سر منزل اصلی ما آسمان است، که تمام اینها، لطف کردید که در مشکلاتم به کمک شتافتید. **15** شما نجات‌دهنده ما، عیسی مسیح خداوند نیز در آنجاست؛ و ما چشم به فیلیپیان به خوبی آگاهید که وقتی برای نخستین بار پیام انجیل را به راه او هستیم تا از آنجا بازگردد. **21** او به هنگام بازگشت خود، این شما اعلام نمودم، و سپس از مقدونیه روانه شدم، فقط شما به من بدنه‌ای فانی ما را دگرگون خواهد ساخت و به شکل بدن پرجلال کمک‌های مالی کردید. کلیسای دیگری در این امر پیشقدم نشد. خود در خواهد آورد، ما را نیز دگرگون خواهد ساخت.

4 ای برادران عزیز، من شما را بسیار دوست می‌دارم و مشتاقانه در انتظار دیدار شما هستم، چون شما شادی من و پاداش زحماتم هستید. ای عزیزان من، به خداوند وفادار بمانید. **2** در ضمن، از آن دو بانوی گرامی، اُفودی و سینتیخی التماس می‌کنم با هم آشتی کنند، زیرا متعلق به خداوند هستند. **3** از تو، دوست و همکار صمیمی خود نیز استدعا می‌کنم که به این دو بانو در حل اختلافشان کمک کنی، زیرا ایشان زمانی دوش به دوش من خدمت کرده‌اند تا پیغام انجیل را اعلام نمایم. ایشان با کلمنت و سایر همقطاران من نیز که نامهایشان در دفتر حیات نوشته شده است، همکاری کرده‌اند. **4** در

ایماندارانی که از دربار قیصر هستند، سلام می‌رسانند. **23** فیض
خداوند، عیسی مسیح، با روح شما باد.

مردگان می‌رسند، تا بدین‌سان، او در همه چیز مُقَدَّم باشد. **19** زیرا

خدا اراده فرمود که الوهیت کاملش در وجود پسرش ساکن گردد.

این نامه از طرف پولس است که به ارادهٔ خدا، رسول مسیح **20** او به‌واسطهٔ مسیح، همه چیز را با خود آشتی داد، چه چیزهایی که

عیسی می‌باشد، و از طرف برادر ما تیموتائوس. **2** این نامه را به قوم

بر روی زمین‌اند و چه چیزهایی که در آسمان هستند، و با خون او که

مقدّس خدا در شهر کولسی که برادران و خواهران وفادار در مسیح بر صلیب ریخته شد، صلح و آشتی را فراهم ساخت. **21** این صلح

هستند، می‌نویسیم. از خدا، پدر ما، خواستار فیض و آرامش برای و آشتی شامل حال شما نیز می‌شود، شما که زمانی از خدا دور

شما هستیم. **3** هرگاه برای شما دعا می‌کنیم، ابتدا خدا را که پدر بودید، و در ذهن خود با او دشمنی می‌کردید، چرا که اعمالتان

خداوند ما عیسی مسیح است، برای وجود شما شکر می‌کنیم، **4** زیرا شیرانه بود. **22** اما اکنون خدا شما را با خود آشتی داده است.

وصف ایمان شما به مسیح عیسی و محبتی را که به همهٔ ایمانداران این آشتی از طریق مرگ مسیح، مرگ بدن جسمانی‌اش، امکان‌پذیر

او نشان می‌دهید، شنیده‌ایم. **5** علّت این ایمان و محبت شما این شده است. در نتیجهٔ این فداکاری است که مسیح، شما را مقدّس

است که از همان ابتدا که پیغام راستین انجیل را شنیدید، به شادیهای گردانیده و به پیشگاه خدا آورده است. اکنون شما مقدّس و بی‌عیب

آسمانی دل بستید. **6** همین پیغام که به شما رسید، به سرتاسر و بَرِی از هر محکومیتی در حضور خدا ایستاده‌اید. **23** اما این به

دنیا نیز می‌رسد، و در همه جا با دگرگون ساختن زندگی مردمان، شرطی میسر می‌گردد که همواره در ایمان به این حقیقت استوار باشید

ثمر می‌آورد، همان‌طور که زندگی شما را دگرگون ساخت، از همان و در آن ثابت‌قدم بمانید، و نگذارید امیدی که در پیام انجیل نهفته

روزی که آن را شنیدید و حقیقت را دربارهٔ فیض خدا درک کردید. است، متزلزل شود. این همان انجیلی است که به گوش شما رسید و

7 خدمتگزار امین عیسی مسیح، یعنی ای‌افراس که پیغام انجیل را به اکنون نیز به هر مخلوقی در زیر آسمان اعلان می‌شود، و من پولس،

شما رساند و اکنون از طرف شما با ما همکار و همخدمت است، خدمتگزار آن شده‌ام. **24** اکنون رنجی که به خاطر شما متحمل

8 ما را آگاه ساخت که روح‌القدس چه محبت عمیقی در دل شما می‌شوم، موجب شادی من است، و من در بدن خود، رنجهایی را

نسبت به دیگران قرار داده است. **9** بنابراین، از آن روز که این خبر را که لازمهٔ خدمت به مسیح است، به خاطر بدن او، یعنی کلیسا،

شنیدیم، دائماً دعا می‌کنیم و از خدا می‌طلبیم که به شما یاری کند تکمیل می‌کنم. **25** همچنین، من از سوی خدا مأموریت یافته‌ام تا

تا خواست و ارادهٔ او را دریابید، و به شما حکمت عطا فرماید تا امور کلیسایش را خدمت کنم و کلام او را در کمالتش به شما اعلان

روحانی را درک کنید؛ **10** تا به این ترتیب، رفتاری شایستهٔ خداوند و نمایم، **26** یعنی این راز را که طی اعصار و نسلهای متمادی مخفی

زندگی خداپسندانه‌ای داشته باشید، به گونه‌ای که در هر کار نیک نگاه داشته شده بود، اما اکنون بر مقدّسین او آشکار گردیده است.

ثمر بیاورید و در شناخت خدا رشد کنید. **11** همچنین، دعا می‌کنیم **aiōn g165j** **27** زیرا خدا بر آن شد که ایشان دریابند که غنای

که از قدرت پرچلال خدا لبریز شوید تا صبر و تحمل بسیار داشته

باشید و با شادی **12** همواره پدر آسمانی را سپاس گوید که ما را «مسیح در وجود شما، امید پرشکوه شماست!» **28** پس کسی را که

شایستهٔ آن ساخت تا در میراث قوم خود که در قلمرو نور زندگی دربارهاش موعظه می‌کنیم، مسیح است، و به هر کس هشدار می‌دهیم

می‌کنند، سهیم شویم. **13** او ما را از دنیای تاریک شیطان نجات و به او به کمک تمام حکمتی که خدا به ما داده، تعلیم می‌دهیم تا

داد و به ملکوت پسر عزیزش منتقل ساخت، **14** همان که از طریق بتوانیم هر کس را در مسیح عیسی به بلوغ روحانی کامل برسانیم و به

خونش رهایی و آموزش گناهان را دریافت کردیم. **15** او چهرهٔ دیدنی حضور خدا تقدیم کنیم. **29** کار من همین است و در این راه

خدای نادیدنی و نخست‌زادهٔ تمامی آفرینش است. **16** در واقع، تمام زحمت می‌کنم، و با تمام نیرویی که مسیح عطا می‌کند، در این

هستی به‌وسیلهٔ عیسی مسیح به وجود آمد، یعنی هر آنچه در آسمان و زمینه تلاش و کوشش می‌کنم.

بر زمین است، دیدنی و نادیدنی؛ عالم روحانی با فرمانروایان و تاج و

تخت ایشان، و فرماندهان و بزرگانشان، همه به‌وسیلهٔ مسیح و برای

جلال او آفریده شدند. **17** پیش از آنکه چیزی به وجود آید، او وجود

داشت، و قدرت اوست که همه چیز را در عالم هستی در هماهنگی

با یکدیگر نگاه می‌دارد. **18** او سرِ بدن است، که همان کلیسا

باشد. او سر‌آغاز است، و نخست‌زادهٔ آنانی است که به قیامت از

اکنون آشکار شده است، خود مسیح است. **3** تمام گنجینه‌های

ای کاش می‌دانستید که من برای شما و ایمانداران لائودیکیه

و مسیحیان دیگری که شخصاً مرا ندیده‌اند، با چه سوز دلی دعا

می‌کنم. **2** دعای من این است که همواره دلگرم باشید و به‌وسیلهٔ

ریسمانهای نیرومند محبت، به یکدیگر پیوندید و با اطمینان واقعی و

درک روشن، به شناخت مسیح دست یابید. زیرا آن راز بزرگ خدا که

اکنون آشکار شده است، خود مسیح است. **3** تمام گنجینه‌های

حکمت و معرفت خدا، در مسیح نهفته است. **4** این را می‌گویم تا کسی نتواند شما را با سخنان و استدلال‌های فریبنده، گمراه سازد. **5** زیرا با اینکه جسماً از شما دورم، اما در روح با شما هستم، و شادمانم از اینکه مشاهده می‌کنم تا چه حد منضبط هستید و ایمانتان به مسیح چقدر مستحکم است. **6** پس همان‌طور که این اقرار ایمان را پذیرفتید که مسیح عیسی، خداوند است، به زندگی کردن در او نیز ادامه دهید. **7** در او ریشه بدوانید تا از او قوت بگیرید. بکشید که همواره در او رشد کنید و در حقایقی که آموخته‌اید، قوی و نیرومند گردید؛ و برای کارهایی که او برای شما انجام داده است، زندگی‌تان لبریز از شادی و شکرگزاری باشد. **8** هوشیار باشید تا کسی با فلسفه‌های باطل خود، ایمان و شادی روحانی را از شما نگیرد؛ نظریات غلط و پوچ ایشان، بر افکار و عقاید مردم استوار است، نه بر فرمایشات و تعالیم مسیح. **9** در مسیح طبیعت و ذات الهی، به طور کامل، در یک بدن انسانی ظاهر شده است. **10** بنابراین، وقتی مسیح را دارید، همه چیز دارید و وجود شما از حضور خدا لبریز است. مسیح در واقع حاکم بر تمامی ریاستها و قدرتهاست. **11** هنگامی که به مسیح پیوستید، در واقع ختنه نیز شدید، اما نه ختنه‌ای که به دستهای انسانی صورت می‌گیرد، بلکه ختنه‌ای که مسیح انجام می‌دهد، به این گونه که طبیعت گناه‌آلودتان را بُرد و دور انداخت. **12** زیرا زمانی که تعمید گرفتید، در واقع طبیعت کهنه و گناهکارتان با مسیح مرد و دفن شد؛ سپس با مسیح زنده شدید و حیاتی نوین را آغاز کردید. تمام اینها در اثر این بود که به کلام خدای توانا ایمان آوردید، خدایی که مسیح را پس از مرگ زنده کرد. **13** زمانی شما در گناهان خود مرده بودید، و هوسهای گناه‌آلود بر وجودتان مسلط بود. اما خدا شما را در حیات مسیح سهیم گرداند، زیرا همه گناهانتان را آموزد، **14** و سند محکومیت شما را که حاکی از ناطاعتی شما بود، از بین برد. خدا نامه اعمالتان را بر صلیب مسیح میخکوب کرد و همه گناهانتان را به حساب او گذاشت. **15** به این ترتیب، او قدرتها و فرمانروایان روحانی را خلع سلاح کرد، و ایشان را در ملأ عام رسوا ساخت و به‌وسیله صلیب بر آنها پیروز شد. **16** پس اجازه ندهید کسی شما را به خاطر آنچه می‌خورید یا می‌نوشید، یا در خصوص برگزاری جشنهای مذهبی، عید ماو نو یا روز مقدس شائبات محکوم سازد. **17** تمام اینها احکامی موقتی بودند که با آمدن مسیح از اعتبار افتادند. آنها فقط سایه‌ای از آن «واقعیت» بودند که قرار بود بیاید، و آن واقعیت، خود مسیح است. **18** نگذارید کسی که از فروتنی دروغین و پرستش فرشتگان لذت می‌برد، صلاحیت شما را زیر سؤال ببرد. چنین شخصی به‌افراط وارد جزئیات رؤیاهایی می‌شود که دیده است. ذهن غیرروحانی او سبب

حکمت و معرفت خدا، در مسیح نهفته است. **4** این را می‌گویم تا کسی نتواند شما را با سخنان و استدلال‌های فریبنده، گمراه سازد. **5** زیرا با اینکه جسماً از شما دورم، اما در روح با شما هستم، و شادمانم از اینکه مشاهده می‌کنم تا چه حد منضبط هستید و ایمانتان به مسیح چقدر مستحکم است. **6** پس همان‌طور که این اقرار ایمان را پذیرفتید که مسیح عیسی، خداوند است، به زندگی کردن در او نیز ادامه دهید. **7** در او ریشه بدوانید تا از او قوت بگیرید. بکشید که همواره در او رشد کنید و در حقایقی که آموخته‌اید، قوی و نیرومند گردید؛ و برای کارهایی که او برای شما انجام داده است، زندگی‌تان لبریز از شادی و شکرگزاری باشد. **8** هوشیار باشید تا کسی با فلسفه‌های باطل خود، ایمان و شادی روحانی را از شما نگیرد؛ نظریات غلط و پوچ ایشان، بر افکار و عقاید مردم استوار است، نه بر فرمایشات و تعالیم مسیح. **9** در مسیح طبیعت و ذات الهی، به طور کامل، در یک بدن انسانی ظاهر شده است. **10** بنابراین، وقتی مسیح را دارید، همه چیز دارید و وجود شما از حضور خدا لبریز است. مسیح در واقع حاکم بر تمامی ریاستها و قدرتهاست. **11** هنگامی که به مسیح پیوستید، در واقع ختنه نیز شدید، اما نه ختنه‌ای که به دستهای انسانی صورت می‌گیرد، بلکه ختنه‌ای که مسیح انجام می‌دهد، به این گونه که طبیعت گناه‌آلودتان را بُرد و دور انداخت. **12** زیرا زمانی که تعمید گرفتید، در واقع طبیعت کهنه و گناهکارتان با مسیح مرد و دفن شد؛ سپس با مسیح زنده شدید و حیاتی نوین را آغاز کردید. تمام اینها در اثر این بود که به کلام خدای توانا ایمان آوردید، خدایی که مسیح را پس از مرگ زنده کرد. **13** زمانی شما در گناهان خود مرده بودید، و هوسهای گناه‌آلود بر وجودتان مسلط بود. اما خدا شما را در حیات مسیح سهیم گرداند، زیرا همه گناهانتان را آموزد، **14** و سند محکومیت شما را که حاکی از ناطاعتی شما بود، از بین برد. خدا نامه اعمالتان را بر صلیب مسیح میخکوب کرد و همه گناهانتان را به حساب او گذاشت. **15** به این ترتیب، او قدرتها و فرمانروایان روحانی را خلع سلاح کرد، و ایشان را در ملأ عام رسوا ساخت و به‌وسیله صلیب بر آنها پیروز شد. **16** پس اجازه ندهید کسی شما را به خاطر آنچه می‌خورید یا می‌نوشید، یا در خصوص برگزاری جشنهای مذهبی، عید ماو نو یا روز مقدس شائبات محکوم سازد. **17** تمام اینها احکامی موقتی بودند که با آمدن مسیح از اعتبار افتادند. آنها فقط سایه‌ای از آن «واقعیت» بودند که قرار بود بیاید، و آن واقعیت، خود مسیح است. **18** نگذارید کسی که از فروتنی دروغین و پرستش فرشتگان لذت می‌برد، صلاحیت شما را زیر سؤال ببرد. چنین شخصی به‌افراط وارد جزئیات رؤیاهایی می‌شود که دیده است. ذهن غیرروحانی او سبب

اکنون که همراه مسیح برای حیات نو برخیزانده شده‌اید، مشتاق امور آسمانی باشید، همان جا که مسیح است و بر دست راست خدا نشسته است. **2** همواره به آنچه در آسمان است بیندیشید، و به امور این دنیای زودگذر دل نبندید. **3** به این دنیای فانی همانقدر دل نبندید که یک شخص مرده دل می‌بندد؛ زیرا زندگی واقعی شما در آسمان است، همراه مسیح در حضور خدا! **4** وقتی مسیح که زندگی واقعی ماست بازگردد، شما نیز با او خواهید درخشفید و در جلال و شکوه او شریک خواهید شد. **5** پس به گناهان این دنیا نزدیک نشوید؛ هوسهای ناپاک را که در وجودتان کمین می‌کنند، نابود سازید؛ هرگز خود را با گناهانی چون بی‌عفتی، ناپاکی، شهوترانی و هوسهای ننگین دیگر آلوده نکنید. به چیزهای خوش‌ظاهر این دنیا نیز طمع نورزید، چون طمع نوعی بت‌پرستی است. **6** آثانی که مرتکب چنین اعمالی می‌شوند، یقیناً گرفتار خشم و غضب خدا خواهند شد. **7** شما نیز زمانی که هنوز به این دنیای گناه‌آلود تعلق داشتید، اسیر همین عاداتهای شرم‌آور بودید. **8** اما اکنون وقت آن است که خشم و کینه و فحش و سخنان زشت را همچون جامه‌ای پوسیده از تن خود درآورید و دور بیندازید. **9** به یکدیگر دروغ نگوئید، زیرا آن طبیعت کهنه و فاسد شما که دروغ می‌گفت، دیگر مرده و از بین رفته است؛ **10** و اکنون زندگی کاملاً تازه‌ای را در پیش گرفته‌اید، که طی آن در شناخت راستی ترقی می‌کنید و می‌کوشید هر روز بیشتر شبیه مسیح، خالق این زندگی تازه شوید. **11** در این زندگی تازه، دیگر نه مهم است یهودی باشید یا غیریهودی، ختنه شده یا ختنه نشده، برتر یا شکالی، برده یا آزاد؛ چون تنها چیزی که اهمیت دارد، مسیح است، که در همه ما زندگی می‌کند. **12** حال که خدا شما را برگزیده

تا قوم مقدّسی باشید که مورد محبت اوست، پس جامهٔ شفقت و عاقلانه رفتار نمایید. **6** گفتگوی شما همیشه پر از فیض و خوشایند دلسوزی، مهربانی، فروتنی، ملایمت و پردباری را بر تن کنید، **13** و بوده، و با نمک اصلاح شده باشد، تا بدانید به هر کس چگونه رفتار دیگران را تحمل کنید و آماده باشید تا ایشان را ببخشید. هرگز پاسخ دهید. **7** برادر عزیزمان تیخیکوس، شما را از وضع من آگاه از یکدیگر کینه به دل نگیرید. از یاد نبرید که مسیح شما را بخشیده خواهد ساخت؛ او خدمتگزار وفادار مسیح و همخدمت من است. است؛ پس شما نیز باید دیگران را ببخشید. **14** مهمتر از همه، **8** او را فقط به همین منظور نزد شما می‌فرستم، تا از چگونگی حال بگذارید محبت هادی زندگی شما باشد، زیرا محبت عامل همبستگی ما باخبر شوید و با شنیدن سخنان او دلگرم و تشویق گردید. **9** در کامل مسیحیان است. **15** بگذارید آرامشی که مسیح می‌بخشد، ضمن اونیسیموس را نیز همراه او می‌فرستم که برادر عزیز ما و از خود همواره بر دل‌های شما مسلط باشد، چون همه ما باید مانند اعضای شماست. این دو برادر، شما را در جریان همه وقایع اینجا خواهند یک بدن، در هماهنگی و صفا زندگی کنیم. در ضمن، همیشه گذاشت. **10** آرسترخوس که با من در زندان است، و مرقس پسر شکرگزار باشید. **16** بگذارید کلام مسیح به کمال در میان شما عمومی برنابا، به شما سلام می‌رساند. همان‌گونه که قبلاً هم سفارش ساکن گردد. با زمایر، سرودها و نغمه‌های روحانی و با تمام حکمتی کرده‌ام، هرگاه مرقس نزد شما آید، از او به گرمی پذیرایی کنید. که او به شما عطا می‌کند، به یکدیگر تعلیم و اندرز دهید و با قلبی **11** یسوع یوستوس نیز سلام می‌رساند. از مسیحیان یهودی‌نژاد، فقط شکرگزار برای خدا بسرایید. **17** هرآنچه می‌کنید و هر سخنی که بر همین چند نفر در اینجا با من خدا را خدمت می‌کنند، و خدا می‌داند زبان می‌آورد، همه را به نام عیسی خداوند انجام دهید، و از طریق که چقدر باعث دلگرمی من شده‌اند! **12** ایافراس، که از خود شما و او خدای پدر را سپاس گویند. **18** ای زنان، از شوهران خود اطاعت خدمتگزار عیسی مسیح است به شما سلام می‌رساند. او همیشه با کنید، زیرا این خواست خداوند است. **19** ای شوهران، همسران خود جدیت برای شما دعا می‌کند تا کامل و استوار شوید و در هر امری را محبت نمایید و با ایشان تندی و تلخی نکنید. **20** ای فرزندان، اراده و خواست خدا را درک کنید. **13** من شخصاً شاهد هستم همیشه مطیع والدین خود باشید، زیرا این خداوند را خشنود می‌سازد. که او با چه تلاش و کوششی برای شما و همچنین برای مسیحیان **21** و شما پدران، فرزندان را آتقدر سرزنش نکنید که دلسرد و دل اهل لائودیکیه و هیراپولیس دعا می‌کند. **14** لوقا پزشک محبوب شکسته شوند. **22** ای غلامان، در هر امری مطیع اربابان خود در این و همچنین دیماس به شما سلام می‌رساند. **15** به برادران ما در دنیا باشید. نه تنها در حضور ایشان به وظایف خود خوب عمل کنید، لائودیکیه، و به نیمفاس و مؤمنینی که در خانه او برای عبادت جمع بلکه به سبب محبت و احترامتان به مسیح، همیشه از صمیم قلب می‌شوند، سلام برسانید. **16** در ضمن، پس از خواندن این نامه، آن خدمت نمایید. **23** هر کاری را از جان و دل انجام دهید، درست را به کلیسای لائودیکیه بفرستید، و نامه‌ای را هم که برای ایشان مانند اینکه برای مسیح کار می‌کنید، نه برای انسان. **24** فراموش نوشته‌ام، بگیرید و بخوانید. **17** به ارخیپوس نیز بگویید: «در انجام نکنید که شما پادشاهان را از مسیح خداوند دریافت خواهید کرد، خدمتی که خداوند به تو سپرده است، کوشا باش!» **18** این چند یعنی همان میراثی را که برای شما نگاه داشته است، زیرا شما در واقع کلمه را نیز من، پولس، به خط خودم می‌نویسم و درود می‌فرستم: غلام مسیح هستید. **25** هر که کار خطایی مرتکب شود، مکافات «مرا در این زندان فراموش نکنید! خدا شما را فیض عنایت فرماید.» خطایش را خواهد یافت، زیرا خدا استثنا قائل نمی‌شود.

4 شما اربابان نیز باید با عدل و انصاف با غلامان خود رفتار کنید. فراموش نکنید که خود شما نیز در آسمان ارباب دارید که همیشه ناظر بر رفتار شماست. **2** با ذهنی هوشیار و دلی شکرگزار، خود را وقف دعا کنید. **3** برای ما نیز دعا کنید تا خدا فرصت‌های بسیاری ایجاد کند و بتوانیم راز مسیح را اعلان کنیم. در واقع، به همین دلیل است که در اینجا در حبس به سر می‌برم. **4** دعا کنید که جرأت کافی داشته باشم تا این پیغام را آزادانه و تمام و کمال بیان نمایم. **5** از هر فرصت نهایت استفاده را بکنید تا پیغام انجیل را به دیگران برسانید، و بدانید چگونه با کسانی که هنوز ایمان نیاورده‌اند،

حقایق انجیل را اعلام نمایم. از این رو، ذره‌ای نیز پیغام خدا را تغییر نمی‌دهیم، حتی اگر به مذاق مردم سازگار نباشد؛ زیرا ما خدمتگزار این نامه از طرف پولس، سیلاس و تیموتائوس است. این خدایی هستیم که از تمام نیت‌های دلمان باخبر است. **5** خودتان نامه را به شما کلیسای تسالونیکیان که از آن خدای پدر و عیسی آگاهید که ما هرگز سعی نکردیم با چرب‌زبانی، توجه شما را به خود مسیح خداوند می‌باشید، می‌نویسیم. از خدا خواستار فیض و آرامش جلب کنیم؛ از روابطمان با شما نیز برای کسب منافع مادی استفاده برای شما هستیم. **2** ما همیشه خدا را برای وجود همه شما شکر نکردیم، خدا خودش شاهد است. **6** در ضمن، نه از شما و نه از می‌نماییم و دائماً برای شما دعا می‌کنیم، **3** و در حضور خدا و کسی دیگر انتظار احترام و تکریم نداشتیم، گرچه به عنوان رسولان پدرمان، به یاد می‌آوریم اعمال شما را که در اثر ایمان پدید می‌آیند، مسیح، این حق را به گردن شما داشتیم. **7** اما نه فقط از این حق و نیز زحماتتان را که از محبت سرچشمه می‌گیرند، و شکیبایی و خود استفاده نکردیم، بلکه مانند یک مادر مهربان از شما مراقبت صبرتان را که از امید بر خداوند عیسی مسیح الهام می‌یابند. **4** ای نمودیم. **8** محبت و علاقه ما نسبت به شما آنقدر زیاد بود که نه تنها برادران عزیز و ای محبوبان خدا، می‌دانیم که خدا شما را برگزیده پیغام خدا را، بلکه جهانهای خود را نیز در اختیار شما گذاشتیم. است، **5** زیرا زمانی که پیغام انجیل را به شما اعلام نمودیم، آن **9** برادران عزیز، حتماً به یاد دارید که با چه زحمتی، شب و روز کار کلمات و سخنانی بی‌معنی نپنداشتید، بلکه با علاقه بسیار به آن می‌کردیم و برای امرار معاش عرق می‌ریختم، تا وقتی پیغام انجیل خدا گوش فرا دادید. آنچه می‌گفتیم، عمیقاً در شما اثر می‌گذاشت، زیرا را به شما می‌رسانیم، سرپار کسی نباشیم. **10** شما خودتان شاهدید روح‌القدس به شما یقین کامل می‌بخشید که سخنان ما راست است؛ و خدا نیز گواه است که رفتار ما با هر یک از شما، پاک و بی‌ریا و رفتار ما نیز شما را از این امر مطمئن می‌ساخت. **6** در نتیجه، شما از بی‌عیب بوده است. **11** حتماً به خاطر دارید که چگونه مانند یک ما و از خداوند پیروی کردید، و با وجود زحمات شدیدی که به پدر که فرزند خود را نصیحت می‌کند با شما رفتار کردیم. **12** به سبب پیغام ما متوجه شما شده بود، با آن شادی که از روح‌القدس شما التماس و توصیه می‌کردیم و تشویقتان می‌کردیم که زندگی و است، پیغام ما را پذیرفتید. **7** به این ترتیب، شما برای مسیحیان رفتارتن شایسته خدا باشد، خدایی که شما را دعوت کرده تا در سراسر مقدونیه و یونان نمونه شدید. **8** اکنون کلام خداوند به وسیله ملکوت و جلال او سهیم گردید. **13** همچنین دائماً خدا را شکر شما در همه جا بخش شده و به گوش مردم سرزمینهای دیگر نیز می‌کنیم که وقتی پیام خدا را پذیرفتید، همان پیام را که از ما شنیدید، رسیده است. هر جا قدم می‌گذاریم، سخن از ایمان حیرت‌انگیز شما آن را سخنان انسانی نپنداشتید، بلکه گفته‌های ما را به‌عنوان کلام به خداست؛ لذا نیازی نیست که ما دیگر چیزی در این خصوص خدا پذیرفتید، که البته چنین نیز هست. و این پیغام همچنان در درون بگوییم، **9** زیرا خودشان برای ما بیان می‌کنند که با آمدن ما نزد شما که ایمان دارید، عمل می‌کند. **14** و پس از آن، همان رنجها و شما، چگونه از بت‌پرستی دست کشیدید و به سوی خدا بازگشتید تا مشکلاتی که بر کلیساهای یهودیه که در مسیح عیسایند، وارد آمد، خدای زنده و حقیقی را خدمت کنید. **10** در ضمن، بازگو می‌کنند شما را نیز در برگرفت، زیرا شما از هموطنان خود همان جور و ستمی که چگونه چشم انتظار بازگشت پسر خدا از آسمان هستید که خدا را دیدید که ایشان از هموطنان یهودی خود دیدند. **15** از آنان که او را پس از مرگ زنده کرد، یعنی عیسی که ما را از وحشت داوری آینده رهایی بخشیده است.

برادران و خواهران عزیز، شما خود می‌دانید که آمدن ما نزد شما چقدر مفید و پرثمر بود. **2** آگاهید که پیش از آنکه نزد شما بیایم، در شهر فیلیپی به سبب اعلام پیام انجیل، چقدر با ما بدرفتاری کردند و چقدر آزار و زحمت دیدیم. با این حال، با وجود مخالفت‌های شدید، خدا به ما جرأت داد تا با دلیری، پیغام انجیل را به شما نیز برسانیم. **3** پس ملاحظه می‌کنید که پیغام انجیل را نه با انگیزه‌های نادرست و مقاصد ناپاک بلکه با سادگی و خلوص نیت به شما رساندیم. **4** در واقع، خدا به ما اعتماد کرده تا به عنوان رسولان او،

او، چیست؟ آیا شما نیستید؟ **20** شما پرستی افتخار و شادی ما هستید.

3 سرانجام، چون من دیدم که بیش از این تحمل دوری شما را ندارم، تصمیم گرفتم در «آتن» تنها بمانم، **2** و «تیموتائوس» را که برادر و همکار ما در خدمت خداست برای اعلان انجیل مسیح، نزد شما بفرستم تا ایمانتان را تقویت کند و شما را دلداری دهد، **3** و نگذارد در اثر سختی‌ها دلسرد شوید؛ گرچه می‌دانید که این سختی‌ها، جزئی از نقشه خدا برای ما می‌باشد. **4** همان زمان نیز که نزد شما بودیم، از پیش به شما می‌گفتم که سختی‌های فراوان به سراغتان خواهد آمد، و همین‌طور هم شد. **5** همان‌گونه که گفتم، چون دیگر نمی‌توانستم تحمل کنم که از شما بی‌خبر باشم، بی‌درنگ تیموتائوس را فرستادم تا از استواری ایمانتان یقین حاصل کند. می‌ترسیدم شیطان شما را در وسوسه و آزمایش انداخته باشد و به این ترتیب تمام زحماتی که برای شما کشیده‌ایم، به هدر رفته باشد. **6** اما اکنون که تیموتائوس از نزد شما بازگشته است، به ما مژده داده که ایمان و محبت شما به قوت خود باقی است و ما را نیز فراموش نکرده‌اید، و به همان اندازه که ما مشتاق دیدار شما هستیم، شما نیز برای دیدن ما اشتیاق دارید. **7** بنابراین ای برادران و خواهران عزیز، با وجود تمام مشکلات و زحمتان، بسیار دلگرم شدیم، زیرا شنیدیم که در ایمانتان قوی مانده‌اید. **8** تا زمانی که شما در ایمان به خداوند استوار باشید، تحمل مشکلات برای ما آسان خواهد بود. **9** حقیقتاً نمی‌دانیم برای وجود شما و این همه خوشی و شادی که نصیب ما کرده‌اید چگونه از خدا تشکر کنیم؟ **10** روز و شب دائماً با جدیت دعا می‌کنیم و از خدا می‌خواهیم به ما اجازه دهد که بار دیگر شما را ببینیم تا هر نقصی را که در ایمانتان وجود دارد، برطرف کنیم. **11** باشد که پدرمان خدا و خداوندمان عیسی مسیح، بار دیگر ما را به نزد شما بفرستد. **12** خداوند محبت شما را چنان فزونی بخشد که بتوانید یکدیگر و دیگران را به شدت محبت کنید، همان‌گونه که ما شما را محبت می‌نماییم؛ **13** تا به این ترتیب، پدرمان خدا دل شما را قوی و بی‌گناه و پاک سازد، تا در آن روز که خداوند ما عیسی مسیح با مقدسین خود باز می‌گردد، در حضور خدا، مقدس و بی‌عیب بایستید.

4 دیگر اینکه، ای برادران و خواهران عزیز، به نام عیسی خداوند از شما استدعا داریم چنان رفتار کنید که خدا را خشنود سازید، چنانکه به شما آموختیم. البته، همین‌گونه نیز رفتار می‌کنید، اما شما را تشویق می‌کنیم تا در این مورد بیشتر تلاش کنید. **2** زیرا می‌دانید که به اقتدار عیسی خداوند چه تعالیمی به شما دادیم. **3** اراده و

همچون دزد شب، بی خبر سر می‌رسد. **3** همان وقت که مردم از شما می‌خواهم که این نامه را برای همهٔ مؤمنین بخوانید. **28** فیض می‌گویند: «همه جا امن و امان است»، ناگهان مصیبت دامنگیرشان خداوند ما عیسی مسیح با همهٔ شما باشد. خواهد شد، همان‌طور که درد به سراغ زن آستین می‌آید؛ آنگاه راه فراری برای آنان وجود نخواهد داشت. **4** اما برادران عزیز، شما در تاریکی گناه و بی‌خبری نیستید که وقتی روز خداوند سر رسد، غافلگیر شوید، مانند کسی که دزد به او حمله کرده باشد. **5** شما همگی فرزندان نور و روز هستید، و با تاریکی و شب کاری ندارید. **6** بنابراین، آماده باشید و مانند دیگران به خواب نروید. منتظر بازگشت مسیح باشید و هوشیار بمانید. **7** شب، وقت خواب و مستی و بی‌خبری است، **8** ولی ما که در روشنائی روز زندگی می‌کنیم، باید هوشیار باشیم و زره ایمان و محبت را در بکنیم، و امید نجات را همچون کلاهخود بر سر بگذاریم. **9** از یاد نبریم که خدا ما را برنگزیده تا زیر غضب خود قرار دهد، بلکه ما را انتخاب نموده تا به وسیلهٔ خداوند ما عیسی مسیح نجات دهد. **10** او جان خود را فدا کرد تا ما بتوانیم تا ابد با او زندگی کنیم، خواه به هنگام بازگشت او زنده باشیم، خواه نباشیم. **11** پس به همین ترتیب، به تشویق و تقویت یکدیگر ادامه دهید. **12** ایمانداران عزیز، کسانی را که رهبران شما در کار خداوند هستند، گرمی بدارید. آنها در بین شما سخت تلاش می‌کنند و به شما پند می‌دهند. **13** ایشان را به سبب زحماتی که برای شما می‌کشند، با تمام وجود احترام بگذارید و محبت کنید. همچنین با یکدیگر در صلح و صفا به سر ببرید. **14** برادران عزیز، اشخاص تنبل و سرکش را تأدیب کنید؛ افراد محجوب و ترسو را دلداری دهید؛ ضعفا را یاری نمایید؛ نسبت به همه، صبر و تحمل را پیشه کنید. **15** مواظب باشید بدی را با بدی تلافی نکنید، بلکه بکوشید همواره به یکدیگر و به تمام مردم خوبی کنید. **16** همیشه شاد باشید! **17** پیوسته دعا کنید! **18** برای هر پیش‌آمدی خدا را شکر نمایید، زیرا این است خواست خدا برای شما که از آن عیسی مسیح هستید. **19** آتش روح را خاموش نکنید. **20** نبوتها یعنی پیامهایی را که خدا به مؤمنین می‌دهد، کوچک و حقیر نشمارید، **21** بلکه به دقت به آنها گوش فرا دهید، و اگر تشخیص دادید که از جانب خدا هستند، آنها را بپذیرید. **22** خود را از هر نوع بدی دور نگاه دارید. **23** دعا می‌کنم که خود خدای آرامش، شما را تماماً مقدّس سازد. باشد که روح و جان و بدن شما تا روز بازگشت خداوند ما عیسی مسیح بی‌عیب و استوار بماند. **24** همان خدایی که شما را خوانده است تا فرزندان او باشید، طبق وعده‌اش این را نیز برای شما انجام خواهد داد. **25** برادران عزیز، برای ما دعا کنید. **26** با بوسه‌ای مقدّس به تمام برادران سلام بگویید. **27** در نام خداوند

دوم تسالونیکیان

1

روز خداوند از هم اکنون آغاز شده، به آسانی پریشان خاطر و دچار تزلزل فکری گردید. گفته‌های ایشان را باور نکنید، حتی اگر ادعا

این نامه از طرف پولس، سیلاس و تیموثائوس است. این نامه را کنند نبوت یا مکاشفه‌ای داشته‌اند، یا اینکه به نام‌های استناد کنند که به شما کلیسای تسالونیکیان که در پدر ما خدا و خداوند ما عیسی گویی از جانب ما بوده است. 3 اجازه ندهید کسی به هیچ وجه مسیح محفوظ هستید، می‌نویسیم. 2 از پدرمان خدا و خداوندمان شما را بفریید، زیرا آن روز فرا نخواهد رسید، مگر اینکه اول ارتداد و عیسی مسیح، خواستار فیض و آرامش برای شما هستیم. 3 برادران طغیانی برضد خدا بر پا شود، و آن مرد قانون شکن ظهور کند، همان عزیز، موظفیم همواره خدا را برای وجود شما شکر نماییم. بله، کسی که محکوم به هلاکت در جهنم است. 4 و اما هر چه خدا شایسته است که چنین کنیم، زیرا ایمان شما به گونه‌ای چشمگیر خوانده می‌شود و مورد پرستش قرار می‌گیرد، مخالفت خواهد نمود. رشد کرده، و محبت شما نسبت به یکدیگر بسیار زیاد شده است. حتی وارد معبد خواهد شد، و در آنجا نشسته، ادعا خواهد کرد که 4 به هر کلیسایی که می‌رویم، به وجود شما افتخار می‌کنیم و برای خداست. 5 آیا به یاد ندارید که وقتی نزد شما بودم، این را می‌گفتم؟ ایشان بیان می‌نماییم که چگونه شما با وجود مشکلات طاقت‌فرسا 6 خدواتان می‌دانید چه چیزی مانع آمدن اوست؛ زیرا او فقط زمانی و آزار و اذیتها، شکیبایی و ایمان کامل به خدا را حفظ کرده‌اید. می‌تواند ظهور کند که وقتش رسیده باشد. 7 و اما آن بی‌دینی هم 5 این آزار و اذیتها نشان می‌دهند که راههای خدا منصفانه و عادلانه اکنون نیز مخفیانه عمل می‌کند، و همچنان مخفی خواهد ماند تا آن است، زیرا او به وسیله این زحمات و رنجها، از یک طرف شما را برای کسی که مانع اوست، از سر راه کنار برود. 8 آنگاه آن مرد خبیث ملکوت خود آماده می‌کند، 6 و از طرف دیگر تنبیه و مجازات را ظهور خواهد کرد. اما خداوند ما عیسی به هنگام بازگشت خود، او برای آنانی که شما را زجر می‌دهند مهیا می‌سازد. 7 بنابراین، به شما را با نفس دهان خویش هلاک کرده، با حضور خود نابود خواهد که رنج و آزار می‌بینید، اعلام می‌دارم که وقتی عیسی خداوند به ساخت. 9 این مرد خبیث به وسیله قدرت شیطان ظهور خواهد کرد و ناگاه در میان شعله‌های آتش با فرشتگان نیرومند خود از آسمان ظاهر آلت دست او خواهد بود؛ او با کارهای عجیب و حیرت‌انگیز خود شود، خدا به ما و به شما آسودگی خواهد بخشید؛ 8 اما آنانی را که همه را فریب داده، معجزات بزرگ انجام خواهد داد. 10 کسانی از شناختن خدا و پذیرش خدا و پذیرش نقشه نجات او توسط عیسی که فریب او را می‌خورند، آنانی هستند که راه راست را رد کرده و مسیح سر باز می‌زنند، مجازات خواهد کرد. 9 ایشان به مجازات راه جهنم را در پیش گرفته‌اند. ایشان حقیقت را دوست ندارند و جاودانی خواهند رسید، و تا ابد از حضور خداوند دور خواهند ماند و آن را نمی‌پذیرند تا نجات یابند. 11 از این رو، خدا اجازه خواهد هرگز شکوه و عظمت قدرت او را نخواهند دید. (166 g166 iaiōnios) داد فریب خورده، گمراه شوند، و این دروغها را باور کنند. 12 در 10 بله، این رویدادها در روز بازگشت او واقع خواهد شد، روزی که نتیجه، تمام کسانی که دروغ را می‌پذیرند و راستی را رد می‌کنند و از قوم او و مؤمنان او، ستایش و تحسین را نثار او کنند. در آن روز شما شرارت شاد می‌شوید، به حق محکوم خواهند شد. 13 اما ای برادران نیز در میان ستایش کنندگان او خواهید بود، زیرا به شهادتی که ما و ای محبوبان خدا، ما باید همیشه برای وجود شما خدا را شکر درباره او دادیم، ایمان آوردید. 11 پس ما به دعای خود برای شما کیم، زیرا خدا از همان ابتدا شما را برگزید تا نجات بخشد و به وسیله ادامه می‌دهیم تا خدا شما را یاری دهد که رفتارشان شایسته دعوت قدرت روح پاکش و ایماننان به راستی، شما را پاک سازد. 14 به الهی باشد، و به آرزوهای نیکی که دارید، جامه عمل بپوشاند، و با همین منظور، او مژده نجات را به وسیله ما به شما رساند و از طریق قدرت خود اعمال شما را که از ایمان سرچشمه می‌گیرد، کامل کند. ما، شما را دعوت کرد تا در جلال خداوند ما عیسی مسیح شریک

12 آنگاه مردم با مشاهده اعمال شما، نام خداوند ما عیسی مسیح را گردید. 15 پس ای برادران و خواهران عزیز، با توجه به این مطالب، ستایش و تمجید خواهند کرد؛ شما نیز به سبب تعلق به او، عزت و استوار باشید و به حقایقی که حضوراً و یا توسط نامه‌هایمان به شما حرمت خواهید یافت. بدانید که لطف و فیض خدای ما و خداوند ما 16 خود خداوند ما عیسی مسیح و پدر ما عیسی مسیح همه این امتیازات را برای شما فراهم آورده است.

2

حال، ای ایمانداران عزیز، بگذارید موضوعاتی را درباره بازگشت خداوند ما عیسی مسیح، و نحوه جمع شدن ما به نزد او را روشن سازیم: استدعا می‌کنیم 2 اجازه ندهید از سوی آنانی که می‌گویند تسلی عطا کند و شما را نیرو بخشد تا همواره کردار و گفتارنان نیک باشد.

ای برادران، در خاتمه خواهش می‌کنم برای ما دعا کنید.

نخست دعا کنید که پیغام خداوند، در هر جا که اعلام می‌شود، بدون مانع به سرعت پخش شود و باعث نجات مردم گردد، همان‌طور که سبب نجات شما نیز شد. **2** همچنین، دعا کنید تا از چنگ مردمان بدکار و شریر رهایی یابیم، زیرا همه ایماندار نیستند. **3** اما خداوند وفادار است و شما را تقویت خواهد نمود و در برابر هر نوع حمله شیطان، از شما محافظت خواهد کرد. **4** خداوند ما را مطمئن ساخته که هر چه به شما آموخته‌ایم، انجام می‌دهید و خواهید داد.

5 خداوند دل‌های شما را به محبت خدا و پایداری مسیح هدایت فرماید. **6** و اکنون برادران عزیز، به حکمی که به نام خداوند ما عیسی مسیح و با قدرت او صادر می‌کنیم، توجه کنید: از هر مسیحی تنبل که اوقات خود را به بیکاری می‌گذرانند، و نمی‌خواهد مطابق الگویی که ارائه دادیم کار کند، دوری نمایید. **7** زیرا شما خوب می‌دانید که چه درسی باید از ما بگیرید: شما هرگز ندیدید که ما در میان شما بیکار بگردیم. **8** نان هیچ‌کس را مفت نخوردیم، بلکه روز و شب کار کردیم و عرق ریختیم تا بتوانیم لقمه نانی به دست آورده، سرپار شما نباشیم؟ **9** نه به این دلیل که حق نداشتیم از شما تقاضای خوراک بکنیم، بلکه می‌خواستیم الگویی به شما بدهیم و نشان دهیم که برای امرار معاش باید کار کرد. **10** همان موقع نیز که آنجا نزد شما بودیم، حکم کردیم که: «هر کس نمی‌خواهد کار کند، حق ندارد خوراک بخورد.» **11** با این حال باز می‌شنویم که در میان شما بعضی تنبلی می‌کنند و نمی‌خواهند تن به کار بدهند؛ در ضمن وقت شما را نیز با بدگویی درباره دیگران، تلف می‌کنند. **12** به نام عیسی مسیح خداوند به این قبیل اشخاص نصیحت می‌کنیم و دستور می‌دهیم که به زندگی خود نظم و آرامش ببخشند و به کار و کوشش بپردازند تا نانی به دست آورند. **13** به بقیه شما نیز ای برادران و خواهران عزیز، می‌گویم که هیچگاه از نیکی کردن خسته نشوید.

14 اما اگر کسی هست که نمی‌خواهد از دستورهای ما در این نامه اطاعت کند، مراقب او باشید و با او معاشرت نکنید تا از عمل خویش شرم‌منده شود. **15** اما به چشم دشمن به او نگاه نکنید، بلکه مانند برادری که احتیاج به نصیحت دارد، او را هوشیار سازید.

16 خود خداوند که سرچشمه آرامش است، به شما در هر وضعی که هستید، پیوسته آرامش عطا فرماید. خداوند با همه شما باشد.

17 اینک من، پولس این سلام و درود را مانند سایر نامه‌هایم، به خط خودم می‌نویسم، تا بدانید که این نامه از طرف من است. این هم خط من: **18** فیض خداوند ما عیسی مسیح بر همه شما باشد.

اول تیموتائوس

1

ببرد و نشان دهد که حتی نسبت به بدترین گناهکاران صبور است، تا دیگران نیز دریابند که می‌توانند زندگی جاوید داشته باشند. **aiōnios** **g166** 17 جلال و حرمت شایسته‌ی خدایی است که پادشاه تمام دورانهاست. او نادیدنی و غیرفانی است. تنها او خداست، و اوست دانای کل. آمین! **aiōn g165** 18 و حال، پسر، تیموتائوس، بر اساس پیامهای نبوی که پیشتر در مورد تو بیان شده بود، تو را سفارش می‌کنم به این که با به یاد آوردن آنها، در جنگ نیکوی خداوند، به‌هنگام عریضت به مقدونیه به تو اصرار کردم، باز از تو می‌خواهم وجدان خود را پاک نگاه دار و مطابق ندای آن عمل کن. زیرا بعضی از ندهند، 4 یا خود را با اسطوره‌ها و شجره‌نامه‌های بی‌انتهای سرگرم نسازند، زیرا اینها بحث‌های مناقشه‌برانگیز را دامن می‌زنند، و سودی برای توسعه‌ی کار خدا ندارند، کاری که از طریق ایمان انجام می‌شود. با خدا، ایمان خود را به مسیح از دست دادند. 20 هیمینائوس و منظوم از این حکم این است که همه‌ی ایمانداران از محبت لبریز شوند، محبتی برخاسته از دلی پاک و انگیزه‌ای درست و ایمانی اصیل. 6 اما این افراد، اصلاً توجهی به این امور روحانی ندارند و فقط کفر نگویند.

2

در پی ایجاد مجادله‌ی بیهوده هستند؛ 7 دوست دارند معلم شریعت شوند، حال آنکه نمی‌دانند درباره‌ی چه سخن می‌گویند و چه چیزی را با چنین اطمینانی اظهار می‌دارند. 8 البته شریعت و احکام مذهبی خوب است، به شرطی که به طرز صحیح و آن گونه که خدا در نظر دارد، به کار رود. 9 همچنین می‌دانیم که قانون و شریعت برای انسانهای درستکار مقرر نشده، بلکه برای قانون‌شکنان، افراد یاغی، خدانشناسان، گناهکاران، افراد نامقدس، بی‌دینان، و نیز برای آنانی که پدر و مادر خود را می‌کشند، و مرتکب قتل می‌گردند. 10 بله، شریعت برای زناکاران، همجنس‌بازان، برده‌فروشان، دروغگویان، افرادی که در محکمه‌ها شهادت دروغ می‌دهند، و نیز برای تمام کسانی است که مرتکب اعمالی مغایر با تعلیم صحیح می‌گردند، 11 تعلیمی که مطابق انجیل پرچال خدای متبارک است، و من نیز برای اعلام آن تعیین شده‌ام. 12 بنابراین، خداوندان عیسی مسیح را شکر می‌گویم که قدرت انجام این خدمت را به من داد، و مرا درخور اعتماد شمرد و به این خدمت گمارد. 13 با اینکه قبلاً به مسیح کفر می‌گفتم و مسیحیان را تعقیب می‌کردم و آزار و شکنجه می‌دادم، اما خدا بر من رحم فرمود، زیرا نمی‌دانستم چه می‌کنم و هنوز مسیح را نشناخته بودم. 14 وه که خداوند ما چه مهربان و پر محبت است! او نشان داد که چگونه به او ایمان بیاورم و از محبت مسیح عیسی لبریز شوم. 15 این سخن درخور اعتماد است و همه باید آن را بپذیرند که عیسی مسیح به جهان آمد تا گناهکاران را نجات بخشد. من خود، بزرگترین گناهکاران هستم. 16 اما خدا بر من رحم کرد، تا به این ترتیب عیسی مسیح بتواند مرا به عنوان نمونه‌ای برای دیگران به کار

باشند. **13** علت این امر آن است که خدا نخست آدم را آفرید و بعد **16** بدون هیچ گونه تردید، راز دینداری که آشکار شده، عظیم است، حوّا را. **14** و این آدم نبود که فریب شیطان را خورد، بلکه زن فریب این راز که او در جسم ظاهر شد، و از سوی روح القدس تصدیق خورد و نتیجه آن گناه بود. **15** اما زنان از طریق آوردن فرزند رستگار گردید، فرشتگان او را دیدند، در میان ملت‌ها درباره او موعظه شد، خواهند شد، البته اگر به زندگی کردن در ایمان، محبت، تقدّس و در جهان به او ایمان آوردند، و در جلال به بالا برده شد. نجات ادامه دهند.

4 اما روح القدس آشکارا می‌فرماید که در زمانهای آخر، برخی از **3** این گفته کاملاً قابل اعتماد و درست است که اگر کسی در مسیحیان از ایمان رویگردان شده، از روحهای فریبکار و از اموری اشتیاق منصب نظارت بر کلیسا باشد، در آرزوی کاری شریف و پیروی خواهند کرد که دیوها تعلیم می‌دهند. **2** این قبیل تعلیم آبرومندانه است. **2** اما ناظر کلیسا باید شخصی بی‌عیب و نقص، را افرادی ریاکار و دروغگو رواج می‌دهند، افرادی که وجدانشان شوهر وفادار یک زن، اهل اعتدال و ملایمت، خویشترند، محترم، حساسیت خود را به‌طور کامل از دست داده، گویی با آئنی سوزان آن میهمان‌نواز و مشتاق تعلیم دادن کلام خدا باشد. **3** همچنین نباید را داغ کرده‌اند. **3** ایشان مردم را از ازدواج منع کرده، حکم می‌کنند مشروبوخوار و تندخو باشد، بلکه نرم‌خو، و از دعوا و منازعه بپرهیزد، که از خوردن برخی خوراکی‌ها بپرهیزند، خوراکی‌هایی که خدا آفریده تا و پول‌دوست نیز نباشد. **4** باید بتواند امور خانواده خود را به‌خوبی مؤمنان و آگاهان از حقیقت آنها را با شکرگزاری بخورند. **4** هر چه اداره کند، و مراقب باشد که فرزندانش از او اطاعت کرده، وی و که خدا آفریده، خوب است و باید با شادی از آنها استفاده کنیم. سایرین را احترام کنند، **5** زیرا اگر کسی نتواند خانواده خود را اداره البته باید برای آنها از خدا شکرگزاری نمود، **5** زیرا با کلام خدا و دعا کند، چگونه خواهد توانست کلیسای خدا را اداره و خدمت نماید؟ تقدیس می‌شوند. **6** اگر این امور را به دیگران تعلیم دهی، خادمی ناظر نباید تازه ایمان باشد، زیرا ممکن است دچار غرور گردد و به شایسته برای عیسی مسیح خواهی بود، که از ایمان و تعلیم صحیح محکومیتی دچار شود که ابلیس نیز دچار شد. **7** او در خارج از بهره گرفته است، تعلیمی که آن را پیروی کرده‌ای. **7** وقت خود را کلیسا، در میان مردم غیرمسیحی نیز باید نامی نیک داشته باشد، تا با بحث درباره عقاید پوچ و افسانه‌های احمقانه تلف نکن، بلکه ابلیس نتواند او را به‌وسیله اتهامات گوناگون به دام بیندازد، و دست و بکوش و تمرین کن تا زندگی خداپسندانه‌ای داشته باشی. **8** تربیت پای او را برای خدمت به اعضای کلیسا ببندد. **8** به همین شکل، بدن خوب است، اما تمرین در امور خدا بسیار بهتر از آن است، و شماسان که دستیاران ناظران کلیسا هستند، باید اشخاصی محترم و وعده‌هایی که می‌دهد هم برای زندگی حال و هم حیات آینده مفید موّقر باشند. باید از ریاکاری و دورویی دوری کنند، و از افراط در است. **9** این عین حقیقت است و همه باید آن را بپذیرند. **10** ما شراب‌خواری بپرهیزند، و در پی منافع مالی نامشروع نباشند؛ **9** بلکه سخت تلاش می‌کنیم و زحمت می‌کشیم تا مردم به این حقیقت باید به حقایق عمیق ایمان متعهد باشند، و با وجدانی آسوده زندگی ایمان بیاورند، زیرا امید ما به خدای زنده است که نجات‌دهنده همه کنند. **10** اما پیش از آنکه کسی را به مقام شماسی بگماری، می‌باشد، به‌خصوص آنانی که راه نجات او را پذیرفته‌اند. **11** این اول وظایف دیگری در کلیسا به او محول کن، تا خصوصیات و نکات را تعلیم بده و یقین حاصل کن که همه آنها را آموخته‌اند. توانایی‌های او را بیازمایی. اگر از عهده انجام وظایفش به خوبی برآمد، **12** اجازه نده کسی تو را به دلیل جوانی‌ات حقیر بشمارد، بلکه آنگاه او را به شماسی منصوب کن. **11** زنان ایشان نیز باید محترم و بکوش تا در گفتار و کردار و محبت و ایمان و پاکي، برای همه باوقار باشند و درباره دیگران بدگویی نکنند، بلکه خویشترند بوده، در ایمانداران نمونه باشی. **13** تا زمان آمدن من، به خواندن و تشریح هر امری قابل اعتماد باشند. **12** شماس باید فقط یک زن داشته کتاب مقدّس برای ایمانداران مشغول باش و برای ایشان کلام خدا را باشد و نسبت به او وفادار بوده، سرپرست خوبی برای خانواده خود موعظه کن. **14** هنگامی که مشایخ کلیسا بر سر تو دست گذاشتند، باشد. **13** شماسانی که خوب خدمت کنند، اجر خوبی به دست خدا از طریق پیامها و نبوتها، عطایای خاصی به تو بخشید؛ از این خواهند آورد، زیرا هم مورد احترام مردم خواهند بود و هم ایمان و عطایا به بهترین نحو استفاده کن. **15** به این امور خوب توجه کن و اعتمادشان به مسیح عیسی نیرومندتر خواهد گردید. **14** با اینکه با تمامی وجود خود را وقف آنها نما تا پیشرفت تو بر همه آشکار امیدوارم به‌زودی نزد تو بیایم، اما این نکات را می‌نویسم، **15** تا اگر شود. **16** به دقت مراقب شیوه زندگی‌ات و نیز تعلیمی که می‌دهی آمدنم به تأخیر افتاد، بدانی در خانه خدا چگونه باید رفتار کرد، باش. در این امور راسخ و استوار بمان، زیرا اگر چنین کنی، خدا از خانه‌ای که کلیسای خدای زنده است و ستون و بنیان حقیقت. طریق تو، هم خودت را نجات خواهد داد و هم شنوندگانت را.

با مرد سالخورده هرگز با خشونت سخن نگو، بلکه او را بخورد.» و در جای دیگر نیز می‌فرماید: «زیرا کارگر مستحق مزد خویش است.» **19** اگر بر یکی از مشایخ اتهامی وارد شود، آن را نپذیر مگر آنکه دو یا سه نفر شاهد، آن را تأیید کنند. **20** اگر ثابت شد که گناه کرده است، باید او را در حضور همه توبیخ کنی تا برای دیگران درس عبرتی باشد. **21** در حضور خدا و عیسی مسیح و فرشتگان مقدس، تو را قسم می‌دهم که این دستورها را بدون طرفداری اجرا کنی و تبعیضی میان افراد قائل نگیری. **22** در نهادن دستها به منظور انتصاب افراد برای خدمت کلیسا شتاب نکن. در گناهان دیگران شریک نشو. خود را پاک و مقدس نگاه دار. **23** خوب است که به‌جز آب، گاهی نیز برای ناراحتی معده‌ات، کمی شراب بنوشی، زیرا اغلب بیمار می‌شوی. **24** گناهان برخی افراد آشکار است و آنها را به داوری می‌برد. اما گناهان برخی دیگر در آینده دیده خواهد شد. **25** به همین ترتیب، اعمال نیک و شریف برخی بر همه واضح است، و حتی اگر هم فعلاً آشکار نباشد، روزی آشکار خواهد شد.

6 همه غلامان مسیحی باید با اربابان خود در کمال احترام رفتار کرده است؛ چنین شخصی از یک کافر هم پست‌تر است. **9** فقط بیوه‌زنی را برای دریافت حمایت از کلیسا ثبت نام کن که سنش بالای شصت سال بوده، و به شوهرش که فوت کرده، وفادار بوده باشد. **10** چنین بیوه‌زنان باید کارهای نیکو انجام داده باشند نظیر تربیت فرزندان، میهمان‌نوازی از غریبه‌ها، شستن پاهای مقدسان، کمک به رنج‌دیدگان، و همچنین خویشتن را به انجام هر نوع کار نیک وقف نموده باشند. **11** بیوه‌های جوان‌تر از این را جزو این گروه نپذیر، زیرا وقتی امیال جسمانی‌شان بر تعهدی که به مسیح سپرده‌اند، چیره گردد، می‌خواهند بار دیگر ازدواج کنند. **12** به این ترتیب، به سبب شکستن پیمان اولشان با مسیح، مورد محکومیت قرار می‌گیرند. **13** از این گذشته، بیوه جوان ممکن است به بیکاری و تبلی عادت کند، و خانه به خانه بگردد و در مورد این و آن به بدگویی بپردازد و در کار دیگران فضولی کرده، بیهوده‌گویی نماید. **14** پس به نظر من، بهتر است که بیوه‌های جوان ازدواج کنند و بچه‌دار شوند و به خانه‌داری بپردازند، تا کسی نتواند از کلیسا عیب و ایرادی بگیرد. **15** زیرا چنانکه پیداست، عده‌ای از بیوه‌ها از کلیسا روگردان شده، شیطان را پیروی می‌کنند. **16** بار دیگر یادآوری می‌کنم که خویشان هر بیوه‌زن باید خرج او را بدهند و این بار را بر دوش کلیسا نگذارند، تا کلیسا بتواند از بیوه‌زنانی نگهداری کند که براستی کسی را ندارند. **17** مشایخی که امور کلیسا را خوب اداره می‌کنند، سزاوار احترام و دستمزدی کافی هستند، به‌خصوص آنانی که در کار موعظه و تعلیم کلام خدا زحمت می‌کشند. **18** زیرا در کتب مقدس آمده: «دهان

تقوا را پیشۀ خود ساز؛ به خدا اعتماد کن؛ انسان‌ها را محبت نما؛ صبور و مهربان باش. **12** در جنگ نیکوی ایمان به‌خوبی بجنگ و به دست آور آن زندگی جاوید را که خدا تو را به آن فراخواند، آن هنگام که در حضور گواهان بسیار، اعتراف نیکو کردی. (aiōnios g166)

13 در حضور خدایی که به همه زندگی می‌بخشد، و در حضور مسیح عیسی که با دلیری در برابر پُنتیوس پیلاؤس شهادت داد، به تو سفارش می‌کنم **14** که تمامی اوامر خدا را انجام دهی، تا کسی نتواند از حال تا بازگشت خداوند ما عیسی مسیح، عیبی در تو بیابد؛ **15** زیرا خدای متبارک که تنها قادر متعال و شاه شاهان و سرور سروران است، در زمان معین مسیح را خواهد فرستاد. **16** تنها اوست که فناناپذیر است، و در نوری سکونت دارد که کسی را یارای نزدیک شدن به آن نیست، و هیچ بشری او را ندیده و نخواهد دید. عزت و قدرت تا به ابد بر او باد. آمین. (aiōnios g166) **17** به کسانی که در این دنیا ثروتی دارند بگو که مغرور نشوند و به آن امید نیندند چون دیر یا زود از بین خواهد رفت، بلکه امیدشان به خدا باشد که هر چه لازم داریم سخاوتمندانه برای ما فراهم می‌سازد تا از آنها لذت ببریم. (jaiōn g165) **18** به ایشان بگو دارایی خود را در راه خیر صرف کنند و در نیکوکاری ثروتمند باشند؛ با شادی به محتاجان کمک نمایند، و همیشه آماده باشند تا از ثروتی که خدا به ایشان عطا کرده است، به دیگران نفعی برسانند. **19** با این کارهای نیک، ایشان گنجی واقعی برای خود ذخیره می‌کنند که بنیان خوبی برای آینده است، تا آن حیاتی را به دست آورند که زندگی واقعی است. **20** ای تیموتائوس، آنچه را که خدا به تو به امانت سپرده است، حفظ کن. خود را درگیر بحث‌های بیهوده نکن، به‌خصوص با کسانی که دم از علم و دانش می‌زنند. **21** بعضی از این دسته افراد، در اثر همین بحث‌ها، ایمانشان را از دست داده‌اند. فیض خداوند با تو باد.

دوم تیموتائوس

1

15 همان طور که می دانی، تمام مسیحیانی که از ایالت آسیا به اینجا آمده بودند، مرا به حال خود گذاشته و رفته اند؛ حتی فیجلوس و هرموجنس نیز مرا ترک گفته اند. 16 خداوند آنیسفوروس و خانواده او فرستاده عیسی مسیح می باشد. من مأموریت یافته ام که این وعده خدا را در همه جا اعلام کنم که هر که به مسیح ایمان آورد، باعث دلگرمی و شادی من گردد. او هیچگاه از زندانی بودن من عار زندگی جاوید خواهد یافت. 2 این نامه را به فرزند عزیزم، تیموتائوس نداشت، 17 بلکه به محض رسیدن به روم، همه جا به دنبال من می نویسم. از خدای پدر و خداوندان عیسی مسیح، خواستار فیض و رحمت و آرامش برای تو می باشم. 3 وقتی پیوسته، شب و روز تو را رحمت فرماید. تو خود به خوبی آگاهی که خدمات او در آفئس در دعاهایم به یاد می آورم، خدا را سپاس می گویم، خدایی را که با چقدر مفید بوده است.

2

و جدانی پاک، مانند نیاکانم خدمت می کنم. 4 نمی دانی چقدر مشتاق دیدارت هستم و تا چه حد از دیدن مجدد تو شاد خواهم شد، زیرا همیشه اشکهایی را که به هنگام وداع می ریختی، به یاد دارم. 5 هیچگاه از یاد نمی برم چه ایمان خالصی به خداوند داشتی، درست مانند مادرت یونیکه و مادر بزرگت لوتیز؛ و اطمینان دارم که حالا نیز ایمانت به همان اندازه مستحکم است. 6 به همین جهت، می خواهم یادآوری کنم که آن عطای خدا را که در توست شعله ور سازی، همان عطایی که خدا به هنگام دعا و با دستگذاری من بر تو، در وجود تو قرار داد. 7 زیرا آن روحی که خدا به ما بخشیده، نه روح ترس، بلکه روح قوت و محبت و انضباط است. 8 هرگز از شهادت دادن به دیگران درباره خداوندان عار نداشته باش. در ضمن، از من نیز که به خاطر او در زندانم عار نداشته باش؛ بلکه با اتکا به قدرتی که خدا به تو می بخشد، تو نیز آماده باش تا با من به خاطر انجیل زحمت ببینی. 9 این خداست که ما را نجات داد و برای زندگی مقدس برگزید، نه به دلیل لیاقت ما، بلکه به سبب اینکه پیش از آفرینش جهان اراده فرموده بود فیض خود را به وسیله عیسی مسیح به ما نشان دهد. 10 و 11 (aiōnios g166) و حال، با ظهور نجات دهنده مان عیسی مسیح، اراده او آشکار شده است؛ او قدرت مرگ را در هم شکست، و به ما راه ورود به زندگی جاوید را نشان داد که همانا ایمان آوردن به پیغام انجیل اوست؛ 11 و برای اعلام و تعلیم همین پیغام است که خدا مرا برگزیده تا رسول و فرستاده او باشم. 12 به همین دلیل است که در این زندان متحمل زحمات هستم، اما شرمگین نیستم که مانند یک مجرم در زندان به سر می برم، زیرا می دانم به چه کسی ایمان آورده و اعتماد کرده ام، و یقین دارم که او می تواند امانتم را تا روز بازگشت خود محفوظ نگاه دارد. 13 به سخنان و تعالیم صحیحی که از من شنیدی، محکم بچسب و از آنها سرمشق بگیر، بخصوص از ایمان و محبتی که عیسی مسیح می بخشد. 14 آن امانت نیکو، یعنی عطای الهی را به کمک روح القدس که در وجود تو ساکن است، حفظ کن.

بحث‌ها، سخنانی رد و بدل می‌شود که مانند خوره به جان آدمی می‌کردند، این معلمین نیز با حقیقت و راستی مخالفت می‌کنند؛ می‌افتد. هیمینائوس و فلیطوس از جمله کسانی هستند که مشتاق ایشان افکاری آلوده و فاسد دارند و از ایمان برگشته‌اند. 9 اما همیشه چنین بحث‌هایی می‌باشند. 18 این دو از راه راست منحرف شده‌اند اینطور نخواهد ماند، و یک روز گمراهی و نادانی‌شان بر همه آشکار و تعلیم می‌دهند که روز قیامت فرا رسیده است، و به این ترتیب ایمان خواهد گردید، چنانکه نادانی نبیس و یمیریس آشکار شد. 10 اما تو، عده‌ای را تضعیف کرده‌اند. 19 اما حقایق الهی پا برجا می‌ماند و تیموتائوس، خود می‌دانی که من چه تعلیم می‌دهم، چگونه زندگی هیچ چیز نمی‌تواند آن را تکان دهد؛ همچون سنگ زیر بنایی است می‌کنم، و هدف من در زندگی چیست. تو از ایمان و صبر و محبت که بر روی آن، این دو جمله نوشته شده است: «خداوند کسانی را و بردباری من آگاهی؛ 11 و شاهد زحمات و رنج‌هایی که در راه که واقعاً به او تعلق دارند می‌شناسد» و «آنانی که خود را از آن مسیح اعلام پیغام انجیل کشیدم هستی؛ و به یاد داری که در انطاکیه، قونیه می‌داند، باید از اعمال نادرست دوری کنند.» 20 در خانهٔ شخص و لستره با چه سختیها و رنج‌هایی مواجه شدم. اما خداوند مرا از همهٔ ثروتمند، همه نوع ظرف وجود دارد، از ظروف طلا و نقره گرفته تا این خطرات نجات داد. 12 در واقع، همهٔ آنان می‌خواهند ظروف چوبی و گلی. از ظرفهای گرانها برای مصارف عالی استفاده مطابق ارادهٔ خدا زندگی کنند، از دشمنان مسیح عیسی رنج و آزار می‌شود، و از ظرفهای ارزان برای مصارف عادی. 21 اگر کسی خود خواهد دید. 13 اما افراد نادرست و علمای دروغین، روزبه‌روز بدتر را از گناه دور نگاه دارد، مانند ظرف گرانها خواهد بود و مسیح برای شده، بسیاری را فریب خواهند داد و خود نیز فریب شیطان را خواهند هدفهای عالی، او را به کار خواهد گرفت. 22 از هر آنچه شهوات خورد. 14 اما تو باید به آنچه آموختی، ایمان راسخ داشته باشی. تو جوانی را برمی‌انگیزی، بگریز، و با کسانی که با دلی پاک، خداوند را به صحت و درستی آنها اطمینان داری زیرا می‌دانی که آنها را از افراد می‌خوانند، در پی عدالت، ایمان، محبت و صلح و صفا باش. قابل اعتمادی آموخته‌ای؛ 15 خودت نیز از کودکی کتب مقدس 23 باز تکرار می‌کنم: خود را درگیر بحث‌های پوچ و بی‌معنی نکن، را فرا گرفته‌ای. این کتابها به تو حکمت بخشیده‌اند تا بدانی که چون این گونه بحث‌ها باعث خشم و نزاع می‌گردد. 24 مرد خدا دست یافتن به نجات، از راه ایمان به عیسی مسیح امکان‌پذیر است. نباید اهل مجادله و دعوا باشد، بلکه باید با صبر و ملایمت، کسانی 16 در واقع، تمام کتب مقدس الهام خداست و سودمند است تا را که در اشتباهند، به راه راست هدایت کند. 25 مخالفان را باید با ملایمت و نرم‌خویی راهنمایی نماید، به این امید که خدا به ایشان است، به ما تذکر دهد. همچنین وقتی راه را به اشتباه می‌پیمایم، ما توبه عنایت فرماید تا به شناخت حقیقت برسند، 26 و به سر عقل را اصلاح می‌کند و آنچه را که درست است، به ما تعلیم می‌دهد. بیابند و از دام ابلیس که ایشان را اسیر خود ساخته تا اراده‌اش را به 17 خدا به وسیلهٔ کلامش ما را از هر جهت آماده و مجهز می‌سازد تا انجام بپرانند، رهایی یابند.

3 اما این را نیز باید بدانی که در روزهای آخر، زمانهای بسیار 4 در حضور خدا و عیسی مسیح که روزی زندگان و مردگان را دشواری روی خواهد داد، 2 زیرا مردمان، خودمحور، پولدوست، داوری خواهد فرمود، تو را مکلف می‌سازم که 2 کلام را موعظه کنی. خودستا، متکبر، بدزبان، نامطیع نسبت به والدین، و ناسپاس بوده، در هر موقعیت، و در وقت و بی‌وقت، آماده باش. با صبر بسیار هیچ چیز را مقدس نخواهند شمرد. 3 همچنین فاقد محبت، ایمانداران را تعلیم بده و آنها را اصلاح و توبیخ و تشویق کن. 3 زیرا بی‌گذشت، تهمت‌زن، ناپرهیزگار، خشن و متنفر از نیکویی خواهند زمانی خواهد رسید که مردم، دیگر به حقیقت گوش فرا نخواهند بود. 4 در آن زمان، خیانت در دوستی امری عادی به نظر خواهد داد، بلکه به سراغ معلمینی خواهند رفت که مطابق میلشان سخن آمد. انسانها لذت را بیشتر از خدا دوست خواهند داشت؛ 5 به می‌گویند. 4 ایشان توجهی به پیغام راستین کلام خدا نخواهند نمود، ظاهر افرادی دیندار خواهند بود، اما قدرت آن را انکار خواهند کرد. بلکه کورکورانه به دنبال افسانه‌های گمراه کننده خواهند رفت. 5 اما تو را با این قبیل افراد کاری نباشد. 6 این گونه افراد هستند که با تو در همهٔ شرایط استوار بایست، و از زحمت دیدن در راه خداوند هزاران نیزنگ به خانه‌های مردم راه پیدا می‌کنند و با زنا کم‌عقل نترس. مردم را به سوی مسیح هدایت کن و وظایف خود را کامل که گذشته گناه‌آلودی داشته‌اند، طرح دوستی می‌ریزند و تعلیم غلط انجام بده. 6 زیرا اکنون مانند هدیهٔ ریختنی، در حال ریخته شدن خود را به خورد ایشان می‌دهند. 7 چنین زنان همواره کسانی را که و زمان رحلت من فرا رسیده است. 7 در جنگ نیکو جنگیده‌ام، تعلیم جدیدی می‌آورند، پیروی می‌کنند، اما هرگز به شناخت حقیقت و مسابقه را به پایان رسانده‌ام، و خدمت خود را با وفاداری انجام دست نمی‌یابند. 8 همان گونه که نبیس و یمیریس با موسی مخالفت داده‌ام. 8 حال، تاجی در آسمان انتظار مرا می‌کشد، تاجی که

خداوند ما مسیح، آن داور عادل، در روز بازگشت خود به من خواهد داد؛ اما نه فقط به من، بلکه به تمام کسانی که با زندگی‌شان نشان می‌دهند که مشتاقانه منتظر بازگشت او هستند. **9** سعی کن هر چه زودتر نزد من بیایی، **10** زیرا دیماس مرا ترک کرده است؛ او به خاطر علائق و دلبستگی‌هایش به امور این دنیا، به تسالونیکی رفته است. در ضمن کریسکیس به غلاطیه و تیتوس به دلماتیه رفته‌اند. (aiōn g165) **11** فقط لوقا پیش من است. هرگاه آمدی، مرقس را نیز با خود بیاور، زیرا به کمک او احتیاج دارم. **12** تیخیکیوس هم دیگر اینجا نیست چون او را به افسس فرستادم. **13** وقتی می‌آیی، فراموش نکن ردای مرا که در شهر تروآس نزد کاریوس گذاشته‌ام، همراه بیاوری. در ضمن، کتابها، بخصوص اوراق پوستی را نیز بیاور. **14** اسکندر مسگر به من بسیار بدی کرد؛ خداوند خودش او را تنبیه کند. **15** تو نیز خود را از او دور نگاه دار، چون او با گفته‌های ما به مخالفت برخاسته است. **16** در نخستین جلسه دادگاه، هیچ‌کس برای کمک به من، در جلسه حضور نیافت؛ همه مرا ترک کردند. امیدوارم خدا این خطا را به حساب ایشان نگذارد. **17** اما خداوند خودش مرا یاری نمود و فرصت داد تا با دلیری پیغام نجاتبخش انجیل را به گوش همه قومهای دنیا برسانم. او مرا از مرگ حتمی نجات داد و نگذاشت طعمه شیران بشوم. **18** بله، خداوند مرا از هر اتفاق بدی حفظ خواهد کرد و سلامت به ملکوت آسمانی خود خواهد رساند. جلال تا ابد از آن خداوند باد. آمین. (aiōn g165) **19** سلام مرا به پریسکیلا و آکیلا برسان، همچنین به کسانی که در خانهٔ آنیسفوریوس هستند. **20** اراستوس در قرنتس ماند؛ تروفیموس را نیز که بیمار بود، در میلیتوس ترک کردم و آمدم. **21** سعی کن قبل از زمستان اینجا باشی. یوبولوس، پودنس و لیتوس، کلادیا و همهٔ برادران سلام می‌رسانند. **22** عیسی مسیح خداوند با روح تو باد. فیض خداوند با شما باد.

سیاه دارد و بی ایمان است، هیچ چیز برایش پاک نیست، زیرا هم فکرش فاسد و آلوده است و هم وجدانش. **16** این گونه انسانها ادعا می کنند که خدا را می شناسند، اما با کردارشان او را انکار می کنند. من فرستاده شده ام تا ایمان برگزیدگان خدا را تقویت کنم و به ایشان

تعلیم دهم تا حقیقتی را بشناسند که به آنها نشان می دهد چگونه زندگی خداپسندانه ای داشته باشند. **2** این حقیقت به ایشان اطمینان می بخشد که از حیات جاویدان برخوردارند، حیاتی که خدایی که دروغ نمی گوید، از ازل وعده اش را داده بود، **(jaīōnis g166)** **3** و اکنون، درست در زمان مقرر، آن را از طریق موعظه ای که به دستور نجات دهنده ما خدا به من سپرده شده، آشکار ساخته است. **4** این نامه را به تیتوس، فرزند راستینم در ایمان مشترکمان، می نویسم: از پدرمان خدا و نجات دهنده مان، مسیح عیسی، برای تو خواستار فیض و آرامش هستم. **5** تو را به این سبب در جزیره کریت گذاشتم تا به هر آنچه که ناتمام مانده، نظم و ترتیب ببخشی، و در هر شهر، مطابق رهنمودهایی که به تو دادم، مشایخی تعیین کنی. **6** زندگی شیخ باید بدون عیب باشد، او باید شوهری وفادار برای یگانه همسر خود باشد، و فرزندانش نیز با ایمان باشند و کسی نتواند ایشان را به چشم ولگرد و یاغی نگاه کند. **7** چرا که شیخ مسئول اداره کار خدا است و از این رو باید زندگی بدون عیب داشته باشد؛ همچنین نباید بی ادب و تندخو، مشروبوخار و اهل نزاع باشد. در زمینه امور مالی نیز باید از نادرستی و تقلب دوری کند، **8** و نیز باید مهمان نواز و دوستدار اعمال خیر باشد. او باید شخصی روشن بین، منصف، پاک و خوشبختندار باشد. **9** باید به حقایقی که آموخته است، ایمان و اعتقادی راسخ داشته باشد، تا بتواند آنها را به دیگران تعلیم دهد و به کسانی که با آنها مخالفت می کنند، نشان دهد که در اشتباهند. **10** زیرا اشخاص سرکش و نافرمان بسیاری، خصوصاً در میان آن دسته از مسیحیان یهودی نژاد که معتقدند مسیحیان نیز باید احکام دین یهود را اجرا کنند. اما سخنان ایشان پوچ و گمراه کننده است. **11** پس باید دهان ایشان را بست، زیرا خانواده های بسیاری، در اثر سخنان آنان از راه راست منحرف شده اند. این معلمین گمراه که چنین تعلیمی می دهند، فقط به فکر کسب منافع مادی می باشند. **12** حتی یکی از خود ایشان که ادعای پیغمبری هم می کند، درباره آن گفته است: «اهالی کریت، همه دروغگویند؛ مانند حیوانات تبلی هستند که فقط برای شکم زندگی می کنند.» **13** گفته او درست است. بنابراین، لازم است به مسیحیان کریت خیلی جدی حکم کنی تا در ایمان و اعتقاد خود قوی باشند؛ **14** و اجازه نده به افسانه های یهود و سخنان مردمانی که از راستی منحرف شده اند، گوش فرا دهند. **15** کسی که دلش پاک است، همه چیز برایش پاک است؛ اما کسی که دلی

2 اما تو روش صحیح زندگی مسیحی را تعلیم ده. **2** به مردان سالخورده تعلیم ده که باوقار و متین و خوشبختندار بوده، ایمانی صحیح داشته باشند، و هر کاری را از روی محبت و صبر انجام دهند. **3** به زنان سالخورده نیز پیاموز که در زندگی و رفتار خود باوقار باشند، غیبت نکنند، اسیر شراب نبوده، آنچه را که نیکوست، به دیگران تعلیم دهند، **4** تا بتوانند به زنان جوانتر پیاموزند که چگونه شوهر و فرزندان خود را دوست بدارند، **5** عاقل و پاکدامن باشند، و کدبانویی شایسته و همسری مطیع برای شوهر خود باشند، تا کسی بهانه ای برای بدگویی از کلام خدا نیابد. **6** همچنین، جوانان را نصیحت کن تا پرهیزگار و خرداندیش باشند. **7** تو خود نیز باید با انجام هر کار نیک، برای ایشان نمونه باشی؛ در تعلیم خود، اخلاص و جدیت به خرج بده. **8** سخنان نیز باید منطقی و معقول باشد، تا کسانی که با تو مخالفت می کنند، چون فرصت بد گفتن از ما نیابند، خجل شوند. **9** غلامان را نصیحت کن که از دستورهای ارباب خود اطاعت کنند و بکوشند تا در هر امری رضایت خاطر ایشان را فراهم سازند؛ در مقابل گفته های ارباب خود نیز جواب پس ندهند؛ **10** یادآوری کن که از ایشان دزدی نکنند، بلکه در عمل نشان دهند که از هر جهت قابل اعتماد هستند، به گونه ای که تعلیم درباره خدا و نجات دهنده ما را از هر حیث، جذّاب و گیرا سازند. **11** زیرا فیض خدا ظاهر شده است، فیضی که سرچشمه نجات برای همه مردم است، **12** و به ما می آموزد که از زندگی بی بند و بار و خوشگذرانی های گناه آلود دست بکشیم و زندگی پاک و خداپسندانه ای در این دنیا داشته باشیم. **(jaiōn g165)** **13** اگر چنین زندگی کنیم، می توانیم با امید و اشتیاق، منتظر روز مبارکی باشیم که در آن، خدای بزرگ و نجات دهنده مان عیسی مسیح باشکوه و جلال ظاهر می شود. **14** او جان خود را در راه گناهان ما فدا ساخت تا ما را از هر شرارتی رهایی بخشد، و ما را طاهر سازد، و از ما قومی پدید آورد که به شکلی خاص متعلق به او بوده، عمیقاً مشتاق انجام اعمال نیک باشند. **15** این حقایق را تعلیم ده و مؤمنین را به انجام آنها تشویق کن. هرگاه لازم دیدی، با قدرت و اختیار کامل ایشان را توبیخ و اصلاح نما. اجازه نده کسی سخنان تو را خوار بشمارد.

3 به ایمانداران یادآوری کن که فرمانروایان و مقامات حکومتی را اطاعت و احترام نمایند، و همواره آماده انجام کار نیک باشند. **2** به

ایشان بگو که درباره هیچ کس بدگویی نکنند، و از دعوا دوری کنند و فروتنی واقعی را به همه نشان دهند. **3** ما نیز زمانی نادان و یاغی و گمراه و اسیر شهوتها و لذتهای ناپاک بودیم. زندگی ما پر بود از کینه و حسادت؛ همه از ما نفرت داشتند، ما نیز از همه متنفر بودیم. **4** اما زمانی رسید که مهربانی و لطف نجات‌دهنده ما خدا آشکار شد، **5** و ما را نجات داد، اما نه به خاطر کارهای نیکویی که انجام داده بودیم، بلکه فقط در اثر رحمتی که نسبت به ما داشت. او با شستن گناهانمان، تولدی نو و زندگی‌ای تازه که از روح‌القدس است، بخشید. **6** در اثر کاری که نجات‌دهنده ما عیسی مسیح انجام داد، خدا روح‌القدس را به فراوانی به ما عطا فرمود، **7** تا به فیض او، بی‌گناه به شمار بیاییم، و اطمینان داشته باشیم که زندگی ابدی را به ارث خواهیم برد. (aiōnios gl166 **8**) این مطالب همه درست و صحیح می‌باشند. از این رو، می‌خواهم آنها را با تأکید به ایمانداران یادآوری کنی، تا ایشان همواره به انجام اعمال نیکو بپردازند، زیرا این امور برای همه انسانها خوب و مفید است. **9** خود را درگیر مناقشات احمقانه و نسب‌نامه‌ها و جرّ و بحث بر سر شریعت مساز، زیرا بی‌فایده هستند و دردی را نیز دوا نمی‌کنند. **10** اگر کسی باعث ایجاد تفرقه و جدایی شود، یکی دو بار به او هشدار بده. پس از آن دیگر کاری با او نداشته باش، **11** زیرا می‌دانی که چنین شخصی گمراه است و غوطه‌ور در گناه، و گناهان خودش او را محکوم می‌سازد. **12** در نظر دارم آرتیماس یا تیخیکوس را نزد تو بفرستم. هرگاه یکی از این دو به آنجا رسید، هر چه زودتر به نیکوپولیس نزد من بیا، زیرا تصمیم دارم زمستان را در آنجا بگذرانم. **13** تا حد امکان به زیناس و اپلس کمک کن تا به سفر خود ادامه دهند، و هر چه احتیاج دارند برای ایشان تدارک ببین؛ **14** تا به این ترتیب اعضای کلیساهای ما یاد بگیرند که در رفع نیازهای ضروری و انجام کارهای نیک کوشا باشند و زندگی خود را بی‌ثمر سپری نکنند. **15** همه کسانی که نزد من هستند به تو سلام می‌رسانند. تو نیز به ایمانداران آنجا که ما را دوست می‌دارند، سلام برسان. فیض خداوند با همه شما باد.

پس خواهم داد. البته لازم به یادآوری نیست که تو خودت جانت را به من مدیونی. **20** بله، برادر عزیزم، این محبت را در حق من انجام انجیل مسیح عیسی در زندان به سر می‌برد، و نیز از طرف برادر ما را برایت می‌نویسم، چون یقین دارم که هر چه از تو تقاضا کنم، حتی تیموتائوس. این نامه را به فیلیمون، دوست گرامی و همکار عزیز ما بیشتر از آن را انجام خواهی داد. **22** در ضمن، اتاقی نیز برای من می‌نویسم، **2** و نیز به خواهر ما آفیه، و به همسنگرمان، آرخیپوس، و آماده کن، زیرا امیدوارم که خدا دعای شما را مستجاب فرموده، اجازه به کلیسایی که در خانه‌ات تشکیل می‌شود. **3** از پدرمان، خدا، دهد که به‌زودی نزد شما آییم. **23** هم‌زندان من اِپافراس، که او نیز به و خداوندان، عیسی مسیح، خواستار فیض و آرامش برای شما سبب اعلام پیغام انجیل عیسی مسیح زندانی است، سلام می‌رساند. هستم. **4** فیلیمون عزیز، هر بار که برای تو دعا می‌کنم، ابتدا خدا **24** همچنین همکاران من، مرقس، اِرسترخوس، دیماس و لوقا سلام را برای وجود تو شکر می‌کنم، **5** زیرا از دیگران می‌شوم که چه می‌رسانند. **25** فیض خداوند ما عیسی مسیح با روح شما باد.

ایمان استواری به عیسی خداوند داری، و چه محبتی در حق همهٔ مقدّسان، یعنی در حق ایمانداران انجام می‌دهی. **6** دعا می‌کنم که ایمان و اعتمادی را که به خداوند داری، با دیگران در میان بگذاری، تا ایشان نیز تحت تأثیر قرار گیرند و ببینند که چه نیکویی‌ها و مواهبی از عیسی مسیح نصیب تو شده است. **7** من خودم از محبت تو ای برادر، شادی و تسلی پیدا کرده‌ام، زیرا مهربانی تو دل‌های ایمانداران را تازه کرده است. **8** از این رو، گرچه در مسیح حق دارم جسارت کنم و به تو دستور دهم تا آنچه را که درست است انجام دهی، **9** اما بر اساس محبت، ترجیح می‌دهم آن را به شکل خواهش مطرح کنم. بله، من، پولس پیر، که اکنون به خاطر خدمت به مسیح عیسی زندانی نیز شده‌ام، **10** از تو استدعا می‌کنم که با فرزندم، اُنسیموس که در زمان حبس خود، پدرِ ایمانی او شدم، مهربان باشی. **11** اُنسیموس (با اینکه معنی نامش «مفید» است) در گذشته برای تو مفید نبوده است، اما اکنون چه برای تو و چه برای من مفید است. **12** حال که او را نزد تو باز می‌گردانم، درست مانند این است که قلب خود را می‌فرستم. **13** می‌خواستم او را نزد خود نگاه دارم، تا در این مدتی که به سبب اعلام پیغام انجیل در زندان به سر می‌برم، به جای تو مرا کمک کند. **14** اما نخواستم بدون موافقت تو این کار را انجام دهم تا نیکوکاری تو از روی اجبار نباشد، بلکه از روی میل و اختیار. **15** شاید او به این دلیل برای مدتی کوتاه از تو جدا شد تا برای همیشه نزد تو بازگردد، **aiōnios** **g166**) اما نه دیگر به‌عنوان غلام و برده، بلکه برتر از غلام، به‌عنوان برادری عزیز. او برای من بسیار عزیز است، اما برای تو عزیزتر، هم به‌عنوان یک ممنوع و هم به‌عنوان برادر در خداوند. **17** اگر واقعاً مرا دوست خود می‌دانی، به همان صورت که از من استقبال می‌کردی، از او نیز استقبال کن و او را بپذیر. **18** اگر هم پیش از این ضرری به تو رسانده یا چیزی به تو بدهکار باشد، آن را به حساب من بگذار. **19** من، پولس، این را به دست خودم می‌نویسم که آن را

عظیمی بی اعتنا باشیم؟ زیرا این مؤده را ابتدا عیسای خداوند اعلام نمود، و بعد کسانی که آن را از دهان او شنیدند، آن را برای ما تأیید کردند. 4 خدا نیز با نشانه‌ها، کارهای شگفت‌انگیز، معجزات گوناگون و عطایایی که روح‌القدس مطابق اراده خود می‌بخشد، صحت کلام ایشان را ثابت نمود. 5 به یاد داشته باشید که خدا عالم آینده را که از آن سخن می‌گوییم، زیر فرمان فرشتگان قرار نداده است. 6 اما در جایی از کتب مقدس، شخصی شهادت داده و کامل وجود اوست. او با کلام نیرومند خود تمام عالم هستی را اداره می‌کند. او به این جهان آمد تا جانش را فدا کند و ما را پاک ساخته، مورد لطف خود قرار دهد؟ 7 تو مقام او را فقط اندکی پایین‌تر از گذشته گناه‌لود ما را محو نماید؟ پس از آن، در بالاترین مکان فرشتگان قرار دادی و تاج عزت و احترام را بر سر وی نهادی، 8 و افتخار، یعنی به دست راست خدای متعال نشست. 4 به این طریق، همه چیز را زیر فرمان او، چیزی باقی نگذاشت که مطیع او نباشد. ولی تا به حال خدا! این نامی است که خدای پدر به او داده، و از نام و لقب همه فرشته‌ها بالاتر است؛ 5 زیرا خدا هرگز به هیچ‌یک از فرشتگان نفرمود: «تو پسر من هستی؛ امروز من پدر تو شده‌ام». همچنین فرموده: «من پدر او خواهم بود، و او پسر من». 6 و هنگامی که فرزند ارشد او به جهان می‌آمد، فرمود: «همه فرشتگان خدا او را پرستش نمایند!» 7 خدا درباره فرشتگان می‌فرماید: «او فرشتگانش را همچون باد می‌فرستد، و خدمتگزارانش را مانند شعله‌های آتش». 8 اما درباره پسرش می‌فرماید: «ای خدا، سلطنت تو تا ابد برقرار است؛ اساس حکومت تو، بر عدل و راستی است؛ 9 aiōn 165j 9 عدالت را دوست داری و از شرارت بیزار؛ بنابراین، خدا، یعنی خدای تو، تو را بیش از هر کس دیگر به روغن شادمانی مسح کرده است.» 10 او همچنین به پسر می‌گوید: «خداوند، در ازل، تو بنیاد زمین را نهادی، و آسمانها را به دست خود ساختی. 11 آنها فانی می‌شوند، اما تو باقی هستی. همه آنها همچون جامه کهنه، پوسیده خواهند شد. 12 مانند ردا آنها را در هم خواهی پیچید و همچون جامه کهنه به دور خواهی افکند. اما تو جاودانی هستی و برای تو هرگز پایانی وجود ندارد.» 13 خدا به هیچ‌یک از فرشتگانش نگفت: «به دست راست من بنشین تا دشمنانت را زیر پایت بیفکنم.» 14 زیرا فرشته‌ها فقط روح‌هایی خدمتگزار هستند، و برای کمک و مراقبت از کسانی فرستاده می‌شوند که وارث نجات خواهند شد.

پس حال که پی بردیم عیسی مسیح دارای چه مقام والایی است، باید به پیغام و کلامی که شنیده‌ایم، به دقت توجه نماییم، مبدا ایمان خود را از دست بدهیم. 2 زیرا اگر پیغام و کلامی که به‌وسیله فرشتگان آورده شد، دارای اعتبار و لازم‌الاجرا بود، و هر که از آن تخلف و نافرمانی می‌کرد، به حق مجازات می‌شد، 3 چگونه امکان دارد که ما از مجازات بگریزیم، اگر نسبت به چنین نجات

انسان رحیم و کریم می‌باشد، نسبت به خدا نیز وفادار بماند. **18** زیرا کسانی برای مدت چهل سال، خدا را به خشم می‌آوردند؟ مگر از آنجا که او خود عذاب دید و وسوسه شد، قادر است درد انسان را به هنگام عذاب و وسوسه درک کند و به کمک او بشتابد.

3 پس ای برادران و خواهران عزیز، ای جدانشدگان و برگزیدگان خدا که برای رسیدن به آسمان دعوت شده‌اید، بایید به عیسی پندیشیم، به کسی که اعتراف می‌کنیم رسول خدا و کاهن اعظم ما است. **2** عیسی به خدا که وی را به این مقام منصوب کرد، وفادار بود، همان‌گونه که موسی در تمام امور خانه خدا وفادارانه خدمت می‌کرد. **3** اما عیسی، از عزت و جلالی به مراتب بیشتر از موسی برخوردار بود، همان‌طور که احترام سازنده خانه، بیشتر از خود خانه است. **4** در ضمن، هر خانه‌ای به دست کسی بنا می‌شود، اما فقط خداست که آفریننده همه چیز است. **5** موسی در تمام امور خانه خدا با وفاداری خدمت کرد، اما او فقط یک خدمتگزار بود؛ و اصولاً کار او بیشتر شهادت دادن درباره اموری بود که خدا می‌بایست بعدها در زمینه آنها سخن گوید. **6** اما مسیح در مقام «پسر» است که مسئول تمام خانه خداست. و این «خانه» ما ایمانداران هستیم، به شرطی که شهادت خود را حفظ کنیم و در امیدی که در مسیح داریم، راسخ و استوار بمانیم. **7** به همین دلیل است که روح القدس به ما هشدار داده، می‌فرماید: «امروز اگر صدای خدا را می‌شنوید، **8** دل خود را سخت نکنید، همان کاری که نیاکان شما به‌هنگام سرکشی‌شان انجام دادند، و در بیابان مرا آزمایش کردند. **9** در آنجا، نیاکان شما، صبر مرا آزمایش و امتحان کردند، با اینکه چهل سال کارهای مرا دیده بودند. **10** لذا از آن نسل به خشم آمدم و گفتم: «دلشان پیوسته از من برمی‌گردد و دیگر مرا اطاعت نمی‌کنند.» **11** پس در خشم خود سوگند خوردم که به آسایش من هرگز راه نخواهند یافت.» **12** پس ای برادران و خواهران عزیز، مراقب باشید که از شما کسی دلی گناهکار و بی‌ایمان نداشته باشد که او را از خدای زنده دور سازد. **13** بلکه هر روز، مادام که هنوز «امروز» خوانده می‌شود، یکدیگر را تشویق نمایید، مبدا هیچ‌یک از شما فریب گناه را بخورد و دلش سخت گردد. **14** زیرا اگر تا به آخر وفادار بمانیم و مانند روزهای نخست ایمانمان، اعتماد خود را به خدا حفظ کنیم، آنگاه در جلال مسیح سهم خواهیم شد. **15** و این هشدار کتب مقدس را فراموش نکنید که می‌فرماید: «امروز اگر صدای خدا را می‌شنوید، دل خود را سخت نکنید، همان کاری که نیاکان شما به‌هنگام سرکشی‌شان انجام دادند.» **16** آیا می‌دانید آنانی که صدای خدا را شنیدند و قدرتمند و بُرکده‌تر است از هر شمشیرِ دلبه و تیز، و چنان نافذ که سرکشی کردند، چه کسانی بودند؟ آیا همان کسانی نبودند که به رهبری موسی، از سرزمین مصر بیرون آمدند؟ **17** آیا می‌دانید چه و افکار و نیت‌های اعماق دل انسان را آشکار می‌سازد. **13** هر

4 حال، با اینکه وعده خدا برای ورود به آسایش او هنوز به قوت بود، همان‌گونه که موسی در تمام امور خانه خدا وفادارانه خدمت می‌کرد. **3** اما عیسی، از عزت و جلالی به مراتب بیشتر از موسی برخوردار بود، همان‌طور که احترام سازنده خانه، بیشتر از خود خانه است. **4** در ضمن، هر خانه‌ای به دست کسی بنا می‌شود، اما فقط خداست که آفریننده همه چیز است. **5** موسی در تمام امور خانه خدا با وفاداری خدمت کرد، اما او فقط یک خدمتگزار بود؛ و اصولاً کار او بیشتر شهادت دادن درباره اموری بود که خدا می‌بایست بعدها در زمینه آنها سخن گوید. **6** اما مسیح در مقام «پسر» است که مسئول تمام خانه خداست. و این «خانه» ما ایمانداران هستیم، به شرطی که شهادت خود را حفظ کنیم و در امیدی که در مسیح داریم، راسخ و استوار بمانیم. **7** به همین دلیل است که روح القدس به ما هشدار داده، می‌فرماید: «امروز اگر صدای خدا را می‌شنوید، **8** دل خود را سخت نکنید، همان کاری که نیاکان شما به‌هنگام سرکشی‌شان انجام دادند، و در بیابان مرا آزمایش کردند. **9** در آنجا، نیاکان شما، صبر مرا آزمایش و امتحان کردند، با اینکه چهل سال کارهای مرا دیده بودند. **10** لذا از آن نسل به خشم آمدم و گفتم: «دلشان پیوسته از من برمی‌گردد و دیگر مرا اطاعت نمی‌کنند.» **11** پس در خشم خود سوگند خوردم که به آسایش من هرگز راه نخواهند یافت.» **12** پس ای برادران و خواهران عزیز، مراقب باشید که از شما کسی دلی گناهکار و بی‌ایمان نداشته باشد که او را از خدای زنده دور سازد. **13** بلکه هر روز، مادام که هنوز «امروز» خوانده می‌شود، یکدیگر را تشویق نمایید، مبدا هیچ‌یک از شما فریب گناه را بخورد و دلش سخت گردد. **14** زیرا اگر تا به آخر وفادار بمانیم و مانند روزهای نخست ایمانمان، اعتماد خود را به خدا حفظ کنیم، آنگاه در جلال مسیح سهم خواهیم شد. **15** و این هشدار کتب مقدس را فراموش نکنید که می‌فرماید: «امروز اگر صدای خدا را می‌شنوید، دل خود را سخت نکنید، همان کاری که نیاکان شما به‌هنگام سرکشی‌شان انجام دادند.» **16** آیا می‌دانید آنانی که صدای خدا را شنیدند و قدرتمند و بُرکده‌تر است از هر شمشیرِ دلبه و تیز، و چنان نافذ که سرکشی کردند، چه کسانی بودند؟ آیا همان کسانی نبودند که به رهبری موسی، از سرزمین مصر بیرون آمدند؟ **17** آیا می‌دانید چه و افکار و نیت‌های اعماق دل انسان را آشکار می‌سازد. **13** هر

کجا که باشیم، خدا تک‌تک ما را می‌شناسد؛ چشمان تیزبین خدای زنده، همه ما را چنانکه هستیم می‌بیند. چیزی وجود ندارد که از نظر که شیر می‌خورد، هنوز کودک است و درست را از نادرست تشخیص خدا پنهان بماند، و به اوست که باید سرانجام حساب پس بدهیم. نمی‌دهد. 14 خوراک سنگین برای بالغان است که با تمرین مداوم، 14 پس حال که کاهن اعظمی داریم که از آسمانها عبور کرده، یعنی یاد گرفته‌اند چگونه نیک و بد را از هم تشخیص دهند.

عیسی، پسر خدا، بیاید ایمانی را که اعتراف می‌کنیم، محکم نگاه داریم. 15 این کاهن اعظم از ضعفهای ما بی‌خبر نیست، زیرا او خود در همین امور وسوسه شد، اما هرگز به زانو در نیامد و گناه نکرد. 16 پس بیاید با اطمینان به حضور تخت پر فیض خدا برویم تا او رحمت خود را شامل حال ما سازد و به لطف خود، ما را به هنگام نیاز یاری فرماید.

5 در دین یهود، هر کاهن اعظم از میان انسان‌ها انتخاب شده، منصوب می‌گردد تا در امور الهی نماینده انسان‌ها باشد و هدایا و قربانی‌ها برای گناه به خدا تقدیم کند. 2 چنین کاهن اعظمی قادر است تا با افراد نادان و گمراه با ملایمت رفتار کند، چرا که خودش نیز دستخوش ضعف‌هاست. 3 به همین جهت است که باید برای گناهان خود، و نیز گناهان قومش قربانی تقدیم کند. 4 اما نباید بازگرداند. اینان پسر خدا را بار دیگر برای خود مصلوب می‌کنند و در فراموش کرد که هیچ‌کس نمی‌تواند به میل خود، کاهن اعظم شود؛ کاهن را باید خدا برگزیند، همان‌گونه که هارون را نیز خدا برگزید و معین فرمود. 5 به همین ترتیب، مسیح نیز شخصاً خود را به مقام پر افتخار کاهن اعظم نرساند، بلکه خدا او را به این مقام منصوب کرد. خدا به او فرمود: «تو پسر من هستی؛ امروز من پدر تو شده‌ام». 6 همچنین، در جای دیگر به او گفت: «تو تا ابد کاهن هستی، کاهنی همانند ملک‌یصیدق.» (aiōn g165) 7 با این حال، مسیح وقتی در این دنیا به سر می‌برد، با اشک و آه و اندوه عمیق به درگاه خدا دعا و استغاثه می‌کرد تا او را از قدرت مرگ نجات بخشد. خدا نیز دعای او را به سبب اطاعت کاملش مستجاب فرمود. 8 با اینکه عیسی پسر خدا بود، اما با درد و غذایی که متحمل شد، اطاعت را آموخت. 9 پس از گذراندن این تجربه بود که نشان داد به حد کمال رسیده و می‌تواند نجات ابدی را نصیب آثانی سازد که از او اطاعت می‌نماید؛ (aiōnios g166) 10 به همین جهت، خدا او را معین فرمود تا کاهن اعظم باشد، کاهنی همانند ملک‌یصیدق. 11 درباره این کاهن اعظم، سخن بسیار است، اما شرح آنها دشوار است، به‌خصوص اینکه درک روحانی‌تان کند و گوشه‌ایتان سنگین شده است! 12 مدتی طولانی است که شما مسیحی هستید، و اکنون باید معلم دیگران شده باشید؛ اما چنان در ایمان عقب مانده‌اید که نیاز دارید کسی از سر نو، الفبای کلام خدا را به شما بیاموزد. مانند خواهم داد و تو را کثیر خواهم ساخت.» 15 ابراهیم نیز با شکیبایی نوزادی هستید که جز شیر قادر به خوردن چیزی نیست. به اندازه

همان اسحاق باشد. 16 وقتی شخصی برای کسی قسم می‌خورد، کتب مقدس چیزی درباره مرگ او نوشته نشده است. 9 چهارم، معمولاً به نام کسی سوگند یاد می‌کند که از او بزرگتر است. این حتی می‌توان گفت که «لاوی»، که جد همه کاهنان یهود بود، از سوگند، تضمین کننده گفته اوست و به هر نوع بحث و کشمکش طریق ابراهیم، به ملکیصیدق هدیه داد؛ 10 زیرا زمانی که ملکیصیدق میان آن دو خاتمه می‌دهد. 17 خدا نیز قسم خورد تا از این راه، به دیدار ابراهیم آمد، گرچه لاوی هنوز به دنیا نیامده بود، اما می‌توان آنانی که از او وعده کمک دریافت کرده بودند، اطمینان بخشید و گفت در این وقت در داخل بدن ابراهیم بود. 11 پنجم، اگر کاهن ایشان را خاطر جمع سازد که هرگز در وعده و اراده‌اش تغییری نخواهد داد. 18 به این ترتیب، خدا به ما، هم وعده کمک داده است و هم در مورد آن قسم خورده است، پس ما می‌توانیم در خصوص این دو عامل، یعنی وعده و قسم، یقین داشته باشیم، زیرا محال است که خدا دروغ بگوید. اکنون، تمام کسانی که برای رستگاری به خدا پناه می‌آورند، با دریافت چنین اطمینانی، جرأتی تازه می‌یابند، و می‌توانند اطمینان کامل داشته باشند که خدا مطابق وعده‌اش، نجاتشان خواهد داد. 19 امید کاملی که ما به نجات خود داریم، برای جان ما همچون لنگری است نیرومند که به هنگام توفانها ما را ثابت و استوار نگاه می‌دارد. همین امید است که ما را به داخل قدس درونی می‌برد. 20 اما عیسی جلوتر از ما وارد این جایگاه شده، تا در مقام کاهن اعظم، همانند ملکیصیدق، برای ما شفاعت کند. (jaïōn g165)

7 این ملکیصیدق، هم پادشاه سلیم بود و هم کاهن خدای متعال. زمانی که ابراهیم چندین پادشاه را شکست داده بود و به دیار خود بازمی‌گشت، ملکیصیدق به دیدن او رفت و او را برکت داد. 2 ابراهیم نیز از همه غنائیم جنگی، به او هدیه داد. اما معنی نام ملکیصیدق، نخست «پادشاه عدالت» است، و بعد، «پادشاه سلیم»، یعنی پادشاه صلح و صفا. 3 از آنجا که در کتب مقدس، چیزی درباره پدر و مادر و شجره‌نامه‌اش نوشته نشده، و در آنها از زمان آغاز زندگی‌اش و پایان آن سخنی به میان نیامده، لذا شبیه به پسر خدا می‌گردد و کاهنی همیشگی باقی می‌ماند. 4 ملاحظه کنید این ملکیصیدق چه سمت بزرگی داشته است: نخست آنکه حتی ابراهیم، نیای بزرگ قوم اسرائیل، یک دهم تمام درآمد خود را به او هدیه داد. 5 حال بنا بر شریعت موسی، کاهنانی که از نسل لاوی هستند می‌باید از برادران اسرائیلی خود هدیه بگیرند، که آنها نیز از نسل ابراهیم‌اند. 6 اما با اینکه ملکیصیدق نسبتی با او نداشت، ابراهیم به او این هدیه را داد. دوم آنکه ملکیصیدق، ابراهیم را که وعده‌های خدا را دریافت کرده بود، برکت داد. 7 به طوری که همه می‌دانند، کسی که قدرت و اختیار دادن برکت دارد، بزرگتر از کسی است که برکت را دریافت می‌کند. 8 سوم، کاهنان یهودی که دهیک را جمع‌آوری می‌کنند، انسانهایی فانی هستند. اما در خصوص ملکیصیدق، گویی خدا شهادت می‌دهد که او هنوز زنده بوده، زیرا در

بر روی صلیب، خود را در راه ما قربانی کرد، برای همیشه به تمام قربانیها پایان داد. **28** کاهنان اعظم که مطابق شریعت موسی به این مقام می‌رسند، افرادی ضعیف می‌باشند که نمی‌توانند خود را از گناه دور نگاه دارند. اما مدتها بعد از اعطای شریعت، خدا پسر خود را که برای همیشه کامل می‌باشد، در مقام کاهن اعظم تعیین کرد و در این خصوص سوگند یاد کرد. (jāiōn g165)

9 به هر حال، آن عهد و پیمان نخست که خدا با قوم اسرائیل بست، دارای قواعدی برای عبادت، و مکانی برای پرستش بود. این مکان پرستش، خیمه‌ای بود ساخته دست انسان. **2** این خیمه از دو قسمت تشکیل می‌شد. در قسمت اول که «جایگاه مقدس» نام

داشت، شمعدان طلایی، میز و نان حضور قرار می‌گرفت. **3** قسمت دوم، «مقدس‌ترین جایگاه» نامیده می‌شد و پرده‌ای آن را از قسمت اول جدا می‌کرد. **4** در این جایگاه، یک آتشدان طلایی و صندوق عهد قرار داشت. روکش داخلی و بیرونی این صندوق از طلای خالص بود. داخل صندوق، دو لوح سنگی قرار داشت که بر روی آنها ده فرمان خدا حک شده بود. یک ظرف طلایی پر از «منا» نیز در آن صندوق بود. «منا» همان نانی است که خدا در بیابان هر روز به بنی‌اسرائیل می‌داد. همچنین، عصای هارون نیز که روزگاری شکوفه آورده بود، در این صندوق گذاشته شده بود. **5** سرپوش صندوق عهد، تخت رحمت نامیده می‌شد، و کرویانی جلال خدا بالهایشان را بر فراز تخت گسترده بودند. تمام اینها، معانی خاصی دارند که الان فرصت نیست به شرح آنها بپردازم. **6** وقتی این وسایل به این ترتیب قرار می‌گیرند، کاهنان برای انجام وظایف خود، به‌طور مرتب وارد قسمت اول عبادتگاه می‌شوند. **7** اما به قسمت دوم، فقط کاهن اعظم می‌تواند وارد شود، آن هم فقط سالی یک بار! او همراه خود مقداری خون قربانی به داخل می‌برد و بر تخت رحمت می‌پاشد، تا گناهان خود و گناهان قوم اسرائیل را کفاره کند. **8** اما روح‌القدس از طریق تمام این ترتیبات، این نکته را به ما خاطرنشان می‌سازد که مطابق شریعت و روش قدیم، تا زمانی که قسمت اول عبادتگاه برپاست، مردم عادی هیچگاه نخواهند توانست وارد مقدس‌ترین جایگاه گردند. **9** این تصویری است از زمان حاضر. زیرا هدایا و قربانی‌هایی که کاهن تقدیم می‌کند قادر نیست وجدان عبادت‌کننده را کاملاً پاک سازد. **10** چون این شریعت فقط با تشریفات ظاهری سروکار دارد و به مسائلی نظیر خوردن و نوشیدن و غسل و طهارت و نظایر آن می‌پردازد. این تشریفات فقط تا فرا رسیدن راه و روش بهتر قابل اجرا بود. **11** پس، مسیح همچون کاهن اعظم امور نیکیوی است که هم اکنون واقع شده‌اند. او وارد خیمه بزرگتر و کاملتر آسمان گردید، خیمه‌ای که نه ساخته دست انسان است و نه جزو عالم مخلوق. **12** او یکبار و برای همیشه به مقدس‌ترین جایگاه وارد شد و خون قربانی را بر تخت رحمت پاشید، اما نه خون بز یا گوساله، بلکه خون خود را، که با آن نجات ابدی ما را فراهم ساخت. (aiōnios)

8 مقصود کلی از این سخنان این است که ما چنین کاهن اعظمی داریم که در آسمان در کنار تخت خدای متعال نشسته است. **2** محل خدمت او، عبادتگاه مقدس آسمان یعنی جایگاه واقعی پرستش است که بانی آن خداوند است، نه انسان. **3** وظیفه کاهن اعظم این است که از جانب مردمان، هدایا و قربانی‌هایی به حضور خدا تقدیم کند. مسیح نیز به عنوان کاهن اعظم می‌بایست چیزی برای تقدیم کردن داشته باشد. **4** اگر عیسی در این جهان بود، نمی‌توانست کاهن باشد، زیرا در اینجا هنوز کاهنانی هستند که به شیوه قدیم، قربانی تقدیم می‌کنند. **5** خدمت ایشان در واقع، نمونه و تقلیدی است از امور آسمانی؛ زیرا زمانی که موسی می‌خواست خیمه‌ای را به عنوان محل عبادت بسازد، خدا به او هشدار داده، گفت: «دقت کن همه را عیناً مطابق طرحی که در بالای کوه به تو نشان دادم، بسازی.» **6** اما مسیح، این کاهن آسمانی، خدمتی بس مهمتر از این کاهنان به عهده دارد، زیرا پیمان جدیدی که از سوی خدا برای ما آورد، برتر از آن پیمان قدیمی است و دارای وعده‌هایی به مراتب عالیتر می‌باشد. **7** عهد قدیمی بی‌نقص نبود، زیرا در غیر این صورت لازم نمی‌شد عهد دیگری جایگزین آن گردد. **8** اما خدا عهد قدیمی را عملی و کافی ندانست، زیرا فرمود: «روزی فرا می‌رسد که با خاندان اسرائیل و خاندان یهودا عهدی تازه خواهم بست. **9** این عهد مانند عهد پیشین نخواهد بود که با اجدادشان بستم، در روزی که دست ایشان را گرفته، از سرزمین مصر بیرون آوردم؛ زیرا، خداوند می‌گوید، آنها به عهد من وفادار نماندند. پس من از ایشان رویگردان شدم. **10** اما خداوند چنین می‌گوید: این است آن عهدی که در آن روز با خاندان اسرائیل خواهم بست: احکام خود را در ذهن ایشان خواهم نهاد و بر دل ایشان خواهم نوشت. آنگاه من خدای ایشان خواهم بود و ایشان قوم من. **11** دیگر کسی به همسایه خود تعلیم نخواهد داد و یا کسی به خویشاوند خود نخواهد گفت "خداوند را بشناس!" زیرا همه، از کوچک و بزرگ، مرا خواهند شناخت. **12** من نیز خطایای ایشان را خواهم بخشید و گناهانشان را دیگر به یاد نخواهم آورد.» **13** در اینجا خدا از عهدی «جدید» سخن می‌گوید.

g166 13 مطابق شریعت موسی، کاهنان خون بزها و گاوهای نر و خاکستر گوساله‌ها را بر آنانی می‌پاشیدند که به‌لحاظ آیینی نجس شده بودند، تا ایشان جسماً طاهر شوند. **14** پس ببینید چقدر بیشتر خون مسیح وجدان ما را از اعمال منتهی به مرگ پاک خواهد ساخت تا بتوانیم خدای زنده را خدمت و عبادت کنیم. زیرا مسیح به‌واسطه روح ابدی خدا، خود را بدون عیب به خدا تقدیم کرد. **aiōnios** **g166** 15 به این ترتیب، مسیح با این پیمان جدید آمد تا تمام کسانی که از جانب خدا دعوت شده‌اند، بتوانند به سوی او آمده، برکات ابدی موعود را بیابند؛ زیرا مسیح در راه گناهان ایشان فدا شد تا ایشان را از مجازات گناهانی که در چارچوب شریعت قدیم مرتکب شده‌اند، آزاد سازد. **aiōnios g166** 16 زمانی که وصیتی از کسی باقی می‌ماند، پیش از آنکه ارث تقسیم شود، باید ابتدا فوت وصیت‌کننده ثابت گردد. **17** به عبارت دیگر، وصیت‌نامه فقط بعد از مرگ وصیت‌کننده اعتبار می‌یابد، و تا زمانی که او زنده است، هیچ‌یک از وارثین نمی‌تواند سهم خود را دریافت کند. **18** به همین دلیل، حتی پیش از آنکه پیمان قدیم به مرحله اجرا درآید، به نشان از جان گذشتگی مسیح، خون پاشیده شد. **19** به این ترتیب که موسی ابتدا تمام احکام خدا را به قوم اسرائیل اعلام کرد؛ سپس خون گوساله‌ها و بزها را گرفت و با آب و گیاه زوفا و پشم قرمز، بر کتاب احکام خدا و بر سر مردم پاشید، **20** و گفت: «این است خون عهدي که خدا عطا کرده و می‌خواهد از آن اطاعت نمایید.» **21** سپس به همان صورت، بر خیمه مقدس و تمام وسایلی که در مراسم عبادت به کار می‌رفت، خون پاشید. **22** در واقع می‌توان گفت که مطابق پیمان اول، تقریباً همه چیز به‌وسیله خون پاک می‌گردد و بدون ریختن خون، هیچ گناهی بخشیده نمی‌شود. **23** به همین دلیل، خیمه مقدس زمینی و متعلقات آن، که نمونه و سایه‌ای از چیزهای آسمانی بودند، می‌بایست با خون حیوانات پاک گردند، اما اصلی آنها که در آسمان هستند، با قربانی‌هایی نیکوتر از اینها. **24** زیرا مسیح به عبادتگاهی ساخته دست بشر داخل نشد که صرفاً نمونه‌ای از عبادتگاه حقیقی در آسمان بود، بلکه به خود آسمان داخل شد تا اکنون از جانب ما در پیشگاه خدا ظاهر گردد. **25** در ضمن، او خود را بارها قربانی نکرد، برخلاف آنچه که کاهن اعظم بر روی زمین انجام می‌دهد؛ زیرا کاهن اعظم هر سال خون حیوانات قربانی را در مقدس‌ترین جایگاه تقدیم می‌کند. **26** اگر چنین چیزی لازم می‌بود، مسیح مجبور می‌شد از ابتدای عالم تا حال دائماً جان خود را فدا کند. اما چنین نیست. مسیح یک بار و برای همیشه در اواخر عالم آمد تا جان خود را در راه ما فدا کند و تا ابد قدرت گناه را ریشه کن سازد. **aiōn g165** 27 این نمادی است از زمان حاضر

که در آن، هدایا و قربانیایی تقدیم می‌شود که قادر نیست وجدان عبادت‌کننده را کاملاً پاک سازد، و درست همان‌گونه که به حکم خداوند، انسان یک بار می‌میرد و بعد از آن نوبت داوری می‌رسد، **28** مسیح نیز فقط یک بار جان خود را فدا کرد تا به عنوان قربانی، گناهان بسیاری را پاک کند. اما بار دیگر خواهد آمد تا آنانی را که با صبر و اشتیاق چشم به راه او هستند، نجات بخشد.

10 شریعت موسی و تشریفات مذهبی آن فقط پیش‌نمایش و سایه‌ای مبهم است از امور نیکویی که بنا بود مسیح برای ما به ارمغان بیاورد، اما نه صورت واقعی آنها. به همین دلیل، چنین شریعتی نمی‌تواند با همان قربانی‌های مکرر و سالیانه، آنانی را که برای عبادت به حضور خدا می‌آیند، کامل سازد. **2** زیرا اگر قدرت چنین کاری را داشت، یک قربانی کافی می‌بود تا عبادت‌کننده، یک بار و برای همیشه، پاک شود و دیگر احساس تقصیر و گناه نکند. **3** در حالی که می‌بینیم این قربانیها همه ساله، به جای آنکه وجدان مردم را آسوده کند، خاطره تلخ نافرمانی‌ها و گناهانشان را به یادشان می‌آورد. **4** زیرا محال است که خون گاوها و بزها واقعاً لکه‌های گناه را پاک سازد. **5** به همین جهت بود که وقتی مسیح به این جهان می‌آمد، گفت: «تو به قربانی و هدیه رغبت نداشتی؛ بلکه بدنی برای من مهیا ساختی؛ **6** از قربانی سوختنی و قربانی گناه خشنود نبودی. **7** آنگاه گفتم: «ایک می‌آیم تا خواست تو را، ای خدا، انجام دهم؛ همان‌طور که در کتاب درباره من نوشته شده است.» **8** مسیح نخست فرمود: «تو به قربانی و هدیه و قربانی سوختنی و قربانی گناه رغبت نداشتی و از آنها خشنود نبودی» (گرچه اینها را بر اساس شریعت تقدیم می‌کردند). **9** و سپس فرمود: «ایک می‌آیم تا خواست تو را، ای خدا، به‌جا آورم.» به این ترتیب، عهد سابق را لغو می‌کند تا عهد دوم را بنیاد نهد. **10** طبق این عهد و طرح جدید، عیسی مسیح یک بار جان خود را در راه ما فدا کرد تا ما را ببخشد و پاک نماید. **11** مطابق شریعت و عهد سابق، کاهنان هر روز در مقابل مذبح می‌ایستند و قربانیایی تقدیم می‌کنند که هرگز نمی‌توانند گناهان را برطرف نمایند. **12** اما مسیح خود را فقط یک بار به عنوان قربانی به خدا تقدیم کرد تا گناهان را بپارزد؛ و پس از آن، در بالاترین مکان عزت و افتخار، به دست راست خدا نشست، **13** و منتظر است تا دشمنانش به زیر پاهای او افکنده شوند. **14** او با یک قربانی، همه آنانی را که از گناهانشان پاک می‌شوند، تا ابد کامل می‌گرداند. **15** روح‌القدس نیز این را تصدیق کرده، می‌فرماید: **16** «این است آن عهدی که در آن روز با ایشان خواهم بست: احکام خود را در دل ایشان خواهم نهاد و در ذهن ایشان خواهم

نوشت.» 17 سپس اضافه کرده، می‌فرماید: «خطایای ایشان را زحماتی دچار می‌شدند؛ 34 با زندانیان نیز همدردی می‌کردید؛ و خواهم بخشید و گناهانشان را دیگر به یاد نخواهم آورد.» 18 پس به هنگام غارت اموالتان، شاد بودید، زیرا می‌دانستید که در آسمان حال که گناهان ما به طور دائمی بخشیده و فراموش شده است، چیزهای بهتری در انتظار شماست که تا ابد از بین نخواهد رفت. دیگر چه نیازی است که برای آموزش گناهان، بار دیگر قربانی تقدیم کنیم؟ 19 بنابراین، ای برادران عزیز، اکنون می‌توانیم به سبب خون زیرا پادشاه عظیمی در انتظار شماست! 36 اگر می‌خواهید که خدا به عیسی، مستقیم وارد مقدس‌ترین جایگاه شده، به حضور خدا برویم؛ وعده خود وفا کند، لازم است که شما نیز با کمال صبر و بردباری، 20 زیرا زمانی که بدن مسیح بر روی صلیب پاره شد، در واقع پرده خواست خدا را انجام دهید. 37 زیرا «دیری نخواهد پایید که او که مقدس‌ترین جایگاه معبد نیز پاره شد؛ و به این ترتیب او راهی تازه و باید بیاید، خواهد آمد و تأخیر نخواهد کرد. 38 و اما عادل به ایمان حیات بخش برای ما گشود تا ما را به حضور مقدس خدا برساند. خواهد زیست. ولیکن اگر کسی از میان ایشان به عقب برگردد و 21 پس حال که اداره امور خانه خدا، به عهده این کاهن بزرگ ماست، 22 بیایید با دلی پاک، مستقیماً به حضور خدا برویم، و خدا برگشته‌ایم تا به چنان سرنوشت تلخی دچار شویم، بلکه ایمانمان یقین کامل داشته باشیم که او ما را می‌پذیرد، زیرا خون مسیح بر ما را حفظ کرده‌ایم و این ایمان، نجات جانمان را تضمین می‌کند.

پاشیده شده و ما را پاک ساخته؛ بدنهایمان نیز با آب پاک شسته شده است. 23 اکنون می‌توانیم منتظر نجاتی باشیم که خدا وعده داده است، و می‌توانیم بدون هیچ‌گونه تردیدی به همه بگوئیم که نجات یافته‌ایم، زیرا خدا به همه وعده‌های خود عمل خواهد فرمود. 24 حال، به پاس آن همه لطفی که خدا در حق ما کرده است، بیایید یکدیگر را به محبت کردن و به انجام اعمال نیک تشویق و ترغیب نمایم. 25 و نیز چنانکه برخی را عادت است، از حضور در مجالس عبادت کلیسای غافل نشوید، بلکه یکدیگر را تشویق کنید، بخصوص در این روزها که بازگشت مسیح نزدیک می‌شود. 26 زیرا اگر کسی پس از شناخت حقیقت، عمداً به گناه کردن ادامه بدهد، دیگر قربانی‌ای برای پاک کردن این گناهان وجود نخواهد داشت. 27 به، راهی نیست جز به سر بردن در انتظار مجازاتی وحشتناک و آتشی مهیب که دشمنان خدا را نابود خواهد ساخت. 28 هر که احکام موسی را بشکند، به شهادت دو یا سه نفر، بدون ترجمه کشته می‌شود. 29 پس چه مجازات وحشتناک‌تری در انتظار کسانی خواهد بود که پسر خدا را تحقیر می‌کنند، و خونی را که نشان عهد خدا و پاک‌کننده گناهان ایشان است، بی‌ارزش می‌شمارند، و به روح‌القدس که بخشنده رحمت الهی است، بی‌احترامی می‌نمایند. 30 زیرا او را می‌شناسیم که فرموده: «انتقام و جزا از آن من است.» و همچنین می‌فرماید: «من خودم قوم را دآوری خواهم فرمود.» 31 برای کسانی که چنین گناهی کرده باشند، افتادن به دستهای خدای زنده بسیار وحشتناک خواهد بود! 32 هیچگاه از یاد نبرید آن روزها را که نور مسیح به تازگی دلتان را روشن ساخته بود؛ زیرا در آن زمان گرچه زحمات و زنجاری بسیاری بر شما وارد آمد، اما شما همه را تحمل کردید و به خداوند وفادار ماندید. 33 به، شما بارها مورد استهزا و ضرب و شتم قرار گرفتید، و یا شریک درد آنانی بودید که به چنین

10 ابراهیم با اطمینان کامل، در انتظار روزی بود که خدا او را به آن نامیده شود. **25** او ترجیح داد همراه با قوم خدا متحمل ظلم و ستم شهر مستحکم و جاودان ببرد، شهری که طراح و سازنده‌اش خود شود، تا اینکه از لذت‌های زودگذر گناه بهره‌مند گردد. **26** در نظر او خداست. **11** همسر او سارا نیز به خدا ایمان داشت و به دلیل تحمل زحمت و ننگ در راه مسیح، بسیار بارزتر از تمام خزاین همین ایمان، قدرت یافت تا باردار شود، گرچه بسیار سالخورده بود؛ و گنجهای مصر بود. زیرا او چشم انتظار آن پادشاه بزرگی بود که زیرا او پی برده بود که خدا قادر است به وعده‌ای که به او داده، خدا وعده داده بود. **27** به خاطر ایمان به خدا بود که او بدون وفا کند. **12** بنابراین، از ابراهیم، یعنی از کسی که دیگر قادر به ترس از غضب پادشاه، مصر را ترک گفت و استوار به پیش رفت، تولید مثل نبود، نسلهایی به وجود آمد که همچون ستارگان آسمان و همچون کسی که خدای نادیده را در مقابل دیدگان خود دارد. شبنهای کنار دریا، بیشمار بودند. **13** این مردان ایمان، همه مُردند **28** به واسطه ایمان بود که به قوم اسرائیل امر کرد که «پس» را نگاه بدون آنکه تمام وعده‌های خدا را دریافت کنند، اما آنها را از دور دارند و بر چارچوب درهای خانه‌شان خون پاشند تا فرشته‌ای که دیده، به امید دریافتشان شاد شدند. آنان تصدیق کردند که این پسران نخست‌زاده را هلاک می‌کرد، بر پسران نخست‌زاده قوم اسرائیل دنیای زودگذر خانه واقعی ایشان نیست، بلکه در این دنیا، رهگذر و دست نگذار. **29** قوم اسرائیل نیز به خدا ایمان آوردند و به سلامت غریب هستند. **14** در واقع، کسانی که چنین سخن می‌گویند، نشان از میان دریای سرخ عبور کردند، گویی از زمین خشک رد می‌شدند. می‌دهند که در انتظار وطنی هستند که بتوانند آن را متعلق به خود اما وقتی مصری‌ها به دنبالشان آمدند و قصد عبور نمودند، همگی بدانند. **15** در ضمن، اگر بازگشت به دیاری را در سر می‌پروانند غرق شدند. **30** در اثر ایمان بود که حصار شهر اریحا، پس از آنکه که آن را ترک گفته بودند، قطعاً فرصت چنین کاری را داشتند؛ قوم اسرائیل به دستور خدا هفت روز آن را دور زدند، فرو ریخت. **16** اما ایشان مایل به بازگشت به عقب نبودند، و به امور این دنیا **31** اما در آن میان راحاب فاحشه، همراه اهالی اریحا کشته نشد، دلبستگی نداشتند، بلکه علاقه و توجهشان به وطن آسمانی بود. زیرا به خدا و به قدرت او ایمان داشت و از فرستادگان قوم خدا به بنابراین خدا شرمند نیست که خدای ایشان نامیده شود، زیرا شهری گرمی‌پذیری کرد؛ اما دیگران حاضر نشدند خدا را اطاعت کنند. در آسمان برای ایشان تدارک دیده است. **17** زمانی که خدا ابراهیم **32** دیگر چه نمونه‌ای بیاورم؟ زیرا وقت مجال نمی‌دهد که از ایمان را در بوته آزمایش قرار داد و از او خواست تا پسرش اسحاق را قربانی جدعون، باراق، سامسون، یفتاح، داوود، سموئیل و انبیای دیگر کند، او به سبب ایمانی که به خدا داشت، حاضر شد دستور خدا را سخن گویم. **33** به واسطه ایمان بود که ایشان ممالک را شکست اطاعت نمایند. با اینکه او درباره اسحاق وعده‌هایی از خدا دریافت دادند، با عدل و انصاف فرمانروایی کردند، و آنچه را که وعده داده کرده بود، اما آماده شد تا او را قربانی کند، **18** گرچه درباره او بود شده بود، به دست آوردند. ایشان دهان شیرها را بستند، **34** شدت و که خدا به ابراهیم فرموده بود: «توسط اسحاق است که تو صاحب حدت آتش را خاموش ساختند، و از دم شمشیر رستند. ناتوانی ایشان نسلی می‌شود که وعده‌اش را به تو داده‌ام.» **19** زیرا ابراهیم ایمان تبدیل به قوت شد، و در جنگ نیرومند شدند، و لشکریان پیگانگان داشت که حتی اگر اسحاق بمیرد، خدا قادر است او را زنده سازد. را تار و مار کردند. **35** زنان به نیروی ایمان، عزیزان از دست رفته در واقع، همین‌طور نیز شد، زیرا اسحاق از دیدگاه ابراهیم محکوم به خود را زنده در آغوش کشیدند. اما عده‌ای دیگر از مؤمنین نیز بودند مرگ بود، اما عمر دوباره یافت. **20** در اثر ایمان بود که اسحاق که تا سرحد مرگ شکنجه و آزار دیدند و ترجیح دادند بمیرند تا اینکه پسرانش، یعقوب و عیسو را در خصوص آینده‌شان برکت داد. **21** به به خدا خیانت ورزد و آزاد شوند. زیرا خاطرجمع بودند که پس از ایمان بود که یعقوب، به هنگام پیری و در آستانه رحلت، هر دو پسر مرگ، آزادی واقعی و جاودانی نصیبشان خواهد شد. **36** بعضی یوسف را برکت داد و در حالی که بر سر عصای خود تکیه زده بود، شلاق خورده، مورد تمسخر قرار گرفت؛ بعضی دیگر در سیاهچالها به سجده کرد. **22** در اثر ایمان بود که یوسف پیش از وفات خود، با زنجیر کشیده شدند. **37** برخی سنگسار گردیدند و برخی دیگر با اره اطمینان اعلام کرد که روزی قوم اسرائیل از سرزمین مصر بیرون خواهند دو پاره شدند، و برخی نیز از دم تیغ گذشتند. عده‌ای دیگر در رفت. او حتی در خصوص تدفین استخوانهای خود نیز رهنمودهایی به پوست گوسفندان و بزها، تهیدست و ستم‌دیده و آزادریده، آوارگی ایشان داد. **23** به واسطه ایمان بود که والدین موسی او را تا سه ماه کشیدند. **38** آنانی که جهان لایقشان نبود، در بیابانها و کوهها پس از زاده شدنش پنهان کردند، زیرا دیدند که او کودکی خوش‌سیما سرگردان شدند، و خود را در غارها و گودالها پنهان کردند. **39** این است، و از حکم پادشاه هراسی به دل راه ندادند. **24** در اثر ایمان انسانهای مؤمن، با اینکه به سبب ایمانشان مقبول خدا واقع شدند، بود که موسی، وقتی بزرگ شد، امتناع ورزید که پسر دختر فرعون اما هیچ‌یک برکات موعود خدا را نیافتند. **40** زیرا خدا می‌خواست که

ایشان منتظر بمانند تا همراه ما به آن برکات بهتری برسند که او برای
ما در نظر گرفته است.

12

پس حال که در این میدان مسابقه، چنین جمعیت انبوهی
از شاهدان را داریم که برای تماشای ما گرد آمده‌اند، بیایید هر بار
سنگینی را که سبب کُندی یا عقب افتادن ما در این مسابقه می‌شود،
و نیز هر گناهی را که به آسانی به دست و پای ما می‌پیچد، از خود
دور کنیم، و با صبر و شکیبایی در این مسابقه که در مقابل ما مقرر
شده، بدویم. **2** و به عیسی چشم بدوزیم، به او که چنین ایمانی
را در قلب ما ایجاد کرده و آن را کامل می‌سازد. زیرا او خود نیز
در همین مسیر، صلیب و خُفت و خواری آن را تحمل کرد، چون
می‌دانست در پی آن، خوشی و شادی عظیمی نصیبش خواهد شد.
به همین جهت، اکنون در جایگاه افتخار، یعنی در دست راست
تخت خدا نشسته است. **3** پس اگر می‌خواهید در این مسابقه
خسته و دل‌سرد نشوید، به صبر و پایداری مسیح بیندیشید، به او که
از سوی گناهکاران مصیبت‌ها کشید. **4** از این گذشته، شما تاکنون در
مقابله با گناه تا پای جان مقاومت نکرده‌اید. **5** گویا به کلی از
یاد برده‌اید آن سخن تشویق‌آمیزی را که خطاب به شما گفته شده،
گویی پدری به پسرش می‌گوید. می‌فرماید: «پسر، نسبت به تأدیب
خداوند بی‌اعتنا نباش، و هرگاه سرزنشت کند، دل‌سرد نشو. **6** زیرا
خداوند کسی را تأدیب می‌کند که دوستش می‌دارد، و کسی را تنبیه
می‌نماید که فرزند خود به شمار می‌آورد.» **7** کدام پسر است که
پدرش او را تنبیه نکند؟ در واقع، خدا همان رفتاری را با شما می‌کند
که هر پدر مهربانی با فرزندش می‌کند. پس، بگذارید خدا شما را
تأدیب نماید. **8** اما اگر خدا هرگز شما را تأدیب و تنبیه نکند،
معلوم می‌شود که اصلاً فرزند او نیستید، زیرا هر پدری فرزندش را تنبیه
می‌کند. **9** علاوه بر این، ما همگی به پدران زمینی خود که ما را
تأدیب می‌کردند، احترام می‌گذاشتیم. پس چقدر بیشتر باید به تأدیب
پدر روحهای خود تن در دهیم تا حیات واقعی را بیابیم. **10** پدران ما
به صلاحدید خود در دوران کوتاه کودکی‌مان، ما را تأدیب می‌کردند.
اما تأدیب خدا برای خیر و صلاح ماست، تا مانند او پاک و مقدس
گردیم. **11** در زمان حال، هیچ تنبیه و تأدیبی خوشایند به نظر
نمی‌رسد، بلکه دردناک است. اما نتیجه آن در انتها محصولی از
زندگی عادلانه و همراه با آرامش را برای آنانی به بار می‌آورد که از
طریق آن تربیت شده‌اند. **12** بنابراین، دستهای ناتوان و زانوان ضعیف
خود را قوی سازید. **13** برای پاهای خود، راههایی راست و هموار
بسازید، تا وضع آنانی که ناتوان و لنگ هستند، بدتر نشود، بلکه شفا
یابند. **14** بکوشید تا با همه مردم در صلح و صفا به سر برید، و

صمیم قلب سپاس گویم و او را چنانکه سزاوار است، با خوف و مراقبت از جانهای شماست و از این لحاظ در برابر خدا پاسخگو می‌باشند. پس، به گونه‌ای رفتار کنید که ایشان از خدمت خود لذت

ببرند، نه اینکه با درد و رنج آن را انجام دهند، زیرا در این صورت شما نیز رنج خواهید برد. **18** برای ما دعا کنید، زیرا وجدان ما پاک است و هرگز نمی‌خواهیم خطایی از ما سر یزند. **19** این روزها نیز به طور خاص به دعا‌های شما نیاز دارم تا بتوانم هر چه زودتر نزد شما بازگردم. **20** و حال دعا می‌کنم به حضور خدایی که منشاء آرامش است، به حضور خدایی که خداوند ما عیسی را که شبان اعظم گوسفندان است پس از مرگ زنده کرد و با خون او، پیمان ابدی را تأیید نمود؛ (jaīōnios g166) **21** و از او می‌خواهم که شما را با آنچه نیاز دارید مجهز سازد تا اراده‌ او را بجا آورید، و نیز به قدرت عیسی مسیح آنچه را که پسندیده اوست، در ما عملی سازد. شکوه و جلال تا ابد از آن مسیح باد. آمین. (jaiōn g165) **22** ای برادران، خواهش می‌کنم به آنچه در این نامه نوشته‌ام، با صبر و حوصله توجه کنید، زیرا نامه کوتاهی است. **23** می‌خواهم بدانید که برادر ما «تیموتائوس» از زندان آزاد شده است؛ و اگر زود به اینجا برسد، همراه او به دیدن شما خواهیم آمد. **24** سلام مرا به همه رهبران خود و به جمیع مؤمنین برسانید. مسیحیان ایتالیا که در اینجا نزد من هستند، به شما سلام می‌رسانند. **25** فیض با همگی شما باشد.

13

یکدیگر را همچنان مانند برادر و خواهر دوست داشته باشید. **2** فراموش نکنید که با غریبه‌ها مهربان باشید و از ایشان پذیرایی کنید، زیرا بعضی با این کار، بی‌آنکه خودشان متوجه باشند، از فرشته‌ها پذیرایی کرده‌اند. **3** زندانیان را از یاد نبرید؛ با ایشان طوری همدردی نمایید که گویا خودتان نیز در زندان هستید. در غم و رنج مظلومان شریک باشید، زیرا خودتان می‌دانید که ایشان در چه حالی هستند و چه می‌کشند. **4** به ازدواج خود و به عهد و پیمانی که بسته‌اید وفادار باشید، و پیوند زناشویی‌تان را از آلودگی دور نگاه دارید، زیرا خدا به یقین افراد فاسد و زناکار را مجازات خواهد کرد. **5** از پول دوستی بپرهیزید و به آنچه دارید قانع باشید، زیرا خدا فرموده است: «شما را هرگز تنها نخواهم گذاشت و ترک نخواهم کرد.» **6** بنابراین، با اطمینان کامل و با جرأت تمام، می‌توانیم بگوییم: «خداوند یاور من است، پس نخواهم ترسید. انسان به من چه می‌تواند بکند؟» **7** رهبران خود را که کلام خدا را به شما تعلیم دادند، به یاد داشته باشید. به نتایج نیکوی زندگی ایشان ببیندیشید، و از ایمان ایشان سرمشق بگیرید. **8** عیسی مسیح دیروز و امروز و تا ابد همان است. (jaiōn g165) **9** پس فریفته عقاید جدید و عجیب و غریب نشوید.

دل ما از فیض خدا تقویت می‌یابد نه از رعایت کردن رسوم مذهبی مربوط به خوردن یا نخوردن برخی خوراکیها. آنانی نیز که این روش را در پیش گرفته‌اند، هیچ نفعی نبرده‌اند. **10** مذهب ما داریم که کاهنان خیمه اجازه خوردن از آن را ندارند. **11** طبق شریعت موسی، کاهن اعظم خون حیوانات قربانی برای کفاره گناهان را به مقدس‌ترین جایگاه عبادتگاه می‌برد و بعد لاشه حیوانات بیرون اردوگاه سوزانده می‌شود. **12** به همین ترتیب، عیسی نیز برای آنکه گناهان ما را بشوید، بیرون از دروازه شهر عذاب کشید و جان سپرد. **13** پس، بیایید ننگ و عاری را که او متحمل گردید، بر دوش بکشیم، و به بیرون از اردوگاه به نزد او برویم، و علائق و دل‌بستگی‌های این دنیا را پشت سر بنهیم. **14** زیرا در این دنیا، خانه و کاشانه‌ای دائمی نداریم، بلکه چشم انتظار خانه‌ای هستیم که قرار است بیاید. **15** از این رو، بیایید به‌واسطه عیسی، پیوسته حمد و ستایشهای خود را همچون قربانی به خدا تقدیم کنیم، که همانا ثمره لب‌هایی است که آشکارا ایمان و وفاداری خود را به نام او اعلان می‌کند. **16** از نیکوکاری و کمک به نیازمندان غافل نشوید، زیرا این گونه اعمال مانند قربانی‌هایی هستند که خدا را بسیار خشنود می‌سازند. **17** از رهبران روحانی خود اطاعت کنید، و هر آنچه می‌گویند با کمال میل انجام دهید، زیرا کار ایشان،

از يعقوب، غلام خدا و عيسى مسيح خداوند، به دوازده قبيله، كردن تُند، در سخن گفتن كُند، و در خشم گرفتن سست باشد. يعنى ايمانداران يهودى نژاد كه در سراسر جهان پراكنده‌اند. سلام! **20** زيرا خشم انسان عدالت خدا را عملى نمى‌سازد. **21** بنا بر اين، هر برادران و خواهران عزيز، وقتى مشكلات و آزيمايشهاى سخت از هر نوع نجاست اخلاقى و هر طغيان شرارت را از خود دور سازيد، و با سو بر شما هجوم مى‌آورند، بسيار شاد باشيد، **3** زيرا در آزيمايش و فروتنى كلامى را كه خدا در دلتان كاشته است، بپذيريد؛ زيرا اين سختيهاست كه صبر و تحملتان بيشتر مى‌شود. **4** پس بگذاوريد صبر كلام قدرت دارد جانهاى شما را نجات بخشد. **22** اما فراموش و بردبارى‌تان رشد كند و كار خود را به انتها برساند و به حد كمال نكند كه اين كلام را نه فقط بايد شنيد، بلكه بايد به آن عمل كرد. برسد، زيرا در اين صورت، افرادى كامل و بالغ خواهيد شد و به هيچ پس خود را فريب ندهيد، **23** زيرا كسى كه كلام را فقط مى‌شنود ولى چيز نياز نخواهد داشت. **5** اما اگر كسى از شما خواستار حكمت و به آن عمل نمى‌كند، مانند شخصى است كه صورت خود را در آينه فهم براى درك اراده خدا باشد، بايد آن را از خدا درخواست كند، از نگاه مى‌كند؛ **24** اما به محض اينكه از مقابل آينه دور مى‌شود، خدايى كه آن را سخاوتمندانه عطا مى‌فرايد، بدون اينكه شخص را چهره خود را فراموش مى‌كند. **25** اما كسى كه به كلام خدا كه سرزنش كند، و به او عطا خواهد شد. **6** اما وقتى از او درخواست قانون كامل آزادى بشر است، توجه داشته باشد، نه تنها آن را هميشه مى‌كنيد، شك به خود راه ندهيد، بلكه يقين داشته باشيد كه خدا به خاطر خواهد داشت، بلكه به دستورهايش نيز عمل خواهد كرد، جواب دعائيتان را خواهد داد؛ زيرا كسى كه شك مى‌كند، مانند و خدا عمل او را بركت خواهد داد. **26** هر كه خود را مسيحي موعى است در دريا كه در اثر وزش باد به اين سو و آن سو رانده مى‌داند، اما نمى‌تواند بر زبان تند خود مسلط باشد، خود را گول مى‌شود. **7** چنين شخصى، ناپايدار است و هرگز نمى‌تواند تصميم مى‌زند و مذهب او پشيزى ارزش ندارد. **27** در نظر خداى پدر، قاطعى بگيرد. پس اگر با ايمان دعا نكنيد، انتظار پاسخ نيز از خدا نداشته باشيد. **9** ايماندارانى كه از مال اين دنيا بى‌بهره هستند، نبايد خود را حقير بپندارند، بلكه بايد به جاىگاه والايى كه خدا به دنيا دور نگاه مى‌دارد.

ايشان عطا فرموده، افتخار كنند. **10** حال آنكه ثروتمندان بايد به حقارت و خوارى خود افتخار كنند، چرا كه همچون گلى صحرائى از ميان خواهند رفت. **11** زيرا آفتاب با گرمائى سوزانش بر مى‌آيد و آن گياه را مى‌خشكاند. شكوفه آن نيز مى‌افتد و زيبائى‌اش از بين مى‌رود. به همين سان، ثروتمندان نيز در همان حال كه سرگرم تجارت هستند، محو و نابود خواهند شد. **12** خوشا به حال كسى كه آزيمايشهاى سخت زندگى را متحمل مى‌شود، زيرا وقتى از اين آزيمايشها سريلند بيرون آمد، خداوند تاج حيات را به او عطا خواهد فرمود، تاجى كه به تمام دوستان خود وعده داده است. **13** وقتى كسى وسوسه شده، به سوى گناهي كشيده مى‌شود، فكر نكند كه خدا او را وسوسه مى‌كند، زيرا خدا از گناه و بدى به دور است و كسى را نيز به انجام آن، وسوسه و ترغيب نمى‌كند. **14** وسوسه از هوسهاى خود ما ناشى مى‌شود، كه ما را مى‌فريبد و به دام مى‌افكند. **15** اين افكار و اميال وقتى آيستن شوند، گناه را مى‌زايند. گناه نيز وقتى به تمامي رشد و نمو كرد، مرگ را مى‌زايد. **16** پس اى ايمانداران عزيز، گمراه مشويد. **17** از جانب خدا فقط مواهب نيكو و كامل به ما مى‌رسد، از او كه آفريننده همه روشنايى‌هاست، و برخلاف سايه‌هاى جابجاشونده، دچار تغيير نمى‌گردد. **18** او چنين اراده فرمود كه ما را

مقدس آمده، اطاعت می‌کردید که می‌فرماید: «همسایه‌ات را همچون جان خویش دوست بدار.» 9 اما وقتی تبعیض قائل می‌شوید، این برای این موضوع. او در اثر اعمال خود رستگار شد، زیرا مأموران قوم حکم شریعت را زیر پا می‌گذارید و به این ترتیب، مرتکب گناه می‌شوید. 10 کسی که همه احکام خدا را مو به مو اجرا کند، ولی در یک امر کوچک مرتکب اشتباه شود، به اندازه کسی مقصر اعمال نیک به بار نیاورد، مرده است.

3 است که همه احکام خدا را زیر پا گذاشته است. 11 زیرا همان خدایی که فرمود: «زنا نکن»، این را نیز گفت که «قتل نکن». پس اگر زنا نکنید، اما مرتکب قتل شوید، به هر حال از حکم خدا سرپیچی کرده‌اید و در برابر او مقصر می‌باشید. 12 پس همچون کسانی سخن بگویید و عمل نمایید که بر آنها بر اساس احکامی آزادی بخش داوری خواهد شد. 13 زیرا بر کسی که در این دنیا رحم نکرده است، رحم نخواهد شد؛ اما اگر نسبت به مردم، رحیم بوده باشید، آنگاه رحمت الهی بر داوری او چیره خواهد شد. 14 عزیزان من، انسان را چه سود که بگوید: «من ایمان دارم»، اما این ایمان را با اعمالش نشان ندهد؟ آیا چنین ایمانی می‌تواند باعث رستگاری او گردد؟ 15 اگر برادر یا خواهری داشته باشید که محتاج خوراک و پوشاک باشد، 16 و به او بگویید: «برو به سلامت! خوب بخور و خودت را گرم نگه دار»، اما خوراک و پوشاک به او ندهید، چه فایده‌ای دارد؟ 17 پس ملاحظه می‌کنید ایمانی که منجر به اعمال خیر نگردد، و با کارهای نیک همراه نباشد، اصلاً ایمان نیست، بلکه یک ادعای پوچ و توخالی است. 18 این ایراد، بجا خواهد بود اگر کسی بگوید: «شما می‌گویید آنچه مهم است، فقط ایمان است و بس! اما من می‌گویم که اعمال نیک نیز مهم است. زیرا شما بدون اعمال نیک نمی‌توانید ثابت کنید که ایمان دارید. اما همه می‌توانند از روی اعمال و رفتار من، ببینند که من ایمان دارم.» 19 ممکن است کسی بگوید: «من ایمان دارم که خدا یکی است!» این خوب است! ولی چنین شخصی باید به خاطر داشته باشد که دیوها نیز به این ایمان دارند، چنان ایمانی که از ترس به خود می‌لرزند! 20 ای نادان! آیا نمی‌خواهی درک کنی که ایمان بدون انجام اراده خدا، بی‌فایده و بی‌ثمر است؟ بله، ایمانی که اعمال خیر به بار نیاورد، ایمان واقعی نیست. 21 مگر به یاد نداری که جدمان ابراهیم نیز به سبب اعمال خود مقبول خدا شد؟ چون او حاضر شد پسر خود اسحاق را برای خدا قربانی کند. 22 پس می‌بینید که ایمان او به خدا باعث شد که او از خدا کاملاً اطاعت کند؛ در واقع، ایمان او با اعمال و رفتارش کامل گردید. 23 بدین‌سان، آنچه که در کتب مقدس آمده جامه عمل پوشیده که می‌فرماید: «ابراهیم به خدا ایمان آورد و این برای او عدالت شمرده شد»، و حتی دوست خدا نامیده شد. 24 پس می‌بینید که انسان علاوه بر ایمان، به وسیله اعمال

برادران و خواهران عزیزم، شمار کسانی که می‌خواهند معلم شوند، زیاد نباشد، زیرا می‌دانید داوری بر ما که تعلیم می‌دهیم، سختگیرانه‌تر خواهد بود. 2 بدیهی است که ما همگی دچار لغزش بسیار می‌شویم. اما کسی که در سخن گفتن مرتکب لغزش نگردد، او شخص کاملی است و می‌تواند تمام وجودش را تحت تسلط خود نگاه دارد. اگر کسی بتواند بر زبان خود مسلط شود، قادر خواهد بود در سایر موارد نیز بر خود مسلط باشد. 3 اسبی بزرگ را با دهنه‌ای کوچک مطیع خود می‌سازیم و او را به هر جا که بخواهیم می‌بریم. 4 یک سگ کویک، کشتی بزرگ را به هر سو که خواست ناخدا باشد، هدایت می‌کند حتی اگر بادی شدید بوزد. 5 زبان نیز در بدن، عضوی کوچک است، اما چه لاف‌ها که نمی‌زند. جرقه‌ای کوچک می‌تواند جنگل بزرگی را به آتش بکشد. 6 زبان نیز همچون آتش است، و دنیایی از ناراستی در میان اندامهای بدن، که سر تا پای آن را آلوده می‌سازد، و کل مسیر زندگی‌مان را به آتش می‌کشد، و خودش نیز به آتش دوزخ خواهد سوخت. 7 **Geenna g1067** انسان توانسته است هرگونه حیوان وحشی، پرند، خزنده و جاندار دریایی را رام کند، و بعد از این نیز رام خواهد کرد. 8 اما زبان را هیچ انسانی نمی‌تواند رام کند. آن شرارتی است پرتلاطم و آشفته، و آکنده از زهری کشنده. 9 با زبان خود، خداوند یعنی پدرمان را می‌ستاییم، و با همان نیز انسان‌ها را که شبیه به خدا آفریده شده‌اند، نفرین می‌کنیم. 10 از همان دهان، هم برکت جاری می‌شود و هم لعنت. برادران و خواهران عزیزم، نباید چنین باشد. 11 آیا امکان دارد از همان چشمه، هم آب شیرین بجوشد و هم آب شور؟ 12 عزیزان من، آیا می‌توان زیتون را از درخت انجیر چید؟ یا انجیر را از تاک؟ چشمه آب شور نیز نمی‌تواند آب شیرین پدید آورد. 13 آیا در میان شما شخصی حکیم و فهیم هست؟ پس بگذارید دانایی و فهم خود را با شیوه زندگی خداپسندانه و با اعمالی برخاسته از فروتنی نشان دهد، فروتنی و تواضعی که ناشی از حکمت و فهم است. 14 اما اگر در زندگی‌تان کینه و حسادت و خودخواهی وجود دارد، بیهوده سنگ عقل و خرد را به سینه زنید، که این بدترین نوع دروغ می‌باشد؛ 15 زیرا در آن خرد و حکمتی که خدا می‌بخشد، این گونه صفات ناپسند وجود ندارد، بلکه اینها دنیوی، غیرروحانی و شیطانی هستند. 16 در واقع، هر جا که حسادت و

جاه طلبی وجود دارد، هرج و مرج و هرگونه شرارت دیگر نیز بچشم می خورد. 17 اما حکمتی که از آسمان می باشد، در وهله اول پاک و کسانی که می گویند: «امروز یا فردا به فلان شهر خواهیم رفت و یک نجیب است، بعد صلح جو، مؤدب و ملام؛ حاضر به گفتگو با دیگران و پذیرش نظرات ایشان است؛ لبریز از دلسوزی و اعمال نیک بوده، صمیمی، بی ریا و بی پرده می باشد. 18 آنانی که صلح جو صبحگاهی است که لحظه ای آن را می توان دید و لحظه ای بعد محو هستند، بذر صلح می کارند و عدالت درو می کنند.

4 علت جنگ و دعوای شما چیست؟ آیا علت آنها، آرزوهای ناپاکی نیست که در درون شما در ستیزند؟ 2 در حسرت چیزی به سر می برید که ندارید؛ پس دستتان را به خون آلوده می کنید تا آن را به چنگ آورید. در آرزوی چیزهایی هستید که متعلق به دیگران است و شما نمی توانید داشته باشید؛ پس به جنگ و دعوا می پردازید تا از چنگشان بیرون بکشید. علت اینکه آنچه می خواهید ندارید، این است که آن را از خدا درخواست نمی کنید. 3 وقتی هم درخواست می کنید، خدا به دعایتان جواب نمی دهد، زیرا هدفان نادرست است؛ شما فقط در پی به دست آوردن چیزهایی هستید که باعث خوشی و لذتتان می شود. 4 ای مردمان زناکار، آیا متوجه نیستید که دنیادوستی به معنی دشمنی با خداست؟ لذا هر که بخواهد دوست دنیا باشد، به یقین دشمن خدا می گردد. 5 تصور می کنید که کتب مقدس بیهوده می گویند که روح خدا که خداوند او را در وجود ما ساکن کرده است، آنقدر به ما علاقه دارد که نمی تواند تحمل کند که دل ما جای دیگری باشد؟ 6 اما نباید از یاد ببریم که خدا برای ایستادگی در برابر چنین خواسته های شیرانه ای، فیض بیشتری به ما می بخشد.

5 و اینک، شما ای ثروتمندان، توجه کنید! گریه و زاری نمایید، زیرا بلاهای وحشتناکی در انتظار شماست. 2 از هم اکنون، ثروتان تباه شده و لباسهای گرانبهایتان را نیز بید خورده است. 3 شما در این دنیای زودگذر، طلا و نقره می اندوزید، غافل از اینکه با این کار، برای خود در روز قیامت مجازات ذخیره می کنید. زیرا همان گونه که طلا و نقرهتان را زنگ خورده است، آتش نیز بدن شما را خواهد خورد. 4 گوش فرا دهید؛ به ناله کارگرانی که در مزارع شما کار کرده اند، گوش دهید؛ کارگرانی که گولشان زده اید و مزدشان را نداده اید. ناله های ایشان تا به آسمان بالا رفته و به گوش خداوند لشکرها آسمان رسیده است. 5 شما سالهای عمر خود را در این دنیا به خوشگذرانی و عیش و نوش گذرانید و مانند گوسفندان پروری شده اید که برای روز ذبح آماده می باشند. 6 شما انسان بی گناه را که قادر به دفاع از خود نبود، محکوم کردید و کشتید. 7 و اما شما ای برادران عزیز که برای بازگشت خداوند عیسی مسیح روزشماری می کنید، صبر داشته باشید و مانند کشاورزی باشید که تا پاییز برای برداشت محصول پرارزش خود صبر می کند. 8 پس شما نیز صبر داشته باشید و یقین بدارید که خداوند به زودی باز خواهد گشت. 9 ای برادران، وقتی در مشکلات گرفتار می شوید، دیگران را مقصر ندانید و از ایشان شکایت نکنید تا خداوند نیز شما را محکوم نکند؛ زیرا او به زودی داوری عادلانه خود را آغاز خواهد کرد. 10 صبر و بردباری را از انبیای خداوند بیاموزید. 11 همه آنانی که در زندگی صبر و تحمل داشتند، خوشبخت شدند. «ایوب» یک نمونه از افرادی است که با وجود مشکلات و مصائب فراوان، صبر و ایمان خود را از دست نداد و خداوند نیز در آخر او را کامیاب ساخت، زیرا خداوند بسیار رحیم و مهربان است. 12 مهمتر از همه، هیچگاه قسم نخورید، نه به آسمان و زمین و نه به هیچ چیز دیگر. اگر می گویند «بله»، سختنان واقعاً بله باشد، و اگر می گویند «نه»، منظورنان واقعاً اوست که می تواند نجات بخشد یا هلاک کند. پس تو با چه حقی

نه باشد، تا به این ترتیب گناهی از شما سر نزند و مجازات نشوید.

13 اگر در میان شما کسی گرفتار درد و رنج است، دعا کند. آنانی که شادمانند، برای خداوند سرودهای شکرگزاری بخوانند. **14** اگر کسی بیمار باشد، باید از مشایخ کلیسا بخواهد که بیایند و برایش دعا کنند، او را به روغن تدهین کنند و از خداوند برای او طلب شفا نمایند. **15** و دعایی که با ایمان همراه باشد، شخص بیمار را شفا خواهد بخشید، و خداوند او را برخواهد خیزانید. چنانچه گناهی نیز مرتکب شده باشد، بر او بخشوده خواهد شد. **16** نزد یکدیگر به گناهان خود اعتراف نمایید و برای یکدیگر دعا کنید تا شفا یابید.

دعای صادقانهٔ مرد عادل، قدرت و تأثیر شگفت‌انگیز دارد. **17** ایلیا انسانی بود همچون ما. با این حال، هنگامی که با تمام دل دعا کرد که باران نیارد، برای مدت سه سال و نیم باران نیارید! **18** و زمانی هم که دعا کرد تا باران بیاید، بارش باران آغاز شد و زمین محصول آورد. **19** برادران عزیز، اگر کسی از راه راست منحرف شده و ایمان خود را از دست داده باشد، اما شخصی به او کمک کند تا به سوی حقیقت بازگردد، **20** این شخص که باعث بازگشت او به سوی خدا شده، بداند که جان گمشده‌ای را از چنگال هلاکت ابدی نجات داده و موجب آموزش گناهان زیاد او شده است.

اول پطرس

1

این نامه از طرف پطرس، رسول عیسی مسیح است. این نامه را همان روح‌القدس آسمانی که با انبیا سخن می‌گفت. این پیغام چنان به برگزیدگان خدا که در سراسر ایالات پونتوس، غلاطیه، کپدوکیه، عظیم و عالی است که حتی فرشتگان آسمان نیز مشتاق تماشای آن آسیا و بیطینیا پراکنده‌اند و در این جهان غریب هستند، می‌نویسم. هستند. 13 بنابراین، آماده و هوشیار باشید. با امید و خویشتنداری 2 خدای پدر شما را بنا بر پیشدانی خود برگزید، و روح او شما را منتظر بازگشت عیسی مسیح باشید، زیرا در آن روز، لطف و فیض تقدیس کرد. در نتیجه، شما او را اطاعت کردید و با خون عیسی عظیمی نصیبتان خواهد شد. 14 از خدا اطاعت نمایید، چون مسیح پاک شدید. فیض و آرامش خدا به فراوانی بر شما باشد! فرزندان او می‌باشید. پس بار دیگر به سوی گناهایی که در گذشته 3 سپاس بر خدا باد، بر خدا که پدر خداوند ما عیسی مسیح است. اسیر آنها بودید، نروید، زیرا آن زمان نمی‌دانستید چه می‌کنید. 15 به او به سبب لطف بی‌پایان و عظیم خود، ما را از سر نو مولود ساخت همین جهت، مانند خدای قدوس که شما را فراخوانده تا فرزندانش و عضو خانواده خود گرداند. از این رو، ما اکنون به امید حیات باشید، شما نیز در همه رفتار خود مقدس باشید. 16 او در کلامش جاوید زنده‌ایم، زیرا مسیح نیز پس از مرگ، حیات یافت. 4 خدا نیز فرموده است: «مقدس باشید، زیرا من قدوسم.» 17 در ضمن به یاد برای شما میراثی به دور از فساد و آلودگی و تباهی در آسمان نگاه داشته باشید که پدر آسمانی‌تان خدا، که دست دعا به سوی او دراز داشته است، یعنی حیات جاوید را. 5 و از آنجا که به خدا توکل و می‌کنید، در روز جزا از کسی طرفداری نخواهد کرد، بلکه اعمال هر اعتماد کرده‌اید، او نیز با قدرت عظیم خود، شما را به سلامت به کس را عادلانه دوری خواهد نمود. بنابراین، تا زمانی که در این دنیا آسمان خواهد رسانید تا این میراث را دریافت کنید. بله، در روز هستید، با خداترسی زندگی کنید. 18 خدا برای نجات شما بهایی قیامت، شما وارث حیات جاودان خواهید شد. 6 پس حال که چنین پرداخت، تا شما را از قید روش پوچ و باطل زندگی که از اجداد خود میراثی در پیش دارید، واقعاً شاد باشید، حتی اگر لازم باشد در این به ارث برده بودید، آزاد سازد؛ بهایی که خدا برای آزادی از این دنیا برای مدتی کوتاه سختیها و زحمتی را متحمل گردید. 7 این اسارت پرداخت، طلا و نقره نبود، 19 بلکه خون گرانهای مسیح بود سختیها به منظور آزمایش ایمان شما پیش می‌آید، همان‌طور که آتش که همچون پره‌ای بی‌گناه و بی‌عیب قربانی شد. 20 برای این منظور، نیز طلا را می‌آزماید و پاک می‌سازد. ایمان شما پس از آنکه وارد خدا او را پیش از آفرینش جهان تعیین کرد، اما در این زمانهای آخر او کوره آزمایش گردید و سالم بیرون آمد، سبب خواهد شد که در روز را به جهان فرستاد تا شما را رستگار سازد. 21 توسط اوست که بازگشت عیسی مسیح، مورد تحسین و تمجید و تکریم قرار گیرد. شما به خدا ایمان آورده‌اید، به خدایی که مسیح را پس از مرگ 8 با اینکه شما تا به حال مسیح را ندیده‌اید، اما او را دوست دارید. زنده ساخت و او را جلال بخشید؛ و اکنون، ایمان و امید شما بر اکنون نیز گرچه او را نمی‌بینید، اما به او ایمان دارید؛ و این ایمان خداست. 22 حال، می‌توانید یکدیگر را واقعاً دوست بدارید، زیرا با چنان شادی عظیم و پرجلالی در قلب شما به وجود آمده که قابل اطاعت از حقیقت نجات یافتید و وجود شما از خودخواهی و تنفر و صفت نیست. 9 همین ایمان نیز سرانجام باعث نجات جاننان پاک شده است. بنابراین، یکدیگر را از صمیم قلب دوست بدارید، 23 زیرا تولد تازه یافته‌اید، نه از تخم فانی بلکه از تخم غیرفانی که به شما زندگی جاودان می‌بخشد، یعنی از کلام خدا که زنده و باقی شده بود در کتب خود می‌نوشته. 11 آنان در پی آن بودند که درک کنند روح مسیح در وجودشان از چه سخن می‌گوید. زیرا روح، به ایشان الهام می‌کرد که حوادثی را بنویسند که برای مسیح رخ خواهد داد، و به رنجهایی که او خواهد کشید و جلالی که پس از آن خواهد یافت، اشاره کنند. اما ایشان نمی‌دانستند که این رویدادها، برای چه کسی و در چه زمان رخ خواهد داد. 12 تا اینکه خدا به ایشان الهام کرد که این وقایع، در طول حیات ایشان روی نخواهد داد، بلکه سالیان دراز پس از مرگشان واقع خواهد شد. و سرانجام دورانی که اکنون ما در آن زندگی می‌کنیم فرا رسد و این پیغام نجات‌بخش،

خالص روحانی باشید، تا با خوردن آن، در نجاتی که به دست کنید؛ ایمانداران را دوست بدارید؛ از خدا پرسید؛ به پادشاه احترام آورده‌اید، رشد نمایید. 4 می‌دانید که مسیح، آن سنگ زنده‌ای است بگذارید. 18 شما خدمتکاران، باید مطیع اربابان خود باشید و به که خدا مقرر فرموده تا عمارت روحانی خود را بر آن بنا کند. گرچه ایشان احترام کامل بگذارید، نه فقط به اربابان مهربان و با ملاحظه، انسانها او را رد کردند، اما او نزد خدا برگزیده و گرانهاست. پس به بلکه به آنانی نیز که سختگیر و تندخو هستند. 19 اگر به خاطر سوی او بیایید، 5 تا شما نیز مانند سنگهای زنده در دست خدا، در انجام اراده خدا، به ناحق متحمل رنج و زحمت شوید، خدا شما را بنای آن عمارت و عبادتگاه روحانی به کار روید. مهمتر اینکه شما در اجر خواهد داد. 20 اگر به سبب اعمال بد و نادرست مجازات این عبادتگاه، کاهن مقدس نیز می‌باشید. پس قربانیهای روحانی شوید، چه افتخاری دارد؟ اما اگر به سبب درستکاری و نیکوکاری، مقبول و مورد پسند خدا را توسط عیسی مسیح تقدیم کنید. 6 در رنج و زحمت ببینید و بدون شکایت آن را تحمل نمایید، آنگاه خدا را کتب مقدس آمده است که: «من در اورشليم سنگی می‌گذارم، خشنود ساخته‌اید. 21 این رنج و زحمت، جزئی از خدمتی است که سنگ زاویه برگزیده و گرانها، و هر که به او توکل کند، سرافکنده خدا به شما محول کرده است. سرمشق شما مسیح است که در نخواهد شد.» 7 این «سنگ» برای شما که ایمان دارید، بسیار راه شما زحمت کشید. پس راه او را ادامه دهید. 22 هرگز از او گرانهاست، اما برای بی‌ایمانان همان سنگی است که درباره‌اش گفته گناهی سر نزد، و فریسی از دهان او بیرون نیامد. 23 وقتی به او ناسزا شده: «سنگی که معماران دور افکندند، سنگ اصلی ساختمان می‌گفتند، پاسخی نمی‌داد؛ و زمانی که او را عذاب می‌دادند، تهدید شده است.» 8 همچنین، در کتب مقدس آمده است: «او سنگی به انتقام نمی‌کرد، بلکه زندگی خود را به خدایی واگذار کرد که داور است که سبب لغزش می‌شود و صخره‌ای است که باعث سقوط عادل و با انصاف می‌باشد. 24 او بر روی صلیب، بار گناهان ما را می‌گردد.» سقوط و افتادن آنها به این دلیل است که از کلام خدا بر دوش گرفت تا ما بتوانیم از چنگ گناه‌هایی یافته، زندگی پاکي اطاعت نمی‌کنند، بنابراین آنچه برای آنها مقدر شده بود، بر سرشان می‌آید. 9 اما شما مانند آنان نیستید. شما برگزیدگان خدا، و کاهنان گوسفندانی بودید که راهشان را گم کرده‌اند. اما اکنون نزد شبانان پادشاهمان عیسی، و قومی مقدس می‌باشید، تا نیکویی خدا را به بازگشته‌اید، شبانی که حافظ جان شماست.

دیگران نشان دهید، زیرا او شما را از تاریکی به نور شگفت‌انگیز خود دعوت نموده است. 10 زمانی شما هیچ هویت نداشتید، اما اکنون قوم خدا می‌باشید؛ زمانی از رحمت و مهربانی خدا بی‌بهره بودید، اما حال، مورد لطف و رحمت او قرار گرفته‌اید. 11 برادران عزیز، شما در این دنیا رهگذری بیش نیستید، و خانه اصلی شما در آسمان است. از این رو، خواهش می‌کنم خود را از لذات گناه‌آلود این دنیا دور نگاه دارید. شما برای این قبیل امیال و هوسها ساخته نشده‌اید؛ به همین دلیل است که آنها با روح و جان شما در جنگ و جدالند. 12 مراقب رفتار خود نزد اطرافیان بی‌ایمانان باشید؛ چه، در این صورت، حتی اگر ایشان شما را متهم به بدکاری نمایند، اما در زمان بازگشت مسیح، خدا را به سبب کارهای نیکتان، تمجید خواهند کرد. 13 به خاطر خداوند، از مقامات کشور اطاعت نمایید، خواه از رهبر مملکت، و خواه از مأمورین دولت که از سوی رهبر منصوب شده‌اند تا خلافکاران را مجازات کنند و درستکاران را تحسین نمایند. 15 خواست خدا این است که شما درستکار باشید تا به این ترتیب دهان اشخاص نادانی را که از شما ایراد می‌گیرند ببندید. 16 درست است که شما از قید و بند احکام مذهبی آزاد شده‌اید، اما این به آن معنی نیست که می‌توانید به هر کار نادرستی دست بزنید، بلکه آزادی خود را باید برای اجرای خواست خدا به کار ببرید. 17 به همه احترام

3 همچنین، شما ای زنان، مطیع شوهران خود باشید. در آن صورت، حتی اگر بعضی از ایشان کلام خدا را اطاعت نکنند، با دیدن رفتار شما، بدون اینکه حتی سخنی بر زبان آرید، ایمان بیاورند؛ 2 زیرا رفتار خوب و محترمانه یک زن، بهتر از سخنان او درباره مسیح، در دل شوهر اثر می‌گذارد. 3 برای زیبایی، به آرایش ظاهری نظیر جواهرات و لباسهای زیبا و آرایش گیسوان، توسل نجوید، 4 بلکه بگذارید باطن و سیرت شما زیبا باشد. باطن خود را با زیبایی پایدار یعنی با روحیه آرام و ملایم زینت دهید که مورد پسند خداست. 5 این گونه خصایل، در گذشته در زنان مقدس دیده می‌شد. ایشان به خدا ایمان داشتند و مطیع شوهران خود بودند. 6 سارا همسر ابراهیم نیز چنین بود. او از ابراهیم اطاعت می‌کرد و به او چون سرپرست خانواده احترام می‌گذاشت. شما نیز اگر دختران او هستید، راه خوب او را در پیش گیرید و ترس به دلتان راه ندهید. 7 و شما ای شوهران، رفتارنات با همسرانتان باید با ملاحظه و توأم با احترام باشد، چون ایشان ظرفیتر از شما هستند. فراموش نکنید که ایشان شریک زندگی روحانی و برکات الهی شما می‌باشند. بنابراین، اگر با ایشان آن گونه که شایسته است، رفتار نکنید، دعاهايتان مستجاب نخواهد شد. 8 بدین ترتیب، همه شما باید یکدل باشید و در دردهای یکدیگر

شریک شوید و یکدیگر را همچون برادر و خواهر دوست بدارید. خدا سپری کنید، و نه انجام خواهشهای گناه‌آلود خود. **3** زیرا در نسبت به هم مهربان و فروتن باشید. **9** اگر کسی به شما بدی کرد، گذشته، به قدر کافی وقت خود را همراه خدانشناسان، صرف اعمال به او بدی نکنید، و اگر کسی به شما دشنام داد، به او دشنام ندهید؛ ناپاک کرده‌اید و عمر خود را در بی‌بند و باری، شهوت‌رانی، مستی، بلکه برای ایشان دعای خیر و برکت کنید، زیرا خدا ما را برای همین عیش و نوش، بت‌پرستی و گناهان شرم‌آور، تلف نموده‌اید. **4** اکنون فرا خوانده است؛ آنگاه خدا ما را برکت خواهد داد. **10** زیرا نوشته دوستان سابقان تعجب می‌کنند که چرا دیگر همراه ایشان به دنبال شده: «کسی که می‌خواهد زندگی خوب و عمر طولانی داشته باشد، هرزگی نمی‌رود؛ از این رو شما را مورد تمسخر قرار می‌دهند. **5** اما باید زیان‌ش را از بدی و دروغ حفظ کند. **11** باید از بدی دوری کند ایشان روزی به خدا حساب پس خواهند داد، به خدایی که زندگان و نیکویی و آرامش را پیشه خود سازد. **12** زیرا که چشمان خداوند بر مردگان را داوری خواهد کرد. **6** به همین جهت، پیغام انجیل حتی عادلان است و گوشه‌ای به دعای ایشان. اما روی خداوند بر ضد به کسانی که اکنون مرده‌اند، بشارت داده شد، تا اگرچه مُقَدَّر بود بدکاران است.» **13** معمولاً کسی به سبب نیکوکاری خود مورد آزار مانند همه مردم بمیرند، اما اکنون تا ابد در روح نزد خدا زنده‌اند. و اذیت قرار نمی‌گیرد؛ **14** اما حتی اگر شما مورد ظلم و ستم واقع به‌زودی، دنیا به پایان خواهد رسید. پس فکر خود را پاک سازید و می‌شوید، خوشا به حال شما، زیرا خداوند به شما پاداش خواهد داد. خوشبختان باشید تا بتوانید دعا کنید. **8** از همه مهمتر، یکدیگر را با پس نترسید و نگران نباشید، **15** بلکه با خاطری آسوده، خود را به تمام وجود محبت نمایید، زیرا محبت باعث می‌شود گناهان بیشمار خداوندتان مسیح بسپارید؛ و اگر کسی علت این امید و ایمان را جويا یکدیگر را نادیده بگیرد. **9** با خوشرویی و بدون غرر، در خانه خود شد، حاضر باشید تا با کمال ادب و احترام به او توضیح دهید. را به روی یکدیگر بکشاید. **10** خداوند به هر یک از شما عطای **16** با داشتن وجدانی پاک، آنچه را که راست و درست است انجام خاصی بخشیده است؛ این عطایا را برای کمک به هم به کار گیرید دهید؛ زیرا وقتی به درستکاری شما در ایمانتان به مسیح پی بردند، از و به این وسیله، یکدیگر را از برکات و مواهب پرتو خدا بهره‌مند کار خود شرمند خواهند شد. **17** اگر خواست خدا این است که سازید. **11** کسی که عطای موعظه کردن دارد، پیام موعظه‌اش را از زحمت ببینید، بهتر است برای نیکوکاری رنج و زحمت بکشید تا برای بدکاری. **18** مسیح نیز زحمت دید. او خود از هر گناهی می‌را بود، اما یک بار جان خود را در راه ما گناهکاران فدا کرد تا ما را به حضور خدا بیاورد. او به لحاظ جسم مُرد، اما به لحاظ روح **jaion g165** **12** ای عزیزان، از آزمایشها و زحماتی که گریبانگیر زنده گشت. **19** سپس نزد ارواح محبوس رفت و به آنان بشارت داد، **20** یعنی به ارواح کسانی که در قدیم، در زمان نوح، از خدا شما واقع شده است، زیرا این مصائب برای آزمایش ایمان شماست. نافرمانی کرده بودند، گرچه خدا وقتی که نوح مشغول ساختن کشتی بود، صبورانه منتظر توبه ایشان بود. فقط هشت نفر از آب توفان نجات یافتند. **21** و آن توفان، تعمید را در نظر ما مجسم می‌کند. کامل خواهد شد. **14** اگر به خاطر مسیحی بودن، شما را دشنام وقتی تعمید می‌گیریم، نشان می‌دهیم که به‌وسیله زنده شدن عیسی مسیح، از مرگ و هلاکت نجات یافته‌ایم. هدف از تعمید، نظافت و شستشوی بدن نیست، بلکه با تعمید یافتن در واقع به سوی خدا مراقب باشید کسی از شما، به جرم قتل، دزدی، خرابکاری و یا باز می‌گردیم و از او می‌خواهیم که دل‌ایمان را از گناه پاک سازد. دخالت در زندگی دیگران، رنج و زحمت نبیند. **16** اما اگر به علت **22** اکنون مسیح به آسمان رفته است. او به دست راست خدا نشسته است و تمام فرشتگان و ریاستها و قدرتها تحت فرمان او می‌باشند. افتخار کنید که نام مسیح بر شماست و خدا را به خاطر آن شکر گوید! **17** زیرا زمان داوری فرا رسیده است، و ابتدا فرزندان خدا داوری خواهند شد. پس اگر ما که فرزندان خدا هستیم، مورد داوری قرار خواهیم گرفت، چه سرنوشت هولناکی در انتظار کسانی است که انجیل خدا را اطاعت نمی‌کنند؟ **18** و «اگر عادلان به دشواری نجات می‌یابند، بر سر خدانشناسان و گناهکاران چه خواهد آمد؟»

19 بنابراین، اگر به خواست خدا دچار رنج و زحمتی می‌شوید، اشکالی ندارد؛ به کارهای خوب خود ادامه دهید و به خدا اعتماد کنید که خالق شماست، زیرا او هرگز شما را رها نخواهد نمود.

5 و حال، خواهشی از مشایخ کلیسا دارم؛ زیرا من خود نیز از مشایخ هستم و شاهد رنجهای مسیح بودم؛ و همچنین در روز بازگشت او، شریک جلال او خواهم بود. **2** خواهش من این است که گله‌ای را که خدا به شما سپرده است، خوراک دهید. با میل و رغبت از ایشان مراقبت نمایید، نه از روی اجبار و نه به خاطر چشم داشت، بلکه به خاطر اینکه می‌خواهید خداوند را خدمت کرده باشید. **3** ریاست‌طلب نباشید، بلکه سروشق خوبی برای ایشان باشید، **4** تا در روزی که «شبان اعظم» می‌آید، شما را پاداش دهد و در جلال و شکوه بی‌پایان خود شریک سازد. **5** و شما ای جوانان، مطیع مشایخ باشید. به همین ترتیب، همگی شما با روحی فروتن یکدیگر را خدمت نمایید، زیرا «خداوند در برابر متکبران می‌ایستد، اما به فروتنان فیض می‌بخشد.» **6** پس اگر خود را زیر دست نیرومند خدا فروتن سازید، او در زمان مناسب شما را سرپلند خواهد نمود. **7** بگذارید خداوند بار تمام غصه‌ها و نگرانیهای شما را به دوش گیرد، زیرا او در تمام اوقات به فکر شما می‌باشد. **8** هوشیار و مراقب باشید، زیرا دشمن شما، ابلیس، همچون شیری گرسنه، غُران به هر سو می‌گردد تا طعمه‌ای بیابد و آن را بلعد. **9** پس در برابر حملات او، به خداوند تکیه کنید و استوار بایستید؛ بدانید که این زحمات فقط به سراغ شما نیامده، بلکه مسیحیان در تمام دنیا با چنین مصائبی مواجه می‌باشند. **10** بنابراین، پس از آنکه مدتی کوتاه این زحمات را تحمل کردید، خدا خودش شما را کامل و توانا و استوار خواهد ساخت. او خدای پر مهر و رحمت است و به خاطر ایمانمان به عیسی مسیح، ما را خوانده تا در جلال و شکوه او شریک گردیم. **aiōnios g166** **11** جلال و قدرت تا به ابد از آن اوست. آمین. **aiōn g165** **12** این نامه مختصر را به کمک سیلاس نوشتم. به نظر من، او برادر قابل اعتمادی است. امیدوارم با این نامه، باعث تشویق شما شده باشم، زیرا این است فیض راستین خدا که به شما نشان دادم. آنچه نوشتم، به شما کمک خواهد کرد تا در فیض خدا استوار بمانید. **13** خواهرتان در بابل که مانند شما برگزیده خدا است، و پسر مرقس به شما سلام می‌رسانند. **14** از سوی من، یکدیگر را با محبت مسیحی ببوسید. بر همه شما که از آن عیسی مسیح هستید، آرامش باد.

دوم پطرس

1

این نامه از طرف شمعون پطرس، خدمتگزار و رسول عیسی مسیح است. این نامه را به همه شما که با ایمانی یکسان دارید می نویسم. این ایمان به برکت عدالت عیسی مسیح، خداوند و نجات کوه مقدس با او بودیم و آن پیام آسمانی را با گوشهای خود شنیدیم. دهنده ما نصیبان شده است. 2 دعا می کنم که خدا به شما که در 19 همچنین ما پیام انبیا را داریم که بسیار مطمئن است، و شما کار شناخت خدا و خداوندان عیسی رشد می کنید، هر چه بیشتر فیض خوبی می کنید اگر به این پیام توجه کنید، چرا که پیام آنان مانند و آرامش بخشد. 3 او همچنین با قدرت الهی خود، هر چه که برای چراغی است که در جایی تاریک می درخشد تا زمانی که سپیده بر یک زندگی خداپسندانه نیاز داریم، به ما می بخشد و حتی ما را در دمد و ستاره صبح یعنی مسیح در دلپایان طلوع کند. 20 قبل از هر جلال و نیکی خود سهم می سازد؛ اما برای این منظور، لازم است چیز این را بدانید که هیچ وحی کتب مقدس از فکر خود انبیا تراوش که او را بهتر و عمیقتر بشناسیم. 4 با همین قدرت عظیم بود که تمام برکات غنی و عالی را که وعده داده بود، به ما بخشید. یکی از این وعده ها این بود که ما را از شهوت و فساد محیط اطرافمان رهایی دهد و از طبیعت و صفات الهی خود بهره ای به ما ببخشد. 5 با توجه به این موضوع، نهایت کوشش خود را بکنید تا به ایمان خود نیکی را بیافزاید؛ و به نیکی، شناخت را؛ 6 و به شناخت، خویشنداری را؛ و به خویشنداری، پایداری را؛ و به پایداری، دینداری را؛ 7 و به دینداری، محبت برادرانه؛ و به محبت برادرانه، محبت نسبت به همه مردم. 8 اگر اجازه دهید این خصصت های خوب در شما رشد کنند و فروزی یابند، از لحاظ روحانی نیرومند شده، برای خداوندان عیسی مسیح مفید و پرمهر خواهید شد. 9 اما کسی که اجازه نمی دهد این خصوصیات در او ریشه بدوانند، در حقیقت کور یا لافزن کوته بین است و فراموش کرده است که خدا او را از زندگی گناه آلود سابقش نجات داده تا بتواند برای خداوند زندگی کند. 10 بنابراین، ای برادران عزیز، بکوشید تا ثابت کنید که حقیقتاً جزو برگزیده گان و دعوت شدگان خدا هستید؛ زیرا اگر چنین کنید، هرگز لغزش نخواهید خورد و از خدا دور نخواهید شد؛ 11 و خدا نیز دروازه های آسمان را به روی شما خواهد گشود تا وارد ملکوت جاودانی خداوند و نجات دهنده مان عیسی مسیح گردید. (aiōnios g166) 12 اما من هرگز از یادآوری این مطالب به شما، کوتاهی نخواهم کرد، گرچه آنها را می دانید و در حقیقتی که یافته اید، ثابت و استوار می باشید. 13 تا زمانی که در این دنیای فانی به سر می برم، وظیفه خود می دانم که این نکات را به شما تذکر دهم تا آنها را فراموش نکنید. 14 زیرا می دانم که به زودی دار فانی را وداع خواهم گفت؛ خداوندان عیسی مسیح نیز مرا از این موضوع آگاه ساخته است. 15 بنابراین، سعی می کنم این نکات را چنان در فکر و ذهن شما نقش نمایم که حتی پس از رحلت من نیز بتوانید آنها را به یاد آورید. 16 زمانی که ما درباره قوت و بازگشت خداوندان عیسی مسیح با شما سخن گفتیم، داستانهای

2

اما در میان قوم اسرائیل، انبیای دروغین نیز بودند، همان طور که در میان شما نیز معلمین دروغین پیدا خواهند شد که با نیزنگ، دروغهایی درباره خدا بیان خواهند کرد و حتی سرور خود، مسیح که ایشان را با خون خود خریده است، انکار خواهند کرد. اما ناگهان سرنوشتی هولناک دچار آنها خواهد شد. 2 عده ای بسیار، تعالیم مضر و خلاف اخلاق ایشان را پیروی خواهند کرد و به سبب همین افراد، راه حق مورد اهانت و تمسخر قرار خواهد گرفت. 3 این معلم نماها از روی طمع، با هرگونه سخنان نادرست خواهند کوشید پول شما را به چنگ بیاورند. اما خدا از مدت ها پیش ایشان را محکوم فرموده؛ پس نابودی شان نزدیک است. 4 خدا حتی از سر تقصیر فرشتگانی که گناه کردند نگذشت، بلکه ایشان را در ظلمت جهنم محبوس فرمود تا زمان دوری فرا رسد. (Tartaroō g5020) 5 همچنین، در روزگاران گذشته، پیش از توفان، بر هیچ کس ترحم نفرمود، جز بر نوح که راه عادلانه خدا را اعلام می کرد، و بر خانواده او که هفت نفر بودند. در آن زمان، خدا همه مردم خدانشناس دنیا را با توفانی عالمگیر به کلی نابود ساخت. 6 مدت ها پس از آن، خدا شهرهای سدوم و غموره را به تلی از خاکستر تبدیل نمود و از صفحه روزگار محو ساخت، تا در آینده درسی باشد برای تمام خدانشناسان و بی دینان. 7 اما در همان زمان، خدا لوط را از سدوم نجات داد، زیرا او مردی خداترس بود و از هرزگی مردم بی دین اطرافش به ستوه آمده بود. 8 بله، لوط مردی خداترس بود که از دیدن و شنیدن رفتار و قبیح هر روز مردم آنجا در عذاب بود. 9 به همین ترتیب خدا می تواند من و شما را نیز از وسوسه های اطرافمان رهایی بخشد و مردم خدانشناس را تا روز دوری زیر محکومیت مجازات نگاه دارد. 10 مجازات خدا خصوصاً بر کسانی سخت خواهد بود که به دنبال خواسته های ناپاک و جسمانی

خود می‌روند و تابع هیچ قدرتی نیستند. اینان چنان گستاخ هستند اشخاصی پیدا خواهند شد که به هر کار نادرستی که به فکرشان که حتی موجودات آسمانی را نیز به باد تمسخر می‌گیرند؛ **11** در می‌رسد، دست زده، حقیقت را به باد تمسخر خواهند گرفت، **4** و حالی که فرشتگانی که در حضور خدا هستند و صاحب قدرت و خواهند گفت: «مگر مسیح وعده نداده که باز خواهد گشت؟ پس قوتی بسیار برتر می‌باشند، هرگز به این موجودات توهمین نمی‌کنند. او کجاست؟ اجداد ما نیز به همین امید بودند، اما مردند و خبری **12** این معلمین دروغین مانند حیوانات عاری از شعور و تنها تابع نشد. دنیا از ابتدای پیدایش تا به حال هیچ فرقی نکرده است.» غرایز خود هستند که آفریده شده‌اند برای به دام افتادن و هلاک **5** ایشان عمداً نمی‌خواهند این حقیقت را به یاد آورند که یک بار شدن. اینان، هر چه را که نمی‌فهمند مسخره می‌کنند، غافل از اینکه خدا جهان را با توفانی عظیم نابود ساخت، آن هم مدت‌ها بعد از روزی مانند همان حیوانات نابود خواهند شد. **13** بله، سزای آنها در آنکه به فرمان خود آسمانها و زمین را آفرید و از آب برای شکل دادن عوض شرارتشان همین است. تفریح آنها خوشگذرانی‌های گناه‌آلود و احاطه زمین استفاده کرد. **7** اکنون نیز به فرمان خدا، آسمان و در روز روشن است. وجود ایشان در میان شما لکه ننگ و مایه زمین باقی هستند تا در روز داوری با آتش نابود شوند، یعنی در همان رسوایی است. حتی هنگامی که در ضیافت‌های شما شرکت می‌کنند، روزی که بدکاران مجازات و هلاک خواهند شد. **8** اما ای عزیزان، از فریفتن شما لذت می‌برند. **14** چشم‌مانی دارند پر از زنا که از این حقیقت را فراموش نکنید که برای خدا یک روز یا هزار سال گناه وزیدن سیر نمی‌شود. آنان اشخاص سست اراده را به دام گناه تفاوتی ندارد. **9** بنابراین، برخلاف گمان برخی مردم، مسیح در وعده می‌اندازند و خود در طمعکاری استاند! آنان زیر محکومیت خدا قرار بازگشت خود تأخیری به وجود نیاورده است. در واقع، او صبر می‌کند دارند. **15** از راه راست خارج شده، مانند «بلعام» پسر «بعور» و فرصت بیشتری می‌دهد تا گناهکاران توبه کنند، چون نمی‌خواهد گمراه شده‌اند. بلعام پولی را که از انجام ناراستی به دست می‌آورد، کسی هلاک شود. **10** به هر حال بدانید که روز خداوند حتماً دوست می‌داشت؛ **16** اما وقتی الاغ بلعام به زبان انسان به حرف خواهد آمد، آن هم مثل دزدی که همه را غافلگیر می‌کند. در آن آمد، او را توبیخ کرده، از رفتار جنون‌آمیزش جلوگیری کرد. **17** این روز، آسمانها با صدایی هولناک از بین خواهند رفت، و اجرام آسمانی اشخاص همچون چشمه‌های خشکیده، نفعی به کسی نمی‌رسانند، و در آتش نابود شده، زمین و هر چه در آن است، عیان خواهد شد. مانند ابراهایی که به هر سو رانده می‌شوند، ناپایدارند و تاریکی مطلق **11** پس حال که می‌دانید هر چه در اطرافمان هست نابود خواهد شد، انتظارشان را می‌کشد. **18** ایشان به گناهان و اعمال ناپاک خود چقدر باید زندگی‌تان پاک و خداپسندانه باشد. **12** باید چشم به راه می‌بald، و آنان را که تازه از چنین زندگی گناه‌آلودی نجات یافته‌اند، آن روز باشید و تلاش کنید تا آن روز زودتر فرا رسد، روزی که آسمانها با استفاده از فریب شهوت، باز به دام گناه می‌کشاند، **19** و به آنها خواهند سوخت و اجرام آسمانی در شعله‌های آتش ذوب شده، نابود وعده آزادی می‌دهند، حال آنکه خودشان بنده گناه و فسادند، زیرا خواهند گشت. **13** ولی ما با امید و اشتیاق، در انتظار آسمانها و انسان بنده چیزی است که بر او مسلط است. **20** هرگاه کسی با زمین جدید می‌باشیم که در آنها فقط عدالت و راستی حکمفرما شناخت خداوند و نجات دهنده‌مان عیسی مسیح، از ناپاک‌های خواهد بود، زیرا این وعده خداست. **14** پس ای عزیزان، از آنجا که این دنیا رهایی یابد، ولی بعد از آن، بار دیگر اسیر آن آلودگی‌ها منتظر این رویدادها هستید و چشم به راه بازگشت مسیح می‌باشید، گردد، وضعش بدتر از سابق می‌شود. **21** اگر چیزی درباره راه عدالت سخت بکوشید تا بی‌گناه زندگی کنید و با همه در صلح و صفا به نمی‌دانست، برایش بهتر بود از اینکه آن را بشناسد و سپس به احکام سر برید تا وقتی مسیح باز می‌گردد، از شما خشنود باشد. **15** در مقدسی که به او سپرده شده است، پشت پا بزنند. **22** این مثل در ضمن بدانید که صبر خداوند ما به مردم فرصت می‌دهد تا نجات مورد آنان مصداق دارد که: «سگ به قی خود باز می‌گردد»، و نیز یابند. این همان است که برادر عزیز ما پولس نیز با آن حکمتی که این مثل که: «خوک شسته شده، در گل می‌غلند.»

3 دوستان عزیز، این دومین نامه‌ای است که به شما می‌نویسم. در هر دو نامه کوشیده‌ام مطالبی را که از پیش می‌دانستید، یادآوری نمایم تا شما را به تفکری سالم برانگیزانم. **2** می‌خواهم به یاد داشته باشید مطالبی را که از انبیای مقدس و از ما رسولان مسیح آموخته‌اید، زیرا ما سخنان خداوند و نجات‌دهنده‌مان را به گوش شما رساندیم. **3** پیش از هر چیز می‌خواهم این مطلب را یادآوری کنم که در زمانهای آخر،

اشتباهات این اشخاص بدکار کشیده نشوید، مبدا شما نیز از راه راست منحرف گردید. **18** بلکه در فیض و شناخت خداوند و نجات دهنده‌مان عیسی مسیح ترقی نمایید، که هر چه جلال و شکوه و عزت هست، تا ابد برانده اوست. آمین.)aiōn g165(

از ابتدا، کلمهٔ حیات بخش خدا وجود داشته است، ما او را با چشمان خود دیده‌ایم، و سخنان او را شنیده‌ایم؛ با دستهای خود او را لمس کرده‌ایم. **2** این کلمهٔ حیات بخش از جانب خدا آمد و خود را بر ما آشکار فرمود؛ و ما شهادت می‌دهیم که او را دیده‌ایم، یعنی عیسی مسیح را. بله، او حیات جاودانی است. او نزد خدای پدر بود، اما بعد خود را بر ما آشکار ساخت. (jaīōnios g166) **3** باز می‌گویم، ما با شما دربارهٔ چیزی سخن می‌گویم که خودمان دیده‌ایم و شنیده‌ایم، تا شما نیز بتوانید مانند ما با خدای پدر و پسرش عیسی مسیح، رابطهٔ نزدیک داشته باشید. **4** ما این را به شما می‌نویسیم تا شما نیز در شادی ما به طور کامل شریک شوید. **5** این است پیامی که از او شنیده‌ایم تا به شما اعلام نماییم: خدا نور است و ذره‌ای تاریکی در او وجود ندارد. **6** پس اگر بگوییم که با خدا رابطه‌ای نزدیک داریم، اما در تاریکی روحانی زندگی کنیم، دروغ می‌گویم. **7** اما اگر ما نیز مانند مسیح در نور حضور خدا زندگی می‌کنیم، آنگاه با یکدیگر رابطه‌ای نزدیک داریم و خون عیسی، پسر خدا، ما را از هر گناه پاک می‌سازد. **8** اگر بگوییم گناهی نداریم، خود را فریب می‌دهیم و از حقیقت گریزانیم. **9** اما اگر گناهان خود را به او اعتراف کنیم، او که امین و عادل است، گناهان ما را می‌آورد و از هر ناراستی پاکمان می‌سازد. **10** اگر ادعا کنیم که گناهی از ما سر نزده است، دروغ می‌گویم و خدا را نیز دروغو می‌شماریم و معلوم می‌شود که کلام او در ما جایی ندارد.

فرزندان عزیزم، این را به شما می‌نویسم تا گناه نکنید. اما اگر گناهی از شما سر زد، کسی هست که برای ما نزد خدای پدر وساطت کند و بخشایش ما را از او درخواست نماید. این شخص عیسی مسیح است که مظهر راستی و عدالت است. **2** او کسی است که تاوان گناهان ما را داده تا خدا ما را هلاک نسازد؛ او با این کار، رابطه‌ای دوستانه میان خدا و ما به وجود آورده است. او نه فقط برای گناهان ما، بلکه برای گناهان تمام مردم جهان فدا شد. **3** چگونه می‌توانیم مطمئن باشیم که خدا را می‌شناسیم؟ راهش این است که به قلب خود نگاه کنیم و ببینیم که آیا احکام خدا را بجا می‌آوریم. **4** کسی که می‌گوید خدا را می‌شناسد اما احکام خدا را نگاه نمی‌دارد و خواست او را بجا نمی‌آورد، دروغ می‌گوید و از حقیقت به دور است. **5** فقط کسی می‌تواند واقعاً خدا را بشناسد و با او رابطه‌ای نزدیک داشته باشد که او را هر روز بیشتر دوست داشته، کلام او را بجا آورد. **6** کسی که ادعا می‌کند مسیحی

است، باید مانند مسیح زندگی کند. **7** ای عزیزان، حکمی تازه به شما نمی‌نویسم، بلکه به شما می‌گویم که یکدیگر را محبت نمایید. این یک حکم تازه نیست، بلکه همان حکم قدیمی است که از ابتدا به شما داده شده و همهٔ شما آن را شنیده‌اید. **8** با این حال همیشه تازه است، و همان‌گونه که عیسی به آن عمل کرد، شما نیز باید چنین کنید، زیرا در همان حال که به یکدیگر محبت می‌نمایید، لکه‌های تیره و تار زندگی از میان می‌رود، و نور حقیقی شروع به تابیدن می‌کند. **9** کسی که می‌گوید: «من در نور زندگی می‌کنم»، ولی همنوع خود را دوست نمی‌دارد، هنوز در تاریکی است. **10** اما هر که همنوع خود را محبت می‌کند، در نور زندگی می‌کند و می‌تواند راه خود را ببیند، بدون آنکه گرفتار تاریکی و گناه گردد. **11** ولی کسی که همنوع خود را دوست ندارد، در تاریکی سرگردان است و نمی‌داند به کجا می‌رود، زیرا تاریکی چشمانش را کور کرده است تا راه را نبیند. **12** ای فرزندان، این چیزها را برای شما می‌نویسم، زیرا گناهانتان توسط عیسی آرمزیده شده است. **13** ای پدران، به شما می‌نویسم، زیرا مسیح را که از ازل بوده است، می‌شناسید. ای جوانان، به شما می‌نویسم، زیرا در نبرد روحانی، بر آن شیر پیروز شده‌اید. ای خردسالان، به شما می‌نویسم، زیرا پدرمان خدا را می‌شناسید. **14** ای پدران، به شما نوشتم، زیرا مسیح را که از ازل بوده است، می‌شناسید. ای جوانان به شما نوشتم، زیرا قوی هستید و هر ناراستی پاکمان می‌سازد. **15** به این دنیای گناه‌آلود و به آنچه به آن تعلق دارد، دل نبندید. کسی که به این چیزها دل ببندد، در واقع نشان می‌دهد که به پدرمان خدا دلبستگی ندارد. **16** وابستگی‌های این دنیا و خواسته‌های ناپاک، میل به داشتن و تصاحب هر آنچه که به نظر جالب می‌آید، و غرور ناشی از ثروت و مقام، هیچ‌یک از خدا نیست؛ بلکه از این دنیای گناه‌آلود می‌باشد. **17** دنیا نابود خواهد شد و چیزهای گناه‌آلود آن نیز از بین خواهند رفت، اما هر که طبق خواست خدا زندگی کند، همیشه برقرار خواهد ماند. (jaiōn g165) **18** فرزندان عزیزم، پایان دنیا نزدیک شده است. شما حتماً دربارهٔ ظهور «ضدمسیح» چیزهایی شنیده‌اید. حتی الان نیز ضدمسیحان همه جا دیده می‌شوند، و از همین متوجه می‌شویم که پایان دنیا نزدیک شده است. **19** این افراد بین ما بودند، اما در واقع از ما نبودند، چه در غیر این صورت نزد ما می‌ماندند. وقتی از ما جدا شدند، معلوم شد که اصلاً از ما نبودند. **20** اما شما چنین نیستید، زیرا روح‌القدس بر شما قرار گرفته و حقیقت را می‌دانید. **21** اگر این چیزها را می‌نویسم، منظرم این نیست که حقیقت را نمی‌دانید، بلکه فقط می‌خواهم به شما هشدار داده باشم، زیرا شما فرق میان راست و دروغ را تشخیص

می‌دهید. **22** دروغگوی واقعی کیست؟ هر که بگوید عیسی همان نشان می‌دهد که به ابلیس تعلق دارد، زیرا ابلیس از همان ابتدا که مسیح نیست، دروغ‌گوست؛ او همان ضد‌مسیح است، زیرا نه به خود را به گناه آلوده ساخت، تا به حال گناه می‌کند. اما پسر خدا خدای پدر ایمان دارد و نه به پسر خدا. **23** کسی که به عیسی آمد تا اعمال ابلیس را باطل سازد. **9** هر که به خانواده خدا ملحق مسیح، پسر خدا، ایمان نداشته باشد، امکان ندارد بتواند خدای پدر می‌شود و فرزند خدا می‌گردد، به راه گناه نمی‌رود، زیرا او از طبیعت و را بشناسد. اما کسی که به پسر خدا ایمان دارد، خدای پدر را نیز حیات الهی برخوردار می‌شود. بنابراین، دیگر نمی‌تواند گناه کند، زیرا می‌شناسد. **24** ایمان خود را به آنچه که از اول شنیدید، حفظ نمایید در او زندگی تازه‌ای شکل گرفته است که از خدا جریان می‌یابد. زیرا اگر چنین کنید، همیشه با خدای پدر و پسرش، رابطه‌ای نزدیک **10** پس به این ترتیب می‌توان گفت که چه کسی فرزند خداست و خواهید داشت، **25** و زندگی جاوید که او وعده داده است، نصیب چه کسی فرزند ابلیس است. هر که زندگی خدایسندانه‌ای نداشته شما خواهد شد. **jaīōnios g166** **26** این مطالب را درباره این باشد و ممنوع خود را نیز محبت نکند، فرزند خدا نیست. **11** زیرا اشخاص می‌نویسم تا بدانید که ایشان می‌خواهند شما را گمراه کنند. پیغمبی که از همان ابتدا به ما داده شد، این است که یکدیگر را **27** اما می‌دانم که روح خدا در شماست و به همین جهت نیازی محبت نمایم؛ **12** اما نه مانند قائل که از آن شیر بود و برادرش را ندارید کسی به شما بیاموزد که چه بکنید، زیرا روح خدا همه چیز را کشت. می‌دانید چرا چنین کرد؟ زیرا کارهای خودش نادرست بود، به شما تعلیم خواهد داد؛ هر چه او می‌گوید حقیقت محض است و ولی می‌دانست که اعمال برادرش از اعمال خودش بهتر است. **13** از دروغ در آن یافت نمی‌شود. پس، همان‌گونه که به شما تعلیم داده این رو، برادران من، تعجب نکنید از این که مردم دنیا از شما نفرت است، همیشه در مسیح بمانید و هرگز از او دور نشوید. **28** بله داشته باشند. **14** اگر ما برادران خود را محبت کنیم، معلوم می‌شود فرزندان من، بکوشید تا با مسیح رابطه‌ای صمیمی داشته باشید، تا به که از مرگ‌هایی یافته، به زندگی جاوید رسیده‌ایم. اما هر که محبت هنگام بازگشت او، بتوانیم با اطمینان از او استقبال کنیم، نه با ترس و نداشته باشد، در مرگ به سر می‌برد. **15** هر که از برادر خود نفرت خجالت. **29** همه ما می‌دانیم که مسیح عادل است، و نیز می‌دانیم داشته باشد، در واقع قاتل است؛ و می‌دانید که هر کس قصد قتل کسی را داشته باشد، هرگز به زندگی ابدی دست نخواهد یافت. هر که عدالت را بجا می‌آورد، فرزند خداست.

3

ببینید خدای پدر چقدر ما را دوست دارد که ما را فرزندان خود خوانده است، و همین‌طور نیز هستیم. اما مردم دنیا این مطلب را درک نمی‌کنند، زیرا خدا را آن‌طور که هست نمی‌شناسند. **2** بله عزیزان، ما اکنون حقیقتاً فرزندان خدا هستیم. گرچه هنوز نمی‌دانیم در آینده چگونه خواهیم بود، اما این را به یقین می‌دانیم که وقتی مسیح بازگردد، مانند او خواهیم شد، چون او را همان‌گونه که هست خواهیم دید. **3** هر که چنین امیدی دارد، می‌کوشد تا پاک بماند، زیرا که مسیح نیز پاک است. **4** هر که گناه می‌کند، احکام خدا را می‌شکند، زیرا گناه چیزی نیست جز شکستن احکام خدا و رفتار کردن برخلاف خواست او. **5** اما می‌دانید که مسیح انسان شد تا بتواند گناهان ما را پاک سازد؛ و این را نیز می‌دانید که او کاملاً پاک و بی‌گناه بود. **6** پس اگر همواره با مسیح رابطه‌ای نزدیک داشته باشیم، در گناه زندگی نخواهیم کرد. اگر کسی در گناه زندگی می‌کند، علّتش این است که هرگز با او رابطه‌ای نداشته و او را نشناخته است. **7** فرزندان عزیزم، مراقب باشید کسی شما را در این مورد فریب ندهد: هر که آنچه را که راست است انجام می‌دهد، به این علّت است که راست‌کردار است، همان‌گونه که مسیح راست‌کردار است. **8** اما کسی که در گناه به سر می‌برد،

عزیزان من، هر کسی را که ادعا می‌کند از روح خدا پیغامی دارد، زود باور نکند. نخست، او را بیازمایید تا دریابید که آیا پیغام او از جانب خداست یا نه؛ زیرا معلمین و واعظین دروغین بسیاری در دنیا هستند. **2** برای پی بردن به این که پیغام ایشان از جانب روح خداست یا نه، باید از ایشان بپرسید که آیا ایمان دارند که عیسی مسیح، پسر خدا واقعاً انسان شد یا نه. اگر ایمان داشته باشند، در این صورت پیغام ایشان از جانب خداست. **3** در غیر این صورت، آن پیغام از سوی خدا نیست، بلکه از جانب ضد مسیح است، یعنی آن که شنیده‌اید به زودی می‌آید، و دشمنی او با مسیح از هم اکنون در جهان آشکار است. **4** فرزندان عزیزم، شما از آن خدا هستید و بر آن افراد غلبه یافته‌اید، زیرا روحی که در شماست بزرگتر است از روحی که در دنیا است. **5** این معلمین دروغین از این دنیا هستند؛ به همین علت، سخنانشان دربارهٔ امور دنیوی است و مردم دنیوی نیز به گفته‌های ایشان توجه می‌کنند. **6** ولی ما فرزندان خدا هستیم، و فقط کسانی به سخنان ما توجه می‌کنند که خدا را می‌شناسند و با او رابطه‌ای نزدیک دارند. اما دیگران توجهی به گفته‌های ما ندارند. این نیز راه دیگری است برای پی بردن به این که آیا پیغامی از جانب خدا هست یا نه؛ زیرا اگر از سوی خدا باشد، مردم دنیوی به آن گوش نخواهند داد. **7** عزیزان من، بیایید یکدیگر را محبت کنیم، زیرا محبت از خداست و هر که محبت می‌کند، از خدا تولد یافته است و خدا را واقعاً می‌شناسد. **8** اما کسی که محبت نمی‌کند، خدا را نمی‌شناسد، زیرا خدا محبت است. **9** خدا با فرستادن پسر یگانهٔ خود به این جهان گناه‌آلود، محبت خود را به ما نشان داد؛ بله، خدا او را فرستاد تا جان خود را در راه ما فدا کند و ما را به زندگی ابدی برساند. **10** این است محبت واقعی! ما او را محبت نکردیم، بلکه او ما را محبت کرد و یگانه پسرش را فرستاد تا کفارهٔ گناهان ما شود. **11** عزیزان من، حال که خدا ما را اینچنین محبت نمود، ما نیز باید یکدیگر را دوست بداریم و محبت کنیم. **12** هیچ کس هرگز خدا را ندیده است؛ اما اگر یکدیگر را محبت کنیم، خدا در ما ساکن است و محبت او در ما به کمال رسیده است. **13** خدا برای همین روح پاک خود را در وجود ما قرار داده تا بدانیم که خدا در ما ساکن است و ما در خدا. **14** از این گذشته، ما نیز با چشمان خود دیده‌ایم و به همه اعلام می‌کنیم که خدا پسرش را فرستاد تا مردم را نجات بخشد. **15** هر که ایمان داشته باشد و به زبان بگوید که عیسی پسر خداست، خدا در وجود او ساکن است و او نیز در خدا. **16** ما می‌دانیم که خدا چقدر ما را دوست دارد، زیرا گرمی محبت او را چشیده‌ایم. ما محبت او را باور کرده‌ایم. خدا محبت است! و هر که با محبت زندگی می‌کند، با خدا زندگی می‌کند و خدا در اوست.

5

هر که ایمان دارد که عیسی همان مسیح و پسر خدا و نجات‌دهندهٔ عالم است، او فرزند خداست. هر که خدای پدر را دوست دارد، فرزندان او را نیز دوست خواهد داشت. **2** از کجا بدانیم که فرزندان خدا را دوست داریم؟ از اینکه خدا را دوست داریم و احکام او را اطاعت می‌کنیم. **3** در واقع کسی که خدا را دوست دارد، احکام او را اطاعت می‌کند؛ و احکام او برای ما بار سنگینی نیست. **4** زیرا فرزندان خدا بر این دنیای شریر غلبه می‌یابند، و این غلبه توسط ایمان ما به دست می‌آید. **5** و چه کسی می‌تواند بر دنیا غلبه یابد؟ فقط کسی که ایمان دارد عیسی پسر خداست. **6** عیسی مسیح با تعمیدش در آب و با ریختن خونش بر صلیب نشان داد که فرزند خداست؛ نه تنها با آب، بلکه با آب و خون. و روح که مظهر راستی است بر این گواه است. **7** پس ما این سه شاهد را داریم: **8** روح و آب و خون؛ و این سه یک هستند. **9** در دادگاه وقتی کسی شهادتی می‌دهد، همه آن را باور می‌کنیم. حال خدا به این وسیله شهادت می‌دهد که عیسی پسرش می‌باشد؛ پس چقدر بیشتر باید شهادت خدا را بپذیریم. **10** همهٔ آثانی که به این حقیقت ایمان می‌آورند، در قلب خود به درستی آن پی می‌برند. اما اگر کسی به این حقیقت ایمان نیاورد، در واقع خدا را دروغگو شمرده است، زیرا شهادت خدا را دربارهٔ پسرش دروغ پنداشته است. **11** اما خدا چه شهادتی داده است؟ شهادت خدا این است که او به ما حیات جاوید بخشیده و این حیات در پسر او عیسی مسیح است. (aionios) **12** پس روشن است که هر کس مسیح را دارد، به این حیات نیز دسترسی دارد؛ اما هر که مسیح را ندارد، از این حیات بی‌بهره خواهد ماند. **13** این نامه را نوشتم تا شما که به پسر خدا ایمان دارید، بدانید که از هم اکنون، از حیات جاوید برخوردارید.

(**aiōnios g166**) **14** از این رو، اطمینان داریم که هرگاه از خدا

چیزی مطابق خواست او بطلبیم، دعای ما را خواهد شنید؛ **15** و اگر یقین داریم که دعای ما را می‌شنود، می‌توانیم به این هم اطمینان داشته باشیم که آنچه از او بخواهیم، دریافت خواهیم کرد. **16** اگر می‌بینید که برادر شما مرتکب گناهی می‌شود که منتهی به مرگ نیست، از خدا بخواهید که او را ببخشد، و خدا نیز به او حیات جاوید خواهد بخشید، به این شرط که گناهش منتهی به مرگ نباشد. زیرا گناهی هست که منجر به مرگ می‌شود، و نمی‌گویم که برای آن دعا کنید. **17** البته هر کار نادرست گناه است، اما گناهی هست که منتهی به مرگ نمی‌شود. **18** می‌دانیم هر که فرزند خدا شده است، خود را به گناه آلوده نمی‌کند، زیرا مسیح که پسر خداست، او را حفظ می‌کند تا دست آن شریر به او نرسد. **19** می‌دانیم که ما فرزندان خدا هستیم و بقیه مردم دنیا، تحت قدرت و سلطه آن شریر قرار دارند. **20** می‌دانیم که پسر خدا آمده و به ما ببینش داده تا خدای حقیقی را بشناسیم. و حالا ما در خدا هستیم، زیرا در پسرش عیسی مسیح قرار گرفته‌ایم. اوست تنها خدای حقیقی و حیات جاودانی. (**aiōnios g166**) **21** فرزندان من، از هر چه که جای خدا را در قلبتان می‌گیرد، دوری کنید.

از شیخ کلیسا، به بانوی برگزیده و فرزندان که ایشان را به راستی دوست می‌دارم - و نه تنها من، بلکه همه کسانی که راستی را شناخته‌اند. **2** این محبت به خاطر آن راستی است که در وجود ما قرار دارد و تا ابد در ما خواهد ماند. (j165 g1aiōn **3** فیض و رحمت و آرامش از جانب خدای پدر و عیسی مسیح پسر او با ما خواهد بود، زیرا ما به او ایمان حقیقی داریم و یکدیگر را واقعاً محبت می‌نماییم. **4** چقدر شاد شدم که دیدم بعضی از فرزندان تو که در اینجا هستند، از حقیقت پیروی می‌کنند و احکام پدر ما خدا را نگاه می‌دارند. **5** بانوی گرامی، غرض از نوشتن این نامه این است که آن حکم قدیمی را که خدا از ابتدا به ما داد، به یادتان بیاورم، و آن حکم این است که یکدیگر را محبت نماییم. **6** اگر خدا را دوست داریم، باید حکم او را نیز اطاعت کنیم؛ و حکم او از ابتدا این بوده است که به یکدیگر محبت نماییم. **7** این را می‌گویم چون معلمین فریبکار بسیاری در دنیا هستند. ایشان قبول ندارند که عیسی مسیح به صورت یک انسان و با بدنی همچون بدن ما به این جهان آمد. چنین افراد، فریبکار و ضد مسیح هستند. **8** بنابراین، از ایشان برحذر باشید تا مانند آنان نشوید، مبدا اجر آسمانی خود را از دست بدهید که همه ما برای به دست آوردن آن، اینقدر تلاش کرده‌ایم. پس بکوشید تا پاداش خود را تمام و کمال از خداوند دریافت دارید. **9** زیرا اگر از تعالیم مسیح منحرف شوید، از خدا نیز منحرف خواهید شد. اما اگر به تعالیم مسیح وفادار بمانید، خدا را نیز خواهید داشت. به این ترتیب، هم «پدر» را خواهید داشت و هم «پسر» را. **10** اگر کسی نزد شما بیاید و این تعلیم را نیاورد، او را به خانه خود راه ندهید و حتی به او سلام نکنید، **11** زیرا اگر با آنان معاشرت کنید، مانند آنان خواهید شد. **12** مطالب بسیاری برای گفتن دارم، اما نمی‌خواهم همه را در این نامه بنویسم، زیرا امیدوارم بتوانم به‌زودی بیایم و شما را ببینم. آنگاه خواهیم توانست حضوراً گفتگو کنیم تا خوشی ما کامل شود. **13** فرزندان خواهر برگزیده‌ات، سلام می‌رسانند.

سوم یوحنا

1

از شیخ کلیسا، به گایوس عزیز، که او را از صمیم قلب دوست می‌دارم. 2 برادر عزیزم، از خدا می‌خواهم که در تمام کارهایت موفق باشی، و بدنت نیز مانند روح در سلامتی و تندرستی باشد. 3 وقتی برادران مسیحی ما به اینجا آمدند، مرا بسیار شاد کردند، زیرا به من خبر دادند که به حقایق الهی وفاداری و مطابق احکام انجیل در راستی رفتار می‌کنی. 4 برای من هیچ دلخوشی بزرگتر از این نیست که بشنوم فرزندانم اینچنین از حقیقت پیروی می‌کنند. 5 برادر عزیز، تو در خدمت خود به خداوند، وفادار هستی، زیرا از خادمین او که از آنجا عبور می‌کنند، پذیرایی می‌کنی، هرچند که از آشنایان تو نیستند. 6 ایشان در کلیسای ما از رفتار پر محبت تو تعریف‌ها کرده‌اند. پس کاری نیکو می‌کنی اگر ایشان را آن گونه که سزاوار خداست، روانه سفر کنی. 7 زیرا ایشان برای خدمت به خداوند سفر می‌کنند و پیغام انجیل را به کسانی که هنوز به مسیح ایمان نیاورده‌اند اعلام می‌نمایند، بدون آنکه کمکی از آنان دریافت دارند. 8 پس بر ما واجب است که به چنین افراد کمک کنیم تا ما نیز در پیشبرد حقیقت، با ایشان شریک گردیم. 9 در این باره، قبلاً نامه‌ای مختصر به کلیسا نوشتم، اما دیوترقیس که مقام رهبری را دوست دارد، ما را تحویل نمی‌گیرد. 10 وقتی آدم، اعمال نادرست او را برایت تعریف خواهم کرد، تا بدانی چه اتهامات و سخنان زشتی به ما نسبت داده است. او، نه تنها خدمتگزاران کلیسا را که در سفر هستند، پذیرایی و خدمت نمی‌کند، بلکه دیگران را نیز وادار می‌کند تا ایشان را به خانه خود نپذیرند، و اگر کسی به سخن او توجه نکند، او را از کلیسا بیرون می‌کند. 11 ای عزیز، بدی را سرمشق خود نساز، بلکه از نیکی سرمشق بگیر؛ زیرا کسی که نیکی می‌کند، فرزند خداست، اما کسی که همواره خواهان بدی باشد، خدا را نمی‌شناسد. 12 اما همه شهادت خوبی دربارهٔ دیمیتریوس می‌دهند و این شهادت راست است. ما نیز می‌گوییم که او شخص خوبی است و می‌دانی که راست می‌گوییم. 13 مطالب بسیاری برای گفتن دارم، اما نمی‌خواهم همه را در این نامه بنویسم، 14 زیرا امیدوارم به‌زودی تو را ببینم تا حضوراً گفتگو کنیم. آرامش بر تو باد. دوستان همگی سلام می‌رسانند. سلام مرا به یکایک دوستان برسان.

کشت، و مانند بلعام رفتار می‌کند که به خاطر پول، دست به هر کاری می‌زد. پس آنها مانند قورح در عصیان خود هلاک خواهند شد. 12 این اشخاص که در ضیافت‌های کلیسایی، به جمع شما است. این نامه را به همه کسانی می‌نویسم که از جانب خدای پدر می‌پیوندند، لکه‌های ناپاکی هستند که شما را آلوده می‌کنند. با که شما را دوست دارد و در عیسی مسیح محفوظ نگه می‌دارد، فرا بی‌شرمی می‌خندند و شکم خود را سیر می‌کنند، بدون آنکه رعایت خوانده شده‌اید. 2 از خدا، خواستار رحمت و آرامش و محبت حال دیگران را بنمایند. همچون ابرهانی هستند که از زمینهای خشک روزافزون برای شما هستم. 3 ای عزیزان، اشتیاق بسیار داشتم تا عبور می‌کنند، بدون آنکه قطره‌ای باران ببارانند. قولهای آنان اعتباری درباره نجاتی که خداوند به ما بخشیده، مطالبی برایتان بنویسم. اما ندارد. درختانی هستند که در موسم میوه، ثمر نمی‌دهند. اینان دو بار اکنون لازم می‌بینم، مطلب دیگری به جای آن بنویسم تا شما را طعم مرگ را چشیده‌اند؛ یک بار زمانی که در گناه بودند، و بار دیگر ترغیب نمایم از آن ایمانی که خدا یکبار برای همیشه به مقدسین خود وقتی از مسیح روگردان شدند. از این رو، باید منتظر داوری خدا سپرده، با جدیت تمام دفاع کنید. 4 زیرا عده‌ای خدانشناس با باشند. 13 تنها چیزی که از خود برجای می‌گذارند، ننگ و رسوایی نیرنگ وارد کلیسا شده‌اند و تعلیم می‌دهند که ما پس از مسیحی شدن، می‌توانیم هر چه دلمان می‌خواهد انجام دهیم بدون آنکه از مجازات الهی بترسیم. عاقبت هولناک این معلمین دروغین و گمراه و به سوی ظلمت و تاریکی مطلق ابدی می‌شتابند. (aiōn g165) از مدت‌ها پیش تعیین شده است، زیرا با سرور و خداوند یگانه ما 14 خنوخ، که هفت نسل بعد از آدم زندگی می‌کرد، درباره همین عیسی مسیح، سر به مخالفت برداشته‌اند. 5 گرچه این حقایق را به اشخاص نبوت کرده، می‌گوید: «بدانید که خداوند با هزاران هزار از خوبی می‌داند، اما می‌خواهم برخی نکات را بار دیگر یادآوری نمایم. مقدسین خود می‌آید، 15 تا مردم دنیا را داوری کند. او همه بدکاران همان‌گونه که می‌داند، خداوند پس از آنکه قوم اسرائیل را از سرزمین را به سبب تمامی کارهای زشتی که انجام داده‌اند، و گناهکاران مصر رهایی بخشید، تمام کسانی را که بی‌ایمان شده بودند و از خدا سرپیچی می‌کردند، هلاک ساخت. 6 همچنین به یاد آورید فرشتگانی را که در محدوده اختیارات خود نماندند، بلکه جایگاه خود را ترک کردند، و خدا آنها را در تاریکی مطلق محبوس فرمود تا روز عظیم داوری فرا برسد. (aidios g126 7) در ضمن، شهرهای «سدوم» و «عموره» را نیز به یاد داشته باشید. اهالی آنجا و شهرهای مجاور، به انواع شهوات و انحرافات جنسی آلوده بودند. بنابراین، همه آنها نابود شدند تا برای ما درس عبرتی باشند و بدانیم که آتش ابدی وجود دارد که در آنجا گناهکاران مجازات می‌شوند. (aiōnios g166 8) با وجود همه اینها، این معلمین گمراه که از خوابهای خود الهام می‌گیرند، به زندگی فاسد و بی‌بند و بار خود ادامه می‌دهند، و بدن خود را آلوده می‌سازند؛ در ضمن مطیع هیچ مرجع قدرتی نیز نیستند و موجودات آسمانی را به باد مسخره می‌گیرند. 9 در حالی که «میکائیل»، رئیس فرشتگان، وقتی با ابلیس بر سر جسد موسی بحث می‌کرد، به خود اجازه نداد به او تهمت بزند و اهانت کند؛ بلکه فقط گفت: «خداوند تو را توبیخ فرماید!» 10 اما این اشخاص رهایی دهید، اما مراقب باشید که خودتان نیز به سوی گناه کشیده هر چه را که نمی‌فهمند مسخره می‌کنند و ناسزا می‌گویند؛ ایشان نشود. در همان حال که دلتان بر این گناهکاران می‌سوزد، از اعمال همچون حیوانات بی‌فهم، دست به هر کاری که دلشان می‌خواهد گناه‌آلود ایشان متنفر باشید. 24 و حال، تمامی جلال و عزت، بر می‌زنند، و به این ترتیب، به سوی نابودی و هلاکت می‌شتابند. خدایی باد که قادر است شما را از لغزش محفوظ بدارد. او شما 11 وای به حال آنان، زیرا از قائن سرمشق می‌گیرند که برادرش را با بی‌عیب و با شادی عظیم به حضور پرجلال خود حاضر خواهد

ساخت. 25 تمامی جلال بر آن خدای یکتا و نجات‌دهنده ما، به واسطه عیسی مسیح، خداوند ما، باد. تمامی جلال، شکوه، توانایی و اقتدار از ازل، حال، و تا ابد پرازنده اوست! آمین. (aiōn g165)

مانند مسی که در کوره آتش صیقل داده باشند. صدای او مثل آتشبار

طنین افکن بود. 16 در دست راست او، هفت ستاره بود، و شمشیر

این است مکاشفه عیسی مسیح که خدا به او داد تا آنچه

را که می‌بایست به زودی واقع شود، به خادمانش نشان دهد. او

فرشته خود را فرستاد تا این مکاشفه را بر خادم خود یوحنا آشکار

سازد. 2 یوحنا نیز تمام سخنان خدا و عیسی مسیح و هر آنچه را که

خود دید و شنید، به نگارش درآورد. 3 خوشا به حال کسی که این

کلام نبوت را می‌خواند و خوشا به حال آنان که به آن گوش فرا

می‌دهند، و آنچه را در آن نوشته شده، نگاه می‌دارند، زیرا زمان وقوع

این رویدادها نزدیک است. 4 از طرف یوحنا، به هفت کلیسا که در

ایالت آسیا هستند. فیض و آرامش بر شما باد، از جانب پروردگاری

که هست و بود و می‌آید، و از جانب روح هفتگانه که در پیشگاه

تخت الهی است، 5 و از جانب عیسی مسیح که تمام حقیقت را به

طور کامل بر ما آشکار می‌فرماید. مسیح نخستین کسی است که

پس از مرگ زنده شد، و برتر از تمام پادشاهان این جهان است.

سپاس و ستایش بر او که ما را محبت می‌نماید و با خون خود ما را

شست و از گناهانمان رهانید؛ 6 او ما را در پادشاهی خود، کاهنان

منسوب کرده تا خدا یعنی پدر او را خدمت نماییم. او را تا ابد

قدرت و جلال باد! آمین. 7 jaïon g165 بنگرید! او سوار بر ابرها

می‌آید. هر چشمی او را خواهد دید؛ حتی آنانی که به او نیره زدند،

او را خواهند دید؛ و تمام قومهای جهان برای او سوگاری خواهند

کرد. بله، آمین! بگذار چنین باشد. 8 خدا می‌فرماید: «من الف و

یا هستم. من ابتدا و انتها هستم.» این را خداوندی می‌فرماید که

صاحب تمام قدرتهاست، و هست و بود و می‌آید. 9 من، یوحنا،

که این نامه را برای شما می‌نویسم، مانند شما در راه خداوند رنج

می‌کشم. اما او به ما صبر و تحمل عطا فرموده و ما را در ملکوت

خود سهیم نموده است. من به علّت اعلام پیغام انجیل و بشارت

درباره عیسی، به جزیره پطلموس تبعید شدم. 10 در روز خداوند، روح

خدا مرا فرو گرفت. ناگهان از پشت سر خود، صدایی بلند همچون

صدای شیپور شنیدم، 11 که می‌گفت: «من الف و یا هستم. من

ابتدا و انتها هستم. هر چه می‌بینی، در نامه‌ای بنویس و آن را برای

هفت کلیسا بفرست، یعنی برای کلیساهای آفئس، اسمیرنا، پرگاموم،

تیاثیرا، ساردس، فیلادلفیه و لائودیکه.» 12 هنگامی که برگشتم تا

کسی را که با من سخن می‌گفت ببینم، در پشت سر خود هفت

شمعدان طلا دیدم. 13 در میان شمعدانها، مردی را دیدم شبیه پسر

انسان که ردایی بلند بر تن داشت و کمربندی طلایی دور سینه‌اش

بود. 14 سر و موی او سفید بود چون برف و پشم، و چشمانش

تیز و نافذ بود همچون شعله‌های آتش. 15 پاهای او می‌درخشید،

کسی است که می‌داند شمشیر دو دم تیز خود را چگونه به کار برد: **27** و با عصای آهنین بر آنان حکومت نماید، همان‌گونه که **13** می‌دانم که در شهری به سر می‌بری که مقر حکومت شیطان است پدرم نیز چنین قدرتی به من داد تا بر آنان سلطنت کنم. روزی همه مردم شیطان را می‌پرستند. با این حال، به من وفادار مانده‌ای و مرا انکار نکرده‌ای؛ حتی زمانی که آتشیاس، شاهد وفادار من، به دست هواداران شیطان شهید شد، تو نسبت به من امین ماندی. **14** با کند که روح خدا به کلیساها چه می‌گوید.

3 وجود این، چند ایراد در تو می‌بینم. تو زیر بار تعالیم غلط کسانی می‌روی که مانند بلعام هستند که به بالا یا یاد داد چگونه قوم اسرائیل را به گناه بکشاند. طبق راهنمایی‌های بلعام، قوم اسرائیل را به بی‌عفتی و خوردن خوراکهایی که به بتها تقدیم شده بود، تشویق کردند. **15** در میان شما نیز کسانی از نیکولاییان هستند که از همان تعلیم پیروی می‌کنند. **16** پس از گناهت توبه کن، و گرنه ناگهان نزد تو خواهم آمد و با شمشیر دهانم با آنان خواهم جنگید. **17** هر که این را می‌شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه می‌گوید: هر که پیروز شود، از "مَنای" مخفی در آسمان به او خواهم داد؛ و من به او سنگ سفیدی خواهم بخشید که بر آن نام جدیدی نوشته شده است، نامی که هیچ‌کس از آن باخبر نیست، غیر از کسی که آن را دریافت می‌کند. **18** «این پیام را برای فرشته کلیسای تیاتیرا بنویس: این پیام پسر خداست که چشمانش همچون شعله‌های آتش و پاهایش مانند مس صیقلی است: **19** من از اعمال تو، از محبت و ایمان و خدمت و پایداری تو آگاهم. می‌دانم که در تمام این امور بیش از پیش ترقی می‌کنی. **20** با این حال، ایرادی در تو می‌بینم: تو، به آن زن، ایزابل که ادعا می‌کند نبیه است، اجازه می‌دهی تا تعالیم غلط بدهد و باعث شود که خدمتگزاران من از راه راست منحرف شوند و به بی‌عفتی کشیده شده، خوراکهایی را بخورند که برای بتها قربانی شده‌اند. **21** من به او فرصت دادم تا توبه کرده، راهش را تغییر دهد؛ اما نخواست. **22** پس او را با تمام مردان فاسدش، بر بستر بیماری خواهم انداخت و به مصیبتی سخت دچار خواهم ساخت، مگر اینکه به سوی من بازگردند و از گناهانی که با او کرده‌اند، دست بکشند؛ **23** فرزندان من را نیز از بین خواهم برد. آنگاه همه کلیساها خواهند دانست که من اعماق قلب انسانها را جستجو می‌کنم و از افکار همه آگاهم. من به هر کس مطابق اعمالش پاداش و جزا خواهم داد. **24** و اما از بقیه شما که در تیاتیرا هستید و به دنبال این تعالیم غلط نرفته‌اید، انتظار و درخواست دیگری ندارم. منظورم از تعالیم غلط، همان تعالیمی است که اسمش را "حقایق عمیق" گذاشته‌اند، که در واقع، چیزی نیست جز عمقهای شیطان! پس من انتظار دیگری از شما ندارم؛ فقط آنچه دارید محکم نگاه دارید تا بازگردم. **26** هر که بر این مشکلات پیروز شود و تا زمان بازگشت من، به خواست و اراده من عمل کند، به او قدرت خواهم بخشید تا بر تمام قومها حکمرانی

جانب خدایم می‌آید. همچنین نام جدید خود را بر او خواهم نهاد. **8** این موجودات زنده هرکدام شش بال داشتند، و میان بالهایشان پر **13** هر که این را می‌شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها از چشم بود. ایشان شبانه روز، بدون وقفه نام خدا را ذکر نموده، چه می‌گویند. **14** «این پیام را برای فرشتهٔ کلیسای لاتودیکیه بنویس: می‌گفتند: «قدوس، قدوس، قدوس است خداوند خدای قادر مطلق آن آمین، آن شاهد امین و راست، آنکه منشاء تمام خلقت خداست، که بود و هست و می‌آید!» **9** هر بار که این موجودات زنده به آنکه چنین می‌گویند: **15** من تو را خوب می‌شناسم؛ می‌دانم که نه سرد هستی و نه گرم. کاش یکی از این دو بودی! **16** اما چون نه سرد هستی و نه گرم، تو را از دهان خود قوی کرده، بیرون خواهم ریخت. **17** تو گمان می‌کنی که ثروتمند هستی و هر چه می‌خواهی، بدون کم و کاست در اختیار داری. اما غافل از اینکه بدبخت و بیچاره و بینوا و کور و عریان هستی. **18** بنابراین، به تو نصیحت می‌کنم که از تمام موجودات هستی و همه چیز به ارادهٔ تو به وجود آمد.»

5 پس از آن، در دست راست آن کسی که بر تخت نشسته بود، طوماری دیدم که بر هر دو طرف آن نوشته شده بود و با هفت مهر، آن را مهر و موم کرده بودند. **2** آنگاه فرشتهٔ نیرومندی را دیدم که با صدای بلند می‌پرسید: «چه کسی لیاقت دارد که این مهرها را بشکند و طومار را بگشاید؟» **3** اما کسی در آسمان و زمین و در میان مردگان پیدا نشد که قادر باشد طومار را باز کند و بخواند. **4** من از روی ناامیدی، به شدت می‌گریستم، زیرا هیچ‌کس پیدا نشد که لیاقت گشودن و خواندن طومار را داشته باشد. **5** اما یکی از آن بیست و چهار پیر به من گفت: «گریه نکن. ببین، شیر قبیلهٔ یهودا که از نسل داوود است، پیروز شده است! او لیاقت دارد طومار و هفت مهر آن را بگشاید.» **6** آنگاه بروای دیدم که گویی ذبح

4 سپس، همان‌طور که نگاه می‌کردم، دیدم که در آسمان دروازه‌ای گشوده شد. آنگاه همان آوایی که قبلاً نیز شنیده بودم، به گوشم رسید؛ آن آوا که همچون صدای شیوری نیرومند بود، به من گفت: «بالا بیا تا وقایع آینده را به تو نشان دهم.» **2** ناگهان روح خدا مرا فرو گرفت و من تختی در آسمان دیدم و بر آن تخت کسی نشسته بود. **3** او همچون سنگ پشم و عقیق می‌درخشید. گردآگرد در برابر او سجده کردند. هر یک از آنان یک چنگ و کاسه‌های تخت او را رنگین‌کمانی تابان چون زمرّد، فرا گرفته بود. **4** دور آن تخت، بیست و چهار تخت دیگر قرار داشت؛ بر آنها بیست و چهار پیر نشسته بودند که همه لباسی سفید بر تن و تاجی از طلا بر سر را بگیری و مهرش را باز کرده، آن را بخوانی، زیرا جانت را قربانی داشتند. **5** از آن تخت بزرگ، رعد و برق برمی‌خاست و غرش رعد طنین‌افکن بود. در مقابل آن تخت، هفت چراغ نیز روشن بود. این هفت چراغ همان روح هفتگانهٔ خدا هستند. **6** در برابر تخت، از این رو بر زمین سلطنت خواهند کرد.» **11** سپس در رؤیا، میلیونها دریایی از بلور درخشان به چشم می‌خورد. چهار موجود زنده نیز در فرشته را دیدم که گردآگرد تخت و موجودات زنده و پیران جمع شده، چهار گوشهٔ تخت ایستاده بودند که در جلو و پشت سر خود، چشم داشتند. **7** نخستین موجود زنده، به شکل شیر بود؛ دومی شبیه گاو، در راه نجات مردم قربانی کرد، لیاقت دارد که صاحب قدرت و سومی به صورت انسان و چهارمی به شکل عقابی در حال پرواز بود. دولت، حکمت و قوت، حرمت و جلال و برکت باشد.» **13** آنگاه

صدای تمام موجودات آسمان و زمین و زیر زمین و دریاها را شنیدم که می‌سرودند و می‌گفتند: «ستایش و حرمت، جلال و قوت تا ابد از آن و رهبران جهان، فرمانداران و ثروتمندان، کوچک و بزرگ، برده و بره و آنکه بر تخت نشسته است باد.» (aiōn g165) 14 و آن چهار آزاد، همه خود را در غارها و زیر تخته سنگهای کوهها پنهان کردند. موجود زنده گفتند: «آمین»، و آن بیست و چهار پیر سجده کرده، او 16 ایشان به کوهها و صخره‌ها التماس کرده، می‌گفتند: «ای کوهها و ای صخره‌ها، بر ما یفتید و ما را از روی آنکه بر تخت نشسته و از

6 همچنانکه محو تماشا بودم، بره نخستین مهر از آن هفت مهر را گشود. ناگاه یکی از آن چهار موجود زنده، با صدایی همچون غرش رعد گفت: «بیا!» 2 نگاه کردم و اسبی سفید دیدم. سوار بر

7 آنگاه چهار فرشته دیدم که در چهار گوشه زمین ایستاده‌اند و اسب، کسی را دیدم که کمانی در دست و تاجی بر سر داشت. او نمی‌گذارد پادهای چهارگانه بر زمین بوزند، تا دیگر برگی بر درختان اسب را به جلو می‌راند تا در نبردهای بسیار، پیروز شود و فاتح جنگ باشد. 3 سپس بره مهر دوم را باز کرد. آنگاه شنیدم که موجود زنده دیگری را دیدم که از مشرق می‌آمد و مهر بزرگ خدای زنده را به دوم گفت: «بیا!» 4 این بار، اسبی سرخ پدیدار شد. به سوار آن شمشیری بزرگ و اقتدار داده شده بود تا صلح و سلامتی را از زمین بردارد. در نتیجه، جنگ و خونریزی در همه جا آغاز شد. 5 چون بره آسببی نرسانید، تا مهر خدا را به پیشانی بندگان او بزنم.» 4 تعداد مهر سوم را گشود، شنیدم که موجود زنده سوم گفت: «بیا!» آنگاه

اسب سیاهی را دیدم که سوارش ترازویی در دست داشت. 6 سپس از میان چهار موجود زنده، صدایی به گوش رسید که می‌گفت: «یک بودند از: یهودا، رئوین، جاد، اشیر، نفتالی، منسی، شمعون، لاوی، قرص نان گندم، یا یک کیلو آرد جو، به قیمت مزد روزانه یک کارگر باشد. اما به روغن زیتون و شراب آسببی نرسان!» 7 وقتی بره مهر چهارم را گشود، صدای موجود زنده چهارم را شنیدم که گفت: «بیا!» 8 نگاه کردم و دیدم اسب رنگ پریده‌ای ظاهر شد که سوارش مرگ نام داشت. به دنبال او، اسب دیگری می‌آمد که نام سوارش دنیای مردگان بود. به آن دو، اختیار و قدرت داده شد تا یک چهارم زمین را به وسیله جنگ، قحطی، بیماری و جانوران وحشی نابود کنند.

Hadēs g86(9 وقتی مهر پنجم را باز کرد، مذبحی ظاهر شد. زیر مذبح، روحهای کسانی را دیدم که برای موعظه کلام خدا و شهادت راستین خود شهید شده بودند. 10 ایشان با صدایی بلند به خداوند می‌گفتند: «ای خداوند پاک و حق، تا به کی بر ساکنان زمین داوری نمی‌کنی و انتقام خون ما را از آنان نمی‌گیری؟» 11 سپس به هر یک از ایشان، ردایی سفید دادند و گفتند که کمی دیگر نیز استراحت کنند تا همقطارانشان که باید مانند ایشان به خاطر خدمت به عیسی مسیح شهید گردند، به جمع آنان بپیوندند. 12 آنگاه بره مهر ششم را گشود. ناگهان زلزله شدیدی رخ داد و خورشید مانند پارچه‌ای سیاه، تیره و تار گشت و ماه به رنگ خون درآمد. 13 سپس دیدم که ستارگان آسمان بر زمین می‌ریزند، درست مانند انجیرهای نارس که در اثر باد شدید، از درخت کنده شده، بر زمین می‌افتند. 14 آسمان تشنگی و گرمای سوزان نیمروز در امان خواهند بود، 17 زیر "بره" که نیز مانند یک طومار به هم پیچید و ناپدید گشت و تمام کوهها و پیش تخت ایستاده است، ایشان را خوراک داد، شبان آنان خواهد

aiōn g165(13 آنگاه یکی از آن بیست و چهار پیر به من رو کرد و پرسید: «آیا می‌دانی این سفیدپوشان چه کسانی هستند و از کجا آمده‌اند؟» 14 جواب دادم: «این را تو می‌دانی، سرورم.» به من گفت: «اینها همان کسانی هستند که از عذاب سخت بیرون مسیح شهید گردند، به جمع آنان بپیوندند. 12 آنگاه بره مهر ششم را گشود. ناگهان زلزله شدیدی رخ داد و خورشید مانند پارچه‌ای سیاه، تیره و تار گشت و ماه به رنگ خون درآمد. 13 سپس دیدم که ستارگان آسمان بر زمین می‌ریزند، درست مانند انجیرهای نارس که در اثر باد شدید، از درخت کنده شده، بر زمین می‌افتند. 14 آسمان تشنگی و گرمای سوزان نیمروز در امان خواهند بود، 17 زیر "بره" که نیز مانند یک طومار به هم پیچید و ناپدید گشت و تمام کوهها و پیش تخت ایستاده است، ایشان را خوراک داد، شبان آنان خواهد

بود و ایشان را به چشمه‌های آب حیات هدایت خواهد کرد؛ و خدا هر اشکی را از چشمان ایشان پاک خواهد نمود.»

8 هنگامی که بره مهر هفتم را گشود، در آسمان نزدیک به نیم ساعت سکوت مطلق برقرار شد. **2** سپس دیدم که هفت فرشته در حضور خدا ایستاده‌اند. به ایشان هفت شیپور داده شد. **3** پس از آن، فرشته دیگری آمد و در کنار مذبح ایستاد. در دست او آتشدانی برای سوزاندن بخور بود. پس به او مقدار زیادی بخور دادند تا با دعا‌های مؤمنین بیامیزد و بر روی مذبح زرین که پیش تخت خدا قرار دارد، تقدیم کند. **4** آنگاه بوی معطر بخور، آمیخته به دعا‌های مؤمنین، از دست فرشته به پیشگاه خدا بالا رفت. **5** سپس آن فرشته، آتشدان را از آتش مذبح پر کرد و به سوی زمین انداخت. ناگاه، رعد و برق و زلزله ایجاد شد. **6** آنگاه، هفت فرشته‌ای که هفت شیپور داشتند، آماده شدند تا شیپورها را به صدا درآورند. **7** فرشته اول شیپور را به صدا درآورد. ناگهان، بر روی زمین تگرگ و آتش و خون بارید، به طوری که یک سوم زمین آتش گرفت و یک سوم درختان با تمام سبزه‌ها سوخت. **8** فرشته دوم شیپور را نواخت. ناگاه چیزی مثل کوهی بزرگ و آتشین به دریا افتاد، به طوری که یک سوم تمام کشتی‌ها غرق شدند و یک سوم دریا مانند خون، سرخ شد، و یک سوم تمام ماهیها مردند. **10** وقتی فرشته سوم شیپور را به صدا درآورد، ستاره‌ای شعله‌ور از آسمان بر روی یک سوم رودخانه‌ها و چشمه‌ها افتاد. **11** نام آن ستاره «تلخی» بود؛ و هنگامی که وارد یک سوم تمام آبهای زمین شد، آنها تلخ گردید و بسیاری به علت تلخی آن جان سپردند. **12** سپس فرشته چهارم شیپور را نواخت. همان لحظه ضربه‌ای به یک سوم خورشید و ماه و ستارگان وارد آمد، به طوری که یک سوم آنها تاریک شد. به این ترتیب، یک سوم روز و یک سوم شب در تاریکی فرو رفت. **13** همچنانکه غرق تماشا بودم، عقاب‌ی دیدم که در وسط آسمان پرواز می‌کند و به آواز بلند می‌گوید: «وای، وای، وای به حال اهالی زمین، زیرا اکنون آن سه فرشته دیگر نیز شیپور خود را به صدا در خواهند آورد.»

9 هنگامی که فرشته پنجم شیپورش را به صدا درآورد، دیدم که «ستاره‌ای» از آسمان بر زمین افتاد. به این ستاره، کلید چاهی را دادند که انتها نداشت. **2** **Abyssos g12** وقتی با آن کلید، چاه را باز کرد، دودی مانند دود کوره‌ای بزرگ برخاست، به طوری که آفتاب و هوا از دود چاه تیره و تار شد. **3** **Abyssos g12** سپس از میان دود، ملخه‌ای بیرون آمده، روی زمین را پوشاندند؛ و به آنها قوت داده شد تا مانند عقرب‌ها نیش بزنند. **4** اما به آنها گفته شد که با علف و گیاه و درختان کاری نداشته باشند، بلکه فقط به کسانی

10 سپس فرشته نیرومند دیگری را دیدم که از آسمان پایین می‌آمد. گرداگرد او را ابر فرا گرفته بود و بر فراز سرش رنگینی کمائی قرار داشت. صورتش نیز همچون خورشید می‌درخشید و پاهایش مانند

ستونهای آتش بود. **2** در دست او طوماری کوچک و گشوده قرار داشت. او پای راستش را بر دریا و پای چپش را بر زمین گذاشت، **3** و صدایی بلند چون غرش شیر برآورد. در جواب او هفت رعد سخن گفتند. **4** آماده می‌شدم تا گفته رعدها را بنویسم که ناگاه صدایی از آسمان به من گفت: «دست نگه دار! سخن رعدها نباید آشکار شود. آنها را ننویس!» **5** آنگاه فرشته‌ای که بر دریا و خشکی ایستاده بود، دست راست خود را به سوی آسمان بلند کرد، **6** و به کسی که تا به اید زنده است و آسمان را با تمام موجودات آنها، و زمین را با تمام موجودات آنها، و دریا را با تمام موجودات آنها آفرید، قسم خورد که دیگر تأخیری پیش نخواهد آمد، **(aiōn g165j 7)** بلکه وقتی فرشته هفتم شیپور را بنوازد، نقشه رازگونه خدا عملی خواهد شد، همان‌گونه که خدا به انبیای خود وعده داده بود. **8** بار دیگر صدایی از آسمان به من گفت: «برو و طومار باز را از آن فرشته‌ای که بر دریا و خشکی ایستاده است، بگیر.» **9** پس به او نزدیک شدم و از او خواستم طومار را به من بدهد. گفت: «بگیر و بخور. وقتی آن را در دهانت گذاشتی، مانند غسل شیرین خواهد بود، اما وقتی خوردی معده‌ات تلخ خواهد شد.» **10** پس طومار را گرفتم و خوردم. درست همان‌گونه که گفته بود، در دهانم شیرین بود، اما وقتی خوردم، معده‌ام تلخ شد. **11** آنگاه به من گفت: «تو باید باز هم درباره قومها، نژادها، زبانها و پادشاهان بسیار، نبوت کنی.»

11 به من یک چوب اندازه‌گیری دادند و گفتند: «برو و معبد خدا و همچنین مذهبی را که در آنست اندازه بگیر، و بعد کسانی را که در آنجا پرستش می‌کنند، بشمار. **2** اما محوطه بیرونی را اندازه نگیر زیرا به سایر قومها واگذار شده است؛ ایشان به مدت چهل و دو ماه "شهر مقدس" را پایمال خواهند کرد. **3** اما من دو شاهد خود را خواهم فرستاد و به آنان قدرت خواهم داد تا پلاس پوشیده، برای مدت هزار و دویست و شصت روز پیغام مرا به گوش مردم برسانند.» **4** این دو شاهد همان دو درخت زیتون و دو چراغدان هستند که در حضور خدای تمام زمین می‌ایستند. **5** هر که بخواید به ایشان اذیت و آزاری برساند، با آتشی که از دهانشان بیرون می‌آید، نابود خواهد شد. هر که آنان را اذیت کند، این گونه باید بمیرد. **6** ایشان، در این سه سال و نیم که پیغام خدا را به مردم اعلام می‌کنند، قدرت خواهند داشت هرگاه که بخوانند، مانع بارش باران گردند، چشمه‌های آب را به خون تبدیل کنند و جهان را به بلایای گوناگون دچار سازند. **7** وقتی آن دو نفر دوره سه سال و نیمه شهادت خود را به پایان برسانند، آن وحش که از چاه بی‌انتهای بیرون می‌آید، به ایشان اعلان جنگ خواهد داد و ایشان را شکست داده، خواهد کشت.

12 پس از آن، منظره عجیبی در آسمان دیده شد که از رویداد مهمی خبر می‌داد: زنی را دیدم که آفتاب را مانند لباس به تن کرده بود و در زیر پاهایش ماه قرار داشت و بر سرش تاجی با دوازده ستاره بود. **2** زن، آبستن بود و از درد زایمان می‌نالید و برای زاییدن دقیقه شماری می‌کرد. **3** ناگهان، اژدهای سرخی ظاهر شد که هفت سر، هفت تاج و ده شاخ داشت. **4** او با دُمش یک سوم ستارگان را به

دنبال خود کشید و بر زمین ریخت. اژدها در مقابل زن که در حال احترام پیروی کردند. **4** آنان اژدها را که چنین قدرتی به آن جانور داده زایلیدن بود، ایستاد تا نوزاد او را ببлед. **5** زن، پسری به دنیا آورد. این بود، ستایش نمودند. وحش را نیز پرستش کرده، گفتند: «کیست به پسر با عصای آهنین بر تمام قومها فرمان خواهد راند. پس وقتی پسر بزرگی او؟ چه کسی می‌تواند با او بجنگد؟!» **5** سپس، اژدها وحش به دنیا آمد، از دست اژدها بریده شد و به سوی خدا و تخت او بالا را تحریک کرد تا به گرافه‌گویی بپردازد، و به او اختیار داد تا امور دنیا برده شد. **6** اما مادرش به بیابان فرار کرد. خدا آنجا را برای او آماده را به مدت چهل و دو ماه به دست گیرد. **6** در تمام این مدت، کرده بود تا به مدت هزار و دویست و شصت روز از او مراقبت شود. به اسم خدا و معبد و تمام کسانی که در آسمانند کفر می‌گفت. **7** سپس در آسمان جنگی روی داد. میکائیل و فرشتگان زیر فرمان او **7** اژدها به او قدرت داد تا با قوم مقدس خدا جنگیده، ایشان را با اژدها و فرشتگان او جنگیدند. **8** اژدها شکست خورد و همراه شکست دهد و بر تمام قومها و قبیله‌ها از هر زبان و نژاد دنیا حکومت فرشتگانش از آسمان رانده شد. **9** بله، این اژدهای بزرگ، یعنی آن کند؛ **8** همه مردم دنیا نیز او را پرستش خواهند کرد. اما کسانی که مار قدیمی که اسمش ابلیس یا شیطان است و همان کسی است که نامشان از آغاز آفرینش، در دفتر حیات که متعلق به برّه است، نوشته تمام مردم دنیا را فریب می‌دهد، با تمام دار و دسته‌اش بر زمین افکنده شده، او را پرستش نخواهند نمود. **9** هر که می‌تواند گوش دهد، شد. **10** آنگاه در آسمان صدادی بلند شنیدم که اعلام می‌کرد: به دقت گوش کند: **10** کسی که قرار است زندانی شود، زندانی «زمان نجات و قدرت و سلطنت خدا و حکومت بر حق مسیح خواهد شد، و کسی که قرار است با شمشیر کشته شود، کشته او رسیده است! چون مدعی برادران ما که روز و شب در پیشگاه خواهد شد. لازم است قوم مقدس خدا در چنین وضعی پایدار و خدای ما به برادران ما تهمت می‌زد، سقوط کرد. **11** برادران ما با وفادار بمانند. **11** سپس، وحش دیگری دیدم که از داخل زمین خون برّه» و با بیان حقیقت، بر او پیروز شدند. ایشان جانشان را دریغ بیرون آمد. این جانور دو شاخ داشت، مانند شاخهای برّه، ولی مانند نداشتند بلکه آن را در راه خدمت خدا نثار کردند. **12** پس ای اژدها سخن می‌گفت. **12** او تمام قدرت آن وحش اول را که از آسمانها، شادی کنید! ای ساکنان آسمان، شاد باشید! اما وای بر تو زخم کشنده خود خوب شده بود، به کار می‌گرفت و از تمام دنیا ای زمین، وای بر تو ای دریا، زیرا ابلیس با خشم زیاد به سراغ شما می‌خواست که وحش اول را پرستند. **13** او پیش چشمان همه دست آمده است، چون می‌داند که فرصت زیادی ندارد.» **13** وقتی اژدها به معجزات باور نکردنی می‌زد و از آسمان آتش به زمین می‌آورد! دید که به زمین افتاده است، دست آزار به سوی زنی که پسر را زاییده **14** او از جانب وحش اول اجازه می‌یافت تا این کارهای عجیب را بود دراز کرد. **14** اما به زن دو بال عقاب بزرگ داده شد تا به بیابان انجام داده، مردم دنیا را فریب دهد و ایشان را وادار سازد مجسمه پرواز کند، و در آنجا سه سال و نیم از گردن مار که همان اژدهاست، بزرگی از جانور اول بسازند، همان وحشی که از زخم شمشیر جان به در امان باشد. **15** ناگاه از دهان مار، سیل آب به سوی زن جاری در برده بود. **15** حتی او توانست به آن مجسمه جان ببخشد تا بتواند شد تا او را در کام خود فرو برد. **16** اما زمین به یاری زن شتافت و سخن گوید، و همه کسانی را که او را نمی‌پرستند، به مرگ محکوم دهان باز کرد و سیل را فرو برد. **17** آنگاه اژدها بر زن خشم گرفت و کند. **16** از این گذشته، بزرگ و کوچک، فقیر و غنی، برده و آزاد را رفت تا با بقیه فرزندان او بجنگد. فرزندان آن زن همان کسانی هستند وادار کرد تا علامت مخصوص را بر روی دست راست یا پیشانی خود که فرمان خدا را اطاعت می‌کنند و به حقیقتی که به وسیله عیسی بگذارند؛ **17** تا هیچ‌کس نتواند چیزی بخرد مگر این که علامت مخصوص آن وحش، یعنی اسم یا عدد او را بر خود داشته باشد. آشکار شده، پایبند می‌باشند.

13 پس اژدها به کنار دریا رسید و در آنجا به انتظار نشست. آنگاه وحشی را دیدم که از دریا بالا می‌آمد. این جانور هفت سر داشت و ده شاخ. روی هر شاخ او یک تاج بود و روی هر سر او نام کفرآمیزی نوشته شده بود. **2** این وحش شبیه پلنگ بود اما پاهایش مانند پاهای خرس و دهانش مانند دهان شیر بود. اژدها تاج و تخت و قدرت و اختیارات خود را به او بخشید. **3** یکی از سربایش را دیدم که زخم کشنده‌ای برداشته بود، ولی خود به خود خوب شد! آنگاه تمام مردم دنیا از این معجزه غرق در حیرت شدند و وحش را با ترس و جنگ‌نوازان نیز شباهت داشت. **3** این گروه، در برابر تخت خدا و در مقابل آن چهار موجود زنده و بیست و چهار پیر سرودی تازه

می‌خواندند. این سرود را کسی نمی‌توانست بخواند، مگر آن صد و چهل و چهار هزار نفر که از تمام دنیا بازخرید و آزاد شده بودند. بچینی، چون انگورهایش رسیده و برای داوری آماده شده است.» 4 آنان همان کسانی هستند که خود را آلوده زنان نساخته‌اند، زیرا 19 پس آن فرشته، زمین را با داسش درو کرد و انگورها را در ظرف باکره‌اند. آنان هر جا بره می‌رود، او را دنبال می‌کنند. این اشخاص از بزرگ غضب خدا ریخت. 20 انگورها را در داخل آن ظرف که در بین مردم خریداری شده‌اند تا به عنوان هدیه مقدس به خدا و بره تقدیم خارج از شهر بود، با پا آنقدر فشرودند تا رودی از خون جاری شد که شوند. 5 ایشان پاک و بی‌عیب هستند و حتی یک دروغ از دهانشان

خارج نشده است. 6 آنگاه فرشته دیگری را دیدم که در وسط آسمان پرواز می‌کرد و پیغام شاد انجیل جاودانی را برای اهالی زمین می‌برد تا به گوش هر قوم و قبیله، از هر زبان و نژاد برساند. (aiōnios g166)

7 فرشته با صدای بلند می‌گفت: «از خدا بترسید و او را جلال دهید، زیرا وقت آن رسیده است که مردم را داوری کند. او را بپرستید که آسمان و زمین و دریا و چشمه‌ها را آفریده است.» 8 سپس فرشته دیگری را دیدم که به دنبال او آمد و گفت: «بابل سقوط کرد، آن شهر بزرگ ویران شد، زیرا تمام قومهای دنیا را فاسد می‌کرد و آنها را و می‌داشت تا از شراب فساد و هرزگی او مست شوند.» 9 سپس فرشته سوم آمد و فریاد زد: «کسانی که آن وحش و مجسمه‌اش را بپرستند و علامت مخصوص او را بر پیشانی یا دست خود بگذارند، 10 جام غضب و مکافات خدا را که در آن هیچ تخفیف و استثنائی نیست، خواهند نوشید و در حضور فرشتگان مقدس و "بره"، در شعله‌های آتش عذاب خواهند کشید. 11 دود آتشی که ایشان را عذاب خواهد داد تا ابد بالا خواهد رفت، به طوری که شب و روز آسایش نخواهند داشت، زیرا آن وحش و مجسمه‌اش را پرستیدند و علامت نام او را بر بدن خود گذاشتند. (aiōn g165) 12 لازم است قوم مقدس خدا در چنین وضعی پایدار مانده، دستورهای خدا را اطاعت نمایند و ایمان خود را به عیسی نگاه دارند.» 13 آنگاه، صدایی از آسمان شنیدم که به من می‌گفت: «این را بنویس: خوشا به حال کسانی که از این پس در خداوند می‌یرند.» و روح گفت: «حالا دیگر از تمام دردها آسوده می‌شوند، و به خاطر کارهای خوبی که کرده‌اند پاداش می‌گیرند.» 14 سپس همین‌طور که نگاه می‌کردم، ابری سفید دیدم که یک نفر شبیه پسر انسان بر آن نشسته بود. بر سر او، تاجی زرین و در دستش داس تیزی به چشم می‌خورد. 15 فرشته دیگری از معبد آمد و به کسی که بر ابر نشسته بود، با صدای بلند گفت: «داس را به کار بینداز و درو کن، چون وقت درو است و محصول زمین رسیده است.» 16 پس او که بر ابر نشسته بود، داس خود را به کار انداخت و محصول زمین درو شد. 17 پس از آن، فرشته دیگری از معبدی که در آسمان است بیرون آمد. او نیز داس تیزی در دست داشت. 18 سپس فرشته‌ای دیگر از مذبح بیرون آمد که قدرت و اختیار آتش در دست او بود. او به فرشته‌ای که داس در دست داشت

16 آنگاه از معبد صدایی بلند شنیدم که به آن هفت فرشته می‌گفت: «بروید و هفت جام غضب خدا را بر زمین خالی کنید.» 2 پس فرشته اول بیرون رفت و وقتی جام خود را بر زمین خالی کرد، در بدن کسانی که نشان آن وحش را داشتند و مجسمه‌اش را پرستش می‌کردند، زخمهایی دردناک و وحشتناک به وجود آمد. 3 فرشته دوم جامش را در دریا ریخت و آب دریا مثل خون مرده شد، و تمام جانوران دریایی مردند. 4 سپس فرشته سوم جام خود را بر رودخانه‌ها و چشمه‌ها ریخت و آب آنها به خون تبدیل شد. 5 آنگاه شنیدم این فرشته که فرشته آنها بود، می‌گفت: «ای قدوس، که هستی و بوده‌ای، تو عادل در این حکمها که فرستاده‌ای. 6 زیرا آنها خون

مقدّسین و انبیای تو را ریختند. پس به آنان خون دادی تا بنوشند، زنا و سرمست شده‌اند.» **3** روح خدا مرا در خود فرو گرفت و چون سزایشان همین است.» **7** آنگاه صدایی از مذبیح شنیدم که فرشته مرا به بیابان برد. در آنجا زنی دیدم نشسته بر پشت یک وحش می‌گفت: «بله، ای خداوند، ای خدای توانا، تو از روی حق و عدل سرخ رنگ که سراسر بدنش با شعارهای کفرآمیزی نسبت به خدا داوری و مجازات می‌کنی.» **8** سپس فرشته چهارم جامش را روی پوشیده شده بود، و هفت سر و ده شاخ داشت. **4** لباس زن، سرخ و خورشید خالی کرد تا خورشید با آتش خود همه را بسوزاند. **9** پس ارغوانی، و جواهرات او از طلا و سنگهای قیمتی و مروارید بود و در همه از آن حرارت شدید سوختند. اما به جای این که از افکار و رفتار دستش یک جام طلایی داشت که پر بود از فساد و زنا. **5** بر پیشانی بد خود توبه کرده، خدا را جلال دهند، به سبب این بلاها به او کفر و این اسم رموز نوشته شده بود: «بابل بزرگ، مادر فاحشه‌ها و فساد می‌گفتند. **10** فرشته پنجم جامش را بر تخت آن وحش ریخت، به دنیا.» **6** و متوجه شدم که آن زن مست است؛ او سرمست از خون طوری که تاج و تخت او در تاریکی فرو رفت، و دار و دسته او از خلق خدا و شهدای عیسی بود. من با ترس و وحشت به او خیره شدت درد، لبهای خود را می‌گریدند. **11** ایشان نیز از درد زخمهای شدم. **7** فرشته پرسید: «چرا متعجب شدی؟ من راز آن زن و آن خود، به خدای آسمان کفر گفتند و از رفتار بد خود توبه نکردند. وحش را که هفت سر و ده شاخ دارد و زن سوار بر اوست، برایت **12** فرشته ششم جامش را بر رودخانه بزرگ فرات خالی کرد و آب رودخانه خشک شد، به طوری که پادشاهان مشرق‌زمین توانستند نیروهای خود را بدون برخورد با مانع به سوی غرب ببرند. **13** آنگاه دیدم سه روح پلید به شکل قورباغه، از دهان اژدها و آن وحش و حیات نوشته شده است، وقتی آن وحش پس از مرگ، دوباره ظاهر پیامبر دروغین بیرون آمدند. **14** این روحهای پلید که می‌توانند معجزه شود، مات و مبهوت خواهند ماند. **(Abyssos g12)** **9** برای نیز بکنند، به سراغ تمام فرمانروایان جهان رفتند تا در آن روز عظیم داوری خدا، آنها را به ضد خداوند وارد جنگ کنند. **15** حال، به آنچه عیسی مسیح می‌گوید توجه کنید: «مانند دزد، زمانی که منتظر نیستید می‌آیم! خوشا به حال کسی که برای بازگشت من آماده است و لباس خود را نگاه می‌دارد مبدا برهنه راه رود و رسوا شود.» می‌آید، اما زیاد دوام نخواهد آورد. **11** آن وحش سرخ رنگ که زمانی **16** آنگاه تمام لشکرهاي جهان را در محلی گرد آوردند که به زبان بود، پادشاه هشتم است که قبلاً به عنوان یکی از آن هفت پادشاه عبری آن را «حارمجدون» (یعنی «کوه مجدو») می‌نامند. **17** فرشته سلطنت می‌کرد. بعد از دوره دوم سلطنتش، او نیز هلاک می‌شود. هفتم نیز جامش را در هوا خالی کرد. آنگاه از آن تخت که در معبد **12** ده شاخ او، نشانه ده پادشاه است که هنوز به قدرت نرسیده‌اند بود، صدایی بلند شنیدم که می‌گفت: «همه چیز به پایان رسید!» ولی برای مدت کوتاهی به پادشاهی رسیده، با او سلطنت خواهند **18** در آن هنگام، چنان رعد و برق و زمین لرزه شدیدی شد که در **13** همگی ایشان، با هم به جنگ "بره" خواهند رفت، اما از او شکست این ترتیب، خدا از گناهان بابل چشم‌پوشی نکرد، بلکه جام غضب خواهد خورد، زیرا "بره" سرور سروران و شاه شاهان است و خلق او خود را تا آخرین قطره، به او نوشانید؛ **20** جزیره‌ها ناپدید و کوهها زیر فراخواندگان و برگزیدگان و وفاداران او می‌باشند. **15** سپس فرشته و رو شدند؛ **21** تگرگ وحشتناکی بر سر مردم بارید، تگرگی که هر به من گفت: «آبهای که آن فاحشه بر آنها فرمان می‌راند، نشانه دانه آن پنجاه کیلو بود! و مردم برای این بلای وحشتناک به خدا کفر گروه‌های مختلف مردم از هر نژاد و قوم است. **16** «آن وحش سرخ رنگ و ده شاخش که دیدی از فاحشه بیزار خواهند شد. پس بر او هجوم آورده، غارتش خواهند کرد و او را لخت و عریان در آتش رها خواهند نمود، **17** زیرا خدا فکری در سرشان گذاشته تا نقشه او را عملی کنند و اختیاراتشان را به وحش سرخ بدهند تا به این وسیله کلام خدا عملی شود. **18** این زن که در رؤیا دیدی، نشانه شهر آمد، **2** زیرا پادشاهان دنیا با او زنا کرده‌اند و مردم دنیا از شراب

17 آنگاه یکی از آن هفت فرشته که بلاها را بر روی زمین ریخته بود، نزد من آمد و گفت: «همراه من بیا تا تو نشان دهم که بر سر آن فاحشه معروف که بر آبهای دنیا نشسته است، چه خواهد آمد، **2** زیرا پادشاهان دنیا با او زنا کرده‌اند و مردم دنیا از شراب

بزرگی است که بر پادشاهان دنیا سلطنت می‌کند.»

بعد از این رؤیایا، فرشته دیگری را دیدم که با اختیار تام از آسمان پایین آمد. این فرشته چنان می درخشید که تمام زمین را روشن ساخت. **2** او با صدای بلند فریاد می زد: «بابل سقوط کرد، آن شهر بزرگ ویران شد! به کلی ویران شد! بابل کمینگاه دیوها و شیاطین و ارواح پلید شده است. **3** زیرا تمام قومها از شراب فساد و هرزگی او سرمست شده اند. پادشاهان دنیا در آنجا خوشگذرانی کرده اند، و تاجران دنیا از زندگی پر تجمّل آن ثروتمند شده اند.» **4** آنگاه صدای دیگری از آسمان شنیدم که می گفت: «ای خلق من، از این شهر دل بکنید و خود را با گناهانش آلوده نسازید، و گرنه شما نیز به همان مکافات خواهید رسید. **5** زیرا گناهان این شهر تا فلک بر روی هم انباشته شده است. از این رو، خداوند آماده است تا او را به مجازات جنایاتش برساند. **6** پس، برای کارهای زشتش دو چندان به او سزا دهید. او برای دیگران جام شکنجه پر کرده، پس دو برابر به خودش بنوشانید. **7** تا حال زندگی اش غرق در تجمّل و خوشگذرانی بوده است؛ از این پس آن را با شکنجه و عذاب لبریز کنید. می گوید: «من بیوه بی نوای نیستم؛ من ملکه این تاج و تخت می باشم؛ هرگز رنگ غم و اندوه را نخواهم دید.» **8** پس در عرض یک روز، مرگ و عزا و قحطی دامنگیر او خواهد شد و او در آتش خواهد سوخت. چون خداوند توانا او را به مکافات خواهد رساند.» **9** آنگاه پادشاهان دنیا

19 که با او زنا می کردند و از این کار لذت می بردند، وقتی ببینند دود از خاکسترش بلند می شود، برایش عزا گرفته، **10** از ترس، دور از او خواهند ایستاد و ناله کنان خواهند گفت: «افسوس که بابل، آن شهر بزرگ در یک چشم به هم زدن نابود شد!» **11** تاجران دنیا نیز برایش عزا گرفته، زارزار خواهند گریست، زیرا دیگر کسی نخواهد بود که اجناسشان را بخرد. **12** این شهر، بزرگترین خریدار اجناس ایشان بود، اجناسی نظیر طلا و نقره، سنگهای قیمتی و مروارید، کتانهای لطیف و ابریشمهای ارغوانی و قرمز، انواع چوبهای معطر و زینت آلات عاج، گرانترین کنده کاریهای چوبی، مس و آهن و مرمر، ادویه و عطر، بخور و پماد، کندر و شراب و روغن زیتون، آرد ممتاز و گندم، گاو و گوسفند، اسب و اژدها، برده و جانهای انسانها. **14** تاجران اشکریزان خواهند گفت: «تمام چیزهای دوست داشتنی را از دست دادی. تجمّلات و شوکت تو همه بر باد رفته است و هرگز دوباره نصیب نخواهد شد.» **15** پس، تاجرانی که با فروش این اجناس ثروتمند شده اند، دور ایستاده، از خطری که ایشان را تهدید می کند خواهند ترسید و گریه کنان خواهند گفت: **16** «افسوس که آن شهر بزرگ با تمام زیبایی و ثروتش، در یک چشم به هم زدن دود شد! شهری که مثل زن زیبایی بود که لباسهای نفیس از کتان ارغوانی و قرمز می پوشید و با طلا و سنگهای قیمتی و مروارید خود را زینت

می داد.» **17** صاحبان کشتی ها و ناخدایان و دریانوردان خواهند ایستاد و از دور **18** برای شهری که دود از خاکسترش بالا می رود، اشک ریخته، خواهند گفت: «در تمام دنیا، کجا دیگر چنین شهری پیدا خواهد شد؟» **19** و از غم و غصه، خاک بر سر خود ریخته، خواهند گفت: «افسوس، افسوس از این شهر بزرگ! از ثروت بی حد و اندازهاش، همه ما ثروتمند شدیم؛ و حال در یک لحظه همه چیز دود شد!» **20** اما تو ای آسمان، از سرنوشت بابل شاد باش! و شما ای قوم خدا و رسولان و انبیا شادی کنید! زیرا خدا انتقام شما را از او گرفته است. **21** آنگاه، یک فرشته پرقدرت، تخته سنگی را که به شکل آسیاب بود برداشت و آن را به دریا انداخت و فریاد زد: «شهر بزرگ بابل تا ابد ناپدید خواهد شد، همان طور که این سنگ ناپدید شد. **22** دیگر هرگز نوای موسیقی در این شهر شنیده نخواهد شد. هیچ صنعت و صنعتگری در آن نخواهد بود، و دیگر صدای آسیاب در آن به گوش نخواهد رسید. **23** دیگر هیچ چراغی در آن روشن نخواهد شد و صدای شادی عروس و داماد در آن شنیده نخواهد شد. تاجرانش زمانی بزرگترین سرمایه داران دنیا بودند و این شهر تمام قومها را با نیرنگهای خود فریب می داد. **24** خون تمام انبیا و قوم مقدّس خدا و خون همه کسانی که در جهان کشته شدند، به گردن این شهر است.»

پس از آن، صدای گروه بیشمار را شنیدم که در آسمان سرود شکرگزاری خوانده، می گفتند: «هَللویاه، خدا را شکر! نجات از سوی خدای ما می آید. عزت و اکرام و قدرت فقط برانزده اوست، **2** زیرا داوری او حق و عدل است. او فاحشه بزرگ را که زمین را با فساد خود آلوده می ساخت، مجازات نمود و انتقام خون خدمتگزاران خود را از او گرفت.» **3** ایشان بارها و بارها سراییده، می گفتند: «هَللویاه، خدا را شکر! دود از خاکستر این شهر تا ابد بالا خواهد رفت!» **aiōn g165 4** آنگاه، آن بیست و چهار پیر و چهار موجود زنده سجده کرده، خدا را که بر تخت نشسته بود، پرستش نمودند و گفتند: «آمین، هَللویاه. خدا را شکر!» **5** سپس از میان تخت، صدای دیگری آمد که می گفت: «شما ای خدمتگزاران خدا، کوچک و بزرگ، خدای ما را سپاس گوید و او را اکرام نمایید.» **6** سپس، آوای خوش آهنگ دیگری را شنیدم، آوایی همچون سرود گروهی عظیم که طنین آن چون امواج خروشان دریاها و غرش پیایی رعدها بود، و می گفت: «هَللویاه، خدا را شکر! زیرا خداوند توانای ما سلطنت می کند. **7** بایاید با یکدیگر وجد و شادی کنیم و او را احترام نماییم، زیرا زمان جشن عروسی برّه فرا رسیده است. عروس او نیز خود را مهیا کرده، **8** و به او اجازه داده شده تا پاکترین و

سفیدترین و لطیف‌ترین لباس کتان را بپوشد.» مقصود از کتان لطیف، همانا اعمال نیک خلق خداست. 9 آنگاه فرشته به من گفت: «بنویس: خوشا به حال کسانی که به جشن عروسی بزرگ دعوت شده‌اند. این را خداوند می‌فرماید.» 10 در این لحظه بود که به پای او افتادم تا او را ببرم. اما او گفت: «نه، چنین نکن! من نیز مانند تو، یکی از خدمتگزاران خدا هستم. من نیز مانند برادران تو، درباره ایمان به عیسی شهادت می‌دهم. تمام این نبوتها و هر آنچه که به تو نشان دادم، همه در وصف عیسی است.» 11 سپس دیدم که آسمان گشوده شد. در آنجا اسبی سفید بود که سوارش «امین و حق» نام داشت، زیرا به حق و عدل مبارزه و مجازات می‌کند. 12 چشمان او مانند شعله‌های آتش بود و بر سرش تاجهای فراوانی قرار داشت. بر پیشانی‌اش نیز نامی نوشته شده بود که فقط خودش معنی آن را می‌دانست. 13 او جامه خون‌آلودی در برداشت و لقبش «کلمه خدا» بود. 14 لشکرهای آسمانی که لباسهای کتان سفید و پاک بر تن داشتند، سوار بر اسبان سفید، به دنبال او می‌آمدند. 15 از دهان او شمشیر تیزی بیرون می‌آمد تا با آن قومهای بی‌ایمان را سرکوب کند. او با عصای آئین بر آنان حکمرانی خواهد نمود و با پاهای خود، شراب خشم خدای توانا را در جرختش خواهد فشرد. 16 بر لباس و ران او نیز این لقب نوشته شده بود: «شاه شاهان و سرور سروران.» 17 سپس، فرشته‌ای را دیدم که در آفتاب ایستاده بود و با صدای بلند به پرندگان می‌گفت: «بیاید و بر سر سفره‌ای که خدا برای شما تدارک دیده است، جمع شوید. 18 بیاید و بخورید از گوشت پادشاهان و فرماندهان و زورمندان؛ از گوشت اسبان و سواران آنها، و از گوشت هر انسانی، بزرگ و کوچک، برده و آزاد.» 19 آنگاه دیدم که آن وحش، حکومت‌های جهان و لشکریان آنها را گرد آورد تا با آن اسب سوار و لشکر او بجنگند. 20 اما وحش با پیامبر دروغینش گرفتار شدند و هر دو زنده‌زنده به دریاچه آتش که با گوگرد می‌سوزد انداخته شدند؛ بله، همان پیامبری که از جانب وحش معجزات خیره‌کننده انجام می‌داد تا تمام کسانی را که علامت وحش را داشتند و مجسمه‌اش را می‌پرستیدند، فریب دهد. **Limnē Pyr (g3041 g4442)** 21 آنگاه تمام دار و دسته او با شمشیر تیزی که در دهان اسب سوار بود کشته شدند، و پرندگان شکم خود را با گوشت آنان سیر کردند.

20 سپس، فرشته‌ای را دیدم که از آسمان پایین آمد. او کلید چاه بی‌انتها را همراه می‌آورد و زنجیری محکم نیز در دست داشت. **Abyssos g12(2** او اژدها را گرفت و به زنجیر کشید و برای مدت هزار سال به چاه بی‌انتها افکند. سپس در چاه را بست و

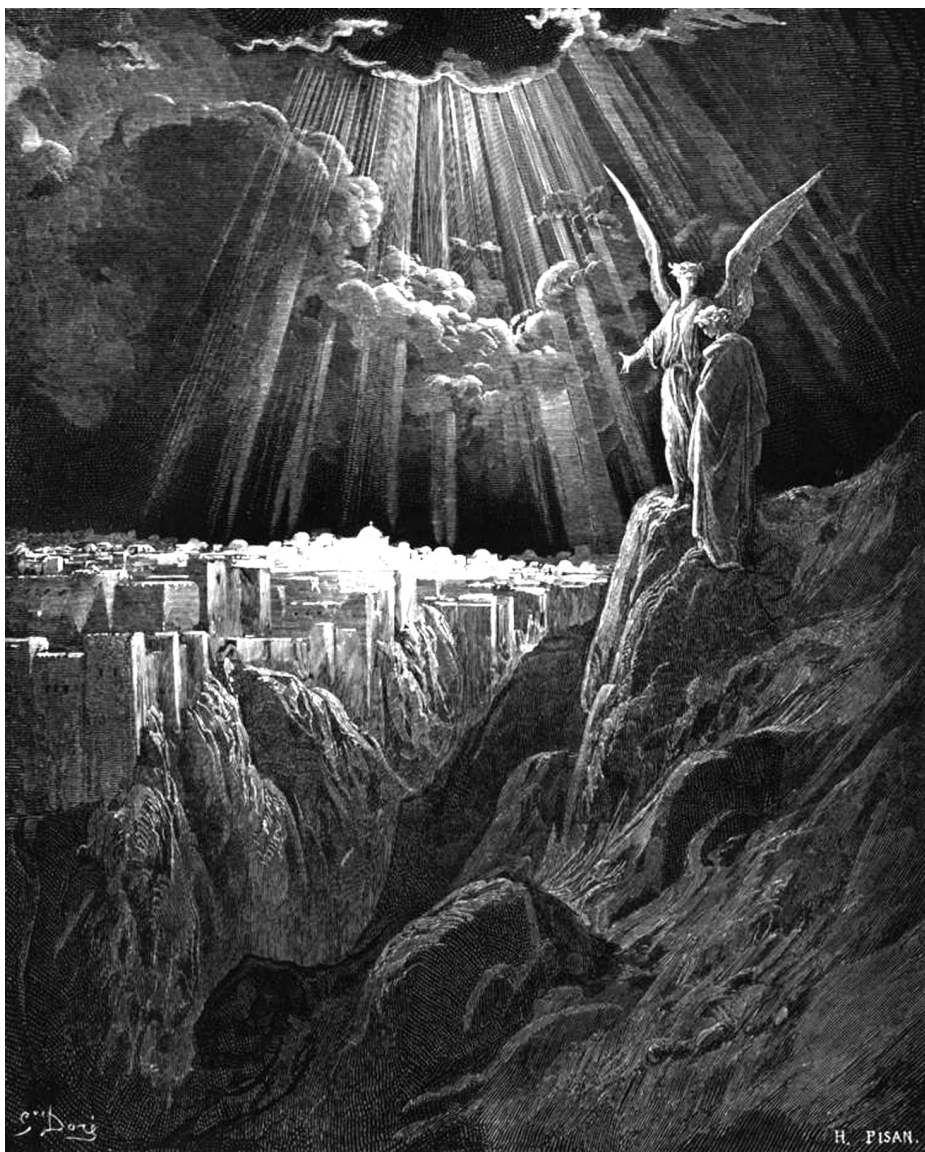
21 سپس زمین و آسمان تازوای را دیدم، چون آن زمین و آسمان اول ناپدید شده بود. از دریا هم دیگر خبری نبود. 2 و من، یوحنا،

شهر مقدس اورشلیم را دیدم که از آسمان از جانب خدا پایین می‌آمد. یشم، دومی از سنگ لاجورد، سومی از عقیق سفید، چهارمی از چه منظره باشکوهی بود! شهر اورشلیم به زیبایی یک عروس بود که **20** پنجمی از عقیق سرخ، ششمی از عقیق، هفتمی از زیرجد، خود را برای ملاقات داماد آماده کرده باشد! **3** از تخت، صدایی هشتمی از یاقوت کیود، نهمی از یاقوت زرد، دهمی از عقیق سبز، بلند شنیدم که می‌گفت: «خوب نگاه کن! معبد از این پس در میان یازدهمی از فیروزه و دوازدهمی از یاقوت بود. **21** -جنس دوازده دروازه آدمیان خواهد بود. از این پس خدا با ایشان زندگی خواهد کرد و شهر از مروارید بود، هر دروازه از یک قطعه مروارید. خیابان اصلی ایشان خلق‌های خدا خواهند شد. بله، خود خدا با ایشان خواهد شهر از طلای ناب بود که مثل شیشه می‌درخشید. **22** در شهر هیچ بود. **4** خدا هر اشکی را از چشمان آنها پاک خواهد کرد. دیگر نه معبدی دیده نمی‌شد، زیرا خدای قادر مطلق و بَرّه معبد آن هستند. مرگی خواهد بود و نه غمی، نه ناله‌ای و نه دردی، زیرا تمام اینها **23** این شهر احتیاجی به نور خورشید و ماه نداشت، چون شکوه و متعلق به دنیای پیشین بود که از بین رفت.» **5** آنگاه او که بر تخت جلال خدا و بَرّه شهر را روشن می‌ساخت. **24** نورش قومه‌ای زمین را نشسته بود، گفت: «اینک همه چیز را نو می‌سازم!» و به من گفت: نیز نروانی می‌کرد، و پادشاهان دنیا می‌آمدند و جلال خود را نثار آن «این را بنویس چون آنچه می‌گویم، راست و درست است. **6** دیگر می‌کردند. **25** دروازه‌های شهر هرگز بسته نمی‌شود، چون در آنجا تمام شد! من الف و یا، و اول و آخر هستم. من به هر که تشنه همیشه روز است و شبی وجود ندارد! **26** عزّت و جلال و باشد از چشمه آب حیات به رایگان خواهم داد تا بنوشد. **7** هر تمام قومه‌ها به آن وارد می‌شود. **27** هیچ بدی یا شخص نادرست و که پیروز شود تمام این نعمتها را به ارث خواهد برد و من خدای او خواهم بود و او فرزند من. **8** ولی ترسوها و بی‌ایمانان و مفسدان و قاتلان و زناکاران و جادوگران و بت‌پرستان و همه دروغگویان - جای همه در دریاچه‌ای است که با آتش و گوگرد می‌سوزد. این همان مرگ دوم است.» **Limnē Pyr g3041 g4442 9** آنگاه یکی از

22 آنگاه رودخانه آب حیات را به من نشان داد که مثل بلور، صاف و زلال بود. رودخانه از تخت خدا و بَرّه جاری می‌شد، **2** و از وسط جاده اصلی می‌گذشت. دو طرف رودخانه، درختان حیات قرار داشت که سالی دوازده بار میوه می‌دادند یعنی هر ماه یک نوع میوه تازه. برگهایش نیز شفابخش بود و برای درمان قومه‌ها به کار می‌رفت. **3** در شهر چیزی بد یافت نخواهد شد، چون تخت خدا و بَرّه در آنجاست. خدمتگزاران خدا، او را پرستش خواهند کرد، **4** و رویش را خواهند دید و نامش روی پیشانی‌شان نوشته خواهد بود. **5** در آنجا دیگر شب نخواهد بود. احتیاجی هم به چراغ و خورشید نخواهد بود، چون خداوند بزرگ نور ایشان خواهد بود و ایشان تا ابد سلطنت خواهند کرد. **jaiōn g165 6** آنگاه فرشته به من گفت: «این سخنان راست و قابل اعتماد است. و خدایی که وقایع آینده را از قبل به انبیا خود اطلاع می‌دهد، فرشته خود را فرستاده است تا آنچه را که به‌زودی روی خواهد داد به شما اطلاع دهد.» **7** «گوش کنید! من به‌زودی می‌آیم. خوشا به حال کسانی که آنچه را که در این کتاب نبوت شده، باور می‌کنند.» **8** من، یوحنا، تمام این چیزها را دیدم و شنیدم و زانو زدم تا فرشته‌ای را که آنها را به من نشان داده بود، پرستش کنم. **9** ولی او بار دیگر به من گفت: «نه، این کار را نکن. من نیز مانند تو و برادرانت یعنی انبیا خدا، و تمام کسانی که به حقایق این کتاب اعتماد دارند، از خدمتگزاران عیسی می‌باشم. پس فقط خدا را پرستش کن.» **10** سپس به من دستور داده، گفت: «کلام نبوت این کتاب را مُهر نکن، چون به‌زودی به وقوع خواهد

آنگاه رودخانه آب حیات را به من نشان داد که مثل بلور، صاف و زلال بود. رودخانه از تخت خدا و بَرّه جاری می‌شد، **2** و از وسط جاده اصلی می‌گذشت. دو طرف رودخانه، درختان حیات قرار داشت که سالی دوازده بار میوه می‌دادند یعنی هر ماه یک نوع میوه تازه. برگهایش نیز شفابخش بود و برای درمان قومه‌ها به کار می‌رفت. **3** در شهر چیزی بد یافت نخواهد شد، چون تخت خدا و بَرّه در آنجاست. خدمتگزاران خدا، او را پرستش خواهند کرد، **4** و رویش را خواهند دید و نامش روی پیشانی‌شان نوشته خواهد بود. **5** در آنجا دیگر شب نخواهد بود. احتیاجی هم به چراغ و خورشید نخواهد بود، چون خداوند بزرگ نور ایشان خواهد بود و ایشان تا ابد سلطنت خواهند کرد. **jaiōn g165 6** آنگاه فرشته به من گفت: «این سخنان راست و قابل اعتماد است. و خدایی که وقایع آینده را از قبل به انبیا خود اطلاع می‌دهد، فرشته خود را فرستاده است تا آنچه را که به‌زودی روی خواهد داد به شما اطلاع دهد.» **7** «گوش کنید! من به‌زودی می‌آیم. خوشا به حال کسانی که آنچه را که در این کتاب نبوت شده، باور می‌کنند.» **8** من، یوحنا، تمام این چیزها را دیدم و شنیدم و زانو زدم تا فرشته‌ای را که آنها را به من نشان داده بود، پرستش کنم. **9** ولی او بار دیگر به من گفت: «نه، این کار را نکن. من نیز مانند تو و برادرانت یعنی انبیا خدا، و تمام کسانی که به حقایق این کتاب اعتماد دارند، از خدمتگزاران عیسی می‌باشم. پس فقط خدا را پرستش کن.» **10** سپس به من دستور داده، گفت: «کلام نبوت این کتاب را مُهر نکن، چون به‌زودی به وقوع خواهد

پیوست. 11 وقتی آن زمان فرا رسد، بدکاران باز هم به کارهای بد خود ادامه خواهند داد و فاسدان باز هم فاسدتر خواهند شد، ولی نیکان، نیکتر و پاکان، پاکتر می‌گردند.» 12 عیسی مسیح می‌فرماید: «چشم به راه باشید، من به زودی می‌آیم و برای هر کس مطابق اعمالش پاداشی با خود خواهم آورد. 13 من الف و یا، آغاز و پایان، اول و آخر هستم. 14 خوشا به حال کسانی که لباسهایشان را دائماً می‌شویند. آنها اجازه ورود به شهر و خوردن میوه درخت حیات را خواهند داشت. 15 اما سنگها، یعنی جادوگران، زناکاران، قاتلان، بت‌پرستان، و همه کسانی که دروغ را دوست دارند و آن را به عمل می‌آورند، به شهر راه نخواهند یافت. 16 «من، عیسی، فرشته خود را نزد شما فرستادم تا این چیزها را به کلیساها اعلام کند. من از اصل و نسب داوود هستم. من ستاره درخشنده صبح می‌باشم.» 17 روح و عروس می‌گویند: «بیا!» هر کس این را می‌شنود، بگوید: «بیا!» هر که تشنه است بیاید، و هر کس مایل است بیاید، و از آب حیات به رایگان بنوشد. 18 به کسی که کلام نبوت این کتاب را می‌شنود با صراحت می‌گویم که اگر به نوشته‌های این کتاب چیزی اضافه کند، خدا بلاهای این کتاب را بر سرش خواهد آورد. 19 و اگر از این پیشگویی‌ها مطلبی کم کند، خداوند او را از درخت حیات و شهر مقدس که آن را شرح دادم، بی‌نصیب خواهد ساخت. 20 کسی که این چیزها را گفته است، می‌فرماید: «بله، من به زودی می‌آیم!» «آمین! ای عیسی خداوند، بیا!» 21 فیض خداوند ما عیسی با همه شما باد! آمین!

و من، یوحنا، شهر مقدّس اورشلیم را دیدم که از آسمان از جانب خدا پایین می‌آمد. چه منظرهٔ باشکوهی بود! شهر اورشلیم به زیبایی یک عروس بود که خود را برای ملاقات داماد آماده کرده باشد! از تخت، صدایی بلند شنیدم که می‌گفت: «خوب نگاه کن! معبد از این پس در میان آدمیان خواهد بود. از این پس خدا با ایشان زندگی خواهد کرد و ایشان خلق‌های خدا خواهند شد. بله، خود خدا با ایشان خواهد بود.

مکاشفه 21:2-3

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

ai̅dios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

ai̅ōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the ai̅ōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

ai̅ōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleē̅se̅ g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

لوقا 31:8
روميان 7:10
مكاشفه 1:9
مكاشفه 2:9
مكاشفه 11:9
مكاشفه 7:11
مكاشفه 8:17
مكاشفه 1:20
مكاشفه 3:20

aīdios

روميان 20:1
يهودا 6:1

aīōn

متى 32:12
متى 22:13
متى 39:13
متى 40:13
متى 49:13
متى 19:21
متى 3:24
متى 20:28
مرقس 29:3
مرقس 19:4
مرقس 30:10
مرقس 14:11
لوقا 33:1
لوقا 55:1
لوقا 70:1
لوقا 8:16
لوقا 30:18
لوقا 34:20
لوقا 35:20
يوحنا 14:4
يوحنا 51:6
يوحنا 58:6
يوحنا 35:8
يوحنا 51:8
يوحنا 52:8
يوحنا 32:9
يوحنا 28:10
يوحنا 26:11
يوحنا 34:12
يوحنا 8:13
يوحنا 16:14

اعمال رسولان 21:3
اعمال رسولان 18:15
روميان 25:1
روميان 5:9
روميان 36:11
روميان 2:12
روميان 27:16
اول قرنتيان 20:1
اول قرنتيان 6:2
اول قرنتيان 7:2
اول قرنتيان 8:2
اول قرنتيان 18:3
اول قرنتيان 13:8
اول قرنتيان 11:10
دوم قرنتيان 4:4
دوم قرنتيان 9:9
دوم قرنتيان 31:11
غلاطيان 4:1
غلاطيان 5:1
افسسيان 21:1
افسسيان 2:2
افسسيان 7:2
افسسيان 9:3
افسسيان 11:3
افسسيان 21:3
افسسيان 12:6
فيلبيان 20:4
كورنثيان 26:1
اول تيموثاوس 17:1
اول تيموثاوس 17:6
دوم تيموثاوس 10:4
دوم تيموثاوس 18:4
تينوس 12:2
عبرانيان 2:1
عبرانيان 8:1
عبرانيان 6:5
عبرانيان 5:6
عبرانيان 20:6
عبرانيان 17:7
عبرانيان 21:7
عبرانيان 24:7
عبرانيان 28:7
عبرانيان 26:9
عبرانيان 3:11
عبرانيان 8:13
عبرانيان 21:13
اول پطرس 23:1

اول پطرس 25:1
اول پطرس 11:4
اول پطرس 11:5
دوم پطرس 18:3
اول يوحنا 17:2
دوم يوحنا 2:1
يهودا 13:1
يهودا 25:1
مكاشفه 6:1
مكاشفه 18:1
مكاشفه 9:4
مكاشفه 10:4
مكاشفه 13:5
مكاشفه 12:7
مكاشفه 6:10
مكاشفه 15:11
مكاشفه 11:14
مكاشفه 7:15
مكاشفه 3:19
مكاشفه 10:20
مكاشفه 5:22

aīōnios

متى 8:18
متى 16:19
متى 29:19
متى 41:25
متى 46:25
مرقس 29:3
مرقس 17:10
مرقس 30:10
لوقا 25:10
لوقا 9:16
لوقا 18:18
لوقا 30:18
يوحنا 15:3
يوحنا 16:3
يوحنا 36:3
يوحنا 14:4
يوحنا 36:4
يوحنا 24:5
يوحنا 39:5
يوحنا 27:6
يوحنا 40:6
يوحنا 47:6
يوحنا 54:6
يوحنا 68:6

يوحنا 28:10
يوحنا 25:12
يوحنا 50:12
يوحنا 2:17
يوحنا 3:17
اعمال رسولان 46:13
اعمال رسولان 48:13
روميان 7:2
روميان 21:5
روميان 22:6
روميان 23:6
روميان 25:16
روميان 26:16
دوم قرنتيان 17:4
دوم قرنتيان 18:4
دوم قرنتيان 1:5
غلاطيان 8:6
دوم تسالونيكيان 9:1
دوم تسالونيكيان 16:2
اول تيموثائوس 16:1
اول تيموثائوس 12:6
اول تيموثائوس 16:6
دوم تيموثائوس 9:1
دوم تيموثائوس 10:2
تيتوس 2:1
تيتوس 7:3
فليمون 15:1
عبرانيان 9:5
عبرانيان 2:6
عبرانيان 12:9
عبرانيان 14:9
عبرانيان 15:9
عبرانيان 20:13
اول بطرس 10:5
دوم بطرس 11:1
اول يوحنا 2:1
اول يوحنا 25:2
اول يوحنا 15:3
اول يوحنا 11:5
اول يوحنا 13:5
اول يوحنا 20:5
يهودا 7:1
يهودا 21:1
مكاشفه 6:14

eleēsē

روميان 32:11

Geenna

متى 22:5
متى 29:5
متى 30:5
متى 28:10
متى 9:18
متى 15:23
متى 33:23
مرقس 43:9

مرقس 45:9
مرقس 47:9
لوقا 5:12
يعقوب 6:3

Hadēs

متى 23:11
متى 18:16
لوقا 15:10
لوقا 23:16
اعمال رسولان 27:2
اعمال رسولان 31:2
اول قرنتيان 55:15
مكاشفه 18:1
مكاشفه 8:6
مكاشفه 13:20
مكاشفه 14:20

Limnē Pyr

مكاشفه 20:19
مكاشفه 10:20
مكاشفه 14:20
مكاشفه 15:20
مكاشفه 8:21

Sheol

پيدايش 35:37
پيدايش 38:42
پيدايش 29:44
پيدايش 31:44
اعداد 30:16
اعداد 33:16
تثنيه 22:32
اول سموئيل 6:2
دوم سموئيل 6:22
اول پادشاهان 6:2
اول پادشاهان 9:2
ايوب 9:7
ايوب 8:11
ايوب 13:14
ايوب 13:17
ايوب 16:17
ايوب 13:21
ايوب 19:24
ايوب 6:26
مزامير 5:6
مزامير 17:9
مزامير 10:16
مزامير 5:18
مزامير 3:30
مزامير 17:31
مزامير 14:49
مزامير 15:49
مزامير 15:55
مزامير 13:86
مزامير 3:88
مزامير 48:89

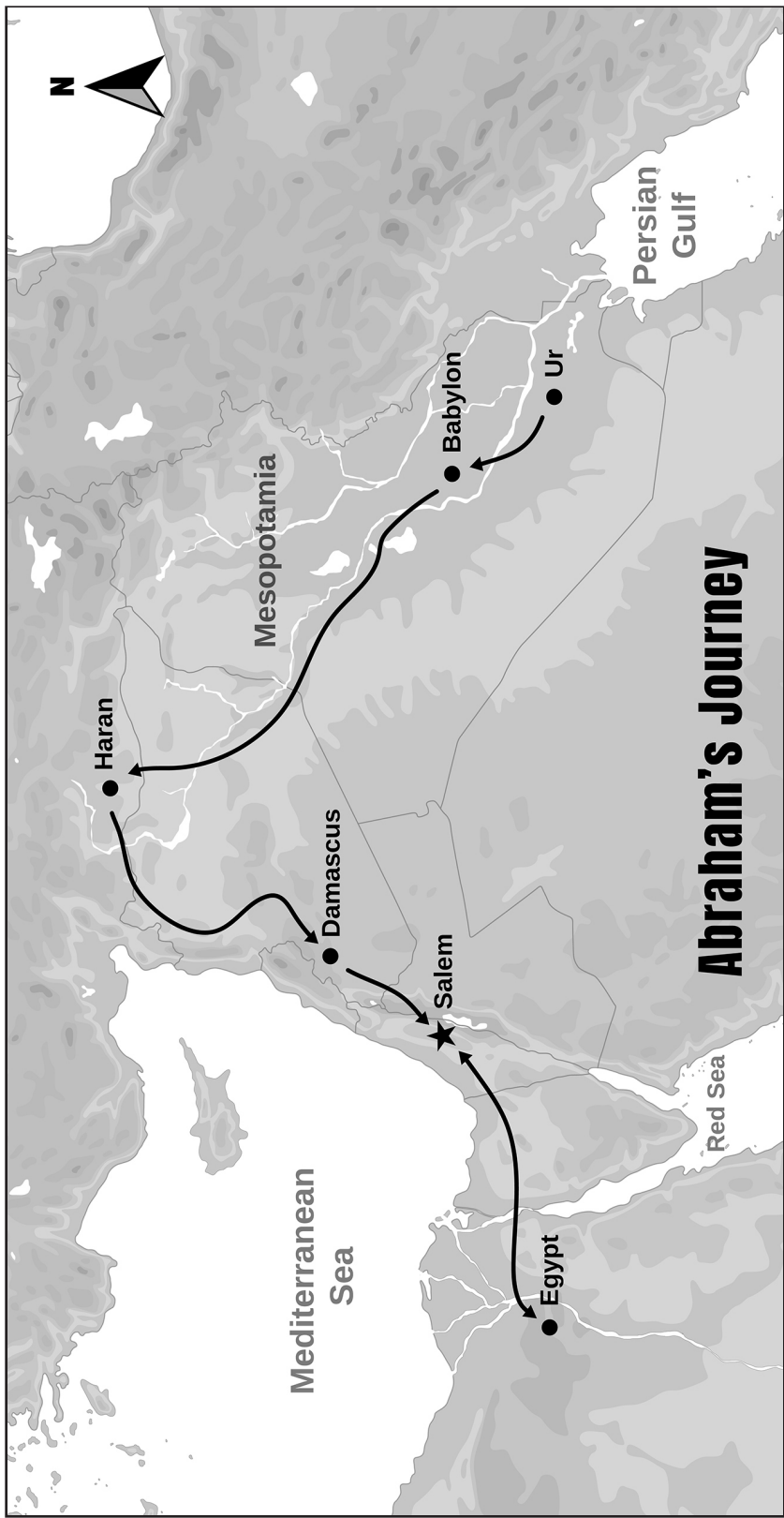
مزامير 3:116
مزامير 8:139
مزامير 7:141
امثال 12:1
امثال 5:5
امثال 27:7
امثال 18:9
امثال 11:15
امثال 24:15
امثال 14:23
امثال 20:27
امثال 16:30
جامعه 10:9
غزل غزلها 6:8
اشعيا 14:5
اشعيا 11:7
اشعيا 9:14
اشعيا 11:14
اشعيا 15:14
اشعيا 15:28
اشعيا 18:28
اشعيا 10:38
اشعيا 18:38
اشعيا 9:57
جزقيال 15:31
جزقيال 16:31
جزقيال 17:31
جزقيال 21:32
جزقيال 27:32
هوشع 14:13
عاموس 2:9
يونس 2:2
حقوق 5:2

Tartaroō

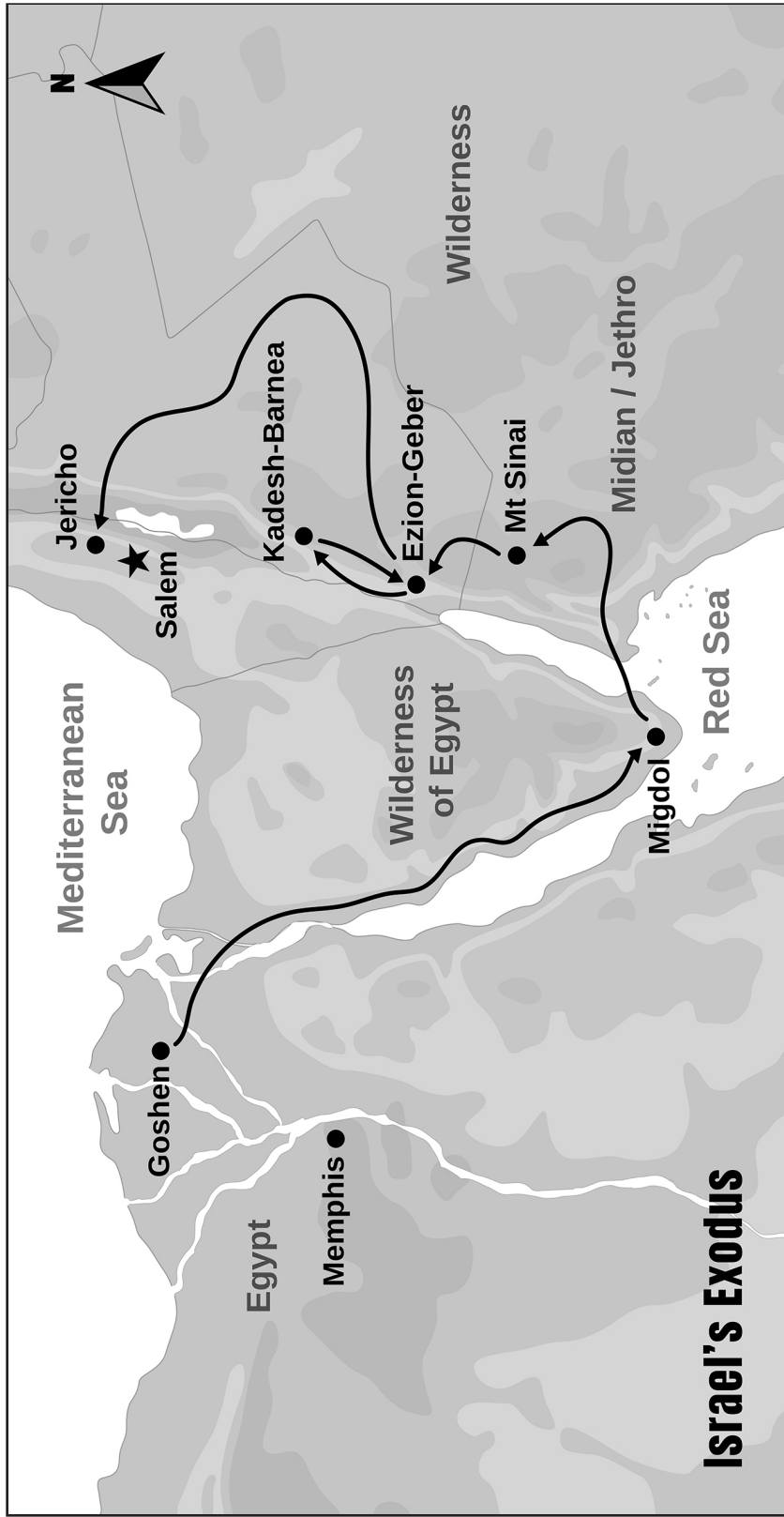
دوم بطرس 4:2

Questioned

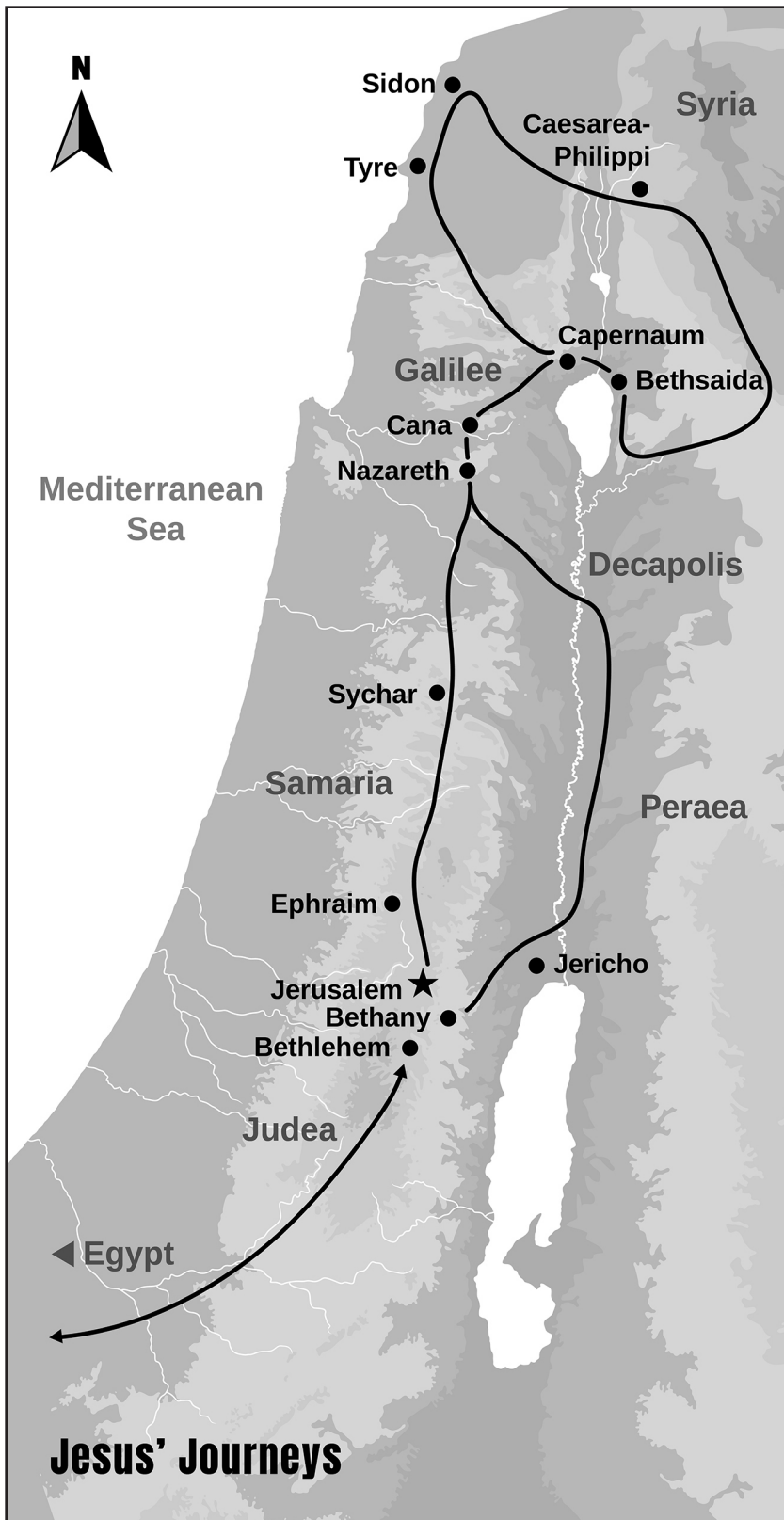
None yet noted

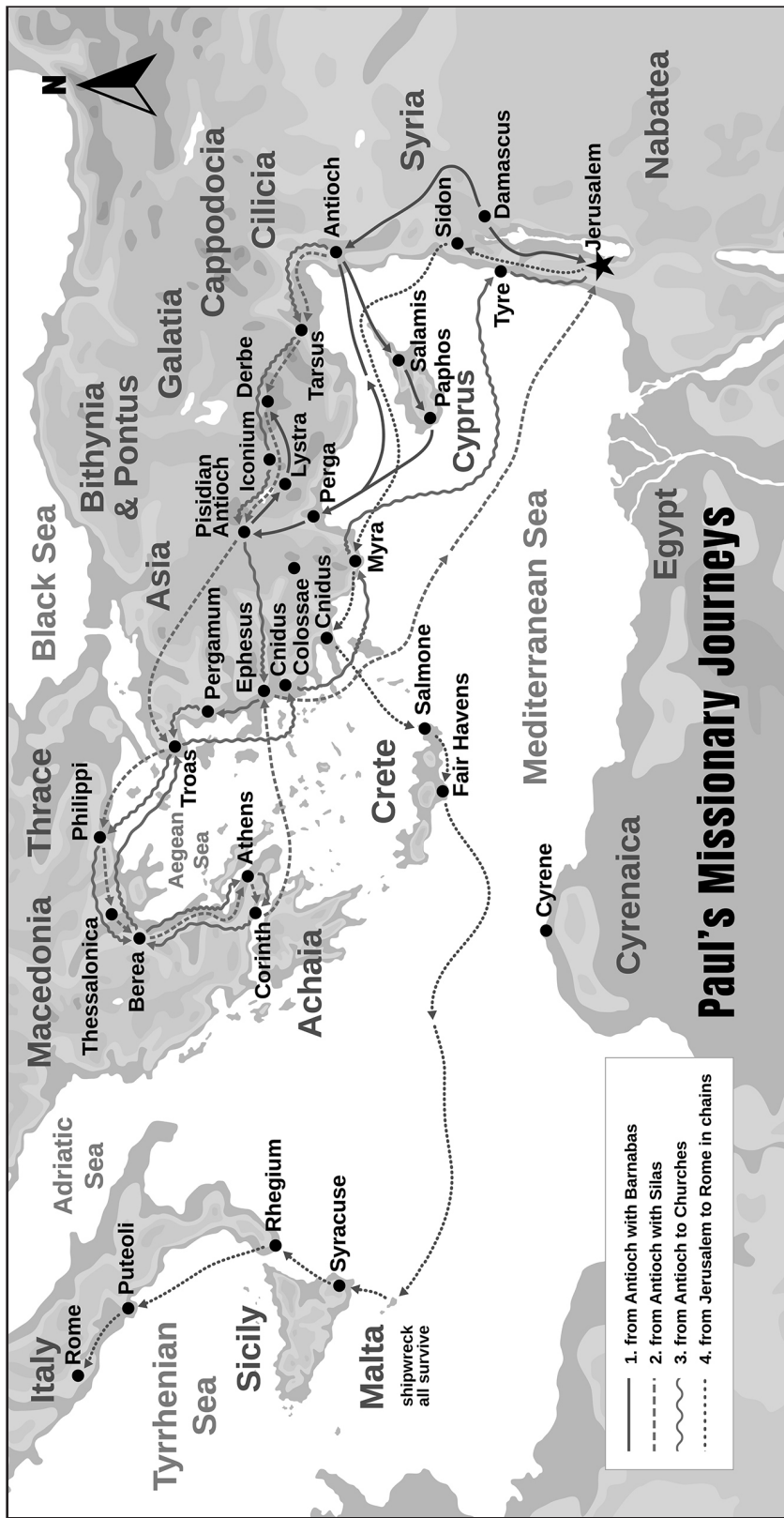
11:8 ابراهيم نيز به خاطر ايماني كه به خدا داشت، دعوت او را اطاعت كرد و به سوي سرزميني كه خدا وعده‌اش را داده بود، پد راه افتاد. او بدون آنكي بدانند به كجا مي‌روند، شهر و ديار خود را ترك گشت؛ - عبرانيان

13:17 وقتی سرانجام فوجون به قوم اسرائیل اجازه داد تا از مصر بروند، خدا آنان را از راه اصلی که از سرزمین فلسطینی ها می گذشت نبرد، هرچند آن راه نزدیکتر بود. خدا گفت: «اگر قوم با جنگ روبرو شوند، ممکن است پشیمان شده، به مصر برگردند.» - خروج

Jesus' Journeys

این نامه از طرف پولس، غلام عیسی مسیح است که توسط خدا به رسالت برگزیده شده تا مژده انجیل او را به همگان برساند. - رومیان 1:1

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people**
- 1956** Jim Elliot martyrd in Ecuador
 - 1830** John Williams reaches Polynesia
 - 1731** Zinzendorf leads Moravian mission
 - 1614** Japanese kill 40,000 Christians
 - 1572** Jesuits reach Mexico
 - 1517** Martin Luther leads Reformation
 - 1455** Gutenberg prints first Bible
 - 1323** Franciscans reach Sumatra
 - 1276** Ramon Llull trains missionaries
 - 1100** Crusades tarnish the church
 - 1054** The Great Schism
 - 997** Adalbert martyrd in Prussia
 - 864** Bulgarian Prince Boris converts
 - 716** Boniface reaches Germany
 - 635** Alopen reaches China
 - 569** Longinus reaches Alodia / Sudan
 - 432** Saint Patrick reaches Ireland
 - 397** Carthage ratifies Bible Canon
 - 341** Ulfilas reaches Goth / Romania
 - 325** Niceae proclaims God is Trinity
 - 250** Denis reaches Paris, France
 - 197** Tertullian writes Christian literature
 - 70** Titus destroys the Jewish Temple
 - 61** Paul imprisoned in Rome, Italy
 - 52** Thomas reaches Malabar, India
 - 39** Peter reaches Gentile Cornelius
 - 33** Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

Mankind is created in God’s image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 20:13 Thalaasa	
			Revelation 19:20 Lake of Fire	
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

What are we?			▶		Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			▶		Romans 5:12-19	
Where are we?			▶			
					Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.		
▶ Who are we?	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden		
		Son	God's perfect fellowship			
		Holy Spirit				
	Mankind	Living				
		Deceased believing				
		Deceased unbelieving				
	Angels	Holy	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels		
		Imprisoned				
		Fugitive				
		First Beast				
		False Prophet				
		Satan				
Why are we?			▶		Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

پس برآمد و تمام قومها را شاگردو من سازید و ایشان را به اسم پدر و روح القدس تعمید دهید؛ - متی 28:19

